

**2. ULUSLARASI LİSANSÜSTÜ
EĞİTİM KONGRESİ
BİLDİRİ KİTABI**

12-14 Mayıs 2017

MANİSA

EDİTÖRLER

Prof. Dr. Ayşe AKTAŞ

Prof. Dr. Bilal-i Habeş GÜMÜŞ

Prof. Dr. Süleyman Sami İLKER

Prof. Dr. Aylin Türel ERMERTCAN

Doç. Dr. Elgin TÜRKÖZ ULUER

Araş. Gör. Mustafa ÖZTATLICI

MANİSA
CELAL BAYAR
UNİVERSİTESİ
Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Bu kitap, II. Uluslararası Lisansüstü Eğitim Kongresi kapsamında yayınlanmıştır.

KURULLAR

KONGRE ONURSAL BAŞKANLARI

Prof. Dr. A. Kemal ÇELEBİ
Celal Bayar Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Bilal-i Habeş GÜMÜŞ
Celal Bayar Üniversitesi Rektör Yardımcısı
Prof. Dr. Muzaffer TEPEKAYA
Celal Bayar Üniversitesi Rektör Yardımcısı
Prof. Dr. Birol KOVANCILAR
Celal Bayar Üniversitesi Rektör Yardımcısı
Prof. Dr. Süleyman Sami İLKER
Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Ayşe AKTAŞ Başkan
Doç. Dr. Elgin TÜRKÖZ ULUER Başkan Yardımcısı
Prof. Dr. M. İbrahim TUĞLU Üye
Prof. Dr. Gül Güner AKDOĞAN Üye
Prof. Dr. Sevinç İNAN Üye
Prof. Dr. Turan GÜNDÜZ Üye
Prof. Dr. Aylin TÜREL EMERTCAN Üye
Prof. Dr. Necip KUTLU Üye
Doç. Dr. Murat TAŞ Üye
Doç. Dr. Funda KOSOVA Üye
Doç. Dr. Emel YILMAZ Üye
Doç. Dr. Pınar GÜZEL Üye
Araş. Gör. Mustafa ÖZTATLICI Üye
Araş. Gör. Tuna ÖNAL Üye
Araş. Gör. Tolga BEŞİKÇİ Üye
Öğr. Gör. H. Fehmi ÖZEL Üye
Birsen KARAN Kongre Sekreteri

KONGRE BİLİMSEL KURULU

Prof. Dr. Michael John Mulvany
Prof. Dr. Gabriel Lopez-Berestein
Associate Professor Bülent ÖZPOLAT
Assistant Professor Yılmaz

YILDIRIM

Associate Professor Navneet Agnihotri
Lecturer Somkid Janeklang

Dr. Hüseyin Aral

Prof. Dr. Bilal GÜMÜŞ

Prof. Dr. Ayşe AKTAŞ

Prof. Dr. Aylin TÜREL EMERTCAN

Prof. Dr. Sevinç İNAN

Prof. Dr. M. İbrahim TUĞLU

Prof. Dr. Turan GÜNDÜZ

Doç. Dr. Elgin TÜRKÖZ ULUER

Prof. Dr. Necip KUTLU

Doç. Dr. Murat TAŞ

Doç. Dr. Funda KOSOVA

Doç. Dr. Emel YILMAZ

Doç. Dr. Pınar GÜZEL

Prof. Dr. Tuncay VAROL

Prof. Dr. İsmet TOPÇU

Prof. Dr. Metin V. SAYIN

Doç. Dr. Murat TAŞ

Prof. Dr. Hatice ÇAMLIYER

Doç. Dr. Serdar TOK

Doç. Dr. Dilek ERGİN

Prof. Dr. Ercüment ÖLMEZ

Prof. Dr. Erhan ESER

Doç. Dr. Dilek ÖZMEN

Prof. Dr. Sezgi ÇINAR PAKYÜZ

Doç. Dr. Adalet KOCA KUTLU

Prof. Dr. Seda VATANSEVER

Prof. Dr. Erol ÖZMEN

Prof. Dr. Fatih ŞAHİN

Doç. Dr. Emre YANIKKEREM

Prof. Dr. Mehmet KORKMAZ

Prof. Dr. Cevval ULMAN

Prof. Dr. Semra KURUTEPE

Prof. Dr. Nogay GİRĞİNKARDEŞLER

Department of Pharmacology

Department of Experimental Therapeutics

Department of Experimental herapeutics Clinical

Department of Psychiatry

Department of Biochemistry

Department of Clinical Pharmacy

Ophthalmology

Üroloji AD

İç Hastalıkları AD

Dermatoloji AD

Histoloji ve Embriyoloji AD

Histoloji ve Embriyoloji AD

Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Histoloji ve Embriyoloji AD

Fizyoloji AD

Spor Sağlık Bilimleri AD Bşk.

Ebelik AD

Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği AD Bşk.

Rekreasyon AD

Anatomi AD Bşk.

Anestezi ve Reanimasyon AD Bşk.

Spor Bilimleri AD Bşk. ve Hareket ve Antrenman
AD Bşk.

Spor Sağlık AD Bşk.

Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi AD Bşk. ve

Beden Eğitimi ve Spor AD Bşk.

Sporda Psiko-Sosyal Alanlar AD Bşk.

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD

Farmakoloji AD Bşk.

Halk Sağlığı AD Bşk.

Halk Sağlığı Hemşireliği AD Bşk.

Hemşirelik ABD Bşk. ve İç Hastalıkları

Hemşireliği AD Bşk.

Hemşirelik Hizmetlerinde Yönetim AD Bşk.

Histoloji – Embriyoloji AD Bşk.

Sağlık Hizmetlerinde İletişim AD Bşk

Sosyal Hizmet AD Bşk.

Kadın Hast. ve Doğum Hemşireliği AD Bşk.

Tıbbi Biyoloji AD Bşk.

Tıbbi Biyokimya AD Bşk.

Tıbbi Mikrobiyoloji AD Bşk.

Tıbbi Parazitoloji AD Bşk.

İÇİNDEKİLER

KONUŞMALAR	KONUŞMACI	SAYFA
Phd Training New Horizons	Michael John Mulvany	614-618
Yazıdan Yazılıma	Zafer Karaer	619-620
Danışmanın Rolü Ve Yükümlülükleri	Gül Güner Akdoğan	621
Üreme Biyolojisi Programı	Sevinç İnan	622
Dirençli Üriner Sistem Enfeksiyonlarına Yaklaşım	Gökhan Temeltaş	623
Çocuklarda Taş Hastalığı Ve Güncel Tedavisi	Pelin Ertan	624
Çocuklarda Olgularla Hipertansiyon	İpek Akil	625
Farklı Risk Gruplarında Hipertansiyon Tedavi Hedefleri Ne Olmalıdır	Aysun Toraman	626
Çocukluk Çağı Travmaları	Cüneyt Günşar	627
Hasta Çocuk Ve Oyun	Dilek Ergin	628-629
Dermatoonkolojide Yeni Tedaviler	Aylin Türel Ermertcan	630
Kanserde Angiogenez	Funda Kosova	631
Meme Kanseri	Semra Tutçu Şahin	632
Spinal Kord Tümörleri	Serdar Tarhan	633
Mide Kanserine Genel Bakış	Tahir Buran	634
Akılcı Antibiyotik Kullanımı	Şafak Ermertcan	635-636
Hücre Temelli Kök Hücre Çalışmaları	H. Seda Vatansever	637
Kök Hücre Naklinde Akılcı İlaç Kullanımı	Kamil Vural	638-639
Teropatik Klonlama Geleceğin Tedavisi Mi?	Orhan Özatik	640
Sağlığı Geliştiren Okullar	Gönül Dinç Horasan	641
Cell Free Dna	Ece Onur	642
Sıtma Ve Türkiyedeki Durumu	Cüneyt Balcıoğlu	643-644
Göç, İklim Değişikliği Ve Parazitik Enfeksiyonlar	Nogay Girginkardeşler	645
Göç Ve Sağlık	Pınar Erbay Dünder	646
Görh İlk Basamak Yaklaşım	Elmas Kasap	647
Diyabette Önemli Bir Risk Faktörü Kan Akışkanlığı	Nuran Ekerbiçer	648
Tip 1 Diyabetli Ergenlerde Diyabet Yönetimini Geliştirmek İçin Tele Sağlık Kullanımı	Nesrin Şen Celasin	649
Dünyada Da Doktora Programı	Cemil Özcan	650
Sağlık Turizminin Türkiye İçin Önemi	Mustafa Solak	651
Human Microbiota	Semra Kurutepe	652
Seyahat Sırasında Tüberküloz Riski	Süheyla Sürücüoğlu	653
Zika Virüs	Sinem Akçalı	654-655
Yeni Ve Yeniden Önem Kazanan Enfeksiyonlar	Özlem Tünger	656
Sağlık Personelinde Aşılama	Çiğdem Banu Çetin	657
Hipo Ve Hipertiroidi	Kevser Onbaşı	658
Gebelik Ve Emzirme Döneminde Ağrı Kesici Kullanımı	İdil Tekin	659-660
Anne Dostu Hastane Uygulamaları; Manisa İli Örneği	Seval Canbaz Ulaş	661-662

Gebelikte Kültürel Yaklaşım	Selma Şen	663
Kadın Sağlığı Ve Ebelik	Saliha Özpınar	664-665
Yaşlı Bakımı	Turan Gündüz	666
Herkes İçin Jimnastik	Metin V. Sayın	667-668
Çocukta Kronik Öksürük	İlknur Bostancı	669
Yetişkinde Kronik Öksürük	Çiğdem Özdilekcan	670
Ben Astım Mıyım?	Kurtuluş Aksu	671
Kan Sayımı Sonuçlarının Değerlendirilmesi	İsmet Aydoğdu	672
İnme Biyobelirteçleri	Yeşim Güvenç	673
Fotoğraflar Ne Anlatır?	Levent Şık	674
Kardiyopulmoner Resusitasyon-Temel Yaşam	Gönül Tezcan Keleş	675
Bilimsel Araştırmalarda Multidisipliner.	Behice Durgun	676
Gözünüzün Ferri Sönmesin	Emin Kurt	677
Bilimsel Düşüncenin Gelişimi	Emel Kurt	678
Şiddet Ve Beyin	Necip Kutlu	679
Sağlıkta Biyomühendisliğe Bakış	İbrahim Tuğlu	680-681
Tedavi Amaçlı Elektromanyetik Alan Cihaz Tasarımı	Adnan Kaya	682
Sağlıkta Plazmalar	Utku Kürşat Ercan	683
Hücreyel Tedavide Etik	Elgin Türköz Uluer	684
Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarında Akapunktur	Turan Gündüz	685
Bitkisel Tedaviler Zararsız Mı?	Ercüment Ölmez	686
Dermatolojide Botulinum Toksini Uygulamaları	Kamer Gündüz	687
Adolesanda Estetik Algısı Ve Kaygısı	M.Kürşat Evrenos	688
Ben Uyku Hastası Mıyım?	Funda Aksu	689
Yeni Bir Tanı Grubu; Davranışsal Bağımlılıklar	Artuner Deveci	690
Klinik Araştırmalarda Araştırmacının Rolü	Yasemin Özatik	691
Sağlık Alanında Nitel Araştırma Yaklaşımı	Aynur Çakmakçı Çetinkaya	692
Sağlıkta Paylaşılan Sorumluluk; Hasta Güvenliği	Emel Yılmaz	693
Periferik Sinir Bloklar	İsmet Topçu	694
Alt Ekstremitenin Rotasyonel Sorunlarına Radyolojik Yaklaşım	Merter Keçeli	695
Akut Eklem Romatizması	Şenol Coşkun	696
Bel Ağrısında Egzersiz Uygulamaları	Zeliha Ünlü	697
Sporda Etik Uygulamalar: Wada	Selhan Özbey	698
Spor Ortamında Mobbing	Recep Cengiz	699-700
Geçmişten Günümüze Rehabilitasyon	Funda Berkan	701
Ağrı Farmakolojisine Güncel Yaklaşımlar	Tülün Öztürk	702
Gebelik Ve Astım	Ayşe Aktaş	703
BİLDİRİLER		
Tek Seanslık Yüksek Şiddetteki Egzersizin Elit Masteraletlerin Serum Midkine Düzeylerine Etkisi	Fatma Gözlükaya Girginer, Gürbüz Büyükyazı, Cevval Ulman3	704

Tekrarlayan İn Vitro Fertilizasyon Başarısızlığı: İnverson 7 Olgusu	Esra Çolak, H. Betül Gerik Çelebi, F. Sırrı Çam	705
Erkek İnfertilitesinin Nadir Bir Karyotipi: İzokromozom Y	Esra ÇOLAK, H. Betül GERİK ÇELEBİ, F. Sırrı ÇAM	706
Yüksek Riskli Gebelerde Doğum Öncesi Sitogenetik Bulgular	Esra Çolak, H. Betül Gerik Çelebi, F. Sırrı Çam	707
Kronik Lenfositik Lösemi Hastalarında Floresan İn Situhybridizasyon Metodu İle Saptanan Sitogenetik Anomaliler	Esra ÇOLAK, H. Betül GERİK ÇELEBİ, F. Sırrı ÇAM 1	708
Sitogenetiğin Önemi: Hipotiroidinin Eşlik Ettiği Roberts Sendromu	H. Betül Gerik Çelebi, Esra Çolak, F. Sırrı Çam	709
Bor Türevlerinin Hiperplazisi (Bph) Üzerine Etkilerinin Araştırılması	Elif Soya, Burcu Erbaykent Tepedelen, Mehmet Korkmaz	710
Manisa’da Kronik Şizofren Tanısı Konmuş Bireylerde Catechol-O-Methyltransferase (Comt)Val158met Polimorfizminin Araştırılması	Seçil Şengöz, Nuray Altıntaş	711
Genital Anomali İle Başvuran Bir Olguda Trizomi 18	Aydeniz Aydın Gümüş, H. Betül Gerik Çelebi, Esra Çolak, F. Sırrı Çam	712
Androjen Ve Nkx3.1 Oksidatif Dna Hasarı Oluşumuna Ve Onarımına Etkisinin Prostat Kanserinde Araştırılması	Selda Karamil	713
Korpus Kallosum Disgenezisinin Eşlik Ettiği Cri-Du-Chat Sendromu	H. Betül Gerik Çelebi, Esra Çolak, F. Sırrı Çam	714
Metoklopramid’in Yenidoğan Karaciğer Dokusunda Proliferasyon Sinyal Molekülleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi	Oya Sayın, Seren Gülşen Gürgen, Ayşe Tuç Yücel, Nurcan Umur, Ece Onur	715
Gliomasferlerde Tiyoridazin Aracılı Hücre Ölüm Çeşitlerinin Araştırılması	Ezgi Ersöz, Ayşegül Dalmızrak, Burak Çelik, Mehmet Korkmaz	716
Yerel Halkın Serberst Zaman Değerlendirme Alışkanlıkları: Kahvehane Kültürü	Nimet Gürsel, Elif Erkay, Hande Tavazar, Pınar Güzel, Selhan Özbey	717-718
Rekreatif Bir Etkinlik Olarak “Ekstrem Sporlar	Tolga Beşikçi	719
Çinko Priyonata Maruz Kalan Midye (Mytilusgalloprovincialis)’ De Sod Enzim Aktivitesindeki Değişiklikler	Selma Katalay, N. Ulku Karabay Yavaşoğlu, Melih Dağdeviren, Âdem Güner, Melike Merve Ayhan	720

Menapoz Dönemindeki Kadınlarda Metabolik Değerlerin İncelenmesi	Nurgül Güngör Tavşanlı, Nuran Karadağ	721
Yoğun Bakım Ünitesinde İzole Edilen Mikroorganizmalar Ve Antibiyotik Direnç Oranları	Vildan Turan Faraşat, Hörü Gazi, Meltem Demirdağ Çevikkan, Mine Çetin Balıkçı, Gizem Adısanlı, Naciye Badır, Semra Kurutepe	722
Semptomatik Hastaların Biopsi Örneklerinden İzole Edilen Helicobacter Pylori Suşlarının Fluorokinolara Direnç Durumunun Saptanması	Hörü Gazi, Tahir Buran, Mustafa Aşçı, Vildan Turan Faraşat, Semra Kurutepe, Süheyla Sürücüoğlu	723
Otoimmün Hastalıkların Tanısında Antinükleer Antikor Tarama Testlerinin Değerlendirilmesi	Vildan Faraşat, Talat Ecemiş, Yavuz Doğan, Aslı Gamze Şener, Gülfem Ece, Pınar Erbay Dünder, Tamar Şanlıdağ	724
Manisa Şehzadeler Eğitim Araştırma Toplum Sağlığı Merkezi Bölgesinde Erişkinlerde Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Belirlenmesi	Vecihe Yağmur Şen Uğur, Pınar Erbay Dünder	725
Tıp Fakültesi İntörn Öğrencilerinin Hekimlik Ahlakı Konusundaki Bilişsel Yapılarının Kelime İlişkilendirme Testi İle Belirlenmesi	Selim Altan, Hüseyin Elbi, Aynur Çakmakçı Çetinkaya, Süheyla Rahman	726
Türkiyede Son 20 Yılda Babalara Yönelik Yapılan Yüksek Lisans Ve Doktora Tezlerinin İncelenmesi	Elif Türel Bor, Zehra Kurşun	727
Farklı Branşlardaki Sosyal Ve Fen Bilimleri Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Profillerinin İncelenmesi	Muhsin Hazar, Ahmet Turğut, İsmail Aktaş, Neslişah Aktaş	728
Güzel Sanatlar Öğretmenleri İle Yabancı Dil Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Profillerinin İncelenmesi	Ahmet Turğut, Hande İnan, Muhsin Hazar, Hacer Özge Baydar	729
Alkol Ve Madde Kullanım Bozukluğu Ve Aile İşlevleri Arasındaki İlişki	Tuğba Ayyüksel, Demet Havaçeliği Atlam, Hamdi Şimşek, Meltem Şimşek, Sema Buzrul Sönmez, Derya Şaşman Kaylı, A. Ender Altıntoprak	730
Ruhsal İyilik Hali Ölçeği'nin (Facit-Sp-12) Türkçeye Uyarlanması: Huzurevinde Yaşayan Nüfusta Güvenilirlik Ve Yapı Geçerliliği	Semra Ay, Turan Gündüz, Beyhan Öztürk, Ayşe Çoban, Akif Aydın Pişkin	731
Okul Ortamlarında Sosyal Hizmet Uygulaması İhtiyacı: Rehber Öğretmenlerin Okul Sosyal	Güliz Kuli, Şeyda Şenver Yıldırım	732

Hizmeti İle İlgili Düşünceleri Üzerine Bir Araştırma		
Toplumsal Cinsiyet Bağlamında İnşaa Edilen Erkekliğin Kadına Yönelik Fiziksel Şiddet Uygulamasının Değerlendirilmesi	Sedat Akkuş, Şeyda Yıldırım	733
Manisa Bir Kentsel Ve Yarı Kentsel Asm Bölgesinde Yaşayan 18 Yaş Üstü Kişilerin Organ Bağışı Konusundaki Bilgi, Tutum Ve Davranışlarının Değerlendirilmesi	Perihan Koçak Kavruk, Beyhan Cengiz Özyurt	734
Manisa'da Bir Yarı Kentsel Asm Bölgesinde Kadının Statüsü Ve Depresif Belirti Sıklığı	Esen Gökçe, Beyhan Cengiz Özyurt	735
Sosyolojik Açıdan Spor Ve Medya İlişkilerinin Toplum Üzerindeki Etkisi: İzmir İli Örneği	İdris Güler, Kadir Yıldız, Selhan Özbey	736
Lisansüstü Tezlerde Yer Alan Araştırma Türü Tanımlamalarının, Literatüre Dayalı Sınıflamaya Uygunluk Durumunun İncelenmesi: Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Örneği	Ozan Karaca, Süleyman Ayhan Çalışkan, Halil İbrahim Durak	737-738
Moleküler İnceleme İle Daha Önce Tanımlanmamış Mutasyonlar Saptanan Muskuler Distrofi Tanılı Hastalarımıza Bir Bakış	Senem Ayça, Hamide Betül Gerik Çelebi, Halil Ural Aksoyl, Sırrı Çam, Muzaffer Polat I	739-740
Bedensel Engelli Sporcularda Engel Kabulü	Halime Yıldız, Gönül Tekkurşun Demir, Ekrem Levent İlhan, Halil İbrahim Cicioğlu	741
Engelli Bireylerin Üniversite Eğitimi Sırasında Karşılaştığı Sorunların Sosyal Politika Ve Yasalar Bağlamında Değerlendirilmesi	İsmail Sevinç, Murat Çay	742
Bloody Diarrhea İle Sunulan Posılık Akut Lenfoblastik Lösemi: Gerekçe İlaçlanan Dasatin Tedavisi Veya Sitomegalovirus Koloması	Semra Şen I, Zümrüt Şahbudak Bal, Nihal Karadas, Miray Karakoyun, Basak Doganavsargil, Fadıl Vardar, Dilek Yılmaz Karapınar	743
Çocuk Yoğun Bakımda Sepsisin Mortalite Ve Morbiditesinin Belirlenmesinde Trem-1'in Rolü	Semra Şen, Fulya Kamit, Rana İşgüder, Pınar Yazıcı, Zümrüt Şahbudak Bal, Nuri Bayram, Bülent Karapınar, Ayşe Berna Anı, İlker Devrim, Fadıl Vardar	744
Yoğun Bakım Hastalarında Subkutan Heparin Uygulamasının Ağrı Ve Ekimoz Komplikasyonları Üzerine Soğuk Uygulamanın Etkisi	Emine Korkmaz Kılıç, Tülay Sağkal Midilli	745
Lityum Heparinli Ve Antikoagulanlı Düz Tüplere Eş Zamanlı Alınan Kandan Analiz	Ece Onur, Arzu Oran, Cevval Ulman, Ahmet	746

Edilen Glukoz, Potasyum, Klor Sonuçlarının Karşılaştırılması	Var, Zeki Arı, Yeşim Güvenç, Ceyhun Gözükara, Lütfi Çetintepe, Gönül Dinç, Fatma Taneli	
Serum Kalsiyum, Magnezyum, Parathormon Ve 25-Hidroksivitamin D Düzeylerinin Karşılaştırılması	Ece Onur, Arzu Oran, Fatma Taneli, Zeki Arı, Cevval Ulman, Yeşim Güvenç, Raziye Yıldız1, Pınar Erbay Dünder, Ahmet Var	747
Üniversite Öğrencilerinin Testis Kanserinden Korunma Ve Erken Tanı Hakkında Bilgi Ve Uygulamalarının İncelenmesi	Öznur Usta Yeşilbalkan, Kadir Çetinkaya, Durmuş Elkan	748
Hemşirelik Ve Ebelik Bölümü Öğrencilerinin Eğitimden Memnuniyetlerinin İncelenmesi	Nülüfer Erbil, Funda Yeşil, Sebahattin Ece	749
Üniversite Öğrencilerinin Acil Kontrasepsiyona İlişkin Bilgi Ve Uygulamaları	Nülüfer Erbil, Seda Şahinöz, Zehra Yurtseven, Pınar Alp	750-751
Bir Üniversitede Okuyan Hemşirelik Öğrencilerinin Bilgiye Ulaşma, Kullanma Ve Paylaşma Becerileri	Melek Ardahan, Büşra Alan, Ebru Konal	752-753
Pediyatrik İlaç Hazırlama Ve Uygulama Sırasında Yaşanan Güçlüklerin Belirlenmesi	Özgül Balcı, Dilek Ergin	754
Oral Kemoterapi Tedavisi Alan Hastalara Verilecek Planlı Eğitimin Tedaviye Uyuma Ve Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi	Saadet Cin, Ayfer Karadakovan	755
20 Yıllık Süreçte Lisansüstü Öğrenci Tezlerinin Yayınlanma Durumunun Analizi	Ayfer Karadakovan	756
Manisa Şehzadeler Eğitim Araştırma Toplum Sağlığı (Eatsm) Bölgesinde Seçilen Kentsel Ve Yarı-Kentsel Bölgelerde 10 Yıllık Diyabet Riski Ve İlişkili Faktörler	Saliha Ünal, Tayfun Alperen Esgin, Pınar Erbay Dünder	757
Multi Nodüler Guatr Hastalarının Mizaç Ve Karakter Özellikleri İle Anksiyete Düzeyleri Ve Hasta Eğitiminin Ameliyat Sonrası Ağrı Algılarına Etkileri	Nilay KARAGÜL, Adalet KOCA KUTLU	758
Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Tutumlarının Belirlenmesi	Nülüfer Erbil, Hilal Osma, Tuğba Eslen, Nurdamla Yılmaz	759-760
Yüksek Riskli Gebeliklerde Sosyal Desteğin Stresle Baş Etme Yöntemlerine Etkisi	Hülya Demirci, Hanife Nurseven Şimşek Nurcan Çelik	761
Tip 1 Diyabetli Adölesanların Diyabet Özyönetimlerinin Yaşam Kalitesine Etkisinin İncelenmesi	Derya Yavuz, Dilek Ergin	762
Burkitt Lenfoma'lı Çocuğun Hemşirelik Bakımı: Olgu Sunumu	Ceyhan Müdür	763

Hemşirelik Öğrencilerinin Liderlik Yönelimleri Ve Etkileyen Faktörler	Nülüfer Erbil, Hilal Osma, Tuğba Eslen, Nurdamla Yılmaz	764
Ebelik Bölümü Öğrencileri İle Üniversitede Sağlık Alanı Dışındaki Alanlarda Öğrenim Gören Kız Öğrencilerin Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	Hülya Demirci, Hanife Nurseven Şimşek, Merve Türemen, İrem Atlıg	765-766
Açık Kalp Ameliyatı Sonrası Sternum Bölgesine Uygulanan Soğuk Uygulamanın Postoperatif Ağrıya Etkisi	Kıvan Çevik, Serpil İnce, Sevgi Pakiş Çetin, Ömer Tetik	767
İzmir' Bir Devlet Hastanesinde Çalışan Hemşirelerin İşyeri Zorbalığına Maruz Kalma Durumları Ve Yaşam Kalitelerinin Değerlendirilmesi	Begüm Es1, Nurgül Güngör Tavşanlı2	768
Lisanüstü Hemşirelik Araştırmaları: Tanımlayıcı Araştırmaların Yerini Klinik-Preklinik Araştırmalar Mı Ahyor	Hülya Keskin, Özlem Kardaş Kin, Aynur Türeyen	769-770
Vibrasyon Ve Soğuk Uygulamanın Damar Yolu Açma İşlemi Sırasında Ağrı Ve Anksiyete Üzerine Etkisi	Sevgi Pakiş Çetin, Kıvan Çevik	771
Doğum Şekli Ve Kaygı Düzeyinin Anne Bebek Etkileşimine Etkisinin İncelenmesi	Ayşe Arasan, Seval Cambaz Ulaş	772
Hemşirelik Öğrencilerinin Diyabetik Ayağa İlişkin Bilgilerinin Değerlendirilmesi	Öznur Usta Yeşilbalkan, Simge Vidinli, İbrahim Palas, Meryem Öz, Sema Üstündağ	773
Hemşirelik Öğrencilerinin İnsülin Uygulamalarına İlişkin Bilgilerinin Değerlendirilmesi	Öznur Usta Yeşilbalkan, Bahar Cançoban, Hazel Gürkan, Sema Üstündağ	774
Hemşirelik Öğrencilerinin Lisansüstü Eğitime İlişkin Tutumları Ve Etkileyen Faktörler	Nülüfer Erbil, Hilal Osma, Tuğba Eslen, Nurdamla Yılmaz	775
Manisa'da Seçilmiş İki Bölgedeki Riskli Gebelik Prevalansı Ve Nedenselliği	Çağlar Sögüt, Pınar Erbay Dünder	776
Henoch-Schönleinvaskülit Etyopatogenezinde Nörominidaz 1 (Neu1) Geninin Yeri Ve Böbrek Tutulumu İle İşkisi	Nezihe Bilge Bahçeci, Pelin Ertan, Selçuk Yüksel, Nalan Neşe, Gönül Dinç Horasan, Afig Berdeli	777
Püromisin (Pan) İle Nefrotik Sendrom Geliştirilen Ratlarda 1,25(OH)2 Vitamin D3 Ve Parikalsitolün Proteinüri İle Podosin Ve Nefrin Mrna Üzerine Etkisi	Hamdi Metin, Pelin Ertan, Ahmet Keskinoglu, Elgin Türköz Uluer, Sırrı Çam, Pembe Keskinoglu, Muhammet	778-779

	Burak Batır, Damla Akoğulları	
Adalimumab Tedavisine Yanıt Veren Hidradenitis Süpürativa Olgusu	Tubanur Çetinarslan, Aylin Türel Ermertcan	780
Sarkomatoid Renal Hücreli Karsinom Tanılı Hastada Skalp Yerleşimli Deri Metastazı	Tubanur Çetinarslan, Aylin Türel Ermertcan, Peyker Temiz, M. Kürşat Evrenos, Talha Müezzinoğlu	781-782
Total Kalça Artroplastı Cerrahisi Planlanan Sheehan Sendromlu Bir Olgunun Anestezi Yönetimi	İsmet Topçu, Elif Koca, Arzu Açık, Hüseyin Yercan	783-784
Kliniğimizdeki Laparoskopik Böbrek Cerrahisi Sonuçlarımız	Oktay Üçer, Yunus Erol Bozkurt, Talha Müezzinoğlu, Gökhan Temeltaş, Bilal H. Gümüş, Oğuzhan Kutalmış Özer	785
Relaps Refrakter Ve İlk Hat Kronik Lenfoproliferatif Hastalık Tedavisinde Bendamustin Ve Rituximab; İlk Sonuçlarımız	Neslihan Erdem, Burcu Cerenludogan, Sena Ece Davarcı, Mine Miskioglu Ismet Aydogdu	786
Nadir Görülen Deri Eki Tümörü Trikoblastik Karsinom İle 3 Olgu Sunumu	Mustafa Kürşat Evrenos, Yavuz Tuluy, Ulaş Bali, Merve Özkaya, Peyker Temiz, Yavuz Keçeci, Aylin Türel Ermertcan, Levent Yoleri	787
Perineal Kanal Anomalisi: Olgu Sunumu	Halil İbrahim Tanrıverdi, Bilal Arıkbaşı, Ömer Yılmaz, Cüneyt Günşar, Aydın Şencan	788
Splenik Kistik Echinococcosis'in Perkutan Tedavisi	Halil İbrahim Tanrıverdi, Aydın Şencan, Halis Can Demirtür, Cüneyt Günşar, Fatih Düzgün, Serdar Tarhan	789
Anaorektal Malformasyonların Nadir Bir Formu, Rektal Stenoz: Olgu Sunumu	Aydın Şencan, Halil İbrahim Tanrıverdi, Bilal Arıkbaşı, Cüneyt Günşar, Ömer Yılmaz	790
Vajende Nadir Görülen Yabancı Cisim: Disk PİL	Arzu Şencan, Gizem Özdemir, Demet Payza	791
Çocukluk Çağında Mesane Trigonunda Saptanan Ektopik Prostat Dokusu	Arzu Şencan, Şenol Öztürk, Hüseyin Badem, Malik Ergin,	792

	Aytaç Karkıner, Uğur Özkan	
Çocuklarda Vezikoüreteral Reflü'nün Endoskopik Tedavisinde Poliakrilatpolialkol Kopolimer Ve Dextranomer/Hyaluronik Asid Sonuçlarının Karşılaştırması	Arzu Şencan, Gizem Özdemir, Uğur Özkan, Başak Uçan, Münevver Hoşgör	793
Spondiloartritli Hastalarda Leptin, Il-6, Hepsidin Düzeylerinin Hastalık Aktivitesi Ve Aerobik Egzersiz İle İlişkisi	Elmas Kuru Akyol, Canan Tıkız, Özgür Akgül, Fatma Taneli, Tuğba Göktalay, Lale Cerrahoğlu	794-795
Ailevi Akdeniz Ateşi Tanılı Olguda İskemik Serebrovasküler Hastalık: Olgu Sunumu	Zeliha Ünlü, Özgür Akgül, Tuğba Gözünke	796
Kalça Bölgesi Ağrılarında Gözden Kaçan Bir Neden: İskiyofemoral İmpingement Sendromu	Zeliha Unlu, Soner Arık, Alp Yentur	797-798
Mebu Ftr Polikliniğinde Ağrı Nedeni İle Başvuran Hastaların Nöropatik Ağrı Açısından Taranması	Canan Tıkız, Neşe Merve Kartal	799
Levetirasetama Bağlı Akut Jeneralize Ekzantematöz Püstüloz (Agep)	Fatmagül Gülbaşaran, Aylin Türel Ermertcan, Merve Özer, Ayşe Aktaş	800
Bacakta Ülserlerle Tanı Alan, Periferik T Hücreli Lenfomanın Eşlik Ettiği Hipereozinofilik Sendrom Olgusu	Merve Özer, Aylin Türel Ermertcan, İsmet Aydoğdu, Peyker Temiz, Nalan Neşe, Ayşe Aktaş	801-802
Lupus Vulgarisi Taklit Eden Kutanöz Layşmanyazis	Kağan Cingöz, Aylin Türel Ermertcan, Peyker Temiz	803
Renal Hücreli Kanserde Evrelemede F-18 Fdg Pet/Bt'nin Değeri	Feray Aras, Aysun Toraman	804
Ekstrapulmoner Tüberküloz Miskülokeletal Manifestationları: Kemik, Spine Ve Joints	I. Sebnem Orguc, Fatma Can, Gulgun Yılmaz Ovalı	805
Petrous Apex Cephalocele	Fatma Can, Gulgun Yılmaz Ovalı, Fatih Duzgun, Serdar Tarhan	806
Clopidogrel Hipersensitivitesi İle Desensitizasyon Uygulanan Bir Olgu	Burcu Ceren (Ekti) Uludoğan, Ayşe Aktaş	807
Hereditör Anjiödem: Olgu Sunumu	Ayşe Aktaş, Neslihan Erdem, B. Ceren (Ekti) Uludoğan	808-810
Paratiroid Adenom İle Nötrofil Lenfosit Oranı Arasında Bir İlişki Var Mıdır?	Aysun Toraman, Feray Aras, Berna Eren, Seyhun Kürşat	811
Radyolojik Tanılı Meninjioma Kitlelerinde Primer Tedavi Olarak Stereotaktikradyoterapi Sonuç Ve Değerlendirmeleri	Ali Olmezoglu	812

Abdominal Aorto-Sağ Atriyal Fistülün Vasküler Plug İle Başarılı Bir Şekilde Tedavisi: Daha Önce Bildirilmemiş Bir Kardiyak Malformasyon	Fatos Alkan, Yuksel Pabuscu, Mecnun Cetin, Senol Coskun	813
Solunum Sıkıntısı İle Prezente Olan Bir İnfantta Konjenital Porto-Sistemik Venöz Şantın Perkütan Kapatılması	Fatos Alkan, Fatih Duzgun, Hasan Yuksel, Serdar Tarhan, Senol Coskun	814
Febril Konvülsiyonda, Modüler Eğitim Programının Ebeveyn Kaygısı Üzerine Etkisi	Deniz Özalp Kızılay, Asusinem Akyalçın Kırdök, Pelin Ertan, Senem Ayça, Mehmet Murat Demet, Muzaffer Polat	815
Diyabetli Bireylerin Hastalığa Yönelik Tutumları Ve Yaşam Kalitelerinin Değerlendirilmesi	Ceren Yavaş, Özden Dedeli Çaydam	816
Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Bazı Beslenme Alışkanlıkları Ve Sık Görülen Semptomlar	Yeliz Mercan, M. Ali Çakır	817
Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Tütün Ve Mamulleri, Alkol Ve Madde Kullanım Sıklığı Ve Etkileyen Faktörler	Yeliz Mercan, Aylin Aydın Sayılan, Hülya Arıkan	818-819
Üniversite Öğrencilerinin Fastfood Tüketim Sıklığının Bazı Beslenme Alışkanlıkları, Sosyal Görünüş Kaygısı Ve Özsaygı Düzeyi İle İlişkisi	Yeliz Mercan, M. Ali Çakır, Kevser Tari Selçuk	820-821
Üniversite Öğrencilerinde Aile İçi Şiddete İlişkin Tutumlar Ve Bazı Sosyodemografik Belirleyicileri	Kevser Tari Selçuk, Dilek Avcı, Yeliz Mercan	822
Lomber Omurgada Tofasöz Gut	Güven Gürsoy, Peyker Temiz, Cüneyt Temiz	823
Sakrokoksigeal Kordoma Cerrahisinde Klinik Deneyimimiz	Güven Gürsoy, Peyker Temiz, Eray Kara, Gülgün Yılmaz Ovalı, Ömür Karakoyun Çelik, Cüneyt Temiz	824
İlkokul Öğrencilerine Yönelik Yaralanma Tutum Ölçeği'nin Geçerlik Ve Güvenirlilik Çalışması	Bennur Koca, Aynur Uysal Toraman	825
Manisa'da Seçilen İki Bölgede Çocuklarda Ev Kazası Geçirme Prevalansı Ve Nedenselliği	Çağlar Sögüt, Erhan Eser	826
Deneyisel İnmemiş Testis Modeli Oluşturulan Sıçanlarda Yağ Doku Kaynaklı Kök Hücrelerin Karakterizasyonu	Suna Saygılı, Işıl Aydemir, Pınar Kılıçaslan Sönmez, Mehmet İbrahim Tuğlu	827
Grafenin Statın Nörotoksitesine Karşı Etkisinin Nörona Farklılaşmış Mezenkimal Kök Hücre Ve Dızın Hücreleri İle Karşılaştırılması	Büşra Şen, Mahmud M. Özkut, Kamil Vural, Gülgün Şengül, İbrahim Tuğlu	828

Kök Hücrenin Mycobacterium Tuberculosis İle Etkileşimi	Müge Karakayalı, Işıl Aydemir, Pınar Kılıçarslan Sönmez, Cengiz Çavuşoğlu, Mehmet İbrahim Tuğlu	829
Elektromanyetik Alan Uygulamasının Erkek Farelerde 4t1 Meme Kanseri Modelinde Etkisi	Işıl Aydemir, Pınar Kılıçarslan Sönmez, Pelin Toros2, Büşra Şen, Adnan Kaya, Mehmet İbrahim Tuğlu	830
Metastatik Meme Kanseri Hücresi Hattında Paklitaksel Uygulamasının Toll-Like Reseptör Sinyal Yolu Üzerine Etkisi	Melike Özgül, Elgin Türköz Uluer, Sevinç İnan	831
Kök Hücrenin Kültür Ortamında İvf İçin Kullanılan Besiyerlerinde Davranışı	Mahmud M. Özkut, M. İbrahim Tuğlu, Tuncay Varol, Feyzan Özdalkurt	832
Tubal Ektopik Gebelikte Endotelyal Ve İndüklenebilir Nitrik Oksit Sentetazın Histolojik Değerlendirilmesi	Tuna Önal, Fatma Eskicioğlu, Melis Aylin Üner, Tülay Gökmen, Kemal Özbilgin	833
Oleokantalın Rat Travmatik Beyin Hasarında Nöroprotektif Etkisi	Mesut Mete, Fatih Çöllü, Işıl Aydemir, Ülkün Ünlü Ünsal, Beyhan Gürcü, Pınar Kılıçarslan Sönmez, Yusuf Kurtuluş Duransoy, Fatma Taneli, Mehmet İbrahim Tuğlu, Mehmet Selçuki	834
Ektopik Gebelik Patogenezinde Tuba Uterinadan Ekspresye Olan Pacap, Vıp Ve Reseptörlerinin (Pac1 Ve Vpac2) Etkisi	Hülya Birinci, Fatma Eskicioğlu, Tülay Gökmen, Melis Aylin Üner, Mahmud Özkut, Kemal Özbilgin	835
Osteokondral Tedavi Amaçlı Çift Fazlı İskele Üretimi	Canan Türkoğlu, H. Seda Vatansever, Aylin Şendemir Ürkmez, Feyzan Özdal Kurt	836-837
Darbeli Elektro Manyetik Alanların Üretilmesi Ve Kontrollü Alanların Sıçan Derisinde Oluşturulan Yaraya Etkisi	Merve Bardak, Adnan Kaya	838
3 Boyutlu İnsan Umbilikal Damar Endotel Hücrelerinin (Huvec) Mikrodokusu Üzerine Farklı Rgd Peptid Konsantrasyonlarının Etkisi	Ziyan Buse Yaralı, Ozan Karaman	839
Serum Konsantrasyonunun Doku İskelesiz Mikrodoku Oluşumuna Etkisi	Ziyan Buse Yaralı, Ozan Karaman	840

Özel Tasarım Bıyoyazıcılarda Hücre Yüklü Uv Çapraz Bağlı Hidrojellerin Optimizasyonu Ve Karakterizasyonu	Mohammad Ghosheh, Günnur Onak, Caner Dikyol, Hasan Daloo, Yusuf Hakan Usta, Ozan Karaman	841
İmmunohistokimya Serbest Yüzen Kesit Tekniğinin Kullanımı	Ece Çerçi, Tuncay İlhan, Hatice Erdost	842
Sentetik Bir Kannabinoid'in Sıçanlarda Sistemik Akut Uygulamasının Hemodinami Ve Davranış Üzerine Etkileri	Gizem Şen, Buşra Tozduman, M. Murat Demet, Necip Kutlu, Tuğba Gürpınar Çavuşoğlu, Nuran Ekerbiçer	843-844
Demir Eksikliği Anemisinde Eritrosit Osmotik Kırılganlığının Belirlenmesi	Derya Soylu, Nuran Ekerbiçer, Yeşim Güvenç	845
Meme Kanseri Metastazını Etkileyen Moleküler Mekanizmalar Ve Eksozomlar	İbrahim H. Gürçınar, Hilal Kabadayı, Remziye Kendirci, H. Seda Vatansever	846
Talidomid'in 4t1 Meme Kanseri Hücre Hattında Vegf, Fibronektin Ve E-Kaderin Dağılımı Üzerine Etkisi	Gülşah Albayrak, Elgin Türköz Uluer, Melike Özgül, Sevinç İnan	847
Mda-Mb-231 Meme Kanseri Hücre Hattında Wortmannin Ve Bevacizumab Kullanımının Vegf, P13k, Tgf-B, Egf Ve E-Kaderin Dağılımı Üzerine Etkisi	Damla Akoğulları, Elgin Türköz Uluer, Melike Özgül, Sevinç İnan	848-849
Inula Viscosa'nın 67nr Hücre Dızını Üzerine Antiproliferatif Ve Apoptotik Etkileri	Pınar Kılıçaslan Sönmez, Fatih Çöllü, Büşra Şen, Pelin Toros, Mahmud M. Özkut, Işıl Aydemir, Sevinç İnan, M. İbrahim Tuğlu	850
Testis Dokusunda Deneysel Diyabet Modelinin Etkilerinin Histolojik İncelenmesi	Pelin Toros, Büşra Şen1, Pınar Kılıçaslan Sönmez, Mahmud Özkut, Fatih Çöllü, Işıl Aydemir, Hüseyin Aktuğ, İbrahim Tuğlu	851
Adenovirüs-36 İle İndüklenen İnsan Adipojenik Kök Hücrelerinde İnterlökin Profili	Tamer Şanlıdağ, H. Seda Vatansever, Hasan Aydede, Remziye Kendirci, Sinem Akçalı, Mehtap Koçan, Arzu Didem Yalçın	852
Lacosamide' İn Erken Dönem Piliç Embriyosu Nöral Tüp Gelişimi Üzerine Etkisi	Beyhan Gürcü, Fatih Çöllü, Tülay Oludağ Mete, M. İbrahim Tuğlu	853

Sisplatinin Neden Olduğu Dna Hasarına Karşı Borik Asidin Koruyucu Etkisinin Araştırılması	Onat Gül, Mehmet Korkmaz, Funda Kosova, Zeki Arı	854
Nitrik Oksit İnhibisyonunun Piliç Embriyosu Akciğer Gelişimi Üzerine Etkisi	Esra (Uçar) Gül, Beyhan Gürcü	855
İmmüsupresif Bir Hastada Sifiliz Ve Tüberküloz	Çiğdem Banu Çetin, Akide Çakmak, Emine Kübra Dindar Demiray, Özlem Tünger	856
Türkiye’de İmport Sıtma: Plasmodium Falciparum/Plasmodium Vivax Miks Enfeksiyonunda Tanının Tedavideki Önemi	Özlem Tünger, Akide Çakmak, Ahmet Özbilgin, Varol Tunalı, Çiğdem Banu Çetin	857
Prostat Kanseri Taramasının Total Prostat Spesifik Antijen Ölçümü Aracılığıyla Hastanemizde Uygulanma Durumunun Saptanması	Cevval Ulman, İsmail Taştan, Habib Özdemir, Yeşim Güvenç Demirağcı, Ece Onur, Fatma Taneli, Zeki Arı	858
Sekonder Sifiliz Evresinde Yakalanan Penisilin Allerjik Nörosifiliz Olgusu	Çiğdem Banu Çetin, Gamze Doğan, Cengiz Kırmaz, Özlem Tünger	859
Sperm Sayısı Ve İnfertilite Çiftlerin Cinsel Fonksiyonlarını Etkiler Mi?	Fuat Kızılay, Mehmet Şahin, Bülent Semerci, Barış Altay	860
Fournier Gangreni Tedavisinde Rivanollü Pansuman Ve Vyk (Vakum Yardımlı Kapama) Uygulamalarının Karşılaştırılması	Fuat Kızılay, Emir Akıncıoğlu, Bülent Semerci, Barış Altay	861
Posttravmatik Aspergillus Osteomyeliti: Olgu Sunumu	Demet Aydın, Serpil Ekin, Gülay Ok, Koray Erbüyün	862
Karbonmonoksit Zehirlenmesi Sonucu Akut Koroner Sendrom Gelişen Olguda Hiperbarik Oksijen Tedavisi	Demet Aydın, Serpil Ekin1, Gülay Ok, Koray Erbüyün	863
Botulizm: Bir Aileden İki Olgu	Demet Aydın, Canan Gürsoy, Özlem Tunger, Gülay Ok1, Koray Erbüyün	864
Hava Uygulamalı Standart Kolonoskopi Tekniğı Mi? Ya Da Standard Kolonoskopi Tekniğine İlave Olarak Su Uygulamalı Kolonoskopi Tekniğı Mi Daha Etkin?	Tahir Buran, Elmas Kasap	865
Larinks Kanseri Nedeni İle Larinjektomi Olup Trakeostomi Açılan Ve Radyoterapi Sonrası Proksimalözefagusta Tümör İnvazyonuna Bağlı Darlık Ve Trakea-Özefageal Fistül Gelişen, Proksimalözefagusa Yarı Kaplı Stent Yerleştirilip Fistülü Kapatılan Olgu Sunumu	Tahir Buran	866
Alfuzosin Nedenli Akut Karaciğer Yaralanması	Tahir Buran, Ufuk Demirci, Elmas Kasap, Semin Ayhan	867

Operasyon Planlanan 9-16 Yaş Arası Çocuklarda Perioperatif Anksiyete Düzeyi İle Anne Tutumu Arasındaki İlişki	Azize Bavli, Koray Erbüyün, Demet Aydın, Gülay Ok, İdil Tekin, Ecenur Aydın Âşık, Eralp Çevikkalp	868-869
Kemik Çimento Sendromu Sonrası Gelişen Kardiyak Arrest	Kadir Korkmaz Akkaya, Eralp Çevikkalp	870
Parsiyel Mastektomi Operasyonu Sonrası Serratus Anterior Plane Kateter İle Hasta Kontrollü Analjezi	Eralp Çevikkalp, Koray Erbüyün, Gülay Ok, İdil Tekin, Demet Aydın	871
Konvansiyonel Ve Pulse Radyofrekans Termokoagülasyonun Nöroablatif Etkilerinin Nöronal Kültür Hücreleri Üzerinde Karşılaştırılması	Kipici B, Tekin İ, Tuğlu İ, Ok G, Erbüyün K, Özkut M	872-873
Andersen-Tawil Sendromlu Gebede Anestezi Yönetimi	Gülay Ok, Taner Akın, Koray Erbüyün, Demet Aydın	874
Wolff Parkinson White Sendromlu Gebede Sezaryen Operasyonunda Anestezi Yönetimi	Gülay Ok, Onur Kumcu, Koray Erbüyün, İdil Tekin	875
Bilgisayarlı Tomografide Osteoporotik Vertebra Kompresyon Fraktür Riskinin Değerlendirilmesi	Elif Evrim Ekin, Muhittin Emre Altunrende	876
Riskli Gebeliği Olan Ve Olmayan Kadınların Stresle Başa Çıkma Tarzları Ve Prenatal Bağlanma Düzeylerinin İncelenmesi	Yanikkerem E, Üstgörül S, Baydar Ö, Öznohut M	877
Katetere Bağlı Kan Dolaşımı Enfeksiyonu: 5 Yıllık Profil	Meltem Cevikkan, Semra Kurutepe, Mine Çetin Balıkcı, Hörü Gazi	878-879
Bir Lupus Vulgaris Olgusu Ve Deri Biyopsi Örneklerinin 10 Yıllık Mikobakteriyolojik Değerlendirme Sonuçları	Süheyla Sürücüoğlu, Kamer Gündüz, Peyker Temiz, Nuri Özkütük	880-881
Vankomisine Dirençli Enterokok İzolatlarında Direnç Genotipinin Belirlenmesi	Serkan Dalıoğlu, Semra Kurutepe, Hörü Gazi, Mustafa Ascı, Talat Ecemiş	882
Çocuklardaki Üst Solunum Yolu Enfeksiyonlarında Viral Etkenlerin Sıklığı	Talat Ecemiş, Sinem Akçalı, Tamar Şanlıdağ	883
Bruselloz Serolojik Tanısında Algoritmanın Önemi	Talat Ecemiş, Meltem Demirdağ, Sinem Akçalı	884
Vankomisin-Dirençli Enterokok Bakteriyemi: Epidemiyoloji Ve Antimikrobiyal Duyarlılık	Gizem Adısanlı, Semra Kurutepe, Mustafa Ascı, Hörü Gazi	885
Yara Yeri Örneklerinden İzole Edilen Bakterilerin Mikrobiyolojik Spektrumu Ve Antimikrobiyal Direnç Oranları	Gizem Adısanlı, Hörü Gazi, Semra Kurutepe	886

Karaciğer Tutulumu Ve Konvülsiyon Birlikteliği; Tip 4 Glikojen Depo Hastalığı	Selçuk Yazıcı, Özlem Kemer, Melike Kurtuluş Çokboz, Gülce Baranlı, Eren Altun, Demet Can, Sezin Âşık Akman	887
Allerjik Yakınmalarla Başvuran Okul Öncesi Çocuklarda Ev Tozu Duyarlılığı	Selçuk Yazıcı, Soner Güneş, Melike Kurtuluş Çokboz, Özlem Kemer, Gülce Baranlı, Sezin Âşık Akman, Demet Can	888
Yatan Hastaların Kan Kültürlerinden İzole Edilen Dirençli Gram Negatif Bakterilerin Prevalansı	Mine Çetin Balıkçı, Hörü Gazi, Semra Kurutrepe	889
İzmir İlinde, Leishmaniasisin Vektörü Phlebotomine Kum Sineği (Diptera: Psychodidae) Populasyonlarının Piretroit Grubu İnsektisitlere Karşı Hassasiyetinin Belirlenmesi Ve Leishmania Cinsi Protozoonlarının Araştırılması	Suha Kenan Arserim, Mehmet Karakuş, Samiye Demir1, Seray Töz, İ. Cüneyt Balcıoğlu, M. Kirami Ölgen, Yusuf Özbel	890-891
Vitamin D [25(OH)D] Testinin 2016 Yılı Laboratuvar Sonuçlarının İncelenmesi	Cevval Ulman, Raziye Yıldız, Habib Özdemir, Fatma Taneli, Ece Onur, Yeşim Güvenç, Zeki Arı	892
Hastanemizde Serum Hemolitik İndeks Oranları	Fatma Taneli, Raziye Yıldız, Cevval Ulman, Habib Özdemir, Ece Onur, Yeşim Güvenç, Zeki Arı	893
Üniversite Hastanesi Merkezi Laboratuvarında Laboratuvar Otomasyon Sisteminin Rutin Test İstemlerinde Sonuç Verme Sürelerine Etkisi	Fatma Taneli, Habib Özdemir, Cevval Ulman, Raziye Yıldız, İsmail Taştan, Ece Onur, Yeşim Güvenç, Zeki Arı	894-895
Üniversite Hastanesi Merkezi Laboratuvarında Numune Ret Oranları	Ece Onur, Habib Özdemir, Pınar Dünder Erbay Raziye Yıldız, Zeki Arı, Cevval Ulman, Yeşim Güvenç, Fatma Taneli	896
Bölgemizde Hepatit B Enfeksiyonu Seroprevalansı	Ömer Akgül, Hakan Aydın, Gülhan Bora, Ali Kuştan	897
Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Ve Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Kardiyopulmoner Resüsitasyon	Gönül Tezcan Keleş, Suha Kenan Arserim, Süheyla Rahman, Ece Onur	898

Konusundaki Bilgi Ve Becerilerinin Değerlendirilmesi		
Üriner Sistem Enfeksiyonu Etkeni Olarak İzole Edilen Escherichia Coli İzolatlarında Antimikrobial Direnç	Meltem Çevikkan, Hörü Gazi, Semra Kurutepe	899
Kardiyak Tutulum İle Seyreden Bir Leptospiroz Olgusu	Çiğdem Banu Çetin, E. Kübra Dindar Demiray, Gamze Doğan, Özlem Tünger	900
Anestezi Yoğun Bakım Ünitesi'nde El Hijyenine Uyumun Mizaç Karakter Envanteri Sonuçlarıyla Karşılaştırılması	Özlem Tünger, Demet Aydın, Cennet Ertürk, E. Kübra Dindar Demiray, Deniz Heppekcan, Murat Demet, Ç. Banu Çetin	901
Temizlik Personellerinin Hastane Enfeksiyonları İle İlgili Bilgi Düzeyleri Ve Eğitimin Etkisi	Cennet Ertürk, Dilek Özten, Özlem Bakırhoğlu, Özlem Tünger, Ç. Banu Çetin, Şebnem Şenol	902
Bir Üniversite Hastanesinde Hastane Enfeksiyonları Sürveyansı	Dilek Özten, Cennet Ertürk, Özlem Bakırhoğlu, Şebnem Şenol, Özlem Tünger, Ç. Banu Çetin	903
Önlem Ve Bakım Paketlerinin Anestezi Yoğun Bakım Ünitesi'nde Gelişen Kateterle İlişkili Kan Dolaşımı Enfeksiyonları Üzerine Etkisi	Özlem Tünger, Demet Aydın, Cennet Ertürk	904
DeneySEL Yara İyileşmesi Modelinde Kök Hücre Tedavisine Kekik Yağının Etkisi	Pınar Kılıçarslan Sönmez, Pelin Toros, Melis Asal, Mert Şahinler, M. İbrahim Tuğlu	905
Yaygın Pruritus Tanısı İle Takip Edilen Hastanın Kol Ve Karın Bölgesinde Tespit Edilen Yaygın Demodex Spp. Ve Ev Tozu Akarı	Yasemin Kaya, Sevda Önder, Ülkü Karaman, Gamze Kaçmaz	906
Trigonella Foenum-Graecum'un Acanthamoeba Castellani Kistleri Üzerine Amobisidal Etkisi	Yasemin Kaya, Ayşe Baldemir, Ülkü Karaman, Nilay İldız, Gamze Kaçmaz, Zeynep Kolören	907
Parazitlerin Kist Ve Yumurtalarının, Çinko Sülfat Yüzdürme Yöntemi İle Değerlendirilmesinde Bozulma Sürelerinin Belirlenmesi	Ülkü Karaman, Gamze Kaçmaz, Saliha Kesti, Cihangir Akdemir, Şahin Direkel, Zeynep Kolören	908
Toprak Örneklerinde Parazit Tanısının Çinko Sülfat Yüzdürme Ve Formol Eter Çöktürme Yöntemleri İle Karşılaştırılması	Gamze Kaçmaz, Ülkü Karaman, Saliha Kesti, Cihangir Akdemir,	909

	Şahin Direkel, Zeynep Kolören	
Alt Solunum Yolu Örneklerinden İzole Edilen Mikroorganizmalarda Antimikrobiyal Direnç Oranları	Naciye Badır, Hörü Gazi, Semra Kurutepe	910
Satranç Oyununa Yönelik Tutum Ölçeği Geliştirilmesi	Reşat Sadık, Ali Özen, Yavuz Öntürk	911
Diyabetli Bireylerde İnsülin Enjeksiyonu, Parmak Delme Korkusu Ve Metabolik Kontrol Değişkenlerinin Değerlendirilmesi	Burcu Bayrak, Özden Dedeli Çaydam	912
Dental Biyomalzemelerin Biyoyumunun İncelenmesi Ve Mekanik Analizi	Mehmet Ayvaz, Recep Halıcıoğlu, Hediye Kırılı Akın	913
Spinal Cerrahi Sırasında Nırs Yöntemi İle Omurilik Ve Beyin Oksijen Satürasyonunun Karşılaştırılması	Gönül Tezcan Keleş, Arzu Açıknel, İsmet Topçu, Cüneyt Temiz	914
Gebelikte Büyük Abdominal Kitle Operasyonunda Anestezi Yönetimi	Arzu Açıknel, Pınar Solmaz Hasdemir	915
Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesinde Görev Yapan Hekimlerin Adli Dna Bankası Oluşturulması Konusuna Bakış Açıları	Gonca Tatar, Mehmet Sunay Yavuz	916
Kanserli Hastalara Bakım Veren Aile Üyelerinin Manevi Gereksinimleri Ve Uygulamalarının Değerlendirilmesi	Zöhre Kıyanççek, Özden Dedeli Çaydam	917
Dâhiliye Yoğun Bakım Ünitesinde İnvaziv Alet İlişkili Enfeksiyonların Değerlendirilmesi	Dilek Özten, Cennet Ertürk, Özlem Bakırlioğlu, Ç. Banu Çetin, Şebnem Şenol, Özlem Tünger	918
Geç Dönemde Bulgu Veren Üreter Travması: Olgu Sunumu	Halil İbrahim Tanrıverdi, Bilal Arıkbaşı, Cüneyt Günşar, Can Taneli, Aydın Şencan	919
Karın Ağrısı İle Başvuran Bir Olguda Nadir Birbirliktelik: Karsinoid Tümör Ve Anjiodisplazi	Halil İbrahim Tanrıverdi, Halis Can Demirtürk, Semin Ayhan, Cüneyt Günşar	920
Glans Penisin Nadir Bir Lezyonu: Myointimoma	Halil İbrahim Tanrıverdi, Bilal Arıkbaşı, Ömer Yılmaz, Nalan Neşe, Can Taneli, Abdülkadir Genç	921
Neonatal Priapizm: Olgu Sunumu	Halil İbrahim Tanrıverdi, Bilal Arıkbaşı, Özgür Deyirmenci, Aydın Şencan, Cüneyt Günşar	922

Çocuklarda Mesane - Barsak Disfonksiyonunda Anal Ve Üroflow Biofeedback Seçimi	Can Taneli, Halil İbrahim Tanrıverdi, Hasan Çayırılı, İpek Akil, Pelin Ertan	923
Çocuklarda Primer Mesane Boynu Disfonksiyonunda Alfa Bloker Tedavisi	Can Taneli, Hasan Çayırılı, Halil İbrahim Tanrıverdi, İpek Akil, Pelin Ertan	924
İşeme Bozukluğu Semptomlarıyla Başvuran Olguda Az Görülen Bir Mesane Çıkışı Obstrüksiyonu Nedeni: Utrikuler Hood	Halil İbrahim Tanrıverdi, Halis Can Demirtürk, Bilal Arıkbaşı, Özgür Deyirmenci, Can Taneli	925
Konjenital Adrenal Hiperplazili Kız Olguda Vajenin Mesane Boynunda Çok Küçük Bir Orifis İle Erkek Tipi Üretra İle Birleşerek Oluşturduğu Ortak Kanal	Halil İbrahim Tanrıverdi, Halis Can Demirtürk, Betül Ersoy, Can Taneli	926
Vezikoüreteral Reflüde Subüreterik Enjeksiyon Tedavi Endikasyonlarını Değiştirdi Mi?	Halil İbrahim Tanrıverdi, Halis Can Demirtürk, Hasan Çayırılı, Ömer Yılmaz, Aydın Şencan, Cüneyt Günşar	927
Makroskopik Hematüriyle Seyreden İdiopatik Üretritin Tedavisinde Triamsilon Asetatın Etkinliği	Halis Can Demirtürk, Halil İbrahim Tanrıverdi, Hasan Çayırılı, Ömer Yılmaz, Abdülkadir Genç, Aydın Şencan, Cüneyt Günşar	928
Nörojenik Olmayan Alt Üriner Sistem İşlev Bozukluğu Olgularında Gündüz Ve Gece İdrar Kaçırma Ve Alt Üriner Sistem Semptom Skorlarının Karşılaştırılması	Hasan Çayırılı, Halil İbrahim Tanrıverdi, Pelin Ertan, İpek Akil, Can Taneli	929
Nörojenik Olmayan Alt Üriner Sistem İşlev Bozukluklarında Kabızlık Ve Fekal İnkontinans	Hasan Çayırılı, Halil İbrahim Tanrıverdi, Pelin Ertan, İpek Akil, Can Taneli	930
Taş Hastalığına Bağlı Ksantogranümatöz Pyelonefrit Gelişen 5 Yaş Erkek Olgu	Hasan Çayırılı, Pelin Ertan, Halil İbrahim Tanrıverdi, Nalan Neşe, Can Taneli	931-932
Perkütan Nefrolitotomi Sonrası Erken Postoperatif Dönemde Meydana Gelen Enfektif Komplikasyonların Oluşumunu Öngörmede Nötrofil / Lenfosit Oranı Prediktif Bir Parametre Olarak Kullanılabilir Mi?	Ali Can Albaz, Talha Müezzinoğlu, Tansu Değirmenci, Gökhan Temeltaş, İbrahim Halil Bozkurt	933
Spor Yapan Ve Yapmayan Üniversite Öğrencilerinde Premenstrüel Sendrom Sıklığını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi	Emre Yanıkkereem, Başaran Gençdoğan, Aylin Zekioğlu, Ayşe	934

	Okanlı, Nicole Esmeray	
İzmir İli Ve Çevresindeki Gıda Firmalarında Çalışan Gıda Personelinde Nazal Staphylococcus Aureus Taşıyıcılığının Araştırılması	Ecem Yıkılmazsoyl, Fulya Ocak	935
Kırk Yaş Ve Üzeri Erkeklerin Prostat Kanseri Taramalarına Yönelik Bilgi Düzeyleri İle Sağlık Okuryazarlıkları Arasındaki İlişki	Ali Tayhan, Dilek Özmeni	936
Ebelik Son Sınıf Öğrencilerinin Lisansüstü Eğitime İlişkin Tutumlarının İncelenmesi	Sevde Aksu, Şeyma Çatalgöl	937
Demans Bakım Ve Destek Programı' Nın Bakım Verici Yüküne, Hasta Ve Bakım Vericinin Nöropsikiyatrik Semptomları Ve Yaşam Kalitesine Etkisinin İncelenmesi	Fatma Uyar, Dilek Özmen, Hatice Mavioğlu, Nilay Atalay	938-939
Genç Kızların Dismenore İle Baş Etmeye Yönelik Deneyimleri Ve Düşünceleri	Pınar İşbeceren Vatan, Nursen Bolsoy	940
Kronik Hepatit B Hastaları İle İnaktif Hbsag Taşıyıcılarının Yaşam Kalitelerinin İncelenmesi	Firuzan Nihan Tombul, Ayfer Karadakovan	941
Gebelerin Doğumda Ebelerden Beklentileri	Selda İldan Çalım, Emine Öztürk, Hülya Demirci, Seval Cambaz Ulaş	942
Manisa Merkezde Yaşayan Yaşlı Bireylerin Gençlere Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi	Özden Dedeli, Pınar Arpacı	943
Bir Fabrikada Çalışan Kadınlara Verilen Eğitimin Kendi Kendine Meme Muayenesine İlişkin Sağlık İnanç Ve Davranışlarına Etkisi	Şenay Öztürk, Ayfer Karadakovan	944
Teori Temelli Osteoporozu Önleme Eğitim Ve Danışmanlık Programının Etkinliği: Yapısal Eşitlik Modeli Örneği	Aşlı Kalkım, Şafak Dağhan	945
Cinsel İstismara Maruz Kalan İkiz Kız Kardeşlerin Psikiyatrik Değerlendirmelerindeki Farklılıklar	Ufuk Akın, Mehmet Sunay Yavuz, Şermin Yalın Sapmaz, Faruk Aydın	946
Sağlık Personellerinin Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi Ve Davranışlarının Değerlendirilmesine Yönelik Bir Araştırma	Mustafa Durmuş, Abdullah Gerçek	947
Hastanede Yatan Hastaların Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi Ve Davranışlarının Değerlendirilmesine Yönelik Bir Araştırma	Mustafa Durmuş, Abdullah Gerçek	948
Madde Kullanan Ve Suç İşleyen Olgularda Aile Değerlerinin Karşılaştırılması	İnci Derya Yücel,, Demet Havaçeliği Atlam, Derya Şaşman Kaylı, A.Ender Altıntoprak	949
Hcv Rna Saptanmasında 2 Farklı Real-Time Pcr Testinin Karşılaştırılması	Sinem Akçalı, Talat Ecemiş, Pınar Erbay	950

	Dündar, Tamer Şanlıdağ	
Hbv Dna Saptanmasında 2 Farklı Real-Time Pcr Testinin Karşılaştırılması	Sinem Akçalı, Talat Ecemiş, Pınar Erbay Dündar, Tamer Şanlıdağ	951
Sağlık Alanında Nitel Araştırma Yaklaşımı	Aynur Çetinkaya	952
Kolonoskopi Sırasında Dinletilen Müziğin Ağrı, Anksiyete Ve Hasta Konforuna Etkisi	Dilruba Çelebi, Emel Yılmaz	953
Guillain Barre Sendromlu Bir Hastanın Hemşirelik Bakımında Roy Uyum Modelinin Kullanımı: Olgu Sunumu	Meltem Ada, Emel Yılmaz	954
Üniversite Öğrencilerinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ve Öz Etkililik-Yeterlik İlişkisi: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Örneği	Nurcan Çelik, Hanife Nurseven Şimşek, Saliha Özpınar	955
Katarakt Ameliyatı Öncesi Yapılan El Masajının Hasta Anksiyetesi Ve Konforuna Etkisi	Ayşe Uyar Çavdar, Emel Yılmaz	956
Perioperatif Hemşirelik Bakımının Hasta Konforuna Etkisinin İncelenmesi	Ayhan Arda, Emel Yılmaz	957
Stomalı Hastalarda Yaşam Kalitesi Ve Cinsellik: Tanımlayıcı Çalışma	Emel Yılmaz, Dilruba Çelebi, Yavuz Kaya, Hakan Baydur	958
Yoğun Bakım Ünitelerinde Hemşirelik Aktiviteleri Puanlama Formu'nun (Nas) Türkçe Geçerlilik Ve Güvenilirliği	Hörü Karadılı, Asiye Durmaz Akyol	959
Aspirasyon Pnömonisi İle Acil Servise Gelen Serebral Palsili Çocuğun Hemşirelik Bakımı	Duygu Karaarslan	960
Diyabetli Bireylerde Bitkisel Ürün Kullanımı	Emine Karaman, Özüm Erkin, Simge Şenman, Yasemin Yıldırım	961
Sağlık Sistemindeki Dönüşüm İle Özelleştirmelere İlişkin Öğrenci Hemşirelerin Algılarının Meslek / Profesyonel Değerleri Ve Umutsuzluk Düzeyleri Üzerine Etkisi	Pınar Duru, Özlem Örsal, Özgül Örsal	962-963
Tip 2 Diyabetli Kadınlarda Meme Kanseri Riskinin Saptanması Ve Verilen Kendi Kendine Meme Muayenesi Eğitiminin Değerlendirilmesi	Esra Tayhan, Nurgül Güngör Tavşanlı	964
Olgu Sunumu: West Sendrom'lu Çocuğun Hemşirelik Bakımı	Selin Demirbağ	965
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Öğrencilerinin Aldıkları Yüksek Lisans Eğitimine İlişkin Görüşleri	Aylin Aydın Sayılan, Aykut Aydın, Arzu Özata	966
Multiple Sklerozun Çift Uyumuna Etkisi/ Effects Of Multiple Sclerosis On Dyadic Adjustment	Dilek Hacıvelioğlu, Nurgül Güngör Tavşanlı, Funda Kosova, Hatice Mavioğlu	967

Toplumda Yaşayan 65 Yaş Üstü Bireylerin Fiziksel Aktivite Düzeyleri Ve Yaşam Kalitesi	Senan Tunalı Mutlu	968
Travma Sonrası Kortikosteorid Kullanımına Bağlı Mukormikoz Olgusu	Özlem Tünger, Gamze Doğan, M. Kürşat Evrenos, Akide Çakmak, Peyker Temiz, Ç. Banu Çetin	969-970
Tıp Fakültesi Dönem 6 Öğrencilerinin Fizyoloji Eğitimi Hakkındaki Görüşleri	Nuran Ekerbiçer, Süheyla Rahman, Hüseyin Elbi	971
Hemşirelerin Doğum Yöntemleri Ve Sezaryen Sonrası Vajinal Doğuma Bakış Açıları	Emre Yanıkkerem, Ebru Çimen	972
Kadınların Doğum Yöntemleri Ve Sezaryen Sonrası Vajinal Doğum Hakkında Düşünceleri	Elif Saime Güler, Emre Yanıkkerem	973
Multi Nodüler Guatr Hastalarının Mizaç Ve Karakter Özellikleri İle Anksiyete Düzeyleri Ve Hasta Eğitiminin Ameliyat Sonrası Ağrı Algılarına Etkileri	Nilay Karagül, Adalet Koca Kutlu	974
Hemşirelik Öğrencilerinin Araştırmalara Ve Gelişmelere Yönelik Tutumları: Hemşirelikte Araştırma Dersi Almak Fark Yararır Mı?	Özüm Erkin, Aynur Uysal Toraman, Hatice Şimşek, Ayla Bayık Temel	975
Deri Kanserinin Erken Tanısı İçin Kendi Kendine Deri Muayenesi Eğitimi: Hemşirelik Öğrencileri Örneği	Özüm Erkin, Özcan Aygün	976
Özel Ve Devlet Okullarındaki Öğretmenlerin Okul Hemşiresine İlişkin Görüşlerinin Karşılaştırılması	Melek Ardahan, Özüm Erkin, Deniz Gençel, Ebru Akbaş	977-978
Suriyeli İşçilerin Problemleri	Safiye Ozvurmaz, Aliye Mandıracıoğlu Tuğba Çetinel	979
Hemodiyaliz Hastalarında Müziğin Yaşam Bulguları Ve Anksiyete Üzerine Etkileri	Tülay Sağkal Midilli, Eda Ergin, Halide Yılmaz	980
Gebelerin Doğuma Hazır Oluşluk, Doğum Korkusu Ve Bilinçli Farkındalık Düzeylerinin Doğum Şekli Tercihlerine Etkisinin İncelenmesi	Damla Şahin Büyük, Aynur Çakmakçı Çetinkaya	981
Ebelik Eğitiminin Ebelik Öğrencilerinin Hasta Bakım Uygulamalarındaki Etik Duyarlılıklarına Etkisi	Selma Şen, Gözde Sezer	982
Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı Olan Bireylerin Anemi, Yorgunluk Ve Yalnızlık Durumları Ve Aralarındaki İlişkilerin İncelenmesi	Tülay Sağkal Midilli, Aslı Kalkım, Halide Yılmaz, Erol Ozan	983-984
Hemşirelik Öğrencilerinin Manevi Bakıma İlişkin Görüş Ve Uygulamaları	Tülay Sağkal Midilli, Aslı Kalkım, Şafak Dağhan	985

Erkekler İçin Kendi Kendine Meme Muayenesi Formunun Türkçe Uyarlaması: Geçerlik Çalışması	Özüm Erkin, İlknur Göl	986
Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü İntörn Programı Hakkında Araştırma Görevlileri, Rehber Hemşireler Ve Öğrenciler Ne Düşünüyorlar? Nitel Bir Araştırma	Nurcan Bilgin, Mehmet Gülşen, Adalet Kutlu	987-988
Non-Steroid Anti-İnflamatuvar İlaç Alerjisi Olan Hastaların Benzidamin İle Yapılan Provokasyon Test Sonuçlarının Değerlendirilmesi	Türkan Paşalı Kilit, Kevser Onbaşı, Nagehan Gencer	989
0-11 Yaş Grubu Çocuklarda İdrar Kültürlerinden İzole Edilen Bakteriler Ve İn Vitro Antibiyotik Duyarlılığı	Ömer Akgül, Gülhan Bora, Hakan Aydın, Ali Kuştan	990
Türkiye'deki Sağlık Bilimleri Enstitülerinin Web Sayfaları Ne İçeriyor?	Süheyla Özsoy, Renginaz Öztürk Dönmez	991-992
Travma Sonrasında Kortikosteroid Tedavisi Gören Hastalarda Kutanöz Mukormikoz	Yavuz Keçeci, Merve Özkaya, Mustafa Kürşat Evrenos, Zülfikar Ulaş Bali, Peyker Temiz, Levent Yoleri	993-994
Mental Retardasyonun Eşlik Ettiği Marfan Sendromu'nda Yeni Splice Bölge Mutasyonu	H. Betül Gerik Çelebi, Esra Çolak, F. Sırrı Çam	995
Benzeşim (İntihal) Programı Raporlarının Yorumlanması Ve Kıyaslanması	Behice Durgun	996
Biyoteknolojik İlaç Üretim Proseslerinin Online Rgb Renk Sensörü İle İncelenmesi	Hulki Özel, Murat Elibol, H. Fehmi Özel	997
Melatoninin Diyabetik Nöropati Üzerine Koruyucu Etkisinin Deneysel Diyabetli Sıçanlarda Gösterilmesi	Ali Yücel Kara, Hale Acer, Selda Taşan, Zilfi Ülger Erdem, Nazan Dolu	998
Spor Ve Sağlık Bilimleri Alanında Öğrenim Gören Öğrencilerin Epilepsi Hakkındaki Bilgi Ve Tutumlarının İncelenmesi	Yıldırım Kayacan, Yücel Makaracı, Emin Can Kısa, Babak Elmıghojebeıgloo, Günay Çerit	999
Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Bir Etkinlik Alanı Olarak Sosyal Medya Kullanım Amaçlarının İncelenmesi	Batuhan Er, Kadir Yıldız, Pınar Güzel	1000
İzmir İlinde Çeşitli Su Örneklerinde Legionella Varlığının Ve Antibiyotik Duyarlılıklarının Araştırılması	Ezgi KÖSE, Şafak ERMERTCAN	1001
Hemşire Akademisyenlerde Kültürlerarası Duyarlılık Ve İlişkili Faktörler	Hatice ŞİMŞEK, Özüm ERKİN, Ayla BAYIK TEMEL	1002

GEBELİK SÜRESİNCE YEŞİL ÇAY KULLANILMASININ YENİDOĞAN KALP KASI HÜCRELERİNDE APOPTOZİSE ETKİSİ	Seren Gülşen GÜRGEN, <u>Ayşe Tuç YÜCEL</u> , Selda İldan ÇALIM, Nurcan UMUR	1003
---	--	------

BİLİMSEL PROGRAM / SCIENTIFIC PROGRAM

(MCBÜ SÜLEYMAN DEMİREL KÜLTÜR MERKEZİ, UNCUBOZKÖY, MANİSA)

MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ II. ULUSLARARASI LİSANSÜSTÜ EĞİTİM KONGRESİ 2nd INTERNATIONAL POSTGRADUATE EDUCATION CONGRESS 12-14 MAYIS 2017/12-14 MAY 2017 09:00-10:40		
12.05.2017 CUMA/FRIDAY MESİR TOPLANTI SALONU-MESİR HALL		
08:00-09:00	KAYIT/REGISTRATION	
09:00-09:30	Prof. Dr. Ayşe AKTAŞ Prof. Dr. A. Kemal ÇELEBİ	AÇILIŞ / OPENING CEREMONY
09:30-10:30	Prof. Dr. Michael John MULVANY	PhD Training: New Horizons
10:30-11:00	KAHVE ARASI/COFFEE BREAK	

12.05.2017 CUMA/FRIDAY MESİR TOPLANTI SALONU- MESİR HALL Prof. Dr. Gül GÜNER AKDOĞAN, Prof. Dr. Sevinç İNAN 11:00-12:30		
11:00-11:30	Prof. Dr. Zafer Karaer (Ankara Üniversitesi SBE Müdürü)	Yazıdan yazılıma (Writing to software)
11:30-12:00	Prof. Dr. Gül Güner Akdoğan (İzmir Ekonomi Üniversitesi)	Danışmanın rolü ve yükümlülükleri (The role and responsibilities of the supervisor)
12:00-12:30	Prof. Dr. Sevinç İnan (İzmir Ekonomi Üniversitesi)	Üreme biyolojisi programı (The reproduction biology program)
12:30-13:30	ÖĞLE YEMEĞİ/LUNCH	

GRUP EGZERSİZİ – FİZİKSEL AKTİVİTE

Doç. Dr. Murat TAŞ, Doç. Dr. Pınar GÜZEL, Araş. Gör. Tolga BEŞİKÇİ 13:00		
---	--	--

12.05.2017 CUMA/FRIDAY ŞEHZADE TOPLANTI SALONU- SEHZADE HALL

Prof. Dr. İpek AKİL, Prof. Dr. Cüneyt GÜNŞAR

11:00-12:30

11:00-11:15	Prof. Dr. Gökhan Temeltaş	Dirençli üriner sistem enfeksiyonlarına yaklaşım (Approach to resistant urinary system infections)
11:15-11:30	Prof. Dr. Pelin Ertan	Çocuklarda taş hastalığı ve güncel tedavisi (Childhood stone disease and current treatment)
11:30-11:45	Prof. Dr. İpek Akil	Çocuklarda olgularla hipertansiyon (Hypertension in children with cases)
11:45-12:00	Yrd. Doç. Dr. Aysun Toraman	Farklı risk gruplarında hipertansiyon tedavi hedefleri ne olmalıdır? (What should be the targets of hypertension treatment in different risk groups?)
12:00-12:15	Prof. Dr. Cüneyt Günşar	Çocukluk çağı travmaları (Childhood trauma)
12:15-12:30	Doç. Dr. Dilek Ergin	Hasta Çocuk ve Oyun (Patient Child and Game)
12:30-13:30	ÖĞLE YEMEĞİ/LUNCH	

GRUP EGZERSİZİ – FİZİKSEL AKTİVİTE

Doç. Dr. Murat TAŞ, Doç. Dr. Pınar GÜZEL, Araş. Gör. Tolga BEŞİKÇİ

13:00

12.05.2017 CUMA/FRIDAY MAGNESİA TOPLANTI SALONU- MAGNESIA HALL

Prof. Dr. Serdar TARHAN, Prof. Dr. Aylin Türel ERMERTCAN

11:00-12:30

11:00-11:15	Prof. Dr. Aylin Türel Ermertcan	Dermatoonkolojide yeni tedaviler (New treatments for dermatooncology)
11:15-11:30	Doç. Dr. Funda Kosova	Kanserde Angiogenez (Angiogenesis in Cancer)
11:30-11:45	Doç. Dr. Semra Tutcu Şahin	Meme kanseri (Breast Cancer)
11:45-12:00	Prof. Dr. Serdar Tarhan	Spinal kord tümörleri (Spinal cord tumors)
12:00-12:15	Yrd. Doç. Dr. Tahir Buran	Mide kanserlerine genel bakış (Overview of stomach cancers)
12:15-12:30	Prof. Dr. Safak Ermertcan (Ege Üniversitesi)	Akılcı antibiyotik kullanımı (Rational antibiotic use)
12:30-13:30	ÖĞLE YEMEĞİ/LUNCH	

GRUP EGZERSİZİ – FİZİKSEL AKTİVİTE

Doç. Dr. Murat TAŞ, Doç. Dr. Pınar GÜZEL, Araş. Gör. Tolga BEŞİKÇİ
13:00

12.05.2017 CUMA/FRIDAY SPİL TOPLANTI SALONU- SPİL HALL

Prof. Dr. H. Seda VATANSEVER, Doç. Dr. Kamil VURAL

11:00-12:30

11:00-11:15	Prof. Dr. H. Seda Vatansever	Hücre temelli kök hücre çalışmaları (Cell-based stem cell studies)
11:15-11:30	Doç. Dr. Kamil Vural	Kök hücre naklinde akılcı ilaç kullanımı (Rational drug use in stem cell transplantation)
11:30-11:45	Yrd. Doç. Dr. Orhan Özatık (Ahi Evren Üniversitesi)	Terapotik klonlama geleceğin tedavisi mi? (Therapeutic cloning is the future treatment?)
11:45-12:00		
12:00-12:15	Prof. Dr. Gönül Dinç Horasan	Sağlığı Geliştiren Okullar: CDC Örneği (Health Promoting Schools: CDS Example)
12:15-12:30	Prof. Dr. Ece Onur	Cell free DNA
12:30-13:30	ÖĞLE YEMEĞİ/LUNCH	

GRUP EGZERSİZİ – FİZİKSEL AKTİVİTE

Doç. Dr. Murat TAŞ, Doç. Dr. Pınar GÜZEL, Araş. Gör. Tolga BEŞİKÇİ
13:00

12.05.2017 CUMA/FRIDAY AİŞE HAFSA SULTAN TOPLANTI SALONU- AİSE HAFSA SULTAN HALL

Prof. Dr. Nogay GİRİNKARDEŞLER, Prof. Dr. Pınar ERBAY DÜNDAR

11:00-12:30

11:00-11:15	Prof. Dr. Cüneyt Balcıoğlu	Sıtma ve Türkiye'deki durumu (Malaria and the situation in Turkey)
11:15-11:30	Prof. Dr. Nogay Girinkardeşler	Göç, iklim değişikliği ve parazitik enfeksiyonlar (Migration, climate change and parasitic infections)
11:30-11:45	Prof. Dr. Pınar Erbay DüNDAR	Göç ve Sağlık (Migration and health)
11:45-12:00	Doç. Dr. Elmas Kasap	GÖRH ilk basamak yaklaşım (First step approach in GERD)
12:00-12:15	Prof. Dr. Nuran Ekerbiçer	Diyabette önemli bir risk faktörü: kan akışkanlığı (An important risk factor in Diabetes: blood fluidity)
12:15-12:30	Yrd. Doç. Dr. Nesrin Şen Celasin	Tip 1 Diyabetli Ergenlerde Diyabet Yönetimini Geliştirmek İçin Tele Sağlık Kullanımı (Use of Telehealth to Improve Diabetes Management in Type 1 Diabetes Mellitus in Adolescent)
12:30-13:30	ÖĞLE YEMEĞİ/LUNCH	

GRUP EGZERSİZİ – FİZİKSEL AKTİVİTE

Doç. Dr. Murat TAŞ, Doç. Dr. Pınar GÜZEL, Araş. Gör. Tolga BEŞİKÇİ

13:00

12.05.2017 CUMA/FRIDAY MESİR TOPLANTI SALONU- MESİR HALL

Prof. Dr. Mustafa SOLAK, Prof. Dr. Cemil ÖZCAN

13:30-15:00

13:30-14:00	Prof. Dr. Cemil Özcan	Dünyada Doktora Programı (PhD Program in The World)
14:00-15:00	Prof. Dr. Mustafa Solak	Sağlık turizminin Türkiye için önemi (The importance of health tourism for Turkey)
15:00-15:30	KAHVE MOLASI/COFFEE BREAK	

12.05.2017 CUMA/FRIDAY ŞEHZADE TOPLANTI SALONU- SEHZADE HALL

Prof. Dr. Süheyla SÜRÜCÜOĞLU, Prof. Dr. Özlem TÜNGER

13:30-15:00

13:30-13:45	Prof. Dr. Semra Kurutepe	Human Microbiota (insan Mikrobiyota)
13:45-14:00	Prof. Dr. Süheyla Sürücüoğlu	Seyahat sırasında Tüberküloz riski (Tuberculosis risk during travel)
14:00-14:15	Prof. Dr. Sinem Akçalı	Zika virus
14:15-14:30	Prof. Dr. Özlem Tünger	Yeni ve yeniden önem kazanan enfeksiyonlar (New and re-emerging infections)
14:30-14:45	Prof. Dr. Çiğdem Banu Çetin	Sağlık personelinde aşılama (Vaccination in health personnel)
14:45-15:00	Prof. Dr. Kevser Onbaşı (Dumlupınar Üniversitesi)	Hipo ve hipertiroidi (Hypo and hyperthyroidism)
15:00-15:30	KAHVE MOLASI/COFFEE BREAK	

12.05.2017 CUMA/FRIDAY MAGNESİA TOPLANTI SALONU- MAGNESIA HALL

Prof. Dr. İdil TEKİN, Prof. Dr. Turan GÜNDÜZ

13:30-15:00

13:30-13:45	Prof. Dr. İdil Tekin	Gebelik ve emzirme döneminde ağrı kesici kullanımı (Pain killer usage during pregnancy and lactation)
13:45-14:00	Yrd. Doç. Dr. Seval Cambaz Ulaş	Anne Dostu Hastane Uygulamaları: Manisa İli Örneği (Mother Friendly Hospital Practices: Manisa Province Example)
14:00-14:15	Yrd. Doç. Dr. Selma Şen	Gebelikte Kültürel Yaklaşım (Cultural Approach in Pregnancy)
14:15-14:30	Yrd. Doç. Dr. Saliha Özpınar	Kadın Sağlığı ve Ebelik (Women's Health and Midwifery)
14:30-14:45	Prof. Dr. Turan Gündüz	Yaşlı Bakımı (Aged care)
14:45-15:00	Prof. Dr. Metin V. Sayın	Herkes için cimnastik (Gym for everyone)
15:00-15:30	KAHVE MOLASI/COFFEE BREAK	

12.05.2017 CUMA/FRIDAY SPİL TOPLANTI SALONU-SPİL HALL

Prof. Dr. İsmet AYDOĞDU, Prof. Dr. İlknur BOSTANCI

13:30-15:00

13:30-13:45	Prof. Dr. İlknur Bostancı (Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi)	Çocukta kronik öksürük (Chronic cough in child)
13:45-14:00	Dr. Çiğdem Özdilekcan (Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi)	Yetişkinde kronik öksürük (Chronic cough in adult)
14:00-14:15	Doç. Dr. Kurtuluş Aksu (Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi)	Ben astım mıyım? (Am I asthmatic?)
14:15-14:30	Prof. Dr. İsmet Aydoğdu	Kan sayımı sonuçlarının değerlendirilmesi (Evaluation of blood count results)
14:30-14:45	Yrd. Doç. Dr. Yeşim Güvenç	İnme Biyobelirteçleri (Stroke Biomarkers)
14:45-15:00	Doç. Dr. Levent Şık	Fotoğraflar ne anlatır?
15:00-15:30	KAHVE MOLASI/COFFEE BREAK	

12.05.2017 CUMA/FRIDAY MESİR TOPLANTI SALONU- MESİR HALL

Prof. Dr. Gönül TEZCAN KELEŞ, Prof. Dr. Sezgi ÇINAR PAKYÜZ

15:30-17:00

15:30-16:00	Prof. Dr. Hülya Ellidokuz (Dokuz Eylül Üniversitesi)	Tıpta araştırma yöntemleri (Research methods in medicine)
16:00-16:30	Prof. Dr. Gönül Tezcan Keleş	Kardiyopulmoner Resüsitasyon-Temel Yaşam Desteği ve Otomatik Eksternal Defibrilatörler (Cardiopulmonary Resuscitation-Basic Life Support and Automatic External Defibrillators)
16:30-17:00	Prof. Dr. Behice Durgun	Bilimsel Araştırmalarda Multidisipliner, İnterdisipliner ve Transdisipliner Yaklaşım (Multidisciplinary, Interdisciplinary and Transdisciplinary Approaches in Scientific Research)

12.05.2017 CUMA/FRIDAY

SÖZLÜ BİLDİRİLER/ORAL PRESENTATIONS

15:30-17:00

13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY MESİR TOPLANTI SALONU- MESİR HALL

Prof. Dr. Emin KURT, Prof. Dr. Emel KURT

09:00-10:30

09:00-09:30	Prof. Dr. Emin Kurt	Gözünüzün ferri sönmesin (Keep your eyes shut)
09:30-10:00	Prof. Dr. Emel Kurt (ESOGÜ)	Bilimsel Düşüncenin Gelişimi (Development of Scientific Thought)
10:00-10:30	Prof. Dr. Necip Kutlu	Şiddet ve Beyin (Violence and Brain)
10:30-11:00	KAHVE ARASI/COFFEE BREAK	

13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY ŞEHZADE TOPLANTI SALONU- SEHZADE HALL

Prof. Dr. İbrahim TUĞLU, Prof. Dr. Adnan KAYA

09:00-10:30

09:00-09:15	Prof. Dr. İbrahim Tuğlu	Sağlıkta Biyomühendisliğe bakış (Bioengineering in Health)
09:15-09:30	Prof. Dr. Adnan Kaya (Kâtip Çelebi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Elektro Manyetik Alanlar Ve Mikrodalga)	Tedavi Amaçlı Elektromanyetik Alan Cihaz Tasarımı (Design of Therapeutic Electromagnetic Field Device)
09:30-09:45	Yrd. Doç. Dr. Utku Kürşat Ercan (Kâtip Çelebi Üniversitesi Biyomedikal Mühendisliği)	Sağlıkta Plazmalar (Plasmas in Health)
09:45-10:00		
10:00-10:15	Doç. Dr. Elgin Türköz Uluer	Hücrel tedavide etik. (Ethics in cellular therapy)
10:30-11:00	KAHVE ARASI/COFFEE BREAK	

13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY MAGNESİA TOPLANTI SALONU- MAGNESIA HALL

Prof. Dr. Artuner DEVECİ, Prof. Dr. Ercüment ÖLMEZ

09:00-10:30

09:00-09:15	Prof. Dr. Turan Gündüz	Tamamlayıcı tıp uygulamalarında akapunktur (Acupuncture in complementary medical applications)
09:15-09:30	Prof. Dr. Ercüment Ölmez	Bitkisel Tedaviler Zararsız mı? (Herbal Treatments Are Harmless?)
09:30-09:45	Prof. Dr. Kamer Gündüz	Dermatolojide botulinum toksini uygulamaları (Botulinum toxin applications in dermatology)
09:45-10:00	Uzm. Dr. M. Kürşat Evrenos	Adolesanda estetik algısı ve kaygısı (Aesthetic perception and anxiety in Adolescence)
10:00-10:15	Uzm. Dr. Funda Aksu	Ben uyku hastası mıyım?
10:15-10:30	Prof. Dr. Artuner Deveci	Yeni bir tanı grubu: Davranışsal bağımlılıklar (A new diagnostic group: Behavioral dependencies)
10:30-11:00	KAHVE ARASI/COFFEE BREAK	

13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY SPİL TOPLANTI SALONU- SPİL HALL

Doç. Dr. Emel YILMAZ, Yrd. Doç. Dr. Aynur ÇAKMAKÇI ÇETINKAYA

09:00-10:30

09:00-09:15	Yrd. Doç. Dr. Yasemin Özatik (Ahi Evren üniversitesi)	Klinik araştırmalarda araştırmacının rolü (The role of researcher in clinical research)
09:15-09:30	Yrd. Doç. Dr. Aynur Çakmakçı Çetinkaya	Sağlık Alanında Nitel Araştırma Yaklaşımı (Qualitative research approach in health field)
09:30-09:45	Doç. Dr. Emel Yılmaz	Sağlıkta Paylaşılan Sorumluluk: Hasta Güvenliği (Shared Responsibility in Health: Patient Safety)
09:45-10:00	Prof. Dr. İsmet Topçu	Periferik Sinir Bloklar (Peripheral nerve blocks)
10:00-10:15	Uzm. Dr. Merter Keçeli	Alt ekstremitenin rotasyonel sorunlarına radyolojik yaklaşım (Radiological approach to the rotational problems of the lower limb)
10:15-10:30	Prof. Dr. Şenol Coşkun	Akut Eklem Romatizması (Acute Joint Rheumatism)
10:30-11:00	KAHVE ARASI/COFFEE BREAK	

**13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY AIŞE HAFSA SULTAN TOPLANTI SALONU-
AİSE HAFSA SULTAN HALL**

Prof. Dr. Zeliha ÜNLÜ, Prof. Dr. Metin V. SAYIN

09:00-10:30

09:00-09:15	Prof. Dr. Zeliha Ünlü	Bel ağrısında egzersiz uygulamaları (Exercises in low back pain)
09:15-09:30	Doç. Dr. Selhan Özbey	Sporda etik uygulamalar: WADA (Ethical practices in sport: WADA)
09:30-09:45	Yrd. Doç. Dr. Recep Cengiz	Spor ortamında mobbing (Mobbing in sport environment)
09:45-10:00	Prof. Dr. Funda Berkan (ESOGÜ)	Geçmişten günümüze rehabilitasyon (Rehabilitation from the past through to future)
10:00-10:15	Prof. Dr. Tülin Öztürk	Ağrı farmakolojisine güncel yaklaşımlar (Current approaches to pain pharmacology)
10:15-10:30	Prof. Dr. Ayşe Aktaş	Gebelik ve astım (Pregnancy and asthma)
10:45-11:00	KAHVE ARASI/COFFEE BREAK	

13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY

SÖZLÜ BİLDİRİLER/ORAL PRESENTATIONS

11:30-12:30

13.05.2017 CUMARTESİ/SATURDAY

SÖZLÜ BİLDİRİLER/ORAL PRESENTATIONS

13:30-15:30

MANİSA GEZİSİ/LOCAL CITY TOUR

15:30-17:30

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4 (Özel Sayı):

DOKTORA TEZ ÇALIŞMASI İÇİN ULUSLARARI GELİŞMELER

Michael J. MULVANY

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Michael J. MULVANY e-mail: mjm@biomed.au.dk

ÖZ

Doktora (PhD) derecesi 200 yıl önce Berlin’de kuruldu ve o zamandan beri tüm dünyaya yayıldı. Başarıyla tamamlanmış araştırma eğitiminin tanınmasıyla birlikte derece verildiğine dair genel bir karar varken, farklı ülkelerde doktora eğitim programlarının geliştirilme biçiminde önemli farklar olmuştur. Bununla birlikte, şu anda hem ABD’de hem de Avrupa kıtasında kullanılan programları takip etmeye yönelik net bir global eğilim vardır. Bu çalışmada, ABD ve Avrupa doktora programlarının bazı yönleri durum incelemelerine dayanarak sunulmuş ve Türkiye’de doktora programları ile karşılaştırılmıştır. Analizler, araştırma ortamı ile ilgili 68 ayrıntılı soru içeren ORPHEUS öz değerlendirme anketine dayanmaktadır. Bulgular, kabul kriterleri, program içeriği, danışmanlık (ABD: danışmanlık), doktora tezi, tezin değerlendirmesi ve doktora okul yapısı olarak değerlendirilmiştir. Sonuçların, doktora eğitiminin nasıl gelişmesi gerektiği konusunda global tartışma ortamının geliştirilmesine katkıda bulunması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, ORPHEUS

ABSTRACT

The PhD degree was established in Berlin 200 years ago, and has since spread across the whole world. While there is general agreement that the degree is awarded in recognition of successfully completed research training, there have been significant differences in the way doctoral training programmes have developed in different countries. There is, however, a clear global tendency to follow the programmes now used either in the US or in Continental Europe. In this paper, on the basis of case studies, some aspects of US and European PhD programmes are presented and compared with PhD programmes in Turkey. The analysis is based on the ORPHEUS self-assessment questionnaire that contains 68 detailed questions concerning the research environment, outcomes, admission criteria, content of programs, supervising (US: mentoring), the PhD thesis, assessment of the thesis, and PhD school structure. The results are intended to be a contribution to the continued development of global discussion about how doctoral training should develop.

Keywords: Education, ORPHEUS

INTRODUCTION

The modern PhD was established 200 years ago in Berlin, where Wilhem von Humbolt realized that research was a profession requiring training [1, 2]. The tradition continues, and the PhD still consists of doing a research project under supervision and defending the resulting thesis, a concept that has now spread across the whole world. However, the original model has changed. Initially it was based on some professors having one student with the student expecting to end up as an academic. Now, most professors have many PhD students, and particularly in Europe and North America only a minority of these can expect to become academics [3].

The situation has thus changed, and it was in part with the aim of meeting this challenge that the ORPHEUS project was initiated in 2004. With now around 100 members from almost all countries in Europe, we have worked together to produce the 2016 ORPHEUS Best Practices document [4] containing a total of 68 recommendations concerning the aims and contents of PhD programmes. This document appears to have been widely accepted, not least because the recommendations are primarily ones of process, not requiring large investments. They are thus applicable in all countries, not just the most wealthy.

In recent years, the ORPHEUS family has spread to other continents, in particular North America, and on this basis Prof. Joey Barnett (Vanderbilt University School of Medicine), Prof. Robert Harris (Karolinska Institute) and I decided it would be of interest to compare programmes on each side of the Atlantic. To do this we have made detailed comparison of the graduate schools at Karolinska Institute and at Medical University of Graz, on the European side; and at the College of Medicine, Manitoba University and at Vanderbilt University School of Medicine, on the North American side. Data collection was achieved using the ORPHEUS self-assessment questionnaire – available on the ORPHEUS website . This questionnaire allows the institutions to describe the extent to which they fulfil each of the 68 recommendations. And if not, why not. These responses thus provide a unique opportunity to understand in depth, but relatively simply, how the institutions approach the question of PhD training.

The results of this investigation will be published shortly [5]. Here I will point to the main findings and in addition compare these to the situation in Turkey, where three institutions have also completed the ORPHEUS self-assessment questionnaire.

Comparison of European and North America Practices

As might be expected, there was a large degree of agreement about the aims and content of PhD training. . In particular,

- That a PhD programme consists of a scientific project performed under supervision (taking into account that when European talk of supervisors Americans talk of mentors).

- That PhD programmes increasingly include training in transferable skills to ensure that PhD graduates are well-trained for the wider job market.

- That the project concludes with a thesis that includes published articles, consistent with the ORPHEUS recommendation that a thesis should contain the equivalent of three papers. The average number of papers in a thesis from each of the four institutions was between two and four.

However, as discussed below, there were several points where there were significant differences, including

- the structure of PhD programs,
- the use of Thesis Committees,
- and the manner in which PhD theses are assessed.

Structure of Biomedical PhD Programmes

The ORPHEUS recommendation is that PhD programmes should be structured with a clear time limit equivalent to 3-4 years full time, consistent with the Bologna recommendations. At Graz this is the structure used with a 3-year bachelor, a 2-year master's including a research project, and a 3-year PhD with a number of courses. At Karolinska, the structure is similar, but with a 4-year PhD. At Manitoba, again the structure is similar, but the bachelor's is 4-year.

The major difference concerns Vanderbilt, where in accordance with US tradition, admission to PhD occurs immediately after a 4-year bachelor's. The first two years of this programme is mainly courses, but with a number of research rotations allowing students to visit different laboratories and choose their project and supervisor. The two years is concluded with a qualifying exam, and if this is passed the student proceeds to the 3- to 4-year PhD project during which further short courses can be followed.

The chief strength of the European system is its flexibility, in that the student can decide not to do a PhD and leave with a master's degree which is a good qualification for the job market. Furthermore it increases the recruitment pool. Its weakness is that there is less time to prepare for the PhD project and to choose a supervisor. In contrast, the strength of the Vanderbilt system is that it gives much more time to choose the PhD project and supervisor, and provides a seamless transfer from the academic course of the qualifying period to the research project. The weakness is that the student is locked into the 6-year programme, and has no qualification if he or she leaves after the qualifying exam. The Vanderbilt system also takes longer than its European counterparts.

There are thus pros and cons for both systems, and a clear opportunity to learn from each other.

Thesis Committees

The Thesis Committee should be understood as an addition to the traditional supervision which forms the backbone of the training process. A Thesis Committee will generally be composed of 3-5 academics from the institutions with expertise in the topic. This committee meets with the student and the supervisor annually or bi-annually, where the student and the supervisor report on progress and discuss how the project should continue. To some extent, both the student and the supervisor are being examined.

The ORPHEUS recommendation is that graduate schools could consider having a Thesis Committee for each PhD candidate. Of the four institutions, only Karolinska does not have a Thesis Committee, but there is a mid-term review which is an important feature and deeply respected by the students. However, it is our impression that the Thesis Committees at Graz and Manitoba are mainly a control that things are going according to plan, whereas at Vanderbilt – with more frequent meetings – the Thesis Committee plays a very active role in the project, and the students put emphasis on the support that they receive from their Thesis Committee

The strength of the European supervisor tradition is its clear division of responsibility and its emphasis on the all-important student-supervisor relationship. Weaknesses include possible lack of supervisor time (a common complaint from students) and possibly low competence and difficulty in changing supervisor. The strength of the Thesis Committee, especially as practised at Vanderbilt, is the regular (bi-annual) expert advice to PhD candidate and supervisor throughout project. Conversely, weaknesses could include the possibility of (perhaps likelihood of ...) conflicting advice

from so many experts. Also too much emphasis might be placed on pleasing the committee with the student being less able to develop their own critical thinking. Finally, it constitutes a major workload on the faculty.

Nevertheless, once again there is clear possibility for the two sides of the Atlantic to learn from each other.

Assessment of PhD Theses

There are two major ways of assessing the outcome of a training programme: summative and formative assessment.

- summative assessment in which doctoral student learning is evaluated according to a predefined standard.

- formative assessment is where a doctoral student's learning can be monitored and feedback given in order to facilitate improvement. e.g. regular input from a Thesis Committee.

The ORPHEUS recommendation is for an independent summative assessment as being the best way to ensure high standards. Of the four institutions, Graz and Karolinska use the summative assessment, in keeping with the general European tradition. In contrast, Vanderbilt bases its assessment on the Thesis Committee that has followed and advised the student throughout the project. Clearly, the latter assessment is not independent, but it has been formative and may well have had a decisive effect on improving the project. At Manitoba the thesis is also assessed by the Thesis Committee including the supervisor, but here some element of independence is achieved by having one member from another institution.

The strength of summative assessment is that it is, in principle, an objective determination of whether the required level has been obtained. Its weakness is that there is no general agreement about what this level is. Furthermore, in practice, it is very difficult to fail a student at this stage, and most Assessment Committees are reluctant to do this, even in cases where they really should.

The strength of formative assessment is the regular expert advice throughout project and the intimate knowledge about how the student has progressed. The weakness is that the defence is just the conclusion of the project where the committee has been involved throughout. The committee is thus unlikely to be unduly critical of a weak thesis. Importantly also there is no benchmarking with other institutions which can allow institutions to learn from each other.

Again, there are pros and cons with both approaches, and some combination is perhaps the optimal.

Comparison with PhD Practices in Turkey

Turkey has a large number of universities and correspondingly a diversity of approaches to PhD training. However, it is my impression that there are certain common factors, and to obtain further information on these, three institutions have filled in the ORPHEUS self-assessment questionnaire. These are (1) the Institute of Health Sciences, Kocaeli University; (2) the Institute of Health Sciences, Hacettepe University; and (3) the Graduate School of Health Sciences, Dokuz Eylül University. On the basis that these are typical of Turkish approaches, the following conclusions can be drawn as regards comparisons with the points referred to above.

Basis of PhD Training

There is full agreement that a PhD programme consists of a scientific project performed under supervision, where the general arrangement is that there is a principal supervisor and a co-supervisor. There was less agreement about the number of students that a supervisor could be responsible for (in the three institutions this number ranged from 2 to 12). Training for supervisors was less common in Turkey than in the European and North American institutions studied, where all have training courses. Only one of the Turkish institutions had such courses, although courses were planned in the other two.

Transferable Skills Training

A difference between PhD training in Turkey and in Europe is that in Turkey most PhD graduates find employment as academics in universities, whereas in Europe it is only a small fraction that do this. Thus in Europe there is strong emphasis on including training in transferable skills (e.g. presentation (oral/poster/papers) to academic and non-academic audiences, university teaching, project management, grant application, critical evaluation of scientific literature, supervision of technicians and research students). This appears to be less the case in Turkey even though most of these skills are also important for academic careers. In particular, training in writing and speaking English is important for allowing PhD students to partake in the international scientific milieu.

Content of PhD Thesis

Compared with the European and North American institutions, the requirements for Turkish PhD theses appear to be similar as regards the requirement for containing published papers, with all three of the institutions requiring at least one. One of the Turkish institutions has gone further and requires three, the regulations stipulating that “two papers originating from, or related to the thesis have to be published or accepted to be published in E-SCI / SSCI or SCI /SSCI indexed journals provided that in one of these papers the candidate will be the first author. If the journal has an impact factor of 4 or more, one paper is acceptable. The third paper may be a manuscript submitted to scientific peer-reviewed international journals”.

Structure of PhD Programmes

Fig. 1 summarizes the typical doctoral training programmes held (1) in Europe (typified by Graz and Karolinska) and Canada (typified by Manitoba), (2) the USA (typified by Vanderbilt), and (3) Turkey (typified by Dokuz Eylül, Hacettepe, and Kocaeli). As described above, Europe and Canada follow the Bologna approach with a 3-year bachelor’s, a 2-year master’s and a 3-4 yr PhD. In sharp contrast, the US does not normally have a master’s, but bachelor students can enrol directly in a 5- to 6-year PhD programme. The first two years of the US programme consists largely of academic courses concluding with a qualifying exam, after which the PhD project can begin. Therefore, the qualifying period in the US corresponds to the European master’s and in practice there is not so much difference between the European and US approaches. In contrast, the Turkish approach is based on a 4-year bachelor’s, a 2-year master’s and a 2-4 yr PhD that also includes a substantial number of academic courses. The overall time from when a student enrolls in a bachelor programme to completing a PhD is substantially longer than in Europe and the USA. Even though the time for the PhD research project is less. Dokuz Eylül has addressed this challenge by reducing the academic course time during the PhD to one year, allowing the flowing three years to follow that used in Europe. However, the total bachelor-master-PhD time is still around two years longer than in Europe. There are no doubt historical reasons for this difference, but it would appear that there could be advantages in seeing if it would not be possible to reduce the course requirements without impairing the quality of the PhD.

Thesis Committees

As discussed above, there is considerable variation within Europe and between Europe and the US regarding Thesis Committees. Some have no tradition for Thesis Committees, in others Thesis Committees play a formal control function, and in others the Thesis Committees play an active role in the development of the PhD project. In the three Turkish institutions examined here all have Thesis Committees that meet with the student and supervisor bi-annually. This indicates that these committees have a strong control function, but the degree to which they play a pro-active role in developing the PhD project is not clear.

Assessment of PhD Theses

As indicated above, the tradition for assessment of PhD theses in Europe is for this to be summative, such that it is the responsibility of the Assessment Committee alone to determine if the thesis reaches the required standard. In principle, it is important that the committee is independent of the PhD student’s scientific milieu and thus increasingly the supervisor is not a member of the Assessment Committee. In the US it is the Thesis Committee that decides if the PhD thesis should be accepted, the assessment thus being summative in nature. In Turkey, according to the new YOK regulations, the committee consists of three academics from the student’s institution, two from another institution, and the supervisor is a non-voting member. Thus, the Turkish approach is for the assessment to be summative as in Europe.

CONCLUSION

This paper has sought on the basis of detailed case studies to highlight some of the similarities and differences between the approaches to PhD training in Europe/North America and in Turkey. At all the institutions studied, the approaches are a mixture of tradition and requirements. In keeping with the ORPHEUS philosophy, such comparisons can be a useful way of learning from each other to produce new approaches for the benefit of the PhD students, the institutions and society.

Figure 1

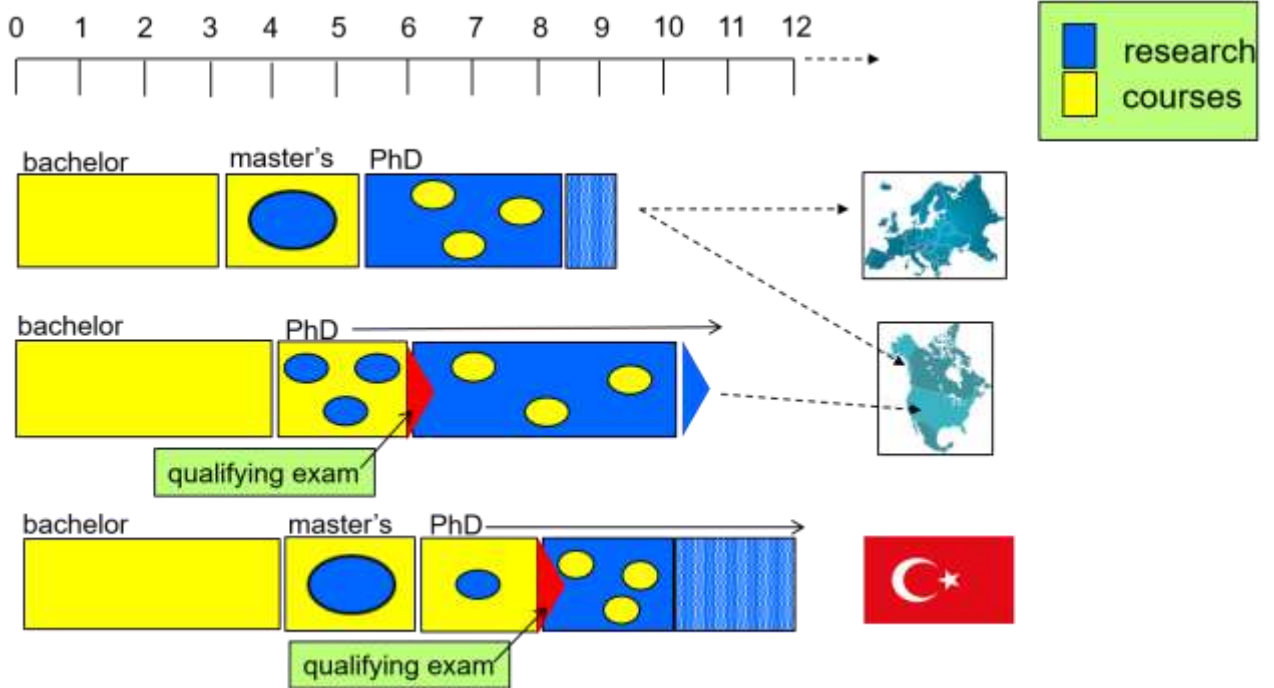

Figure 1. Timeline of training for biomedical PhD students. Top: Graz Medical University, Karolinska Institute; University of Manitoba. Middle: Vanderbilt University School of Medicine. Bottom: Institute of Health Sciences, Kocaeli University; Institute of Health Sciences, Hacettepe University; and (3) Graduate School of Health Sciences, Dokuz Eylül University.

REFERENCES

1. Powell S, Green H. (2007). The Doctorate Worldwide. Open University Press, Maidenhead, UK.
2. Nerad M, Heggelund M. (2008). Toward a Global PhD? Forces and Forms in Doctoral Education Worldwide. Univ Washington Press, Seattle, USA and London, UK.
3. Mulvany MJ (2013). Biomedical PhD education - an international perspective. Basic Clin Pharmacol Toxicol 112: 289-295.
4. Best Practices for PhD education in biomedicine and health sciences in Europe (2016), Organization for PhD Education in Biomedicine and Health Sciences in the European System, www.orpheus-med.org.
5. Barnett JV, Harris RM, Mulvany MJ. A comparison of best practices for doctoral training in the European and North American continents. Submitted.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YAZIDAN YAZILIMA

Zafer KARAER

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü Ankara Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Zafer KARAER, e-mail: zafer.karaer@gmail.com

Öz

Dünya serüvenine 2, 5 milyon yıl önce başlayan akıllı insan Homo sapiens, 190 bin yıl avcı toplayıcı gezgin olarak yaşadıkdan sonra, son 12 bin yılda yerleşik düzene geçerek yaşamlarını sürdürmüşlerdir. Bundan 4 bin yıl sonra ilk devletler kurulmuş, artan nüfusla birlikte buldukları yerin ve gelirin daha fazlasını isteme ve daha rahat ve konforlu yaşam arzusu özellikle devletleri idare eden insanoglunun zincir vurulamayan hâkimiyet ve hükmetme ihtirasına bağlı olarak, zamanla devletlerin sınırlarını kendi lehlerine bozma istekleri neticesinde sınır komşularının güçleri birbiri ile karşı kaşıya gelmişler... Ve dolayısı ile komşu devletlerarası savaşlar başlamıştır... Silahlı olarak M.Ö.1200'lerde başlayan savaşlar günümüze kadar, dünya savaşlarını da içine alarak kıtalararası istilalar ve sınır değişimlerine neden olmuştur.

Evet! Batıda silahlarla birlikte, 18. Yüzyılın ikinci yarısından itibaren, demir, kömür ve buhar gücü ile ilk sanayii devrimi gerçekleştirilerek üretilen teknoloji ve ürünler istila aracı olarak kullanılmışlar ve bu ürünlerle okyanuslar ötesi devletler istila edilmiştir. Sanayii, endüstri yerinde durmamış 19. Yüzyılın ikinci yarısından itibaren çelik, elektrik, petro-kimyasal ürünlerle ikinci sanayii devrimi takip etmiş, 20. Yüzyılın başlarından itibaren otomotiv sanayiindeki gelişmeler ve bilhassa 1970'lerden sonra üretimde mekanik ve elektronik teknolojiler yerini dijital teknolojiye bırakmıştır. Bu noktada programlanabilir makineler kullanılmaya başlanmış ve böylece 3. Sanayi devrimi gerçekleşmiştir. Günümüzde sürekli gelişen teknoloji nedeniyle bu evre de aşılıp bugün Endüstri 4.0 adıyla bilinen 4. Sanayi Devrimine adımlar atılmıştır. Endüstri 4.0 ile bilişim Teknolojileri ile Endüstrinin bir araya getirilmesi hedeflenmiştir. Ana bileşenlerinden ilki Yeni Nesil Yazılım ve Donanım, yani bugünün klâsik donanımlarından farklı olarak düşük maliyetli, az yer kaplayan, az enerji harcayan, az ısı üreten, ancak bir o kadar da yüksek güvenilirlikte çalışan donanımlar ve bu donanımları çalıştıracak kaynak ve bellek kullanımı açısından tutumlu işletim ve yazılım sistemleridir. İşte Homo sapiens'in M.Ö. 3000 yılında ortaya koyduğu yazı 5017 yıl sonra yeni nesil yazılıma dönüşmüş ve Endüstri 4.0'ı doğurmuştur...

Türkiye, bu süreçte günümüzün hızla değişen rekabet ortamında ayakta kalabilmek için şirketlerimizin ürünlerini, hizmetlerini ve üretim yöntemlerini sürekli olarak değiştirmeleri ve yenilemeleri gerekmektedir. Bu değiştirme ve yenileme işlemi "inovasyon"dur... Bu nedenle ülkemizin ucuz işçi üretim merkezi yerine, inovasyon, yenilikçilik merkezi olarak gelişen dünya pazarında kendine yer bulması gerekmektedir. Böylece bugün itibarı ile 2. Ve 3. Sanayi Devrimi arasında bir yerde bulunduğu iddia edilen ülkemizin, önce 3'ü yakalaması daha sonra 4 aşamasına gelmesi beklenebilir. Ancak bugünkü anlayış ve zihniyetle bunun mümkün olduğunu söylemek zordur. Çünkü ülkemizdeki mevcut gerek ulusal gerekse uluslararası şirketler sadece üretim merkezi zihniyeti üzerine kurulduklarından, teknoloji üreten değil, teknoloji transfer eden durumundadır Çünkü bu şirketlerin Ar-Ge leri patent veya standartlarla sınırlandırılmış sadece teknoloji transfer çalışmaları yapabileme iznine sahiptir... Bir diğer araştırma merkezi olması gereken kurum üniversiteler ise gerek araştırmacı yapılanması ile gerekse araştırma merkezlerinin yapılanması ile inovasyonun, yenilikçiliğin çok yakınında değildir. Aynı şirketlerdeki gibi, hatta onlardan daha da geride teknoloji transfer ederler. Oysa 200 bine yakın araştırmacı ve yüzlerce araştırma merkezine sahip olunmasına rağmen teknoloji üretimi bakımından yoklardır. Çünkü araştırmacıları alanı ile ilgili teknoloji üretme, bilime ve ülkeye katma değer sağlama zihniyeti ile değil, yayın-puan esasına dayalı Doç, Prof. olmak için çalışma amaç ve hedeflerini belirlerler... Bu yüzden Sanayii devrimleri bakımından Türkiye'nin önünde zorlu bir sürecin olduğu görülür. Bugün ülkemiz sanayii devrimlerinin henüz 2 ile 3'ü arası deniyor ama, daha çok Endüstri 2'ye yakın tarafta olduğumuzu kabul etmeliyiz. Endüstri 3'e daha çok uzak mesafedeyiz. Bu durum teknoloji üretimsiz tamamen teknoloji transferi ile gerçekleştirilmiş bir aşama olduğunu da kabul etmeliyiz. Bu çalışma hızı ve eğitim-araştırma ve geliştirme anlayışıyla, 3'e gelmemiz zor, Endüstri 4.0 hedefi ise çok çok zor görülüyor.

Bugün gelinen noktadan, yarınların nele gebe olabileceği veya yarınları nasıl hazırlıklar yapılması gerektiği üzerinde durulmalıdır... Bunun için kâhin olmaya gerek yoktur. Yukarıda gerek şirketler bazında gerekse üniversiteler bazında yapılan yanlışlar düzeltilirse, şirketler yenilikçilikte, teknoloji üretiminde bağımsız milli Ar-Ge'lerini devreye sokarlarsa, üniversiteler akademik unvandan daha çok milli çıkarları düşünerek yenilikçi, teknoloji üreten çalışmalar planlarsa bizde sanayii devrimlerinde istenilen seviyeleri yakalayabiliriz. İşte! Bütün bunlar; Dünden bugüne gelinen noktadan, yarınların nele gebe olabileceği veya yarınları nasıl hazırlıklar yapılması gerektiği üzerinde hassasiyetle durulması gerektiğini gösteriyor ... Yoksa bir şairimizin dediği gibi "ömür dediğin 3 gündür, dün geldi geçti, yarın meçhuldür. O halde ömür dediğin 1 gündür; o da bugündür" anlayışı, belki insan için değerlendirilebilir, ancak insanlık için yarın bugünden de önemlidir... İnsanın dünyadaki görevinin insanlığa olduğu unutmamalı! Teknoloji ve sanayii devrimleri de insanlık için insanın ulaşması gereken en üst hedefler olmalıdır! Bu durumda ülkemizdeki akıllı insanlar insanlık adına yaptıklarıyla nerededirler?

Anahtar Kelimeler: Yazı, Yazılım,

ABSTRACT

The wise man Homo sapiens, who started the world's adventure 2.5 million years ago, survived as a 190,000-year-old hunter-gathering traveler, living in the last 12,000 years and moving on. Four thousand years later, the first states were established and the desire to live more and more together with the growing population and the desire for a more comfortable and comfortable life, especially with the wish to dominate the dominance and domination of human beings who govern the states and their forces began to fight against each other ... And therefore, neighboring interstate wars began ... The wars that started as early as the 12th millennium BC caused intermittent invasions and border changes, including world wars.

Yes! From the second half of the 18th century along with the weapons in the West, the first industrial revolution with iron, coal and steam power was used as a means of invasion of technology, and these products were invaded by transoceans. Since the second half of the 19th century, the industrial world has followed the second industrial revolution with steel, electric and petrochemical products, and since the early 20th century, the automotive industry has left the place of mechanical and electronic technologies in the automotive industry and especially in the production after the 1970s. At this point, programmable machines have begun to be used and thus the 3rd industrial revolution has taken place. Today, due to the ever-evolving technology, this stage has been overcome and today the 4th Industrial Revolution, known as Industry 4.0, has been taken. With Industry 4.0, it was aimed to bring together Information and Industrial Technologies together. Among the main components are Next Generation Software and Hardware, which is different from today's classical hardware, low cost, small footprint, low energy consumption, low heat producing but with high reliability and hardware and resource usage to operate these hardware and software systems. Here are Homo sapiens' in the year 3000 BC, 5017 years later, the writing turned into a new generation of writing and gave birth to Industry 4.0 ...

In this process, Turkey needs constantly changing and renewing of its products, services and production methods in order to survive in today's rapidly changing competitive environment. This replacement and renewal process is "innovation". For this reason, our country needs to find its place in the developing world market as innovation center instead of cheap labor production center. Thus, our country, which is claimed to be in a place between 2nd and 3rd Industrial Revolution today, can be expected to catch stage 3 and then emanate to 4 stages. However, it is difficult to say that this is possible with today's understanding and mentality. Because the existing national and international companies in our country are only based on the production center mentality, they are transferring technology, not producing technology, because these companies have the permission only to make technology transfer studies limited to R & D patents or standards. Universities are not in close proximity to innovations, either by researcher structuring or by the structuring of research centers. Like companies, even our universities transfer technology. However, although there are close to 200 researchers and hundreds of research centers, they are not in terms of technology production. Because it is not based on the idea of producing technology related to the field of researchers, providing knowledge and added value of the country, but based on the publication-points principle. Therefore, it is seen that it is a tough process in front of Turkey in terms of industrial revolution. Today, our country's industrial revolutions are still between 2 and 3, but we have to admit that we are much closer to Industry 2. We are farther away from Industry 3. We must also acknowledge that this is a stage achieved by only technology transfer without producing any kind of technology. With the speed of this work and the understanding of education-research and development, it is difficult for us to begin to stage 3, and the target of Industry 4.0 is very difficult.

It must be emphasized from today's point that what tomorrows can bring or how preparations should be made for tomorrows... There is no need to be a prophet for this. If companies correct innovations, independent national R & D activities in technology production, universities consider national interests more than the academic title and plan innovations that produce technology, we can catch desired levels in industrial revolutions if the above mistakes are corrected on the basis of companies or universities. Here! All these are pointed out from the point reached today, it is necessary to focus on precisely what tomorrows may bring or how preparations should be made tomorrow ... Or, as one of our poets said, "3 days you say life, it is yesterday, then it is the day when you say life; It is also the present "understanding, maybe it can be evaluated for human, but it is also important for humanity tomorrow and today. It should not be forgotten that man's task in the world is humanity! Technology and industry revolutions must be the top targets for mankind to reach! In this case, where are the smart people in our country doing what they do for humanity

Keywords: Article, Software

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LİSANSÜSTÜ EĞİTİMDE DANIŞMAN'IN ROLÜ VE YÜKÜMLÜLÜKLERİ

Gül GÜNER AKDOĞAN

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi Temel Bilimler Bölümü, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gül GÜNER AKDOĞAN, e-mail: gul.guner@deu.com.tr

ÖZ

Ünlü bilim adamı Carl Sagan şöyle der: “Bilim, bir bilgiler bütünü olmaktan çok, bir düşünme yoludur”. Lisansüstü eğitimde Danışman, öğrencisine bilgi dağıtan değil, ona bilgiye ulaşma, bilgi üretme konularında düşünme yoluna öğretmekle ve bilimsel araştırma planlama, gerçekleştirme ve sunma konusunda eğitmekle sorumlu olan, lisansüstü eğitimin odak noktasında bulunan kişidir. Tez danışmanlığının yanı sıra, bir eğitmen, yönlendirici, izleyici ve mental koç’tur. Danışman-öğrenci etkileşimi özel bir özen gerektirir. Danışman sürecin başında öğrenci ile ilgili yeterli bilgiye sahip olmalıdır. Etkileşimin gelişmesi ve paralelliği kontrol edilmelidir. Lisansüstü eğitim ile ilgili gerekli bilgiler ve kaynaklar bilinmelidir. Gerçekçi ve kısıtlılıkların farkında olunmalıdır. Sürecin başında, hem öğrenci, hem danışman karşılıklı beklentileri değerlendirilmelidir. Times Higher dergisinde yayımlanan bir makale (Just You, Me, and the PhD) danışman-öğrenci ilişkisinin her zaman istendiği gibi düzgün yürümeyebileceğini, zaman zaman sorunlar yaşanabileceğini ve bunların üstesinden gelinabileceğini belirtmektedir. Danışmanlığın değişik yönleri ile ilgili çok sayıda kitap/makale bulunmaktadır (Bir örnek: Miguel Castanho & Gül Güner Akdoğan, Researching, Learning and Teaching Triangle at Universities-Mentoring in Industry; Springer, 2012).

Avrupa’da gerek ORPHEUS (www.orpheus-med.org), gerekse diğer organizasyonlar, danışman atanması ile ilgili kriterler yayımlamıştır. Bunlar arasında, yürüten araştırma projeleri olma, uluslararası impakt’ı belirli düzeyde olan dergilerde yakın zamanda yayınları olma ve danışmanlık için ayırarak zamanı olma (diğer sorumluluklarını göz önüne alarak belirli sayıyı aşmama) gibi kriterler sayılabilir. Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü uygulamaya esaslarına göre, bir danışman en fazla beş adet doktora öğrencisinden sorumlu olabilmektedir.

Danışmanlık, doğaçlama bir süreç değildir. Yurt dışındaki örneklerin yanısıra ülkemizde de son yıllarda yapılandırılmış Danışmanlık Eğitimi Kursları /Çalıştayları düzenlenmektedir (Dokuz Eylül Üniversitesi, Mersin Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi; Eskişehir Osmangazi Üniversitesi ve İzmir Ekonomi Üniversitesi).

Sonuç olarak, Danışmanlık, lisansüstü eğitimin en önemli ve en fazla özen gerektiren süreçlerinden biridir. İyi yönetildiği takdirde, bir Danışman için de son derece değerli bir eğitim deneyimini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ORPHEUS, PhD

ABSTRACT

Quote from the renown scientist Carl Sagan: “Science is a Way of Thinking rather than a body of information”. The supervisor in post-graduate education is not a person disseminating information; but rather, teaching the student how to find information, how to produce new information and how to plan and carry-out a research project; he/she is at the focus point of graduate Education. Besides thesis supervision, he/she is a trainer, a facilitator, an observer, and a mental coach. Supervisor-Student relationship needs special care. The supervisor should have sufficient information on the student at the beginning of the process. The progress and parallelism of the relationship should be controlled. Necessary information and documents on post-graduate education should be known and procured. Realistic perspective and awareness of limitations are necessary. At the beginning of the process, both the supervisor and the student should evaluate each other’s expectations. An article which appeared in Times Higher Education (Just Me, You, and the PhD) claims that supervisor-student relationship may not always run smoothly, problems could be encountered from time to time, and these could be solved. There are many publications on the different aspects of supervision (An example: Miguel Castanho & Gül Güner Akdoğan, Researching, Learning, and Teaching Triangle at Universities-Mentoring in Industry; Springer, 2012).

In Europe, both ORPHEUS (www.orpheus-med.org), and other organisations have determined criteria for assignment of supervision. Among these are: having on-going research projects, having recent publications in journals with high impact factors, having the necessary time for supervision (taking into account other responsibilities, not exceeding a certain limit). According to Dokuz Eylül Graduate School of Health Sciences, a supervisor can be responsible for at most five PhD students.

Supervision is not an improvised process. Besides many examples outside the country, supervision courses/workshops have been organised in different Turkish Universities: Dokuz Eylül University, Mersin University, Osmangazi University, Istanbul Technical University, and Izmir University of Economics.

In conclusion, supervision is one of the most important and most demanding elements of post-graduate Education. In the case of successful management, it presents a most rewarding experience for the supervisor.

Keywords: ORPHEUS, PhD

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜREME BİYOLOJİSİ

Sevinç İNAN¹

Gönderim Tarihi / Received:02.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 22.05.2017

İzmir Ekonomi Üniversitesi, Tıp Fakültesi Histoloji Ve Embriyoloji AD İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sevinç İNAN, e-mail: sevinc.inan@ieu.edu.tr

ÖZ

Günümüzde tıp ve yaşam bilimleri alanında hızla gerçekleşen teknolojik ve moleküler ilerlemeler ile toplumun %15'ini ilgilendiren bir sorun olan infertilite başta olmak üzere, üreme biyolojisi, embriyoloji, yardımcı üreme teknikleri ile ilişkili çalışmalar önem kazanmaktadır.

Sağlık Bilimleri Enstitüsünde yapılandırılmış Üreme Biyolojisi Tezli ve Tezsiz Yüksek Lisans Programları'nın amacı; farklı disiplinlerden gelen üniversite mezunu öğrencileri kadın ve erkek üreme sistemlerinin normal yapısal, gelişimsel ve işlevsel özelliklerine ilişkin güncel temel kuramsal ve uygulamalı bilgilere sahip, ülkemizde ve dünyada üreme sağlığının korunması ve geliştirilmesi için danışmanlık ve araştırmalar yapabilecek, bilgilerini uygulamalara aktarabilecek, yaşam boyu öğrenme ile kendini geliştirebilecek nitelikli bilim uzmanları olarak yetiştirmektir. Bu amaçla, giderek artan üreme sağlığını ilgilendiren konularda sorunların çözümüne yardımcı olarak toplum ve bireylerin sağlığının yükseltilmesi hedeflenmektedir.

Tezli yüksek lisans programında eğitim alan öğrencilere yukarıdakilere ek olarak insan üreme sağlığına ışık tutacak oldukça geniş bir çerçevede gerçekleştirilen araştırma projelerinde görev alma ve bilimsel araştırma planlama, yürütme ve değerlendirme konularında deneyim kazanma olanağı sunulmaktadır.

Programdan mezun olacak farklı disiplinlerden gelmiş öğrencilerin; bu program doğrultusunda kadın ve erkek üreme sağlığı konusunda histoloji ve embriyoloji, anatomi, fizyoloji, patoloji, kadın hastalıkları ve doğum ile üroloji anabilim dallarının entegre bakış açıları ile sahip olacakları donanımla, görev yapacakları sağlıkla ilişkili her türlü kamu ve özel kurumlarda başarı ile çalışabileceklerdir.

Ders saatlerinin akşamları ve hafta sonları olması nedeniyle, yoğun iş temposuna ayak uydurmaya çalışan yetişkin profesyonellerin eğitimine olanak tanıyan bir ders çizelgesi sunulmaktadır.

2016-2017 Bahar yarıyılından itibaren bu alana donanımlı yeni mezun yetiştirmek amacıyla, ilgi duyan aday öğrencilerimize kapılarımızı mutlulukla açıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Üreme Biyolojisi, Histoloji ve Embriyoloji, İnfertilite

ABSTRACT

Studies on infertility, which affects 15% of the population, particularly on reproductive biology, embryology and assisted reproductive techniques have become crucial with the recent technological and molecular progresses in medicine and life sciences. People who are educated and equipped with up-to-date basic information, skills and approaches on this matter are needed.

The objective of the Reproductive Biology Graduate Degree Programs with/without Thesis offered within the Graduate School of Health Sciences, is to train students from different disciplines, about current basic theoretical and practical information on regular structural, developmental and functional features of male and female reproductive systems and help them become qualified science specialists who can counsel and research about maintaining and improving reproductive health in our country and worldwide. Turn theoretical knowledge into practice and self-develop through life-long learning process. With this purpose, the program aims to improve the health of society and of individuals by assisting to find solutions for problems on matters regarding reproductive health which become more and more crucial every day.

Students of graduate programs with/without thesis will have information, skills and approaches on male and female reproductive systems with an integrated perspective of histology and embryology, anatomy, physiology, pathology, gynecology and obstetrics and urology departments.

The interdisciplinary program offers a flexible course schedule (on week nights and weekends) that allows education for adult professionals who are trying to keep pace with their busy work schedule.

We open our doors with pleasure, to interested students, starting with the spring semester of the 2016-2017 academic year.

Keywords: Reproductive Biology, Histology and Embryology, Infertility

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DİRENÇLİ ÜRİNER SİSTEM ENFEKSİYONLARINA YAKLAŞIM

Gökhan Temeltaş¹

Gönderim Tarihi / Received: 09.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 10.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gökhan Temeltaş, e-mail: temeltaş@hotmail.com

ÖZ

Dirençli üriner sistem enfeksiyonları, kadınların yaklaşık %5'ini etkileyen oldukça yaygın bir klinik durumdur. Kronik klinik durum, 'domino benzeri' etki ile olaylar zincirini başlatan, mesane mukozasındaki glikozaminoglikan tabakasındaki hasardan kaynaklanabilir. Son 6 ayda 2 kez veya son bir yılda 3 kez üriner sistem enfeksiyonu saptanan hastalara tekrarlayan üriner sistem enfeksiyonu tanısı konulmaktadır. Tedavi seçiminde mümkün olduğu kadar antibiyotik dışı tedaviler tercih edilmelidir. Premenapozal kadınlara immünoaktif profilaksi, postmenapozal kadınlara lokal östrojen tedavisi önerilebilir. Yaşam tarzı değişikliği ve antibiyotik dışı profilaksi etkisiz ise, düzelmeyen olgularda antibiyotik tedavisi denenmelidir. Lokal direnç gelişimi ve ilaç alerjileri göz önünde bulundurularak uygun antibiyotik profilaksisi tercihi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dirençli Üriner Sistem Enfeksiyonu, Sistit, Tedavi

ABSTRACT

Resistant urinary tract infections are common clinical entities, affecting 5% of women. The chronic clinical condition could arise from a defect of the urothelium glycosaminoglycan layer, which activates a "domino-like" effect. The patients who have had two or more symptomatic urinary tract infections over a 6-month period or three or more episodes within a 12-month period are diagnosed with recurrent urinary tract infections. As possible for treatment, non-antibiotic treatments should be preferred. Immunoactive prophylaxis to premenopausal women and local estrogen therapy to postmenopausal women can be recommended. If the lifestyle changes and non-antibiotic prophylaxis are ineffective, antibiotic therapy should be tried at the unresolved cases. Appropriate antibiotic prophylaxis should be preferred taking into consideration local resistance development and drug allergies.

Keywords: Resistant Urinary Tract Infections, Cystitis, Treatment.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLARDA TAŞ HASTALIĞI VE GÜNCEL TEDAVİSİ

Pelin ERTAN¹

Gönderim Tarihi / Received:10.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Nefroloji ABD Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pelin ERTAN, e-mail: pelinertan@hotmail.com

ÖZ

Ürolitiazis organik bir matriksi içinde kristal bileşenler içeren, üriner traktusun herhangi bir yerinde oluşabilen anormal birikimdir. Çocukluk çağında nadir görülmekte ve prevalansı %2-3 arasında değişmektedir. Düşük prevalansına rağmen çocukluk çağında ürolitiazis, yüksek rekürrens oranı ve morbiditeye sahiptir. Çocuklarda ürolitiazise bağlı uzun dönem etkiler ve morbiditeyi azaltmak için metabolik nedene yönelik uygun bir yaklaşım gerekmektedir. İnsidans, lokalizasyon ve etiyolojisi coğrafi bölgelere göre değişmektedir. Türkiye de endemik bölgeler arasında yer almaktadır. Böbrek taşlarının oluşumu böbreklerde kristal formasyonunun bir sonucudur. İdrarda kristal formasyonu birçok fizikokimyasal ya da anatomik faktörlerle inhibe edilen ya da uyarılan kompleks bir süreçtir. Çocukluk çağında ürolitiazis multifaktöryel etiyolojiye sahiptir. Çocuklarda ürolitiazis'e yaklaşımda amaç taşın ortadan kaldırılması, nükslerin önlenmesi, böbrek fonksiyonlarının korunması, üriner sistem enfeksiyonlarının kontrolü, anatomik bozuklukların ve altta yatan metabolik bozuklukların düzeltilmesidir. Sonuç olarak; erken tanı, detaylı metabolik inceleme, uygun takip ve tedavi protokolleriyle rekürrens ve böbrek hasarı önenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ürolitiazis, Metabolik risk faktörleri, Çocuk

ABSTRACT

Urolithiasis is an abnormal accumulation, that can be formed anywhere along urinary tract and consists of crystal components in an organic matrix. It is rare during childhood and has a prevalence of %2-3. Despite its low prevalence childhood urolithiasis has high rate of recurrence and morbidity. Appropriate approach depending on metabolic etiology is required in order to decrease long-term effects and morbidity of childhood urolithiasis. Incidence, localization and etiological characteristics show geographical variation. Turkey is a country where urolithiasis is endemic. Formation of renal stones are a result of crystal formation in kidneys. This crystal formation is a complex process that can be stimulated and inhibited by many anatomical or biophysical factors. Childhood urolithiasis has multifactorial etiology. Aims of the treatment approaches used for childhood urolithiasis are eradication of stones, prevention of recurrences, preservation of normal renal function, control of urinary tract infections, and treatment of underlying anatomical and metabolic abnormalities. In conclusion, with early diagnosis, detailed metabolic evaluation and appropriate treatment and follow-up protocols, recurrence and renal damage can be prevented.

Keywords: Ürolithiasis, Metabolic Risk factors, Child

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLARDA OLGULARLA HİPERTANSİYON

İpek ÖZUNAN AKİL¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İpek ÖZUNAN AKİL, e-mail: ipekozunan@yahoo.com

ÖZ

Hipertansiyon (HT) tüm dünyada insan sağlığını olumsuz yönde etkileyen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Epidemiyolojik çalışmalar çocukluk ve adolesan dönemde HT prevalansında artış olduğunu göstermektedir. Amerika Birleşik Devletleri'nde çocukluk yaş grubunda HT prevalansının yıllar içinde giderek artış göstererek %4, prehipertansiyon prevalansının ise %10'lara ulaştığı bildirilmektedir. Çocuklarda HT prevalansındaki artışın en önemli nedenleri arasında günümüz koşullarında beslenme ve yaşam tarzı ile ilgili olumsuz faktörler bulunmaktadır ki bunların başında obezite ve bilgisayar-televizyon karşısında fazla zaman geçirme gelmektedir. Diğer yandan HT ile ilgili farkındalık da artmaktadır. Çocukluk çağı HT'unun erişkin dönemde HT ve buna bağlı ateroskleroz ve kardiyovasküler hastalıkların temelini teşkil ettiğine dair bilgiler artmaktadır. Sol ventriküler hipertrofi hipertansif çocukların %40 kadarında görülebilen önemli bir hedef organ hasarını oluşturmaktadır. Ağır hipertansif çocuklar ayrıca hipertansif ansefalopati, konvülsiyon, serebrovasküler olaylar ve konjestif kalp yetmezliği açısından da risk altındadır. Tüm bu nedenlerle HT'un erken tanınması ve uygun tedavi ile kontrol altına alınarak hedef organ hasarının önlenmesi çok önemlidir. Bu nedenle çocukluk yaş grubunda HT'unun önlenmesi ve tedavisi açısından pediatrik nefrologlara önemli rol düşmektedir. Bu sunumda olgu örnekleri ile çocukluk çağı HT'a yaklaşım tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Çocuk, Olgu

ABSTRACT

Hypertension (HT) is an important public health problem that affects human health negatively throughout the world. Epidemiological studies show an increase in the prevalence of HT in childhood and adolescence. Four % prevalence of prehypertension is reported to reach 10%. Among the most important reasons for the increase in HT prevalence in children are adverse factors related to nutrition and lifestyle in today's conditions and they are given more with computer and more with computer-TV. On the other hand, awareness of HT is also increasing. Accessibility of childhood HT is the basis of HT and related atherosclerosis and cardiovascular diseases. Left ventricular hypertrophy is an important target organ damage seen in up to 40% of hypertensive children. Severe hypertensive children are also at risk for hypertensive encephalopathy, convulsions, cerebrovascular events and congestive heart failure. For all these reasons, prevention of target organ damage by controlling HT with early diagnosis and appropriate treatment is very important. In this age group of children, pediatric nephrologists play an important role in the prevention and treatment of HT. In this presentation, case examples and childhood HT approach will be discussed.

Keywords: Hypertension, Children, Case

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

FARKLI RİSK GRUPLARINDA HİPERTANSİYON TEDAVİ HEDEFLERİ NE OLMALIDIR?

Aysun TORAMAN¹

Gönderim Tarihi / Received:19.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aysun TORAMAN, e-mail: aystoraman@hotmail.com

ÖZ

Hipertansiyon tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de sık görülen, önemli bir halk sağlığı sorunudur. Hipertansiyon 65 yaş üstünde çoğunlukla görüldüğünden toplum yaşlandıkça hipertansiyon sıklığı da artmaktadır. Obezite insidansının artması da hipertansif birey sayısında artışa neden olmaktadır. Hipertansiyon bir seri komplikasyonla ilişkilidir ve yüksek kan basıncı düzeylerinde komplikasyon gelişimi artmaktadır. Risk artışı tüm yaş gruplarında 115/75 mmHg'nin üzerindeki kan basıncı düzeylerinde başlar. Erken teşbit edilemediğinde ve tedavi yetersizliğinde, hipertansiyon miyokard enfarktüsü, kalp yetmezliği, inme, böbrek yetmezliği ve ölüme sebep olmaktadır. Önceki ve yeni hipertansiyon tedavi klavuzları bazı risk grupları için farklı kan basıncı hedefleri önermektedir. 60 yaş altında genel hipertansif nüfus ve yaş sınırlaması olmaksızın diyabetik ve kronik böbrek hastalığı olan hastalarda hedef kan basıncı 140/90 mmHg'dir. Son klavuzlarda 80 yaş ve üstündeki hastalar için hedef 150/90 mmHg olmuştur. 60-79 yaş aralığındaki hastaların büyük çoğunluğu için hedef 150/90 mmHg olmakla birlikte bazı durumlarda 140/90 mmHg ve altı hedef alınabilir. Bu hastalarda hastanın genel sağlık durumu, komorbid hastalıkları, postural kan basıncı değişiklikleri, hedef kan basıncına ulaşmak için gereken ilaç sayısı ve kişisel tercihler hedef kan basıncı seçiminde önemlidir. 65 yaş üstünde izole sistolik hipertansiyonu olan hastalar hızla arttıkça diyastolik kan basıncını 55-60 mmHg altına indiren agresif tedavilerden kaçınılması gerekliliği ortaya çıkmıştır. Düşük diyastolik kan basınçları bu hastalarda kardiyovasküler risk artışıyla ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Diyabet, Kronik böbrek yetmezliği

ABSTRACT

Hypertension is a common and important public health problem in Turkey and worldwide. The number of patients with hypertension is likely to grow as the population ages since hypertension occurs in the majority of persons older than 65 years. The rising incidence of obesity will also increase the number of hypertensive patients. Hypertension is associated with a number of serious adverse effects and the likelihood of developing these complications is increased with higher blood pressure levels. The increase in risk begins as the blood pressure rises above 115/75 mmHg in all age groups. Hypertension leads to myocardial infarction, heart failure, stroke, renal failure, and death if not detected early and treated appropriately. Previous and current hypertension treatment guidelines recommended blood pressure targets for different risk groups. The goal blood pressure is <140/90 mmHg for the general hypertensive population under the age of 60 years, and for patients with diabetes or chronic kidney disease, regardless of age. The goal blood pressure is <150/90 mmHg for the hypertensive population aged 80 years and older. The goal blood pressure is <150/90 mmHg for most of the hypertensive population aged 60 to 79 years, but a goal of <140/90 mmHg may be appropriate for some patients. The choice between these two goal blood pressures depends upon the patient's general health, comorbid conditions, postural blood pressure changes, the number of medications needed to reach the goal, and upon individual values and preferences. For the rapidly growing population of hypertensive individuals over age 65 years with isolated systolic hypertension, caution is needed not to reduce the diastolic blood pressure too aggressively to below 55 to 60 mmHg, since such low diastolic pressures have been associated with an increased risk for cardiovascular events.

Keywords: Hypertension, Diabetes mellitus, Chronic renal failure

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI

Cüneyt GÜNSAR¹

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Cüneyt GÜNSAR, e-mail: cuneytgunsar@cbu.edu.tr

ÖZ

Travma dışarıdan vücuda enerji yükleyen her türlü olaya verilen addır. Yanıklardan, kol bacak yaralanmalarına, ösefagus'un koraziv madde içimine bağlı yaralanmalarına dek çok geniş bir spektrumda yer alırlar. Günümüzde tıpta ve teknolojiye ilerlemelere ve her türlü gelişimsel olanaklara rağmen insidansı artan hastalıklardan birisi travma'dır. Çocuklar kendilerine has özelliklerinden dolayı genellikle travmadan fiziksel veya psikolojik olarak yetişkinlere kıyasla daha farklı ve fazla olumsuz etkilenebilmektedirler. Endokrin ve metabolik yanıt ayrıca pediatrik temel yaşam desteği iyi bilinmelidir. Travmada tıbbi merkezlere ulaşım koşullarının iyi olması çok önemlidir. Ayrıca travmada triaj ve hasta değerlendirilmesinde yardımcı olabilecek çeşitli skorlama sistemleri vardır. Trafik kazaları ve yaralanmaların pek çoğu aynı zamanda adli olaylardır. Çocukluk travmalarında önde gelen neden araç içi ve dışı trafik kazalarıdır. Çocuklara özgü yaralanma tipleri de vardır. Genellikle çocuklarda künt travma görülmektedir, ancak adolesan yaşta kesici delici alet yaralanmalarının oranı artmaktadır. Hangi tip travma olursa olsun travmada temel yaşam desteği ve birincil değerlendirme çocuğun hayatını kurtarmada önemlidir ve öncelik yaşamını tehdit eden yaralanmalara yönelik girişimlerin yapılmasıdır. Bilgisayarlı tomografi incelemesi travmada en değerli radyolojik yöntemdir. Travmada daha çok erkek çocuklar etkilenebilmektedir. Fiziksel çocuk istismarı da önemli konulardan biridir. En sık yaralanan organlar baş ve ekstremiteler olmasına rağmen izole yaralanmalarda mortalite düşüktür. Kafa travmalarında çocuklarda daha çok serebral kontüzyon görülmektedir. Göğüs yaralanmalarında çocuklarda göğüs kafesinin zayıflığı ve esnekliği travma şiddetinin daha çok akciğerler gibi iç organlarda görülmesine neden olur. Özellikle eşliğinde multiple organ travmaları var ise mortalite %25 lere yaklaşmaktadır. Ancak dolaşım sisteminin iyiliği iyileşmeyi hızlandırır. Göğüs tüpü yerleştirmek, pnömotoraks- hemotoraks tarzı pleval alanı daraltarak solunumu kısıtlayan yaralanmalarda hayat kurtarıcıdır. Genellikle destek tedavisi ile ameliyata gerek kalmadan iyileşme söz konusudur. Acil servise travma nedenli başvuran çocukların %5 inde abdomen travması vardır. Künt travmada en sık dalak, karaciğer gibi solid organlar, delici kesici yaralanmalarda ise mide barsaklar gibi içi boş organ yaralanmaları görülür. Genellikle tüm solid batın organı yaralanmaları konservatif tedavi ile iyileşirler. Bu tedaviden en fazla yarar gören organ dalaktır. Solid organ travmalarında hekimi uğraştıran genellikle kanamaya bağlı şok tedavisi olmaktadır. Ürogenital sistemde en sık yaralanan organ böbreklerdir. Travmada koruyucu önlemler çocukluk çağında özellikle önem taşımaktadır. trafik kurallarına uymanın pek çok hayatı kurtardığını hiçunutmamalıyız.

Anahtar Kelimeler: Travma, Çocuk

ABSTRACT

Trauma is the name given to any kind of energy that loads the body from the outside. From burns, to limb injuries, to esophageal caustic injury, they take a wide spectrum. Today, trauma is one of the diseases whose incidence increases despite the progress in medicine and technology and all kinds of developmental possibilities. Because of their unique characteristics, children can be physically or psychologically affected differently and more adversely than adults with trauma. Endocrine and metabolic response as well as pediatric basic life support should be well known by the medical team. It is very important that trauma medical centers have good transportation conditions. There are also various scoring systems that can help in trauma triage and patient assessment. Many of the traffic accidents and injuries are judicial events at the same time.

The leading cause of childhood trauma is internal and external traffic accidents. There are also types of child-specific injuries. Blunt trauma is usually seen in children, but the rate of penetrating injuries is increasing in adolescents. No matter what type of trauma, basic life support and primary assessment are important in saving the child's life, and initiatives aimed at injury-threatening life priorities. Computerized tomography examination is the most valuable radiological method in trauma. More male children are affected in trauma. Physical child abuse is also one of the important issues. The most frequently injured organs are head and extremities, but mortality is low in isolated injuries. More cerebral contusion is seen in children with head trauma. In children with chest injuries, the weakness and flexibility of the rib cage causes the severity of trauma to be seen more often in internal organs, such as the lungs. Especially if there are multiple organ traumas in the coexistence, the mortality is close to 25%. However, the goodness of the circulatory system accelerates healing. Placing the chest tube for the treatment of pneumothorax-hemotorax-like pleural space narrowing to restrict breathing lesions is life-saving in injuries. Often there is improvement with supportive care without the need for operation. Abdominal trauma occupies the 5% of children admitted to the emergency department with trauma. In blunt trauma, solid organs such as spleen and liver are most commonly affected, and hollow organ injuries such as stomach and intestine are seen in piercing injuries. Generally, all solid wounds are healed by conservative treatment. The organ that benefits most from this treatment is the spleen. Solid organ trauma usually involves bleeding-related shock therapy, which the physician deals with. The most frequently injured organ in the urogenital system is the kidneys. Preventive measures in trauma are especially important during childhood. Let's never forget that adapting to traffic rules has saved many lives

Keywords: Trauma, Child

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HASTA ÇOCUK VE OYUN

DİLEK ERGİN¹

Gönderim Tarihi / Received:01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Çocuk Sağlığı ve Hataları AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Dilek ERGİN e-mail: dilekergin@gmail.com

ÖZ

Çocuklar normal gelişim aşamasında, çeşitli nedenlerle hastalanırlar ve hastaneye yatabilirler. Hastaneye yatma süreci, aile ve çocuk için oldukça stresli bir deneyimdir. Oyun her yaşta çocuğun hayatında önemli yeri olan bir etkinliktir. Oyun, çocuğun kendini ifade edebildiği, yaratıcı potansiyelini kullanabildiği, belli bir amaca yönelik olan ya da olmayan, kurallı ya da kuralsız gerçekleştirilebilen, her durumda çocuğun isteyerek yer aldığı fiziksel, bilişsel, duygusal, sosyal ve dil gelişiminin temeli olan, gerçek hayatın bir parçası, çocuğun en etkili iletişim aracı ve evrensel dildir.

Hastanede yatan çocuklar için oyun, onların gelişimsel gereksinimlerini karşılamak açısından çok önemli bir unsurdur. Çocuğun bu süre içerisinde duygusal olarak rahatlayabilmesi, duygularını ve düşüncelerini söyleyebilmesini sağlamak amacıyla oyundan yararlanılabilir. Hastanedeki çocukların fiziksel ya da psikolojik nedenlerle çevreleri ile etkileşimlerinin engellendiği, ya da oyun oynamadıkları durumlarda, depresyon, yetersiz büyüme ve gelişme, stres, oryantasyon bozukluğu gibi sorunlar yaşadıkları bilinmektedir.

Hastane ortamında çocuğa oyun alanı ve oyun fırsatlarının sağlanması, onun kendini güvende hissetmesini ve enerjisini harcamasını sağlar. Ayrıca oyun, hastanede yatan çocukların stresle baş etmesini sağlamada etkili bir araçtır. Çocuğun yaşına bağlı olarak hastanede yapılan sağlık eğitiminde de yararlı bir araç olarak kullanılabilir. Çocuklarda hastane ve hastalık ile ilgili deneyimlerin getirdiği stresi azaltmak amacıyla “tedavi edici oyun” ya da “terapötik oyun” kavramı ortaya çıkmıştır. Terapötik oyun hastalık ve hastanede yatmanın yol açtığı travmayı azaltmak, ev ve hastane arasında bir bağlantı oluşturmak, çocuğun tedavi ya da işlemlere ilişkin duygularını ve yanlış anlamalarını değerlendirmek, çocuğun olumlu baş etme yöntemleri geliştirmesi için kullanılan, çocuğun otonomi, yeterlilik duygularını tekrar kazanmasına yardımcı olan travmatik bakım ortamı sağlayan bir oyun tekniğidir. Hastaneye yatış için çocuğun hazırlanması aşamasında başlayarak taburculuk sürecine kadar herhangi bir aşamada terapötik oyun kullanılabilir. Oyunun hastanede yatan çocuklar için; rahatlatma ve sakinleştirme, çocuğun enerjisini harcamasını sağlama, hastanede yatmanın neden olduğu stresin azaltılmasına yardım etme, çocuğun tanımadığı ortamda kendini daha güvende hissetmesini sağlama, çocuğun seçim yapmasını ve kontrolü elinde tutmasına yardım etme, çocuğun hastanede yapılan işlemleri öğrenmesi ve işlemlere hazırlanmasına yardım etme şeklinde yararları sıralanabilir. Oyunun çocuklara sağladığı yararlar yanında sağlık ekibi için de çeşitli yararları vardır. Bu yararlar ise çocuk ve ebeveynler ile güven verici bir ilişki kurulmasına yardım etme, çocuğun duygularının öğrenilmesini sağlama, sağlık eğitiminde etkili bir araç olarak kullanılması şeklinde sıralanabilir.

Sonuç olarak oyun, hastanedeki bakımın son derece değerli bir yönünü oluşturur. Çocukların sağlıklı gelişiminde temel unsurlardan birisi olan oyunu, sağlık çalışanlarının tüm yönleriyle tanınması ve çocuklarla ilgili bakım ve tedavi uygulamalarında kullanılması çocuğun iyileşme sürecine önemli katkılar sağlar. Sağlık çalışanlarının, çocuğun oyununu sürekli olarak değerlendirmesi ve çocuktaki gelişmeleri belirlemesi önemlidir. Sağlık hizmet kalitesinde artışın hedeflendiği günümüz sağlık kurumlarında, çocuklar için oyun ünitelerinin hazırlanması ve bu ünitelerde profesyonellerin rol alması gerekmektedir. Oyunun çocuğa, aileye ve sağlık personeline sağladığı yararları faydalanmak, çocuğun gelişimini desteklemek, hastane ortamı ve yapılan girişimlerin psikolojik etkilerini azaltmak, çocuğun baş etmesini desteklemek amacıyla hastane ortamında çocuğun bulunduğu her alanda oyunun kullanılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta, Çocuk, Oyun, Hemşirelik

ABSTRACT

For several reasons, children get sick and stay in hospital during their body development phase. Hospitalizing is quite stressful experience for both families and children. Gaming is significant aspect for every child from all ages. Furthermore, Gaming is a language that, a child could express himself, operate his potential of creation, could be aimed to a specific goal or not, could be established within the rules or not and in any way, its bind with child's will and it's dispensable piece of his activities in physical, cognitive, emotional, social and language development. Indeed, gaming reflects reality and its child's most important and universal communication language.

Games are significant for the child patients that hospitalized to fulfil requirements of their development. Children could benefit from the games during the process to relax and express their feelings and thoughts. It is known that when a child's communication with environment is obstructed regarding psychological or physical ground and when they cannot play games, depression, insufficient growth and evolution, stress, distortion in integration, could be examined.

Providing appropriate game places and opportunities for games in hospitals, would supply a child to feel safe and spend his energy. Apart from that, games are significant tools to cope with stress. It could be also used as a significant utility for education in hospitals related with child's age. Concept of “therapeutic game” has emerged for to reduce of the stress from experiences with diseases and hospitals. Therapeutic game is a method to reduce trauma from hospitalization, to form a connection between home and hospital, to assess misunderstandings and emotions from treatment and operations. Furthermore, it is a method for improvement of tackling issues and to help to regain sufficiency in autonomy without traumatic effects. This method could be used in any time from preparations of hospitalization to discharge. For children patients, benefits of a game are to relax and calm, ensure to spend energy of children, to cope with the stress caused by hospitalisation, to endorse feeling of safety in alien environment, to help for a child to choose and keep him under control, to teach and prepare child for following operations. Apart from the convenience for children, games also have positive effects on health team. Those utilities are to supply a clean and safe communication between health team and parents, to learn the emotions of child and it can be used as an important tool by the health team.

To conclude, games are valuable part of hospital care. As an indispensable part of child growth, games have to be well known by health sector workers and have to be used in health care process to provide better recovery. It is important for workers to continuously examine the games and expose

improvements with it. Today, the aim of better development for health service is fundamental for all health institutions. Therefore, game units have to be established and professionals have to operate these utilities. Games have to be used in all areas where it could support health personnel and families. It shall be also used to endorse child's development, to reduce the psychological impacts of hospital environment and operations. It has to be taken advantage of every aspect to endorse a child to tackle issues from hospitalisation

Keywords: Child Patient Game Nurse

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DERMOTOONKOLOJİDE YENİ TEDAVİLER

Aylin TÜREL ERMERTCAN¹

Gönderim Tarihi / Received:24.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Deri Ve Zührevi Hatalıklar AD, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aylin TÜREL ERMERTCAN, e-mail: draylinturel@hotmail.com

ÖZ

Melanom, deri kanserlerinin %5'inden azı olarak karşımıza çıkmasına rağmen tüm vücuda metastatik yayılım riski nedeniyle en ölümcül olanıdır. Melanomda yeni tedavi seçenekleri hedef tedaviler, immünoterapi ve bu ajanların çeşitli kombinasyonlarıdır. Bu konuşma, BRAF inhibitörleri (vemurafenib and dabrafenib), MEK inhibitörleri (trametinib), c-kit inhibitörleri (imatinib) ve anjiyogenez inhibitörleri (bevacizumab and aflibercept) gibi hedef tedaviler, anti-CLA-4 antikorları (ipilimumab), anti-PD antikorları (nivolumab and pembrolizumab) ve anti-PD-L antikorları ile immünoterapileri içermektedir. Bu ajanların çeşitli kombinasyonları, GM-CSF, T-VEC onkolitik viruslar gibi ve yeni kemoterapötik ajanlar anlatılacaktır. Devam eden çalışmalar ve çok sayıda klinik deneyler, cevap oranlarını ve yaşam süresini düzeltebilecek ve direnci geciktirecek kombinasyonlar üzerinde çalışmaya devam etmektedir. Erkek ve kadınlarda en sık görülen kanser bazal hücreli karsinomdur (BCC). Çoğu primer ve rekürren BCC'ler standart tedavilerle yüksek kür oranlarına sahip olsalar da özellikle kozmetik ve fonksiyonel açıdan önemli bölgelerde lokalize ilerlemiş BCC'ler için tedavi seçenekleri değişmektedir. Cerrahi ya da radyoterapi uygulanamayacak hastalarda tümör büyüklüğünü azaltmak, geniş cerrahi eksizyonlardan kaçınmak amacıyla kür veya palyasyon sağlayan hedgehog inhibitörleri neoadjuvan olarak kullanılabilir. Son yıllarda ilerlemiş ve metastatik BCC'lerde hedgehog inhibitörleri olan vismodegib ve sonidegib kullanılmaktadır. Bu konuşmada sistemik hedgehog inhibitörlerinin neoadjuvan olarak günlük pratikteki rolü yanısıra farmakolojisi, etkinliği ve güvenirligi özetlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Deri Kanseri, Melonoma, Non melonoma Tedavi

ABSTRACT

Although melanoma accounts for less than 5% of all skin cancers, it is the deadliest because of its propensity for metastatic spread throughout the body. Novel melanoma therapy includes targeted agents, immunotherapy and various combinations of these agents. The topics include targeted therapy with BRAF inhibitors (vemurafenib and dabrafenib), MEK inhibitors (trametinib), c-kit inhibitors (imatinib) and angiogenesis inhibitors (bevacizumab and aflibercept), as well as immunotherapy with anti-CLA-4 antibodies (ipilimumab), anti-PD antibodies (nivolumab and pembrolizumab) and anti-PD-L antibodies. Various combinations of these agents, as well as adjunctive GM-CSF, T-VEC oncolytic viruses, and novel chemotherapeutic agents will be described. Ongoing studies and numerous clinical trials are investigating combinations of agents that may improve response and survival rates and may delay resistance. The most common cancer in both men and women is basal cell carcinoma (BCC). Although most primary and recurrent BCCs have high cure rates with standard therapies, advanced BCCs present a greater treatment challenge, especially in cosmetically and functionally sensitive areas. In patients, unable to undergo surgery or radiation therapy, hedgehog inhibitors can be used neoadjuvantly to reduce tumor size, decreasing the extent and complexity of any subsequent surgery and providing either a cure or palliation. Vismodegib and sonidegib, hedgehog inhibitors have been used in advanced and metastatic BCCs in last years. In this speech, the pharmacology, efficacy and safety of systemic hedgehog inhibitors, as well as their role in daily practice as neoadjuvant therapy will be summarized.

Keywords: Skin Cancer, Melonoma, Non melonoma, Treatment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KANSERDE ANJİOGENEZ

Funda KOSOVA¹

Gönderim Tarihi / Received:17.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Funda KOSOVA, e-mail: fundakosova@gmail.com

ÖZ

Kanser, dünyada en yaygın kanser ölümleri arasında yer almakta olup, bazı kanser çeşitleri ilaç tedavilerine oldukça dirençlidir. Kanser, kan damarları ve lenfatik sistem ile yayılır. Bu invazyonun anjiogenesis ile kolaylaştığı yapılan araştırmalarla saptanmıştır. Anjiogenesis; önceden var olan damarlardan yeni kapiller kan damarları oluşması olayıdır. Yaraların iyileşmesi, büyüme ve gelişme gibi yararlı olaylarda yer alan fizyolojik bir süreç olan anjiogenesis, aynı zamanda tümör büyümesi ve metastazına da yol açmada rol oynar. Kanser ilerlemesini ve metastazını etkileyen çok sayıda etken vardır. Bu etkenlerden birisi olan anjiogenesis sisteminin aktivatör ve inhibitörleri bulunmakta olup bunlar arasındaki dengeye bağlı olarak kanserin ilerlemesi ve yayılması inhibe ya da aktive olmaktadır. Anjiogenik sistemin en önemli aktivatörlerinden biri VEGF'dir. Önemli biyolojik aktivitesi olan çok fonksiyonlu bir moleküldür. VEGF, damar geçirgenliğini artırır ve hücre dışı matris yıkımından sorumlu olan MMP salınımını uyararak metastazı kolaylaştırır. VEGF tarafından harekete geçirilen endotel hücreler önce MMP'leri sentezlerler. MMP'lar serbest kalırlar ve kan damarları dışındaki yapıyı bozarak anjiogeneze zemin hazırlarlar. Anti-anjiogenik ajanlardan önemlileri endostatin (ES) ve trombospondin (TSP).

Bu bilgiler ışığında bizde, CAPE ile tedavi dozu uygulanan mide kanseri hücre kültürlerinde, matris proteinlerinin etkilerini ilgili faktörler açısından araştırdık. Ayrıca başka bir çalışmada mesane kanserli hastalarda tedavi öncesi ve sonrası anjiogenesis markerlarının karşılaştırılmasını yaptık. Oluşan değişikliklere bağlı olarak günümüzün en önemli sorunlarından biri olan kanser tedavisinde normal hücrelere daha az toksik ancak kanserli hücrelere etkili hasar verebilecek böylelikle etkin bir tedavi yanı sıra kaliteli bir yaşamı da sağlaması beklenen alternatif bir yolun bulunması amaçlandık, bunun yanı sıra anjiogenetik veya anti-anjiogenetik faktörlerin kanser hastalarının tedavisi sırasındaki etkileri gelecekte daha etkin yeni yolların geliştirilmesinin bulunmasına imkan sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Anjiogenesis, Anti-Anjiogenesis

ABSTRACT

Cancer is one of the most wide spread causes of death in the world, and some cancers are very resistant to drug treatment. Cancer spreads through the blood vessels and lymphatic system. This invasion has been shown to be made easier by angiogenesis. Angiogenesis is the creation of new capillaries from pre-existing blood vessels. Angiogenesis is a physiological process which is beneficial in situations such as the healing of wounds, growth and development, but at the same time it plays a role in tumor growth and metastasis. There are many factors which affect the progress and metastasis of cancer. One of these is the presence of angiogenesis system activators and inhibitors, the balance between which inhibits or activates the progression and spread of cancer. One of the most important activators of the angiogenic system is VEGF. This is a multi-functional molecule with important biological activity. VEGF increases vascular permeability and makes metastasis easier by stimulating secretion of MMP, which is responsible for breaking down the extracellular matrix. Endothelial cells brought into action by VEGF first synthesize MMPs. The MMP's are released and disrupt the structure outside the blood vessels, preparing the ground for angiogenesis. The most important anti-angiogenic agents are endostatin (ES) and thrombospondin (TSP).

In the light of this information, we made a study in stomach cancer cell cultures receiving a treatment dose of CAPE from the stand point of the factors relating to the effects of matrix proteins. Also, in another study we made a comparison of pre-and post-treatment angiogenesis markers in patients with bladder cancer.

Our purpose was to find an alternative way related to these changes which would be less toxic to normal cells while causing the greatest damage to cancer cells and thus provide not only an effective treatment but also a better quality of life. At the same time this will provide the possibility of finding the development of new and more effective methods in the future on the effects of angiogenic of antiangiogenic factors in the treatment of cancer patients.

Keywords: Cancer, Angiogenesis, Anti-Angiogenesis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MEME KANSERİ

Semra TUTCU ŞAHİN¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra TUTCU ŞAHİN, e-mail: semratutcu@gmail.com

ÖZ

Meme kanseri, kadınlarda en sık görülen kanser türüdür. Kansere bağlı ölümler açısından, Akciğer kanserinden sonra ikinci sıradadır. 40-60 yaş arası kadınların belli başlı ölüm nedenlerinden biridir. Erken tanı oranlarındaki artışa paralel olarak görülme sıklığı artmıştır. Bununla birlikte, görüntüleme ve tedavi seçeneklerindeki gelişmeden dolayı, meme kanserinden ölüm oranları azalmaya başlamıştır. Evre 1 hastalarda 5 yıllık sağkalım oranı %94'tür. Meme kanseri hastalarının yaklaşık %33'ü, bu kitleyi kendi farkeder. Yaşa bağlı olarak insidansı artan meme kanseri, 40 yaş üzerinde mamografi ile taraması yapılan bir hastalıktır. Tarama yapılan toplulukta, Evre 2, 3 ve 4 kanserde %40'luk bir azalma ve genel sağkalımda %30 artış olduğu gösterilmiştir. Hastalığın erken tanı ve tedavisinde birçok branşın multidisipliner çalışması çok önemlidir. Tanıda, ultrasonografi, mamografi ve manyetik rezonans görüntüleme gibi birçok radyolojik girişimden faydalanılır. İİAB ve tru-cut biopsi ile patolojik tanı doğrulanır. Meme kanseri, tedavi edilebilir bir hastalıktır. Yapılacak olan tedaviye, hastalığın evrelemesine göre karar verilir. Erken yakalandığında, bu hastalıktan tamamen kurtulmak mümkündür. Tedavide, cerrahi, kemoterapi, radyoterapi ve hormonoterapiden faydalanılır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Mamografi, Kitle

ABSTRACT

Breast cancer is the most common type of cancer in women. In terms of cancer-related deaths, it is in the second line after lung cancer. It is one of the major causes of death among women aged 40-60. According to the increase in early diagnosis rates, the incidence is higher. However, because of the development of imaging studies and treatment regimens, mortality rates from breast cancer have begun to decrease. The 5-year survival rate in stage 1 patients is 94%. Nearly 33% of breast cancer patients notice the mass themselves. Breast cancer with an increased incidence due to age is a disease that is scanned by mammography over the age of 40 years. In the screened population, a reduction of 40% in stage 2, 3 and 4 cancers and a 30% increase in overall survival have been shown. Multidisciplinary studies of multiple departments are very important in early diagnosis and treatment of the disease. In diagnosis, a lot of radiological procedures such as ultrasonography, mammography and magnetic resonance imaging are used. Fine needle aspiration biopsy and true-cut biopsy confirm pathological diagnosis. Breast cancer is a curable disease. The treatment regimens are decided on the stage of the disease. When diagnosed early, it is possible to cure this disease completely. In treatment, surgery, chemotherapy, radiotherapy and hormoneotherapy are helpful.

Keywords: Breast Cancer, Mammography, Mass

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPİNAL KORD TÜMÖRLERİ

Serdar TARHAN

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Serdar TARHAN, e-mail: sertarhan@yahoo.com

ÖZ

Spinal kord tümörleri santral sinir sistemi tümörlerinin yaklaşık %4-10' u oluştururlar. Çoğu malign olup %90-95'i gliomdur. Spinal kord tümörleri genellikle kontrast tutan, kistik komponenti bulunan ekspansil kitle lezyonlar olarak görülürler. Ependimom, Astrositom ve Hemanjioblastom en sık görülen spinal kord tümörleri olup diğer tümörler çok nadirdir. Spinal kord tümörlerinin radyolojik ayırd edici özellikleri sınırlıdır. Yetişkinlerde Ependimom en sık, Astrositom ikinci sıklıkta çocuklarda ise Astrositom en sık, Ependimom ikinci sıklıkta görülür. Mikroapiller ependimonun konus medullaris-filum terminale yerleşimi tipiktir. Hemanjioblastomlar son derece vasküler lezyonlardır

Anahtar Kelimeler: Spinal Kord, Kitle, MR

ABSTRACT

Spinal cord tumors constitute 4-10% of central nervous system tumors. Most are malignant and 90-95% are gliomas. Spinal cord tumors are usually seen as expansile mass lesions with cystic components that shows contrast enhancement. Ependymomas, astrocytomas and hemangioblastomas are the most common spinal cord tumors, other tumors are very rare. The imaging distinguishing features of spinal cord tumors are limited. In adults, ependymomas are most common followed by astrocytomas, while in children astrocytomas are the most common where ependymomas are the second most common tumor. The myxopapillary ependymoma is typically located in conus medullaris-phyllum terminale. Hemangioblastomas are extremely vascular lesions.

Keywords: Spinal cord, Mass, MR

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MİDE KANSERİ

TAHIR BURAN¹

Gönderim Tarihi / 25.01.2017

Kabul Tarihi / 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: TAHİR BURAN e-mail: tahir.buran@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Mide kanserli hastalara güncel yaklaşımları gözden geçirmek ve mide kanserinin erken tanısının önemini vurgulamak.

Gereç ve Yöntem: Mide kanseri coğrafi farklılıklar göstermekle birlikte, dünyada en sık görülen ilk 5 kanser türünden biridir. Görülme sıklığı dünya genelinde büyük coğrafi farklılıklar göstermektedir. Mide kanseri Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere gibi gelişmiş ülkelerde en düşük orandayken (yaklaşık 10/100000), Japonya, Çin ve Güney Amerika gibi bölgelerde daha yüksek oranlarda görülmektedir. (50-80/100000) Mide Kanseri Japonya'da kanserden ölümlerin başlıca nedenlerindedir, bu ülkede erken tanı için endoskopideki gelişmelerle birlikte ulusal tarama programları uygulanarak mide kanserine erken tanı konmaya başlanmıştır. Taramada ki yaygınlık ve erken teşhis ile Japonyada ki büyük merkezlerde tedavi edilen mide kanserlerinin yaklaşık yarısına erken mide kanseri (EMK) tanısı konmaktadır. Erken mide kanseri, Japon mide kanseri araştırma cemiyeti tarafından, 1963 yılında bölgesel lenf nodu tutulumuna bakılmaksızın mukoza veya submukozaya sınırlı mide adenokarsinomu (T1Nx) şeklinde tanımlanmıştır. Toplum taraması mide kanseri insidansının yüksek olduğu (50-80/100000) Japonya gibi ülkelerde önerilebilir. Endoskopi erken mide kanserinin saptanmasında en değerli araçtır. Endoskopi; erken mide kanseri insidansı düşük olan ülkelerde semptomatik hastaların taranmasında, mide kanserinin erken tanınması ve tedavi edilmesinde oldukça etkili aletlerdir. Ayrıca endoskopi ile şüphelenilen lezyonlardan alınan biyopsi ile intra mukozal adeno karsinom gelse dahi bu erken mide kanseri anlamına gelmez, erken mide kanser tanısı için "endoskopik ultrasonografi" yapılarak tanı konulup evreleme yapılmalıdır. Bulgular ve sonuçlar: Mide kanserli hastaların başlangıçtaki semptomları peptik ulser ve dispepsi ile karışabilir; tedaviye cevap vermeyen ve alarm semptomu olan hastalarda endoskopi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri

ABSTRACT

Aim: To look at the current approach to stomach cancer and to emphasize the importance of early recognition of stomach cancer.

Material and Methods: Gastric carcinoma remains the second most common cause of cancer death worldwide. However, its incidence has declined rapidly over the last 70 years, especially in western countries, which may be attributable to changes in diet (more fruits and vegetables), food refrigeration (allowing more fresh foods and reduced salted, smoked, preserved foods), reduced toxic environmental exposures, and a decline in Helicobacter Pylori. Gastric cancer is seen at higher rates in regions such as Japan, China and South America (50-80 / 100000), while it is lowest in developed countries such as the United States of America and the United Kingdom (about 5-10 / 100,000). In Turkey, it is observed in about 15/100000. Stomach cancer is the cause of cancer deaths in Japan, and early diagnosis of gastric cancer has begun in this country by applying national screening programs along with improvements in endoscopy. Early gastric cancer (EMF) is diagnosed in approximately half of the stomach cancers treated in large centers in Japan with prevalence and early detection in the scan.

Results: The initial symptoms of gastric cancer patients may be confused with peptic ulcer and dyspepsia; Endoscopy should be performed in patients who do not respond to treatment and who have an alarm symptom.

Keywords: Gastric Carcinoma

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

AKILCI ANTİBİYOTİK KULLANIMI

ŞAFAK ERMERTCAN¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Mikrobiyoloji AD İzmir

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Şafak ERMERTCAN, e-mail: safak.ermertcan@ege.edu.tr

ÖZ

Antibiyotiklerin akılcı kullanımı, öncelikle gereksiz antibiyotik kullanımını en aza indirmeyi ve genel olarak her alanda (insanlarda, veteriner hekimlikte, tarım, hayvancılık, tekstil vb. sektörlerde) antibiyotik kullanımını azaltmayı ve doğada bulunan antibiyotik miktarını kontrol altına almayı hedeflemektedir. Akılcı antibiyotik uygulaması, antibiyotik tedavisinin gerektiği durumlarda hastanın bireysel özellikleri göz önünde bulundurularak doğru antibiyotiğin, uygun dozda ve doğru uygulama yoluyla, uygun tedavi süresince verilmesini gerektirir.

Enfeksiyon hastalıkları bakteriler, virüsler, mantarlar ve parazitler gibi çeşitli mikroorganizmaların neden olduğu hastalıklara verilen isimdir. Bir hastalığın tedavisinde antibiyotiklerin kullanılması için, klinik olarak ve/veya laboratuvar testlerine dayanarak bakteriyel enfeksiyon tanısının konması gerekmektedir.

Toplum genelinde antibiyotik kullanımının en sık nedenlerinden birisi olan üst solunum yolu enfeksiyonlarının büyük bir kısmı viral etkenlere bağlıdır. Viral enfeksiyonların neden olduğu hastalık tablosu klinik olarak bakteriyel enfeksiyonlara büyük ölçüde benzerlik gösterdiği için ayırıcı tanının sadece hekim tarafından yapılması gereklidir. Virüslerin neden olduğu enfeksiyonların tedavisinde antibiyotik kullanımı hastalığın iyileşme sürecini hızlandırmayacağı gibi hastada antibiyotiklere dirençli bakterilerin seçilmesine ve daha sonra bu bakterilerin, hastada veya hastayla temas eden diğer insanlarda antibiyotiğe dirençli bakteriyel enfeksiyonların gelişmesine neden olabilir.

Antibiyotik verilmesi gereken durumlarda, antibiyotik seçiminde dikkate alınması gereken faktörleri üç başlık altında toplamak mümkündür:

1. Kullanım Amacı: Antibiyotikler üç temel amaca yönelik olarak kullanılmaktadır:
 - a) Kanıtlanmış enfeksiyon varlığında antibiyotik kullanımı
 - b) Ampirik antibiyotik kullanımı
 - c) Profilaksi amacıyla antibiyotik kullanımı
 2. Konağa ait faktörler: Yaş, genetik ve metabolik bozukluklar, böbrek fonksiyonları, karaciğer fonksiyonları, gebelik, enfeksiyonun yeri, sıvısal ve hücrel bağışıklık durumu, nötropeni
 3. Antibiyotiğe ait faktörler: Antibiyotiğin bakterisid veya bakteriyostatik oluşu, antibakteriyel spektrum, intrasellüler-ekstrasellüler etki, diğer ilaçlarla etkileşim, yan etkiler, maliyet, antibiyotiğin dozu ve antibiyotiğin verilmesi yolu
- Hastaya antibiyotik tedavisi başlanması durumunda, bu tedavinin uygun ve yeterli olması, hastanın tedaviyi anladığından emin olunması, hastanın tedaviye uyumunun ve tedavinin etkililiğinin değerlendirilmesi gerekmektedir.
- Antibiyotik kullanırken dikkat edilmesi gereken noktalar:
1. Doz ve zaman talimatlarına uyulmalı, ilacın alınması geciktirilmemeli ve reçetelenen dozda alınmasına özen gösterilmeli.
 2. Tedavi yarıda kesilmemeli: Tedaviye başladıktan birkaç gün sonra şikayetlerde azalma olması veya şikayetlerin kaybolması tedavinin yeterli olduğunu göstermez. Bakterilerin tamamen yok edilmesi için doktorun tavsiye ettiği süre kadar tedaviye devam edilmelidir.
 3. Eğer kişinin hastalığı 10 günden fazla sürdüyse, ateşi düşmüyorsa, komplikasyon gelişme riski varsa doktor kontrolünden geçmesi gerekir ve tedavi tekrar düzenlenmelidir.
 4. Tedaviden arta kalan ilaç saklanmamalı ve kişi tekrar hastalandığında önceden kalan antibiyotikleri kullanmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik, Akılcı, İnfeksiyon

ABSTRACT

The rational use of antibiotics aims to minimize the use of unnecessary antibiotic usage primarily, and to reduce the use of antibiotics in every field such as human, veterinary medicine, agriculture, livestock, and textile etc. in general and to control the amount of antibiotics in the environment. Rational usage of antibiotics must be performed on the situations that antibiotic treatment is necessary by appropriate way and dosages according to the individual characteristics of patients.

The diseases caused by microorganisms such as bacteria, virus, fungus and parasites are named as infectious diseases. For antibiotic usage, bacterial infection diagnosis should be performed by clinically and/or laboratory examinations.

The most common use of antibiotics is for upper respiratory tract infections, but these infections are more likely caused by viruses. Since the clinical view of these two infections are similar, the differential diagnosis should be made by clinicians. Antibiotic usage has not benefits on viral infections and also causes resistance and antibiotic resistant bacterial infections.

It is appropriate to summarize the factors should be kept in mind on the choice of antibiotic as:

1. Aim of usage: Antibiotics have been used for three aims:
 - a. Antibiotic use on the presence of proved infection
 - b. Empirical antibiotic use
 - c. Prophylactic antibiotic use
2. Factors belonging to the host: Age, genetical and metabolic disorders, renal functions, hepatic functions, pregnancy, localization of infection, immune situation, neutropenia
3. Factors associated with antibiotic: Bactericidal or bacteriostatic effects of antibiotic, antibacterial spectrum, intracellular-extracellular effect, interaction with other drugs, side effects, cost, dosage and application way of antibiotic

When the antibiotic was started to the patient, this treatment should be appropriate and enough, and also the patient should understand the treatment. It is also necessary to evaluate compliance of the patient with treatment and the effectiveness of treatment.

Points should be paid attention on the usage of antibiotic:

1. Dosage and time is important, application of the drug should be on time and with the prescribed dosage.
2. Treatment should not be ended early: Decrease or disappearance of complaints in a few days after the treatment is started does not indicate that therapy is sufficient. It is necessary to continue the treatment according to advice of clinician for the eradication of bacteria.
3. If the disease continued more than 10 days, fever doesn't decrease or presence of complication risk treatment should be rearranged.
4. The remaining antibiotic should not be kept and the person should not use these ones when she/he is ill again.

Keywords: Antibiotic, Rational, Infection

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HÜCRE TEMELLİ KÖK HÜCRE ÇALIŞMALARI

H. Seda VATANSEVER^{1,2}

Gönderim Tarihi / Received: 07.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji AD, Manisa

²Yakın Doğu Üniversitesi, Deneysel Sağlık Bilimleri Araştırma Merkezi, Lefkoşe, Kuzey Kıbrıs

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: H. Seda Vatansever, e-mail: seda.vatansever@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Kendi kendini yenileme ve uygun ortam oluşturulduğunda farklılaşma potansiyeline sahip olan kök hücreler vücudun birçok organında bulunmaktadır. Erişkin kök hücreleri multipotent özellikte olup, birçok somatik hücreye farklılaşabilmektedir. Çalışmada kemik iliği, adipojenik, diş pulpasından elde edilen kök hücrelerden farklılaştırılan hücrelerin in vitro ve in vivo kullanımlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kemik iliği ve adipojenik kök hücreler deney hayvanlarından edilirken, diş pulpa hücreleri insan süt dişlerinden elde edilmiştir. Hücreler primer kültür ortamları oluşturulduktan sonra osteoblast, kondroblast, keratinosit, endotel, karaciğer hücrelerine farklılaştırıldıktan sonra deneklere transfer edilmiştir. Hücrelerin karakterizasyonları ve in vivo hücre rejenerasyonlarında rolleri immunohistokimyasal ve akış sitometrik yöntemler ile incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda elde edilen mezenkimal kök hücrelerin uygun kültür ortamları sonrasında farklılaşmalarının kültürün 1. Haftasında başladığı ve 2. Haftasında osteojenik, kondrojenik, keratinosit vb. hücrelere farklılaştıkları gösterildi. Hücrelerin farklı deneysel modellere uygulamaları sonrasında doku rejenerasyonunu sağladıkları gözlemlendi.

Sonuçlar: Hücre temelli kök hücre çalışmalarında hücre tipi, farklılaştırma protokolü ve hastalık seçimi önemli olup, in vitro özelliklerinin belirlendikten sonra in vivo uygulamalarının etkin tedavi için önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kök hücre, Farklılaştırma, In vitro, In vivo

ABSTRACT

Aim: Stem cells are found in many organs of the body, with self-renewal and the ability to differentiate when appropriate environment is established. Adult stem cells are multipotent and differentiate into many somatic cells. It is aimed to compare in vitro and in vivo use of cells differentiated from bone marrow, adipogenic, dental pulp stem cells in the study.

Material and Methods: Bone marrow and adipogenic stem cells from experimental animals, dental pulp cells from human exfoliated deciduous teeth were obtained. Cells were transferred to the recipient after differentiation into osteoblast, chondroblast, keratinocyte, endothelium, and liver cells after primer culture condition were established. Characterization of the cells and their role in cell regeneration in vivo were examined by immunohistochemical and flow cytometric methods.

Results: Our study showed that differentiation of mesenchymal stem cells obtained after appropriate culture media started at the 1st week of culture and differentiated into osteogenic, chondrogenic, keratinocyte, etc. cells at 2 weeks. It was observed that the cells were able to regenerate tissue after applying them to different experimental models.

Conclusions: Cell type, differentiation protocol and disease selection are important in cell-based stem cell studies and it is thought that in vivo applications after in vitro characterization are important for effective treatment.

Keywords: Stem cell, Differentiation, In vitro, In vivo

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KÖK HÜCRE NAKLİNDE AKILCI İLAÇ KULLANIMI

Kamil VURAL¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Kamil VURAL, e-mail: kfsvural@yahoo.com

ÖZ

Akılcı ilaç kullanımı, hastaya doğru tanı sonrası, sorunun dikkatlice tanımlandığı, tedavi amaçlarının belirlendiği, güvenilir tedavi ve uygun reçete ile açık bilgiler ve talimatların verildiği, verilen tedavinin izlendiği sistematik yaklaşım biçimidir.

Onkolojide kullanılan ilaçların yan etkileri ve toksik etkileri daha belirgin ve çok daha sık görülür. İstenmeyen etkiler açısından çok daha önemli bir sorunlar görülür. İlaçların uygun koşullarda kullanılmalari sonrasında bile sekonder maligniteler gibi ciddi riskini taşırlar. Tüm bu nedenlerle onkolojide ilaç kullanırken olması gerekenden daha fazla akılcı ilaç kullanım kurullarına uygulamamız gereklidir.

Akılcı ilaç eğitimi; Tıp eğitimi boyunca Farmakoloji bilgisinin artmasına rağmen, ilaçların akılcı seçimi ve reçete edilmesi kısmının zayıf kaldığı; mezuniyet sonrası, genel tıp deneyimin artmasına rağmen, reçete yazma alışkanlıklarının iyileşmediğini göstermiştir. Bu neden ile ülkemizde Tıp Eğitiminin bir parçası olarak "Akılcı İlaç Kullanımı" eğitimi Tıbbi Farmakoloji Ab.D.'leri tarafından yürütülmektedir. Bu eğitim şekli bir interaktif eğitim modelidir, uygulama zamanı ve şekli bakımından fakülteler arasındaki bazı farklılıklar olmasına rağmen öğrenciler tarafından büyük oranda beğeni kazanmıştır.

Akılcı ilaç seçimi ve kullanımı eğitimi için yaygın olarak kullanılabilen modeller vardır. Bu amaçla ülkemizde uygulanan eğitim modeli "Groningen Modeli" dir. Klasik eğitim yöntemleriyle verilmesi uygun olmayan, probleme dayalı öğretim (PDÖ) ilkeleriyle yapılandırılmış, tedavi merkezli bir eğitim modelidir.

Akılcı ilaç kullanımı eğitimi aşağıdaki kavramları içerir:

- Probleme Dayalı Öğrenim
- Kanıta Dayalı Uygulamalar
- Modüller Şeklinde Eğitim (Hipertansiyon modülü, Atopik dermatit modülü gibi)
- Objektif Yapılandırılmış Klinik Sınav

Akılcı ilaç kullanımı eğitiminin basamakları:

- 1) Hastanın sağlık probleminin tanımlanması
- 2) Tedavi hedeflerinin belirlenmesi- Tedavi ile ne amaçlanıyor?
- 3) İlaç dışı tedavi (Yaşam biçimi değişiklikleri)
- 4) Etkili ilaç gruplarının listelenmesi
- 5) İlaç seçimine yönelik tabloların oluşturulması (Multi-Attribute Utility Analysis)
- Etkililik, Güvenlilik, Uygunluk ve Maliyet bakımından karşılaştırılarak, Kişisel ilacın Seçilmesi. Özel durumlar için gerekli olabilecek diğer ilaçların da belirlenmesi
- 6) Kişisel ilaç (K-ilaç) listesinin hazırlanması ve gerekli bilgilerin doldurulması
- 7) K-ilaç listesinden hastanın durumuna uygun bir tanesinin reçeteye aktarılması
- 8) Düzgün hekim-hasta ilişkisi
- 9) Hastanın ek durumlar ve ilaç etkileşimleri bakımından sorgulanması
- 10) Hastaya hastalığı, ilaç dışı tedavi, kullanacağı ilaçlar, bunların yan etkileri ve dikkat etmesi gereken durumlar hakkında yeterli bilgi verilmesi ve anladığından emin olunması
- 11) Hastanın izlenmesi-Ne zaman kontrole gelecek ne olursa erken gelecek
- 12) Objektif Yapılandırılmış Klinik Sınav

Akılcı ilaç kullanımı eğitiminden beklenen yararlar:

- 1) Akılcı ilaç seçimi: Hastanın klinik tablosuna en uygun (etkili, yan tesirleri düşük, hastanın özel durumlarını gözeten ve en düşük maliyetli) ilacın seçilmesi
 - 2) K-ilaç listelerinin oluşturulması: Bu listeler durağan olmayıp, hekim tarafından ihtiyaca göre sürekli yenilenebilir. Hekimin elinin altında o hastalıkta kullanacağı ilaçlara ait önemli bilgileri içeren bir listenin bulunması; reçete ettiği ilaca ait yan etki, ilaç etkileşimleri, özel durumlar gibi konulara hâkim olmasını ve bunları hastaya hızlı ve eksiksiz olarak aktarmasını ya da sorgulamasını kolaylaştırır.
 - 3) hasta-hekim ilişkisinin düzgün sağlanması: Hastayla doğru iletişim kurulması, hastalığının ve öneminin tanımlanması, kullanacağı ilaçlarla ilgili olarak, kullanma şekli, süresi, etkinin başlaması, yan etkiler gibi konularda yeterli bilgi verilmesi, varsa ilaç dışı tedavilerin anlatılması ve hastanın sorularına fırsat tanınması gibi yaklaşımlar; hastanın hekime olan güvenini ve tedaviye olan uyumunu artıracaktır.
- Bu eğitim sonucunda kullanılan Yapılandırılmış Objektif Klinik Sınav (OSCE) tipi sınavında önemli özelliği Gerçek mesleki yaşama benzeyen yapısı ve özellikleri nedeniyle ve pek çok alanın (bilgi, beceri, davranış) aynı anda ölçülebilmesi nedeniyle geçerliği yüksek bir sınav türü olmasıdır. Sonuç olarak, oldukça fazla emek ve zaman gerektiren bir eğitim modeli olması nedeniyle, sadece farmakologlarca bu eğitimin verilmesi, öğrencilerdeki tutum değişikliğinin pekişmesi bakımından yeterli olamamaktadır. Bu nedenle, kliniklerdeki staj gruplarına, gönüllü ve bu konuda eğitim almış öğretim üyeleri tarafından "Akılcı ilaç kullanımı" eğitimi çerçevesinde birkaç hastalık modülünün eklenmesi çok büyük önem taşımaktadır

Anahtar Kelimeler: Akılcı İlaç, Kök Hücre Nakli, Eğitim

ABSTRACT

Despite the fact that Pharmacology knowledge increases during medical education, it appears that there is a weakness in rational selection and prescription of the medications and that there is not improvement in prescription habits despite an increase in general medicine experience after graduation. Therefore, "Rational Use of Medications" education is given as part of medical curriculum by the Departments of Medical Pharmacology. This is an interactive education and although there are some differences between schools with regard to the duration and structure of the education, a greater proportion of the students expressed appreciation.

There are models which are widely used to educate healthcare professionals on rational selection and use of medications. For this purpose, the model of education used in our country is the "Groningen Model". It comprises a treatment-oriented learning, structured with the principles of problem-based learning (PBL) that is not appropriate to be given by classical education methods.

Education on "Rational use of medications" include the following concepts:

- Problem-based learning
- Evidence-based procedures
- Modular education (such as Hypertension module, Atopic dermatitis module)
- Objective Structured Clinical Examination

Stages of the education on "Rational use of medications":

- 1) Defining the health problems of the patient
- 2) Determining the treatment goals- What do you aim with the treatment?
- 3) Non-medical treatment (Changes in life style)
- 4) Listing the groups of effective medications
- 5) Constructing the tables related to the selection of medications (Multi-Attribute Utility Analysis)

Selection of the personal medication by comparing efficacy, safety, suitability and cost. Determining other medications that may be necessary for special circumstances

- 6) Preparing personal medication (P-medication) list and filling in the necessary information
- 7) Prescribing a drug from the P-medication list which is suitable for the patient's condition
- 8) Maintaining an appropriate patient-doctor relation
- 9) Querying the patients with respect to additional conditions and drug interactions
- 10) Giving the patient necessary information with regard to the disease, non-medical treatment, medications he/she will use, side effects of the medications and ensuring that the patient understood all.
- 11) Follow-up of the patient: When he/she will come for a control? On what condition will he/she come for a control earlier than scheduled?
- 12) Objective Structured Clinical Examination

Expected benefits of the education on rational use of medications:

- 1) Rational selection of the medication: Selecting the most suitable medication (effective, with less adverse effects, safeguarding special circumstances of the patients and least expensive) available for the clinical features of the patient
- 2) Preparing P-medication lists: These lists are not static and can constantly be revised by the doctor when necessary. Having at hand a list that includes important information about the medication that can be used for the disease makes it easier for the doctor to have a grasp of the adverse effects of the prescribed medications, drug interactions and special circumstances and facilitates rapid and complete relay of these information to the patient.
- 3) Establishing a proper patient-doctor relationship: Establishing a correct communication with the patient, defining the disease and its importance, giving sufficient information on the route of administration, duration of action, onset of action and adverse effects of the medications, explaining non-medical treatments available, if any, and allowing the patient to ask any questions he/she might have will enhance the trust patient feels for the doctor and increase the compliance to treatment.

In conclusion, giving this education by pharmacologists only is not sufficient to consolidate the changes in the attitudes of the students since this teaching model is time consuming and labor-intensive. Therefore, implementing a few disease modules in each of the clinical placements in the context of "Rational use of medications" education to be given by trained members of faculty is invaluable.

Keywords: Rational Use of Medicines, Stem Cell Transplantation, Education e

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TRÖPATİK KLONLAMA GELECEĞİN TEDAVİSİ Mİ?

Orhan ÖZATİK¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Ahievran Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji AD.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Orhan ÖZATİK, e-mail: orhanozatik@yahoo.com

ÖZ

Günümüzde yapılan kanser tedavileri, organ yetmezliği tedavileri ve hücre/doku regenerasyonuna yönelik tedavi yöntemleri önemli ilerlemeler kaydetmiştir. Ancak henüz istenilen seviyelerde değildir. Geleceğin tedavi yöntemleri olarak da kök hücre tedavisi ve gen terapilerinin öne çıkacağı genel kabul görmektedir.

Kök hücre tedavilerine yönelik yapılan bilimsel araştırmalar tüm hızı ile devam etmektedir. Özellikle kemik iliği transplantasyonlarında yüz güldürücü sonuçlar alınmaktadır. Ancak yeterli sayıda verici bulunamamakta, verici bulunduğu zamanlarda da doku uyumsuzluğu problemleri yaşanmaktadır. Kök hücre tedavileri yapılırken kullandığımız kök hücreler somatik kök hücrelerdir. Embriyonik kök hücrelerin kullanımı hayvan deneyleri ile sınırlanmaktadır. Ancak embriyolardan elde ettiğimiz kök hücrelerin farklılaşma ve çoğalma potansiyeli çok fazladır.

Klonlama yöntemlerinin kullanımı ile birlikte pek çok hastalığın tedavi edilebilme şansının olabileceği öngörülmektedir. Özellikle farmasötik üretimi, ksenotransplantasyon uygulamalarının yapılabileceği düşünülmektedir. Embriyonik kök hücre ve klonlamanın tedavi amaçlı kullanımı sadece bilimsel gelişmelere bağlı değildir. Aynı zamanda etik ve hukuk boyutunda aşılması gereken önemli engeller de mevcuttur. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de bu tartışmalar devam etmektedir.

Terapötik klonlama ile ilgili yapılan çalışmalar ve öngörüler tedavisi olmayan pek çok hastalığın bu yöntemle tedavi imkânı bulacağına işaret etmektedir

Anahtar Kelimeler: Kök hücre, Klonlama, Terapötik klonlama

ABSTRACT

Today, the therapies of cancer and organ failure, and treatment methods of cell/tissue regeneration come along important advances. However, these advances have not yet been at desired levels. Stem-cell and gene based therapies gain general acceptance to come forward as treatment methods for future.

Scientific research based on stem-cell therapies proceeds with all speed. Successful results are obtained especially from bone marrow transplantations. However enough donors cannot be found and when the donor is found, the problems based on tissue incompatibility may occur.

The cells used for stem-cell based therapy are somatic stem cells. The use of embryonic stem cells is limited to animal studies. However, the stem cells obtained from embryos have high potential to differentiation and proliferation.

It is foreseen that many diseases have a chance to be cured with the use of cloning methods. In particular, pharmaceutical production and xenotransplantation methods can be applied. The use of embryonic stem cell and cloning for therapeutic purpose depends not only on scientific developments but also there are obstacles exist to overcome in ethical and legal manner. Arguments still continue in our country like all around the world.

Consequently, the studies and foresights based on therapeutic cloning point out that many incurable diseases will have the possibility of treatment.

Keywords: Stem cell, Cloning, Therapeutic cloning

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIĞI GELİŞTİREN OKULLAR: CDC ÖRNEĞİ

Gönül DİNÇ HORASAN¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gönül DİNÇ HORASAN, e-mail: dincgonul@mail.com

ÖZ

Amaç: Çocukluk dönemi insan yaşamının uzun bir bölümünü kapsamaktadır. Bu dönemde hızlı büyüme ve gelişme yaşanmakta, yaşam şekli konusunda alışkanlıklar kazanılmaktadır. Bu nedenle sağlığı geliştirme çalışmaları kapsamında “sağlığı geliştiren okullar” yaklaşımı özel bir öneme sahiptir. Sağlığı geliştiren okullar, sağlık için gerekli destekleyici çevreler, okulda sağlık eğitimi ve sağlığı geliştirme programları ve gerekli hizmetleri oluşturmaya çalışarak sağlığı ve öğrenmeyi desteklemektedir. Bu çalışma kapsamında ABD’de sağlığı geliştiren okullar kapsamında hizmet sunanlara rehberlik etmek amacıyla Amerikan Hastalık Kontrol Merkezi (Center for Disease Control, CDC) tarafından geliştirilen “Okul Sağlığı İndeksi” nin tanıtılması amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: CDC tarafından ilköğretim okulları ve orta/yüksek öğretim kurumları için geliştirilmiş 2 farklı okul sağlığı indeksi bulunmaktadır. Okul sağlığı indeksleri, sekiz modülden oluşmaktadır: okul sağlığı/güvenliği politikaları ve çevre, sağlık eğitimi, beden eğitimi ve diğer fiziksel aktivite programları, beslenme hizmetleri, okul sağlığı hizmetleri, okul danışmanlığı, psikolojik ve sosyal hizmetler, personel sağlığının geliştirilmesi, aile ve toplum katılımı.

Bulgular: Bu uygulama bir toplum yönelimli sağlık yönetimi uygulaması olup, adımları şunlardır: 1) Okul sağlığı kurulunun oluşturulması, 2) Okul sağlığı kurulu için bir koordinatör belirlenmesi, 3) Koordinatörün okul sağlığı indeksini doldurmak üzere kurulun tüm üyeleri ile görüşmesi, 4) Okul sağlığı indeksi kullanılarak okul sağlığı düzeyinin değerlendirilmesi, 5) Okul sağlığı indeksi modülleri için güçlü ve zayıf yanların listelenmesi, 6) Okul sağlığı indeksi modülleri için belirlenen zayıf yanlara yönelik yapılabilecek etkinliklerin listelenmesi, 7) Okul sağlığı indeksini oluşturan her modül için yapılabilecek etkinliklerde önceliklere karar verilmesi, 8) Okul sağlığını geliştirme planlarının yeniden düzenlenmesi hizmetin sürekliliğini sağlayacaktır

Sonuçlar: Türkiye’de okul sağlığı düzeyinin değerlendirilmesi ve geliştirilmesi konusunda geliştirilmiş standart bir araç bulunmamaktadır. CDC tarafından geliştirilmiş olan “okul sağlığı indeksi” nin ülkemizdeki okul sağlığı mevzuatına göre düzenlenerek uygulanması okul sağlığının geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul sağlığı, Okul sağlığı indeksi, Hastalık Kontrol Merkezi/ABD

ABSTRACT

Aim: Promoting healthy and safe behaviors among students is an important part of the fundamental mission of schools, which is to provide young people with the knowledge and skills they need to become healthy and productive adults. Improving student health and safety can increase students' capacity to learn, reduce absenteeism and improve physical fitness and mental alertness. A health promoting school is one that constantly strengthens its capacity as a healthy setting for living, learning and working. The aim of to study to introduce The School Health Index (SHI) developed by Center for Disease Control (CDC)/USA is a self-assessment and planning guide that will enable school managers to identify the strengths and weaknesses of their school's policies and programs for promoting health and safety, to develop an action plan for improving student health and safety and to involve teachers, parents, students, and the community in improving school policies, programs, and services

Material and Methods: There are two assesment tools: SHI for elementary schools and SHI for middle and high schools. SHIs composed of eight modules in total: School Health and Safety Policies and Environment, Health Education, Physical Education and Other Physical Activity Programs, Nutrition Services, School Health Services, School Counseling, Psychological, and Social Services, Health Promotion for Staff and Family and Community Involvement.

Results: There are eight steps in the School Health Index approach: 1) To assemble the School Health Index team 2) To identify a coordinator for the School Health Index team 3) To meet with all members of the SHI team 4) To complete the self-assessment process 5) To complete the Overall Score Card 6) To meet with all SHI team members to review score cards and create the School Health Improvement Plan 7) To implement School Health Improvement Plan. To complete the self-assessment process and to revise the School Health Improvement Plan annually is recommended

Conclusions: There is no a standardised guide for the assesment and to develope School Health Improvement Plan in Turkey. To revize CDC's SHIs according to Turkish school health regulations and to implement them would be useful to improve school health in our country

Keywords: School health, The School Health Index (SHI), Center for Disease Control(CDC)/ USA

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SERBEST DOLAŞAN DNA'YA PREANALİTİK YAKLAŞIM

Ece ONUR¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ece ONUR, e-mail: eceonur66@gmail.com

ÖZ

Serbest dolaşan DNA (ccfDNA) 'nın varlığı ilk kez 1948 yılında tanımlanmış olup serum, plazma, idrar, beyin omurilik sıvısı, diğer vücut sıvıları ve gayta örneklerinde bulunabileceği ileri sürülmüştür. Artmış ccfDNA düzeylerine kanser hastalarında romatoid artrit, miyokard enfarktüsü, travmalı, ateşli ve inflamatuvar hastalıkları olan kişilerde rastlanmaktadır. Sağlıklı bireylerde ccfDNA'nın kaynağının 185 ila 200 bp'lik (baz çifti) küçük ve tek biçimli DNA fragmanlarına bölünen apoptotik hücreler olduğu, malign hücrelerden kaynaklanan DNA fragmanlarının ise boyutunun değiştiği, daha uzun DNA fragmanlarından (long DNA) oluştuğu kabul edilmektedir.

Dolaşım sisteminde hücre içermeyen DNA'nın (ccfDNA) bulunması çeşitli alanlarda kullanımıyla ilgili yoğun araştırmalara neden olmuştur. Çeşitli klinik birimlerde (özellikle onkoloji ve doğum öncesi tanı) dolaşımdaki ccfDNA analizine olan ilgi çok artmıştır. Numune taşınması için kullanılan çeşitli protokoller ile ccfDNA analizi için kullanılan teknikler arasındaki tutarsızlık, ccfDNA analizinin rutin uygulanmasında başlıca engeldir. Bu sunumda, kan alımından ccfDNA'nın ayrılıp depolanmasına kadar her preanalitik aşamada ccfDNA konsantrasyonunu potansiyel olarak etkileyen preanalitik parametreler incelenmektedir.

Bazı araştırmacılar, tümör türetilmiş ve ccfDNA'nın bir kısmının tümör kaynaklı olabileceğini ve tümörün moleküler özelliklerini taşıdığını ve "sıvı biyopsi" kavramını ortaya koymuşlardır. CcfDNA analizi, teşhis edici ve terapötik bilgi eldesinde yararlı olabilmektedir.

Prenatal tanıda ccfDNA, hamile kadınlarda fetal moleküler genetiği analiz etmek için risksiz, non-invaziv bir yöntem olarak kabul edilmiştir ve amniyosentez gibi invaziv girişimlere bağlı riskleri ortadan kaldırmak için kullanılmıştır.

CcfDNA analizi için özellikle plazma, seruma göre tercih edilmektedir. Kan alımından sonra 4 saat içinde plazmanın ayrılması ve hatta ikinci bir yüksek hızlı santrifüj basamağı şiddetle tavsiye edilmektedir. Plazma CcfDNA örnekleri d -80 °C'de 9 ay, -20°C'de ise ancak 3 ay depolanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: CcfDNA, Ctdna, Preanalitik Faktörler

ABSTRACT

The exposure of circulating cell-freeDNA (ccfDNA) in the human circulatory system has caused compact research on its use in various areas. Despite the expanding interest in circulating cell-free DNA (cfDNA) analysis in various clinical departments, especially oncology and prenatal diagnosis, few studies in this regard have been reported and no analytical consensus is available. The lack of consistency between the various protocols for sample handling and the techniques used for ccfDNA analysis is one of the major obstruction in transforming ccfDNA analysis to clinical practice. This abstract examines the preanalytical parameters potentially affecting ccfDNA concentration and fragmentation at each preanalytical step from blood drawing to the storage of ccfDNA extracts.

Some researchers defined a percentage of ccfDNA that was tumor derived and carried its molecular characteristics, so leading to the notion of a "liquid biopsy". CcfDNA analysis could provide diagnostic, and therapeutic information.

Several works have been published on the field of prenatal diagnosis, ccfDNA was used to develop a risk-free, non-invasive method to analyze fetal molecular genetics in pregnant women to avoid the risks associated with certain practices, such as amniocentesis

Analysis of data in the abstract showed the impact of preanalytical factors on ccfDNA analysis.

Especially, the optimal pre-analytical handling situations for ccfDNA analysis; plasma is a better matrix than serum; blood must be processed within 4 h following blood drawing; centrifugation provides the lack of any cells in the plasma and a second high-speed centrifugation step is highly advised; plasma samples must be aliquoted and stored at -80 °C for up to nine months; ccfDNA extracts may storage at -20 °C for up to three months

Keywords: CcfDNA, Ctdna, Preanalytic Factors

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SITMA VE TÜRKİYE'DE DURUMU

İ. Cüneyt BALCIOĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Cüneyt BALCIOĞLU e-mail: drcbal@yahoo.com

ÖZ

İnsanlık tarihinin en eski hastalıklarından olup tarihte birçok uygarlığın çöküşüne ve büyük nüfus hareketlerine neden olan sıtma enfeksiyonu, dünyada en fazla ölüme yol açan paraziter hastalıktır. Günümüzde de sıtma iklim değişiklikleri, göç hareketleri, savaşlar ve özellikle küreselleşme süreci ile dünyanın ulaşım araçları ile küçülmesi sonrasında önemini artırarak sürdürmeye devam etmektedir. Günümüzde doksandan fazla ülkede iki buçuk milyar insan sıtma riski altındadır. Yani dünya nüfusunun %40'ından fazlası sıtmanın endemik olduğu bölgelerde yaşamaktadır. Bu nüfustan, her yıl, 300-500 milyon yeni sıtma olgusu çıkmakta ve bu olgulardan, 1.500.000-2.700.000 insan ölmektedir. Sıtma, geçmişte olduğu gibi, günümüzde de insanlığın en çok görülen ve en çok öldüren ilk on hastalığı içindeki yerini korumaktadır.

Sıtma'nın geçmiş yıllarda çok yaygın olduğu, günümüzde ise uygulanan etkili kontrol yöntemleriyle, ABD ve Avrupa'nın birçok ülkesinde, impoerte olgular dışında sıtmanın eradike edildiğinden bahsedilmektedir. Bununla birlikte, havayollarıyla seyahat edenlerin sayısı her yıl ortalama %6 artış göstermesi nedeniyle, 1970'lerden sonra Avrupa, ABD ve Avustralya'da impoerte sıtma olguları gittikçe artmaktadır.

Dünyada insanlarda sıtmaya sebep olan dört tür sıtma paraziti bulunmaktadır. Ülkemiz ve bulunduğumuz coğrafyada görülen sıtma türü *P. vivax*'ın neden olduğu tersiyana sıtmasıdır ve *P. falciparum* gibi, doğrudan ölümlere neden olmamaktadır. Tersiyana sıtmasına bağlı, düşük, erken doğum, düşük doğum ağırlıklı bebek, ölü doğum ve anne ölümleri meydana gelmesi ile dolaylı ölüm olayları görülmektedir. Ancak diğer sıtma türlerinin de özellikle yurt dışından (impoerte) gelen kişilerde görüldüğü bildirilmiştir. S.B. Sıtma Savaşı Daire Başkanlığı verilerine göre 1990- 1995 yılları arasında toplam olarak, *P. falciparum*'un neden olduğu 62, *P. malaria*'nın neden olduğu 4 ve *P. ovale*'nin neden olduğu 1 sıtma olgusuna rastlandığı bildirilmiştir. Türkiye'de sıtmanın yoğun olarak görüldüğü yerler aynı zamanda nüfusun en hızlı arttığı yörelerdir. Büyük sulama projelerinin varlığı, hızlı nüfus hareketleri, iç ve dış göç hareketlerinin sonucu olarak, bir yandan kentlerde çevre koşulları bozulmakta öte yandan da kırsal kesim ile kentler arasındaki fiziki sınırlar ortadan kalkmaktadır. Böylece, sıtma ve sivrisineğin kentleşmesi riski her geçen gün biraz daha artmaktadır.

Türkiye'de 1957 yılında ulusal sıtma eradikasyon programı başlatılmış ve 1970'te hastalık kontrol altına alınarak vaka sayısı 1263'e indirilmiştir. O yıllarda hâkim parazit türü *P. vivax* ve *P. falciparum* iken 1970'lerin başından itibaren yerli vaka olarak sadece *P. vivax* bildirilmektedir. Ülkemizde sıtma sadece Güney Doğu Anadolu Bölgesinde endemik olup 2007 yılında 313 yerli vaka, 2008 yılında ise 164 yerli vaka bildirilmiştir. Ülkemizde 2000 yılında sıtma olguları 11.381 iken 2013'te 34 olgu ile %99'luk azalma elde edilmiş ve Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından "eliminasyon aşamasında olan ülke" olarak kategorize edilmiştir. 2013'te Mardin'de "dış kaynaktan türeyen yerli vakalar" in olduğu bir salgın yaşanmış ancak yoğun önlemlerle bulaşın yıllara yayılması önlenmiştir. Bu salgındaki olgularda da etkenin *P. vivax* olduğu saptanmıştır.

Türkiye, 2016 yılında DSÖ'den eliminasyon sertifikası almıştır. Ancak Türkiye'de sıtma vektörü olan *Anopheles* türü sivrisineklerin halen bulunduğu unutulmamalıdır. Büyük nüfus hareketleri, Türkiye üzerinden Avrupa'ya göçmen geçişinin engellenememesi, iklim değişikliğinin ve impoerte olgu sayısındaki artışın ileride sıtma salgınlarını görülmesine neden olabileceğinden rutin önlemlerin alınmasına mutlaka devam edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sıtma, Türkiye

ABSTRACT

Malaria, one of the earliest disease of the history of humanity, causing to collapse of many civilizations and massive population movements in the history, is a parasitic disease leading to death at most in the World. Nowadays, it continues to raise its importance as a result of climate change, population movements, wars and getting closer of the World with the means of transport in the globalization process. In the present, a total of 2.5 billion people are at risk of malaria in more than 90 countries. It means more than 40% of the world's population lives in the areas where malaria is endemic. It is known that 300-500 million new malaria cases occur and 1.5-2.7 million people die every year. For this reason, malaria keeps its importance as one of the top ten diseases, seen and killing at most, as in the past.

Malaria was considerably prevalent in the past years, but today it is mentioned that malaria has been eradicated in USA and most European countries except for imported cases because of implemented effective control measures. However, imported malaria cases in Europe, USA and Australia have been increasing progressively after the 1970s due to the fact that the number of the people travelling via airlines increased in the ratio of 6%.

Four malaria species, causing malaria in humans, are present in The World. Tertiana malaria, caused by *P. vivax*, exists in Turkey and does not cause direct death. Indirect deaths have been observed associated with abortion, premature birth, infants with low birth weight, still birth and maternal mortalities occur due to tertian malaria. But, it is reported that other malaria species has been diagnosed particularly in the patients coming from abroad. According to the records of the Department of Fight Against Malaria, it is reported that 62 cases caused by *P. falciparum*, 4 cases caused by *P. malaria* and 1 case caused by *P. ovale* were observed in total between 1990 and 1995.

The regions where malaria is observed in Turkey have rapid population growth. As a consequence of the existence of the massive irrigation projects, rapid population movements and internal and external migration movements, on the one hand environmental aspects have been devastated in cities; on the other hand, substantial boundaries between rural and urban areas have disappeared. Therefore, the risk of confrontation of malaria and mosquitoes in the cities has been increasing more day by day. National eradication program of malaria was started in 1957 in Turkey and the number of the cases were declined to 1263 by having been taken under control in 1970. Only *P. vivax* was reported as autochthonous case beginning from 1970s, while the dominant species of malaria were priorly *P. vivax* and *P. falciparum* in Turkey. Malaria is endemic solely in Southeastern Anatolia Region in Turkey; moreover, 313 and 14 autochthonous cases were reported in 2007 and 2008, respectively. Malaria cases in Turkey were 11.381 in 2000, whereas 34 cases were reported in 2013, with a decrease of 99%. Furthermore, the World Health Organization (WHO) categorized Turkey as "the country on the elimination stage". An outbreak, consisting of the autochthonous cases originated from overseas basis, was observed in Mardin

Province in 2013, but the spread of the infection by years was prevented via intensive control measures in the area. It was confirmed that *P. vivax* was the causative agent in the cases confronted in this epidemic, as well.

Last year, in 2016, Turkey received an elimination certificate from WHO. But, it shouldn't be forgotten that mosquitoes comprising *Anopheles* sp., vector of malaria in Turkey, are still present in many areas. It should be sustained to take routine measures, for massive movements of migration, unhindered transition of immigrants from Turkey to Europe, climate change and the increase in the number of imported cases can cause malaria epidemics.

Keywords: Malaria, Turkey

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GÖÇLER, İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE PARAZİTİK ENFEKSİYONLAR

Nogay GİRĞİNKARDEŞLER¹

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Parazitoloji AD Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nogay GİRĞİNKARDEŞLER, e-mail: nogayg@yahoo.com

ÖZ

Dünya Sağlık Örgütü'ne göre 3, 5 milyar kişi parazitler enfeksiyonlara yakalanmaktadır. Parazitik enfeksiyonlar daha ılıman iklimlerde olduğu gibi, tropikal ve subtropikal bölgelerde de görülmektedir.

Dünya çapında yaklaşık 2 milyar (dünya nüfusunun %30'u) kişi topraktan bulaşan helmantlerle enfekte olurken, 1 milyar kişi de ihmal edilen tropikal hastalıklardan yakınmaktadır.

Bununla birlikte 3, 2 milyar insan hayatı en çok tehdit eden parazitik hastalıklardan biri olan sıtma riski altındadır. 2015 yılında sıtma ile ilgili olarak 214 milyon yeni olgu ve 438.000 ölüm bildirilmiştir ve ne yazık ki bu ölümlerin üçte ikisinden fazlası beş yaş altındaki çocuklardır.

Tüm bulaşıcı hastalıklar gibi parazitik enfeksiyonlar da göçlerden ve iklim değişikliklerinden etkilenir. Bu korkunç faktörler temizlik ve sağlık koşullarını etkilediği gibi çevre koşullarını da etkilemektedir. Böylece bu gibi durumlarda, parazitler ajanlar ve/veya vektör kaynaklı hastalıklarda yer alan vektörler, ortalama insidanslarından daha sık olarak yayılabilir.

Ekolojik dengesizlikler, başta sıtma olmak üzere, leishmaniasis, bağırsak parazit enfeksiyonları, bitlenme, uyuz, lenfatik filariasis ve schistosomiasis gibi diğer parazitik hastalıkların ortaya çıkması ve çoğalması üzerinde etkili olur.

Göçler dünya çapında büyük kitlesel hareketlere neden olmakta ve böylece parazitik enfeksiyonların görülme sıklığını ve epidemiyolojisini pek çok faktörle arttırabilmektedir. Birleşmiş Milletler'e göre 2014 yılında 59,5 milyon insan "zulüm, çatışma, yaygın şiddet veya insan hakları ihlalleri" nedeniyle evlerini terk etmek zorunda kalmıştır.

Tüm insanlığın daha iyi bir dünyada yaşamaya için, göçlerin ve iklim değişikliklerini anlamak ve etkilerini değerlendirmek daha iyi olacaktır, kesinlikle daha iyisi bunların tümünü durdurmak olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göç, İklim Değişikliği, Parazitik Enfeksiyon

ABSTRACT

According to World Health Organization, 3.5 billion people suffer from parasitic infections. Parasitic infections cause a burden of disease in both the tropics and subtropics as well as in more temperate climates.

Approximately 2 billion (30% of the world's population) people are infected with soil-transmitted helminths worldwide, while 1 billion people are suffered from Neglected Tropical Diseases (NTDs).

Moreover, 3.2 billion people are at risk of malaria, one of the most life-threatening parasitic diseases. In 2015, 214 million new cases and 438 000 deaths were reported regarding malaria infection; unfortunately, more than two thirds of these deaths were documented in children under 5 years of age.

As all the infectious diseases, the parasitic infections are also affected by migrations and climate change. These horrible factors affect environmental conditions as well as sanitation and hygienic conditions. Thus, parasitic agents and/or vectors, which take part in vector-borne diseases, will likely to be spread more commonly than their average incidences in such circumstances.

Ecological disturbances exert an influence on the emergence and proliferation of especially malaria and other parasitic diseases like; leishmaniasis, intestinal parasitic infections, pediculosis, scabies, lymphatic filariasis, and schistosomiasis.

Migrations cause huge mass movements around the world, which also may alter the incidence and epidemiology of parasitic infections by so many factors. In 2014 59.5 million individuals left their homes due to "persecution, conflict, generalized violence, or human rights violations" according to the United Nations.

For a better world to live in for all mankind; it will be much better to understand and to evaluate the effects of migrations and climate change on parasitic infections, moreover; absolutely it will be the best to stop them all.

Keywords: Migration, Climate Change, Parasitic Infection

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GÖÇ VE SAĞLIK

Pınar ERBAY DÜNDAR¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pınar ERBAY DÜNDAR, e-mail: pdundar@hotmail.com

ÖZ

Göç, insanların doğdukları yerlerden çeşitli nedenlerle başka yerlere (uluslararası veya ülke içinde) geçici veya sürekli olarak yer değiştirmesine denir. Bir ülkeden başka bir ülkeye yer değiştirenlerin arasında eğitim, turizm, aile birliğinin sağlanması gibi gönüllü yer değiştirenler olduğu gibi yer değiştirmeye zorlanmış mülteciler, sığınmacılar ve insan ticareti mağdurları da bulunmaktadır.

Bugün dünyada 214 milyon uluslararası, 750 milyon ulusal olmak üzere toplam 1 milyar göçmen bulunuyor. Dünya çapında 15,1 milyon sığınmacı bulunmaktadır ve bunların 5 milyonu 2015'in ilk yarısında bu sayıya eklenmiştir. Son 3, 5 yılda sığınmacı sayısı %45 artmıştır. Uluslararası göçmenlerin %48'i kadındır. Almanya 2015 sonunda 441.800 bireysel iltica talebini kabul ederek en yüksek mülteci kabul eden ülke olmuştur. 2014 sonunda çatışma ve şiddet nedeniyle 38 milyon kişinin yer değiştirdiği tahmin edilmektedir ve bunların %60'ı Irak, Güney Sudan, Suriye, Kongo, Nijer'ya ülkelerindedir. Göçmen sağlığının sosyal belirleyicileri: göç süreci, göç nedeni, seyahat biçimi, kalma süresi, dil becerisi ve gidilen ülkedeki sosyal ve yasal statüdür. Sağlık bilgisine erişim güçlüğü kültürel ve dil ile ilgili engeller ve düşük sağlık okur-yazarlığı ile ilişkilidir. Bu durum koruyucu ve tedavi edici hizmetlere ulaşımı engeller, tedaviye uyumu ve düzenli izlemi bozar gecikmiş bakıma, klinik hataya ve ölüme neden olur. Geleneksel göç ve sağlık yaklaşımı bulaşıcı hastalıklar ile ilgilidir: sağlık taramaları, karantina ve izolasyon gibi. İnsani yardım paketleri doğal afetler, acil durum hizmetleri ve enfeksiyon hastalıkları gibi akut sağlık sorunlarına göre hazırlanmıştır. Oysa kronik hastalıklar da göçmenler ve mülteciler için önemli sağlık sorunlarıdır. Bağışıklama hem temel sağlık hizmetlerini ulaştırmada hem de erken tanı ve tedavi hizmetlerinde eğitim gereksinimleri de dahil olmak üzere iyi bir araçtır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Sağlık, Yaygınlık

ABSTRACT

It is a population movement, encompassing any kind of movement of people, whatever its length, composition and causes; it includes migration of refugees, displaced persons, economic migrants, and persons moving for other purposes, including family reunification. There are one billion migrants in the world with 214 international, 750 national migrants. 15.1 billion Refugees are existed all around the world and five billion of them is added on first half of 2015. Number of refugees is increased 45% in the recent 3.5 years. 48% of the international refugees are women. Germany is the highest asylum request rate in end of year 2015 which is accepted 441.800 individual request for asylum. 38 billion is forced for displacement due to conflict and violence. 60% of displaced people is from Iraq, Syrian, Congo and Nigeria. Social determinants of migrant's health were migration period, reason of migration, immigrant duration, language ability, social and legal status of immigrant country. Difficulty of health seeking behavior is correlated with language and cultural barriers and low status of health literacy. These factors have negative effects on the access to care and prevention services. Conventional approach to migrant health services is focused on communicable diseases, screening and isolation.... Humanitarian aid kit is designed for emergency case, disaster, communicable diseases. But chronic situations are also important problems for migrants and refugees. Immunizations could serve as a vehicle to provide primary care, other primary and secondary prevention services, including education.

Keywords: Migration, Health, Prevalence

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GASTROÖZOFAGEAL REFLÜ HASTALIĞINA PRATİK YAKLAŞIM

Elmas KASAP¹

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Elmas KASAP, e-mail: elmaskasap@yahoo.com

ÖZ

Gastroözofageal Reflü Hastalığı (GÖRH), gastrik içeriğin özofagus içine kaçışı sonucu ortaya çıkan semptomlar veya komplikasyonlar olarak tanımlanmıştır. Pirozis ve regürjidasyon karakteristik semptom olarak tanımlanmıştır. Olgular karakteristik semptom dışında ekstraözofageal semptomlar ilede başvurmaktadırlar. Ses kısıklığı, öksürük, farenjit, larenjit, astım, sinüzit bir kısım extraözofageal bulgulardır. GÖRH prevalansı çeşitli ülkelerde %10-25 arasında ile değişmektedir. Türkiye'de 3214 olgu ile yapılan tek epidemiyolojik çalışmada hastalık prevalansı %23 bulunmuştur. GÖRH komplikasyonları özofajit, Baret özofagus ve özofagus kanseri olarak söylenebilir. GÖRH tanısında altın standart yöntem yoktur. GÖRH tanısında klinik, PPI tedavisi, endoskopi, Ph meter ve impetans kullanılmaktadır. Proton pompa inhibitörleri GÖRH tedavisinde kullanılan temel ilaçtır. Medikal tedavi ile başarı sağlanmayan olgularda endoskopik ve veya cerrahi yöntemlerde tedavide kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gastroözofageal reflü Hastalığı, Prevalans, Tanı, Tedavi

ABSTRACT

Gastroesophageal reflux disease (GERD) is defined as a condition that develops when the reflux of stomach contents causes troublesome symptoms and/or complications. Characteristic symptoms of GERD are heartburn and/or acid regurgitation. The cases also present with extraesophageal symptoms other than the characteristic symptom. Voice annoyance, cough, pharyngitis, laryngitis, asthma, sinusitis are some of the extraesophageal signs. The prevalence of GERD varies between 10-25% in various countries. The disease prevalence was found 23% in the unique epidemiologic study with 3214 cases in Turkey. GERD complications can be described as esophagitis, Baret esophagus and esophagus cancer. There is no gold standard method for the diagnosis of the GERD. There is used in the diagnosis of GERD, clinic, PPI treatment, endoscopy, Ph meter. Proton pump inhibitors are the main drugs used for the treatment of GERD. It can be used in endoscopic and / or surgical methods

Keywords: Gastroesophageal reflux Disease, Prevalence, Diagnosis, Treatment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DIYABETTE ÖNEMLİ BİR RİSK FAKTÖRÜ: KAN AKIŞKANLIĞI

Nuran EKERBİÇER¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD. Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nuran EKERBİÇER, e-mail: nuran.ekerbicer@cbu.edu.tr

ÖZ

Kan dokusu; plazmadan ve hücresel elementlerden oluşan kompleks bir sıvıdır. Kanın akışkanlık özellikleri, organizmanın yeterli oksijenlenmesi ve canlılığını korumada belirleyici bir rol oynar.

17. Yüzyılda, William Harvey'in kan dolaşımını keşfi ve Herman Boerhaave'in fizik yasalarının tıp alanına eklenmesinin ardından, kanın fiziksel ve sıvı özelliklerinin incelenmesi ve hastalıklarla olan ilişkinin ortaya konması her geçen gün giderek önem kazandı. Kan ve bileşenlerinin akış özelliklerini inceleyen tekniklerdeki ilerleme ve sıvı dinamiğinde modern fikirlerin gelişimi; kan reolojisi veya 'hemoreoloji' adı verilen yeni bir tıp alanının doğuşuna neden olmuştur.

Hemoreoloji, kanın akış özelliklerini, bu davranışın belirleyicilerini, fizyopatolojik süreçlerdeki değişiklikleri ve bu süreçlerde meydana gelen değişikliklerin sonuçlarını ele alır. Yeterli doku perfüzyonu ancak kanın reolojik özellikleri belirli seviyelerde olduğunda sağlanabilir. Hemoreolojiyi belirleyen temel faktörler; tam kan viskozitesi, hematokrit, eritrosit deformabilitesi, eritrosit agregasyonu ve fibrinojen konsantrasyonudur. Eritrosit agregasyonu bir eritrositin diğer bir eritrosite geri dönüşümlü olarak adezyonu ve kümeler oluşturmalarıdır. Oksijen taşıyan eritrositlerin kendi çaplarından daha küçük çaptaki kapillere ulaşmaları ve buradaki oksijenlenmeyi sağlıklı olarak sürdürebilmeleri şekil değiştirebilme yetenekleri ile mümkündür. Eritrositlerin bu yeteneğine deformabilite özelliği adı verilir ve bu özellik kapiller kan akımı için önemli bir faktördür.

Kanın reolojik özellikleri daha çok kardiyovasküler hastalıklar, diyabet, hipertansiyon gibi toplumda sık görülen hastalıklarda araştırılmaya başlanmıştır. Diyabetes mellitus; düşük insülin seviyesi veya yüksek insülin direnci nedeniyle yüksek hiperglisemi ve bozulmuş metabolizma ile karakterizedir. Diyabetik hastalarda, yüksek morbidite ve mortalite ağırlıklı olarak mikrovasküler fonksiyon bozuklukları ile ilişkilidir. Diyabetik vaskülopatinin fizyopatolojisinde yer alan değişiklikler arasında; hematokrit, plazma proteinleri, eritrosit agregasyon ve deformabilitesi gibi hemoreolojik parametrelerde belirgin değişikliklere neden olan plazma ve tam kanın viskozite artışı bulunmaktadır. Özellikle, hemoreolojik değişiklikler, nitrik oksit (NO), prostasiklin ve endotelin gibi endotel hücrelerindeki kayma gerimini (shear stress) değiştiren vazoaktif maddelerin üretimine katkıda bulunur.

Bu sunumun sonunda diyabetin eritrosit reolojisi üzerine olan etkilerini inceleyen çalışmalar gözden geçirilecektir

Anahtar Kelimeler: Eritrosit reolojisi, Diyabet, Kan akışkanlığı

ABSTRACT

Blood tissue is a complex fluid composed of plasma and cellular elements. The fluid properties of the blood play a decisive role in protecting the organism's adequate oxygenation and vitality.

In the 17th century, following the discovery of William Harvey's circulation and the addition of Herman Boerhaave's physics laws to medical field, the examination of the physical and fluid properties of blood and the revealing of the relationship with diseases became increasingly important. Technological advances that overlook the flow properties of blood and its components and the development of modern ideas in fluid dynamics have spawned a new field of medicine called blood rheology or 'hemorrhology'.

Hemorheology deals with blood flow characteristics, determinants of blood behavior, changes in physiopathological processes, and the consequences of changes that occur in these processes. Adequate tissue perfusion can only be achieved when the rheological properties of the blood are at certain levels. The main factors determining hemorrheology are full blood viscosity, hematocrit, erythrocyte deformability, erythrocyte aggregation and fibrinogen concentration. Erythrocyte aggregation is the formation of an erythrocyte and another erythrocyte reversible to form adhesions and clusters. The ability of oxygen-bearing erythrocytes to reach smaller capillaries of their own diameter and to change their ability to sustain oxygenation there is possible. This ability of erythrocytes is called deformability, which is an important factor for capillary blood flow.

The rheological properties of the blood are being investigated more frequently in diseases such as cardiovascular diseases, diabetes and hypertension. Diabetes mellitus; Low insulin levels or high insulin resistance due to high hyperglycaemia and impaired metabolism. In diabetic patients, high morbidity and mortality are predominantly associated with microvascular dysfunction. Changes in the physiopathology of diabetic vasculopathy include; Hematocrit, plasma proteins, erythrocyte aggregation, and deformability, as well as plasma and whole blood viscosity increases which cause significant changes in hemorrheological parameters. In particular, hemorrheological changes contribute to the production of vasoactive substances that alter shear stress in endothelial cells such as nitric oxide (NO), prostacyclin and endothelin.

At the end of this presentation, studies examining the effects of diabetes on erythrocyte rheology will be reviewed.

Keywords: Erythrocyte rheology, Diabetes, Blood fluidity

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TİP 1 DİYABETLİ ERGENLERDE DİYABET YÖNETİMİNİ GELİŞTİRMEK İÇİN TELE SAĞLIK KULLANIMI

Nesrin ŞEN CELASİN¹

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Abd, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nesrin ŞEN CELASİN, e-mail: nesrin.sencelasin@cbu.edu.tr, nessen_72@yahoo.com

ÖZ

Diyabet, çocuk hasta popülasyonunda üçüncü en yaygın kronik hastalıktır ve ergenlerde diyabet yönetimi sağlıkçılar için benzersiz bir zorluk teşkil etmektedir. Tip 1 diyabet çok iyi bakım gerektiren kronik bir hastalıktır. Diyabet bakımı için oldukça etkili girişimler ve öneriler olmasına rağmen, diyabet yönetiminin yoğun doğası uyumu zorlaştırmaktadır. Bu durum, özellikle benzersiz psiko-sosyal ve diyabetik ihtiyaçları olan çocuklarda ve ergenlerde daha çok söz konusudur. Etkili bireysel girişimlerin geliştirilmesine, öz-yönetimin geliştirilmesinin hedeflenmesine ve psiko-sosyal zorlukların üstesinden gelinmesine rağmen, bu girişimlerin uygulanmasında; zaman, maliyet ve erişim gibi hala birçok engel vardır. Tele sağlık girişimleri, bu girişimlerin daha geniş kitlelere yaygınlaştırılmasını sağlamaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (2012) Tele sağlığı; problemleri tespit etmek ve değerlendirmek, tedavi ulaştırmak, bireylerin ve bütün toplumların sağlığını iyileştirmek için teknolojiyi kullanarak sağlık bakım hizmetlerinin uzaktan verilmesi olarak tanımlamaktadır. Shulman, O’Gorman, & Palmert (2010) ise diyabette kullanılan Tele sağlığı; “kan şekeri bilgilerinin, klinik bir geri dönüş istenmeden, telefon, faks, cep telefonu ya da internet gibi araçlarla programlanmış bir şekilde uzaktan iletilmesi” olarak tanımlamışlardır. Herhangi bir haberleşme unsurunu ve uzaktan iletişim unsurunu kullanmayı içeren tıbbi bir aktivite olarak tanımlanan Tele Sağlık, kronik tıbbi durumları olan hastaların hastalıklarına özel bilgi ve destek aramalarına, klinisyenler tarafından daha sık ve hastane şartlarından uzakta takip edilmelerine, sağlık bakım masraflarını azaltmaya ve son olarak sağlık sonuçlarının gelişimine katkıda bulunan medikal tedavi programlarına daha fazla katılımı desteklemeye olanak sağlayan bir yaklaşımdır. Günümüzde teknoloji, kronik hastalıkların yönetiminde giderek artan bir rol oynamaktadır. Teknoloji, ergenlerin diyabeti yönetmesine yardımcı olmak için kullanılabilir. Çünkü ergenler günde ortalama 7 saat ve 38 dakika sosyal medya kullanmaktadır. Araştırmacılar, Tip 1 Diyabetli çocuk/ergenlerin sağlık yönetimi, sağlık bilgisi, davranışsal destek ve davranışsal müdahale sunmak için çeşitli teknolojilere yoğunlaşmaktadır. Mobil teknolojinin kullanımına örnek olarak; telefon veya görüntülü görüşme teknolojisi, CD-ROM’lar, hastaları belirli sağlık sorunlarıyla ilişkilendiren özel ağlar ve internet üzerinden sunulan web tabanlı müdahalelerdir. Teknoloji geliştikçe, Tele Sağlık girişimleri de gelişmektedir. Tele sağlık girişimlerinin esnekliği ve maliyet verimliliği, diyabet gibi kronik hastalıkların tedavisindeki kullanımını oldukça uygun hale getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tele sağlık, Tip 1 Diyabet, Ergen

ABSTRACT

Diabetes is the third most common chronic disease in the pediatric population and diabetes management in adolescents presents a unique challenge for health care providers. Type 1 diabetes is a chronic illness with a high burden of care. While effective interventions and recommendations for diabetes care exist, the intensive nature of diabetes management makes compliance difficult. This is especially true in children and adolescents as they have unique psychosocial and diabetes needs. Despite the development of effective in-person interventions targeting improving self-management and ameliorating psychosocial difficulties there are still a number of barriers to implementing these interventions, namely time, cost, and access. Telehealth interventions allow for the dissemination of these interventions to a broader audience. The World Health Organization (2012) describes telemedicine as health care services that are delivered remotely using technology to assess and diagnose problems, deliver treatments, and promote the health of individuals and entire communities. But Shulman, O’Gorman, Palmert (2010) have further defined telemedicine in diabetes as “the scheduled remote transmission of blood glucose data by means such as telephone, fax, mobile phone, or internet with unsolicited clinician feedback”. Telehealth, defined as any medical activity involving an element of distance and use of a telecommunications strategy, represents an approach which may enable patients with chronic medical conditions to seek disease specific information and support, to be followed by clinicians more frequently and away from hospital settings, reduce healthcare costs, and to ultimately promote improved adherence to medical regimens resulting in improvement in health outcomes. Today, technology is playing a growing role in the management of chronic diseases. Technology can be utilized to help adolescents manage diabetes. Because, research has demonstrated that adolescents have significant exposure to technology on a daily basis. Adolescents use on average 7 hr and 38 min of social media per day. Researchers are increasingly focusing on various technologies to deliver health management, healthcare information, behavioural support and behavioural intervention in Type 1 Diabetes Mellitus paediatric populations. Examples of the use of mobile technology have included telehealth via telephone or videoconferencing technology, CD-ROMs, private networks to link patients with particular health issues and web-based interventions available via the internet. As technology advanced, Telehealth interventions did as well. The flexibility and cost effectiveness of Telehealth makes it well suited to be used in the treatment of chronic illnesses such as diabetes.

Keywords: Telehealth, Type 1 Diabetes, Adolescents

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DÜNYADA DOKTORA EĞİTİMİ

Cemil ÖZCAN

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Cemil ÖZCAN, e-mail: profcemilozcan@gmail.com

ÖZ

Doktora sözcüğü Latince öğretmek anlamına gelen “Docere” sözcüğünden türetilmiştir. Başlangıçta Musevi ve Hristiyanlar tarafından seçkin din adamları için onur unvanı olarak kullanılan bu sözcük; Orta çağda Tıp, hukuk ve teoloji eğitimi sonunda verilmeye başlanmıştır. Doktor sözcüğü, 18. Yüzyılda hekimlere, 19. Yüzyıldan itibaren diğer alanlarda en üst akademik derece olarak verilmeye başlanmış ve günümüzde de verilmeye devam edilmektedir. Hemen hemen her ülkede hekimlerin Tıp Doktoru derecesi ile mezun olmaları doktor sözcüğünün bir meslek unvanı gibi algılanmasına yol açmaktadır. Oysa tıp fakültesi mezunlarının meslek unvanı “hekim” veya tabip”, taşıdıkları akademik derece ise “lisans” değil “Tıp Doktoru” derecesidir.

Doktora, bilim doktoraları, profesyonel doktoralar ve ileri doktoralar olarak üç grupta incelenebilir. Bilimsel araştırma ve kariyere yönelik olan bilim doktorasının en yaygın şekli PhD veya Ph.D. kısaltması ile bilinen “Philosophiae Doctor” dur. Profesyonel doktoranın Dünyadaki en yaygın örneği Tıp Doktorasıdır. İngilizce konuşulan ülkelerde MD kısaltması ile ismin sonunda kullanılan bu derece, Latince “Medicinae Doctor” tamlamasından köken almıştır. Kuzey Amerika’da diş hekimliği, veteriner hekimliği ve hukuk eğitimleri de doktora düzeyindedir ve lisans eğitimi sonrası 4 yıllık bir eğitim sonunda kazanılmaktadır. Günümüzde ileri doktora sadece Rusya’da verilmektedir. Bu ülkede yüksek lisans sonrası üç yıllık bir eğitimi gerektiren ve bilim doktorasına eşdeğer olarak kabul edilen akademik derece, bilim adayı anlamına gelen “Kandidate Nauk” tur. Bu derece alındıktan sonra 5-15 yıllık bir süreç sonunda bilim doktoru anlamında “Doktor Nauk” derecesi kazanılmaktadır.

Doktora eğitimi açısından Kuzey Amerika, Birleşik Krallık (İskoçya hariç), Rusya (eski SSCB) ve Avrupa (Almanya ve Fransa) arasında farklılıklar gözlenmektedir.

Doktor sözcüğü tüm Dünyada “Dr” kısaltması ile ismin önünde kullanılan ve İngilizce konuşulan ülkelere sayın anlamına gelen “Mr.” Ve “Ms.” kısaltmaları ile yer değiştiren en saygın unvanlardan biridir.

Anahtar Kelimeler: Doktora, Doktor

ABSTRACT

A doctorate (from Latin docere, "to teach") or doctor's degree (from Latin doctor, "teacher") is the highest academic degree awarded by universities. Its roots can be traced to the early Judaism and Christianity. The term "doctor" referred to the Jewish and Christian authorities who taught and interpreted the Bible. By the late middle Ages, the term doctor was used for the faculties of medicine, law and theology. The term was referred to the physicians first in 18th century and to the others in 19th century as the highest academic degree. Physicians are awarded doctor of medicine degree in almost all the countries. Therefore, the term doctor is often perceived as a professional title (physician).

Three types of doctorates awarded by universities proliferated throughout the world. These are research doctorates, professional doctorates and higher doctorates. A Doctor of Philosophy (PhD or Ph.D. Latin Philosophiae Doctor) is best-known research degree. The the most common professional degree, in the Anglosphere, is that of Doctor of Medicine (MD or M.D.). Doctor of Dental Medicine or Surgery (DDM or DDS), Doctor of Veterinary Medicine (DVM) and Doctor of Jurisprudence (JD) are the examples of professional doctorates in the North America. Higher doctorate is awarded in Russia and some ex SSCB countries. The Candidate of Sciences Degree (Kandidat Nauk) which is equivalent to the PhD degree normally requires three years of study after the award of Master Degree. To earn a Doctor of Sciences Degree (Doktor Nauk) requires five to fifteen years after the Candidate of Sciences degree.

Individuals with an earned doctorate can use the title of “Doctor” with their name as Dr. all over the world. The abbreviations “Ms” or “Mr” are replaced by “Dr” in English spoken countries

Keywords: Dokorate, Doctor

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK TURİZMİ'NİN TÜRKİYE İÇİN ÖNEMİ

Mustafa SOLAK¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Afyon Kocatepe Üniversitesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mustafa SOLAK e-mail: solakmtr@yahoo.com

ÖZ

Turizm ve turizmin altında yaklaşık 8, 9 segmentten biri de sağlık turizmidir. Dünyada küresel turizm sektörüne baktığımız zaman turizm bazı ülkelerde gayri safi milli hasılabın %9 unu oluşturmaktadır. Dünya ihracatının %6 ile 9 u turizm sektöründen beslenmekte ve sektörün toplam hacmi 3,2 trilyon dolardır. Ülkemize en çok turist sırasıyla Almanya, Rusya, Birleşik Krallıklar, Gürcistandan gelmektedir. Turizm hareketlerinin %53'ü eğlence, dinlenme ve tatil amaçlı iken, %27'si sağlık ya da sağlık hizmeti alanlarında kalan diğer %20 i ise iş veya profesyonel amaçlıdır. Sağlıkın korunması geliştirilmesi hastalıkların tedavi edilmesi amacıyla veya herhangi bir sebeple sağlık hizmeti almak için ikamet edilen bir yerden başka bir ülkeye yapılan planlı ve en az 24 saat edilen seyahate sağlık turizmi, seyahat edene de sağlık turisti denilir. 2017 de dünyada sağlık turizminden beklenen gelir 678 milyar dolardır. Sağlık turizmi medikal turizm, termal turizm, spa turizmi, sağlık tatili ve onun alt segmentleri şeklinde sınıflandırılabilir. Başka bir sınıflandırmaya göre yaşlı ve engelli turizmi şu anda hem dünyanın hem de Türkiye'nin gündeminde bulunmaktadır. Bunun ana nedeni dünyadaki yaşlı nüfusun gün geçtikçe artmasıdır. Dünya'da 2023 yılında 1 trilyon dolarlık bir sağlık turizmi harcaması öngörülmektedir. Tıbbi operasyon maliyetlerimiz diğer ülkelere göre kıyasla %50 ile 60 oranında daha ucuz olmakla birlikte bunun iyi tanıtılması gerekmektedir. Ülkemizde sağlık turizmi kapsamında uluslararası hastaların başvurduğu ilk 10 branş; Kadın Doğum, Göz, Ortopedi, İç Hastalıkları, Plastik Cerrahi, Onkoloji, Çocuk Hastalıkları, Kulak Burun Boğaz, Genel Cerrahi ve Kardiyolojidir. Medikal turizmin diğer turizm çeşitleri içerisindeki yeri ve önemine baktığımızda ülkemize gelen turistlerin %1,3 ünü sağlık turistleri oluştururken, toplam turizm gelirinde payı ise %22'dir. Medikal turizmin yanı sıra termal sağlık turizmi; termal suların yöresindeki çevre ve iklim faktörleri ile birlikte insan sağlığına olumlu katkıları sağlamak üzere doktor kontrolü gözetimi ve programı altında fizik tedavi ve rehabilitasyon egzersizleri, psikoterapi ve diyet gibi uygulamalarla birlikte sunulan çoğu kez rehabilite edici olan sağlık hizmetleridir. Ülkemiz karbondioksitli, kükürtlü ve radonlu sular bakımından zengindir. Afyon Kocatepe Üniversitesi olarak sağlık turizminde yeni bir yaklaşım ile özel sektör (oteller) ile işbirliği sağlayarak özel sektörün sahip olmadığı imkanları üniversite kapsamında hastalara sunmaktayız. Termal suları üniversite hastanemize getirerek yürüme robotu yardımı ve diğer bütün ünitelerle birlikte hem hastaları tedavi etmiş bulunmaktayız. Ülkemiz olarak beklediğimiz 2 milyon sağlık turisti ve 20 milyar dolar hedefleri için turizm sektörü, sağlık bakanlığı ve özel sağlık kuruluşları ile birlikte tam bir koordinasyon sağlanmalı, sağlık turizmi alanında etkin tanıtım ve pazarlama yapılmalı, hem sağlığın, hem de turizmin birarada değerlendirilmesi gerekmektedir. Sonuç olarak ülkemiz daha ucuz sağlık hizmeti, dünya standartlarında hizmet kalitesi, kişiye özel sağlık hizmeti, kısa bekleme süresi, kaliteli bakım ve zengin kültürel miras açısından önemli bir sağlık destinasyonudur.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Sağlık Turizmi

ABSTRACT

Health tourism is one of the about nine, eight segments that tourism and under tourism. When we look at global tourism sector in the world, tourism constitutes 9% of gross national income in some countries. 6% to 9% of world exports are nourished from the tourism sector and the total volume of the sector is 3,2 trillion dollars. Most of the tourists coming to our country, respectively, Germany, Russia, United Kingdom and Georgia. While 53% of tourism activities are for entertainment, rest and holiday purposes, 27% are for business or professional purposes, while the remaining 20% for health and medical services. For the purpose of treating diseases, or planned for another country from a place of residence for health care for any reason and at least 24 hours travel to the health tourism, the travel is also called health tourism. The income expected from health tourism in the world in 2017 is 678 billion dollars. Health tourism can be classified as medical tourism, thermal tourism, spa tourism, health tourism and its sub segments. According to another classification, elderly and disabled tourists are now on the agenda of both the world and Turkey. The main reason for this is that the elderly population of the world is increasing day by day. It is foreseen that the world will spend 1 trillion dollars of health tourism in 2023. Our medical operation costs are 50% to 60% cheaper than other countries, and they need to be introduced well. Within the scope of health tourism in our country, the first 10 branches that international patients apply to; Orthopedics, Internal Medicine, Plastic Surgery, Oncology, Pediatrics, Otorhinolaryngology, General Surgery and Cardiology. When we consider the place and importance of medical tourism in other tourism types, 1,3% of the tourists who come to our country constitute health tourists while the share of total tourism income is 22%. Medical tourism as well as thermal health tourism; Are often rehabilitative health services that are provided with practices such as physical therapy and rehabilitation exercises, psychotherapy and diet under the supervision and program of a doctor to provide positive contributions to human health, along with environmental and climate factors in the region of thermal waters. Our country is rich in carbon dioxide, sulfur and radon waters. As Afyon Kocatepe University, by providing a new approach in health tourism and cooperation with the private sector (hotels), we provide to the university the opportunities that the private sector can not provide. The thermal waters of assistance robot walking and bring our university hospital with all other units we have treated both patients. Full coordination with the tourism sector, ministry of health and private health institutions should be ensured for the 2 million health tourists and 20 billion dollar targets that we expect as our country, effective promotion and marketing should be done in the field of health tourism and both health and tourism should be evaluated together. As a result, our country is an important health destination in terms of cheaper health care, world class service quality, personal health service, short waiting time, quality care and rich cultural heritage.

Keywords: Tourism, Health Tourism

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İNSAN MİKROBİYOTA

Semra KURUTEPE¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD. Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Semra KURUTEPE, e-mail: semrakurutepe@gmail.com

ÖZ

İnsan vücudu yaşayan tek bir organizma değil, çok sayıda organizmadan oluşan bir ekosistem. İnsan mikrobiyel genomlar birlikte evrimleşmiş 'hologenom'dur. İnsan mikrobiyomu insan üzerinde / içerisinde (mukozal yüzeyler, deri, dış yüzeyleri vb.) bulunan çeşitli cins / tür mikroorganizma topluluğu ve genomudur. Sağlıklı bir yetişkin bünyesinde, mikrobiyal hücrelerin insan hücrelerine 10 karşı 1 olmak üzere sayıca üstün (1014/100 trillion microbial cells) ve insan genomundan 100 kat daha büyüktür. İnsan mikrobiyomu yaşamın ilk yılında kurulur ve mikrobiyota kompozisyonu her vücut bölgesine özgüdür.

İnsanın mikrobiyolojisi üzerine yapılan araştırmalar, sağlıklı bireyler arasında bile barsak, deri ve vajina gibi vücut bölgelerinde bulunan mikroplarda dikkate değer ölçüde farklılıklar olduğunu ortaya koydu. Diyet, çevre, ev sahibi genetiği ve erken mikrobiyal maruz kalma ile ilişkilendirilmiş olsa da bu farklılığın büyük kısmı açıklanamamıştır. Buna nedenle, insan ile ilişkili mikrobik toplulukların ekolojisini karakterize etmek için, İnsan Mikrobiyom Projesi farklı vücut bölgelerindeki mikroorganizma topluluklarını şimdiye kadar en büyük kohort ve farklı kümeleri analiz etmiştir. Bu çalışmalar sonucunda her bir yaşam alanındaki mikroplarının çeşitliliği ve çokluğu, sağlıklı kişiler arasında bile çok geniş farklılık olduğunu göstermiştir.

İnsan barsak sistemi, insan sağlığında merkezi bir rol oynayan çeşitli ve karmaşık bir mikrobik topluluk barındırmaktadır. Barsağımızın, 1000 bakteri türü ve insan genomundan 100 kat daha fazla gen içerdiği tahmin edilmiştir. Bu topluluk, insan metabolizması, fizyolojisi, beslenme ve bağışıklık fonksiyonu dahil olmak üzere insan sağlığına yaptıkları muazzam etkiden dolayı yaygın olarak gizli metabolizma organımız olarak adlandırılmaktadır. Barsak mikrobiyomumuzun bizimle birlikte evrimleştiği açıktır ve bu popülasyondaki değişiklikler, insan sağlığı için hem faydalı hem de zararlı önemli sonuçlar doğurabilmektedir. Gerçekten de barsak mikrobiyotasındaki bozulmanın (disbiyoz), obezite ve malnutrisyon gibi beslenme bozuklukları, diyabet gibi sistematik hastalıklar, ülseratif kolit (UC) ve Crohn hastalığı (CD) gibi kronik inflamatuvar barsak hastalıklarında önemli olabileceği öne sürülmüştür. Barsak mikrobiyomunun insan sağlığı ve hastalığındaki rolü, yüksek genomik teknolojiler ve ayrıca nongenomik tekniklerdeki gelişmelere paralel olarak daha da belirginleşmektedir. Metatranskriptomların ve metaproteomların giderek daha ayrıntılı araştırmalarını içeren Human Microbiome Projesi tarafından oluşturulan gen ve organizma katalogları üzerine gelecekteki çalışmalar, bu açık soruları çözmeye ve insan mikrobiyolojisi, sağlık ve hastalık arasındaki bağlantıları daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnsan mikrobiyom yapı, Fonksiyon, Sağlık

ABSTRACT

The human body is not a single living organism, but an ecosystem of many organisms. Human and microbial genomes evolved together 'hologenom'. Human microbiom is a collection and genome of various genus / species of microorganisms found on / in the human body (mucosal surfaces, skin, tooth surfaces, etc.). In a healthy adult population, it is estimated that microbial cells are superior to human cells by 10 to 1 (1014/100 trillion microbial cells) and 100-fold more genes than are found in the human genome. Human microbiome establishes during first year of life. Microbiota composition is unique to each body site.

Studies of the human microbiome have revealed that even healthy individuals differ remarkably in the microbes that occupy habitats such as the gut, skin and vagina. Much of this diversity remains unexplained, although diet, environment, host genetics and early microbial exposure have all been implicated. Accordingly, to characterize the ecology of human-associated microbial communities, the Human Microbiome Project has analysed the largest cohort and set of distinct, clinically relevant body habitats so far. We found the diversity and abundance of each habitat's signature microbes to vary widely even among healthy subjects.

The human intestinal tract harbours a diverse and complex microbial community which plays a central role in human health. It has been estimated that our gut contains in the range of 1000 bacterial species and 100-fold more genes than are found in the human genome. This community is commonly referred to as our hidden metabolic 'organ' due to their immense impact on human wellbeing, including host metabolism, physiology, nutrition and immune function. It is now apparent that our gut microbiome coevolves with us and that changes to this population can have major consequences, both beneficial and harmful, for human health. Indeed, it has been suggested that disruption of the gut microbiota (or dysbiosis) can be significant with respect to pathological intestinal conditions such as obesity and malnutrition, systematic diseases such as diabetes and chronic inflammatory diseases such as inflammatory bowel disease (IBD), encompassing ulcerative colitis (UC) and Crohn's disease (CD). : Future studies building on the gene and organism catalogues established by the Human Microbiome Project, including increasingly detailed investigations of metatranscriptomes and metaproteomes, will help to unravel these open questions and allow us to more fully understand the links between the human microbiome, health and disease.

Keywords: Human microbiome structure, Function, Health

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SEYAHAT İLE İLİŞKİLİ TÜBERKÖLOZ RİSKİ

Süheyla SÜRÜCÜOĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Süheyla SÜRÜCÜOĞLU, e-mail: suhyulasurucuoglu@yahoo.com

ÖZ

Tüberküloz tarih boyunca insan hareketleri ile yayılmıştır. Günümüze kadar hava, kara ve deniz taşıtları olmak üzere bütün seyahat araçlarında tüberkülozun bulaştığına dair bildirimler olmuştur. Ancak hava taşımacılığının giderek yaygınlaşması ve insidansı düşük ve yüksek olan ülkeler arasında seyahatin artması nedeni ile özellikle uçak içinde tüberküloz bulaşı dünya çapında önemli bir konu haline gelmiştir. Bu konuda yapılan çalışmaların çoğunda tüberküloz bulaşı çok düşük oranda bulunmuştur. Aktif tüberküloz olgusu ise şimdiye kadar bildirilmemiştir. Bunun nedeni modern uçaklarda hepa filtreli laminar hava akımı sağlayan havalandırma sistemlerinin olması ve uçak içindeki havanın saatte 15-20 kez değişmesidir. Uçaklarda tüberküloz bulaşının önlenmesine yönelik Dünya Sağlık Örgütü'nün 2008'de yayınladığı rehber (Tuberculosis and Air Travel) ile Avrupa Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi'nin 2014 yılında yayınladığı rehber (RAGIDA-TB) birbirini onaylar niteliktedir. Bu rehberlere göre aktif akciğer tüberkülozu tanısı alan hastanın iki ardışık yayma örneği negatif oluncaya kadar, çok ilaca dirençli veya yaygın ilaca dirençli tüberküloz olgularının ise iki ardışık kültürü negatif oluncaya kadar uçuşu yasaklanmalıdır. Tüberküloz hastasının uçakta yolculuk ettiği bildirildiğinde ise, yolculuk süresi sekiz saatten uzun ise ve yolculuk bittikten sonra üç ayı geçmemiş ise temas eden yolcuların enfeksiyon yönünden taranması önerilir. Temaslı taraması sadece indeks olgu ile aynı sırada oturanlar ile iki ön ve iki arka sırada oturan yolcular için önerilmektedir. Tarama testi olarak tüberkülin deri testi veya interferon gama salınım testi kullanılabilir.

Otobüs, metro, tren gibi kara taşıtlarında ise tüberküloz bulaş riskinin belirlenmesi son derece güçtür. Bunun nedeni bu araçlarda yolculuk edenlerin bilgilerine erişimin çoğu zaman mümkün olmamasıdır. Bu araçlarda ventilasyon sistemleri uçaklardaki gibi güvenilir olmadığından ve kalabalık ortam nedeni ile enfeksiyon riski teorik olarak daha yüksektir. Modelleme çalışmalarında otobüste bulaş riski trenlere göre daha yüksek bulunmuştur. Okul otobüsleri gibi indeks olgu ile düzenli yolculuk durumunda ise bulaş riski belirgin olarak artmaktadır. Günümüzde tüm dünyada seyahat eden insan popülasyonunun artmış olması, seyahat ile ilişkili tüberküloz riski konusunda endişeleri de artırmıştır. Ancak elde edilen sınırlı kanıtlar, yolcularda temaslı taramalarına ayrılan zaman ve kaynağın tüberkülozun önlenmesindeki diğer eylemlere harcanmasının daha akılcı olacağını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz, Seyahat, Bulaşma, Enfeksiyon, Tüberkülin deri testi

ABSTRACT

Tuberculosis has spread by human movements throughout history. There have been reports indicating tuberculosis transmission on all travel vehicles, including aircrafts, ground vehicles and vessels until today. However, due to the ever increasing of air transportation and air travelling among countries with low and high tuberculosis incidence, transmission risk especially in aircrafts has become an important issue worldwide. But in many of the studies conducted in this regard, transmission of tuberculosis in aircrafts was found very low. The case of active tuberculosis has not yet been reported. This is due to the fact that in modern aircrafts, there are ventilation systems that provide hepa filtered laminar air flow and change the air 15-20 times per hour. The guidelines for the prevention of tuberculosis infection in aircrafts published by the World Health Organization (Tuberculosis and Air Travel, 2008) and European Center for Disease Control and Prevention (RAGIDA-TB, 2014) confirm each other. According to these guidelines, air travelling of patients with active pulmonary tuberculosis should be prohibited until smears of two consecutive sputum samples become negative for drug susceptible cases, and cultures of two consecutive of sputum samples become negative for multidrug or extensively drug resistant cases. When it is reported that a tuberculosis patient traveled by the aircraft, it is recommended that the exposed passengers should be investigated for tuberculosis infection if the flight duration equal to or exceeding eight hours including ground delays and the time elapsed between flight and diagnosis of the case is no longer than three months. Contact tracing is only recommended for passengers sitting in the same row, two rows ahead and two rows behind the index case. Tuberculin skin test or interferon gamma releasing assay can be used for investigation.

It is very difficult to determine the risk of tuberculosis transmission in ground vehicles such as buses, subways and trains. The reason is that it is often not possible to access the information of the passengers travelling in these vehicles. Because the ventilation systems in ground vehicles are not as reliable as in aircrafts and the crowded environment in the ground vehicles, the risk of tuberculosis transmission is theoretically higher. In modeling studies, the transmission risk in the buses was found to be higher than the trains. In the case of regular travelling with an index case such as school bus riders, the risk increases significantly. The increased human population traveling all over the world nowadays has also raised concerns about travel-related tuberculosis risk. However, limited evidence suggests that it may be more efficient to spend time and resources for the other actions in order to prevent tuberculosis.

Keywords: Tuberculosis, Travel, Transmission, Infection, Tuberculin skin test

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ZİKA VİRÜS

Sinem AKÇALI

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sinem AKÇALI, e-mail: sinemakcali@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Zikavirüs *Aedes aegypti* cinsi sivrisineklerle bulaşan, Flaviviridae familyasında, Flavivirus cinsinde, Zarflı, ikozahedral kapsid, (+) Polariteli, tek iplikçikli RNA virüsüdür. Deng, sarı ateş, Japon ensefaliti ve Batı Nil virüsleriyle yakın ilişkilidir. Bu sunumda kısaca tarihçe, salgınlar, klinik, tedavi, komplikasyonlar ve korunma dan bahsedilecektir.

Gereç ve Yöntem: İlk defa 1947 yılında Uganda'da Zika Ormanında dikkat çekmiş. Sarıhumma araştırmaları sırasında tesadüfen ateşlenen rhesus maymunlarında farkedilmiş. 'Zika virüs' olarak ise 1952 yılında tanımlanmış. 1952 yılında Uganda'da ilk defa bir insanda virus izole edilmiş. 2007 yılına kadar doğrulanmış vakalar nadiren Afrika ve güneydoğu Asya'dan bildirilmiştir. İnsanlarda ilk büyük Zika salgını Micronesia Federal Eyaletleri'ne bağlı Yap Adasında görülmüştür. Daha öncesinde salgın yok, sadece 14 insan vakası bildirilmiş. Bu salgında ada sakinlerinin %73'ünün enfekte olduğu tahmin ediliyor. 2008 yılında Senegal'de saha çalışması yapan ABD'li bir bilim adamı Zika enfeksiyonuna yakalanıyor. Colorado'daki evine döndüğünde hastalığı karısına bulaştırıyor. İlk rapor edilen cinsel yolla geçen olgu!! 2012 yılında Araştırmacılar 2 farklı kökeni tanımlıyorlar: Afrika ve Asya. 2013-2014 yıllarında diğer 4 Pasifik adasında salgın görülmüştür. Fransız Polinezyasında binlerce şüpheli vaka inceleniyor: sonuçlar Zika virüsün konjenital malformasyonlar, ciddi nörolojik ve otoimmün komplikasyonlara yol açabileceğini gösteriyor. Fransız Polinezyası salgını sırasında 2 anne ve bebeklerinde doğumdan sonraki 4 gün içinde zika virüs tespit ediliyor. Doğum sırasında transplasental geçiş kanıtlanıyor. Aynı salgın sürecinde 1505 asemptomatik kan donöründe Zika virüs PCR ile saptanıyor. 25 Mart 2015'te Brezilya DSÖ'ne deri döküntüleriyle karakterize bir hastalık bildirmeye başlıyor. Şubat 2015 - 29 Nisan 2015 arasında 7000 hafif olgu rapor ediliyor, ölüm görülüyor. 425 kan örneği inceleniyor, % 13'ünde deng virüs saptanıyor. Chikungunya, kızamık, kızamıkçık, parvovirüs B19 ve enterovirüs negatif olarak bulunuyor. Bu serumlarda Zika virüs test ediliyor. Temmuz 2015'te Brezilya'dan enfeksiyon ile ilişkili nörolojik bozukluklar bildiriliyor. 49 olgu Guillain-Barre sendromu olarak doğrulanıyor. 2'si dışında hepsinde Zika, chikungunya ya da deng öyküsü var. Ekim 2015'te Brezilya'da yenidoğanlarda mikrosefaliye ilişkin bir artış gözleniyor. 11 Kasım 2015'te Brezilya'da ulusal bir halk sağlığı acil durumu ilan ediliyor.

Bulgular: Sivrisineklerle insanlara bulaşır. En sık semptomları ateş, döküntü, eklem ağrısı ve konjonktivitir. Bunlara ilaveten kas ağrısı ve baş ağrısı da görülebilir. İnkübasyon periyodu bilinmemekle birlikte, muhtemelen birkaç gün ile bir hafta arasındadır. Hastalık genellikle hafif semptomlarla birkaç gün ile bir hafta kadar sürer. Hastaneye yatışı gerektirecek ciddi hastalık seyri nadirdir. Ölüm çok nadirdir. Virüs enfekte kişilerin kanında yaklaşık bir hafta kalır ancak bazı kişilerde bu süre uzayabilir. Hastalığın enfekte sivrisineklerin ısırması ile bulaştığı bilinmektedir. Semptomlar deng ve chikungunya enfeksiyonları ile benzerdir. Aynı sivrisineklerle bu hastalıklar bulaşabilir. Anamnez alınırken riskli bölgelere seyahatin sorgulanması önemlidir. Ne zaman ve nereye seyahat edildiği bildirilmelidir. Bu hastalarda spesifik testler ile Zika, deng ve chikungunya enfeksiyonlarına bakılmalıdır. Ayrıca virüsün cinsel temasla bulaştığı da bildirilmiştir. Yine, gebelik süresince anneden bebeğe bulaşabilir. Virüs semende 62 gün, idrarda 15 gün, kanda 1 hafta tespit edilebilmektedir. Tükürükte de bulunmakta olup, şu ana dek anne sütünde tespit edilmemiştir. Tanıda ilk 7 gün serum ya da idrardan Real-time PCR ile, 7. günden sonra serumda ELISA ile IgM / IgG araştırılmaktadır. Zika-spesifik / çapraz reaktif antikorlar yalancı pozitifliklere neden olabileceğinden, dikkatli yorumlanmalıdır. Plaque reduction neutralization test (PRNT) ile çift serum örneğinde Zika virüs-spesifik nötralizan antikorlarda ≥ 4 kat artış tanı koydurucudur.

Hastalığı önleyecek ya da tedavi edecek spesifik bir ilaç bulunmamaktadır. Semptomatik tedavi önerilir. İstirahat, bol sıvı alınması, ateş ve ağrı için parasetamol alınması, Aspirin ve diğer nonsteroid antiinflamatuvarların alınmaması öneriler arasındadır.

Sonuçlar: Seyahatten dönenlerde 2 hft içinde ateş, makülopapüler döküntü, artralji, konjunktivit gelişmesi durumunda incelenmelidir. Hamile kadınların bilgilendirilmesi ve incelenmesi, enfekte gebelerin gebelik süresince olası konjenital enfeksiyon ya da mikrosefali açısından izlemi ve *Aedes* cinsi sivrisineklerin aktif olduğu bölgelere gideceklerin olası bulaşlarla ilgili bilgi sahibi olması surveyansda önemlidir. Aşısı ve tedavisi olmadığı için, primer koruyucu önlem sivrisineklerle karşılaşmamadır. Gebelerin salgın bölgelerine seyahatlerini ertelemeleri önerilmektedir.

Epideminin olduğu bölgelerde sivrisinek ısırmasına karşı koruyucu önlemlerin alınması ve sivrisinekle mücadele önemlidir. Hastalığın ilk haftasında virüs kanda bulunduğu için bu dönemde hasta kişiyi sivrisineğin ısırması engellenmelidir. Çünkü bu yolla enfekte olan sivrisinekler başka insanlara hastalığı yayabilir. Güvenli cinsel temas da önemlidir. Gebelerde hastalık ile ilgili bilgiler kısıtlıdır. Şu ana kadarki bulgular artmış duyarlılıkla ilgili bir verinin olmadığı, enfeksiyonun herhangi bir trimesterde olabileceği, bu popülasyondaki insidansın bilinmediği ve daha ciddi hastalık lehine bulgu olmadığıdır. Brezilya'da ve Brezilya'ya seyahat eden ABD'ye dönen annelerin bebeklerinde Zika virüs enfeksiyonu tespit edilmiş, Zika virüs RNA fetal kayıplarda örneklerden tanımlanmış ve Zika virüs prenatal amniyotik sıvıda gösterilmiştir. Tüm bunlar maternal-fetal geçişin kanıtlarıdır. Salgın başladıktan sonra Brezilya'da 4000'den fazla bebek mikrosefali ile doğmuş (20 kat artış). Mikrosefali ile doğan/erken fetal kayıplarda Zika virüs enfeksiyonu gösterilmiş. Ancak bazı bebeklerde Zika virüs tespit edilmemiş. Konjenital Zika enfeksiyonu olan bebeklerde mikrosefali insidansı bilinmemekte. Mikrosefalinin birçok nedeni olabilir!

Sonuç olarak 2007'den bu güne 75 ülke ve bölgede sivrisinek kaynaklı Zika virüs geçişi bildirilmiştir (69'u 2015'ten sonra rapor edilmiş). Şubat 2016'dan bu yana 13 ülke kişiden kişiye Zika virüs geçişi rapor edilmiş olup, 29 ülke ya da bölgeden Zika virüs ile ilişkili mikrosefali ya da diğer SSS malformasyonları, 21 ülke ya da bölgede de GBS'nun insidansında artış ya da GBS'lu olgularda Zika virüs tespit edilmiştir. Bu hastalık 2007 yılından önce insanlarda çok nadir olduğundan virüs ile ilgili geniş kapsamlı çalışmalar yapılmamıştır. Bu nedenle gelecekte bu virüsün neden olduğu yeni hastalıkların da saptanabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zika, Enfeksiyon, Sivrisinek

ABSTRACT

Aim: Zika virus is a fl avivirus and is related to other arboviruses such as yellow fever virus, Japanese encephalitis virus, dengue virus, and West Nile virus.

Material and Methods: In 1947, Zika virus was originally isolated from a febrile sentinel rhesus monkey and from a pool of *Aedes africanus* mosquitoes in the Zika forest in Uganda during a yellow fever study. Zika virus was first detected in humans 5 years later in 1952 using neutralizing antibody testing in sera from East Africa. Zika virus was first isolated from a human in Uganda. In 1960s - 1980s human cases are confirmed through blood tests. No deaths or hospitalizations are reported, but studies consistently show widespread human exposure to the virus. The disease is mapped as it moves from Uganda to western Africa and Asia in the first half of the 20th century. In 2007 first large Zika outbreak in humans in the Pacific Island of Yap in the Federated States of Micronesia. Prior to this, no outbreaks and only 14 cases of human Zika virus disease had been documented anywhere in the world. An estimated 73% of Yap residents are infected with Zika virus. A US scientist conducting field work in Senegal falls ill with Zika infection in 2008. On his return home to Colorado he infects his wife in what is the first documented case of sexual transmission of a disease usually transmitted by insects. Researchers identify 2 distinct lineages of the virus, African and Asian, in 2012. Outbreaks occur in 4 other groups of Pacific islands: French Polynesia, Easter Island, the Cook Islands, and New Caledonia in 2013-2014. Thousands of suspected infections are investigated in French Polynesia and results reveal possible associations between Zika virus and congenital malformations and severe neurological and autoimmune complications. During the outbreak of Zika virus in French Polynesia, 2 mothers and their newborns are found to have Zika virus infection within 4 days of birth. The infants' infections appear to have been acquired by transplacental transmission or during delivery. During the same outbreak of Zika virus in French Polynesia 1,505 asymptomatic blood donors are reported to be positive for Zika by PCR. These findings alert authorities that Zika virus can be passed on through blood transfusion. 25 March 2015, Brazil notifies WHO of an illness characterized by skin rash in northeastern states. From February 2015 to 29 April 2015, nearly 7000 mild cases are reported, with no reported deaths. Of 425 blood samples taken for differential diagnosis, 13% are positive for dengue. Tests for chikungunya, measles, rubella, parvovirus B19, and enterovirus are negative. Zika was not suspected at this stage, and no tests for Zika were carried out. Brazil reports neurological disorders associated with a history of infection, primarily from the north-eastern state of Bahia in July 2015. Among these reports, 49 cases were confirmed as Guillain-Barré syndrome. Of these cases, all but 2 had a prior history of infection with Zika, chikungunya or dengue. In October 2015, Brazil reports an unusual increase in the number of cases of microcephaly among newborns. Brazil declares a national public health emergency as cases of suspected microcephaly continue to increase in November 11, 2015.

Results: Zika virus is primarily transmitted to people through the bite of an infected mosquito from the *Aedes* genus, mainly *Aedes aegypti* in tropical regions. The incubation period (the time from exposure to symptoms) of Zika virus disease is not clear, but is likely to be a few days. The symptoms are similar to other arbovirus infections such as dengue, and include fever, skin rashes, conjunctivitis, muscle and joint pain, malaise, and headache. These symptoms are usually mild and last for 2-7 days. Serious disease course that requires hospitalization is rare. Death is very rare. The virus remains in the blood of infected people for about a week, but in some people this can be extended. It is known that the disease is spread with the bite of infected mosquitoes. Symptoms are similar to dengue and chikungunya infections. The same mosquitoes can infect these diseases. When anamnesis is taken it is important to question travel in risky areas. When and where to travel should be reported. In these patients, Zika, deng and chikungunya infections should be evaluated with specific tests. It has also been reported that the virus is transmitted by sexual contact. Again, during pregnancy, the mother may infect the baby. Virus can be detected in semen 62 days, urine 15 days, blood 1 week. Saliva is also present and has not been detected in the mother's milk so far. Real-time PCR with serum or urine for the first 7 days, IgM / IgG is investigated by ELISA in serum after 7 days. Zika-specific / cross-reactive antibodies should be interpreted with caution, as they may cause false positives. It is important to diagnosis in the case of double serum ≥ 4 fold increase in Zika virus-specific neutralizing antibodies by Plaque reduction neutralization test (PRNT). There is no specific drug to prevent or treat the disease. Symptomatic treatment is recommended. Resting, taking fluids, taking paracetamol for fever and pain, don't use of aspirin and other nonsteroidal antiinflammatory drugs is suggested.

Conclusions: When develop fever, maculopapular rash, conjunctivitis and arthralgia within 2 weeks in Returning travelers should be examined. Informing and examining pregnant women, monitoring infected pregnancies for possible congenital infection or microcephaly during pregnancy, the people who will go to the area where the mosquitoes of the genus *Aedes* are active have information about possible contagions important in surveillance. Since there is no vaccination and no treatment, the primary protective measure is not encountering mosquitoes. It is recommended that pregnant women delay their travel to the epidemic areas. Taking protective measures against mosquito bites and fighting mosquitoes are important in areas where the epidemic is present. Since the virus is stable in the first week of the disease, the patient should be prevented from biting the mosquito during this period. Because the virus has been detected on the first week of the illness, in this period the patient should be prevented from biting the mosquito. Because mosquitoes that are infected in this way can spread the disease to other people. Safe sexual contact is also important. Information on disease in pregnancy is limited. Up to now there has been no evidence of increased sensitivity, infection can occur in any trimester, the incidence of this population is unknown, there is no evidence of more serious disease. Zika virus infection was detected in the infants of their mothers who traveled to Brazil and Brazil and returned to the US, Zika virus RNA was identified from samples in fetal losses and Zika virus is shown in prenatal amniotic fluid. All of this is evidence of a maternal-fetal transition. After the epidemic began, more than 4,000 babies were born with microcephaly in Brazil (20 fold increase). Zika virus infection was demonstrated with microcephaly / early fetal loss. However, in some infants Zika virus has not been detected. The incidence of microcephaly in infants with congenital Zika infections is unknown. Microcephaly can have many reasons!! As a result, mosquito-borne Zika virus transmission has been reported in 75 countries and regions since 2007 (69 reported after 2015). Since February 2016, 13 countries have reported Zika virus transition to single person. Microcephaly or other FAQ malformations associated with Zika virus in 29 countries or regions, an increase in the incidence of GBS in 21 countries or regions or Zika virus was detected in cases with GBS. Since the disease was very rare in humans prior to 2007, extensive studies on the virus have not been conducted. For this reason, it is thought that new diseases which this virus is caused in the future can be detected.

Keywords: Zika, Infection, Mosquito

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YENİ VE YENİDEN ÖNEM KAZANAN ENFEKSİYONLAR

Özlem TÜNGER¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özlem TÜNGER, e-mail: otunger@hotmail.com

ÖZ

Özellikle son 20 yıl içinde çoğu viral kaynaklı olmak üzere birçok yeni enfeksiyon tanımlanmış, ayrıca eskiden beri bilinen ancak yeniden önem kazanan enfeksiyonlar dünyada pek çok ülkede artış göstermeye başlamıştır. Günümüzde insan hareketlerinin sayısındaki artış, enfeksiyon hastalıklarında sınırların kalkmasına ve enfeksiyon hastalıklarının küreselleşmesine yol açmıştır. Seyahatler, göçler, savaşlar ve mülteciler aracılığı ile dünyanın bir tarafında görülen enfeksiyon hastalığı, çok kısa bir sürede başka bir yere taşınabilmektedir.

Son yıllarda yeni tanımlanmış veya yeniden önem kazanan bu enfeksiyonlar içinde viral enfeksiyonlar önemli bir yer tutmaktadır. Pandemi influenza ve yeni influenza virüs enfeksiyonları 2009 yılında dünyanın gündemine oturmuş olup, uzun süre gündemimizde kalacak olan önemli viral enfeksiyonlardır. MERS-CoV ise pandemi influenzada olduğu gibi 21. Yüzyılın en korkulan solunum yolu hastalıklarından birini oluşturmaktadır. Chikungunya ve Rift vadisi ateşi, Dang ateşi, Batı Nil ateşi, sivrisinekler ve diğer vektörler aracılığı ile bulaşan, nispeten yeni ve yeniden önem kazanan diğer viral enfeksiyonlardır. Çeşitli vektörler yoluyla bulaşan bu enfeksiyonlar özellikle endemik sahalara seyahat sonrası bulaş riski açısından önemli hastalıklardır. Hantavirüslerin neden olduğu viral kanamalı ateş enfeksiyonları ülkemizde de görülen, kemirgenlerle bulaşan ciddi seyirli enfeksiyonlardır. Ülkemizde görülen vakaların tama yakını hantavirüs renal sendromu halinde seyretmektedir. Ebola ise Afrika kıtasında görülen ölümcül seyreden bir enfeksiyon olup, 2013 yılında çoğu vakanın ölümle sonuçlandığı ciddi bir salgına neden olmuştur.

Viral enfeksiyonlar gibi eskiden beri bilinen ve yeniden önem kazanan bakteriyel enfeksiyonlar da söz konusudur. Örneğin difteri ve boğmaca başarılı aşılama programları ile ülkemizde eradike edilmiş olmasına rağmen, sınır komşularımızda görülen vakalar ve yaşadığımız göç ve mülteci sorunu nedeni ile özellikle erişkin yaş grubundaki duyarlı kişiler için tehdit oluşturmaktadır. İnsanlık tarihinde büyük yıkımlara neden olan tüberküloz ise mikroorganizmanın patogeneze özellikleri ve dirençli suşlar nedeniyle günümüzde de halen daha önemini korumaktadır.

Sonuç olarak enfeksiyon hastalıkları tüm dünya çapında sorun olmaya devam etmektedir. Bu hastalıklardan korunma ve önlem konusunda kaynaklarımızı daha iyi kullanmamız gerekmektedir. Daha iyi planlama, daha güzel eğitim, daha etkili ve güçlü iletişim ve ülkeler arası iş birliği enfeksiyon hastalıklarının azaltılmasında etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kontrol, Yeni enfeksiyonlar, Önlem, Halk sağlığı.

ABSTRACT

In recent 20 years, many new infections have been identified, most of them viral, and infections that have been known for many years but have become important again have started to increase in many countries around the world. The increase in the number of human movements today has led to the demise of infectious diseases and the globalization of infectious diseases. The infectious disease seen on one side of the world through travels, migrations, wars and refugees can be transported to another place in a very short period of time.

Viral infections have an important role in these newly identified or re-emerged infections in recent years. Pandemic influenza and new influenza virus infections are important viral infections that have been on the agenda of the world in 2009 and will remain on our agenda for a long time. MERS-CoV, like pandemic influenza, is one of the most feared respiratory diseases of the 21st century. Chikungunya and Rift valley fever, Dang fever, West Nile fever are other relatively new and re-emerging viral infections that are transmitted through mosquitoes and other vectors. These infections, which are transmitted through various vectors, are particularly important diseases in terms of risk of transmission after endemic field trips. Viral hemorrhagic fever infections caused by Hantaviruses are serious infections that are transmitted by rodents, which is also seen in our country. The cases seen in our country are in the form of hantavirus renal syndrome which is close to tama. Ebola is a fatal infectious disease in Africa and has caused a serious epidemic in 2013, many of which have resulted in death.

Bacterial infections, such as viral infections, which are known and reemphasized in the past, are also mentioned. Although diphtheria and pertussis have been eradicated in our country with successful vaccination programs, the incidents in our neighbors on the border and the immigration and refugee problem we are experiencing pose a threat to vulnerable people, especially in the adult age group. Tuberculosis, which causes great destruction in the history of mankind, is still more important nowadays due to the pathogenesis of microorganisms and resistant strains.

As a result, infectious diseases continue to be a problem all over the world. We need to use our resources better in prevention and taking precaution for these diseases. Better planning, better education, more effective and strong communication, and cooperation between countries will be effective in reducing infectious diseases.

Keywords: Control, New infections, Prevention, Public health.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK PERSONELİNDE AŞILAMA

Çiğdem Banu ÇETİN¹

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu ÇETİN, e-mail: cetin2003@yahoo.com

ÖZ

Sağlık çalışanları ciddi ve bazen de ölümcül olabilen hastalıklar ile karşılaşma riski taşıyan önemli bir gruptur. Aşı ile önlenebilen infeksiyonlardan korunmada sağlık personelinin uygun bağışıklamasının yapılması ve izlenmesi gerekmektedir.

Hepatit B aşısı: Bağışık olmayan tüm sağlık çalışanları için gereklidir ve 0, 1, 6. aylarda birer doz şeklinde uygulanmalıdır. Primer üç doz aşılamadan sonra yeterli koruyucu düzeyde (≥ 10 mIU/ml) antikor oluşmayan kişilere ikinci aşı serisi (üç doz) uygulanmalı ve 1-2 ay sonrasında anti-HBs düzeyi bakılmalıdır. İkinci aşı serisi sonunda anti-HBs tekrar negatif bulunursa bu kişiler hepatit B aşısına yanıtız kabul edilmeli, bu konuda bilgilendirilmeli ve riskli temas durumunda hepatit B immünglobulini (HBIG) ile profilaksi önerilmelidir.

Influenza aşısı: Aşı ile ilgili kontrendikasyonları olmayan tüm sağlık çalışanları yıllık olarak aşılanmalıdır.

Kızamık-kızamıkçık-kabakulak (KKK) aşısı: Bağışık olmayan tüm sağlık çalışanları için endikedir. Kızamık, kabakulak ve kızamıkçığa karşı bağışıklık kanıtı olmayan bütün sağlık personeli, 4 hafta ara ile 2 doz KKK aşısı olmalıdır.

Tetanoz-difteri aşısı (Td/Tdap): Daha önce aşılanmamış veya eksik aşılanmış erişkinler için primer aşılamada üç dozdur; 0, 1, 6-12. Aylarda yapılmalıdır. 10 yılda bir Td rapeli önerilir. Bunlardan birinin Tdap olması gereklidir.

Suçiçgeği aşısı: Suçiçgeğine karşı bağışıklığı olmayan tüm sağlık personeli 4-8 hafta arayla iki kez aşılanmalıdır.

Sağlık personeli için suçiçgeğine karşı bağışıklık kanıtını gösteren durumlar:

-Dokümente edilmiş olarak 2 doz suçiçgeği aşısı olmak,

-Bağışıklığın laboratuvar olarak kanıtlanmış olması veya hastalığın laboratuvar olarak kanıtlanmış olması,

-Suçiçgeği enfeksiyonu veya herpes zoster tanısı veya öyküsünün bir hekim tarafından doğrulanmış olması,

Hepatit A aşısı: Ülkemizin Hepatit A için endemik bir ülke olması nedeniyle infeksiyona duyarlı sağlık personelinin aşılanması gereklidir. Hepatit A aşısı 2 doz olarak 0 ve 6. Aylarda uygulanır. Polio, meningokok, kuduz aşıları sadece mikroorganizma ile temas riski olan mikrobiyolog gibi laboratuvar çalışanlarına önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aşılamada, Sağlık personeli, Enfeksiyon

ABSTRACT

Healthcare workers (HCWs) are an important group who are at risk for exposure to serious, and sometimes deadly, diseases. Proper immunization and monitoring of healthcare personnel are necessary to protect against infections that can be prevented by the vaccine.

Hepatitis B: Unvaccinated healthcare workers should receive a 3-dose series of hepatitis B vaccine at 0, 1, and 6 months. If anti-HBs is less than 10 mIU/mL, should receive 3 additional doses of Hepatitis B vaccine, followed by anti-HBs testing 1-2 months later. A personnel whose anti-HBs remains less than 10 mIU/mL after 6 doses is considered a "non-responder". HCWs who are non-responders should be considered susceptible to HBV and should be counseled regarding precautions to prevent HBV infection and necessary to obtain HBIG prophylaxis for any risky exposure.

Influenza vaccine: All healthcare workers who do not have contraindications to the vaccine should be vaccinated annually.

Measles, Mumps, Rubella (MMR) vaccine: It is indicated for all HCWs who are not immune to measles, mumps, and rubella. It is administered in 2 doses with 4 weeks apart.

Tetanus/Diphtheria/Pertussis (Td/Tdap) vaccine: Personnel who are not vaccinated previously, primary 3 doses have to be given at 0, 1, 6-12 months. All HCWs should receive Td boosters every 10 years. One of them should be a dose of Tdap.

Varicella vaccine: It is recommended for all HCWs who are not immune to varicella. It is given as 2 doses, 4 weeks apart.

Evidence of immunity in HCWs includes;

- documentation of 2 doses of varicella vaccine,

- laboratory evidence of immunity or laboratory confirmation of disease,

- Diagnosis or verification of a history of varicella or herpes zoster by a healthcare provider.

Hepatitis A vaccine: Because of our country is endemic for hepatitis A, all HCWs who are not immune to the infection should receive the vaccination. It is administered in 2 doses at 0 and 6 months. Polio, meningococcal, rabies vaccines are only recommended for laboratory workers, such as microbiologists, who are at risk of contact with these microorganisms.

Keywords: Vaccination, Healthcare workers, Infection

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HİPOTİROİDİ VE HİPERTİROİDİ

Kevser ONBAŞI¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Dumlupınar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kütahya Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Kevser ONBAŞI, e-mail: kevseronbasi@yahoo.com

ÖZ

Hipotiroidizm: Hipotiroidinin klinik bulguları çok değişkendir. En sık gözlenen bulgular yorgunluk, soğuk intoleransı, kilo alma, kuru cilt, kas ağrısı, kabızlık ve adet düzensizlikleridir. Fizik muayenede guatr, bradikardi, hipertansiyon ve derin tendon reflekslerinde uzamış gevşeme zamanı gözlenir. Hipotiroidinin tanısı daha çok laboratuvar testleri ile konulur. İlk istenecek test serum tiroid-stimule edici hormondur (TSH). Eğer serum TSH düzeyi yüksekse test tekrar edilmeli ve beraberinde serum serbest T4 düzeyi istenmelidir. Serum serbest T4 düzeyi düşük ise T4 ile replasman tedavisi başlanmalıdır. Eğer serbest T4 düşük olmasına rağmen TSH sonucu normal ise santral hipotiroididen şüphelenilmelidir.

Hipertiroidizm: Klinik bulgu olarak anksiyete, emosyonellabilite, güçsüzlük, tremor, çarpıntı, sıcak intoleransı, artmış terleme ve normal iştaha rağmen kilo kaybıdır. Diğer bulgular hiperdefekasyon (ishal değil), idrara çıkma sıklığında artış, kadınlarda oligomenore veya amenore ve erkeklerde jinekomasti ve erektildisfonksiyondur. Hipertiroidi olasılığını artıran diğer durumlar osteoporoz, hiperkalsemi, kalp yetmezliği, prematureatrialkontraksiyonlar, nefes darlığı ve daha önce diyabet tanısı almış hastanın kan şekerlerinde değişkenliktir. Hipertiroidili tüm hastalarda düşük TSH olur. Serum serbest T4 ve T3 de ölçülmelidir. Aşikâr hipertiroidisi olan hastaların çoğunda yüksek serbest T4 ve T3 düzeyleri vardır. Bazı hastalarda ise sadece serum T3 veya T4 düzeyi yüksektir

Anahtar Kelimeler: Hipotiroidi, Hipertiroidi

ABSTRACT

Hypothyroidism: The clinical manifestations of hypothyroidism are highly variable. Common symptoms of hypothyroidism are fatigue, cold intolerance, weight gain, constipation, dry skin, myalgia, and menstrual irregularities. Physical examination findings may include goiter, bradycardia, hypertension, and a delayed relaxation phase of the deep tendon reflexes. Diagnosis of hypothyroidism is based primarily upon laboratory testing. The serum thyroid-stimulating hormone (TSH) should be the initial test. If the serum TSH concentration is elevated, the TSH measurement should be repeated along with a serum free thyroxine (T4) to make the diagnosis of hypothyroidism. If the serum free T4 is also low replacement therapy with T4 should be initiated. If free T4 is low but TSH result is normal then central hypothyroidism is suspected.

Hyperthyroidism: The clinical manifestations may include anxiety, emotional lability, weakness, tremor, palpitations, heat intolerance, increased perspiration, and weight loss despite a normal or increased appetite. Other symptoms that may be present include hyperdefecation (not diarrhea), urinary frequency, oligomenorrhea or amenorrhea in women, and gynecomastia and erectile dysfunction in men. Other conditions that should suggest the possibility of hyperthyroidism include osteoporosis, hypercalcemia, heart failure, premature atrial contractions, shortness of breath, and deterioration in glycemic control in patients with previously diagnosed diabetes. All patients with primary hyperthyroidism have a low TSH. Serum free T4 and T3 should be measured also. Many patients with overt hyperthyroidism have high free T4 and T3 concentrations. In some patients, however, only the serum T3 or serum T4 is elevated.

Keywords: Hypothyroidism, Hyperthyroidism

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HAMİLELİKTE VE EMZİRME DÖNEMİNDE AĞRI KESİCİ KULLANIMI

İdil TEKİN¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İdil TEKİN, e-mail: idiltekin@yahoo.com

ÖZ

Hamile olgular ağrı çekmeyi göze alarak tedaviden kaçınırlar. Hekimler de fetüs ve bebeği olumsuz etkilemesi çekincesiyle ağrı tedavisinden kaçınılmaktadırlar. Oysa ağrı hipertansiyon, ritm bozukluğu, anksiyete ve depresyona neden olmaktadır. İlaç geçişinin en önemli olduğu dönem organogenezis evresidir (Hamileliğin 4-10. Haftası). Bundan önce embriyo ya ölür ya da anomali olmadan yaşamını sürdürür (ya hep ya hiç). Kanda ilacın proteine bağlanması, lipit çözünürlüğü, annenin metabolizması, ilacın moleküler ağırlığı fetusa ve bebeğe ilaç geçişi üzerinde etkilidir (1, 2).

Nonopioid Analjezikler

Asetaminofen (parasetamol) gebelik süresince etkili ve güvenlidir. (Rebordosa C, Kogevinas M.) Teratojenik değildir, prostaglandinleri ve trombosit fonksiyonunu inhibe etmez. Çok yüksek dozlarda kullanılırsa hepatotoksiktir. Anne sütüne %2 den fazla geçmez ve bebek için zararlı değildir (3).

Aspirin nonsteroid antiinflamatuar analjeziklerin prototipidir ve hakkında pek çok araştırma yapılmıştır. İlk trimesterde teratojenik olmadığı gösterilmiştir (1). Doğumu başlatan prostoglandinleri inhibe ettiği için gebelik süresini uzatabilir ve trombositleri inhibe ederek peripartum kanamaları artırabilir (Özel Sayı). Çok iyonize olması ve proteinlere çok bağlanması nedeniyle anne sütüne geçişi azdır. Ancak bebek aspirini yavaş metabolize ettiği için uzun süre kullanımından kaçınılmalıdır (1-4).

Nonsteroid anti-inflamatuar ilaçlar. Araştırmalar 2. Ve 3. Trimesterde teratojen olmadığını hem hayvanlar hem insanlar üzerinde göstermiştir. Ancak 32. Haftadan sonra kısa süreli bile kullanılsa duktus arteriosusun erken kapanmasına yol açabilir (1). Indometazin erken doğumu baskılamak için kullanılmakta ama duktus arteriosusun erken kapanmasına yol açmaktadır (5). Hamilelikte nonsteroid antiinflamatuar ilaçların uzun süre kullanılması oligohidroamniyoza (fetal idrar azaldığı için) yol açar. Indometazin laktasyonda da bebekte nefrotoksisite ve konvülsiyonlara neden olabilir (6).

Opioid Analjezikler. Teratojen değildirler. Gebeliğin son dönemlerinde kullanıldığında yenidoğanda yoksunluk sendromuna yol açabilirler (Özel Sayı). Birçok bilgi opioid bağımlı annelerin hamileliklerinden edinilmiştir. Opioid bağımlı annelerin bebeğinde düşük doğum ağırlığı ve gelişme geriliği görülmektedir (7,8). Doğumdan sonra yoksunluğu önlemek için bebeğe opioid vermeye gerek yoktur, anne sütüne geçen opioid bebek için yeterlidir. (7). Anneye verilen opioid bebeğin kalp atım hızındaki refleks değişiklikleri baskılar. Bu durumda bebek dolaşım sistemi ihtiyacı karşılayamaz ve hipoksik kalabilir (1).

Opioidler anne sütüne geçer. Bebeğin gastrointestinal sisteminde ilk geçiş etkisine uğrar. Amerikan Pediatricler Akademisi pek çok opioidi anne sütü uyumlu bildirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hamilelik, Emzirme, Ağrı kesici

ABSTRACT

Pregnant women generally would suffer rather than searching for pain therapy. Doctors avoid medication because they can harm the fetus and the baby during pregnancy and lactation. However untreated pain could cause hypertension, arrhythmias, anxiety, and depression.

The most critical period for minimizing maternal drug exposure is during organogenesis (from the 4th through 10th weeks of pregnancy). Drug exposure before organogenesis usually causes an all-or-none effect: the embryo either does not survive or develops without abnormalities.

The degree of protein binding and lipid solubility of the medication, the speed of maternal metabolism, and the molecular weight all have an impact on the placental transfer of medications from the maternal to the fetal and neonatal circulation (1,2).

Nonopioid Analgesics

Acetaminophen has demonstrated efficacy and apparent safety at all stages of pregnancy in standard therapeutic doses. Its established safety profile for use has been demonstrated in a recent study of thousands of pregnant women, without increasing risks of congenital anomalies or other adverse pregnancy outcomes (3)

It has no known teratogenic properties, does not inhibit prostaglandin synthesis or platelet function, and is hepatotoxic only in extreme overdose. Acetaminophen does enter breast milk, although maximal neonatal ingestion would be less than 2% of a maternal dose. Acetaminophen is considered compatible with breast feeding (1-3).

Aspirin remains the prototypical NSAID and is the most thoroughly studied of this class of medication. The results of the Collaborative Perinatal Project suggest that first-trimester exposure to aspirin does not pose appreciable teratogenic risk (1). Prostaglandins seem to trigger labor, and the aspirin-induced inhibition of prostaglandin synthesis may result in prolonged gestation and protracted labor (Özel Sayı). Aspirin also has well known platelet-inhibiting properties and, theoretically, may increase the risk of peripartum hemorrhage.

In breast-feeding women, salicylate transport into breast milk is limited by its highly ionized state and high degree of protein binding. Caution should still be used if more than occasional or short-term aspirin use is contemplated during lactation, because neonates eliminate salicylates very slowly (1-4).

Nonsteroidal anti-inflammatory drugs. Studies have failed to show consistent evidence of increased teratogenic effects in either humans or animals following therapeutic doses during the second and third trimester. However, even short-term use of NSAIDs after 32. Week of gestation is associated with an increase risk of premature ductal closure (1).

Indomethacin has shown promise for the treatment of premature labor, but its use has been linked to premature antenatal closure of the fetal ductus arteriosus (5). The use of NSAID during pregnancy may result in reversible oligohydramnios (reflecting diminished fetal urine output) (6).

Opioid Analgesics

Opioids. Have been used in therapeutic doses by pregnant women for many years and have not been linked to elevated risk of major or minor malformations. (Özel Sayı). Neonatal withdrawal has been observed with use of opioids in late pregnancy, even with therapeutic doses in nonaddicted mothers (7).

Much of our knowledge about the effects of chronic opioid exposure during pregnancy comes from studies of opioid-abusing patients (7,8). Most studies suggest that untreated opioid-abusing pregnant women deliver infants with lower birth weights and smaller head circumference than do drug-free controls. Opioid levels in breast milk seem sufficient to prevent opioid withdrawal symptoms in the breastfed infant (7).

Maternal administration of opioids may also cause loss of the normal variability in fetal heart rate. Loss of fetal heart rate variability can signal fetal hypoxemia; thus, administration of opioids during labor may deprive obstetric caregivers of a useful tool for assessing fetal wellbeing (1).

Opioids are excreted into breast milk. After absorption from the infant's gastrointestinal tract, opioids contained in ingested breast milk undergo significant first-pass metabolism. The American Academy of Pediatrics considers use of many opioid analgesics, including codeine, fentanyl, methadone, morphine, and propoxyphene, to be compatible with breast feeding (8).

Keywords: Pregnancy, Lactation, Analgesics

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ANNE DOSTU HASTANE UYGULAMALARI: MANİSA ÖRNEĞİ

Seval CANBAZ ULAŞ¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Seval CANBAZ ULAŞ, e-mail: seval.canbaz@hotmail.com

ÖZ

Gebelik ve doğum süreci fizyolojik bir süreçtir. Ancak günümüzde gereksiz müdahalelerin yapıldığı, kadının edilgen bir rol oynadığı, kötü anımsanan bir süreç haline gelmiştir. Dünyada ve ülkemizde 1990'lı yıllarda sezaryen oranları giderek artmış, doğum şekli vajinal doğumdan sezaryen doğuma dönüşmüş, anneler ağrı kesi kullanım oranları artmış, doğum sonrası erken dönemde bebekler annelerinden uzaklaştırılmış ve birçok müdahale annelerin tercihleri sorulmadan rutin olarak uygulanmaya başlanmıştır. Bu nedenle Uluslararası Lamaze Örgütü, 1994 yılında, kanıta dayalı doğum uygulamalarının işlerliğini sağlayabilmek, normal doğumu, emzirmeyi korumak ve desteklemek, ulusal iş birliğini arttırmak için doğum ve emzirme ile ilgili birçok kuruluş ve tarafların katıldığı Amerika Birleşik Devletleri'nin Chicago eyaletinde doğum zirve toplantısını düzenlemiştir. Bu grupların beraber çalışmaya başlamasının sonucunda Coalition for Improving Maternity Services-CIMS (Doğum Servislerini Geliştirme Koalisyonu) oluşturuldu. CIMS 1996 yılında felsefesini ve temel taşlarını belirlemiş ve sonrasında anne-dostu uygulamalarını tanımlamıştır. Anne-Dostu Doğum Uygulamalarının felsefesi doğum sürecinde doğallığa dayanan, doğum sürecinin normalliği, güçlendirme, otonomi, zarar vermeme ve sorumluluk alma ilkelerine dayanmaktadır. Anne Dostu Doğum Uygulamaları ile "Bakımda Anne-Dostu Doğum Modeli" benimsenmiş, kanıt temelli bakım adımları ve içeriği tanımlanmıştır. Anne dostu bakım; kanıta dayalı bir model olup anne-çocuk sağlığının gelişmesini amaçlamaktadır. Ülkemizde de Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Kadın ve Üreme Sağlığı Daire Başkanlığı'nca 2013 tarihinden itibaren Anne dostu hastane programı başlatılmıştır. CIMS tarafından tanımlanan "Anne dostu hastane" kriterleri Sağlık Bakanlığı tarafından ülkemiz için de kabul edilmiştir.

1. Güvenli ve kaliteli gebelik izlemi ve doğum hizmeti almak bütün anne adaylarının hakkıdır.

2. Verilen hizmet, gebelik dönemi, travay, doğum ve doğum sonrası bakım ve danışmanlık hizmetlerini kapsamalıdır.

3. Kurumlarda poliklinik, eğitim, danışmanlık ve doğum hizmeti verilen ortamlar ulusal standartlara uygun hazırlanmalıdır.

4. Mahremiyet beklentileri itina ile karşılanmalı, hijyen ve konfor standartları yüksek tutulmalıdır.

-Gebenin yanına uygun bir refakatçi seçebilmesi sağlanmalı.

-Travay sırasında pozisyon kısıtlaması olmamalı, odada rahatça yürüyebilmelidir.

5. Kanıta dayalı olmayan müdahaleler rutin olarak uygulanmamalıdır.

-Beslenme ve sıvı alımı kesilmemelidir.

-Lavman ve traş gibi uygulamalar rutin olarak uygulanmamalıdır.

-Erken amniyotomi, sık tuse, üretral katater uygulanmamalıdır.

6. Hizmet sunumu için gerekli olan insan kaynakları ve lojistik destek optimum düzeyde olmalıdır.

7. Acil obstetrik durumlarda sevk kriterlerine uyulmalıdır.

8. Doğum hizmeti anne ve bebek odaklı olmalıdır. Bebek dostu hastane kriterlerine uyulmalıdır.

9. Hizmet sunanların bilgi ve beceri kapasitesini güçlendirmeye yönelik aktiviteler planlanmalı ve uygulanmalıdır.

10. Verilen hizmetlerle ilgili gerekli kayıtlar tutulmalı ve düzenli aralıklara analizleri yapılarak hizmetlerin geliştirilmesinde kullanılmalıdır.

Manisa ili pilot il seçilmiştir. İlk olarak Sağlık Bakanlığı Anne Dostu Hastane Eğitim ve Değerlendirme Ekibi tarafından; Manisa'da Merkez Efendi Devlet Hastanesi, Akhisar Mustafa Kirazoğlu Devlet Hastanesi, Turgutlu Devlet Hastanesi değerlendirilerek "Anne Dostu Hastane" ünvanı verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anne Dostu Uygulamalar, Vajinal Doğum, Anne Dostu Hastane

ABSTRACT

Durations of pregnancy and delivery are physiological periods. But because of unnecessary interventions and passive roles that was given to women, these periods become bad experiences. During 1990's delivery by caesarean rate is increased both all over the world and in our country and delivery method has turned to caesarean from vaginal delivery, rate of taking analgesic is increased among mothers, babies are moved away from their mothers in earlier period and many interventions applied without asking mothers as routine implementations. Therefore, International Lamaze Organization organized a summit conference with participation of many institute and parties to ensure the operability of evidence-based birth practices, to support vaginal delivery and breastfeed and increasing national collaboration at Chicago province of USA in 1994. Coalition for Improving Maternity Services-CIMS is established as a result of cooperation of these groups. CIMS has defined its principles and guidelines in 1996 then identified mother-friendly implementations. Philosophy of Mother-friendly Delivery Implementation rooted in naturalness of delivery process that based on principles of normality of delivery process, reinforcing, autonomy, do no harm and having responsibility. "Mother-Friendly Delivery Model on Care" is adopted and steps and contents for evidence-based care are described by the Implementation of Mother-Friendly Delivery. Mother-friendly care is an evidence-based model and intends to develop of health of mother and child. Mother-friendly hospital program has been started by Turkish Public Health Agency Department of Women's Health and Reproductive Health in our country since 2013. Criteria that defined by CIMS for "mother-friendly hospital" are accepted by Ministry of Health for our country.

1. Receiving safe and quality pregnancy monitoring and delivery service are rights of all expectant mothers.

2. Offered service should involve pregnancy period, labor, delivery, post-partum period and consultancy.

3. Polyclinic, training, consultancy and delivery services should be prepared in accordance with international standards.

4. Expectation for privacy should be accepted with carefulness, higher standards should provide both for hygiene and comfort.

- Expectant mother could choose a convenient hospital attendant freely.

- She could easily walk in the room without any restriction during labor.
 - 5. Non – evidence- based intervention shouldn't be performed routinely.
 - Feeding and fluid intake shouldn't be stop.
 - Some implementation as clyster and shaving shouldn't be done routinely.
 - Premature amniotomy, frequent tusing, urethral catheter should not be performed.
 - 6. Human resources and logistic support for offering service should be on optimal level.
 - 7. In urgent obstetric conditions referral criteria must be observed.
 - 8. Delivery service should be focused on mother and baby. Baby-friendly hospital criteria should be observed.
 - 9. Activities for improving knowledge and ability of service providers should be planned and carried out.
 - 10. Provisions of services should be recorded and analyzed regularly for development of services.
- Manisa is chosen as pilot province. For the first time Merkez Efendi State Hospital, Akhisar Mustafa Kirazoğlu State Hospital, Turgutlu State Hospital were assessed by Mother Friendly Hospital Training and Evaluating Team of Ministry of Health and entitled as "Mother Friendly Hospital".

Keywords: Mother-friendly practices, Vaginal birth, Anne-Friendly Hospital

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEBELİKTE KÜLTÜREL YAKLAŞIM

Selma ŞEN¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selma ŞEN, e-mail: selmasen77@gmail.com

ÖZ

Farklı kültürlerle sahip insanların, sağlık gereksinimleri farklılık gösterebilir. Sağlık kültüre göre değişen göreceli bir kavramdır. Sağlık hizmetlerinin çağdaş tıp anlayışı kadar, kültürlerle uygun olarak sunulması da önemlidir. Kültürel özellikleri dışlayan sağlık hizmet modeli toplum tarafından benimsenemez. Toplumla bire bir iletişim içerisinde olan sağlık profesyonellerinin topluma yönelik bakım hizmetlerini planlamadan önce, hizmet götürülen toplumun bu tür uygulamalarını tanımaları, bireylerin sağlık davranışlarını etkileyecek sosyokültürel özelliklerini bilmeleri, sağlığı olumsuz yönde etkilemeyecek uygulamaların medikal tedaviyle birlikte kullanımına izin vermeleri, hizmetin etkinliği açısından büyük bir öneme sahiptir.

İnsanlar yıllardır belli kültürel özelliklerini sürdürebilmek için çaba göstermişler ve bu inancı sağlık davranışlarına da yansıtılmışlardır. Sağlık sorunları ile karşılaşan bireyler çareyi kültürel yaşamlarında aramışlardır.

Toplumda kadının gebeliğinin başlangıcından doğuma kadar geçen sürede pek çok inanca, geleneğe uyması beklenir. Gebelik ile ilgili inanç ve uygulamalar kadının gebe olma isteğinden başlayarak kadını, ailesini ve çevresini etki altına almaya başlar. Gebeliğin zorlu bir dönem olması, kadınların bu dönemde ki sağlık problemlerini önlemek ya da çözmek için ailelerinden görmüş oldukları geleneksel uygulamalara yönelmelerine ve uygulamalarına neden olmaktadır.

Ülkemizde ve Dünya 'da gebelikte uygulanan, kültürlerle göre değişiklik gösteren birçok inanış vardır. Azerbaycan'da gebe kadın doğum yapma kadar saçını kesmez. Saçını kestirirse doğacak çocuğun ömrünün kısa olacağına inanılır. Hindistan'da bebeğin babasının kravatını bağlamak zor doğuma neden olur. Vietnam'da ise düğün veya tören alayına katılmak bebeğe kötü şans getirir. Ülkemizde Şanlıurfa şehrinde Gebe bir kadın gebelik döneminde karaciğer, dalak, siyah dut, vişne gibi bir şey yiyip elini vücudunda herhangi bir yere sürerse, doğacak çocuğun aynı yerinde bir ben olacağına inanılır. Manisa' da gebe kadın, kıllı hayvanlara bakarsa çocuğunun vücudunun kıllı olacağına inanılır. Mersin'de ise gebe kadının bebeğinin kız ya da erkek olacağını anlamak için gelinden habersiz oturduğu minderin altına bıçak ve makas koyulur. İnanışa göre eğer kadın bıçağın olduğu yere oturursa erkek, makasın olduğu yere oturursa kız çocuk doğurur.

Sonuç olarak; Ülkemizde ve Dünyada gebelik süresince farklı kültürlerde geleneksel uygulamalar halen kullanılmaktadır. Bu nedenle kültürel yaklaşımli sağlık hizmetine ulaşabilmek için holistik bir bakış açısıyla insan inançları, değerleri, tarihi, dili ve sosyal yapılarını kapsayan kültürel bakım, sağlık eğitimi ve uygulamalarıyla birleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik; Kültür, Kadın

ABSTRACT

People's health needs may vary between cultures. Health is a relative concept that varies by culture. It is important that the health care service is appropriate to both the requirements of the times and the cultural features. The health service model that excludes cultural features cannot be adopted by society. It is very important in terms of service effectiveness that health professionals who are in direct communication with the community define the cultural practices of the community served before planning community care services, know the socio-cultural characteristics that will affect the health behaviours of the individuals and allow them to be used together with medical treatment.

People have been striving for years to maintain certain cultural characteristics. They have also reflected this in their health behaviour. Individuals facing health problems have sought healing in their cultural lives. In society, women are expected to obey many beliefs and traditions from the beginning of their pregnancy. Beliefs and practices related to pregnancy start from the desire of the woman to become pregnant and influence the woman and his family. Pregnancy is a challenging period. Therefore, women use traditional practices in which they have seen from their parents to prevent or solve health problems at this time.

In our country and in the world, there are many beliefs applied in pregnancy that vary according to cultures. In Azerbaijan, pregnant women do not cut their hair until they give birth. It is believed that if you cut off your hair your child's life will be short. In India, knotting a baby's father's tie makes birth difficult. In Vietnam, joining a wedding or a ceremony brings bad luck to the baby. It is believed that if a pregnant woman tastes something like liver, spleen, black mulberry, cherry and then touched anywhere in her body, she will become a beauty spot in the same place of the child to be born in Şanlıurfa city in our country. In Manisa, it is believed that if a pregnant woman looks at hairy animals, her baby's body will become hairy. In Mersin, to learn the baby's gender, a family member places knife and scissor under the seats where the pregnant woman can sit. If a pregnant woman sits on a seat with a knife under it, she will give birth to a boy. If the pregnant woman is sitting on the seat with the scissors under it, she will give birth to a girl.

As a result; Traditional practices are still being used in different cultures in our country and in the world during pregnancy. For this reason, it should be combined with cultural care, health education and practices that include human beliefs, values, history, languages and social structures in order to reach a cultural approach to health care.

Keywords: Pregnancy; Culture, Woman

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KADIN SAĞLIĞI VE EBELİK

Saliha ÖZPINAR¹

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Saliha ÖZPINAR, e-mail: salihaozpinar@gmail.com

ÖZ

2016 yılında Dünya nüfusu 7,44 milyardır ve dünya nüfusunun en az yarısını kadınlar oluşturmaktadır. Kadın sağlığı, bir kız çocuğunun doğumundan ölümüne kadar olan tüm sağlık durumunu ifade etmektedir. Kadın sağlığını ayrıcalıklı ve daha önemli yapan, onun üreme konusundaki fizyolojik yüküdür.

Ebelik, bilim ve sanatın birleştiği, etik değerler üzerine temellenmiş sağlık disiplini. En önemli özelliği görev alanının destekleyici, bakım verici ve koruyucu sağlık hizmetleri üzerine temellenmesidir. Tüm bu fonksiyonları ile ebeler verdikleri sağlık hizmeti ile kadın sağlığının iyileştirilmesinde önemli bir yere sahiptir.

Yaşam Boyu Dönemlerine Göre “Kadın” Cinsiyetinin Karşılaştığı Sorunlar ve Ebelik:

1-Bebeklik ve Çocukluk Döneminde Kız Cinsiyetinin Karşılaştığı Sorunlar: Gebeliğin bebeğin kız olması nedeni ile istenmemesi, gebeliğin bebeğin cinsiyetinin kız olduğu için sonlandırılması, daha çok Afrika ülkelerinde uygulanan pek çok sağlık riski taşıyan kadın sünneti, beslenme bozukluğu, ihmal, hizmetten yararlanamama, bebeklik döneminde erkek çocuklarda daha yüksek olan hastalık ve ölüm hızının özellikle 2-5 yaş arasında kız çocuklarında artması bebeklik ve çocukluk dönemindeki kız cinsiyetinin karşılaştığı sorunlar arasında sayılabilir.

Bebeklik ve Çocukluk Dönemi ve Ebelik: 0-6 yaş grubu çocuk izlemleri, beslenme, büyüme ve gelişmenin izlenmesi, bağışıklama, anne eğitimi hizmetlerini kapsamaktadır.

2-Ergenlik Döneminde (10-19 Yaş) Kız Cinsiyetinin Karşılaştığı Sorunlar: Toplumsal baskı, bekâret denetimi, cinsiyet temelli şiddet, cinsel taciz / istismar, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar, istenmeyen gebelikler, isteyerek düşükler, paralı seks, kansızlık / beslenme bozukluğu, madde bağımlılığı (alkol, sigara, uyuşturucu).

Ergenlik dönemi kapsamında ebeler hizmetleri: Toplumda verilen sağlık hizmetleri çerçevesinde adolesan gebeliklerin önlenmesi önemlidir. Gebelik oluştuğunda izlem ve bakım önemlidir. Ergenlerin üreme sağlığı konusunda bilgi ve sağlık gereksinimlerini karşılamaya, hastalıklardan korumaya, doğru davranış kazandırmaya yönelik olmalıdır. Ergenlik ruh sağlığını korumaya yönelik hizmetler, ergenlik sağlığına yönelik yapılan eğitim hizmetlerini koordine etmek, risk gruplarını belirlemek, eğitim ve danışmanlık hizmeti vermek, ergenliğe özel sağlık hizmeti (danışmanlık, eğitim, tanı, tedavi...) sunmak.

3-Erişkin Döneminde Kadın Cinsiyetinin Karşılaştığı Sorunlar: Gebelik, doğum, doğum sonu komplikasyonlar, İstenmeyen gebelikler, isteyerek düşükler, cinsel yolla bulaşan, enfeksiyonlar, Kansızlık / beslenme bozukluğu, paralı seks, cinsel taciz – istismar, cinsiyet temelli şiddet, hizmetlerden mahrum bırakılma, anne ölümü.

-Gebelikten önce ve gebelikte ebeğin ana sağlığı kapsamında uygulama alanları: İstenmeyen ve riskli gebelikleri azaltmak, akraba evliliği, AP ile ilgili bilgilendirme ve hizmet, CYBE/HIV’in önlenmesi ve gerekli yaklaşım, tetanoza karşı bağışıklama, gebe tesbiti ve izlenmesi, gebede mevcut hastalıkların tesbiti, beslenme ve diyetle ilgili öneriler, demir ve folat verilmesi (Hekim iş birliği ile), gebelik komplikasyonları tanı ve tedavisi (hekim iş birliği ile).

-Ebeğin doğum sırasında ana sağlığı kapsamında uygulama alanları: Temiz Güvenli doğumun sağlanması, komplikasyonların erken saptanarak uygun koşullarda tedavi edilmesi.

-Doğum sonrası anne: Doğum sonu komplikasyonlara uygun müdahale, Postpartum bakım, AP ile ilgili bilgilendirme ve hizmet verilmesi, CYBE/HIV’in önlenmesi ve gerekli yaklaşım, tetanoza karşı bağışıklama.

-Doğum sonrası bebek: Canlandırma, hipotermi önlenmesi, erken ve sadece anne sütü ile besleme, enfeksiyon önlenmesi (kordon ve YD oftalmisi).

Anne Ölümlülüğü ve Ebelik: Anne ölümleri ebeler tarafından önlenemez. Kaliteli antepartum, intrapartum ve postpartum bakım, sağlıklı koşullarda doğum ve bakımı, sağlıklı koşullarda abortus ve bakımı, güvenli sex ve cinsel yolla bulaşan hastalıkların önlenmesi, beslenme eğitimi, aile planlaması hizmetleri.

Kadına yönelik şiddet ve Ebelik: Ebeler her prenatal ziyarette ve doğuma kabulde şiddetle ilgili değerlendirme yapmalıdırlar. Aktif doğum eylemi esnasında bunun yapılması doğru olmaz. Ancak doğum esnasında memelerde, karında, genital bölgedeki yara ve lezyonlar önemsenmeli, değerlendirilmelidir. Postnatal ziyaretlerde de değerlendirmeye devam edilmelidir. Ebe, aile içi şiddet belirlediğinde önce şiddeti değerlendirir (sıklık, şiddeti, süre, türü vb), emosyonel destek sağlar, şiddet siklusu ve tekrarları hakkında bilgi verir, Herhangi şiddet durumunda baş vurabileceği birimler ve telefon numaraları öğretir, yasal hakları konusunda kadın bilgilendirir.

4-Menopoz ve Sonrası: Morbidite artışı/yaşam kalitesi sorunları (Menopozal semptomlar, malignansiler, kardiyovasküler hastalıkları, osteoporoz).

Menopoz ve Ebelik: Bu döneme ait semptomların erken tanınması, bunlara yönelik yapılacak eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin planlanması ve böylece kadınlara sağlık bilincinin kazandırılması, bu dönemde yaşanabilecek sorunlarla başa çıkabilmesini sağlamak açısından yararlı olacaktır.

Özetle, destekleyici, bakım verici ve koruyucu sağlık hizmetleri üzerine temellenmiş fonksiyonları ile ebeler, kadın sağlığının iyileştirilmesinde öncelikli meslek gruplarından birisidir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Sağlık, Ebelik

ABSTRACT

In 2016, 7.44 billion dollars and at least half of the world's population are women. Women's health refers to the entire health of a girl from birth to death. Women's health is privileged and important, because of the physiological load on reproduction

Midwifery is a professional discipline which combines science, art, and strong ethical values. The most important feature is that the field of duty is based on supporting, caring and protective health services. With all these functions, they have an important place in improving health care and women's health.

Life-long problems faced by female gender and midwifery:

1- Problems of Girls' Gender in Infancy and Childhood: The reason why you are pregnant is because you are a baby girl, the termination of your pregnancy because the baby's sex is a girl, women's circumcision, which carries many health risks in African countries, malnutrition, neglect, lack of service, the higher rate of illness and mortality in boys during infancy, especially in girls between 2-5 years of age.

Infancy and Childhood and Midwifery: 0-6 age group child monitoring, nutrition, growth and development monitoring, immunization, mother education

2-Problems of Girls' Gender in Adolescent Period: Social pressure, bereavement inspection, gender based violence, sexual harassment / abuse, sexually transmitted infections, unwanted pregnancies, willful abortions, baid sex, anemia / malnutrition, substance abuse (alcohol, smoking, drugs).

Midwifery services during adolescence period: It is important to prevent adolescent pregnancies in the context of collective health services. Follow-up and care are important when pregnancy occurs. Adolescents should be directed towards meeting their knowledge and health needs about reproductive health, protecting them from diseases, and giving them correct behavior. Services to protect mental health of adolescence, to coordinate educational services for adolescence health, determine risk groups, provide training and consultancy services, to provide adolescent private health services.

3-Problems of Female Gender in Adulthood: Pregnancy, birth, postpartum complications, unwanted pregnancies, abortions, sexually transmitted infections, Anemia / malnutrition, paid sex, sexual harassment- abuse, gender-based violence, deprivation of services, maternal death.

Pre-pregnancy period, pregnancy period and midwife's parent health practice Fields: To reduce unwanted and risky pregnancies, consanguineous marriage, information and service about the AP, prevention of STD / HIV and the necessary approach, immunization against tetanus, pregnancy detection and monitoring, diagnosis of existing diseases, recommendations about nutrition and diet, iron and folate (with the physician business association), diagnosis and treatment of pregnancy complications (with physician work association).

Practice areas of midwife during maternity during maternal health: Clean, safe delivery, early detection of complications and treatment under appropriate conditions.

Postpartum mother: Intervention appropriate to postpartum complications, postpartum care, informing and providing information about AP, prevention of STD / HIV and necessary approach, immunization against tetanus.

Postpartum baby: Animation, prevention of hypothermia, early and only breastfeeding, infection prevention (cord and YD ophthalmia).

Maternal Mortality and Midwifery; Maternal mortality can be prevented by Midwives: Quality antepartum, intrapartum and postpartum care, birth and care in healthy conditions, abortion and care in healthy conditions, safe sex and prevention of sexually transmitted diseases, nutrition education, family planning services.

Violence against women and midwifery: Midwives should assess the violence at each prenatal visit and at birth acceptance. It is not right to do this during active birth. However, the wounds and lesions in the genital area should be evaluated and assessed during breastfeeding. Evaluation should also be continued at postnatal visits. When the midwife identifies domestic violence, she first evaluates the violence (frequency, severity, duration, type, etc.). Provide emotional support, give information about the violence cycle and its repetitions, It teaches units and phone numbers that can be used in case of violence. Women are informed about their legal rights.

4-Menopause and After: Morbidity increase / quality of life problems (Menapozal Symptoms, malignancies, cardiovascular diseases, and osteoporosis).

Menopause and Midwifery: It is important to be able to cope with the problems that may be experienced in this period. For this, the midwife plans early diagnosis of the symptoms of this transition, training and counseling services.

In summary, midwives have functions based on supportive, caregiver and preventive health care. It is therefore one of the priority occupational groups in the improvement of women's health.

Keywords: Women, Health, Midwifery

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YAŞLI BAKIMI

Turan GÜNDÜZ¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, SHMYO, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Turan GÜNDÜZ, e-mail: drtgunduz@yahoo.com

ÖZ

Yaşlılık göreceli bir kavram olup her yaşlının bir biyolojik geçmişi, iş deneyimleri ve duygusal yaşamı vardır. Yine yaşlılık toplumdaki topluma ve yaşanan zamana göre farklılık gösterebilir. Yaşlanma, bireysel bir değişim olarak kişinin fiziksel ve ruhsal yönden gerilemesidir. Ancak yaşlılık sadece biyolojik bir olay değil, aynı zamanda toplumsal ve kültürel bir olaydır. Yaş alma terimi ile zamanın geçişine bağlı olarak, hastalık söz konusu olmaksızın ortaya çıkan biyolojik, anatomik yapı ve fizyolojik işlev değişiklikleri tanımlanmaktadır. Biyolojik yaşlanma anne karnında yumurtanın döllenmesiyle başlar. Tüm yaşam boyu devam eden bir süreçtir. Sosyal yaşlanmada, kültürel duruma ve sosyal özelliklere göre toplumdaki topluma değişebilmektedir. Modern tanımda kişinin aktif çalışma dönemini tamamlayarak, sosyal güvence sisteminin katkısıyla ya da biriktirimleriyle yaşadığı dönemdir. Kronolojik yaşlılık geçen zamana göre bir yıllık birimler esas alınarak yapılan yaşlılığı tanımlar. Toplumda bunun karşılığı yaşlıdır. Bazı kimselerde daha erken, bazılarında ise daha geç görülebilmektedir. Aynı insanda bile bütün organlar aynı zamanda yaşlanmaya başlamazlar. Yaşlanmayı etkileyen bugün için kabul edilen 300'den fazla teori bulunmaktadır. Yaş almada en önemli faktörler genetik yapı ve çeşitli çevresel faktörlerdir. Düzenli egzersizler ve dengeli beslenme biyolojik yaşlanmayı geciktirmekte, yaşam kalitesini arttırmakta, psikolojik destek sağlamakta ve yaşlıların kimseye muhtaç olmadan yaşamalarına ve yaşamlarından zevk almalarına yardımcı olmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (WHO), geriyatrik yaş grubunu 65 yaş ve üzeri olarak tanımlanmıştır. Ülkemizde 2016 yılı Türkiye İstatistik Kurumunun Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi'ne (ADNKS) göre bu oran %8,3'dür (6.651.503 kişi) olarak bildirilmektedir. Devlet Planlama Teşkilatı tarafından hazırlanan verilere göre 2025 yılında ise 12 milyon olacağı tahmin edilmektedir. Bakıma ihtiyacı olan bireylere hizmet sunmada devlet, özel kurum ve kuruluşlar yanı sıra yerel yönetimlerde sorumludur. Geriyatrik değerlendirme ekiplerince belirlenen temel günlük yaşam aktiviteleri (banyo, giyinme, transfer, tuvalet, beslenme) ve aletli günlük yaşam aktiviteleri (telefon kullanma, alışveriş, yemek hazırlama, ev korunması, transport, tıbbi işlemler, finans) gereksinim ve ihtiyaçlarının karşılanmalıdır. Bakım hizmeti sunumunda yaşlıların ihtiyaçlarına cevap verilmeli, yaşlı ve çevresi arasındaki etkileşimin kolaylaştırılması amaçlanmalıdır. Bakım hizmet alanının aktif olduğu yerler bireyin yaşadığı evi olabileceği gibi kurumsal mekânlarda olabilir. Sosyal devletlerde yaşlının bakımını Genel veya özel sigorta sistemiyle karşılanmaktadır. Bu amaçla gelişmiş devletlerde olan bakım sigortası sistemi yaygın olarak uygulanmaktadır. Ülkemizde yaşlı sağlığını koruma, iyileştirme ve sorunlar yaşanmaması için bakım sigorta sisteminin uygulanmaya konması yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Sağlık, Bakım

ABSTRACT

Elderly is a relative concept, and every old person has a biological history, work experience and emotional life. Again, old age may vary from society to society and from time to time. Aging is the individual's physical and mental retardation as an individual change. However, old age is not only a biological event, but also a social and cultural event. Depending on the passage of time with age, the changes in biological, anatomical structure and physiological function that occur without disease are defined. Biological aging begins with fertilization of the egg in the mother's womb. It is a process that continues throughout life. According to social aging, cultural situation and social characteristics, collecting from society can change. In modern terms, it is the name of the period when one finished the active working period and lived with the contributions or savings of the social security system. Chronological aging refers to the definition of aging based on one-year units according to the elapsed time. It's age in society. Some people appear earlier, others later. Even in the same person, not all organs start to age at the same time. There are over 300 theories accepted today that affect aging. The most important factors in getting older are genetic structure and various environmental factors. Regular exercises and balanced nutrition delay biological aging, increase quality of life, provide psychological support, and help elderly people to enjoy life and their lives without needing nobody. The World Health Organization (WHO) defines the geriatric age group as over 65 years old. According to the Turkish Statistical Institute's Adrese Based Population Registration System (ADNKS) in 2016, this rate is reported as 8.3% (6.651.503 people) in our country. According to the data prepared by the State Planning Organization, it is estimated to be 12 million in 2025. It is the responsibility of the state, private institutions and organizations as well as local governments to provide services to those in need of care. The needs and needs of basic daily life activities (bathroom, dressing, transfer, toilet, nutrition) and instrumental daily life activities (telephone use, shopping, food preparation, home protection, transport, medical procedures, finance) determined by geriatric assessment teams should be met. The care service presentation should address the needs of the elderly and aim at facilitating the interaction between the elderly and the environment. The places where the maintenance service area is active may be the house where the individual lives or may be in institutional places. In social states, the care of the elderly is covered by the general or private insurance system. To this end, the care insurance system, which is in developed countries, is widely applied. It would be beneficial for the health insurance system to be implemented so that the elderly in our country is protected, improved and problems are not experienced.

Keywords: Elderly, Health, Care

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TEMEL BİR SPOR DALI OLARAK JİMNASTİK

Metin Vehbi SAYIN¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Metin Vehbi SAYIN, e-mail: metin.sayin@cbu.edu.tr

ÖZ

Cimnastiğin dünya çapında yönetimi, Uluslararası Cimnastik Federasyonun çatısı altındadır. En eski Uluslararası Spor federasyonu olup, 1896 yılında Olimpiyat oyunlarına katılımı canlandırmıştır. FIG, 7 disiplinden oluşmaktadır. Herkes için Cimnastik, Erkekler Artistik Cimnastik, Bayanlar Artistik Cimnastik, Ritmik Cimnastik, Trampolin, Aerobik ve Akrobatik Cimnastik.

Herkes için Cimnastik:

FIG in kurucusu olan Nicolas Cuperus'un gönlünde olan, Neşe, Zindelik, Temel özellikler ve Dostluk öğelerini hem bir konspt olarak hem de Spor disiplini olarak barındıran bir unsurdur. İçinde barındırdığı tüm bu özellikler, yarışmalarda ve etkinliklerde sunulmaktadır. Bu etkinlikler içinde Dünya çapında bir organizasyon olan Gymnastrada, FIG in 4 yılda bir düzenlediği büyük bir Herkes için Jimnastik Festivalidir.

Artistik Cimnastik:

Artistik Cimnastikteki yüksek performans düzeyi ve sanatsal öğeler, milyonlarca insanın hayranlığını kazanmaktadır. Zor pozisyonlar, bağlantılar inanılmaz ölçüde değişen kuvvet elemanları, çabuk ve dinamik rotasyon hareketleri ile mükemmel serileri yapıldığı bir didplin. Spor objesi olarak cimnastikçiler kendi vücutlarını kullanırlar.

Ritmik Cimnastik:

Spor ve sanat

Bayanlar tarafından uygulanan bu disiplinde, atraktif ve üst düzeyde performansın yanısıra, güzellik ve estetiğin zirvesi sunulur. Sunulan kompozisyonlarda en zor akrobatik bağlantıların en üst düzeydeki esneklik, farklı motoric özellikler ve dinamizm, müzik uyumu ile mükemmel bir ifade ortaya konur. Sanatsal ve büyüleyici bir etki hedeflenir.

Trampolin:

Olimpiyat programında yer alan, bir disiplindir. İlk kez 2000 Sidney Olimpiyatlarında yer almıştır. Trampolin yarışmalarında ikisi eleme, biri de final yarışmaları olmak üzere 3 kategori yer almaktadır. Her kategoride iyi bir kontrol, yükseklik ve düzgün bir stilin içerildiği, üst düzeyde ritmik hareketlerin gerektirdiği ayaklar üzerinde tamamlanan 10 farklı eleman gösterilmelidir

Akrobatik Cimnastik:

Koreografi ve kompleks akrobatik yeteneklerin bir ya da daha çok partnerle sunulduğu bir didisiplindir. Alet kullanmadan partner veya partnerler güven ve sorumluluk içinde çalışırlar. İnsani ilişkilerin test edildiği bir alandır.

Aerobik Cimnastik:

Mükemmel bir aerobik cimnastikte yaratıcı ve ilginç müzikal kombinasyonlar vardır. Kompleks olan aerobik elemanlar, zor hareketlerle takım içinde uyumlu bir şekilde uygulanmak zorundadırlar.

Anahtar Kelimeler: Cimnastik

ABSTRACT

The International Gymnastics Federation (FIG) is the governing body for Gymnastics worldwide. It is the oldest established international sports federation and has participated in the Olympic Games since their revival in 1896. The FIG governs seven disciplines: Gymnastics for All, Men's Artistic, Women's Artistic, Rhythmic, Trampoline, Aerobic and Acrobatic Gymnastics.

Gymnastics for All:

Gymnastics for All is both a discipline and a concept. Its all-inclusive philosophy – “Fun, Fitness, Fundamentals and Friendship” -- was close to the heart of FIG founder Nicolas Cuperus. Today it underpins the many events and activities that fall under the umbrella of Gymnastics for All, beginning with the World Gymnastrada, the FIG's quadrennial Gymnastics for All festival.

Artistic Gymnastics:

Millions of people admire and are astounded by the high performance of artistic gymnasts. With amazing ease, they are able to perform the most difficult combinations of movements one after another; unbelievable strength elements alternate with fast, dynamic rotations and somersaults which combine to make a perfect voluntary exercise.

Artistic gymnastics includes all the movement elements of sport and the gymnasts use their own bodies as a sports apparatus.

Rhythmic Gymnastics:

Rhythmic Gymnastics, a symbiosis of art, aesthetic and beauty, paired with highest performances, is a true women's sport and belongs to the most attractive and beautiful disciplines.

The main characteristic of Rhythmic Gymnastics as a compositional discipline is the connection of the most difficult acrobatic movement elements which require a very high corporal flexibility and motor activity and which are presented by the gymnasts in perfect harmony with the music chosen for the exercise.

Trampoline:

Trampoline is the only one of the 4 disciplines, which are on the Olympic gymnastics programme. Trampoline was on the Olympic Programme for the first time at the Sydney 2000 games.

A competition in trampoline consists of 3 routines, 2 in the qualification round and one in the final. A routine must show good control, constant height and correct style. It consists of 10 different skills performed as high rhythmic moves and each of them may land on the feet, front or back.

Acrobatic gymnastics:

An infusion of choreography and complex acrobatic skills performed in partnership. With no apparatus, the gymnasts work in harmony and trust, each responsible for their partner or partners. A true and testing examination of human relationships. A graphic example of the level of achievement possible working in unison with others.

Aerobic gymnastics:

The most perfect aerobic gymnastics routine must combine the spectacular showmanship with the most creative and interesting musicality, both combined with the complex aerobics steps combinations, difficulty elements, lifts and interactions (for team categories). All these ingredients in the right proportion will give the most spectacular and interesting routine

Keywords: Gymnastics

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLUK ÇAĞINDA KRONİK ÖKSÜRÜK

İlknur BOSTANCI¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dr. Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Suem Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD. Çocuk Allerji İmmünoloji Bilim Dalı Ankara Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İlknur BOSTANCI, e-mail: ilknurbirol@hotmail.com

ÖZ

Öksürük akciğerleri koruyan bir reflekstir. Dört haftadan uzun süren öksürüğün nedeni araştırılmalıdır. Yabancı cisim düşündüren boğulma epizodu sonrası başlayan öksürük erken-acil değerlendirme gerektirir. Kronik öksürük'lü çocukta erken olarak standart algoritim (protokol) kullanılması önerilmektedir. Spesifik olmayan öksürükte Protracted bacterial bronchitis", Kronik süpüratif akciğer hastalığı ve bronşektazi, düşünülmelidir. Kronik öksürükte aile, çocuk rahatlatılır ve çocuk gözlenir. Spesifik öksürükte astım, uzamış bakteriyel bronşit, solunum yolu anormallığı (konjenital, yabancı cisim, neoplazi gibi), aspirasyon, kronik veya daha az görülen enfeksiyonlar, interstisyel akciğer hastalıkları, ekstrapulmoner sebepler: kardiyak anomaliler, kulak hastalıkları düşünülmelidir. Öksürük fizyolojiktir fakat dört haftadan uzun süren öksürükte erken tanı önemlidir. Yabancı cisim düşündüren; boğulma epizodu sonrası başlayan öksürük, erken-acil değerlendirme gerektirir. Ayrıntılı öykü ve baştan sona fizik muayene gerektirir. Hasta ile görüşme esnasında öksürük gözlenmelidir. Pasif -aktif sigara içiciliği kronik öksürükte her yaşta sorgulanmalıdır. Kronik öksürüklü çocuklara deneyimli merkeze sevk edilmeli veya görüş alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Kronik öksürük, Ayrıncı tanı

ABSTRACT

Cough is a reflex that protects the lungs. The cause of coughing that lasts for four weeks should be investigated. Cough starting after an episode of drowning, which suggests foreign bodies, requires early-immediate evaluation. It is recommended that the standard algorithm (protocol) be used early in the child with chronic cough. Protracted bacterial bronchitis in non-specific cough ", Chronic suppurative lung disease and bronchiectasis should be considered. In chronic cough, family, child is relieved and child is observed. Aspiration, chronic or less frequent infections, and interstitial lung diseases, extrapulmonary causes: cardiac anomalies, ear diseases should be considered as specific cough asthma, prolonged bacterial bronchitis, respiratory tract abnormality (congenital, foreign body, neoplasia). Cough is physiological, but early diagnosis is important in coughs that last longer than four weeks. Thinking of a foreign body; Cough that begins after a drowning episode requires early-urgent evaluation. Requires detailed history and physical examination from beginning to end. Cough should be observed during the interview with the patient. Passive-active cigarette smoking should be questioned at every age in chronic cough. Children with chronic cough should be referred to an experienced center or consulted.

Keywords: Children, Chronic cough, Diferential diagnosis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ERİŞKİNLERDE KRONİK ÖKSÜRÜK: ETYOLOJİK TANISALVE TEDAVİ İLE İLGİLİ BAKIŞ AÇILARI

Çiğdem ÖZDİLEKCAN¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹SBÜ Dr. Abdurrahman Yurtarslan Onkoloji Hastanesi Göğüs Hastalıkları Bölümü

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem ÖZDİLEKCAN, e-mail: cigdemozdilekcan@yahoo.com

ÖZ

Öksürük, hava yolları ve akciğerlerden sekresyonları ve inhale edilmiş yabancı cisimleri temizleyen önemli bir koruyucu mekanizmadır. Erişkinde kronik öksürük, 8 haftadan daha fazla süren öksürük olarak tanımlanır. Kronik ve inatçı öksürük hemen her zaman kişiyi yorgun düşüren ve iyilik hali ile yaşam şeklini olumsuz etkileyen bir semptom olarak karşımıza çıkmaktadır. Ayaktan hasta grubunun hastaneye başvuru nedenleri arasında ilk sıralarda yer alan kronik öksürük; klinisyenler için tanı ve tedavi başarısızlığı ile kimi zaman zor ve düş kırıklığı yaratan bir konu olmaktadır. Hastaların %54-100'üne kesin tanı konmakta, %90-100 oranında ise ampirik veya spesifik olarak tedavi edilmektedir. Üst hava yolu hastalığı, alt hava yolu hastalığı ve gastroözefajialreflü (GÖR), normal veya normale yakın radyolojik bulguların eşlik ettiği, en sık karşılaşılan kronik öksürük nedenlerindedir. Diğer en fazla görülen nedenler arasında sigaraya bağlı kronik bronşit, öksürük varyant astım, non astmatik eozinofilik bronşit (NAEB) ve üst hava yolu öksürük sendromu (ÜHÖS) sayılabilir. Ayrıca ekstratorasik faktörler ile hastalıklar ve birden fazla etmenin de bir arada bulunması da kronik öksürük nedeni olabilir. Tanısal yaklaşım ve algoritmalar 2006 yılında güncellenen ACCP (Amerikan Göğüs Hastalıkları Hekimleri Akademisi) öksürük rehberine göre tanımlanmıştır. Temeldeki başlangıç noktası hikâye, fizik muayene, radyolojik ve spirometrik değerlendirmedir. İleri tetkikler bazı hastalarda gerekli olmaktadır. Tedavi modellerinin temelinde spesifik tanıya yönelik tedaviler ve ampirik yaklaşımlar yer almaktadır. En sık görülen öksürük etyolojileri göz önünde bulundurularak antihistaminik ve dekonjestan kombinasyonları, inhalekortikosteroidler ve bronkodilatörler, lökotrien reseptör antagonistleri (LTRA) ve hatta oral steroidler uygulanabilir. Sonuç olarak 'en sık görülen görülen etyolojik faktörler'e odaklanılmış bir yaklaşım, tanı ve tedavide esastır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Öksürük, Erişkin, Etiyoloji, Tanı Tedavi

ABSTRACT

Cough is an important protective mechanism that clears excessive secretions and inhaled foreign materials from the airways and lungs. Chronic cough in adults is defined as cough present for more than 8 weeks. Chronic and persistent cough is nearly always a debilitating symptom with significant impact on patients' sense of well-being and life style. For the clinicians, chronic cough which is the most frequent symptom of ambulatory patients; can sometimes be a frustrating and challenging issue with diagnostic and treatment failure. However, 54-100% of patients with chronic cough can be diagnosed accurately and can be treated either empirically or specifically with a range of 90-100%. Upper airway disease, lower airway disease and gastro esophageal reflux disease (GERD) are the most common causes of chronic cough in adults with normal or near normal chest radiologic appearance. Other most causes of chronic cough are chronic bronchitis due to smoking, cough variant asthma, non-asthmatic eosinophilic bronchitis (NAEB), upper airway cough syndrome (UACS). Also, extra thoracic diseases and more than one entity together can be causes of chronic cough. Diagnostic approach and algorithms have been defined according to American College of Chest Physicians (ACCP) cough guidelines since 2006, basically with the initiation point of history, physical examination radiological and spirometric evaluation. Further evaluation is needed for some patients with persistent cough. Treatment modalities are based on specific diagnosis or empirical approaches. Taking into account the most common etiologies of cough; either antihistamines with decongestant combinations, inhaled corticosteroids and bronchodilators, leucotrien receptor antagonists (LTRA) and even oral steroids can be applied. As a result, 'the most frequent etiologies' should be an essential focus in diagnostic and treatment approach for chronic cough.

Keywords: Chronic Cough, Adult, Etiology, Diagnosis, Treatment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BEN ASTİM MIYIM?

Kurtuluş AKSU¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹SBÜ Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Kurtuluş AKSU, e-mail: kurtulusaksu@yahoo.com

ÖZ

Astım 300 milyon kişiyi etkileyen en yaygın kronik hastalıklardan biri olup prevalansı dünya genelinde artmaktadır. Ülkelere göre astımın görülme sıklığı %1-18 arasında değişir. Türkiye’de ise astım prevalansının erişkinlerde %6.2-11.2 oranında olduğu saptanmıştır. Astım okul ve iş kayıplarının da en önemli nedenleri arasındadır. Ciddi sonuçlara yol açma potansiyeli olan astım, kontrol altına alınabilen ancak kür imkanı olmayan kronik havayolu inflamasyonu ile ilişkili heterojen bir hastalıktır. Semptomları wheezing, nefes darlığı, göğüste baskı hissi ve öksürüktür, Semptomlar değişken ekspiratuvar hava akımı kısıtlılığı ile ilişkili olup zaman içinde sıklığı ve şiddeti değişkenlik gösterir. Viral enfeksiyonlar, alerjenlere maruz kalma, tütün dumanı, egzersiz ve stres semptomları başlatabilir veya kötüleştirir. Astımlı hastalarda fizik muayene çoğunlukla normaldir. En sık bulgu özellikle zorlu ekspirasyonda duyulabilen ronküslerdir, Ronküslerin ağır astım ataklarında duyulmayabileceği bilinmelidir ki bu durum aciliyet arz eden sessiz akciğer olarak tanımlanır. Astımda solunum fonksiyon testi tamamen normal olabileceği gibi testte obstrüktif patern ve beraberinde reverzibilite izlenebilir. Astımın kontrol altında olup olmaması ve hastalığın o anki durumu ile alakalıdır. Astım tedavisinin amacı semptom kontrolünü sağlamak, alevlenmeleri engelleyerek gelecek riskleri azaltmak, havayolu obstrüksiyonu gelişimini engellemek ve ilaç yan etkilerini önlemektir. Bu şekilde hem hastaların yaşam kalitesi artırılır ve ataklara bağlı ölüm riski azaltılmış hem de hastalığa ve kullanılan ilaçlara ilişkin gelecek riskleri en aza indirgenmiş olur.

Anahtar Kelimeler: Astım

ABSTRACT

Asthma is one of the most common chronic diseases with its prevalence reported to be increasing. It affects 300 million individuals in the world its incidence is reported to be 1–18% in different countries. In Turkey the prevalence of asthma in adult population is 6.2-11.2%. Asthma is a chronic disease that may be well-controlled though not cured. If not assessed and controlled properly it may lead to loss of school and work days as well as serious outcomes. It is a heterogeneous disease related to chronic airway inflammation with symptoms of wheezing, dyspnea, chest tightness and cough. Symptoms may vary in time in means of frequency and severity due to variable expiratory airway obstruction. Viral infections, exposure to allergens, tobacco smoke, exercise and emotional stress are generally the factors that may trigger and/or worsen symptoms. Physical examination of patients with asthma may reveal expiratory rhonchi in auscultation but may also be normal. Silent chest is an alarming symptom of severe exacerbation. Similarly airway obstruction may or may not be detected in pulmonary function tests according to the current status of the disease. If not normal, pulmonary function tests reveal obstructive pattern and reversibility. In asthmatic patients’ proper control of symptoms, preventing exacerbations and minimising the adverse effects of drugs should be goals of the treatment. By means of proper treatment both quality of life is increased and future risks of the disease itself and the drugs is minimized.

Keywords: Asthma

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KAN SAYIMI SONUÇLARINI NASIL YORUMLAMALIYIZ?

İsmet AYDOĞDU¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İsmet AYDOĞDU, e-mail: sacayak@gmail.com

ÖZ

Hekimlik sanatını icra ederken en çok gördüğümüz laboratuvar testi, kan sayım sonucudur. Talebelik yıllarımızda özel pipetler ve solüsyonlarla hazırlanan kan Thoma lamı ile mikroskopta veya Sahli aleti ile bakılarak lökosit, eritrosit, hemogloblin sonuçları elde ediliyordu. 1 µl kanda sayıları binler ve milyonlarla ifade edilen kan hücrelerinin sayımı hem zor hem de hatalı sonuçlar veriyordu. Hatta trombosit sayıca çokluğu, hacimce küçüklüğü nedeniyle sayılamıyordu. Teknolojideki ilerlemeler hayatımızı olduğu gibi kan sayımı metotlarını da etkilemiştir. 1950'li yıllarda sadece lökosit ve eritrosit sayımı yapabilen otomatik kan sayım cihazları bugün birçok parametreyi aynı anda verebilmektedir. Ülkemizde hemen her yerde bulunan bu cihazların en büyük özelliği kullanım kolaylığı ve birçok sonucu aynı anda verebilmesidir. Hatta bazı yeni çıkan cihazlarda periferik yayma bile mikroskopta bakılmaya hazır hale gelmektedir. Dünyadaki belli başlı kan sayımı cihazı üreticileri "Sysmex", "Beckman Coulter", "Abbott Cell-Dyn" ve "Siemens (Bayer) Advia" dir. Bu markalar çeşitli modellerde ve değişik özelliklerde cihazlar üretmektedir. Kan sayımı cihazlarında impedans, radyo dalgaları ve optik laser scatter (optik lazer saç

Anahtar Kelimeler: Kan, Lökosit, Trombosit, Eritrosit

ABSTRACT

The laboratory test we mostly see while performing the art of medicine is, the result of blood count. Back in our school years, blood and leukocyte, erythrocyte, hemoglobin results were obtained with Thoma slice prepared with special pipettes and solutions by microscope or Sahli instrument. The counting of blood cells expressed by 1 µl of calorie counts in thousands and millions gave both difficult and erroneous results. In fact, the platelet count was not counted because of its small size. Progress in technology has affected our blood count methods as well as our lives. In the 1950's only automatic blood counting devices capable of counting leukocyte and erythrocyte can now give more parameters at the same time. The most important feature of these devices almost everywhere in our country is ease of its use and many end results at the same time. Even in some emerging devices, peripheral spreading is becoming ready to be viewed in the microscope. The leading blood cell count devices in the world are "Sysmex", "Beckman Coulter", "Abbott Cell-Dyn" and "Siemens (Bayer) Advia". These brands produce various models and devices with different specifications. Three basic technologies are used in blood count devices: impedance, radio waves and optical laser scatter (optical laser scattering). Some of the blood is broken down into hemoglobin and leukocytes. The other part of the blood is diluted without breaking up and erythrocyte and platelet count are done. Other results obtained from blood count devices are calculated by direct counting

Keywords: Blood, Leucocyte, Thrombocyte, Red Blood Cell

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İNME BİYOBELİRTEÇLERİ

Yeşim GÜVENÇ

Gönderim Tarihi / Received: 11.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Yeşim GÜVENÇ, e-mail: yesim.guven@gmail.com

ÖZ

İnme, beyinin fokal hasarına bağlı olarak hızla gelişmiş olan klinik bulguların 24 saatten daha fazla sürmesi olarak tanımlanır. İki tip inme vardır: iskemik ve hemorajik. Hemorajik inme, intraserebral kanama (İSK) ve subaraknoid kanama olarak sınıflandırılır. Geçici iskemik atak (GİA) iskemik inmeye benzemektedir ancak klinik bulgular 24 saatten daha kısa sürmektedir. İnme önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. İnmenin temel biyobelirteçlerinden bazıları S100B, glial fibriller asidik protein (GFAP), nöron spesifik enolaz (NSE), matriks metaloproteinaz 9 (MMP9)' dur. S100B kalsiyum bağlayıcı protein ailesine ait olan ve yaygın kullanılan astrositik bir belirteçtir. S100B düzeyleri; glutamat eksitotoksitesi ve astrogliosis ile ilişkili nörolojik hastalıkları, travmatik ve non travmatik ICH ve iskemik inmeyi önceden tahmin etme ve teşhis koyma potansiyeline sahiptir.

Glial fibriller asidik protein primer olarak matür astrositlerde ve bazı glial hücrelerde bulunan beyine özgü tip III ara filament proteinidir. GFAP hasar şiddetinin belirlenmesinde, hatta farklı inme tiplerinin ayırıcı tanısında özgün bilgi sağlar.

Nöron spesifik enolaz nöronlardaki glikolitik bir enzim olan enolazın dimerik izoformudur. Yüksek NSE düzeyleri, son infarkt hacminin en iyi göstergesidir. Seri ölçümleri prognostik değere sahiptir ve devam eden beyin iskemisi için yararlı bir belirteçtir.

Matriks metaloproteinaz 9 çinko ve kalsiyum bağımlı endopeptidazların bir ailesidir. İskemik inmede çift role sahiptir. Akut evrede kan-beyin bariyerinin bozulması, nöronal hücre ölümü ve inme sonrası kanamadan sorumludur. İkinci olarak beyin rejenerasyonu sırasında iyileştirici ve daha sonra doku tamir evresindeki nörovasküler remodelingde rolü vardır.

Diğer bazı inme biyobelirteçleri arasında Lp-PLA2, ADMA, BNP, PARK7, D-dimer, hücresel fibronektin, kopeptin, apolipoprotein C3, ubiquitin C-terminal hidrolaz-L1, α2-spektrin, NF-H, sitokinler, SOD bulunmaktadır.

Halen ideal bir inme biyobelirteci bulunmamaktadır. Biyobelirteçlerin birçoğu bağımsız tanı ve prognostik değerler göstermesine rağmen, yararlı klinik bilgi seçilmiş biyobelirteçlerden elde edilen panellerden sağlanabilir. Bazı umut verici biyolojik belirteçler halen araştırmalarının erken safhasındadır ve bu belirteçlerin pratikteki yararlarını belirlemek için ileri klinik araştırmalara gerek vardır.

Anahtar Kelimeler: İnme, Biyobelirteç

ABSTRACT

Stroke is defined as rapidly developing clinical signs of focal disturbance of cerebral function lasting more than 24 hours with no apparent cause. There are two main types of strokes: ischemic and hemorrhagic [intracranial (ICH), subarachnoid]. Transient ischemic attacks (TIA) resembles ischemic stroke, but the findings are shorter than 24 hours. Stroke is a major cause of morbidity and mortality. Major biomarkers used in stroke are; S100B, glial fibrillary acidic protein (GFAP), neuron-specific enolase(NSE), matrix metalloproteinase 9 (MMP9).

S100B belongs to calcium-binding protein family and is a commonly used astrocytic marker. S100B levels may have the potential to diagnose and predict human neurological disorders associated with glutamate excitotoxicity and astrogliosis including, traumatic and non-traumatic ICH, and ischemic stroke.

Glial fibrillary acidic protein is a brain-specific type III intermediate filament protein found primarily in mature astrocytes and some other glial cells. GFAP provides unique information for determining injury severity and even differential diagnosis of different types of stroke.

Neuron-specific enolase is a dimeric isoform of the glycolytic enzyme enolase in neurons. Peak level of NSE best reflects the final infarct volume and thus has a prognostic value by serial measurements being a useful marker for ongoing brain ischemia.

Matrix metalloproteinase 9 is from family of zinc- and calcium-dependent endopeptidases. MMP9 have a dual role during ischemic stroke: in the acute phase, is responsible for the disruption of the blood-brain barrier, neuronal cell death and hemorrhage after stroke; a healing role during brain regeneration and neurovascular remodeling in the later tissue repair phase.

There are other biomarkers as Lp-PLA2, ADMA, BNP, PARK7, D-dimer, cellular fibronectin, copeptin, apolipoprotein C3, ubiquitin C-terminal hydrolase-L1, α2-spectrin, NF-H, cytokines and SOD.

There is still no ideal stroke biomarker. Although many of these biomarkers demonstrate independent diagnostic and prognostic values, useful clinical information can be obtained from a panel of selected biomarkers. Some promising biomarkers are still at an early stage of development, and further clinical trials are warranted to determine their utility in clinical practice.

Keywords: Stroke, Biomarker

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

FOTOĞRAFLAR NE ANLATIR?

Levent ŞİK¹

Gönderim Tarihi / Received:335.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Levent ŞİK, e-mail: jesuislevent@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada fotoğrafların ifade ettiği anlam üzerinde durulmuştur.

Gereç ve Yöntem: Gereç, farklı zaman ve mekânlarda araştırmacı ya da fotoğraf sanatı ile ilgili başka kişiler tarafından çekilmiş fotoğraflardan oluşur. Fotoğrafların anlamı üzerindeki değerlendirmeler, alandaki bilimsel çalışmalar dikkate alınarak oluşturulmuştur.

Bulgular: Fotoğraflarla acı, sevinç, mutluluk, hüznün, neşe gibi kavramların evrensel bir dille anlatılabileceği örneklerle ortaya konulmuştur.

Sonuçlar: Fotoğraflar yaşamakta olan hayatın birer görsel hafızasıdır. Bu yönüyle insanları olumlu ya da olumsuz şekillerde etkileme potansiyeli taşırlar.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Fotoğraf, Anlam.

ABSTRACT

Aim: In this study focused on the meaning of expressions of photos.

Material and Methods: Material consists of the photos taken by researcher or other photographers in different times and places. Assessments on the meaning of the photograph were taken into account scientific studies in the field.

Results: By using photos could be explained concepts such as pain, joy, happiness, sadness with a universal expression. These are explained in the examples.

Conclusions: Photographs are visual memories of the life that is happening. From this aspect, they have the potential to influence people in positive or negative ways.

Keywords: Art, Photo, Mean.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OTOMATİK EKSTERNAL DEFİBRİLATÖRLER

Gönül TEZCAN KELEŞ¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Autho: Gönül TEZCAN KELEŞ, e-mail: gtezkeles@yahoo.com

ÖZ

OED eğitilmiş ya da az eğitilmiş halktan kişiler tarafından kullanıldığında güvenli ve etkindir. Profesyonel yardım gelmeden önce defibrilasyonu bir süre olası kılabilir. KPR uygulayıcıları OED yerleşimi ve kullanımı sırasında en az ara vererek KPR devam etmelidirler. KPR uygulayıcıları sesli uyarıları dikkatle dinlemeli, KPR önerildiği biçimde devam etmeli ve göğüs kompresyonlarına en az ara vermelidir. 8 yaş üzerindeki çocuklarda standart OED ler kullanıma uygundur.

Anahtar Kelimeler: Otomatik eksternal defibrilatörler, Kardiyak arrest, Eğitim

ABSTRACT

AED are safe and effective when used by lay people with minimal or no training. AEDs make it possible to defibrillate many minutes before Professional help arrives.CPR provides should continue CPR with minimal interruption of chest compressions while attaching an AED and during its use. CPR providers should concentrate on following the voice prompts immediately when they are spoken, in particular resuming CPR as soon as instructed, and minimizing interruptions in chest compression. Standart AEDs are suitable for use in children older than 8 years.

Keywords: Automatic external defibrillator, Cardiac arrest, Education

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİLİMSEL ARAŞTIRMALARDA MULTİDİSİPLİNER, İNTERDİSİPLİNER VE TRANSDİSİPLİNER YAKLAŞIM

Behice DURGUN¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Behice DURGUN, e-mail: bdurgun@cu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bütünsel araştırma yöntemlerine olan ilgi gün geçtikçe artmaktadır. Bu nedenle, bütünsel araştırma kavramlarının ortak olarak anlaşılması proje ekibinin iletişimi açısından anahtar rolü oynamaktadır. Araştırmacılar kavramları farklı anlamlarda kullanırsa, araştırma bulgularının ortak bir yaklaşımla değerlendirilmesi ve tartışılması olanaksızlaşır. Bu sunumun amacı; bütünsel araştırmalarda kullanılan disiplinler, multidisipliner, interdisipliner ve transdisipliner kavramlarının tanımlanması ve tartışılmasıdır. Ayrıca, bilimsel makalelerin bu kavramlar açısından değerlendirildiği bir çalışmanın sonuçlarının paylaşılması da amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Yapılan çalışmada; bilimsel dergilerde yayınlanmış ve bütünsel araştırma kavramlarını kullanmış 1000 adet makale değerlendirilmiştir. Öncelikle kavramlar tanımlanmıştır: *Disipliner* çalışmalar tek bir akademik disipline ait konuyu araştırır. *Multidisipliner* çalışmalarda, her disiplin aynı tematik şemsiye altında konuyu ayrı ayrı inceler ve sonuçları kıyaslamak amacıyla bulgularını sunar. Disipliner ve multidisipliner çalışmalarda akademik olmayan katılımcılar da katkıda bulunabilir. *İnterdisipliner* çalışmalarda, her disiplin aynı amaçla konuyu ayrı ayrı inceler, ancak bulgularını yan yana getirip entegre veya koordine ederek sunar, yeni bilgi ve teoriler oluşturur. *Transdisipliner* yaklaşımda; toplumun ortak bir problemini, disiplinler ortak teorilerden hareket ederek birlikte inceler, ortak bir sonuca varır ve bulgularını sunar.

Bulgular: Bu çalışmada; interdisipliner ve multidisipliner kavramlarının 980, transdisipliner kavramının 20 makalede kullanıldığı saptanmıştır. Bunlardan 382 (%39)'ünde "multidisipliner" kavramı, 114 (%11)'ünde "interdisipliner" kavramı yanlış kullanılmıştır. "Transdisipliner" kavramının ise %60 (12/20) oranında yanlış kullanıldığı saptanmıştır.

Sonuçlar: Bulgular; disiplinler, interdisipliner, multidisipliner gibi kavramların kullanıldığını, ancak bu kavramların ne anlama geldiği konusunda ortak bir anlayışın olmadığını göstermiştir. İncelenen yayınların çoğunda kavram ile tanım uyumsuz ve tanımlamalar doğru olarak yapılmamıştır. Yayınlar, araştırma projesi hazırlayan bilim insanları ve toplumsal sorunlara çözüm arayan araştırmacılar tarafından kullanıldığı için bu nokta önem taşımaktadır. Bütünsel araştırma yaklaşımlarının farklılığı iş birliğinin, entegrasyonun ve akademik olmayan katılımın derecesinden kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda transdisipliner yaklaşıma; toplumun karmaşık sorunlarının tam olarak anlaşılması için, çok sayıda paydaş (üniversiteler, dernekler, şirketler ve hükümet gibi) ve çeşitli yöntemlerin (biyomedikal, sosyal ve politik) etkin çözüm üretmek üzere katkıda bulunması açısından gereksinim duyulduğunu vurgulamak gerekir. Bütünsel araştırmalarda yaklaşımların tümü aslında her bir disiplinin gelişmesi için gerekli bilgiyi de üretmektedir.

Anahtar Kelimeler: Disipliner, İnterdisipliner, Multidisipliner, Transdisipliner

ABSTRACT

Aim: There is an increasing interest in the integrative approaches to scientific studies. The common understanding of integrative approach concepts, therefore, is the main key for the communication of scientific project participants. This presentation aims to define and discuss disciplinary, multidisciplinary, interdisciplinary, and transdisciplinary approaches to the research process. The additional aim is to present the findings of a study in which the journal papers were analyzed from the concept meaning viewpoint.

Material and Methods: A study conducted to analyze 1000 papers for the using of approach concepts, such as disciplinary, interdisciplinary, multidisciplinary and transdisciplinary. Disciplinary studies are limited in a single, currently recognized academic discipline. Multidisciplinary studies involve several different academic disciplines researching one theme or problem without integration. Disciplinary and multidisciplinary studies may include non-academic participants. Interdisciplinary studies involve several unrelated academic disciplines which cross the subject boundaries to create new knowledge and theory. Transdisciplinary studies integrate both academic researchers from different unrelated disciplines and non-academic participants to research a common problem and to create new knowledge and theory

Results: In our study, interdisciplinary and multidisciplinary concepts were used in 980 papers. There was the wrong usage for "multidisciplinary" in 382 of 980 (39%), and for "interdisciplinary" in 114 of 980 (11%). The wrong usage of "transdisciplinary" was 60% (12 of 20).

Conclusions: These findings revealed that there is no consensus in the usage of integrative research concepts. In most cases, the concepts in research documents were inconsistent and definitions were missing. This is an important point because these documents are used by scientists to prepare research proposals or by communities to find a solution for public problems. The main differences between the approach concepts are the intensity of cooperation and integration of disciplines, and the involvement of non-academic fields. Transdisciplinary approaches are needed to fully understand the complex society problems in which multiple stakeholders, (i.e. communities, companies, and governments) and the intervention methods (i.e. biomedical, social, and political) contribute to the development of effective solutions. Taking all together, all approaches to integrative researchers also produce knowledge for the development of each discipline itself.

Keywords: Disciplinary, Interdisciplinary, Multidisciplinary, Transdisciplinary

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GÖZÜNÜZÜN IŞIĞI SÖNMESİN

Emin KURT

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emin KURT, e-mail: eminkurt@gmail.com

ÖZ

Görme kaybı genellikle birkaç dakika ila birkaç gün içinde ortaya çıkarsa akut olarak kabul edilir. Bir veya iki gözü de etkileyebilir ve görme kaybı kısmi veya toplam olabilir. Periferik görme kaybı, merkezi görme kaybı veya görme bulanıklığı şeklinde görülür. Ani körlük, özellikle hızlı bir şekilde tedavi edilmezse, kalıcı olabilir. Görme kaybının birçok nedeni vardır. Görme kaybının en yaygın sebepleri retinanın vasküler oklüzyonları, iskemik optik nöropati, vitreus kanaması ve travmadır. Diğer etyolojiler retina dekolmanı, akut açı kapanması glokomu, amaurosis fugaks, migren, vertebobaziler yetmezlik yer alır. Görme kaybına neden olan rahatsızlığın teşhisi ve tedavisi, mümkün olduğunca hızlı şekilde olmalıdır. Ancak tedavi görmeyi kurtaramayabilir veya düzeltemez. Bununla birlikte, erken tedavi, diğer gözde aynı durumun oluşma riskini azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Ani Görme Kaybı, Retinal Vasküler Bozukluklar, Tedavi

ABSTRACT

Visual loss is usually considered acute if it develops within a few minutes to a couple of days. It may affect one or both eyes and the loss of sight can be partial or total. It can include a loss of peripheral vision, loss of central vision, or a blurring of vision. Sudden blindness could potentially be permanent, especially if not treated quickly. There are many causes of visual loss. The most common causes of visual loss are vascular occlusions of the retina, ischemic optic neuropathy, vitreous hemorrhage and trauma. Other etiologies are retinal detachment, acute angle closure glaucoma, amaurosis fugax, migraine, vertebrobasilar insufficiency, etc. Diagnosis and treatment of the disorder causing the loss of vision should be treated as rapidly as possible, although treatment may not be able to save or restore vision. However, prompt treatment may decrease the risk of the same process occurring in the other eye.

Keywords: Sudden Visual Loss, Retinal Vascular Disorders, Therapy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİLİMSEL DÜŞÜNCENİN GELİŞİMİ

Emel KURT¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları AD. Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel KURT, e-mail: emelkurt@ogu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bilim bir bilgi arayışı ve problem çözme olduğu kadar yanlıyı ayıklama sürecidir

Gereç ve Yöntem: Bilimsel düşünce insan beyni evrimsel olgunluğa ulaştığı zaman kazanılmıştı. Bilim tarih boyunca varolmuştu. Ancak bilimsel yöntemler zamanın imkanları ve gerekliliklerine göre şekillendi. Tarih öncesi çağlarda bile insanoğlu, günlük gereksinimleri ile ilişkili ve bilimsel düşüncenin iyi örnekleri olan, bugün çok basit bulunan el aletleri kullanıyordu. Bilim daima insanın gereklilikleri ile paralel oldu, bilimsel düşünce tarihle eşzamanlı ilerledi.

Bulgular: Antik dünyada bilim merkezleri Babil, Mısır ve Hindistan'dı. Ancak antik Yunan ve Helen dönemi hepsinin mirasçısı ve akılcı düşünce buralarda şekillendi. Batı dünyasında bilim karanlık çağ boyunca muhafazakâr, geleneksel ve dini kısıtlamalar nedeniyle gelişemedi. Bilimsel düşünce daha sonra İber Yarımadası yoluyla İslam İmparatorluğu döneminde yeniden Avrupa'ya taşındı. Eski Yunan metinlerinin çevirisi ile Batı dünyası akılcı düşünce ile tanıştı. Rönesans ile bilimsel yöntemler ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmeleri izledi. Bilim Avrupa'da feodalizmin zayıflaması ile güçlendi. Sonuç olarak bilimsel düşüncenin yaygınlaşması ile insanlığın düşünce sistemi de değişti

Sonuçlar: Bilimsel yöntemler durağan değildir, tam tersine devamlı değişim halindedir. Bilimsel yöntem el sanatlarında olduğu gibi gelişti; önce gözlem, sonra deney. Başlangıçta bilim gözlem ve tanımlayıcı yöneme dayanıyordu. Bu sayede önce astronomi, fizik ve matematik gelişti. Bunlar sayesinde insanlık kullanışlı el aletleri ve mimari yapılar yapabildi. Daha sonra sınıflama süreci ve ölçüm metodlarındaki gelişmelerle analiz ve sentezin gelişmesi sonucu doğa bilimleri ve biyoloji gelişti. Günümüzde bilim etkisini özellikle elektronik alanında göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilim, Tarih, Bilimsel düşünce

ABSTRACT

Aim: Science is a knowledge search and problem solving as well as a process of extracting errors

Material and Methods: Scientific thought has been acquired when human brain reached to its developmental maturity during evolution. Science has always been during history. However, scientific methods have been formed according to present requirements and opportunities. Even in prehistoric times, Humankind was using some very simple hand devices which were related with daily requirements and were good examples of scientific thought. Science has been always together with human's requirements and scientific thought developed concurrently with history.

Results: Babylon, Egypt and India were scientific centers during antiquity. However, antique Greece and Hellen period were inheritor of all and rational thought has been formed here. Conservational, traditional and religious restrictions limited scientific improvement in western world during Dark Ages. Later scientific thought entered to the Europe by Islamic Empire through the Iberian Peninsula. By translation of old Greek manuscripts, western world met with rational thought. With Renaissance, scientific methods followed economical, social and cultural developments. Science could established its improvement by weakening feudalism in Europe. As a result, humanity changed its way of thought by spreading scientific thought.

Conclusions: Scientific methods are not stationary, rather a changing process. Scientific method developed like in handcraft; first observation, then experience. At the beginning, science was based on observational and descriptive methods which made progression in astronomy, physics and mathematics. By this way, Humankind managed to build usable-mechanical devices and architectural buildings. Later, as result of detection of classification and measurement methods, analysis and synthesis were improved causing development in nature science and biology. Today, science presents itself especially in the area of electronics.

Keywords: Science, History, Scientific thought

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BEYİN VE ŞİDDET

Necip KUTLU¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Necip KUTLU, e-mail: necip.kutlu@cbu.edu.tr

ÖZ

Beynimizin nasıl çalıştığının özelliklerini gerçekten bilmeden büyüyoruz. Onu korumak için basit şeyleri yapmaya çalışıyoruz. Beynimizi ve vücudumuzu dengeli hale getirmek için yeterli miktarda su içmek, uygun beslenmek ve bir bisikletin üzerindeyken kask kullanmak gibi önlemler sunuyoruz. Fakat beynimizi de korumak zorunda olduğumuz diğer etkiler var. Beynimizin fiziki yapısını etkileyebilen şiddete maruz kalma gibi sorun da var. Bir ebeveyn veya bakıcı yaptığı fiziksel şiddet ortamı çocukta fiziksel yaralar açabilir. Şiddete maruz kalmak beynini değiştirebilir ve gelişimi engeller. Şiddet içeren aile ve ortamlarda yetiştirilen çocukların beyinleri, savaşa maruz kalan askerlerin beyinlerine benzer şekilde gelişebilmektedir. Tehditleri algılamaya ve acıyı, acımasız ortamlarda yardımcı olabilecek uyarılmalara, ancak stres ve kaygı ile uzun vadeli sorunlar üretmeye meyilli olmaya hazırlanıyorlar. Onun için tehlike uyarı sinyali verebilecek erken ipuçlarını algılamak için onlar uyarlanabilir. Onların tepki vermesine, tehlikeyi denemek ve denemek için izin veriyor. Stresli koşullarla karşı karşıya kaldıklarında çocuk beyni stresle baş etmek için beyin devrelerini harekete geçirirler ve hormon salırlar. Stres hormonları erişkinler tehdit edildiğinde kendilerini korumalarına yardımcı olur. Stresli olay bittiğinde, fiziksel yanıt azalır ve nihayet kaybolur. Ancak kronik şiddete maruz kalan çocuk beyni stres tepkilerini hiçbir zaman kapatmaz. Her zaman uyanık ve kriz halindedirler. Nörokimyasal değişiklikler ve adaptasyon üretebilirler. Buda çocuk beynine kalıcı olabilen zarar verirler. Şiddetin çocukların beyinlerini etkilediğini gösterir ve istismar edilen çocukları yüksek düzeyde saldırganlık, kaygı, depresyon ve diğer davranış sorunları olan yetişkinler haline gelir. Stres hormonlarında yoğun bir artış nedeniyle istismara maruz olmuş çocukların beyinleri, travmatize edilmemiş çocukların beyinleri kadar iyi entegre değildir. Bu travmayı geçirmiş çocukların neden öğrenme, duygusal düzenleme, entegre işleyiş ve sosyal kalkınma konularında önemli güçlüklerle karşılaştıklarını açıklar.

Beyin ergenlik döneminin sonuna ortalama 23 yaşında kadar gelişme devam eder. Her tecrübe ister iyi ister kötü olsun, beynimizde yeni nöronal bağlantılar oluşturur. Aşırı Stres Beyin Mimarisini Etkilemektedir. Yaşamın başındaki önemli olumsuzlukların kalıcı bir şekilde değişebilir. Ancak bir çocuğun stresli durumları öğrenme ve bunlara uyum sağlama kapasitesidir. Daha iyi bir ev ortamı ve iyimser davranış ile bu tür stresin etkilerini ne kadar aza indirebileceğini ve yıkılmayı en aza indirmek için nasıl şekillendirilebileceğini söyleyebiliriz.

Beynimiz sürekli değişiyor. Bu nedenle, çocuğa tekrarlayan, yeni ve olumlu deneyimler kazandırmanın asla geç değildir.

Anahtar Kelimeler: Beyin, Şiddet, Çocuk

ABSTRACT

We are growing up without really knowing how our brain works. We're trying to do simple things to protect her. We offer measures such as drinking enough water, eating properly and using a helmet on a bicycle to make our brain and body balanced. But there are other effects we have to protect our brain. There is also the problem of exposure to violence that can affect the physical structure of our brain. Physical violence by a parent or carer can cause physical harm to the child. Exposure to violence can alter your brain and prevent development. Brains of children who are raised in violent families and environments can develop in a manner similar to the brains of soldiers exposed to war. They are preparing to perceive threats and adaptations that can help in painful, ruthless environments, but tend to produce long-term problems with stress and anxiety. They can be adapted to detect early clues that can give danger warning signals. He allows them to react, to try and test the danger. When faced with stressful conditions, the child's brain activates the brain circuits to cope with stress and attacks hormones. Stress hormones help protect themselves when adults are threatened. When the stressful event is over, the physical response diminishes and finally disappears. However, children who are exposed to chronic mental stress never turn off their stress reactions. They are always awake and in crisis. They can produce neurochemical changes and adaptation. This can damage the child's brain, which can be permanent. Violence indicates that children are affected by their brains and their exploited children become adults with high levels of aggression, anxiety, depression and other behavioral problems. Brains of children exposed to abuse due to an intense increase in stress hormones are not as well integrated as the brains of untrained children. This explains why children who have suffered trauma face significant difficulties in learning, emotional regulation, integrated functioning and social development. After the brain puberty, development progresses to an average age of 23 years. Every experience, whether good or bad, creates new neuronal connections in our brain. Excessive stress affects brain architecture. The major negative aspects of life can change permanently. However, the capacity of a child to learn and adapt to stressful situations, With a better home environment and optimistic behavior, we can say how much loss to such stress influences and how to shape the most to break down. Our mind is constantly changing. For this reason, it is never too late to give children new, positive experiences.

Keywords: Brain, Violence, Child

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIKTA BİYOMÜHENDİSLİK

İbrahim TUĞLU¹, Elgin TÜRKÖZ ULUER², Adnan KAYA³, Utku ERCAN⁴, Sevinç İNAN⁵

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Katip Çelebi Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği İzmir Türkiye

³İzmir Ekonomi Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İbrahim TUĞLU, e-mail: mituglu@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Tıbbi teknolojideki yeni gelişmeler, sağlık için biyomedikal mühendisliği ile ilgili devam eden çalışmaların yolunu açmıştır. Disiplinler arası uygulamalar, tıbbi sağlık için biyomedikal mühendisliği çalışmalarına genel bir bakış sağlamak amacıyla tıp doktorları ve sağlık uzmanları da dahil olmak üzere araştırmacıları ve uygulayıcıları bir araya getirmektedir. Bilimin ve teknolojinin farklı ama birbirine bağlı yönleri, tedavisi zor olan sağlık sorunları için yeni çözümler üretmek ve yaşam kalitesinin geleceğini etkilemek için çalışmaktadır. Biyomedikal Mühendislik, mühendislik, tıp ve biyoloji alanlarında oldukça disiplinler arası ve iyi kurulmuş bir disiplindir. Teknoloji ve inovasyon, dünya sağlığını daha iyi bir hale getirebilir. Biyomedikal teknoloji tasarımı ile küresel sağlık ile ilgili tıbbi, düzenleyici, ekonomik, sosyal ve etik sorunlar arasındaki etkileşim incelenmelidir. Biyomedikal alandaki öğrenim stratejisi, kanser taramaları, görüntüleme teknolojileri, implante edilebilir cihazlar ve aşilar gibi vaka incelemelerini kapsayan, dünyadaki karmaşıklıkların ve çeşitliliklerin cihaz ve terapilerin tasarımını nasıl etkilediğini öğretmeye dayanmaktadır

Gereç ve Yöntem: Elektromanyetik alanların (EMA) hücre çoğalmasını ve farklılaşmasını uyarması, yıllar boyunca rejeneratif tıp alanında uzmanlaşmış pek çok laboratuvarın dikkatini çekmektedir. Son zamanlarda yapılan çalışmalar, EMA'nın neden olduğu biyolojik etkileri doku rejenerasyonunu ve yara iyileşmesini kontrol etmeye yardımcı olmak için nasıl kullanıldıklarını aydınlatıyor. Yapılan son çalışmalar, EMA'nın farklı iyileşme evrelerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu düşündürmektedir. EMA'nın etkilediği süreçler arasında, sınırlı olunmayarak, hücre göçü ve çoğalması, büyüme faktörlerinin ifadesi, nitrik oksit sinyali verme, sitokin modülasyonu ve daha fazlası yer alır. Bu etkiler, düşük frekansların (aralık: 30-300 kHz) ve son derece düşük frekansların (aralık: 3-30 Hz) uygulanması sırasında bile tespit edilmiştir. Doku mühendisliği ve EMA ile aktive edilen metal nanopartiküllerin ilaç verme ve yara pansumanında kullanılması için gelecekteki EMA uygulama perspektifleri için dikkat edilmesi gerekmektedir.

Bulgular: Plazma tıbbi, yüksek potansiyel gösteren yenilikçi bir araştırma alanı haline geldi. Soğuk atmosferik plazmanın bulunmasından bu yana, yeni, çok yönlü tıbbi tedavi olanakları mevcuttur. Kısa bir süre içinde tıp bilimcileri, fizikçiler ve biyologlardan oluşan çok disiplinli bir özel ilgi grubu oluşturuldu ve plazma tıbbını anlamayı ve klinik ve bilimsel sorulara cevap vermeyi amaçladı. Temel bir görev, plazmanın klinik tıbbi girişi ve aynı zamanda plazmanın hücre seviyedeki etki mekanizmalarının daha ayrıntılı incelenmesi olacaktır. Ancak o zaman hastalarda plazma tedavisinin güvenliği sağlanabilir. Yara iyileştirme araştırmasının amacı, hipertrofik yara izi ve kontraktür gibi problemleri en aza indirirken cildin orijinal yapısını ve işlevselliğini tamir etmek ve onarmaktır. Bunun yapılmasının yollarından biri, kök hücrelerinin rejeneratif kabiliyetini kullanarak cildin doğal iyileşme sürecini güçlendirmektir. Farklı kaynaklardan elde edilen kök hücrelerin doku iyileştirme potansiyellerindeki faydaları ve dezavantajları karşılaştırılmalıdır. Kök hücrelerin tedavi amaçlı uygulanma teknikleri devam etmekte olan araştırmaların odak noktasını oluşturmakla birlikte ve bu büyüyen potansiyelin geleceğe yönelik etkileri araştırılmalıdır. Hasar görmüş dokuların hızlı ve verimli iyileşmesi, doku işlevinin restorasyonu ve doku kusurlarının önlenmesi için kritik önem taşır. Yara iyileşmesi çalışmaları için in vitro kök hücre modellerinin birçoğu tanımlanmıştır. Kök hücre ve kök hücreden diğer tüm hücrelerin farklılaşması, yara iyileşmesinin mekanizmaları konusundaki anlayışımıza önemli bir katkı sağlamıştır. Bir yaranın ortamını in vivo olarak taklit eden ortak hücre kültür modelleri geliştirmek için daha fazla çalışmanın yapılması gerekmektedir.

Sonuçlar: Etik kurallar ve düzenlemeler bilim adamları ve halk sağlığı için önemlidir ve her platformda tartışılması gerekir. Örneğin, embriyo araştırması için "14 günlük kural", bozulmamış insan embriyolarıyla yapılan deneylerin, onlardan 14 günün ötesinde veya ilkel çizgilerin ortaya çıkmasına izin vermemesi gerektiğini şart koşar. Bununla birlikte, uygun şekilde kültüre edilen insan pluripotent kök hücrelerin embriyonik özellikleri, kendi kendine organize edebildiğini ve tekrar ortaya koyduğunu gösteren son deneyler, 14 günlük kuralla ilgili zorlukları vurgulamış ve yeniden değerlendirilmesi için çağrı yapılmasına yol açmıştır. Embriyo benzeri özelliklere sahip sentetik insan ile yapılan araştırma sınırlarının, bu tür özelliklerin üretilmesi üzerine mümkün olduğunca dayandığına ve araştırma ve biyoetik topluluklarının, çözümleri haritalandırmaya yönelik kapsamlı bir soruşturma yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık, Biyomühendislik, Elektromanyetik alan, Soğuk plazma, Kök hücre, Etik

ABSTRACT

Aim: New developments in medical technology have paved the way for the ongoing studies of biomedical engineering for healthcare. Interdisciplinary applications bring together researchers and practitioners, including medical doctors and health professionals, to provide an overview of the studies of biomedical engineering for medical health. Their different but interconnected aspects of science and technology seek to provide new solutions for difficult healthcare problems and impact the future of the quality of life. Biomedical Engineering is a highly interdisciplinary and well-established discipline spanning across engineering, medicine and biology. Technology and innovation can transform world health in a better way. We should examine the interplay between biomedical technology design and the medical, regulatory, economic, social and ethical issues surrounding global health. Driven by case studies, including cancer screening, imaging technologies, implantable devices and vaccines, students learn how the complexities and variation across the globe affect the design of devices and therapies.

Material and Methods: Ability of electromagnetic fields (EMF) to stimulate cell proliferation and differentiation has attracted the attention of many laboratories specialized in regenerative medicine over the past number of decades. Recent studies have shed light on bio-effects induced by the EMF and how they might be harnessed to help control tissue regeneration and wound healing. Number of recent reports suggests that EMF has a positive impact at different stages of healing. Processes impacted by EMF include, but are not limited to, cell migration and proliferation, expression of growth

factors, nitric oxide signalling, cytokine modulation, and more. These effects have been detected even during application of low frequencies (range: 30-300 kHz) and extremely low frequencies (range: 3-30 Hz). We have to pay attention for future perspectives of application of EMF for tissue engineering and use of metal nanoparticles activated by EMF for drug delivery and wound dressing. Plasma medicine has developed into an innovative field of research showing high potential. Since the establishment of cold atmospheric plasma, new, multifaceted medical treatment opportunities have become available. Within a short time, a multidisciplinary special interest group of medical scientists, physicists, and biologists was created, aiming to understand plasma medicine and answer clinical as well as scientific questions. In dermatology, new horizons are being opened for wound healing, tissue regeneration, treatment of skin infections, and tumor therapy. A major task will be the introduction of plasma into clinical medicine and, simultaneously, the further investigation of the mechanisms of action of plasma at the cellular level. Only then can the safety of plasma treatment in patients be assured.

Results: Wound healing of skin is one of the most common sources of trauma globally that comprise a significant drain on long-term personal and healthcare cost. Large surface area wounds are difficult to manage and may result in significant physiologic and psychologic sequelae. The goal of wound healing research is to fully repair and restore skin's original structure and functionality while minimizing problems such as hypertrophic scarring and contracture. One of the ways this can be achieved is through augmentation of the skin's natural healing process using the regenerative capability of stem cells. We should compare and contrast the benefits and drawbacks to various sources of stem cells and techniques of delivery into damaged tissues that have been the focus of established and ongoing research, and avenues of exploration this burgeoning arena offers for the future. Rapid and efficient healing of damaged tissue is critical for the restoration of tissue function and avoidance of tissue defects. Many in vitro stem cell models have been described for wound healing studies; however, the mechanisms that underlie the process, especially in chronic or complicated wounds, are not fully understood. The identification of cell culture systems that closely simulate the physiology of damaged tissue in vivo is necessary. We should discuss the cell culture models that have enhanced our understanding, this far, of the wound healing process or have been used in drug discovery. Stem cell and differentiation of other all cells from stem cell have played a pivotal role toward our understanding of the mechanisms of wound healing. More studies are necessary to develop co-culture cell models which closely simulate the environment of a wound in vivo.

Conclusions: Ethic rules and regulations are important for scientist and public health and need discuss in every platform. For example, the "14-day rule" for embryo research stipulates that experiments with intact human embryos must not allow them to develop beyond 14 days or the appearance of the primitive streak. However, recent experiments showing that suitably cultured human pluripotent stem cells can self-organize and recapitulate embryonic features have highlighted difficulties with the 14-day rule and led to calls for its reassessment. Here we argue that these and related experiments raise more foundational issues that cannot be fixed by adjusting the 14-day rule, because the framework underlying the rule cannot adequately describe the ways by which synthetic human entities with embryo-like features (SHEEFs) might develop morally concerning features through altered forms of development. We propose that limits on research with SHEEFs be based as directly as possible on the generation of such features, and recommend that the research and bioethics communities lead a wide-ranging inquiry aimed at mapping out solutions to the ethical problems raised by them.

Keywords: Health, Bioengineering, Electromagnetic Field, Cold plasma, Stem cell, Ethic

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TEDAVİ AMAÇLI ELEKTROMANYETİK ALAN CİHAZ TASARIMI

Adnan KAYA

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

*Kâtip Çelebi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Elektro Manyetik Alanlar ve Mikrodalga İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Adnan KAYA, e-mail: adnan.kaya@ikc.edu.tr

ÖZ

Elektromanyetik alan ile tedavi sistemleri günümüzün önemli araştırma konularından birisidir. DMAT tedavi sistemleri için değişik tiplerde anten ve bobin tasarımları ve analizleri yapılmaktadır. EMA maruziyeti, güç yoğunluğu ve mesafe yanında; maruziyet süresi, tipi (yakın veya uzak alan), kaynağın frekansı, elektrik ve manyetik alan büyüklüğü ile modülasyon (sürekli dalga veya darbe modülasyonu) gibi fiziksel özelliklere göre belirlenmektedir. Biyolojik sistemlerdeki maksimum RF enerji etkileşimi; biyolojik dokulardaki nüfuz (penetrasyon) ve dağılımı, enerji emilimi, güç depolanması, oluşan elektrik ve manyetik alan tarafından belirlenebilir. Bunların miktarları, hedefin büyüklüğü ve fiziksel şekliyle ilişkili olarak değişiklik göstermektedir. Bu sunumda düşük seviyeli elektromanyetik enerji üreten %10-40 duty cycle ile 1 KHz de darbe modüleli 27.1 MHz ISM bandında çalışan ve adaptif bant özelliği de olan özellikle yara iyileşmesinde 3'te 1 oranında artış sağlayan bir cihaz gelişimi anlatılmıştır. Bu çalışmada öncelikli hedef yara iyileştirmesini hızlandıran bir cihaz üretmektir. Çalışılan konu medikal uygulamalarda çeşitlilik potansiyeline sahiptir. Bu alanda edilecek tecrübe sayesinde farklı hastalıklar (diş problemleri, kemik kırıkları, ağrı giderimi v.b.) için ufak değişikliklerle yeni ve uygulanabilir tedavi yöntemleri geliştirilebilir. Elektromanyetik alanın yara iyileşmesini hızlandırdığına dair birçok çalışma vardır ve piyasada yardımcı tedavi olarak kullanılan çok çeşitli ürünler de bulunmaktadır. Buna karşın klinik olarak bunu en iyi şekilde uygulamanın problemleri bulunmaktadır. Bu durumu aşmak için biyolojik modellerle elektromanyetik alan altında meydana gelen mekanizma araştırılmalıdır. Böylece iyileştirmeyi hızlandırıcı parametrelerin seçimi daha kolay olacaktır.

Anahtar Kelimeler: EMA, Darbeli Manyetik Alan, Darbeli Radyo Frekans Enerji,

ABSTRACT

Electromagnetic field and treatment systems are one of the important research subjects of today. In this project, antenna and coil designs and analyzes were performed for different types of DMAT treatment systems. Electromagnetic field exposure, besides power density and distance; It is determined by physical properties such as the duration of exposure, type (near or far field), frequency of the source, magnitude of the electric and magnetic fields and modulation (continuous wave or pulse modulation). Maximum RF energy interaction in biological systems can be determined with penetration and distribution in biological tissues, energy absorption, power storage, generated electrical and magnetic fields. Their quantities vary in relation to the size and physical form of the target. The aim of this project to develop a device that provides increase of 3'te 1 in wound healing with especially in the 27.1 MHz ISM band with 10-40 duty cycle and pulse modulated at 1 kHz, with adaptive band feature. The primary goal in this study is to produce a device that accelerates wound healing. The subject of study has a diversity potential in medical applications. Through this experience, new and feasible treatment modalities can be developed with minor changes for different diseases (tooth problems, bone fractures, pain relief etc.). There are many studies that the electromagnetic field accelerates wound healing, and there are also a wide range of products that are used as adjunctive treatments in the market. On the other hand, there are problems in clinically implementing this in the best possible way. This situation should be investigated mechanisms occurring under biological modelings and integrations on electromagnetic fields to overcome. Thus, it will be easier to improve the selection of accelerator parameters.

Keywords: EMF, Pulse Magnetic Field, Pulse Radio Frequency Energy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TIBBİ PLAZMALAR: ATMOSFERİK SOĞUK PLAZMALARIN BİYOMEDİKAL UYGULAMALARI

Utku Kürşat ERCAN

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Biyomedikal Mühendisliği Bölümü İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Utku Kürşat ERCAN , e-mail: utkuercan@gmail.com

ÖZ

Plazma ilk defa 1900' lü yılların başında Langmuir tarafından, maddenin dördüncü hali olarak tanımlanmıştır. Plazma; iyonize gaz, yüklü parçacıklar, serbest elektronlar, elektriksel olarak uyarılmış parçacıklar ve UV fotonlarından oluşur ve evrenin %99' undan fazlasının oluşturur.

Plazma, gaz sıcaklığına bağlı olarak soğuk ve sıcak plazmalar olmak üzere ikiye ayrılabilir. Sıcak plazmalarda, gaz sıcaklığı, serbest elektronların sıcaklığına eşittir ve binlerce Kelvin dereceye ulaşabilir. Tersine, soğuk plazmalarda, elektronların sıcaklığı binlerce dereceye ulaşırken, gaz sıcaklığı yükselmez ve çevre sıcaklığı seviyesinde kalır. Bu bakımdan soğuk plazmalar, sıcaklığa duyarlı malzemeler üzerinde kullanılabilir.

Plazma oluşumu sırasında biyolojik olarak aktif, hidrojen peroksit, hidroksil radikali, ozon, süperoksit, singlet oksijen gibi reaktif oksijen türleri ve nitrik oksit, nitrit, nitrat, peroksinitrit gibi reaktif nitrojen türleri üretilir.

Tıbbi plazmalar alanı, mühendislik, fizik, kimya ve yaşam bilimlerini kullanan, multi disiplinler, yeni terapötik yöntemler sunan yeni bir bilim dalıdır. Uzun sürelerdir sıcak plazma ve plazma jetleri cerrahide, kesme, koterizasyon ve ablasyon amaçlı kullanılmaktadır. Soğuk plazmaların hassas yüzeylerde kullanılabilirliği, sıcak plazmalar yanında soğuk plazmaların da pek çok biyolojik uygulamalarının yolunu açmıştır ve şu anda hali hazırda tıbbi plazmalar alanındaki çalışmalar tüm dünyada hızla ilerlemekte ve klinik kullanıma girmeye aday durumdadır. Plazmaların en sık çalışılan biyomedikal uygulaması dezenfeksiyon olup, bakteri, mantar, virüs, prion, spor inaktivasyonu değişik plazma uygulama yöntemleriyle sağlanabilmektedir ve ayrıca plazma ile muamele edilen farklı materyaller de antimikrobiyal özellik kazanabilmektedir. Bunun yanında soğuk plazmaların, koagülasyon, yara iyileşmesi, diş beyazlatma, implant-kemik entegrasyonunun artırılması, estetik amaçlı kullanımı, anjiyogenesis, kanser terapisi, transfeksiyon uygulamaları da hızla gelişmekte ve pek çok klinik bilim dalının ilgisini çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Plazma, Plazma Tıbbi, Reaktif Oksijen Ve Azot Türleri

ABSTRACT

Plasma was first defined as the fourth states of matter in the beginning 1900's by Langmuir. Plasma consists of ionized gas, charged particles, free electrons, electrically excited particles and UV photons and constitutes more than 99% of the universe. Plasmas are classified as thermal (hot) and non-thermal (cold) plasmas based on the gas temperature. In thermal plasmas, gas temperature is equal to temperature of free electrons and might reach thousands of Kelvins. Conversely, in non-thermal plasmas, gas temperature remains at room temperature while temperature of free electrons reaches thousands of Kelvins. Therefore, non-thermal plasmas could be utilized for the treatment of heat-sensitive materials. Biologically active reactive oxygen species such as hydrogen peroxide, hydroxyl radical, ozone, super oxide singlet oxygen and reactive nitrogen species such as nitric oxide, nitrite, nitrate, peroxy nitrite are produced during formation of plasma. Plasma medicine is a novel multidisciplinary field that aims to provide novel therapeutic solutions. Thermal plasmas have been in use in surgery for incision, cauterization and ablation for long time. Recently, cold plasmas are involved in various biological applications due to their applicability on sensitive materials. Antimicrobial activity of non-thermal plasmas is widely studied and cold plasmas show broad spectrum antimicrobial activity on bacteria, fungus, virus and even prions. Moreover, plasma treated materials might gain antimicrobial activity. Additionally, non-thermal plasmas are utilized in different biomedical applications including, coagulation, wound healing, biomaterial treatment, angiogenesis, cancer therapy and attracting the attention of scientists from different clinical fields.

Keywords: Plasma, plasma medicine, reactive oxygen and nitrogen species

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HÜCRESEL TEDAVİDE ETİK

Elgin TÜRKÖZ ULUER¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Elgin TÜRKÖZ ULUER, e-mail: drelingturkoz@gmail.com

ÖZ

Tıp ve teknoloji alanındaki gelişmelerle birlikte artık hastalıkların tedavisinde ilaç olarak hücrelerin özellikle de kök hücrelerin kullanımı gündeme gelmektedir. Kök hücre çalışmaları embriyonik ve embriyonik olmayan kök hücre çalışmaları olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. 1998’de insan blastokistinden embriyonik kök hücre eldesi ile bu hücrelerin ilaç araştırmaları, transplantasyon ve tedavi amaçlı kullanım potansiyellerinin bulunması beraberinde etik kaygılara yol açmıştır. Bu etik kaygılar özellikle klonlama ve araştırma amaçlı embriyo oluşturma üzerinedir. Kök hücrelerin gerek deneysel araştırmalarda gerekse tedavi amaçlı uygulamalarda kötüye kullanıma, etik ve yasal sorunlara yol açma ihtimali bulunmaktadır. Günümüzde insan embriyonik kök hücreler üzerinde çalışmalar yapılması birçok ülke tarafından yasaklanmıştır. Bununla birlikte bazı ülkeler embriyonik kök hücre ile ilgili çalışmalara izin vermektedir. Türkiye’de 2003 yılında yürürlüğe giren ‘Biyoloji ve Tıbbın Uygulanması Bakımından İnsan Hakları ve İnsan Haysiyetinin Korunması Sözleşmesi: İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesi’ ile embriyonik kök hücrenin üretilip kullanılması engellenmektedir. Embriyonik kök hücrelerin yanı sıra erişkin kök hücreler birçok deneysel ve klinik çalışmada kullanılmaktadır. Multipl Skleroz, Amyotrofik lateral skleroz, Diabetes Mellitus ve omurilik yaralanmalarında denetlenmektedir. Sağlık Bakanlığı çalışmaların yapılacağı birimler ve çalışanların özelliklerini 2006 yılında yayınladığı genelgede tanımlamıştır. Ülkemizde kök hücre çalışmaları sıkı kurallara bağlanmış olmasına rağmen kanuni yaptırımlar konusunda eksiklikler bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kök Hücre, Etik, Hukuk

ABSTRACT

The use of cells, especially the stem cells as medicine in the treatment of diseases is at the forefront with the new developments in the field of medicine and technology. Stem cell studies can be divide in the two groups; embryonic and non-embryonic stem cell studies. In 1998 with the isolation of embryonic stem cell from the human blastocyst the potential use of these cells in drug researches, transplantation and treatment led to ethical concerns. These ethical concerns are particularly about cloning and embryo creation for the purposes of research. The stem cells are likely to cause abuse, ethical and legal problems in experimental investigations, even in therapeutic applications. Today, studies on human embryonic stem cells have been forbidden by many countries. However, some countries allow embryonic stem cell studies. In Turkey with the statutes at large in 2003 the generation and use of the embryonic stem cell is prevented. Beside embryonic stem cells, adult stem cells are used in many experimental and clinical studies. Adult stem cells are tested in Multiple Sclerosis, Amyotrophic lateral sclerosis, Diabetes Mellitus and spinal cord injuries. In the general instruction which is published in 2006 the Ministry of Health defines the units in which the work to be carried out and the characteristics of employees. The stem cell studies restricted with the rules but there is some deficiency about the enforcement of the law.

Keywords: Stem Cell, Ethics, Law

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

AKUPUNKTUR

Turan GÜNDÜZ¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, SHMYO, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Turan GÜNDÜZ, e-mail: drtgunduzq@yahoo.com

Öz

Akupunktur Latince bir kelime olup iğne anlamına gelen acus ile iğnelemek anlamına gelen punctura kelimelerinden türemiştir. Akupunktur 5000 yıldan daha fazla geçmiş olan, Uygur Türklerinin bulduğu Çinlilerin geliştirip dünyaya yaydığı bir tedavi metodudur. M.Ö. 2698 ile 2598 yılları arasında yaşayan Sarı imparator, HUANG Tİ, doktorlarına, "Akupunktur dışındaki tüm şifa metotlarının yasaklanmasını arzu ediyorum. Bu metodu ve bilginin kaydedilerek, gelecek nesillere aktarılmasını ve yasalarının kayda geçirilmesini emrediyorum ki, Akupunktur'u uygulamak kolay ve unutmak zor olsun." şeklinde bir buyruk verdiği rivayet edilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü 1979 da Akupunktur belli hastalıkların tedavisi için kabul ederken Ülkemizde resmi olarak kabul edilmesi 1991 tarihinde olmuştur. Akupunktur felsefesine göre vücutta Yin ve Yang adı verilen birbirine zıt ancak uyum içinde işleyen iki enerji kanalı vardır. Bu kanallar Yini (Siyah) ve Yang'ı (beyaz) simgeler. Akupunktur insanı beden ve ruh olarak ikiye ayırmaz. Biyolojik bedenimiz ruhumuzu yönetir ve bu yönetim için ruhun biraz daha kesif şekli olan "can" 'ın bütün hücrelere nüfus etmesi, yayılması gerekir. Can'ın bu yayılımı kanallar aracılığıyla olur. Eğer Can (veya özel bir enerji olan Çi'nin) kanallarda serbest olarak dolaşamazsa dolaşımın olamadığı, bozulduğu yerde hastalıklar ortaya çıkar. Kanallarda Can'ın dolaşımını engelleyen soğuk, sıcak, rüzgâr, nem gibi bazı patolojik faktörler vardır ki bunlar hastalıkları oluştururlar. Derimizin üzerinden derinlere doğru giren noktalar vardır. Bu noktalara vücudumuzun yönetim noktaları denilebilir. Noktalar kanallara açılırlar. Kanallarda enerji tıkanıklığı olunca bu noktalar aracılığıyla tıkanıklıklar açılır, kanallardan enerji akımı sağlanarak hastalık tedavi edilir. İğneler genelde 20 dakika kalır. Hastalar çoğu kez iki günde bir gelirler. Ağrı tedavisi uygulayan hekimlerin %90 akupunktur uygulamaktadır. Günlük yaşantımızda Yin ve yang'ı ifade eden eş anlamlı kelimeleri sıklıkla kullanıyoruz. Örnek olarak, kadın-erkek, olumlu-olumsuz, sıcak-soğuk, pozitif elektrik-negatif elektrik. Yin ve Yang arasında zıtlık, bağımlılık, destek olmak ve tükenmek ve birbirine transformasyonu gibi iletişim devamlı vardır. Yine akupunkturun doğasında beş temel materyalin hareketinden ve değişiminden sorumlu olan beş element teorisi de etkilidir. Bunlar ODUN, ATEŞ, TOPRAK, METAL ve SU'dur. Bunlar; Geleneksel Çin Tıbbına göre insan vücudundaki fizyolojik ve patolojik ilişkileri değerlendirmektedir. Dünya Sağlık Örgütü'nün Akupunktur'u bir tedavi metodu olduğunu kabullenmesinden sonra hızla gelişmiştir. Osmanlı döneminde kullanıldığını ve kuru iğne tedavisi olarak anıldığını biliyoruz. Günümüzde Tüm dünyada yaygın olarak kullanılmaktadır. Hatta Çin, Fransız, Alman, Japon ve Amerika ekolu gibi yöntemler gelişmiştir. Avrupa da ve Amerika da bu tedavi metodu yaygın olarak kullanıldığı gibi bu tedavi metodunun öğretildiği okullar bulunmaktadır. Ülkemizde birçok devlet ve vakıf üniversitelerinde sağlık bakanlığı onaylı Tamamlayıcı tıp sertifikası programları bulunmaktadır. Ayrıca birçok devlet ve üniversite hastanelerinde Akupunktur poliklinikleri açılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akupunktur, Tamamlayıcı ve Geleneksel Tıp

ABSTRACT

Acupuncture is a Latin word, which means that the acus, which means the needle, is derived from puncture words which means to pierce. Acupuncture is a treatment method developed by the Uyghur Turks and devolepe Chinamen and deleveted by the peoples of the world more than 5000 years ago. B.C. The Yellow Emperor HUANG TI, who lived between 2698 and 2598, told his doctors, "I would like to ban all methods of healing out of acupuncture, I command this method and information to be recorded, passed on to future generations, and the law enforced so that it is easy and difficult to forget to apply acupuncture." It is reported that he gave a command. World Health Organization In 1979 Acupuncture was officially accepted in our country in 1991, while accepting it for the treatment of certain diseases. According to the acupuncture philosophy, there are two energy channels in the body, which are called Yin and Yang, but function in harmony. These channels are Yin (Black) and Yang (white) symbols. Acupuncture does not divide a person into two as body and soul. Our biological body manages our soul, and for this reason the "soul", whose soul is a bit more sophisticated, needs to spread and spread to all the souls. This propagation of life happens through channels. If Can (or Chie, a special energy) can't circulate freely in the channels, illness occurs where there is no circulation, it is corrupted. There are some pathological factors such as cold, hot, wind and humidity that prevent Can's circulation in the channels, which constitute diseases. There are points penetrating deep through our skin. This point can be called the management points of our body. Points open up the channel. When there is energy clogging in the channels, obstructions are opened through these points and the disease is treated by providing energy flow from the channels. The needles usually stay 20 minutes. Patients often come every two days. 90% of acupuncture practitioners practice acupuncture. In our daily lives, we often use synonyms that express Yin and YANG. For example, female-male, positive-negative, hot-cold, positive electricity-negative electricity. There is continuity between Yin and Yang, such as contrast, dependency, support and exhaustion and mutual transformation. Again, the five elements that are responsible for the movement and variation of the five basic materials in the nature of acupuncture are influential in theory. These are WOOD, FIRE, SOIL, METAL and SU. These, according to Traditional Chinese Medicine, human is evaluating physiological and pathological relationships in the body. The World Health Organization has developed rapidly since Acupuncture was accepted as a treatment method. We know that it was used during the Ottoman period and is referred to as dry needle therapy. Today it is widely used all over the world. In fact, methods such as China, French, German, Japanese and American methods have developed. In Europe and America, this treatment method is widely used and there are schools where this treatment method is taught. Many national and foundation universities in our country have the Ministry of Health approved supplementary medical certificate programs. Acupuncture policlinics were also opened in many state and university hospitals.

Keywords: Acupuncture, Complementary and Traditional Medicine

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BITKİSEL TEDAVİLER ZARARSIZ MI?

Ercüment ÖLMEZ¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 01.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ercüment ÖLMEZ, e-mail: ercumentolmez@hotmail.com

ÖZ

Bitkisel ürünler de dahil olmak üzere, tamamlayıcı ve alternatif tedaviler, genel nüfusta ve ayrıca hastalar ile doktorlar arasında gittikçe yaygınlaşmaktadır. Bitkisel preparatların "doğal" ve bu nedenle "zararsız" olduğuna inanılmaktadır ve bundan dolayı çocuklar ve gebelik ve emzirme dönemindeki kadınlar da dahil olmak üzere yaygın olarak kullanılmaktadırlar. Bununla birlikte, bitkisel ilaçların kullanımı arttıkça, bunlara bağlı akut ve kronik zehirlenme vakalarının görülme sıklığı da artmaktadır. Çoğu bitkisel tedavilerde, ilaçlar için olan düzenlemeler yoktur ve yan etkileri genellikle bildirilmemektedir. Gerçekte bu bitkisel ürünler yaygın olarak İnternet'te pazarlanmaktadır ve birçok ülkede gıda takviyeleri olarak satılmaktadır. Bunların ilaçlarla birlikte kullanımı, ilaçların etkisini taklit edebilmeleri, artırabilmeleri ya da azaltabilmeleri sonucunda, bitki-ilâç etkileşimlerine neden olabilir. Şu anda, bitki-bitki veya bitki-ilâç etkileşimleri hakkındaki bilgilerimiz çok azdır. İlav olarak, bitkisel tedavilerle ilgili en önemli hususlardan birisi de ürünün kalite güvencesidir. Birçok güvenilir şirket olmasına rağmen, içine etken madde karıştırılmış (etiket üzerinde belirtilmeyen) ürünleri bildiren çok sayıda rapor mevcuttur. Literatürde bitkisel tedavilerle ilgili olarak; hepatotoksiteler (karaciğer enzimlerindeki hafif yükselmelerinden karaciğer transplantasyonu gerektiren şiddetli karaciğer yetmezliğine kadar), nefrotoksiteler, alerjik reaksiyonlar, toksik reaksiyonlar, bitkinin istenen farmakolojik etkileri ile ilgili advers etkiler, olası mutajenik etkiler, ilâç etkileşimleri, ilâç kontaminasyonları, yanlış bitki tanımlamaları ve ölüm vakaları rapor edilmiştir. Eksik bildirim nedeniyle, mevcut bilgilerimiz sadece "buzdağının görünen kısmı" olabilir. Bazı bitkisel ilâçlar için riskler konvansiyonel ilâçlardan daha düşük olmasına karşın, sentetik ilâç tedavilerine kıyasla bitkisel ilâçların göreceli güvenliği hakkındaki bilgilerimiz oldukça yetersizdir.

Sonuç olarak, bitkisel tedaviler sırasında ciddi yan etkiler oluşabilir. Doktorların ilâç öyküsü yanısıra bitkisel ürün kullanımını da sorgulamasının önemini kavraması gereklidir. Bitkisel preparatların potansiyel tehlikeleri konusunda; sağlık uzmanlarının eğitimi ve toplumsal farkındalığın artırılmasına yönelik çalışmalar gerçekleştirilmelidir. Bitkisel ilâçlarla ilgili düzenlemeler ve farmakovijilans çalışmaları hala eksiktir ve iyileştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bitkisel tedaviler, Yan etkiler, İlaç etkileşimleri

ABSTRACT

Complementary and alternative therapies, including herbal products, have become increasingly popular in the general population and among patients and physicians. Since the herbal preparations are believed to be "natural" and, therefore, "harmless"; they are commonly used even in children, and in women during pregnancy and lactation. Nevertheless, as the use of herbal remedies has risen, so has the incidence of acute and chronic herbal intoxication. Most herbal therapies were not regulated as medicines, and their adverse effects often were underreported. In fact, herbals are commonly marketed on the Internet, and in many countries, they are sold as food supplements. Concurrent use of herbs with drugs may mimic, magnify, or oppose the effect of drugs leading to herb-drug interactions. Currently, there is very little information published on herb-herb or herb-drug interactions. In addition, one of the most important considerations in treating herbal ingestions is product quality assurance. Although most herbal companies are reputable, there are numerous reports of adulterated products (addition of substances not noted on the label). Hepatotoxicities (ranged from mild elevations of liver enzymes to fulminant liver failure requiring liver transplantation), nephrotoxicities, allergic reactions, toxic reactions, adverse effects related to an herb's desired pharmacological actions, possible mutagenic effects, drug interactions, drug contaminations, mistaken plant identities and death cases have been reported related to herbal therapies in the recent literature. Because of underreporting, our present knowledge may well be just the "tip of the iceberg." Little is known about the relative safety of herbal remedies compared to synthetic drug treatments, although for some herbal remedies, the risks may be less than for conventional drugs.

In conclusion, serious adverse effects may be occurred during herbal therapies. Doctors should be made aware of the need to take a herbal as well as a drug history. Increasing public awareness and educating healthcare professionals about the potential dangers of herbal preparations will need to be implemented. Regulations and pharmacovigilance regarding herbal drugs are still incomplete and need to be improved.

Keywords: Herbal therapies, Adverse effects, Drug interactions

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DERMATOLOJİDE BOTULİNUM TOKSİNİ (BOTOKS) UYGULAMALARI

Kamer GÜNDÜZ¹

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Deri Ve Zührevi Hastalıklar AD. Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Kamer GÜNDÜZ, e-mail: kamergunduz@gmail.com

ÖZ

Botulinum toksini, Clostridium botulinum adlı bakteri tarafından üretilen bir nörotoksindir. Nöromusküler kavşakta başlıca nörotransmitter olan asetilkolin salınımını engelleyerek kasların paralizisine neden olur. Botulinum toksin A ile elde edilen etki genellikle yaklaşık üç ay sürer. Hiperhidroz gibi dermatolojik uygulamalar yanı sıra, yüz, çene, boyun ve göğüsteki çizgiler ve kırışıklıkların düzeltilmesi amacıyla kozmetolojik uygulamalar da yapılır. Botulinum toksine bağlı yan etkiler azdır ve genellikle iyi tolere edilir. Kozmetik uygulamalarda, mimik kaslarının fonksiyonel anatomisinin çok iyi bilinmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Botulinum toksin, Mimik çizgiler, Hiperhidroz

ABSTRACT

Botulinum toxin is a neurotoxin produced by the bacterium Clostridium botulinum. It interferes with neural transmission by blocking the release of acetylcholine, the principal neurotransmitter at the neuromuscular junction, causing muscle paralysis. The weakness induced by injection with botulinum toxin A usually lasts about three months. The cosmetological applications include correction of lines, creases and wrinkling all over the face, chin, neck, and chest to dermatological applications such as hyperhidrosis. Injections with botulinum toxin are generally well tolerated and side effects are few. From the cosmetic point of view, an understanding of the complex functions of the muscles to be injected is especially important. A precise knowledge and understanding of the functional anatomy of the mimetic muscles is absolutely necessary to correctly use botulinum toxins in clinical practice.

Keywords: Botulinum toxin, Mimetic wrinkles, Hyperhidrosis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ADOLESANDA ESTETİK ALGISI VE KAYGISI

Mustafa Kürşat EVRENOS

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Plastik Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mustafa Kürşat EVRENOS, e-mail: mkevrenos@hotmail.com

ÖZ

Güzellik; duyarlar aracılığıyla hayranlık duygusu oluşturan veya hoşumuza giden biçim ve ölçülerin oluşturduğu uyumlu bütünlüktür. Toplumun sosyokültürel özelliklerine bağlı olarak farklılıklar gösterir. Estetik ise 'güzellik ile ilgili olan' anlamı olmakla birlikte, tıbbi terim olarak 'kusurlu bir organı düzeltmek veya güzelleştirmek amacıyla kullanılan yöntemler' olarak tariflenir.

Schilder kişisel özgüvenin; yaşam memnuniyeti, öz saygı ve beden imajının bileşkesinden oluştuğunu belirtmiştir. Beden imajını ise 'kişinin subjektif olarak zihin gözünden beden algısı' olarak tariflemiştir. Yine Schilder'e göre beden imajı kişisel, çevresel ve geçici faktörler ile şekillenir. Estetik prosedürlerin rolü, beden imajını değiştirerek kişinin yaşam kalitesini artırmaktır. Adolesan yaş grubunda beden fiziksel olarak dramatik bir değişime uğrar, sekonder seks karakterleri gelişir. Gelişim süreci her birey için farklılıklar gösterir. Bu durum adolesan bireyi, değişikliklerin akranları tarafından gözlemlenerek farklı şekillerde dile getirildiği, tekrarlanan görüş testlerine maruz bırakır. Reaksiyonların durumuna göre birey kendi fotoğrafını çekerek, sıradışı güçlü duygusal tepkiler verebilir. Bu nedenle beden dismorfik bozukluğunun en sık tanı aldığı yaş grubu, adolesan grubudur. Ayrıca bu yaş grubunda güzellik algısı daha çok çekicilik ile eş değerdir ve sekonder seks karakterleri üzerinden karşılık bulur. Bununla birlikte erişkin yaş grubuna geçildikçe beden imajı değişerek, olgunlaşma ile birlikte memnuniyet artar.

Adolesan yaş grubunda yapılan estetik prosedürler ile ilgili en fazla bilgi Amerikan literatüründedir. Verilere göre estetik prosedürlerin sayısı her yıl 2-3 kat artış göstermekte ve bunların yaklaşık %20'si cerrahi işlem olarak görülmektedir. Tüm estetik cerrahi işlemlerin yaklaşık %2'si adolesan çağda gerçekleşir. K/E oranı yaklaşık olarak 4/1'dir. Erkeklerde otoplasti ve jinekomasti düzeltilmesi en çok yapılan operasyon iken, kadınlarda ise otoplasti ve rinoplasti en sık yapılan cerrahi işlemlerdir. Ülkemizde yapılan benzer tek çalışma da literatür ile uyumludur.

Adolesan yaş grubunda estetik prosedürlere karar verirken değerlendirilmesi gereken konular Amerikan Plastik Cerrahi Derneği tarafından sıralanmıştır. Buna göre a) dile getirilen deformitenin gerçekten olup olmadığı değerlendirilmeli, b) cerrahiden beklenen faydanın gerçekliği değerlendirilmeli, c) cerrahi risklerin doğru algılandığına emin olunmalı, d) ebeveynlerle konu ortak tartışılmalı e) bilgilendirilmiş onam formu ayrıntılı olarak alınmalıdır. Tüm bunlarla birlikte, bu yaş grubunda cerrahi endikasyonlar ve zamanlama konusunda literatür bilgisi kesin değildir. Operasyon tiplerine yönelik endikasyonlar ve zamanlama belirlenmekle birlikte, literatürde prospektif uzun dönem sonuçları içeren yayın henüz bulunmamaktadır

Anahtar Kelimeler: Adolesan, Estetik, Prosedür

ABSTRACT

Beauty is the harmonious integrity that forms the senses of admiration or forms and measures that we enjoy. It depends on the socio-cultural characteristics of the society. Aesthetics are defined as 'related to beauty' and, 'the methods that are used to correct a deformative' as a medical term. Schilder stated that personal self-confidence consists of the combination of life satisfaction, self-esteem and body image. The body image is defined as 'the person's subjective perception of the body through the mind'. Again, according to Schilder, body image is shaped by interpersonal, environmental and temporal factors. The role of aesthetic procedures is to improve one's quality of life by changing the body image. In the adolescent age group the body develops a dramatic change of physical and secondary sex characters. Development process varies for each individual. As physical changes occur, the teenager will respond to the objective changes with impressions that will be tested repeatedly against the opinion of peers. In gauging the reactions of others, a self-picture will emerge and engender an unusually strong emotional response in this age group. For this reason, the age group in which body dysmorphic disorder is diagnosed most frequently is the adolescent group. Also in this age group the beauty perception is more likely to attractiveness and it finds out over the secondary sex characters. Along with that, as the adolescent gets older, the body image changes and satisfaction increases with maturation.

Most information about the aesthetic procedures performed in the adolescent age group is in the American literature. According to the data, the number of aesthetic procedures increases 2-3 times each year and about 20% of them are seen as surgical procedures. Approximately 2% of all aesthetic surgical procedures are performed during adolescence. The F / M ratio is approximately 4/1. In males, otoplasty and gynecomastia correction is the most commonly performed operation whereas in women, otoplasty and rhinoplasty are the most common surgical procedures. The only similar study in our country is consistent with the literature. The American Plastic Surgery Association listed the issues that should be evaluated when deciding on aesthetic procedures in the adolescent age group. Accordingly, A) whether the stated deformity is true or not should be assessed; B) the reality of the benefit expected from the operation should be assessed; C) ensure that the surgical risks are perceived correctly; D) the issue should be discussed jointly with parents; E) the informed consent form must be taken in detail. With all of this, the literature on surgical indications and timing in this age group is uncertain. Although there are indications and timing for operation types, there are no published prospective long-term reports in the literature.

Keywords: Adolescent, Aesthetic, Procedure.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BEN UYKU HASTASIMIYIM?

Funda AKSU¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ankara Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Funda AKSU, e-mail: fundayardim@gmail.com

ÖZ

Uyku dış uyaranlara karşı bilincin tümden ya da kısmi olarak yitildiği, tepki gücünün zayıfladığı ve her türlü etkinliğin büyük ölçüde azaldığı doğal dinlenme durumu olarak tanımlanır. Uyku ve uyanma bozukluklarının tanısal sınıflaması ilk olarak 1979 yılında American Sleep Disorders Association tarafından yapılmıştır. Güncel sınıflama ise American Academy of Sleep Medicine tarafından yapılmış olan Uluslararası Uyku Bozuklukları Sınıflandırması 3. Edisyonudur (International Classification of Sleep Disorders-ICSD-3). Bu sınıflamada Obstrüktif uyku apne bozukluğu (Obstructive sleep apnea-OSA) uyku ile ilişkili solunum bozuklukları içinde yer almaktadır ve en sık karşılaşılan uyku bozukluğudur.

OSA uyku süresince tekrarlayan üst hava yollarının tam (apne) veya kısmi (hipone) obstrüksiyonu ile karakterizedir. Aşırı gündüz uykululuğu ile birlikte olan OSA prevalansı erkeklerde %3-7, kadınlarda %2-5'dir ve prevalansı yaş ile birlikte artar. Erkek/kadın oranı 2/1'dir ancak menopoz sonrası kadın ile erkek arasındaki görülme sıklığı birbirine yaklaşır. Tüm ırk ve etnik gruplarda görülebilir. Majör semptomlar horlama, tanıklı apne ve gündüz aşırı uyku halidir. Aşırı uykuluk majör yakınmadır ancak her hastada bulunmayabilir. OSA sistemik hipertansiyon gelişimi için risk faktörüdür. Koroner arter hastalığı, atriyal fibrilasyon, serebrovasküler olay ve Tip 2 diyabet de OSA ile ilişkilidir.

Fizik muayenede kesin tanı koydurucu bir bulgu yoktur. Obez ve kısa-kalın boyunlu olunması fizik muayenede saptanabilecek en belirgin özelliklerdir. Erkeklerde boyun çevresinin 43cm'den büyük olması, kadınlarda 37cm'den büyük olması anlamlıdır. OSA düşünülen hastalarda üst hava yolları değerlendirilmelidir. En klasik üst hava yolları fizik muayene bulguları büyük ve gevşek yumuşak damak, büyük-sarkmış-ödemli uvula, hipertrofik tonsil ve küçük bir orofarengeal orifistir. OSA semptomları olan ve özellikle de obez olmayan kişilerde üst hava yolları değerlendirmesinde etiyolojide yer alan anatomik patolojiler araştırılmalıdır.

Gün içi uykululuğu ve derecesini değerlendirmek için standart test Epworth Uykululuk Skalasıdır (Epworth Sleepiness Scale-ESS). OSA tanısı şüpheli hastalarda değerlendirme için kullanılabilir OSA Risk Belirleme Anketi, Berlin Soru Anketi ve STOP-Bang gibi anketler mevcuttur. Kesin tanı için polisomnografi veya laboratuvar dışı portabl uyku testi kayıtları ile uyku saati başına düşen apne ve hipopne sayısının belirlenmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Uyku hastalıkları, Obstrüktif Uyku Apnesi bozukluğu

ABSTRACT

Sleep is naturally recurring state of mind and body characterized by altered consciousness, relatively inhibited sensory activity, inhibition of nearly all voluntary muscles and reduced interactions with surroundings. Diagnostic classification of sleep and arousal disorders was first made by American Sleep Disorders Association in 1979. Most recent classification of sleep disorders is third edition of American Academy of Sleep Medicine that is International Classification of Sleep Disorders (ICSD-3). Obstructive sleep apnea (OSA) disorder is among sleep-related breathing disorders in ICSD-3.

OSA is characterized by repetitive episodes of complete (apnea) or partial (hypopnea) upper airway obstruction during sleep. Prevalence of OSA associated with excessive sleepiness is 3-7% in males and 2-5% in females and its prevalence increases with age. Male/female ratio is 2/1, though after menopause disparity inbetween the two genders decline. OSA occurs in all racial and ethnic groups. Excessive sleepiness is a major presenting complaint in many but not all cases. Hallmark symptoms are snoring, witnessed apneas and excessive daytime sleepiness. OSA is a risk factor for incident systemic hypertension. Coronary artery disease, atrial fibrillation, stroke and type 2 diabetes mellitus are also OSA-associated features.

Generally, obesity and enlarged neck circumference is noted in physical examination. Large neck circumference is reported if it is greater than 43cm in males and 37 cm in females. Evaluation of upper airway should be performed in all patients with OSA. Classical finding in upper airways is reduced cross-sectional area of oropharyngeal lumen with excessive bulk of soft tissues; tongue, soft palate, lateral pharyngeal walls). Upper airway airway is especially important in nonobese patients for detection of anatomic pathologies.

Epworth Sleepiness Scale-ESS is the standard test to assess excessive daytime sleepiness. Some questionnaires like Berlin questionnaire and STOP-BANG are available to assess chance of having of OSA in persons suspected of having OSA. However, for accurate diagnosis of OSA number of apnea and hypopnea per hour sleep time (Apnea-hypopnea index) is assessed either by polysomnography performed in sleep labs or with Out-of-center sleep testing (OCST).

Keywords: Sleep Disorders, Obstructive sleep apnea

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YENİ BİR TANI GRUBU: DAVRANIŞSAL BAĞIMLILIKLAR

Artuner DEVECİ¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Artuner DEVECİ, e-mail: artuner.d@superonline.com

ÖZ

Amaç: Davranışsal bağımlılık, aşırı davranış ve bu davranış üzerinde kontrol kaybı olarak tanımlanabilir. Bu sunumun amacı, davranışsal bağımlılıkların tanılma ve klinik özelliklerini kısaca değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu derlemede “davranışsal bağımlılık” anahtar kelimesi esas alınarak Pubmed üzerinden araştırmalar gözden geçirilmiş ve Türkiye’deki literatür de tartışılmıştır.

Bulgular: Davranışsal ve madde bağımlılıkları doğal öyküsü, klinik fenomenoloji ve olumsuz sonuçları açısından birçok benzerlik göstermektedir. Bu bozukluklarda, heyecan arama ve dürtüsellik çok önemlidir. Patofizyolojisi tam olarak aydınlatılmamış olsa da serotonerjik, dopaminerjik, noradrenerjik ve opioid sistemlerdeki disfonksiyonun hastalıkta rol oynadığı düşünülmektedir. Davranışsal bağımlılığı olan hastalar genel psikiyatri servislerine çok farklı klinik durumlar ile başvurabilmekte ve genel olarak tanı atlanabilmektedir. Davranışsal bağımlılığı hastalarında özellikle depresif bozukluklar, anksiyete bozuklukları, madde kullanım bozuklukları, yeme bozuklukları, dürtü kontrolü bozuklukları ve kişilik bozuklukları gibi psikiyatrik tanımlar sıklıkla eşlik etmektedir. Psikofarmakolojik tedavi ve bilişsel-davranışçı psikoterapilerin tedavide etkili olduğu gözlenmiştir.

Sonuçlar: Davranışsal bağımlılıkların etiyolojisi, epidemiyolojisi, tanı sınıflandırmalarındaki yeri, klinik özellikleri, eşlik eden tanımlar ve tedavi yöntemleri açısından daha iyi anlaşılabilmesi için yeni araştırmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Davranışsal Bağımlılık, Tanı, Klinik Özellikler

ABSTRACT

Aim: Behavioral addiction may be defined excessive behavioral and lack of control on behavioral. The aim of this presentation was to briefly evaluate diagnostic and clinical features of behavioral addictions dependence.

Material and Methods: Pubmed and Turkish literature was reviewed with key word “behavioral dependence”.

Results: Behavioral and substance addictions have many similarities in natural history, clinical phenomenology, and adverse consequences. In these disorders, sensation seeking and impulsivity are very important. Although its pathophysiology is largely unknown neurobiological research has shown the potential involvement of serotonergic, dopaminergic and opioid dysfunction. Patients with behavioral addiction come across to general psychiatric services in different clinical situations and can be usually misdiagnosed. Patients with behavioral addiction suffer from psychiatric comorbidity, especially depressive disorders, anxiety disorders, substance-related disorders, eating disorders, impulsive control disorders and personality disorders. Psychopharmacological treatment and cognitive behavioral therapy have been shown to be effective.

Conclusions: Further research is needed to establish a better understanding of the etiology, epidemiology, classification, clinical phenomenology, comorbidity and treatment strategies.

Keywords: Behavioral Addictions, Diagnosis, Clinical Features

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KLİNİK ARAŞTIRMALARDA ARAŞTIRMACININ ROLÜ

Fikriye Yasemin ÖZATIK¹

Gönderim Tarihi / Received: 02.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Ahi Evran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kırşehir/ Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fikriye Yasemin Özatik, e-mail: fyozatik@hotmail.com

ÖZ

Klinik araştırmalar tıbbi ve biyolojik bilgilerin geliştirilmesi adına insanlar üzerinde uygulanan sistematik biyomedikal araştırmalardır. Klinik araştırmaların tarihi çok eski zamanlara dayanmaktadır. Etik kurulların görevi, bir araştırma projesini bilimsel ve etik yönden değerlendirmektir. Etik kurullar üstlendikleri bu misyonla hem araştırmaya katılan gönüllüyü ve hem de araştırıcıyı korumaktadırlar. Araştırmacılar gerek sorumlu araştırmacı olsun ve gerekse yardımcı araştırmacı olsun bir araştırmanın yürütülmesinde önemli görevler alırlar. Bir araştırmacının yer aldığı çalışma Dünya Tıp Helsinki Bildirgesinde bulunan etik ilkelere uymak, araştırmayı iyi klinik uygulamalara (İKU) uygun bir şekilde yürütmek, gönüllülerin haklarının korunması ve güvenliğinin sağlanması gibi birtakım sorumlulukları da beraberinde getirmektedir. İKU'nın amacı ise klinik verilerin uluslararası kabulünü kolaylaştırmak için bir standart sağlamaktır.

Bir çalışmada araştırma ekibine dahil olan tüm araştırmacılar gereken bütün etik ilkelere ve yazılı kurallara uymalıdır. Bunun yanı sıra araştırmacıların araştırma boyunca uyum içinde çalışmaları ve dikkat edilmesi gereken hususlara uyma konusunda titizlik göstermeleri gerekmektedir. Sonuç olarak yürütülmekte olan araştırma başarı ile sonlanır ve bilime katkı sağlamış olur.

Anahtar Kelimeler: Klinik araştırma, etik kurul, araştırmacı

ABSTRACT

Clinical research is a systematic biomedical research applied on human for the development of medical and biological information. The history of clinical research dates back to ancient times. The mission of Human Research Ethics Committees is to evaluate a research project in terms of scientific and ethical aspects. Ethics committees undertaking this mission protect both of volunteers involved in the study and the researcher. Researchers whether being a principal researcher or a co-researcher are assigned to important tasks for carrying out the research. A research project carrying out by a researcher brings about some responsibilities such as conforming to ethical principles involved in World Medical Association (WMA)'s Declaration of Helsinki, to perform study based on good clinical practice (GCP), to protect the rights of volunteers and to provide their safety. The objective of GCP is to provide unified standard to ease the recognition of clinical data internationally.

Each researcher involved in a study must conform to all ethical and written rules. In addition, researchers must study in harmony with each other and take great care conforming to all the points that must be considered. Thus, the research project results in success and contributes to science.

Keywords: Clinical research, ethics committee, researcher

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK ALANINDA NİTEL ARAŞTIRMA YAKLAŞIMI

Aynur ÇETİNKAYA

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aynur ÇETİNKAYA, e-mail: aynur.cetinkaya@cbu.edu.tr

ÖZ

Bir soru: İnsanlar acıyı neden farklı yaşıyorlar? Albert Einstein'ın dediği gibi, "sayılması mümkün olan şeyler her zaman önemli olmayabilir. Önemli şeyler ise her zaman sayılamayabilir." Nitel araştırma bizim saymadığımız deneyime odaklanır. Nitel araştırma yaklaşımları, sağlıkla ilgili davranışların, deneyimlerin, inançların ve değerlerin anlaşılabilmesi ve uygun müdahalelerin geliştirilebilmesi için önemli bir yere sahiptir. Ayrıca sağlıktaki alan araştırmalarında bir nüfus incelenirken konuyla ilgili olan değişkenlerin bir kısmı niteliksel özelliğe sahip olabilir.

Sosyal bilimlerde 20. Yüzyılın son çeyreğinden itibaren nicel araştırma yaklaşımının tek ve ideal yöntem olduğu düşüncesinden giderek uzaklaşmıştır. Sosyal bilimlerde yaygınlaşan nitel araştırmalara, 1990 lardan itibaren sağlık bilimleri de ilgi duymaya başlamıştır. Günümüzde nitel araştırma yaklaşımlarının kullanım alanı oldukça genişlemiştir.

Nitel araştırma, insan deneyimlerini, algulamalarını, motivasyonlarını, niyetlerini ve davranışlarını daha iyi anlamaya çalışan bir dizi araştırma yaklaşımı (veya paradigmlar) için kullanılan bir şemsiye terimdir. Sağlık araştırmalarında yaygın nitel yaklaşımlar; 1. Etnografi/Kültür analizi, 2. Olgu bilimi, 3. Gömülü kuram, 4. Örnek olay/Durum çalışması ve 5. Eylem araştırmasıdır. Nitel araştırma, tümevarımsal bir yaklaşımdır. Tümevarımsal yaklaşım, veriden ortaya çıkan yeni fikirlere, temalara ya da kalıplara açık fikirli olmak ve keşfedilen şeyin ışığı altında kişinin kavramsal ya da analitik araçlarını değiştirmeye istekli olmasıdır.

Sağlık alanında nitel araştırma yaklaşımları, bir araştırma türü olarak veya araştırma başlangıcı olarak veya sonuçlarda ayrıntıya ulaşma tekniği olarak kullanılabilir. Nitel ve nicel araştırma yöntemleri birbirini tamamlayıcı yöntemler olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Nitel araştırma, Nitel yaklaşım, Sağlık

ABSTRACT

One question: Why do people experience pain differently? "Not everything that can be counted counts. Not everything that counts can be counted" (attributed to Albert Einstein). Qualitative research focuses on experience that we cannot count. Qualitative research approaches have an important place in order to understand health-related behaviors, experiences, beliefs and values and to develop appropriate interventions. In addition, some of the variables of the searched subject can have qualitative characteristics when conducting population based surveys.

Since the last quarter of the 20th century, social sciences have gradually moved away from the idea that quantitative research approach is the only and ideal method. With the qualitative researches that have become widespread in social sciences, health sciences have started to be interested since 1990s. Today, the use of qualitative research approaches has expanded considerably.

Qualitative research is an umbrella term for a series of research approaches (or paradigms) which seek to better understand human experience, perceptions, motivations, intentions and behaviours. Common qualitative approaches in health studies are; 1. Ethnography, 2. Phenomenology, 3. Grounded theory, 4. Case study and 5. Action research. The qualitative research is an inductive approach. The inductive approach is an openness to new ideas, themes or patterns emerging from the data and a willingness to alter one's conceptual or analytical tools in the light of what is being discovered.

Qualitative research in the field of health can be used as a type of research or as a starting point for research or as a technique to achieve detail in the results. Qualitative and quantitative research methods should be considered as complementary methods.

Keywords: Qualitative Research, Qualitative approach, Health

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIKTA PAYLAŞILAN SORUMLULUK: HASTA GÜVENLİĞİ

Emel YILMAZ¹

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği, AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel YILMAZ, e-mail: emel.yilmaz@cbu.edu.tr

ÖZ

Hasta güvenliği, sağlık hizmetine bağlı hataların önlenmesi ve bu hataların neden olduğu yaralanma ve ölümlerin ortadan kaldırılmasına yönelik çalışmalardır. Son yıllarda sağlık hizmetlerinin sunumunda risk faktörlerinin yüksek olması ve tıbbi hataların artması nedeniyle hasta güvenliği önem kazanmıştır. Amerikan Tıp Enstitüsü 1999'da tıbbi hatalar ve daha güvenli bir sağlık sistemi ile ilgili ilk raporu yayınlamıştır (To Err is Human: Building a Safer Health System). Bu raporda tüm sağlık çalışanları için tıbbi hatalar ve bunların azaltılması ile ilgili geniş bilgiler yer almaktadır. Dünya Sağlık Örgütü 2004 yılında hasta güvenliği birimini kurarak tıbbi hataları önlemeye yönelik çalışmaları başlatmıştır. Türkiye'de ise 2009 ve 2011 yıllarında yayınlanan bildiriler ile hasta güvenliği ele alınmaya başlamıştır. Hasta güvenliği tüm ülkelerde sağlık hizmetleri için öncelikli bir konudur. Kaliteli sağlık bakımının temel ve önemli bir bileşenidir. Sağlık hizmetlerinde hasta güvenliğinin artırılması gereklidir. Hasta bakımının güvenli bir şekilde sağlanması ve hastalara zarar verilmemesinden doktorlar, hemşireler, eczacılar, sosyal hizmet uzmanları, diyetisyenler gibi çeşitli sağlık profesyonelleri sorumludur. Sağlık bakım ekibinin tüm üyeleri hasta güvenliğinden sorumlu olmasına karşın hemşireler klinik bakım uygulama, hataları belirleme ve izleme, hastaların kaliteli bakım almasında kritik ve önemli rol oynamaktadır. Hasta güvenliği uygulamaları hemşirelik bakımının önemli bir parçasıdır. Hemşireler bakımın her alanında hasta güvenliği ile yakından ilişkilidir. Tıbbi hataların çoğu hemşirelik bakımı ile ilgilidir ve güvenli hemşirelik uygulamaları ile azaltılabilir. Bu yazıda hemşirelerin hasta güvenliğini sağlamaya yönelik yapması gereken uygulamalar (doğru kimliklendirme, etkin iletişim, ilaç güvenliği, güvenli cerrahi uygulamaları, enfeksiyonların önlenmesi, hasta düşmeleri vb.) açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Hasta Güvenliği, Tıbbi Hatalar

ABSTRACT

Patient safety is describe as the prevention of errors related to health service and to remove injuries and deaths caused by these faults. In recent years, the patient safety has become important because the high-risk factors in the presentation of health services and because of the increase in medical errors. The Institute of Medicine (IOM) published the first report (To Err Is Human: Building a Safer Health System) on medical errors and a safer healthcare system in 1999. This report includes extensive information on medical errors and their reduction for all healthcare professionals. World Health Organization has begun the studies of the importance of medical errors by establishing Patient Safety Unit in 2004. In Turkey, patient safety studies have started to be deal with by a notification published in 2009 and 2011. It is a priority issue for health care in all countries. Patient safety is the basic and an important component of quality health care. Patient safety needs to be increased in healthcare services. Different types of health professionals such as doctors, nurses, pharmacists, social workers, dieticians and others are responsible to ensure that patient care is provided safely and that patients are not harmed. Although the all members of health care team is responsible for patient safety, nurses play a critical and important role in providing patient safety by clinical care practices, detecting errors and monitoring, and to ensure patients receive quality care. Patient safety practices are an important part of nursing care. Nurses are closely related to patient safety in all fields of care. Most medical errors are related to nursing care and can be reduced by safe nursing practices. In this article, the practices (accurate identification, effective communication, medicine safety, safe surgery practices, prevention of infections, patient falls etc.) that nurses need to do about patient safety will be explained

Keywords: Nursing, Patient Safety, Medical Errors

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜST EKSTREMİTE PERİFERİK SİNİR BLOKLARI

İsmet TOPÇU¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD. Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İsmet TOPÇU, e-mail: topcuismet@yahoo.com

ÖZ

1. İnterskalen Blok

İnterskalen blok brakial pleksusun krikoid kırıkda düzeyinde ön ve orta skalen kaslar arasında (interskalen aralık) bloke edilmesi işlemidir. İnterskalen blok omuz ve proksimal humerus cerrahisi için ideal bir anestezi yöntemidir.

2. Supraklavikular Blok

Brakial pleksusun divizyon veya trunkuslar seviyesinde bloke edilmesi işlemidir. Ultrason ile pleksus, kosta, plevra ve subklavyen arterin görülebilmesi güvenliği artırmaktadır. Bu bölgede pleksusun klavikula ve birinci kosta üzerinde dar bir alanda ve birbirine yakın seyretmesi sayesinde motor ve duysal blok daha hızlı başlamaktadır.

3. İnfraklavikular Blok

Brakial pleksusun infraklavikular fossada, kordlar düzeyinde bloke edilmesi işlemidir. Kordlar aksiller arterle pozisyonlarına göre lateral, posterior ve medial olarak adlandırılır. İnfraklaviküler bölgede pleksus bir halde olmadığı için blok geç başlayabilir. Supraklaviküler bloğa göre ise daha az pnömotoraks riski, daha az solunumsal fonksiyon kaybı ve servikal damarsal yapılardan uzaklaşılması avantajlarıdır. Kateterizasyon için yoğun kas yapısının stabilizasyonu sağlaması nedeniyle oldukça uygundur.

4. Aksiller Blok

Aksiller blok, brakial pleksusun terminal dallarının (median, ulnar, radyel ve muskulokutanöz sinir) aksiller bölgede bloke edilmesi işlemidir. Sinirlerin bu bölgede yüzeyel olması, uygulama kolaylığı, blok başarı oranı yüksekliği ve daha düşük komplikasyon riski nedenleriyle üst ekstremité önkol, el bileği ve el ameliyatlarında yaygın olarak kullanılmaktadır. Dirsek düzeyinde de bu blokla anestezi temin edilse de daha proksimal olan infraklaviküler ve supraklaviküler blokla başarı daha yüksektir.

5. Dirsek ve El Bileği Düzeyinde Sinir Blokları

El ve el bileği düzeyindeki sinir bloklarının ultrason ile görülerek yapılması nörovasküler yaralanmalardan koruyarak çok daha güvenilir ve başarılı median, ulnar ve radial sinirin bloke edilmesini sağlar. Esasen brakial pleksusa yama veya ek olarak kullanılmaktadır. Dirsek bölgesinde median, radial, önkolun medial ve lateral kutanöz sinirlerinin dirsek ön yüzünden, ulnar sinir dirsek posteromedialinden bloke edilir. Dirsek bölgesinde önkolun medial ve lateral kutanöz sinirleri genellikle infiltrasyon anesteziyle, diğer sinirler ise kendileri hedef alınarak bloke edilmektedir. El bileği düzeyindeki blok ise median, radial, ulnar sinirlerin önkolun 1/3 distal kısmı ve el bileği arasındaki bölgede bloke edilmesidir. Ultrason kullanımı çok daha düşük volüm uygulanmasını ve kolun hareketsiz kalmasını engellediği için değerlidir.

Anahtar Kelimeler: Üst Ekstremité, Periferik Sinir Bloğu

ABSTRACT

1. Interscalene Block

The interscalene block is the blockage process of the brachial plexus between the anterior and medial scalene muscles (interscalene groove) at the level of the cricoid cartilage. Interscalene block is an ideal method of anesthesia for shoulder and proximal humerus surgery.

2. Supraclavicular Block

It is the blockage process of the brachial plexus at the level of the division or truncus. The ability to see the plexus, costa, pleura and subclavian artery with ultrasound improves safety. The motor and sensory block are starting faster because of the proximity of plexus on the clavicle and the first costa in a narrow area.

3. Infraclavicular Block

It is the blockage process of the brachial plexus in the infraclavicular fossa, at the level of cords. The cords are called lateral, posterior and medial according to their positions with axillary artery. The block may start late because the plexus is not in the infraclavicular area. Compared to the supraclavicular block, there is less risk of pneumothorax, and less respiratory function loss and removal from cervical vascular structures are the advantages. Due to the stabilization of the intense muscle structure for catheterization, it is very suitable.

4. Axillary Block

The axillary block is the blockage process of the terminal branches of the brachial plexus (median, ulnar, radial and musculocutaneous nerve) in the axillary region. The upper extremity is widely used in forearm, wrist and hand surgery due to the presence of superficial nerves in this region, ease of administration, high success rate of block and low risk of complications. Anesthesia is provided with this block at the level of the elbow, but the success with the more proximal infraclavicular and supraclavicular block is higher.

5. Nerve Blocks at the level of Elbow and Wrist

Ultrasound visualization of the hand and wrist level nerve blocks, protecting from neurovascular injuries, provides more successful blockage of the median, ulnar and radial nerves. Essentially it is used as a patch or as a graft to the brachial plexus. In the elbow area; median, radial, forearm medial and lateral cutaneous nerves are blocked from the anterior side of the elbow, from the ulnar nerve elbow posteromedial. The medial and lateral cutaneous nerves of the forearm are usually blocked by an infiltration anesthesia while the other nerves are blocked by targeting themselves in the elbow area. The wrist-level block is the blockage of the median, radial, and ulnar nerves in the area between the 1/3 distal part of the forearm and the wrist. The use of ultrasound is of value because it prevents a much lower volume to be applied and the arm to remain still.

Keywords: Upper extremity, Peripheral nerve blocks

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ALT EKSTREMİTENİN RASYONEL SORUNLARINA RADYOLOJİK YAKLAŞIM

Merter KEÇELİ¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Merter KEÇELİ, e-mail: merterkeceli@gmail.com

ÖZ

Amaç: Alt ekstremitenin rotasyonel sorunlarına farklı yaklaşımlar olması nedeniyle birçok radyolojik metod kullanılmaktadır. Radyolojik modalitelerde standartizasyonu yakalamak çok zordur. Biz yazımızda bu karmaşanın anlaşılmasını amaç edindik

Gereç ve Yöntem: Alt ekstremitenin rotasyonel sorunları direk radyogram, US, MRI, daha sıklıkla BT ile ortaya konabilir.

Bulgular: Alt ekstremitede versiyon ve rotasyonun neden olduğu durumlar deformiteden morfolojik farklılığa kadar geniş bir yelpazeyi içermektedir. Radyolojik standartizasyon mümkündür

Sonuçlar: Alt ekstremitede versiyon ve rotasyonun neden olduğu durumlar deformiteden morfolojik farklılığa kadar geniş bir yelpazeyi içermektedir. Radyolojik standartizasyon mümkündür

Anahtar Kelimeler: Malalignment, Malrotasyon, Kalça, Diz, Patella, Radyoloji

ABSTRACT

Aim: Because of the varying clinical approaches and many different radiological methods, the radiological standardization in the evaluation of rotational abnormalities of the lower extremity is very difficult. We aimed to provide contribution to this challenging issue in our study

Material and Methods: The rotational abnormalities of the lower extremities are evaluated by radiogram, US, MRI and CT.

Results: The rotational problems of the lower extremities involve a broad spectrum of varieties from deformities to morphological differentiations. Radiologic standardization is possible

Conclusions: CT is the best imaging modality in the assessment of lower extremity rotational problems.

Keywords: Malalignment, Malrotation, Hip, Knee, Patella, Radiology

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

AKUT ROMATİZMAL ATEŞ

Şenol COŞKUN

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Kardiyoloji AD Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Şenol COŞKUN, e-mail: coskunsenol@hotmail.com

ÖZ

Akut romatizmal ateş A grubu β hemolitik streptokok farenjitinin bir çok organ sistemini etkilemesiyle oluşan enflamatuvar bir bağ dokusu hastalığıdır. En sık 5-15 yaş arasında görülmekle birlikte; 5 yaş altındaki olgular, toplam hasta sayısının %3-5'ini oluşturmaktadır. Antibiyotiklerin yaygın kullanımı ile akut romatizmal ateş insidansı azalmasına rağmen dünyada 20/100.000 çocuğu etkilediği ve gelişmekte olan ülkelerde edinilmiş kalp hastalıklarının en önemli nedeni olduğu bilinmektedir. Akut romatizmal ateş tanısı klinik bulgulardan oluşan güncellenmiş Jones kriterleri kullanılarak konulmaktadır. Ekokardiyografi bulguları tanı kriterleri içerisinde yer almasa da son yıllardaki önemleri giderek artmaktadır. Çünkü akut romatizmal ateş sonrası kalıcı kapak lezyonları prognozu belirleyen en önemli faktördür.

Anahtar Kelimeler: Akut romatizmal ateş, Çocuk, Grup A streptokok, Romatizmal kalp hastalığı

ABSTRACT

Acute rheumatic fever is an inflammatory connective tissue disease of group A β hemolytic streptococcal pharyngitis that affects multiple organ systems. Although it is common between the ages of 5 and 15, the patients under five years of age comprise 3-5% of the total number. The incidence of acute rheumatic fever had been declining even before the use of antibiotics became widespread; however, the disease has been estimated to affect 20 per 100,000 children worldwide and it remains the most important cause of acquired heart disease in developing countries. Acute rheumatic fever is diagnosed with the clinical findings using the modified Jones criteria. The role of echocardiography has increased in recent years but the diagnostic criteria do not include echocardiography findings. Permanent valve lesions are the most important factors determining the prognosis of acute rheumatic fever.

Keywords: Acute rheumatic fever, Child, Group A β hemolytic streptococcus, Rheumatic heart disease

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BEL AĞRISINDA EGZERSİZ UYGULAMALARI

Zeliha ÜNLÜ¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Zeliha ÜNLÜ, e-mail: zelihaunlu@yahoo.com

ÖZ

Bel ağrısında egzersizin önemini vurgulamak

Bel ağrısında egzersizin etkileri; kasları gevşetir, güçlendirir, kasta dayanıklılığı artırır ve ağrıyı azaltır. Eklem ve yumuşak doku mobilitesini artırır. Orta hızda tekrarlanan hareketler dokuların beslenmesini ve kemik kalınlığını artırır. Postürü düzeltir, denge ve koordinasyonu geliştirir. Kısa sürede işe dönüşü sağlar.

Bel ağrısında egzersiz programı hastanın gereksinimlerine göre düzenlenmeli, lomber- dorsal bölge ve alt ekstremitelerin kas gücünü, mobilitesini, fleksibilitesini, endüransını arttırmaya, aerobik kapasiteyi iyileştirmeye yönelik olmalıdır. Uygulamalar hastalar tarafından anlaşılabilir ve uygulanabilir olmalıdır. Uygulama sırasında ağrı şiddeti göz önüne alınarak gittikçe artan yoğunlukta verilmeli, pratik uygulamalı olarak öğretilmelidir.

Bel ağrısı süresine göre üç grupta incelenebilir. Akut, subakut ve kronik bel ağrısı. Akut bel ağrısında (6 haftadan kısa) uzun süreli yatak istirahati önerilmez, fiziksel olarak aktif olmayı ve en kısa zamanda normal aktivitelere dönmeyi hedefleyen hasta eğitimi verilmelidir. Özgün egzersiz programları, germe güçlendirme vb. önerilmez. Subakut bel ağrısı 6 hafta- 12 hafta sürer. Hasta eğitimi, bel okulu; aerobik ve eklem hareket açıklığı egzersizleri önerilmektedir. Kronik bel ağrısı 12 haftadan uzun sürer. Bel okulu, progresif gevşeme tedavileri, genel kuvvetlendirme, germe, aerobik egzersizler, postür kontrolü, core kaslarının motor kontrolüne dayanan lomber stabilizasyon egzersizleri, McKenzie ekstansiyon ve Williams fleksiyon egzersizleri ve Yoga, Plates, Tai Chi egzersizleri önerilebilir.

Sonuçta, egzersiz programında dinamik hasta değerlendirmesi esastır. Başlangıç egzersizleri; fleksiyon veya ekstansiyon hareketleridir. Bel ağrısını santralize eden (daha az radiküler ağrı yapan) ve belde ağrıyı arttırmayan aktivitelere dayanarak verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Tedavi Edici Egzersizler

ABSTRACT

The effects of exercise therapy in low back pain are relaxing and strengthening of the muscles, increasing the muscular endurance and decreasing the pain. The mobility in the joints and soft tissues increase. Repeated moderate speed motions increases nutrition in tissues and widening the bones. They correct the posture and develop balance and coordination. Also, they establish return to work in a short time.

The exercise programme arranged according to the requirements of the patient with low back pain. The aims of the exercises must be increasing muscle strength, mobility, flexibility and endurance at the lumbar, dorsal regions and lower extremities. Also, they must be restoring aerobic capacity. Exercises can be understandable and applicable by the patients. The intensity of the exercise moderated severity of the pain during the application of the therapy that increasing step by step. Teaching programme consisted as practical application.

Low back pain can be considered as acute, sub acute and chronic according to duration of the pain. Patient education in acute low back pain could be aimed to physical activity and return to normal daily activities as soon as possible. Special exercise programmes as strengthens and stretching etc. could not suggest in acute pain period. Sub acute low back pain takes time about 6-12 weeks. Patient education, low back school, aerobic and range of motion exercises are suggested during the sub acute low back pain. Chronic low back pain lasts longer than 12 weeks. Low back school, progressive relaxing therapy, general strength, stretching, postural control, lumbar stabilizing exercises, McKenzie extension exercises and Williams flexion exercises, and Yoga, Plates, Tai Chi can be applied during the chronic pain. In conclusion, the main approach in the exercise programme is dynamic evaluation of the patient with low back pain. Flexion and extension movements are initial exercises. Exercises have to given according to activities which centralizing the radicular pain and not increasing low back pain.

Keywords: Low Back Pain, Therapeutic Exercises

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK VE SPOR BİLİMLERİ BİRLİKTELİĞİNDE DOPİNG SORUNU VE WADA

Selhan ÖZBEY¹

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yönetim Bilimleri AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selhan ÖZBEY, e-mail: selhanozbey@gmail.com

ÖZ

Sağlık ve spor bilim alanlarının, ortak çalışma alanları ile ilgili birçok araştırmaya rastlamak mümkündür. Sporun sağlık boyutu ile sağlığın spor boyutları arasındaki ilişki oldukça iç içedir. Spor ve egzersiz; sporcu sağlığı, rehabilitasyon, koruyucu sağlık tedbirleri, obezite ile mücadele gibi toplumu ilgilendiren sorunların yanı sıra yüksek tansiyon, kolesterol ve diyabet gibi yaygın sorunların tedavi sürecinde de kullanılmaktadır. Bununla beraber spor ve egzersizin kişinin psikolojik sağlığı ve sosyal davranış uyumu üzerinde yüksek düzeyde olumlu katkıları olduğu bilinmektedir.

Bu çalışmada amaç, "doping" sorununu spor ve sağlık bilimleri temelinde ele almaktır. Böylece spor ve sağlık bilimleri araştırmacılarının bu soruna yönelik ortak çalışmalarını arttırmalarına dikkat çekilebilecektir.

Doping, doğal olmayan, sporcunun sağlığı için zararlı madde ve yöntemlerin kullanılması ve/veya performanslarını artırabilecek madde ve yöntemlerin kullanımı veya kullandırılması olarak tanımlanır (Doping ile mücadele kanun tasarısı, madde2). Sporda doping uygulamalarının MÖ 3. Yy. Yapılan Antik Olimpiyatlarda atletlerin her türlü çareye başvurarak güç ve enerjilerini suni olarak arttırmaya çalıştıklarını eski yazılarından okunmuştur (Öngel, 1997). Modern Olimpiyat oyunlarına katılan sporcular için de durum benzerdir. Sporcunun bedeninde yarattığı tahribat ve hayati tehlikeye rağmen performans artırıcı maddeler kullanımındaki artış ve hatta bazı devletlerin bunu teşvik eder tutumu sonucunda, IOC (Uluslararası Olimpiyat Komitesi) öncülüğünde WADA (Dünya Anti-Doping Ajansı) kurulmuştur. WADA doping ile mücadele etmekte olan bağımsız bir kuruluş olarak çalışmaktadır. Periyodik olarak sporculardan numuneler almakta ve yasaklı maddeleri kapsayan ilaç listesini yayınlamakla sporcu, antrenör ve yöneticileri uyarmaktadır. Eğitim, danışmanlık, araştırma ve öncülük yoluyla ulusal ve uluslararası düzeyde doping'e karşı savaşı desteklemek ve koordine etmek için çalışmaktadır (WADA, 2017). Ülkemizdeki temsilciliğini TADA (Türkiye Anti-Doping Ajansı) yürütür.

"DOPİNG 'e sıfır tolerans" sloganı ne yazık ki Olimpiyat Oyunlarının temiz bir oyun olması için yeterli olmamıştır. Artarak devam eden doping kullanımında son kavram "gen doping" olarak karşımıza çıkmıştır. Gen dopingi; genlerin ve genetik elementlerin bireylerin atletik performanslarını arttırmak amacıyla ile tedavi edici olmayan kullanımı olarak adlandırılmaktadır (Tural ve ark., 2011). Gen dopingi yapan sporcunun yaşayabileceği sağlık sorunu incelenmiş ve WADA tarafından 2003 yılından itibaren yasaklı uygulamalar içine alınmıştır.

Sporun özünde var olan olumlu değerler (fairplay, eşitlik, kardeşlik, kaybetmeyi kabullenme, vb.) doping kullanımı ile bambaşka bir boyut kazanmakta ve bu sorun toplumların ahlaki çöküşü de yansıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doping, Gen dopingi, WADA

ABSTRACT

It is possible to find many researches in the fields of Health and Sport Sciences related with common areas of studies. The relationship in between health and sports in extent is substantially intersected. Sports and exercise is used during the treatment processes of social issues such as sportmen's health, rehabilitation, preventive health measures, fighting back against obesity, as well as common issues such as high blood pressure, cholesterol and diabetes. Besides, it is well known that sports and exercise have a high positive contribution to the psychological health and social behavior congruence of an individual.

The purpose of this study is to discuss the problem of "doping" through sports and health sciences. Through this effort sport and health researchers will be able to point out co-researches regarding the doping issue.

Doping is defined as either the usage of the harmful substances and methods for athletes and / or the usage of or making someone to use the substances and methods enhances their performance (Fight back against Doping Bill Code 2). The practices of doping have been read from ancient inscriptions in the Ancient Olympics of the 3rd century BC that athletes trying to increase their power and energy artificially by all means of remedies (Öngel, 1997). The situation is similar for athletes participating in the modern time Olympic games. WADA (World Anti-Doping Agency) has been established by IOC (International Olympic Committee) as a result of the increase in the usage of performance-enhancing substances despite the life-threatening fact and the destruction created in the athlete's body and besides some countries has an attitude to encourage all this. WADA is working as an independent organization fighting back against doping. Periodically, it takes samples from athletes and issue a list of medicines containing prohibited substances to warn athletes, coaches and managers. It is processing to support and coordinate the fight back against doping through national and international levels by training, consulting, research and leadership (WADA, 2017). TADA (Anti-Doping Agency of Turkey) performs its representation in our country.

The slogan "zero tolerance for DOPING" has unfortunately not been enough for the Olympic Games to be a fair play. Regarding the increase gradually in the usage of doping, we come across a term so called as "gene doping". The usage of genes and genetic elements to increase their athletic performance through non-therapeutic purposes by individuals is called as "Gen doping" (Tural et al., 2011). The health issue that an athlete using gene doping has been studied and included among the prohibited substances.

The positive values in the core of sports (fairplay, equality, friendship, acceptance of defeat, etc.) turn entirely to a different dimension with the usage of doping and this issue has an impact on the moral collapse of the societies.

Keywords: Doping, Gene doping, WADA

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPOR VE SOSYAL YAŞAMDA MOBİNG

Recep CENGİZ

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, , Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Recep CENGİZ, e-mail: rcengiz1965@gmail.com

ÖZ

Spor kulüplerinin örgütsel yapısında; ekonomik sorunlar, kulüp içi rol çatışması, antrenör, sporcu, taraftar ve spor medya ilişkilerinin neden olduğu stres, kaygı, depresyon, saldırganlık ve şiddet gibi pek çok farklı sorunlardan söz edilebilir. Mobbing bunlardan biridir. Leymann'a (1996) göre mobbing, bir çalışanın ya da bir grubun diğer çalışanlar tarafından duygusal anlamda taciz edilmesi, haksız suçlamalar, küçük düşürücü davranışlar, genel tacizlerle hakarete uğraması ve en sonunda çalışamaz duruma getirilmesidir.

Asıl önemli olan mobbing'in ne olduğu değil, toplumda, spor ortamında nasıl temsil edildiğidir. Bu olguyu değerlendirirken "mobbing uygulayan/uygulanan kimdir, hangi duygu dünyasıyla hareket ederler?" sorularının cevaplarına da bakmak gerekir.

Mobbing konusunda yapılan araştırmalar, kıskançlık, çekememezlik, rekabet gibi faktörlerin neden olduğunu ortaya koymaktadır

"İnsanın Bir Başka Kimlik Kazanmasıdır."

1. KİMLİK BEN...

Mobbing uygulayan insanlar, kendilerini olduğu gibi sevmiyor. Hayal ettiği «ben» lerini seviyorlar.

2. KİMLİK DAHA...

Her mobbing öyküsü farklı iç tehdit algılarıyla başlıyor, "kıskançlık, çekememezlik, rekabet vb." duygularla hareket ediliyor. İzleyenleri ikna için kullanılan argüman "daha"dır. Yani "daha iyiyim", "daha başarılıyım", "daha güzelim", "daha kültürlüyüm", "daha eğitimliyim", "daha becerikliyim..." liste uzayıp gidiyor. Bu duyguların örgütte, spor alanlarında belirleyici olması işleyişte "kurumsal bir yapı, devamında bilimsel işleyiş ve demokrasi kültürünün olmadığını" şeklinde yorumlanabilir.

Mobbing uygulayan insanlar için, DAHA! Derken; konuşurken, düşünürken, yazarken, oyun oynarken, ilişkileri anlamlandırırken; doyumсу, düşüncesiz, bencil bir dil, sadist bir psikolojiden bahsediyoruz. Yani, Kirli bir denizden oltamıza balık gelmesini bekliyoruz.

Leymann'a (1996) göre bu süreç; bir çalışanın ya da bir grubun diğer çalışanlar tarafından duygusal anlamda taciz edilmesi, haksız suçlamalar, küçük düşürücü davranışlar, genel tacizlerle hakarete uğraması ve en sonunda çalışamaz duruma getirilmesidir.

* Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Yapılan bazı araştırma sonuçlarına göre, kişilerin psikolojik baskı seviyeleri arttıkça, bu baskı sonucunda psikolojik, fiziksel ve sosyal yönden olumsuz davranış geliştirme dereceleri de artış göstermektedir. Mobbing'in sebeplerini veya hangi koşul ve faktörlere bağlı olarak ortaya çıktığına yönelik yukarıda ifade edilen açıklama ve değerlendirmeler, her şeyden önce şiddetin çok boyutlu bir olgu olduğunu göstermektedir. Bu süreçte mobbing davranışları lig ve statü farkı gözlemlenmez tüm spor kulüplerinde ortaya çıkabilen bir olgudur.

Sonuç olarak; Değer, inanç, ilke ve prensipler bize ezberletildi. Oysa hayat, değer, inanç, ilke ve prensipler üzerine inşa edilmelidir. Çünkü 'İnsan yediğiyle değil, sindirdiğiyle beslenir'

Anahtar Kelimeler: Üniversite, Sağlık, Mobbing

ABSTRACT

The problems of organizational structure of sports clubs can be mentioned. Economic problems, club role conflict, coaches, athletes, stress caused by fans and sports media relations, worry, depression, aggression and mobbing are one of them. According to Leymann, the mobbing in the work place is unethical and unkind communication way. This communication way is generally applied to one person by one or several persons in a systematical and direct way. The mobbing behaviors, to which a person is exposed, cause to stay in helpless and undefended position.

The important is not what is meaning the mobbing, how it is represented in the sport environment in society. When evaluating this phenomenon, "who is applying / applying mobbing, which act with emotion?" you need to find answers to your questions.

Research on the mobbing jealousy, competition etc factors such as competition shows that cause mobbing.

"Mobbing is that a person must win another identity."

First ID: I

People who applying mobbing do not like themselves as they. Because of they love fake or imaginary identities.

Second ID: More

Each mobbing story begins with different perceptions of internal threat. And then "Jealousy, competition, etc." are moved with feelings. So I said that the second identity is 'more than'. These feelings are determinative in sports fields technically it can not be interpreted as an institutional structure, scientific functioning and democracy.

For people who practice mobbing, while they are talking, thinking, writing, playing, making sense of relationships; we are talking about them having an insatiable, inconsiderate, selfish language, a sadistic psychology.

According to Leymann (1996) this process, Emotional harassment by an employee or group of other employees, unfair accusations, abusive behavior, general harassment, and ultimately inability to work.

According to the results of some research done, people's levels of psychological pressure increases, this pressure results in psychological, physical and social aspects are increasing the degree of development of negative behavior. Mobbing which causes or circumstances that arise and expressed above for descriptions and evaluations depending on many factors, first of all shows that violence is a multidimensional phenomenon. In this process, mobbing behavior is a phenomenon that can occur in all sports clubs regardless of league and status difference.

As a result; Values, beliefs, principles and principles were memorized to us. However, life should be built on values, beliefs, principles and principles. Because 'Man is nourished by digestion, not by what he eats'.

Keywords: University, health, mobbing

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE REHABİLİTASYON

Funda BERKAN¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Fiziksel Tıp Ve Rehabilitasyon AD Eskişehir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Funda BERKAN, e-mail: fundat@ogu.edu.tr

ÖZ

Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon yaralanma, hastalık veya malformasyonlar nedeniyle fonksiyonel kısıtlanmalar yaşayan hastalar için önleme, tanı, tedavi ve rehabilitasyon üzerinde odaklanan bir uzmanlık alanıdır. Bu uzmanlık alanı göreceli olarak genç olmakla birlikte, rehabilitasyon tedavisinin oldukça uzun bir geçmişi vardır ve belgeler eski çağlara kadar dayanmaktadır. Aslında tıbbi rehabilitasyonun tarihi sakatlığın tarihçesi ile yakın ilişkilidir. Tarihin ilk çağlarında sakat kişiler sosyal hayattan dışlanmakta ve sakatlığın insanların hataları ve günahları için bir cezalandırma olduğu kabul edilmekteydi. Hipokrat döneminde büyük bir değişim oldu ve fiziksel yaralamalar ve klinik hastalıklar doğal olaylar olarak kabul edilmeye başlandı. Orta çağda ise düzenli hareket ve uygun istirahat hastalıkların tedavisinde köşe taşı niteliğindedir.

Rönesans döneminde hastalıkların önlenmesi ve sağlığın korunması ile ilgili büyük fikirler ortaya çıktı ve özellikle sakat bireylerin rehabilitasyonunu hedefleyen teknik kavramlar gündeme gelmeye başladı. 17. Yüzyıl bilimsel metodun yüzyılıydı ve bu dönemde batı dünyasında kuantitatif sistematik bir yaklaşım hâkim oldu. 18. Yüzyılın sonunda nörolog Goldscheider'in somatosensoriyel sistem alanındaki çalışmaları, insandaki propriyoseptif mekanizmaların anlaşılmasına önemli katkı sağladı. Yine aynı dönemde nörolog Fulgence Raymond tarafından motor re-edükasyon kavramı önerildi. Bu kavram özürli insanların tedavinde çok büyük önem taşıyordu.

Yirminci yüzyılda yaşanan iki büyük dünya savaşı ve poliomiyelit salgınları, cepheden yaralı dönen askerler ve polio nedeniyle sakat kalan insanlar için çok büyük bir rehabilitasyon gereksinimi yarattı. Özellikle 2. Dünya Savaşı döneminde medikal bakım alanında sağlanan gelişmeler ve antibiyotiklerin kullanılması pek çok askerin sağ kalmasını sağladı ancak eve dönen bu sakat askerlerin rehabilitasyon bakımına olan ihtiyacı büyük oranda arttı. Askeri hastanelerde ilk rehabilitasyon üniteleri kuruldu. Howard A. Rusk bu alanda öncüydü ve 1942 yılında gaziler için geliştirdiği eğitim programı fiziksel, nörofizyolojik, iş ve meşguliyet terapilerini içermekteydi.

Modern rehabilitasyon kavramı farklı tedavi yaklaşımlarının bir kombinasyonudur. Teknoloji alanında sağlanan inanılmaz gelişmeler, bu alanda büyük kolaylıklar sağlamıştır. Günümüzde hale özürli bireyler için yapılması gereken çok şey vardır ve bu nedenle tıbbi rehabilitasyon değişim sürecini sürdürmek zorundadır.

Anahtar Kelimeler: Rehabilitasyon, Tarihçe, Tıbbi

ABSTRACT

Physical medicine and rehabilitation is a medical specialty focused on prevention, diagnosis, rehabilitation, and therapy for patients who experience functional limitations resulting from injury, disease, or malformation. Although the specialty is a relatively young, fundamentals of the field originated during ancient times. Actually, the history of medical rehabilitation is closely linked to the history of disability. In ancient times, disabled subjects were excluded from social life and disability was considered as a punishment attributed to human beings because of their faults and sins. A great change occurred with Hippocrates and physical injuries and clinical diseases were considered as natural events. In the Middle Ages correct and regular movements and appropriate rest remained the cornerstones in the treatment of illnesses.

In the Renaissance period, great ideas for the prevention of diseases and the maintaining of health became increasingly popular notions, specifically targeted to rehabilitate disabled individuals. The seventeenth century was the century of the "scientific method," and in this period a quantitative systematic approach became predominant. At the end of the 18th century, the work of the neurologist Goldscheider on the somatosensory system, added important contributions to the clarification of the human proprioceptive mechanisms. At the same period, the concept of "motor re-education" proposed by the Fulgence Raymond. This concept was very important for the management of disabled persons.

In the 20th century, two major world wars and epidemics of poliomyelitis created a tremendous rehabilitation necessity for polio survivors and wounded soldiers returning from the battlefields of war. Especially improvements in medical care and the use of antibiotics during World War II, saved the lives of many wounded soldiers, who returned home disabled and raise the need of rehabilitative care. The first rehabilitation units were introduced in military hospitals. Howard A. Rusk was a pioneer in this field and he directed a training program for veterans including physical, neuropsychological, and occupational therapies.

The modern rehabilitation notion is a combination of different management approaches. The unbelievable improvements in the technology have provided many facilities in this area. There are still many requirements for disabled people today, so that medical rehabilitation has to continue process of amelioration

Keywords: History, Medical, Rehabilitation

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

AĞRININ FARMAKOLOJİSİNE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR

Tülün ÖZTÜRK¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tülün ÖZTÜRK, e-mail: ozturktulun@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Akut veya kronik ağrı, hoş olmayan bir duygudur ve koruyucu bir mekanizmadır. Ağrı oluştuğunda dokuda harabiyet vardır. Burada biz, ağrının tedavisinde kullanılan ağrı kesici ilaçları güncel olarak gözden geçirdik

Gereç ve Yöntem: Ağrının kontrolünde kullanılan üç temel ilaç vardır; non-opioid, opioid analjezikler ve adjuvanlar. Nonsteroid anti-inflamatuar ilaçlar (NSAİs), özellikle nosiseptif ağrıyı ve bazı nöropatik ağrı sendromlarını kontrol etmede kullanılan güçlü non-opioid analjeziklerdir. Aspirin prototip ilaçtır. İndometasin ve ibuprofen, aspirin dışında çocuklarda spesifik olarak kullanılan iki NSAİD'dirler. NSAİD'lar prostoglandinlerin sentezini bloke ederek analjezi sağlarlar. Böylece merkezi sinir sistemine uyarı gönderen periferik ağrı reseptörlerini engellerler.

NSAI ilaçlar anti-inflamatuar, analjezik ve antipiretik etkiye sahiptirler. Nonsteroid anti-inflamatuar ilaçlar hafif ağrıyı kontrol etmede adjuvant ilaçlarla birlikte veya onlarsız kullanılırlar.

Opioid analjezikler hem akut hem kronik ağrıyı tedavi etmede kullanılırlar. Opioidler, spinal kordun dorsal boynuzu içindeki endojen opioidleri kontrol eden desenden sinir liflerinin aktivasyonuna neden olarak ağrının beyne iletimini azaltırlar. Morfin ile sembolenen, opioid analjezikler, nöron hücre membranları üzerinde yer alan reseptörlere etki ederek analjezik etki üretirler. Üç tür opioid reseptörü vardır, m, d ve k. Hepsi de intraselüler mekanizmalarını G- proteinler aracılığı ile yaparlar.

Adjuvan ilaçlar, pek çok farklı yol ile etki ederler, bazıları santral sinir sistemi, bazıları periferik sinir sistemi etkilerine sahiptirler. Adjuvan ilaçların çoğu, nöropatik tip ağrıda etkilidirler. Baklofen, trisiklik antidepressanlar, antikonvülzanlar, steroidler ve lokal anestezipler, analjezik merdivenin her üç basamağında da etkin örnek adjuvanlardır.

Sonuçlar: Multimodel analjezik yaklaşımı hem akut hem kronik ağrının yönetimi için idealdir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Farmakoloji

ABSTRACT

Aim: Acute or chronic pain is an unpleasant sensation and a protective mechanism. Pain occurs whenever any tissues are being damaged. We reviewed here currently the analgesic drugs used for the treatment of pain.

Material and Methods: There are three major classes of drugs that are used to control pain; non-opioid, opioid analgesics and adjuvans. Nonsteroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) are powerful non-opioid analgesics, especially for nociceptive pain and in some neuropathic pain syndromes. The prototype drug for the is aspirin. Indomethacin and ibuprofen are two NSAIDs other than aspirin specifically approved for use in children. NSAIDs provide analgesia by blocking the synthesis of prostaglandins. Therefore, they inhibit the peripheral pain receptors to send a pain signal to the central nervous system (CNS). These drugs have anti-inflammatory, analgesic, and antipyretic actions. Nonsteroidal anti-inflammatory drug is used with or without adjuvant drugs to control mild pain.

Opioid analgesics are used in the treatment of both acute and chronic pain. Opioids decrease pain transmission to the brain by causing activation of the descending nerve fibers that control the endogenous opioid within the dorsal horn of the spinal cord. Opioid drugs, typified by morphine, produce their analgesia by acting on receptors located on neuronal cell membranes. There are 3 types of opioid receptor, m, d and k. All are coupled to intracellular mechanisms via G-proteins.

Adjuvant drugs act in many different ways, some have CNS and some have PNS actions. Many of the adjuvant drugs are effective for neuropathic types of pain. Baclofen, tricyclic antidepressants, anticonvulsants, steroids, and local anesthetics are examples of adjuvant drugs that often are effective at all three steps of the analgesic ladder.

Conclusions: A multimodal analgesic approach is ideal for the management of both acute and chronic pain

Keywords: Pain, Pharmacology

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ASTIM VE GEBELİK

Ayşe AKTAŞ¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Alerji İmmünoloji BD, Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ayşe AKTAŞ, e-mail: ayse.aktas@cbu.edu.tr

ÖZ

Astım, gebelikte de görülebilen potansiyel olarak en ciddi hastalıklardan biridir ve prevalansı giderek artmaktadır. Epidemiyolojik çalışmalar, gebeliklerin yaklaşık %4-7'sinin astım ile komplike olduğunu göstermiştir. Astım atakları maternal morbidite ve mortaliteye neden olabilir. Bu durum, gebelik sırasında astımın optimal yönetimi, gestasyonel astımın ayırıcı tanısı olan gebelik sırasında değişen pulmoner fizyolojiyi göz önünde bulundurmaya gerektirir. Tedavinin hedefleri, normal pulmoner fonksiyonların sürdürülmesi, alevlenmelerin önlenmesi ve ilaçların advers etkilerinin önlenmesi için objektif değerlendirme, tetikleyici faktörlerden kaçınma, hasta eğitimi ve basamak tedavisine dayanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Astım, Gebelik

ABSTRACT

Asthma is one of the most common potentially serious diseases complicating pregnancy, and its prevalence is increasing. Epidemiological studies have shown that approximately 4-7% of pregnancies are complicated by asthma. Severe asthma exacerbations can result in maternal morbidity and mortality. As a result, optimal management of asthma during pregnancy requires consideration of the altered pulmonary physiology during pregnancy, the differential diagnosis of gestational asthma. The goals of treatment should be based upon objective assessment, trigger avoidance, patient education, and step therapy are to maintain normal pulmonary function, prevent exacerbations and avoid adverse effects of medications.

Keywords: Asthma, Pregnancy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TEK SEANSLIK YÜKSEK ŞİDDETEKİ EGZERSİZİN ELİT MASTERALETLERİN SERUM MİDKİNE DÜZEYLERİNE ETKİSİ

Fatma Gözlükaya GİRĞİNER¹, Gürbüz BÜYÜKYAZI², Cevval ULMAN³.

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹. Hacı Serpil Kabaklıoğlu Middle School, Denizli,

². Dokuz Eylül University School of Sports Science and Technology, Coaching Education, İzmir

³. Manisa Celal Bayar University, Faculty of Medicine, Department of Biochemistry, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Cevval ULMAN, cevval.ulman@gmail.com

ÖZ

Amaç: Yüksek şiddetteki antrenman programlarının kas hasarı ve fibroze neden olduğu bilinmektedir. Midkine veya neurite growth-promoting factor 2 (NEGF-2) heparin bağlayan bir büyüme faktörüdür. Yüksek serum düzeyleri inflamasyonda, doku hasarı ve tümör varlığında gözlenmektedir. Midkine hücre proliferasyonu, hücre migrasyonu, angiogenez ve fibrosis ile ilişkili bir markerdir. Çalışmanın amacı elit master atletlerde kas regenerasyonunun nasıl değiştiğini serum Midkine düzeylerinin istirahat ve yüksek şiddetteki tek seanslık bir egzersizden sonra karşılaştırılarak incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: On yıldan fazla yarı maraton yarışlarına katılan, 45-65 yaş arası altı sağlıklı elite master erkek atlet gönüllü olarak çalışmaya katıldı. 60 dakikalık yüksek şiddetli koşu yarışından önce ve sonra açlık kan örnekleri sabah 8.00-10.00 arasında alındı. Serum Midkine düzeyleri Aviscerabioscience (Santa Clara, CA, USA) kitleri ile ELISA metodu kullanılarak değerlendirildi. Egzersiz öncesi ve sonrası farklılıklar Wilcoxon işaretli sıralar testi ile analiz edildi.

Bulgular: Elite master atletlerin istirahat serum Midkine düzeyleri 460.15±332.18 ng/ml; yarış sonrası serum Midkine düzeyleri 306.11±288.66 ng/ml olarak belirlendi. Yarış öncesi ve sonrası serum Midkine düzeylerinde anlamlı bir fark bulunmadı (p=0.600).

Sonuçlar: Düzenli yapılan uzun süreli dayanıklılık antrenmanlarının kas rejenerasyonu üzerine uzun süreli olumlu etkisi olduğu bilinmektedir. Çalışmamızda kullanılan 60 dakikalık tek seanslık yüksek şiddetteki koşu egzersizi serum Midkine düzeylerinde değişiklik yaratmak için yeterli düzeyde olmamış olabilir. Ancak uzun süreli dayanıklılık egzersizleri yapmış kişilerde akut egzersizlerin serum Midkine düzeylerine etkisinin ortaya çıkarılması için daha kalabalık gruplarla çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Master atletler, Kas rejenerasyonu, Neurite Growth-Promoting Factor 2

ABSTRACT

Aim: High intensity training programs are known to cause muscle injury and fibrosis. Midkine or neurite growth-promoting factor 2 (NEGF-2) is a heparin binding growth factor. The serum levels are known to rise with inflammation, tissue injury and tumor presence. It is a marker of cell proliferation, cell migration, angiogenesis and fibrinosis. The aim of the present study is to examine how muscle regeneration differs in Elite master athletes, comparing the resting serum Midkine levels to those of after a single bout of high intensity exercise.

Material and Methods: Six healthy elite master male athletes aged between 45-65 years participating in half-marathon races for more than 10 years volunteered to participate in the study. Before and after a 60-min single bout of high-intensity running race their fasting blood samples were taken between 8.00-10.00 a.m. Serum levels of Midkine were assessed by Aviscerabioscience (Santa Clara, CA, USA) kit and with ELISA method. Pre- and post-exercise differences were analyzed using Wilcoxon signed rank test.

Results: Resting serum Midkine levels in elite athletes were 460.15±332.18 ng/ml. Their post-race serum Midkine levels were 306.11±288.66 ng/ml. Pre- and post-race serum Midkine levels did not change significantly (p=0.600).

Conclusions: Regular long-term endurance training has been found to have a long-term positive impact on regeneration of muscle damage. A single-bout of 60min high intensity running exercise used in this study may not have been enough for an acute change in the serum Midkine levels. Thus, acute effects of high intensity exercise in master athletes on serum Midkine levels have to be studied in more crowded groups.

Keywords: Master athletes, Muscle regeneration, Neurite Growth-Promoting Factor 2

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TEKRARLAYAN İN VİTRO FERTİLİZASYON BAŞARISIZLIĞI: İNVERSİYON 7 OLGUSU

Esra ÇOLAK¹, H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 27.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Esra ÇOLAK, e-mail: esra89colak@gmail.com

ÖZ

Amaç: Erkek infertilitesinin genetik sebepleri, kromozomal değişiklikler ve tek gen mutasyonları ile ilişkilidir, çiftlerin %15' inde görülmektedir. İnfertil erkeklerde kromozomal durum, kromozomal inversiyonların patolojik spermogram, örneğin azo/oligospermi, sperm motilitesinde azalma ve spermin baş, boyun ve kuruk bölgesi patolojisine neden olduğu bulgulardır. İn vitro fertilizasyon (İVF) 30 yıldan uzun bir süredir uygulanan infertilite tedavi yöntemidir. Tekrarlayan infertilite ile başvuran olguda tespit edilen kromozomal değişimini sunmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Periferik kan örneğinden uygun protokole göre kromozom analizi yapılmıştır. Çalışma için fitohemaglutinin (PHA) ile indüklenmiş periferik kan lenfosit kültürleri kullanıldı. Sayısal ve yapısal kromozom anomalileri için G bantlı 30 metafaz alanındaki (500-550 bant seviyesi) kromozomlar incelenmiştir. Giemsa tripsin bantlama tekniği ile boyanan otuz metafaz alanı, 2016 Uluslararası İnsan Sitogenetik Adlandırma Sistemi (ISCN) 'ne göre değerlendirildi.

Bulgular: İki kez İVF başarısızlığı olan evli çiftten 27 yaşında erkek olgunun spermogramında sperm hareketinde azalma vardır. Hastaya ait 30 metafaz alanında 7. Kromozomun uzun kolunda parasentrik inversiyon tespit edilmiş olup karyotip sonucu 46.XX, inv7 (q22.1; q32.3)' dür. Her iki ebeveyn için de kromozomal anormallik incelendiğinde, babanın 46.XY, inv7 (q22.1; q32.3) heterozigot taşıyıcı olduğu ve annede bulunmadığı tespit edildi.

Sonuçlar: İVF başarısızlığının erkek hastada kromozom 7 inversiyona bağlı olduğu düşünülmektedir. Bu durum mayoz bölünme sırasında loop oluşumuna bağlı olarak segmental anozominin sonucu olarak dengersiz gamet oluşumuna neden olabilir. Bu nedenle infertilite de konjenital anomali çocuk ve tekrarlayan düşük riski göz ardı edilmemelidir. Aileye prenatal genetik tanı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnv (7), İVF Başarısızlığı, Erkek İnfertilitesi.

ABSTRACT

Aim: Genetics causes of male infertility are associated with chromosomal aberrations and single gene mutations and it is seen %15 of the infertile males. The chromosomal condition in infertile males are the chromosomal inversions of which results for pathological spermogram such as azo/oligospermia, decrease in sperm motility and pathology of head, neck and tail of the sperm. In vitro fertilization (IVF) is a method of infertility therapy applied over a period of 30 years. It was aimed to show the case of chromosomal pathology accepted with recurrent infertility.

Material and Methods: Chromosome analysis was performed from the peripheral blood sample according to the appropriate protocol. Phytohemagglutinin (PHA) -induced peripheral blood lymphocytes cultures were used for the study. The chromosomes of 30 G-banded metaphases (500-550 band level) were examined for numerical and structural chromosome abnormalities. The thirty metaphase areas stained with giemsa trypsin banding technique were evaluated according to the 2016 International System for Human Cytogenetic Nomenclature (ISCN).

Results: 27-years-old male patient failure IVF twice accepted that has a decrease sperm motility and oligospermia in the spermogram. In the 30 metaphases area of the patient was detected a pericentric inversion in the long arm of chromosome 7 and so-called 46.XY, inv7 (q22.1; q32.3). While we examined both parents for the chromosomal abnormality, father was found 46.XY, inv7 (q22.1; q32.3) heterozygous carrier and mother was not present.

Conclusions: IVF failure was thought to be due to chromosome 7 inversion in male patient. This may result in unbalanced gamete formation during gametogenesis as a result of segmental aneuploidy due to loop formation during meiosis. For this reason, infertility, congenital anomalous child and recurrent miscarriage risk should not be ignored. Prenatal preimplantation genetic diagnosis is recommended.

Keywords: Inv (7), IVF Failure, Male Infertility.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ERKEK İNFERTİLİTESİNİN NADİR BİR KARYOTİPİ: İZOKROMOZOM Y

Esra ÇOLAK¹, H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 27.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Esra ÇOLAK, e-mail: esra89colak@gmail.com

ÖZ

Amaç: İnfertilite, bir yıldan daha fazla korunmasız cinsel yaşama sahip olmasına rağmen bir çiftin hamile kalmasının yetersizliğidir. Erkek infertilitesinin genetik nedenleri kromozomal sapmalar ve tek gen mutasyonları ile ilişkilidir ve infertil erkeklerin %15'inde görülür. Sitogenetik çalışmalar (kromozomal sayısal ve yapısal anomaliler) erkek infertilitesinin etyolojisinde önemli bir yere sahiptir. Erkek infertilitesi aile öyküsü, fizik muayene, endokrin tarama (FSH, LH, prolaktin, testosteron), spermogram ve genetik testlerle değerlendirilir. Bu çalışmada, infertilite ile sevk edilen 30 yaşındaki bir erkek hastada saptanan bir kromozom anormalliği sunulmuştur.

Gereç ve Yöntem: Çalışma için fitohemaglutinin (PHA) ile indüklenmiş periferik kan lenfosit kültürleri kullanıldı. Sayısal ve yapısal kromozom anomalileri için G bantlı 30 metafaz alanı (500-550 bant seviyesi) kromozomları incelenmiştir. Fiziki muayene, sperm analizi, hormon taraması ve sitogenetik analiz birlikte değerlendirildi.

Bulgular: 30 metafazda 46, X, i (Yq) kromozomu bulundu. LH, FSH ve total testosteron oranı anlamlı olarak azalmış ve spermogramda azospermi görülmüştür.

Sonuçlar: Erkek infertilitesinde saptanan cinsiyet kromozom anomalileri arasında 46, X, i (Yq) nadir bir karyotiptir. Karyotipleme, moleküler yöntemler olsun ya da olmasın hipogonadotropik hipogonadizmden kaynaklanan erkek infertilitesi olan tüm hastalarda tanıyı doğrulamak için uygun ve özgün bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: İzokromozom Y, Erkek İnfertilitesi, Hipogonadotropik Hipogonadizm.

ABSTRACT

Aim: Infertility is the inability of a couple to conceive despite having more than one year of unprotected sexual life. Genetic causes of male infertility are associated with chromosomal aberrations and single gene mutations and it is seen 15% of the infertile males. Cytogenetic studies (chromosomal numerical and structural anomalies) have an important place in the etiology of male infertility. Male infertility is assessed with family history, physical examination, endocrine screening (FSH, LH, prolactin, testosterone), spermogram and genetic tests. In this study, we present a chromosomal abnormality detected in a 30-year-old male patient referred for infertility.

Material and Methods: Phytohemagglutinin (PHA) -induced peripheral blood lymphocytes cultures were used for the study. The chromosomes of 30 G-banded metaphases (500-550 band level) were examined for numerical and structural chromosome abnormalities. Physical examination, sperm analysis, hormone screening and cytogenetic analysis were evaluated together.

Results: In 30 metaphases 46, X, i(Yq) chromosome was found. LH, FSH and total testosterone ratio are significantly decreased and azoospermia is seen on the spermogram.

Conclusions: Among sex chromosome anomalies detected in male infertility, 46, X, i(Yq) is a rare karyotype. The karyotype with or without molecular methods is an appropriate and unique method to confirm the diagnosis in all cases with male infertility resulting from hypogonadotropic hypogonadism.

Keywords: Isochromosome Y, Male Infertility, Hypogonadotropic Hypogonadism.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YÜKSEK RİSKLİ GEBELERDE DOĞUM ÖNCESİ SİTOGENETİK BULGULAR

Esra ÇOLAK¹, H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 27.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Esra ÇOLAK, e-mail: esra89colak@gmail.com

ÖZ

Amaç: Prenatal tanı, doğum öncesi dönemde gebelik haftasına göre uygun yöntemlerle fetüs ve embriyo kromozom anormalliklerinin saptanmasıdır. Bu çalışmada, yüksek riskli (Down sendromu riskinin ikili veya üçlü testte artması, gözlemcinin USG'sinde anomali riski) gebeliklerde sitogenetik çalışmaların yapılmasını amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada 734 gebe kadın dâhil edilmiştir. Ocak 2013 ile Aralık 2016 arasında 483 amniyosentez, 107 koryon villus biyopsi (CVS), 103 gebelik tahliye materyali ve 41 fetal kan numunesi analiz edildi. Tüm çalışmalar materyale spesifik uygun protokol ile hücre kültürü ve GTG- HRB bantlama yöntemleri ile boyanarak gerçekleştirildi.

Bulgular: Amniyotik sıvıdan yapılan 483 karyotipin 16'sında (%4,4) anormal bir karyotip tespit edildi; bunların 9'u 47, XX veya XY, +21, ikisi triploid 69, XXX veya XXY ve birisi 47, XXX, birisi 47, XY, + 18, birisi 46, XY, del (18) (p11.2), bir tanesi 46, XXinv (16) (p12; q13) ve diğer biri 46, XY t (13;14) (q10;q10) kromozomal kuruluşa sahiptir. 107 koryonik villüs (CVS) örneğinde yapılan sitogenetik çalışmaların 10'unda (%9,3) anormal bir karyotip bulundu: dördü 47, XX veya XY +21, üçte birinde 47, XY + 18, ikisi 45, X ve bir tanesi 47, XX+ 13 olarak bulundu. 102 gebelik tahliye materyalinin incelenmesinde 9'unda (%8,8) anormal karyotip vardı: ikisi 45, X, ikisi 47, XX+16 ve 47, XY+13, 47, XY+18, 47, XY+21, 47, XY+ 22 ve tetraploidi tek olarak saptanmıştır. Fetal kan üzerinde yapılan 41 çalışmanın 6'sında (% 14,6) anormal bir karyotip bulundu: ikisi 47, XX+13 ve 47, XX +18, 47, XY+ 21, 46, XX inv (1) (p12; p36) ve 46, XY del (16) (p13.3) tek olarak tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Bu değişikliklerin çoğu gebelik kaybını açıklamakta ve %1'den daha az tekrarlama riski taşımaktadır. Aile çalışması yapısal kromozom anomalisi olan hastalarda yapılmaktadır. Ailesel taşıyıcıların bulunduğu hastalarda prenatal tanı ve preimplantasyon genetik tanı önerilir.

Anahtar Kelimeler: Prenatal Tanı, HRB Bantlama Yöntemi, Amniyosentez.

ABSTRACT

Aim: Prenatal diagnosis is the detection of chromosome abnormalities in the fetus and embryo during the antenatal period by appropriate methods according to the gestational week. In this study, we aimed to perform cytogenetic studies in high risk pregnancies (increased risk of Down syndrome in double or triple test, risk of anomaly in observer USG).

Material and Methods: In this study, 734 pregnant women were included. 483 amniocenteses, 107 CVS, 103 pregnancy evacuation materials and 41 fetal blood samples were analyzed between January 2013 and December 2016. All studies were carried out by cell culture with an appropriate protocol specific to material and stained with by GTG and HRB banding methods.

Results: An abnormal karyotype was detected in 16 (%4,4) of the 483 karyotypes carried out on amniotic fluid; 9 of them were 47, XX or XY, +21, 2 of them were triploidies 69, XXX or XXY and we observed one cases of 47, XXX, 47, XY+18, 46, XY del (18) (p11.2), 46, XX inv (16) (p12; q13), 46, XY t (13; 14) (q10; q10) respectively. An abnormal karyotype was found in 10 (%9,3) of the cytogenetic studies performed on 107 chorionic villus samples: 47, XX or XY+21 in four cases, 47, XY+18 in three cases, 45, X in two cases and 47, XX+13 in one case. Examination of 102 pregnancy evacuation materials revealed 9 (%8,8) abnormal karyotypes: in two cases 45, X, in two cases 47, XX+16 and single cases of 47, XY+13, 47, XY+18, 47, XY+21, 47, XY+22 and tetraploidy. An abnormal karyotype was found in 6 (%14,6) of the 41 studies performed on fetal blood: 47, XX, +13 in two cases and single cases of 47, XX, +18, 47, XY, + 21, 46, XX inv (1) (p12; p36), and 46, XY del (16) (p13.3).

Conclusions: Most of these changes explain pregnancy loss and support a less than 1% risk of recurrence. Family study was done for cases with structural chromosome anomaly. Prenatal diagnosis and preimplantation genetic diagnosis have been proposed for cases in which familial carriers are detected.

Keywords: Prenatal Diagnosis, HRB Banding Method, Amniocentesis.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KRONİK LENFOSİTİK LÖSEMİ HASTALARINDA FLORESAN İN SİTUHİBRİDİZASYON METODU İLE SAPTANAN SİTOGENETİK ANOMALİLER

Esra ÇOLAK ¹, H. Betül GERİK ÇELEBİ ¹, F. Sırrı ÇAM ¹

Gönderim Tarihi / Received: 27.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Esra ÇOLAK, e-mail: esra89colak@gmail.com

ÖZ

Amaç: Kronik Lenfositik Lösemi (KLL), erişkinlerde en sık gözlenen lösemi tipidir. Tanı anındaki ortalama yaş 65 olmakla birlikte sıklığı yaşla artmakta olup, 70 yaş üstü nüfus grubunda 50/100.000'e ulaşmaktadır. Olguların ancak %10 kadarı 55 yaşın altındadır. Bu çalışmada tespit edilen 21 KLL hastasında FISH yöntemi ile sitogenetik anomali sıklıklarının belirlenmesi, cinsiyet ve yaş ile ilişkisine bakılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: KLL endikasyonu olan hastalardan interfaz üzerinde loküs spesifik prob ile FISH yöntemi kullanılarak sitogenetik anomaliler (6q23, 17p13.1, 11q22.3, 13q14.3, 14q32, kromozom 12, t(14; 18)(q32; q21), t(11; 14)(q13; q32) tarama yapıldı. Sitogenetik anomalilerden her biri için 100 nükleus incelendi. Belirlenen anomali sıklıklarının cinsiyet ve yaş ilişkileri değerlendirildi.

Bulgular: KLL hastalarının incelemesi sonucu 21 hastada (12 kadın / 9 erkek) en az bir sitogenetik anomali tespit edildi. Bu 21 hastada en sık saptanan sitogenetik anomali trizomi 12 ve hastaların %38'inde saptandı. 13q14.3 delesyonu %33; 11q22.3 delesyonu %26; TP53 delesyonu %19; 14q32 (IGH) %19; 6q23 delesyonu %10 oranında tespit edildi. T(14; 18)(q32; q21) ve t(11; 14)(q13; q32)'de herhangi bir değişime rastlanmadı. Erkeklerde 11q22.3 delesyonu daha sık %44 oranında tespit edilirken en sık saptanan trizomi 12 kadınlarda da %42 oranında tespit edildi. KLL tanısı alan kadın hastaların yaş ortalaması 72 iken KLL tanısı alan erkek hastaların 65 olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Elde edilen sonuçlara göre Trizomi 12 KLL hastalarında en sık gözlenen sitogenetik değişikliktir. 13q14.3 delesyonu sık belirlenen değişiklik olup hastaların yarısında tek değişiklik olarak görülmektedir. Tipik lösemiden daha ağır seyretmesi beklenmektedir. 11q22.3 delesyonu kötü prognoz kabul edilir ve literatürde CD20 monoklonal antikor tedavisinin başarılı olduğunu belirten yazılar vardır. Çalışmada saptanan sonuçların sıklık oranları literatür ile uyumlu görülmüştür ve elde edilen sitogenetik anomali tespitine göre FISH yöntemi karyotipik anomalilerin saptanmasında daha hızlı, hassas ve güvenilir bir tanı tekniğidir.

Anahtar Kelimeler: KLL, Sitogenetik Anomaliler, FISH.

ABSTRACT

Aim: Chronic lymphocytic leukemia (CLL) is the most common type of leukemia in adults. CLL disease can develop at the median age 65 and its frequency increases with age. In the population of over 70 years old, frequency reaches 50/100.000. Only about %10 of cases are under 55 years old. In this study, we aimed to determine the prevalence of cytogenetic abnormalities by FISH method in relation to sex and age in 21 CLL patients.

Material and Methods: Cytogenetic anomalies (chromosome 6q23, 17p13.1, 11q22.3, 13q14.3, 14q32, 12, t(14;18)(q32;q21), t(11;14)(q13;q32) were investigated on CLL patients diagnosed using FISH method with locus specific probe on the interphase. For each of the cytogenetic anomalies were examined in 100 nucleotides. The anomalies determined were related to sex and age.

Results: At least one cytogenetic abnormality was detected in 21 patients (12 females / 9 males). The most common cytogenetic abnormality detected in these 21 patients was trisomy 12 (%38 of patients). 13q14.3 deletion %33; 11q22.3 deletion %26; TP53 deletion %19; 14q32 (IGH) %19; 6q23 deletion %10 was detected. No change was found in t(14; 18)(q32; q21) and t(11; 14)(q13; q32). In males, 11q22.3 deletions were detected more frequently in %44, while the most common trisomy 12 was found in %42 in women. The average age of female patients with KLL was 72 while the number of male patients with KLL was 65.

Conclusions: According to the results of our study, trizomy 12 is the most common cytogenetic change in CLL patients. The 13q14.3 deletion is a frequent change and appears as the only change in half of cases. This is expected to be more severe than the typical leukemia. Deletion of 11q22.3 is considered a poor prognosis and there are articles in the literature that indicate CD20 monoclonal antibody treatment is successful. Our results of the frequency were consistent with the literature. According to the cytogenetic anomaly obtained from our study, FISH is a faster, sensitive and reliable diagnostic technique for the detection of karyotypic anomalies.

Keywords: CLL, Cytogenetic Anomalies, FISH.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SİTOGENETİĞİN ÖNEMİ: HIPOTİROİDİNİN EŞLİK ETTİĞİ ROBERTS SENDROMU

H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, Esra ÇOLAK¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: H. Betül Gerik Çelebi, e-mail: drbetulgerik07@gmail.com

ÖZ

Amaç: Roberts Sendromu (RBS, OMIM*268300), tetrafokomelia ya da hipomelia, gelişme geriliği ve mikrosefali, hipertelorizm, aşağı eğimli palpebral fissür, hipoplastik nasal ala, mikrognati, kısa boyun gibi dismorfik özelliklerle karakterize otozomal resesif kalıtmı bir hastalıktır. RBS, 8p21.1 kromozomal bölgesinde lokalize ve S fazı boyunca kardeş kromatidlerin bir arada kalmasında rol oynayan kohezyon 1 homolog 2 (ESCO2) genindeki mutasyonlar sonucu ortaya çıkar.

Gereç ve Yöntem: Periferik venöz kandan kromozom analizi yapıldı. Çalışma için fitohemaglutinin (PHA) ile indüklenmiş periferik kan T-lenfosit kültürleri kullanıldı. Sayısal ve yapısal kromozom anomalileri için G bantlı 30 metafaz alanındaki (500-550 bant seviyesi) kromozomlar incelenmiştir. Giemsa tripsin bantlama tekniği ile boyanan otuz metafaz alanı, 2016 Uluslararası İnsan Sitogenetik Adlandırma Sistemi (ISCN) 'ne göre değerlendirildi.

Bulgular: Olgu akraba evliliği yapmış sağlıklı ebeveynlerden G4P2A2Y2 38. Haftada normal spontan vajinal doğumla dünyaya gelmiştir. Hipotiroidi tedavisi için euthrox 25 mg/gün kullandığını belirtti. Fizik muayenede seyrek saç, mikrosefali, hipertelorizm, belirgin kulaklar, aşağı yerleşimli palpebral fissürler, hipoplastik nazal ala, mikrognati, bilateral hipomelia (radius, ulna, tibia ve fibula yokluğu), brakidaktili, oligodaktili, başparmak aplazisi ve kriptorşidizm saptandı. Ekokardiyografide patent duktus arteriosus tespit edilmiş olup Kranial MR'da herhangi bir anormallik saptanmamıştır. G-bantlı hücrelerin sitogenetik analizinde, metafazların çoğunda kromozomlarda prematür sentromer ayrımı görüldü. ESCO2 gen mutasyon analizi ve aile çalışması planlanmaktadır.

Sonuçlar: Bu çalışma, daha önce literatürde bildirilmemiş, Roberts's sendromu ile hipotiroidi birlikteliğini sunmak ve sitogenetik analiz önemi vurgulamak için sunulmuştur. Aileye ESCO2 gen dizi analizi sonuçlarıyla birlikte prenatal tanı ve preimplantasyon genetik tanı önerilecektir.

Anahtar Kelimeler: Roberts Sendromu, ESCO2 Geni, Prematüre Centromer Ayrımı, Hipotiroidizm.

ABSTRACT

Aim: Roberts Syndrome (RBS, OMIM*268300) is an autosomal recessive inherited disorder characterized by tetraphocomelia or hypomelia, developmental delay and dysmorphic feature such as microcephaly, hypertelorism, down-slanted palpebral fissures, hypoplastic nasal alae, micrognathia, short neck. RBS is due to mutations in the establishment of cohesion 1 homolog 2 gene (ESCO2) mapped to the 8p21.1 chromosomal location and plays a role in the establishment of sister chromatid cohesion during the synthesis phase.

Material and Methods: Peripheral venous blood chromosome analysis was performed. Phytohemagglutinin (PHA) -induced peripheral blood lymphocytes cultures were used for the study. The chromosomes of 30 G-banded metaphases (500-550 band level) were examined for numerical and structural chromosome abnormalities. The thirty metaphase areas stained with giemsa trypsin banding technique were evaluated according to the 2016 International System for Human Cytogenetic Nomenclature (ISCN).

Results: The patient was a child of consanguineous marriage with healthy parents via normal spontaneous vaginal delivery with the obstetric history G4P2A2L2 at 38 weeks. He has been suffering from hypothyroidism controlled with euthrox 25 mg/day treatment. Physical examination revealed sparse hair, microcephaly, hypertelorism, prominent ears, downslanting palpebral fissures, hypoplastic nasal alae, micrognathia, bilateral hypomelia (absence of radius, ulna, tibia and fibula), brachydactyly, oligodactyly with thumb aplasia and cryptorchidism. We found that in echocardiography patent ductus arteriosus. No abnormalities were detected in cranial MRI. Analysis of G-banded cells showed premature centromere separation in most chromosomes in all metaphases. ESCO2 gene mutation analysis and family study are planned.

Conclusions: This study is presented to emphasize the importance of peripheral blood chromosome analysis and to demonstrate the association of Roberts syndrome and hypothyroidism, which have not been previously reported in the literature. Prenatal preimplantation genetic diagnosis will be suggested and the results of the family and ESCO2 gene sequencing will be presented.

Keywords: Roberts Syndrome, ESCO2 Gene, Premature Centromer Separation, Hypothyroidism.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BOR TÜREVLERİNİN HİPERPLAZİSİ (BPH) ÜZERİNE ETKİLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Elif SOYA¹, Burcu ERBAYKENT TEPEDELEN², Mehmet KORKMAZ¹

Gönderim Tarihi / Received:05.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, Manisa, Türkiye

²Uludağ Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik AD, Bursa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Elif SOYA, e-mail: tamarayilmaz@gmail.com

ÖZ

Amaç: Benign prostat hiperplazisi (BPH) erkeklerde en sık görülen benign adenom olup mesane çıkımında tıkanıklığa neden olmaktadır. BPH, prostat büyümesi ve kronik enflamasyon ile ilişkili önemli klinik semptomlara yol açan kompleks bir sendromdur. Bor ve türevlerinin anti-enflamatuvar ve immün yanıt düzenleyici özellikleri nedeniyle, kronik enflamasyon ve hücre proliferasyonu ile karakterize edilen BPH gibi hastalıkların tedavisinde potansiyel olarak kullanılabilmesi öngörülmektedir. Bu bağlamda, çalışmanın en önemli amaçlarından birisi BPH-Bor türevleri ilişkisinin daha ileri boyutta irdelenmesidir. Bor ve türevlerinin hücre sinyalizasyon sistemini etkilemesi ya da birçok biyokimyasal süreçte rol oynayan bir olayın oluşumunu ve/veya aktivitesini etkilemesi, BPH hücrelerinin büyümesini ve enflamasyonu engelleyecek bir hedef molekül olma olasılığını artırmaktadır. Bu kapsamda; çalışmamızda BPH-1 hücre hattında bor türevlerinin apoptoz ve DNA hasarı üzerine etkilerinin moleküler açıdan değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: İlk olarak BPH-1 hücre hattının üreme kinetiğine bakılmış ve BO (Bor Oksit), BA (Borik Asit) ve DPB (Disodyum Pentaborat Dekahidrat) maddelerinin sitotoksitesit denemeleri yapılmıştır. Daha sonra DPB'in DNA hasarı üzerine etkisi, Western Blot yöntemi ile pH2AX, pATM ve ATM antikorları aracılığıyla değerlendirilmiştir. Aynı zamanda immunofloresan yöntemiyle de pH2AX ve pATM odak sayıları ile DNA hasarı miktarları ölçülmüştür. Bor ve türevlerinin BPH-1 hücre hattında apoptoz üzerine etkilerine ise, yine Western Blot yöntemiyle, p53, p-p53, PARP, kaspaz-3, kaspaz-9 antikorlarının düzeylerine bakılmıştır.

Bulgular: Sitotoksitesit analizi sonucunda, DPB en etkin sonuç verdiği için bu kimyasalla ileriki denemelere devam edilmiştir. Western blot denemeleri sonucunda; DPB'in BPH-1 hücrelerini hem apoptoza sürüklediği hem de DNA hasarına uğrattığı belirlenmiştir. Immunofloresan denemelerinde ise; DPB'in BPH-1 hücrelerinde DNA hasarı oluşturduğu Western blot denemelerini destekler şekilde bulunmuştur. Ayrıca, DPB'in apoptoz ve DNA hasarını zamana ve doza bağlı olarak artırdığı belirlenmiştir.

Sonuçlar: Bu çalışmada ilk kez DPB uygulamasıyla BPH-1 hücre hattında apoptotik hücrelerin ve DNA hasarına uğramış hücrelerin zamana ve doza bağımlı olarak arttığı belirlenmiştir. Tüm bu sonuçlar çalışmamızın anti-proliferatif özelliğe sahip olan bor ve türevlerinin, kronik enflamasyon ve aşırı hücre proliferasyonu ile karakterize edilen BPH, LUTS ve prostat kanseri hastalıklarından korunmanın yanısıra, tedavi edici potansiyelinin de olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: BPH, Bor Türevleri, DNA Hasarı, Apoptozis

ABSTRACT

Aim: Benign prostatic hyperplasia (BPH) is the most common benign adenoma in men, which leads to occlusion on the exit of bladder. BPH is a complex syndrome that causes significant chronic symptoms associated with chronic inflammation and prostate enlargement. It was thought that boron and its derivatives could be used as potential treatment for diseases such as BPH which were characterized by chronic inflammation and cell proliferation because of their anti-inflammatory and immune response regulatory properties. In this respect, there is a need for further studies which decipher the relationship between boron exposure and BPH. Boron and its derivatives apparently have diverse effects through influencing cell signaling systems or the formation and/or activity of an entity involved in many biochemical processes and these effects increase the likelihood of becoming a target molecule, which prevent the growth of BPH cells. In this context, it was aimed in our study that determination of the effects of boron derivatives to apoptosis and DNA damage in BPH-1 cell line in terms of molecular respect

Material and Methods: Firstly, growth kinetics of BPH-1 cell line and cytotoxicity of BA (Boric acid), BO (Boron oxide) and DPB (Disodium pentaborate decahydrate) were investigated. Because of DPB gave more effective results among boron derivatives, further assays were carried out by this chemical. Then, pH2AX, pATM and ATM antibodies were examined with Western blot technique in order to investigate the effects of DPB on DNA damage while DNA damage amounts were calculated with pH2AX and pATM foci numbers by immunofluorescent microscope. Finally, apoptotic effects of boron derivatives on BPH-1 cells were also investigated with p53, p-p53, PARP, caspase-3 and caspase-9 antibodies by Western Blotting

Results: As a result of the cytotoxicity analysis, DPB is found more effective than other chemicals. As a result of Western blot experiments, it is determined that DPB induced both apoptosis and DNA damage of BPH-1 cells. It was investigated with immunofluorescent assays that DNA damage occurs in BPH-1 cells as well as in Western blot experiments. It was also determined that DPB increased apoptosis and DNA damage in a dose and time dependent manner.

Conclusions: It was firstly determined in this study that DPB treatment to BPH-1 cell line leads to increase of apoptotic cell formation and DNA damage in a dose and time dependent manner. All these results suggest that, as well as their therapeutic potential, boron and its derivatives with anti-proliferative properties have protective potential against diseases including BPH, LUTS and prostate cancer which are characterized by chronic inflammation and extreme cell proliferation.

Keywords: BPH, Boron Derivatives, DNA Damage, Apoptosis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA'DA KRONİK ŞİZOFREN TANISI KONMUŞ BİREYLERDE CATECHOL-O-METHYLTRANSFERASE (COMT) VAL158MET POLİMORFİZMİN ARAŞTIRILMASI

Seçil ŞENGÖZ¹, Nuray ALTINTAŞ¹

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Seçil ŞENGÖZ, e-mail: secilsengoz@gmail.com

ÖZ

Amaç: COMT geninin fonksiyonel polimorfizmi nörotransmitterlerle ilişkili olan hastalıkların tanı ve tedavisinde yön gösterici olması nedeniyle önemlidir. COMT geninin; 108/158. Kodonunda guanin→adenin (G→A) değişimi valin→ metionin değişimine bağlı olarak belirlenen H (High, yüksek aktiviteli) ve L (Low, düşük aktiviteli) alellerin oluşturduğu üç farklı genotip (HH, HL, LL) tanımlanmıştır. Catechol-O-Methyltransferase (COMT) katekolamin ve katekolamin içeren ilaçların metabolizmasında önemli rol alan bir enzimdir. COMT genindeki fonksiyonel polimorfizm COMT enzim aktivitesinin 4 kat daha azalmasına neden olmaktadır. Şizofrenili hastalarda dopamin seviyelerinin sağlıklı bireylere oranla fazla olduğu bilindiğinden Val158Met polimorfizminin şizofreni üzerine etkisi olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada Catechol-O-Methyltransferase (COMT) geninde Val158Met polimorfizminin şizofreni ile bağlantılı olup olmadığını araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kronik şizofreni teşhisi konmuş 100 birey ve ailesinde ve kendisinde psikiyatrik herhangi bir rahatsızlık bulunmayan 100 sağlıklı kontrol ile yürütülmüştür. Hasta grubu bireyler; Manisa Ruh Sağlığı Hastalıkları Hastanesinde tedavi gören ve kronik şizofren tanısı konmuş bireylerden oluşturulmuştur. Örneklem grubundaki her birey için DNA izolasyonunu takiben COMT genindeki Val158Met polimorfizmine bağlı yüksek veya düşük aktiviteli aleller PZR-RFLP metodu kullanılarak belirlenmiştir. Veriler Ki-Kare Testi ve Çapraz Tablo kullanılarak elde edilmiştir.

Bulgular: Bulgularımız Hardy Weinberg Eşitliği'ne uygun çıkmıştır. Hasta grubu ve kontrol grubu bireylerin elde edilen genotip bulgularımıza göre Ki-Kare testinde p=0,001 olarak bulunmuştur

Sonuçlar: Elde ettiğimiz verilere göre; Val158Met polimorfizmi açısından hasta ve kontrol grubu arasında anlamlı bir farklılık olduğu ve Val158Met polimorfizmi ile şizofreni arasında pozitif bir bağlantı olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Catechol-O-Methyltransferase (COMT) , PZR-RFLP Val158Met Polimorfizmi

ABSTRACT

Aim: Functional polymorphism of the COMT gene is important because of its role in the diagnosis and treatment of diseases associated with neurotransmitters. COMT gene; 108/158. In the codon, three different genotypes (HH, HL, LL) have been identified which consist of H (high, high activity) and L (low active) alleles determined by the substitution of guanine → adenine (G → A) valine → methionine. Catechol-O-Methyltransferase (COMT) is an enzyme that plays an important role in the metabolism of drugs containing catecholamine and catecholamine. The functional polymorphism in the COMT gene results in a 4-fold reduction in COMT enzyme activity. It is thought that Val158Met polymorphism has an effect on schizophrenia because it is known that dopamine levels are higher in schizophrenic patients than healthy individuals. In this study, it was aimed to investigate whether Val158Met polymorphism in Catechol-O-Methyltransferase (COMT) gene is associated with schizophrenia.

Material and Methods: The study was conducted with 100 healthy individuals who were diagnosed with chronic schizophrenia and 100 healthy controls that did not have any psychiatric disorders in their family. The patient group was individuals; in Manisa Mental Health Hospital treated and diagnosed with chronic schizophrenia. DNA isolation for each individual in the sample group followed by high or low activity alleles associated with the Val158Met polymorphism in the COMT gene was determined using the PZR-RFLP method. Data were obtained using ChiSquare Test and Cross Table.

Results: Our findings came up with Hardy Weinberg Equality. Patient group and control group were found as p = 0.001 in Chi-Square test according to the genotype findings of the individuals.

Conclusions: : According to the results obtained; Val158Met polymorphism was found to be significantly different between the patient and control group and it was concluded that there was a positive association between Val158Met polymorphism and schizophrenia

Keywords: Catechol-O-Methyltransferase (COMT), PCR-RFLP Val158Met Polymorphism

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GENİTAL ANOMALİ İLE BAŞVURAN BİR OLGUDA TRİZOMİ 18

Aydeniz AYDIN GÜMÜŞ¹, H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, Esra ÇOLAK¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aydeniz AYDIN GÜMÜŞ, e-mail: aydenzaydng@gmail.com

ÖZ

Amaç: Edwards sendromu (trizomi 18), canlı doğanlarda 1/10000- 1/8600 ve toplamda 1/2500 – 1/2600 oranında prevalansı olan bir kromozomal bozukluktur. Tam trizomi 18 en yaygın formdur, ancak mozaik trizomi ve 18q parsiyel duplikasyonu gibi varyasyonlar bilinmektedir. Sendromun karakteristik özellikleri konjenital kalp kusurları, böbrek anormallikleri, doğum öncesi / doğum sonrası gelişme yetersizliği, yenidoğan / bebek ölüm riski, psikomotor ve kognitif engelli kraniyofasiyal özellikler ve bazı küçük bulgulardır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma için, 20 günlük bebekten fitohemaglutinin (PHA) ile indüklenen periferik kan hücresi kültürü kullanılmıştır. . Yirmi G-bantlı metafazlar, 2016 Uluslararası İnsan Sitogenetik Adlandırma Sistemi (ISCN) 'ne göre değerlendirildi.

Bulgular: Prenatal taramaların ve ultrasonografik bulguların normal olduğunu sözlü olarak belirten 38 yaşındaki anne, simetrik büyüme geriliği olan bebeği, gebeliğin 39. Haftasında sezaryen ile doğurdu. Yarık dudak veya damak gibi gastrointestinal sistem anomalileri olmamasına rağmen beslenme güçlüğü nedeniyle 15 gün yenidoğan yoğun bakım ünitesinde takip edilmiştir. İlk fizik muayenede dolikosefali, kısa palpebral fissürler, mikroretrognati, düşük kulplar, yüksek damak, üst üste binmiş parmaklar, bilateral simian çizgisi, gelişmemiş el ve ayak parmakları, yumru ayakları, kısa sternum, klitoromegali (21 hidroksilaz düzeyi normaldi) tespit edilmiştir. Ekokardiyografide 2 mm patent ductus arteriosus, apikal kas ventriküler septal defekt, birinci derece triküspid yetmezlik ve sol ventrikül bandı saptanmıştır. 47, XX, + 18 karyotipi tüm hücrelerde bulundu.

Sonuçlar: Hastanın 81. Günündeki kontrollerinde; normal oral beslenme, kilo alma, baş tutma, motor gücü, görme ve işitme muayenelerinin olduğu saptandı. Yaşamının 150. Gününde beslenme güçlüğü ve kilo alamama nedeni ile interne edildiği öğrenildi. Trizomi 18 vakalarının 1 aylık sağkalım %22-44, 6 aylık sağkalım %9-18 ve 6 ay-1 yaş arası sağkalım %5-10 arasında değişmektedir. Hastamızın 180 günü aşkın sağkalımı ile literatürdeki nadir vakalardan biridir.

Anahtar Kelimeler: Trisomi 18, Klitoromegali, VSD.

ABSTRACT

Aim: Edwards syndrome (trisomy 18) is a chromosomal disorder with a prevalence of 1/10000- 1/86000 in live borns and about 1/2500 – 1/2600 overall. Full trisomy 18 is the most common form, although variations such as mosaic trisomy and partial duplication of 18q are known. Characteristic features of syndrome are congenital heart defect, kidney abnormalities, prenatal/postnatal growth deficiency, an increased risk of neonatal/infant mortality, psychomotor and cognitive disabilities craniofacial features and some minor findings.

Material and Methods: Phytohemagglutinin (PHA)-induced peripheral blood cell culture from a 20-day-old-baby was used for the study. Twenty G-banded metaphases were evaluated according to the 2016 International System for Human Cytogenetic Nomenclature (ISCN).

Results: The 38-year-old mother who verbally indicated that the prenatal screenings and ultrasonographic findings were normal, had given a birth to a baby with symmetrical growth retardation, by cesarean section on the 39th week of pregnancy. Although there was no gastrointestinal system abnormality such as cleft lip or palate, she was followed up in newborn intensive care unit for 15 days because of nutritional difficulties. We found dolichosephaly, short palpebral fissures, microretrognathia, low set ears, high palate, overriding fingers, bilateral simian line, underdeveloped thumbs and toes, club feet, short sternum, clitoromegaly (21 hydroxylase level was normal) on the first physical examination. Echocardiography revealed 2 mm patent ductus arteriosus, apical muscle ventricular septal defect, first degree tricuspid insufficiency and left ventricular band. 47, XX, +18 karyotypes were found in all cells.

Conclusions: We found normal oral feeding, weight gain, head holding, motor power, visual and hearing examinations in the controls on the 81st day after birth. The survivals of trisomy 18 cases between 1-6 months range from %22-44 to %9-18 and 6 months-1 year range from %5-10. Only a small proportion of patients survive as long as our patient.

Keywords: Trisomy 18, Clitoromegaly, VSD.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ANDROJEN VE NKX3.1 OKSİDATİF DNA HASARI OLUŞUMUNA VE ONARIMINA ETKİSİNİN PROSTAT KANSERİNDE ARAŞTIRILMASI

Selda KARAMİL¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıbbi Biyoloji AD , Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selda KARAMİL , e-mail: seldakaramil@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, prostat kanseri hücre hatlarında oksidatif hasarın doğrudan göstergesi olarak 8-OHdG, AP bölgeleri ve çift zincir kırıkları incelenmiş ve bu hasarların NKX3.1 ve AR varlığı ve yokluğunda miktarları ve birbirleri ile olan ilişkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: LNCaP ve kastrasyona dirençli LNCaP 104R2 hücrelerinde yapılmış olan çalışmalarda, H2AX fosforilasyonunun oluşumu H2O2 ve CM gibi oksidatif DNA hasarı ajanları ile sağlanmıştır.

Prostat kanseri hücre hatlarında öncelikle Western-Blot metodolojisi ile uygulanacak oksidatif stress ajanı olan H2O2 molekülünün süre ve doz belirleme işlemi yapılmıştır. LNCaP ve LNCaP 104R2 hücre hatlarında sentetik androjen (R1881) ve/veya NKX3.1 varlığı ve yokluğunda AP bölgelerinin miktarının belirlenmesinde ELİSA yöntemi kullanılmış, NKX3.1 protein seviye değişiminin apurinic/apirimidinic baz hasarları üzerine etkileri incelenmiştir. 8-OHdG baz hasarının tespit yöntemi olarak ise İmmüno Floresan Görüntüleme Teknolojisi kullanılarak çekirdekteki lokalizasyon durumları dikkate alınmaya çalışılmıştır.

Uygulamalarda iki farklı doz ve süre ile çalışılmıştır. Düşük konsantrasyon ve uzun süre uygulaması ile hücre yolaklarının aktivasyonunun sağlanması amaçlanmıştır. Diğer uygulama şekli olan yüksek konsantrasyon ve kısa süre ise ani DNA hasarının oluşması ve hücrelerin buldukları fazın dikkate alınması istendiği durumlarda gerçekleştirilmiştir. Bu aşamada hücrelerin faz durumları akış sitometrisi yöntemi kullanılarak belirlenmiştir.

Bulgular: Kazandırılmış ve baskılanmış NKX3.1 varlığında H2AX fosforilasyonunun azalmış olduğu gözlenmiştir. Genel olarak madde uygulamaları ile çekirdekteki odak oluşturma potansiyeli artan 8-OHdG baz hasarının yanı sıra, AP bölge sayısının azaldığı da elde edilen diğer bulgulardır. Ayrıca NKX3.1 ile etkileşimi olduğu gösterilen AR varlığında buna zıt bir yanıtın oluştuğu belirlenmiştir. Bu bulguların ışığında DNA hasarı belirteçlerinden H2AX seviyesinin NKX3.1'in artmış ve azalmış ekspresyonu ile ters orantılı olduğu sonucuna varılmıştır.

Sonuçlar: NKX3.1 inaktivasyonu ise oksidatif hasarın etkisini artırmakta, dolayısıyla prostatik inflamasyon NKX3.1'in hücre içi seviyesinin azalmasına yol açarak hücreleri onkogenik transformasyona yatkın hale getirdiği sonucuna varılmıştır. Hasar ajanına maruz kalan hücrelere sentetik androjen muamelesinin olduğu durumlarda ise NKX3.1 seviyesinin korunduğu, böylece etkinin azaldığı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: NKX3.1, Androjen Reseptörü, 8-OHdG, AP Bölgeleri, H2AX

ABSTRACT

Aim: The direct indicative of oxidative damage in the prostate cancer cell lines LNCaP and LNCaP 104R2, 8-OHdG, AP sites and double strand breaks were examined. The quantitative analysis of the damages and possible interactions were investigated in the absence or presence of NKX3.1 and AR.

Material and Methods: The studies conducted on the LNCaP and castration resistant LNCaP 104R2 cells displayed that, the oxidative DNA damaging agents, such as H2O2, and CM caused H2AX phosphorylation. The changes in NKX3.1 protein level were investigated for the presence or absence of the synthetic androgen (R1881) and/or NKX3.1 in AP regions with using LNCaP and LNCaP 104R2 cell lines by ELISA. Immunofluorescence Scanning Technology method was used to determine the base damage of 8-OHdG in similar manner. The study was conducted with two different dosage and duration. The low concentration of H2O2 with longer duration was utilized to ensure activation of cellular pathways. The high concentration of H2O2 with short duration was employed to obtain an instant DNA damage, when cell's current growth phase, determined by cytometry, was an important factor to be considered.

Results: In the presence of activated and suppressed NKX3.1 levels causes decreased H2AX phosphorylation. The damage to the 8-OHdG base pair and the decrease in the AP region were shown to be increased by utilizing certain reagents that establishes a target in the nuclei. Together with these findings, one of the DNA damage indicators, H2AX level exhibited negative correlation with the NKX3.1 expression.

Conclusions: The inactivation of NKX3.1 increases the sensitivity (intolerance) to the oxidative damage. Hence, prostatic inflammation causes the NKX3.1 level to decrease in the cells which makes them prone (susceptible) to oncogenic transformation. The cells were treated with synthetic androgen and then exposed to a damaging agent, began to exhibit a decreased carcinogen effect by maintaining the level of the NKX3.1. NKX3.1 and androgen receptor's direct interaction is shown in this study. Furthermore, the effect of NKX3.1 on the 8-OHdG, AP regions, and double strain breaks, along with DNA damage recognition and the repair protein repertoire should be investigated in detail.

Keywords: NKX3.1, Androgen Receptor, 8-OHdG, AP Regions, H2AX

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KORPUS KALLOSUM DİSGENEZİSİNİN EŞLİK ETTİĞİ CRI-DU-CHAT SENDROMU

H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, Esra ÇOLAK¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: H. Betül GERİK ÇELEBİ, e-mail: drbetulgerik07@gmail.com

ÖZ

Amaç: Cri-du-chat sendromu, 5 no'lu kromozomun kısa kolundaki delesyondan kaynaklanır (OMIM*123450). Klinik bulgular kırılma bölgesine göre değişir. Cri-du-chat sendromu mikrosefali, hipertelorizm, düşük kulaklar, küçük çene, yuvarlak yüz, motor mental retardasyon ve hipotoni ile karakterize edilebilir. Ayrıca, kedi benzeri ağlama bu sendromun karakteristik özelliklerinden biridir. Cri-du-chat sendromu, 1/20.000 ile 1/50.000 yenidoğanda bir görülür. Bu çalışma corpus callosum disgenezisinin eşlik ettiği Cri-du-Chat sendromunu bildirmek amacıyla sunulmuştur.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada fitohemaglutinin (PHA) ile indüklenmiş periferik kan T-lenfosit kültürü yapıldı. G-bantlı yirmi adet metafaz alanı, 2016 Uluslararası İnsan Sitogenetik Adlandırma Sistemi (ISCN) 'ne göre değerlendirildi.

Bulgular: 3 günlük prematüre bebeğin fizik muayenesinde hipertelorizm, makrosomi, trigonosefali, her iki ayağında postaksial polidaktili ve kedi benzeri ağlama tespit edildi. Kranial MR'da korpus kallozum disgenezisi saptandı. Ekokardiyografide Fallot tetralojisi görüldü. Sol renal USG'de ureter dilatasyonu tespit edildi. Kromozom analizinde, annenin dengeli resiprokal translokasyon 46, XX, t (5; 13) (p13; q14) taşıyıcısı olduğu gösterildi. Hastada 46, XY, der (5), t (5; 13) (p13; q14) kromozom kuruluşu saptandı.

Sonuçlar: Cri-du-chat sendromu, 5. Kromozomun kısa bir kolunun delesyonundan kaynaklanmaktadır. Hastada bulunan ek klinik özelliklerin, kromozom 13'ün uzun kolunun parsiyel dublikasyonu ile ilişkili olduğu düşünülmüştür. Sitogenetik analiz, genetik danışmanlık ve prenatal tanıda yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Cri-du-chat, kromozom 5 delesyonu, korpus kallozum disgenezisi.

ABSTRACT

Aim: Cri-du-chat syndrome is caused by a deletion in the short arm of chromosome 5 (OMIM*123450). Clinical findings vary according to the breakpoint in the above-mentioned region. Cri-du-chat syndrome can be characterized by microcephaly, hypertelorism, low-set ears, a small jaw, a rounded face, motor mental retardation and hypotonia. Also, high-pitched cat-like cry is one of the characteristic features of this syndrome. Cri-du-chat syndrome occurs in 1 in 20,000 to 50,000 newborns.

Material and Methods: Phytohemagglutinin (PHA) -induced peripheral blood cell culture was used for this study. G-banded 20 metaphase areas were evaluated according to the 2016 International System for Human Cytogenetic Nomenclature (ISCN).

Results: Hypertelorism, macrosomia, trigonocephaly, postaxial polydactyly on both feet, and cat-like crying were found on physical examination of a 3-day premature infant. Cranial MRI showed corpus callosum dysgenesis. Fallot tetralogy was seen under echocardiography. The left renal collecting duct was dilated in USG. Chromosome analysis showed that the patient had a derivative chromosome 5 inherited from the mother who was a carrier of a balanced reciprocal translocation 46, XX, t (5; 13) (p13; q14). The karyotype of the child was 46, XY, der (5) t (5; 13) (p13; q14).

Conclusions: The Cri-du-Chat syndrome was due to the deletion on the short arm of chromosome 5. Additional clinical features found in the patient were thought to be associated with the partial deletion of the long arm of chromosome 13. The cytogenetics analysis can be helpful in genetic counseling and prenatal diagnosis.

Keywords: Cri-du-chat, Chromosome 5 deletion, corpus callosum dysgenesis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

METOKLOPRAMİD'İN YENİDOĞAN KARACİĞER DOKUSUNDA PROLİFERASYON SİNYAL MOLEKÜLLERİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Oya SAYIN¹, Seren Gülşen GÜRGEN², Ayşe TUÇ YÜCEL³, Nurcan UMUR⁴, Ece ONUR⁵

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Biyokimya Bölümü İzmir Türkiye

²Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Histoloji Ve Embriyoloji Bölümü Manisa Türkiye

³Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Anatomi Bölümü Manisa Türkiye

⁴Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Biyokimya Bölümü

⁵Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Oya SAYIN, e-mail: oya.sayin@deu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Klinikte Metoklopramid bulantı, kusma ve son yıllarda laktasyon döneminde yaygın olarak kullanılan hiperprolaktinemi etkili anti-emetik ilaçtır. Metoklopramid'in emzirme döneminde kullanılmasının yeni doğanda neden olabileceği yan etkilerle ilgili literatürde moleküler düzeyde herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Çalışmamızda Metoklopramid'in yenidoğan karaciğer dokularında neden olabileceği proliferatif değişikliklerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 18 adet dişi Wistar-albino genç erişkin yeni doğum yapmış sıçanlar yavruları ile birlikte 3 gruba ayrıldı. 1. Grup: Sağlıklı kontrol, 2. Grup: Metoklopramid düşük doz uygulanan grup (10 mg/kg 21 gün, günde 2 doz, ip), 3. Grup: Metoklopramid yüksek doz uygulanan grup (50 mg/kg 21 gün, günde 2 doz, ip). Deney laktasyon dönemi boyunca devam etti ve 21 gün sonunda yavruların karaciğer dokuları ışık mikroskobu için çıkarıldı. İmmunohistokimyasal boyamada 5-Bromo-2-Deoksiuridin (BrdU), Ki-67, Proliferasyon Hücre Nükleer Antigeni (PCNA) kullanıldı. Biyokimyasal olarak, doku homojenatındaki BrdU ve Ki-67 düzeyleri ELISA ile değerlendirildi.

Bulgular: Kontrol grubunun santral ven çevresindeki hepatositlerde BrdU immunboyanması zayıftan ortaya değişen şiddette iken. Düşük doz ve yüksek doz gruplarında ise kontrole göre bir miktar arttığı gözlemlendi. PCNA immunreaksiyonu ise santral ven çevresindeki hepatositlerde kontrol grubunda orta şiddette iken düşük doz ve yüksek dozda istatistiksel olarak anlamlı derecede arttığı gözlemlendi. Ki-67 immunreaksiyonu ise kontrol grubunda zayıftan orta şiddete boyanma gözlemlendi. Düşük doz ve yüksek doz gruplarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir artış gözlemlendi. Biyokimyasal bulgularımız immunhistokimya bulguları ile uyumlu bulunmuştur. BrdU ve Ki-67 düzeylerinde kontrole göre düşük ve yüksek Metaklopramid dozlarında istatistiksel olarak anlamlı artış gözlenmektedir.

Sonuçlar: BrdU sadece S fazındaki hücreleri göstermek amacıyla kullanılan bir sinyal molekülüdür. Çalışmamızda hem düşük hem de yüksek doz metaklopramid gruplarında karaciğerde S fazındaki hücrelerin artması bu ajanın hücrede DNA sentezini etkilediğini göstermektedir. Hücrede proliferasyon hızını göstermede kullanılan PCNA siklusun geç G1 ve S fazlarında sentezlenen bir DNA replikasyon proteindir. Ki-67 ise hücre döngüsünün bütün aktif fazlarında bulunur (G1, S, G2, mitoz). Çalışmamızda PCNA ve Ki-67 reaksiyonunun düşük ve yüksek dozda artmış olması metaklopramidin deney gruplarında aşırı proliferasyon indeksine neden olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Metoklopramid, Karaciğer, Brdu, Ki-67, PCNA

ABSTRACT

Aim: Metoclopramide is an anti-emetic drug with hyperprolactinemic effects widely used in nausea and vomiting, and recently in the lactation period. There are no studies at the molecular level in the literature concerning potential side-effects in the newborn caused by the use of metoclopramide during breastfeeding. The purpose of this study was to investigate the potential proliferative changes in newborn liver tissue caused by metoclopramide.

Material and Methods: 18 young adult female Wistar albino rats that had recently given birth, together with their pups, were divided into 3 groups; Group 1: healthy control. Group 2: administered a low dose of metoclopramide (10 mg/kg for 21 days, twice daily, ip), and Group 3: administered a high dose of metoclopramide (50 mg/kg 21 days, twice daily, ip). The experiment continued throughout the lactation period. Pups' hepatic tissues were removed under light microscopy at the end of the 21st day. 5-bromo-2-deoxyuridine (BrdU), Ki-67 and proliferating cell nuclear antigen (PCNA) were used in immunohistochemical staining. BrdU and Ki-67 levels were assessed using the ELISA methods in the tissue homogenate.

Results: Control group BrdU and PCNA immunoreactions in hepatocytes around the central vein were of moderate intensity and nuclear. Numbers of BrdU and PCNA positive cells increased in hepatocytes in the low-dose group, and particularly in the high-dose group. Similarly, at Ki-67 immunostaining, cells showing reaction around the central vein were moderate intensity in number in the control group there was a marked increase in numbers in the low- and high-dose groups. Biochemically, BrdU ve Ki-67 levels in tissue homogenate were increased significantly after treatment with low- and high- dose metoclopramide compared to the control group.

Conclusions: PCNA, used to show rate of proliferation in the cell, is a DNA replication protein synthesized in the late G1 and S phases of the cycle. BrdU is only used to show cells in the S phase. The increase in cells in the S phase in livers in both the low- and high-dose metoclopramide groups shows that this agent affected DNA synthesis in the cell. Similarly, higher Ki-67 in the experimental groups compared to the control group suggests that it causes an excessive proliferation index.

Keywords: Metoclopramid, Liver, Brdu, Ki-67, PCNA

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GLİOMASFERLERDE TİYORİDAZİN ARACILI HÜCRE ÖLÜM ÇEŞİTLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Ezgi ERSÖZ¹, Ayşegül DALMIZRAK², Burak ÇELİK¹, Mehmet KORKMAZ¹

Gönderim Tarihi / Received: 24.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, 45010 Yunus Emre, Manisa, Türkiye.

²Beykent Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, 34396 Sarıyer, İstanbul, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ezgi ERSÖZ, e-mail: ezgiersoz1308@gmail.com

ÖZ

Amaç: Klasik *in vitro* çalışmalarında kullanılan monolayer (2B) hücre kültürü yöntemi *in vivo* araştırmalara ön veri elde etmede yetersiz kaldığı öne sürülmektedir. Son yıllarda kullanılmaya başlanan sferoid (3B) hücre kültürü yöntemi, hücrelerin *in vivo* koşullarındaki mikroçevre ve hücre-hücre etkileşimini oluşturmayı hedefleyen bir yöntemdir. Bu sayede *in vitro* koşullarda elde edilen veriler *in vivo* koşullara daha fazla benzerlik sağlayacağı düşünülmektedir. Yetişkinlerde gözlenen malign beyin tümörlerinden biri olan glioblastoma multiforme (GBM) IV Evre Astrositomdur. Cerrahi operasyon, kemoterapi ve radyoterapi tedavilerine rağmen sağ kalım oranı 12-15 aydır. Anti-psikotik bir ajan olan Tiyoridazin (THZ)' in yapılan çalışmalar doğrultusunda anti-kanser özelliği olduğu ortaya konmuştur. Buradan yola çıkarak monolayer ve sferoid hücre kültürlerinde karşılaştırmalı olarak THZ' nin GBM hücre hatları T98G ve U-87 MG üzerindeki sitotoksik etkileri ve tetiklediği ölüm mekanizmaları ortaya konulması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Sferoid hücre kültürlerini oluşturmak amacıyla asılı damla yöntemi kullanılmıştır. THZ' nin monolayer ve sferoid kültürlerdeki sitotoksik etkisi MTT yöntemi ile ölçülmüştür. Ölüm mekanizmasının belirlenmesi amacıyla da Muse hücre analiz cihazıyla uyumlu testler ve ölüm yollarına spesifik inhibitörler kullanılmıştır.

Bulgular: Monolayer ve sferoid hücre kültürlerine ayrı ayrı yapılan sitotoksikite deneyleri sonucunda IC₅₀ değerleri sırasıyla 12,67 µM (monolayer T98G 24 saat), 29,30 µM (sferoid T98G 24 saat), 12,80 µM (monolayer U-87 MG 24 saat), 28,68 µM (sferoid U-87 MG 24 saat) olarak bulunmuştur. THZ' nin monolayer ve sferoid hücre kültürleri üzerindeki sitotoksik etkisinin otofaji mekanizması üzerinden tetiklendiği Muse hücre analiz yöntemi ve ölüm yoluna özgü inhibitörler aracılığıyla belirlenmiştir.

Sonuçlar: Çalışmamızda THZ' nin hücrel etkisinin monolayer ve sferoid GBM kültürlerinde farklılık gösterdiği ilk kez ortaya konuldu. Bu çalışmanın bulguları ışığında ileride yapılacak *in vitro* sitotoksikite çalışmalarının sadece monolayer kültürlerde değil aynı zamanda *in vivo* 'ya benzerliği açısından sferoid kültürlerde de yapılması önerilmektedir. Bununla birlikte, GBM hücre hatlarında THZ' nin sitotoksik etkisinin otofaji yoluyla üzerinden etkili olduğunun tespit edilmiş olması bu ilacın, apoptozu uyaran kemoterapötiklere karşı dirençli olan GBM tedavisinde kullanılabilir bir ajan olduğunun düşünülmesine neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sferoid (3B) hücre kültürü, Monolayer (2B) hücre kültürü, Glioblastoma, Tiyoridazin, Apoptozis, Otofaji.

ABSTRACT

Aim: It has been suggested that monolayer (2B) cell culture method used in classical *in vitro* studies is inadequate to obtain preliminary data in *in vivo* studies. Spheroid (3B) cell culture method, which has been introduced in recent years, is a method aimed to form micro-environment and cell-to-cell interaction of cells in *in vivo* conditions. In this way, the data obtained from *in vitro* conditions is shown with more similarities to *in vivo* conditions. Despite the treatments through surgical operation, chemotherapy and radiotherapy, the survival rate is 12-15 months. Thioridazine (THZ), an anti-psychotic agent, has been shown to be an anti-cancer agent in the course of its studies. Starting from this, cytotoxic effects of THZ on GBM cell lines T98G and U-87 MG was aimed to determine comparatively in monolayer and spheroid cell cultures.

Material and Methods: Hanging drop method was used to form spheroid cell cultures. The cytotoxic effect of THZ in monolayer and spheroid cultures was measured by MTT method. In order to determine the mechanism of cell death tests, which are compatible with the Muse cell analyzer and specific inhibitors were used.

Results: The IC₅₀ values were determined as 12,67 µM (monolayer T98G 24 hours), 29,30 µM (spheroid T98G 24 hours), 12,80 µM (monolayer U-87 MG 24 hours) 28,68 µM (spheroid U-87 MG 24 hours) as a result of cytotoxicity experiments performed separately on monolayer and spheroid cell cultures. It has been determined that THZ stimulates the cytotoxic effect on monolayer and spheroid cell cultures through the autophagy mechanism by Muse cell analysis method and death pathways specific inhibitors.

Conclusions: In our study, it has shown for the first time that cellular effects of THZ differentiate in monolayer and spheroid GBM cultures. It is suggested in the light of this study's findings that *in vitro* cytotoxicity studies should perform with not only monolayer cell cultures but also with spheroid cell cultures for obtaining data in vivo-like. After all THZ has been shown to be cytotoxic effective in the GBM cell lines via the autophagic pathway, suggesting that this drug is an agent that can be used in the treatment of GBM, which is resistant to apoptosis-inducing chemotherapeutics.

Keywords: Spheroid (3B) cell culture, Monolayer (2B) cell culture, Glioblastoma, Thioridazine, Apoptosis, Autophagy.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YEREL HALKIN SERBERST ZAMAN DEĞERLENDİRME ALIŞKANLIKLARI: KAHVEHANE KÜLTÜRÜ

Nimet GÜRSEL¹, Elif ERKAYA¹, Hande TAVAZAR¹, Pınar GÜZEL¹, Selhan ÖZBEY²

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği AD Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nimet GÜRSEL, e-mail: nimetgursel6@gmail.com

ÖZ

Amaç: 16. Yüzyıldan itibaren Osmanlı sosyal hayatında yerini alan kahvehaneler, Osmanlı'nın altın çağını yaşadığı bu yüzyıldan başlayarak Tanzimat'ta, Meşrutiyet'te ve sonrasında Cumhuriyet döneminde yaşanan sosyal değişim ve batılılaşma sürecinde aktif mekânlar olarak yer almıştır. Kahvehaneler bu değişim esnasında kültürel dönüşüm ve değişim süreçlerinin en önemli araçlarından birini bünyesinde barındırabildiği için etkin bir role sahiptir. Günümüzde ise kahvehanelerin toplumdaki yeri ve öneminin artmasıyla, modernleşen yaşam içinde kahvehaneler kent yaşamında yaşayan insanların serbest zamanlarında en çok uğradıkları yer arasındadır. Serbest zaman alışkanlığı olarak yıllardan beri gelenek haline gelen kahvehane kültürünün özellikle erkekler tarafından tercih edilmesi ve geçmişten bugüne bu alışkanlığın uğradığı değişimler serbest zaman kavramı içerisinde değerlendirilmiştir.

Bu bağlamda günümüzde kahvehanelerin hangi amaçlara hizmet ettiğini, geçmişten günümüze toplumsal yapı içerisinde belirleyici özelliklerinin saptanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Manisa ilindeki kahvehanelere giden 16 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmış ve veri toplama yöntemi olarak "görüşme" yaklaşımı ve "görüşme formu yöntemi" kullanılmıştır. Gönüllü katılımcılara önceden hazırlanmış 3 soru sorulmuştur. Ses kayıt cihazıyla kayıt cihazına kaydedilmiş görüşmeler araştırmacılar tarafından deşifre edilerek bilgisayar ortamında düz yazı haline getirilmiştir. Verilerin analiz edilmesini sağlamak amacıyla görüşme verileri araştırmacılar tarafından birbirlerinden bağımsız olarak incelenmiş, ortaya çıkan bilgiler ile tema ve alt temalar oluşturulmuştur.

Bulgular: Katılımcıların demografik özellikleriyle ilgili bulgular yüzde ve frekans dağılımları grafikler halinde sunulmuştur. Katılımcılardan elde edilen verilerin analizi sonucunda 3 adet tema ve 6 adet alt tema ile ilgili bulgular elde edilmiştir. Bu temalar; serbest zaman değerlendirme, kendini gerçekleştirme ve kültürel alışkanlık olarak saptanmıştır. Alt temalar ise; zihinsel rahatlama, rekreatif etkinlik, motivasyon, yazılı basın takibi, pasif serbest zaman (faydasız geçen zaman) ve sosyalleşme olarak belirlenmiştir.

Sonuçlar: Kahvehaneye gitme gerekçesi; rahatlama, oyun oynama, sohbet etme, gündelik sorun – sıkıntı ve stresten uzaklaşma, alışkanlıkla ilgili olabilmekte sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca bazı kişilere göre kahvehaneler etkili bir motivasyon ortamı olarak tanımlanabilmektedir. Kahvehanelerin, kentsel kültürü sağlama ve fazla serbest zamanı olan bireylerin (işsiz-emekli) ortak etkileşim mekânı olma açısından önem taşımaktadır.

Geleneksel kahvehane kültürünü devam ettirmek ve bireylere katkı sağlaması adına kahvehaneler çeşitli aktivite veya kültürel faaliyetlerle eğitim alanı olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Zaman, Kahvehane, Alışkanlık, Kültür

ABSTRACT

Aim: The "coffeehouse" which took place in the Ottoman social life since the 16th century when the Ottoman Empire had a golden age, started to take place as active places in the social change and westernization process in the Reform, Constitutional Monarchy and then Republic periods. Coffeehouses had an active role during this change, as they can accommodate one of the most important tools of cultural transformation and change processes. Today, coffee locals are among the most visited places in the leisure time of people living in urban life, with the increasing importance of the place and the importance in the society. The coffeehouse culture which has become a tradition since many years as a leisure time habit has been especially preferred by men, and the changes that this habit has made since the past are evaluated within the concept of leisure time.

In this context, it is aimed to establish what purpose coffee locals serve today and the determinative characteristics of the past in daily social structure.

Material and Methods: The study group consisted of 16 volunteer participants attending coffeehouses in Manisa province. Qualitative research method was used in the research and "interview" approach and "interview form method" were used as data collection methods. Volunteer participants were asked three pre-prepared questions. The interviews recorded with the voice recorder were deciphered by the researchers and converted into plain text in the computer. In order to analyze the data, the interview data were independently examined by the researchers, and the resulting information with themes and sub-themes were created.

Results: Findings, percentage and frequency distributions which are related with the demographic features of participants are presented in graphical form. As a result of the analysis of the data obtained from the participants, the findings about 3 themes and 7 sub-themes were reached. These themes are; leisure time evaluation, self-actualization and cultural habits. Sub-themes are determined as; mental relaxation, recreational activity, watching game, motivation, written press follow-up, passive leisure time (wasted time) and socialization.

Conclusions: It is concluded that the motives to go to coffeehouses are; relaxation, playing games, chatting, to get rid of daily problems, boredom and stress, habits. Moreover, according to some people, coffeehouses can be defined as an effective motivation environment. Coffeehouses are important in terms of providing urban culture and being a common interaction environment for individuals (unemployed and retired) who have more leisure time.

Coffeeshouses can be considered as a training area for a variety of activities or cultural activities in order to maintain the traditional coffeeshouses culture and contribute to the individuals

Keywords: Leisure Time, Coffeeshouse, Habit, Culture

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

REKREATİF BİR ETKİNLİK OLARAK “EKSTREM SPORLAR”

Tolga BEŞİKÇİ¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tolga BEŞİKÇİ, e-mail: tolga.besy@hotmai.com

ÖZ

Spor dünyanın her ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de sosyal hayatın içerisinde yer alan ve hemen herkesin gerek aktif gerekse pasif (seyirci) olarak içerisinde yer aldığı bir toplumsal olgudur. Spor toplumu hem etkilemekte hem de toplumdaki etkilenmektedir.

Rekreatif bir etkinlik olarak ekstrem sporlar ise, insanları stresten uzaklaştıran, onlara doğa sevgisi aşılayan, birbirleriyle kaynaşmalarını sağlayan, psikolojik olarak rahatlatan, maceracı, heyecanlı, sürükleyici bir spor dalıdır. Ekstrem sporlar sıradan olmayan, bazen bir kez tekrarlanan, içerisinde tehlike, mücadele ve macera barındıran rekreatif etkinliklerdir. Bu tür aktivitelere windsurfing, skydiving, sky surfing, BMX, mountainbiking, rock climbing, surfing, skateboarding, extreme skiing, mountain boarding, wakeboarding ve snowboarding örnek verilebilir. Ekstrem sporlar havada, karada ve suda olmak üzere üç alanda gerçekleştirilmektedir. Ekstrem sporların ortaya çıkışı dünya spor endüstrisinin en önemli gelişim örneklerinden birini temsil etmektedir. Ekstrem spor endüstrisinde tüketici özelliklerini bilmek ve bu özelliklere göre yeni pazar politikaları oluşturmak bu endüstrinin gelişimine katkı sağlayacak faktörlerin başında gelmektedir. Bununla birlikte, ekstrem spor katılımını sağlayacak güdülerin ortaya konulması ve ekstrem spor tüketicisinin davranış farklılıklarının belirlenmesi dünya spor endüstrisi içerisinde ekstrem spor pazarı segmentinin sınırlarının çizilmesine yarar sağlayacaktır. Ekstrem spor tüketim davranışı gizil değişkenlerle model içerisinde; değerler, heyecan ve macera arama, sosyalleşme, fiziksel fitness, stres atma, algılanan değer, algılanan tatmin ve davranışsal niyetler değişkenleriyle açıklanabilmektedir. Spor pazarlayıcılarına spor endüstrisi içerisindeki ekstrem spor pazar segmentini oluşturan tüketici özelliklerini nasıl yorumlamaları gerektiği konusunda önemli çıkarımlar sağlamaktadır.

Sonuç olarak, sporun yeni bir formu ya da sıra dışı bireysel başarı ve kişisel benzersiz bir haz olarak tanımlayabileceğimiz ekstrem sporlar, rekreasyon çatısı altında kendisine yer bulmakta, heyecan duygusu, risk, mücadele ve macera özellikleriyle, gelişen teknolojik çağın spor endüstrisinde insanlığın ilgisini sürekli üzerinde toplayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekstrem Sporlar, Rekreasyon, Spor

ABSTRACT

Sports is a social phenomenon in our country as it is in every country of the world, and it is a social phenomenon in which almost everybody is involved in social life as active or passive (audience). Sport affects both society and society.

As a recreational activity, extreme sports are psychologically relaxing, adventurous, exciting and enthusiastic sports that remove people from the strut, pass them on to nature lovers, help them to fuse together. Extreme sports are recreational activities that are dangerous, struggle and adventure, which are not ordinary, sometimes repeated once. Examples of such activities include windsurfing, skydiving, sky surfing, BMX, mountainbiking, rock climbing, surfing, skateboarding, extreme skiing, mountain boarding, wakeboarding and snowboarding. Extreme sports are carried out in three areas-air, land and water. The emergence of extreme sports represents one of the most important developmental examples of the world sport industry. Knowing the consumer characteristics of extreme sports industry and creating new market policies according to these characteristics is one of the factors that will contribute to the development of this industry. However, putting the motives for extreme sport participation and determining the behavioral differences of the extreme sports consumer will benefit the drawing of the limits of the extreme sports market segment within the world sport industry. Extreme sport consumption behavior is modeled by latent variables; Values, excitement and adventure search, socialization, physical fitness, stress, perceived value, perceived satisfaction and behavioral intentions. It provides important implications for sports marketers on how to interpret consumer characteristics that constitute the extreme sports market segment within the sport industry.

As a result, extreme sports, which can be defined as a new form of sport or an extraordinary individual achievement and a personal unique pleasure, find itself under the roof of recreation, and with its excitement, risk, struggle and adventure, the developing technological age can accumulate the interest of human being on the sports industry constantly.

Keywords: Extreme sports, Recreation, Sport

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇİNKO PRİYONATA MARUZ KALAN MİDYE (MYTILUS GALLOPROVINCIALIS) DE SOD ENZİM AKTİVİTESİNDEKİ DEĞİŞİKLİKLER

Selma KATALAY¹, N. Ulku Karabay YAVAŞOĞLU², Melih DAĞDEVİREN², Âdem GÜNER²,
Melike Merve AYHAN¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selma KATALAY, e-mail: katalayselma@gmail.com

ÖZ

Amaç: Çinko piritiyon (ZnPT) (CAS no: 13463-41-7), gemilerde antifouling madde, kozmetik ve endüstriyel alandaki çeşitli ticari ürünlerde koruyucu ürün ve kepek önleyici ajan olarak bilinen bir kimyasaldır. Bu çalışmada, 96 saat süre ile subletal çinko piritiyona maruz kalan denizel kirliliğin indikatör canlılarından Akdeniz midyelerinin (*Mytilus galloprovincialis*) Süperoksit dismutaz enzim aktivitesi incelenmiştir

Gereç ve Yöntem: İzmir İli Foça ilçesinden toplanan Akdeniz Midyeleri (*M. galloprovincialis*) soğuk ortamda laboratuvara getirilerek iki hafta süre ile yapay deniz suyu içeren akvaryumlarda adaptasyona tabi tutulmuşlardır. Yapay deniz suyu olarak Coral Pro Salt (Red Sea Europe, France) kullanılmıştır. 15 L'lik akvaryumlarda 15'er midye (ort ağırlık; 13, 70 g) stoklanmış, 96 saatlik süre ile 20 ve 40 µg/L çinko piritiyona maruz bırakılmıştır. 96 saat sonunda solungaç ve hepatopankreas dokuları alınarak, Süperoksit dismutaz enzim aktivitesi incelenmiştir

Bulgular: 96 saat sonunda her iki konsantrasyonda (20 µg/L and 40 µg/L) çinko piritiyona maruz kalan midyelerde SOD enzim aktivitesi kontrol gruplarına ve birbirlerine göre istatistik olarak önemli düzeyde artmıştır 96h (p<0.05). Midyelerde stres indikatörü olan SOD aktivitesi subletal konsantrasyonda çinko piritiyona maruz kalma sonucu artmıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak, bu parametrenin, antifouling ve diğer denizel ekosisteme bulaşan kirleticilerin etkilerinin incelenmesinde uygun bir biyobelirteç olduğu belirlenmiştir. *Mytilus galloprovincialis* kirliliğin olası biyolojik etkilerinin bir indikatörü olarak bilinmektedir. Midyeler ekonomik öneme sahip deniz ürünlerinden birisidir. Bu nedenle, kirliliğin etkileri halk sağlığı göz önüne alındığında büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çinko Pritiyon, Antifouling, *Mytilus Galloprovincialis*, Süperoksit Dismutaz

ABSTRACT

Aim: Zinc pyriithone (ZnPT) (CAS no: 13463-41-7), is a well-known chemical as antifouling agent for ships, as preservative in various commercial products such as cosmetics and industrial fluids and as an antidandruff agent. In this study, the superoxide dismutase enzyme activity of the Mediterranean mussel (*Mytilus galloprovincialis*), was examined from indicator volatiles of marine pollution exposed to subletal zinc pritione (ZnPT) for 96 hours

Material and Methods: Mediterranean mussels (*Mytilus galloprovincialis*), collected from Foça, a district of İzmir were brought to the laboratory in cold environment and subjected to adaptation in aquarium containing artificial sea water for two weeks. After transferring in cold conditions, they were adapted to the synthetic sea water aquaria's and laboratory conditions for two weeks. Coral Pro Salt (Red Sea Europe, France) was used as artificial sea water. Stocking density was 15 mussels (mean weight: 13.70 g) for each 15 L of aquariums. Mussels were exposed to 20 and 40 µg/L ZnPT for 96 h. At the end of 96 hours, superoxide dismutase enzyme activity was examined by taking gills and hepatopankreas tissues.

Results: After 96 hours, SOD enzyme activity was significantly increased in the mussels exposed to zinc pritination at both concentrations (96 µg / L and 40 µg / L) compared to control groups and 96 h (p <0.05). SOD activity, which is a stress indicator in the brains, has increased after zinc exposure in the subletal concentration

Conclusions: Consequently, it has been determined that this parameter is a suitable biomarker when examining the effects of antifouling and other contaminants in marine ecosystems. *Mytilus galloprovincialis* is known as an indicator of possible biological effects of pollution. Mussel is one of the economically important seafood. Therefore, the effects of pollution are of great importance when considering public health

Keywords: Zinc Pyriithone, Antifouling, *Mytilus Galloprovincialis*, Superoxide Dismutase

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MENAPOZ DÖNEMİNDEKİ KADINLARDA METABOLİK DEĞERLERİN İNCELENMESİ

Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI¹, Nuran KARADAĞ²

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI, e-mail: nurgul.gungor@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma Manisa Turgutlu Devlet Hastanesi'nde yatarak tedavi olan hastalar içerisinde menapoz dönemindeki kadınlarda metabolik değişikliklerin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır

Gereç ve Yöntem: Araştırma, 01-30 Mart 2016 tarihleri arasında, Manisa Turgutlu Devlet Hastanesi'nde yatarak tedavi olan menapoz dönemindeki hastalar ile (n=72) ile yapılmıştır. Araştırma verilerini elde etmede, araştırmacılar tarafından geliştirilen kadınların sos-demografik özellikleri, üreme sağlığı, metabolik durumları, beslenme ve egzersiz yapma durumları, kan şekeri ve tansiyon bilgilerini içeren toplam 37 sorudan oluşan anket formu kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların %51.4'ü 63 yaş ve üzeri, %61.1'i evli, %86.1'i ev hanımı, %83.3'ünün gelir gidere eşit, %45.8'i SSK'lı, %59.7'si ilkököl mezunudur. Araştırmaya katılan kadınların %91.7 sinin gebelik diyabeti olduğu, %59.7 sinin hipertansiyon hastası olduğu, %72 sinin düzenli TA ölçtirdiği, %59.7 sinin diyabet hastası olduğu, %65.3 ünün düzenli kan şekeri ölçümü yaptırdığı, %55.6 sınıfın son 6 ayda 3-4 kilo verdiği, %90.3 ünün sigara kullanmadığı, % 90.3'ünün alkol kullanmadığı tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan kadınların açlık kan şekeri ortalama değeri 141.02 ± 155.60, tokluk kan şekeri ortalama değeri 222.65 ± 312.18, Kan Basıncı Sistolik ortalama değeri 115.69 ± 17.01, Kan Basıncı Diastolik ortalama değeri 73.29 ± 12.70, BKİ ortalama değeri 29.90 ± 4.65 dir.

Sonuçlar: Araştırmaya katılan kadınların menapoz dönemi sonrası metabolik değerleri ortalamasının normal sınırların üzerinde olduğu saptanmıştır. Araştırmaya katılan kadınların menapoz döneminde azalan hormon seviyelerinin metabolizmayı yavaşlatması, düzenli egzersiz yapmama, gereksiniminden fazla beslenme gibi faktörler nedeniyle metabolik değerlerinin normal sınırlar üzerinde olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Menapoz, Metabolik Değerler

ABSTRACT

Aim: This study is planned as a descriptive research in order to investigate metabolic changing on female in menopausal period who hospitalized in Manisa Turgutlu State Hospital

Material and Methods: This research is conducted with hospitalized patient in menopausal period (n=72) in Manisa Turgutlu State Hospital on 1-30 March 2016. A survey form consisted from 37 questions involved socio-demographical aspects, reproductive health, metabolic situations, nutrition and physical exercises that is developed by researchers to obtain data of research.

Results: 51.4 % of women who attended to research are 63 years old and older; 61.1 % of them are married; 86.1 % of them are housewives; 83.3 % of them have equivalence on income and expenses; 45.8 % of them have social security; 59.7 % of them are graduated from elementary school. Also, 91.7 % of women who attended to the research have gestational diabetes, 59.7 % of them have hypertension disease; 72 % of them are measured regularly TA; 59.7 % of them are diabetes; 65.3 % of them are regularly control blood glucose; 55.6 % of them lost 3-4 kg in last 6 months; 90.3 % of them do not smoke; 90.3 % of them don't drink alcohol. Average preprandial blood glucose is measured as 141.02 ± 155.60; average postprandial blood glucose is measured as 222.65 ± 312.18 on women attended to research. Average systolic blood pressure values are measured as 115.69 ± 17.01; Average diastolic blood pressure is measured as 73.29 ± 12.70; average BMI is 29.90 ± 4.65.

Conclusions: It's determined that average metabolic values of women in menopausal period who attended to research are higher than normal ranges. It's assessed that metabolic values of women who attended to research are higher than normal range for slowing down of metabolism because of decreasing of hormone levels in menopausal period; not to do regular exercise, excessive nutrition and the other factors.

Keywords: Menopause, Metabolic Values

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE İZOLE EDİLEN MİKROORGANİZMELER VE ANTİBİYOTİK DİRENÇ ORANLARI

Vildan TURAN FARAŞAT¹, Hörü GAZİ¹, Meltem DEMİRDAĞ ÇEVİKKAN¹, Mine ÇETİN BALIKÇI¹, Gizem ADISANLI¹, Naciye BADIR¹, Semra KURUTEPE¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Vildan TURAN FARAŞAT, e-mail: vildanturan45@gmail.com

ÖZ

Amaç: Yoğun bakım ünitesinde yatan hastalardan izole edilen patojenler arasında artan antibiyotik direnci, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de giderek büyüyen bir sorun haline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı yoğun bakım ünitelerinde yatan hastalardan izole edilen etkenlerin epidemiyolojisini ve antibiyotik direnç profillerini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Celal Bayar Üniversitesinde Hafsa Sultan Hastanesi Bakteriyojoloji Laboratuvarına, Ağustos 2016-Mart 2017 tarihleri arasında yoğun bakım ünitesinden gelen tüm hastalara ait kültür sonuçları, laboratuvar verileri temel alınarak retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Örnek türü, etken mikroorganizma ve etkenlerin antimikrobiyal direnç verileri SPSS 15.0 ile analiz edilmiştir

Bulgular: Belirlenen süre içinde 279 hastaya ait 2268 klinik örnek değerlendirilmiş olup, 1123 mikroorganizma izole edilmiştir. Klinik örnekler arasında en fazla kültür pozitifliği, kan kültürü örneklerinde saptanmış olup (581/1200; 48.4%), ikinci sırada ise solunum yolu örnekleri yer almıştır (289/428; %67.5). Solunum yolu örneklerinden en sık izole edilen mikroorganizmalar Acinetobacter spp. (119/289; %41.2) ve Pseudomonas spp. (74/289; %25.6) olmuştur. Buna karşılık kan kültürlerinden ise en sık koagülaz negatif stafilokoklar (194/581; %33.4) ve Enterococcus spp (111/581; %19.1) izole edilmiştir. Klebsiella spp. ve E. coli izolatlarının yaklaşık %80'inde üçüncü kuşak sefalosporinlere direnç saptanmıştır. Ayrıca, Klebsiella türleri arasında saptanan karbapenem direnci de oldukça yüksek bulunmuştur. Metisilin dirençli koagülaz negatif stafilokokların ve vankomisin dirençli enterokokların prevalansı ise sırasıyla %69.0 ve %7.1 olarak belirlenmiştir

Sonuçlar: Hastane izolatları arasında artan antimikrobiyal direnç oranları kritik hastalar için büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Yoğun bakım ünitelerinde dirençli bakterilerin yayılmasını sınırlamak için etkili enfeksiyon kontrol stratejilerine ihtiyaç duyulmaktadır

Anahtar Kelimeler: YBÜ, Bakteri, Antimikrobiyal Direnç

ABSTRACT

Aim: Increase of antibiotic resistance among pathogens isolated from intensive care unit patients are the rising threat in the health care facilities in Turkey as well as across the world. The aim of this study was to describe the epidemiology of pathogens in intensive care unit patients and their antibiotic drug resistance profile

Material and Methods: The laboratory record based retrospective data of culture reports of the patients hospitalized in intensive care unit of Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital during the period from August 2016 to March 2017 were analyzed. Data on type of specimens, etiological organism and antimicrobial resistance were gathered and analyzed using SPSS 15.0.

Results: During the study period 2268 clinical specimens obtained from 279 patients were evaluated and 1123 microorganisms were isolated. Most common culture positive clinical specimen received was blood (581/1200-48.4%) followed by respiratory specimens (289/428; 67.5 %). Acinetobacter spp. (119/289; 41.2%) and Pseudomonas spp (74/289; 25.6%) were the most common organisms isolated from respiratory specimens; whereas coagulase negative staphylococci (194/581; 33.4%) and Enterococcus spp. (111/581; 19.1%) were the predominant organism found in blood cultures. Approximately 80% of Klebsiella spp. and E. coli isolates were resistant to third generation cephalosporins. The obtained carbapenem resistance rate among Klebsiella spp. was also high. The prevalence of methicillin resistant coagulase negative staphylococci and vancomycin resistant Enterococci were found to be 69% and 7.1%, respectively.

Conclusions: The increasing antimicrobial resistance rates among the hospital isolates pose a great threat to critically ill patients. The effective infection control strategies are need to limit the spread of drug resistant bacteria in intensive care units.

Keywords: ICU, Bacteria, Antimicrobial Resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SEMPTOMATİK HASTALARIN BİOPSİ ÖRNEKLERİNDEN İZOLE EDİLEN HELİCOBACTER PYLORİ SUŞLARININ FLUOROKİNOLARA DİRENÇ DURUMUNUN SAPTANMASI

Hörü GAZİ¹, Tahir BURAN², Mustafa AŞÇI¹, Vildan TURAN FARAŞAT¹, Semra KURUTEPE¹,
Süheyla SÜRÜCÜOĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Vildan TURAN FARAŞAT, e-mail: vildanturan45@gmail.com

Öz

Amaç: Helicobacter pylori (H. pylori), gastrit, gastroduodenal ülser, gastrik adenokarsinom ve mukoza ile ilişkili lenfomanın başlıca nedenidir. Günümüzde H. pylori izolatları arasında antimikrobiyal direnç artması birçok ülkede standart üçlü tedavi rejiminin başarısını azaltmaktadır. Bu nedenle, H. pylori eradikasyonu için çeşitli antibiyotik kombinasyonları içeren yeni tedavi protokolleri önerilmektedir. Önerilen tedavi protokollerinden bazıları kinolon içeren protokollerdir. Bununla birlikte son zamanlarda yapılan çalışmalarda kinolonların etkinliğinin de giderek azaldığı bildirmektedir. Bu çalışmanın amacı, dispeptik semptomları olan hastaların gastrik biyopsi örneklerinden izole edilen H. pylori suşlarında kinolon direnç oranlarının saptanması ve hastanemizde H. pylori eradikasyonu tedavisinde florokinolon içeren rejimlerin uygun olup olmadığının belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Gastroenteroloji Bölümü'ne başvuran ve semptomları olan hastalardan alınan biyopsi örnekleri Mikrobiyoloji Laboratuvarı'nda çalışılmıştır. DNA ekstraksiyonu QIAamp DNA Mini Kit (Qiagen, Germany) kitleri kullanılarak yapılmıştır. Elde edilen DNA örnekleri çalışma gününe kadar -20 °C'de saklanmıştır. GenoType HelicoDR testleri (Hain Lifescience, Almanya) üretici firma önerileri doğrultusunda çalışılmıştır. H. pylori'de klaritromisin ve fluorokinolon direnç oranları ve dirence neden olan en sık mutasyonlar belirlenmiştir.

Sonuçlar: Çalışmaya dahil edilen hastaların %25.9'da (21/81) fluorokinolonlara, %44.4'de (36/81) klaritromisine direnç saptanmıştır. Klaritromisine dirençli suşlarda 23SrRNA genindeki en yaygın mutasyon A2147G olarak belirlenmiştir. Fluorokinolon direncine neden olan en yaygın mutasyon ise gyrA geninin direnç belirleme bölgesindeki 91'ci kodonda (D91N) olduğu belirlenmiştir. Elde edilen direnç oranları, hastanemizde klaritromisin ve fluorokinolon içeren tedavi protokollerinin gözden geçirilmesi gerekliliğini göstermektedir. H. pylori'nin antibiyotik direnç paternleri hakkında bölgemize ait daha kapsamlı veriler elde etmek için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Helicobacter Pylori, Fluorokinolon Direnci, Klaritromisin, Direnç

ABSTRACT

Aim: Objectives: Helicobacter pylori (H. pylori) is the main cause of gastritis, gastroduodenal ulcer, gastric adenocarcinoma and mucosa-associated tissue lymphoma. Today, the rising of antimicrobials resistance among H. pylori isolates decreased the treatment success of standard triple therapy in many countries. Therefore several new treatment regimens containing different antibiotics combinations have proposed to cure H. pylori infection. Some of recommended regimens are quinolone containing treatment protocols. However recent studies suggest that the efficacy of quinolones is slowly decreasing. The aim of this study was to determine the fluoroquinolone resistance rates among H. pylori isolated from gastric biopsy specimens of patients with dyspeptic symptoms and to obtain information whether appropriate or not fluoroquinolone containing regimens for treatment of H. pylori infection in our hospital.

Material and Methods: All biopsies sent to the Laboratory of Microbiology from symptomatic patients attended to the Department of Gastroenterology of Manisa Celal Bayar University, Hafsa Sultan Hospital were analyzed. DNA extraction were performed using QIAamp DNA Mini Kit (Qiagen, Germany) kits. Obtained DNA specimens were stored at -20°C until processing. GenoType HelicoDR tests (Hain Lifescience, Germany) were performed according to manufacturer instructions. Results regarding to H. pylori resistance to clarithromycin and fluoroquinolones were detected as well as the most frequent mutations involved in resistance to these antibiotics were evaluated

Conclusions: Fluoroquinolone and clarithromycin resistance were observed in 21/81 (25.9%) and 36/81 (44.4%) patients, respectively. Among clarithromycin resistant strains the most common mutation in the 23S rRNA gene was A2147G. Resistance to fluoroquinolones was commonly due to mutation in the resistance determining region of gyrA gene at codon 91 (D91N). The resistance rates showed the necessity of revising the clarithromycin and fluoroquinolone containing treatment regimens in our hospital. Future studies are needed to obtain more comprehensive data on antibiotic resistance of H. pylori in our region.

Keywords: Helicobacter Pylori, Fluoroquinolone, Clarithromycin, Resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OTOİMMÜN HASTALIKLARIN TANISINDA ANTİNÜKLEER ANTİKOR TARAMA TESTLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Vildan FARAŞAT¹, Talat ECEMİŞ¹, Yavuz DOĞAN², Aslı Gamze ŞENER³, Gülfem ECE⁴, Pınar Erbay DÜNDAR⁵, Tamar ŞANLIDAĞ^{1,6}

Gönderim Tarihi / Received: 01/05/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08/05/2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji A.D., Manisa

²Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji A.D., İzmir

³Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Lab., İzmir

⁴MedicalPark İzmir Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Lab. İzmir

⁵Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı A.D., Manisa

⁶YakınDoğu Üniversitesi Deneysel Araştırma Merkezi, Lefkoşa, K.K.T.C

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Talat ECEMİŞ, e-mail: talat.ecemis@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Antinükleer antikorların (ANA) serolojik tanı algoritmasına göre Hep-2 hücrelerinde indirekt immün flöresan (IIF) testi veya tarama enzim-linked immunosorbent assay (ELISA) tarama amaçlı olarak kullanılır, pozitif bir sonuç durumunda immünblot (örneğin line blot [LB]) veya ELISA ile test edilir. IIF uzmanlık ihtiyacı, özneliği ve standardizasyon eksikliği gibi sorunları bulunmaktadır. Bu çalışmada IIF test sonuçlarını çok merkezli olarak ortaya çıkarmayı ve ELISA'nın etkinliğini belirlemeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Stoklanmış 287'si LB testi pozitif ve 313'i IIF testi ve LB testi negatif bulunan toplam 600 serumdan IIF testi yapıldı. Testler üçüncü basamak hizmet veren dört hastanenin seroloji laboratuvarında çift kör olarak değerlendirildi. Merkezlerin sonuçlarının patern tanıları ve flöresan yoğunluk düzeyleri birbirleriyle ve LB testi ile karşılaştırıldı. ELISA testi için toplam 535 serum 10 antikorunu tarayan ANA screen ELISA kiti tarafından test edildi.

Bulgular: Paternler gözardı edilerek, LB testi ile merkezlerin IIF sonuçları arasındaki uyum, Merkez 1, 2, 3, 4 için sırasıyla %81.8, %80.0, %79.8, %78.7 bulundu. Paternler de gözönüne alınır, pozitif sonuçlar sırasıyla %54.4, %49.8, %44.9 ve %60.0'dı, negatifler dahil edildiğinde ise genel uyum sırasıyla %70.8, %72.2, %69 ve %64 sonuçları elde edildi. Merkezler arasındaki uyum 392'yi (%65.3), ancak pozitif sonuçlarda uyumu sadece %39.9'du. IIF testte yarı nicel olarak rapor edilen flöresan yoğunluğunda dört merkez arasında uyum 100 serumda bulundu ve en yüksek uyum, 73'nün aynı zaman LB ile uyumlu olduğu (3+) seviyesindeydi. ANA screen ELISA testlerinde 148 (66.7) pozitif ve 303 (%96.8) negatif sonuç LB ile uyumluydu ve genel uyum %84.3'dü.

Sonuçlar: Sonuç olarak, IIF testinde patern değerlendirmelerinin LB sonuçlarını öngörmeye beklenenden düşüktü. Dört merkezin patern ve flöresan yoğunluğu tanımadaki uyumu yüksek titrede tatminkardı. ELISA negatif sonuçlarda yüksek uyum göstermesine rağmen, pozitif serumda iki merkezde IIF teste göre daha düşük uyum gösterdi. ELISA ve IIF test sonuçları, otoimmün hastalıkların serolojik tanısında, düşük antikor titrelerinde zayıf performans sergiledi.

Anahtar Kelimeler: Otoimmün Hastalık, IFAT, ELISA, Patern.

ABSTRACT

Aim: According to algorithm of serodiagnosis of Anti nuclear antibodies (ANA), a screen test such as indirect immunofluorescence (IIF) test on Hep-2 cells or screen enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) is used, in case of positive result, then, immunoblot (e.g. line blot [LB]) or ELISA is tested to detect responsible antibody. IIF has some troubles which are needing expertise, and has subjectivity and lack of standardisation. In this study, we aimed to reveal results of IIF test multicentered and to determine the efficiency of ELISA

Material and Methods: Total 600 sera which consist of 287 positives of LB and 313 negatives of both IFAT and LB tested for IIF test. Tests were evaluated with double blind method by four hospitals giving third level medical services. Diagnosis of patterns and Fluorescence intensity of centers results were compare with each other and LB test. Total 535 sera tested by ANA screen ELISA kit screening 10 antibodies for ELISA test.

Results: The agreement ignoring patterns between LB test and IIF test results of centers had found 81.8%, 80.0%, 79.8% and 78.7% for Center 1, 2, 3 and 4 respectively, Agreement regarding patterns between positive results were 54.4%, 49.8%, 44.9% and 60.0% respectively and overall agreement include negative results were 70.8%, 72.2%, 69.0%, 64.0%, respectively. Agreement among four centers were seen at 392 results (65.3%), but it was only 39.9% in positive results. Agreement of fluorescence intensity reported as semi-quantitative were found for 100 sera and the highest consistency at (3+) level of which 73 had also agreement with LB test. Of ANA screen ELISA test, 148 (66.7%) positive and 303 (96.8%) negative results were agreement with LB, and overall agreement was 84.3%.

Conclusions: In conclusion; evaluation of patterns was lower than expected for agreement on LB and IIF test. Agreement of four centers in knowing of patterns and fluorescence intensity was satisfactory in high titer. Although ELISA had high agreement in negative results, but was lower agreement than IIF test in positive sera for two centers. Results of ELISA and IFAT patterns had weak performance at low antibody titers for serodiagnosis of autoimmune diseases.

Keywords: Autoimmune Disease, IFAT, ELISA, Pattern.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA ŞEHZADELER EĞİTİM ARAŞTIRMA TOPLUM SAĞLIĞI MERKEZİ BÖLGESİNDE ERİŞKİNLERDE SAĞLIK OKURYAZARLIĞI DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ

Vecihe Yağmur ŞEN UĞUR¹, Pınar ERBAY DÜNDAR²

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pınar ERBAY DÜNDAR, e-mail: pdundar@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma ile Manisa'nın Şehzadeler ilçesinde yaşayan erişkinlerde Sağlık Okur Yazarlığı düzeyinin ve etkili faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma sahada yürütülen kesitsel bir çalışmadır. Araştırma evreni Manisa ili Şehzadeler İlçesinde ikamet etmekte olan tüm 18 yaş ve üzeri nüfus olan 126.752 yetişkinden oluşmaktadır. Örnek büyüklüğü Epi-info-Statcalc programında yetersiz sağlık okur yazarlığı prevalansı (% 24.5), % 95 güven aralığı % 5 hata payı ve 1.45 desen etkisi ile hesaplanan 412 olarak bulunmuştur. Araştırmada küme örnekleme yöntemi kullanılmış, araştırmada katılım oranı % 81.5 (n=336) olarak gerçekleşmiştir. Araştırmaya katılan kişilerin sağlık okuryazarlığı düzeyi Avrupa Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (The European Health Literacy Survey (HLS-EU)-47 soru) kullanılarak değerlendirilmiştir. Veri analizinde Ki kare testi, T Testi, Anova Testi, Kruskal Wallis Testi, Mann-Whitney Testi, Logistik Regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kişilerin yaş ortalaması 46.7±15.6, %72.0'si kadın, % 68.8'i alt sosyal sınıf, %75.3'ü evli, %11.6'sı eğitimsiz, %8.7'sinin eşi eğitimsiz, %5.2'si sağlık güvencesinden yoksun, %24.2'si bir işte çalışmakta ve % 61.0'nun geliri giderine eşittir. Araştırma grubunun Genel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği puanına göre % 27.1'i yetersiz, % 48.8'i sorunlu, % 21.6'sı yeterli ve % 2.4'ü mükemmel düzey sağlık okuryazarlığı düzeyine sahiptir. Sosyodemografik değişkenler ve yaşam biçimi özelliklerinin hemen hepsi ile sağlık okuryazarlığı arasında tek değişkenli analizlerde anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Sağlık hizmet kullanımı açısından da düşük sağlık okuryazarlığı ile daha fazla poliklinik başvurusu, daha fazla hastanede yatış ve daha fazla acil başvurusu ilişkilidir. Çok değişkenli analiz sonucunda düşük sağlık okuryazarlığı ile ileri yaş, düşük eğitim düzeyi, düşük gelir, alt sosyal sınıf, göç etme ve hastaneye yatış sıklığının fazla olması modelde anlamlı değişkenler olarak kalmıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak araştırma grubunun neredeyse yarısının sağlık okuryazarlık düzeyi sorunlu, %27.1'i de yetersiz düzeydedir. Sadece %24.1'inin yeterli sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olduğu bulunmuştur. İleri yaş, düşük gelir, düşük eğitim düzeyi ve düşük sosyal statünün sağlık okuryazarlığı düzeyini olumsuz yönde etkilemektedir. Ayrıca düşük sağlık okuryazarlığı düzeyi sağlık hizmet kullanımında hastaneye yatış sıklığını artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Epidemiyoloji, Sağlık Hizmeti

ABSTRACT

Aim: The aim of this study was to determine the effective factors and level of Health Literacy and in adults living in the province of Manisa

Material and Methods: This cross-sectional study is conducted in population consisted of 126.752 adults who was aged 18 years and above in Şehzadeler Community Health Center in Manisa. Sample size of the study was determined as 412 adults according to 95% confidence interval, 5% sampling error, expected frequency of inadequate health literacy as 24.5% and design effect 1.45 in Epi-info-Statcalc program. Cluster sampling method was used in the research. The participation rate in the survey was 81.5% (n = 336). The health literacy level of the participants was assessed using the European Health Literacy Survey Questionnaire (HLS-EU-47). Chi square test, T test, Anova test, Kruskal Wallis test, Mann-Whitney test, Logistic regression analysis were used for data analysis.

Results: The mean age of the participants was 46.7 ± 15.6, 72.0 % female, 68.8 % lower social class, 75.3 % married, 11.6 % uneducated, 5.2% not having health insurance. Among all participants, 27.1 % showed inadequate HL, 48.8 % problematic HL, 21.6 % sufficient HL, and 2.4 % excellent HL. HL was associated with almost all sociodemographic variables and lifestyle characteristics. Low health literacy was associated with more admissions to 1-day clinics, more admissions emergency department and more hospitalization. As a result of multivariate analysis, low health literacy was significant associated with age, low educational level, low income, low social class and more hospitalization in the model.

Conclusions: Health literacy level of almost half of the research group is problematic and 27.1% inadequate. Only 24.1% were found to have adequate level of health literacy.

Higher age, low income, low educational level and low social status are affecting the level of health literacy negatively. In addition, low health literacy is related to the frequency of hospitalization for health service.

Keywords: Health Literacy, Epidemiology, Health Care

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TIP FAKÜLTESİ İNTÖRN ÖĞRENCİLERİNİN HEKİMLİK AHLAKI KONUSUNDAKİ BİLİŞSEL YAPILARININ KELİME İLİŞKİLENDİRME TESTİ İLE BELİRLENMESİ

Selim ALTAN¹, Hüseyin ELBİ², Aynur ÇAKMAKÇI ÇETİNKAYA³, Süheyla RAHMAN⁴

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD Manisa Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Aile Hekimliği AD Mania Türkiye

³Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği AD Manisa Türkiye

⁴Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selim ALTAN, e-mail: selimaltan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Tıp eğitiminin temel amaçlarından birisi öğrencilerin kavramları anlamlı ve kalıcı öğrenmelerini sağlamaktır. Bünyesinde birçok soyut kavram bulundurmasından dolayı tıbbi etik konularının öğrenilmesi ve kavramsal düzeyde anlaşılması zorlaşabilmektedir. Öğrencilerin bu soyut kavramları anlamlandırma çabaları genellikle günlük yaşamda ve uygulamalı eğitim ortamlarında gördükleri, duydukları ve hissetleriyle sınırlı kalmakta ve bazen bilimsellikten uzak olabilmektedir. Bu bakımdan öğrencilerin Tıp eğitimi sürecinde gerek teorik ve gerekse klinik/pratik eğitimlerinin etik değerler temelinde verilip verilmeyeceği, diğer yandan öğrencilerin bunu nasıl algıladıkları ve deneyimledikleri ve şüphesiz bunun ölçülmesi önem arz etmektedir. Öğrencilerin bilişsel yapısını (kavramları idrak düzeyleri) inceleyen tekniklerden en genel ve en eski olanı, aynı zamanda bu çalışmada kullanılacak olan kelime ilişkilendirme tekniğidir. Bu çalışmada CBÜ Tıp Fakültesi 6. Sınıf öğrencilerinin Kelime İlişkilendirme Testleri (KIT) kullanılarak hekimlik ahlakı hakkındaki algı ve deneyimleri araştırılacaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Nitel araştırma yöntemi öğrencilerin kanaatlerini ve algılarını daha kolay öğrenebileceğimiz bir yöntem olduğu için tercih edilmiştir. Çünkü nitel araştırma gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda, gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına imkân verir.

Bulgular: Araştırmanın verileri çözümlendiğinde hekimlik mesleği ahlakına ilişkin, intörn tıp öğrencileri için içsel bağlamda altı tema belirlenmiştir. Tema isimleri ve aldıkları frekans sayıları; Profesyonellik (f=83), Bireye Saygı (f=64), Merhametli olma (f=53) Eşitlik (f=41) Güvenirlilik (f=35), Empati (f=32)'dir. Katılımcı öğrencilerin temalara eşlik eden "Hekim Ahlakı" olgusunu açıklamaya yardımcı bazı kelimeleri ön plana çıkarmışlardır. Bunlardan bazıları; "hasta", birey/insan/herkes", "çalışma arkadaşı/meslektaş" ve "hasta yakınları" ifadeleridir.

Sonuçlar: İntörn öğrencilerin "Hekimlik Ahlakı" denildiğinde özellikle profesyonellik ve bireye saygı kavramlarını öne çıkarmaları, tıp eğitimi ve sağlık hizmetlerinin bu konularda olumlu ve olumsuz yönlerinin gözden geçirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Aynı zamanda bu sonuçlar öğrencilerin holistik yaklaşımı yani; "hasta/birey ve yakınları/ çevresi bütünü" anlayışını göz önünde tuttuklarını düşünebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Hekimlik Ahlakı, İntörn Öğrenci, Kelime İlişkilendirme

ABSTRACT

Aim: One of the main aims of medical education is to provide students with meaningful and permanent learning of concepts. Because of having many abstract concepts, learning of physician's morality and understanding them at conceptual level can be difficult. Efforts by interns to make sense of these abstract concepts are often confined to what they see, hear and feel in life and practical learning environments, so they are sometimes far from scientific. In this respect, whether the theoretical and the clinical / practical training of the students are given based on the ethical values in the medical education process. On the other hand, it is important how students perceive and experience this and, of course, should be measured. The most common and oldest of the techniques that examine the cognitive structure of learners (concepts, levels of cognition) is the word association technique that will be used in this research at the same time. In this study, the perceptions and experiences of 6th class students of CBU School of Medicine about physician's morality will investigate by using Vocabulary Attachment Tests

Material and Methods: Qualitative research model was used in this study. The qualitative research method has been chosen because it is a method by which students can more easily learn their opinions and perceptions. Because of qualitative research; it allows the perceptions and events to be presented in a natural, realistic and holistic manner, as qualitative data collection methods such as observation, interview and document analysis are used

Results: When the data of the study were solved, six themes were determined for the intern students regarding the medical ethics. Theme names and the number of frequencies they receive; Professionalism (f = 83), Individual Respect (f = 64), Compassion (f = 53) Equality (f = 41) Confidence (f = 35), Empathy (f = 32). Some of the words that help explain the phenomenon of "physician's morality" that accompanies the themes of the participating students have come to the forefront. Some of those; "Patient", "individual / person / everyone", "co-worker / colleague" and "patient relatives".

Conclusions: When interns are referred to as "physician's morality", they should emphasize the concepts of professionalism and respect for the individual. Medical education and health service provision should be taken into consideration in these issues in terms of positive and negative aspects.

Keywords: Physician's Morality, Intern Student, Vocabulary Attachment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TÜRKİYEDE SON 20 YILDA BABALARA YÖNELİK YAPILAN YÜKSEK LİSANS VE DOKTORA TEZLERİNİN İNCELENMESİ

Elif TÜREL BOR¹, Zehra KURŞUN²

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Istanbul Rumeli Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, İstanbul, Türkiye

² İstanbul Rumeli Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, İstanbul, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Elif TÜREL BOR, e-mail: elifturelbor@gmail.com

ÖZ

Bu araştırmanın amacı; Türkiye’de 1997 yılından 2017 yılına kadar 20 yıllık zaman diliminde babaların babalık rolü, baba eğitimi ve baba katılımı konuları hakkında yapılmış yüksek lisans ve doktora tezlerinin incelenmesi ve çocuğun gelişimi açısından baba katılımının önemini vurgulamaktır. Araştırmada epistemolojik doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırma kapsamında yükseköğretim kurulu ulusal tez merkezinden babalık rolü, baba eğitimi ve baba katılımı ifadeleri esas alınarak 17 tez incelenmiştir. Araştırmaya bu tezlerin 11 tanesi araştırma konusunu kapsadığından çalışma yapmak için seçilmiştir. 20 yıllık süre içerisinde 8 yüksek lisans tezi, 3 doktora tezi çalışması gerçekleştirilmiştir. Araştırmada 2010 yılında konuyla ilgili 3 yüksek lisans tez çalışması yapıldığı görülmüştür. Araştırma kapsamında son iki yılda konu ile ilgili yüksek lisans ve doktora tezi çalışmasının yapılmadığı belirlenmiştir. Yüksek lisans ve doktora tezleri çalışıldığı yıla, kullanılan yöntem ve tekniklere göre dağılımında frekans ve yüzde gibi betimsel istatistiklerden yararlanılmıştır. Yapılan araştırmaların sonuçlarına bakıldığında yüksek öğrenim düzeyindeki babaların çocukların eğitimlerine katılımlarının fazla olduğu; fakat çoğunluğunun çocukların bakımına sadece hafta sonu, akşamları ya da annenin hasta olması durumlarında katıldığı görülmüştür. Araştırmada elde edilen sonuçlara göre ülkemizde baba katılımı, babalık rolü ve baba eğitimi konularında yapılan çalışmaların henüz beklenen düzeyde gerçekleşmediği görülmüştür. Alana katkı sağlaması bakımından baba-çocuk ilişkisi ve baba katılımını destekleyen çalışmaların daha fazla yer alması gerektiği önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Baba Katılımı, Babalık Rolü, Baba Eğitimi

ABSTRACT

The aim of this research is investigating the post graduate and doctorate thesis studies about role of fatherhood, father participation, and father education which are conducted in 20 years between 1997 and 2017 and ephasizing the importance of the father participation in terms of childs growing process. Epistemological document analysis method was used in the investigation. In the scope of research, 17 thesis studies, which are based on role of fatherhood, father education, and father involvement, were investigated from Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi. 11 of these thesis studies were chosen to conduct the study since they cover the subject of the study. In last 20 years, 8 post graduates and 3 doctorate study was conducted. In the research, it was seen that the 3 of the post doctorate thesis studies were related to the research subject. It is also determined that any post graduate and doctorate thesis was not conducted in last 2 years. While looking at the distribution of the studies according to years, and the methods that used in studies, it is benefited from some descriptive statistics such as frequency and percentage. According to the results of the studies, it is seen that fathers with higher education level have higher participation ratio than the others in the education of the children. However, it is also seen that most of the fathers with higher education level participate in the care of the children when it is weekend, evening or the mother of the child is ill. According to the results of the research, it is seen that the studies on father participation, fatherhood role and father education in our country are not at the expected level yet. It has been suggested that more studies which support father-child relationship and father participation should be conducted in terms of contributing to the field.

Keywords: Father Participation, Fatherhood Role, Father Education

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

FARKLI BRANŞLARDAKİ SOSYAL VE FEN BİLİMLERİ ÖĞRETMENLERİNİN SINIF YÖNETİMİ PROFİLLERİNİN İNCELENMESİ

Muhsin HAZAR¹, Ahmet TURĞUT², İsmail AKTAŞ³, Neslişah AKTAŞ⁴

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Ankara Türkiye

²Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Ankara Türkiye

³Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Ankara Türkiye

⁴Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Ankara Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ahmet TURĞUT, e-mail: ahmet2785@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı; farklı branşlardaki sosyal ve fen bilimleri öğretmenlerinin bazı değişkenler açısından sınıf yönetimi profillerini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiş çalışma grubunu, Ankara, Gaziantep, Erzurum, Van, Ağrı ve Şırnak illerinden 4 sosyal bilimler (Sosyal Bilgiler, Tarih, Coğrafya, Felsefe), 4 fen bilimleri (Fen Bilgisi, Biyoloji, Kimya, Fizik) olmak üzere 8 farklı branştan 28'i kadın 37'si erkek toplamda 65 öğretmen oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak, Kris (1996) tarafından geliştirilen ve Ekici (2004) tarafından Türkçeye uyarlanan "Sınıf Yönetimi Profili Envanteri" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde, normallik testleri, bağımsız gruplar için t-testi, Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Levene testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamında uygulanan testler sonucunda, branşlara göre öğretmenlerin sınıf yönetimi profillerinde anlamlı bir farka rastlanmazken, yaş, cinsiyet ve meslek yılı değişkenlerine göre çeşitli alt ölçeklerde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda, öğretmenlerin branşlarının, sınıf içi davranışlarına etki etmediği ancak yaş, cinsiyet ve meslek yılı gibi değişkenlerin, öğretmenlerin, öğrencilere karşı sergilemiş oldukları tutumları etkilediği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilimler, Fen Bilimleri, Sınıf Yönetimi.

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study is to examine the classroom management profiles in terms of some variables of social and science teachers with different branches.

Material and Methods: In the research, the working groups, which are selected with purposive sampling method, constitute 65 teachers from 8 different branches including 4 social sciences (Social sciences, History, Geography, Philosophy) and 4 sciences (Science, Biology, Chemistry, Physics), 28 females and 37 males from Ankara, Gaziantep, Erzurum, Van, Ağrı and Şırnak. 'Classroom Management Profit Inventory', which is developed by Kris (1996) and adapted to Turkish by Ekici (2004), has been used as the operational data collection tool. Descriptive statistical techniques, t-test for independent groups, Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test, one-way variance analysis (ANOVA) and Levene test were used in the analysis of the obtained data.

Results: As a result of the tests applied within the scope of the research, while there was no significant difference in the classroom management profiles of the teachers according to the branches in the results of this research, significant differences were found in various sub-dimensions according to age, gender and occupational year variables.

Conclusions: As a result of the research, it was observed that the branches of the teachers did not affect their classroom behaviors but the variables such as age, sex and year of the profession affected the attitudes of the teachers to the students.

Keywords: Social sciences, Sciences, Classroom management.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GÜZEL SANATLAR ÖĞRETMENLERİ İLE YABANCI DİL ÖĞRETMENLERİNİN SINIF YÖNETİMİ PROFİLLERİNİN İNCELENMESİ

Ahmet TURĞUT¹, Hande İNAN², Muhsin HAZAR³, Hacer Özge BAYDAR⁴

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara Türkiye

²Adıyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Adıyaman Türkiye

³Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara Türkiye

⁴Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ahmet TURĞUT, e-mail: ahmet2785@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Güzel sanatlar öğretmenleri ile Yabancı dil öğretmenlerini sınıf yönetimi profilleri açısından incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Amaçlı örnekleme yöntemiyle, 2016-2017 eğitim-öğretim yılında Gaziantep, Erzurum, Ankara, Kütahya ve Zonguldak illerinde görev yapan toplam 40 Güzel sanatlar ve Yabancı dil öğretmenlerine ulaşılmıştır. Araştırmaların verileri Kris (1996) tarafından hazırlanan ve Ekici (2004) tarafından Türkçeye uyarlanan “Sınıf Yönetimi Profili Envanteri” ile elde edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde betimsel istatistikler, İlişkiziz Örneklemler T-Testi, Mann – Whitney U testi ve Levene Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya 27 kadın ve 13 erkek katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenler meslek yılları itibari ile 1 yıl ve altı 7 katılımcı, 2-4 yıl arası 17 katılımcı, 5-7 yıl arası 6 katılımcı, 8-10 yıl arası 3 katılımcı, 11 yıl ve üzeri 7 katılımcı iştirak etmiştir. Öğretmelerin yaş itibari ile 24 yaş ve altı 9, 25-29 yaş arası 12, 30-34 yaş arası 8, 35-39 yaş arası 7, 40 yaş ve üzeri 4 kişi katıldığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda araştırmada yer alan öğretmenler Türkiye Cumhuriyeti'nin 25 farklı üniversitesinden mezun olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Öğretmenler tarafından uygulanan sınıf yönetimi profillerinde (otoriter, takdir edilen, başıboş ve aldırmaz) öğretmen grupları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Aynı zamanda Güzel sanatlar öğretmenleri ile yabancı dil öğretmenleri cinsiyetlerine göre kendi aralarında da sınıf yönetimi profilleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Güzel sanatlar öğretmeni, Yabancı dil öğretmeni, Sınıf yönetimi profili.

ABSTRACT

Aim: The aim of this study is to examine the classroom management profiles arts teacher and foreign language teacher.

Material and Methods: Purposeful Sampling Methods, has been used in the study. The participant group of the study consist of 40 arts teacher and foreign language teacher, work in Gaziantep, Erzurum, Ankara, Kütahya, Zonguldak province. Classroom Management Profit Inventory, which is developed by Kris (1996) and adapted to Turkish by Ekici (2004), has been used as the operational data collection tool. Descriptive statistical techniques, t-test for independent groups, Mann-Whitney U test and Levene test were used in the analysis of the obtained data.

Results: 27 women and 13 men participated in the research. Teachers who participated in the research have 1 year and under 7 participants, 2-4 years 17 participant, 5-7 years 6 participants, 8-10 years 3 participants, 11 years and over 7 participants. Teachers were found to have attended 9 participants 24 years and under, 25-29 years old, 12 participants, 30-34 years' old 8 participants, 35-39 years old 7 participants 40 years old and over 4 participants. At the same time, the researchers were found to have graduated from 25 different universities of the Republic of Turkey.

Conclusions: When the teacher groups compared about the classroom management profiles (Authoritative, Authoritarian, Indifferent, Laissez faire) there is no meaningful statistical differences. Besides, there is no meaningful statistical differences about genders in arts and foreign language teachers.

Keywords: Art teachers, Foreign language teachers, Classroom management profiles.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ALKOL VE MADDE KULLANIM BOZUKLUĞU VE AİLE İŞLEVLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Tuğba AYYÜKSEL¹, Demet HAVAÇELİĞİ ATLAM², Hamdi ŞİMŞEK³, Meltem ŞİMŞEK¹,
Sema BUZRUL SÖNMEZ³, Derya ŞAŞMAN KAYLI⁴, A. Ender ALTINTOPRAK⁵

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi Sağlık Enstitüsü İzmir Türkiye

²Ege Üniversitesi Madde Bağımlılığı Toksikoloji ve İlaç Bilimleri Enstitüsü İzmir Türkiye

³Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Bağımlılık Danışmanlığı Yüksek Lisans Programı İzmir Türkiye

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmetler Bölümü

⁵Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tuğba AYYÜKSEL, e-mail: ayyuksel.tugba@gmail.com

ÖZ

Amaç: Alkol ya da madde kullanım bozukluğu olan hastalar ile sağlıklı bireylerin aile işlevleri arasında bir farklılığın olup olmadığını değerlendirmektir

Gereç ve Yöntem: Ege Üniversitesi Madde Bağımlılığı Polikliniğine kendi isteğiyle başvuran alkol ve madde kullanım sorunu olan bireyler ile derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Görüşmelerde demografik veri formu, alkol ve kullanım özellikleri formu ve DSM-5 alkol kullanım bozukluğu kriterleri, DSM-5 madde kullanım bozukluğu kriterleri ve Aile Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Her iki grupta cinsiyet (sadece erkek), yaş ve eğitim kontrol altına alınmıştır. Sağlıklı grup, olgu grubuna göre toplum içinden alkol ve madde kullanım sorunu olmayan kişilerden seçilmiştir. İstatistiksel değerlendirmede Kruskal-wallis ve Mann Whitey U testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya alkol (n=20) ve madde kullanım bozukluğu (n=20) olan 40 kişi ile 30 sağlıklı kişi katıldı. Olgu grubunda alkol kullanım sıklığı şu şekildedir; kullanım yok (%5), yılda birkaç kez (%20), ayda 1-2 kez (%20), haftada 1-5 kez (%25) ve neredeyse her gün (%30). Olgu grubunda madde kullanım yaygınlığı şu şekildedir; esrar %65, sentetik kannabinoid %47.5, uçucu maddeler %12.5, eroin %25, ekstazi %50, kokain %32.5, methamphetamine %25, sedatif-hipnotikler %32.5, LSD %12.5'tir. Kontrol grubunun %43, 6'sı hiç alkol kullanmadığını belirtmiştir. Aile İşlevleri Değerlendirme Ölçeği alt boyutlarında; problem çözme (p: .025), roller (p: .05), duygusal tepki verme (p: .035) ve genel işlevlerde (p: .001) her iki grupta istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur.

Sonuçlar: Alkol ve madde kullanım sorunu olan kişiler, problem çözme, roller, duygusal tepki verme ve genel işlevler açısından sağlıklı kişilere göre ailesini daha olumsuz değerlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aile işlevleri, Alkol ve madde kullanım bozukluğu

ABSTRACT

Aim: The aim of the study is to evaluate whether there is a difference between family functioning of healthy individuals and alcohol or substance use disorders

Material and Methods: In-depth interviews were conducted with individuals who had problems with alcohol and substance use, who voluntarily applied to the Ege University Substance Abuse Polyclinic. Demographic data form, alcohol and use characteristics form and DSM-5 alcohol use disorder criteria, DSM-5 substance use disorder criteria and Family Assessment Scale were used in the interviews. In both groups, gender (males only), age and education degree were controlled. The control (healthy) group was selected from those who had no alcohol or substance use problems within the community according to the case group. Kruskal-Wallis and Mann Whitey-U tests were used for statistical evaluation

Results: 40 people who has alcohol (n=20) and substance use disorders (n=20) and 30 healthy subjects attended in the research. Frequency of alcohol use in case group as follows: no use (5%), a few times a year (20%), 1-2 times a month (20%), 1-5 times a week (25%) and almost every day (30%). Prevalence of substance use in case group as follows: cannabis (65%), synthetic cannabinoid (47.5%), volatiles (12.5%), heroin (25%), ecstasy (50%), cocaine (32.5%), methamphetamine (25%), sedative-hypnotics (32.5%), LSD (12.5%). 43.6% of the control group stated that they did not use alcohol at all. Problem solving (P: .025), roles (p: .05), emotional responses (p: .035) and general functions (p: .001) were found statistically significantly different between two groups.

Conclusions: People, who has alcohol and substance use problems, has evaluated their family more negative than healthy people according to problem solving, roles, emotional reaction and general functions

Keywords: Family functions, Alcohol and substance use disorders

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

RUHSAL İYİLİK HALİ ÖLÇEĞİ'NİN (FACIT-SP-12) TÜRKÇEYE UYARLANMASI: HUZUREVİNDE YAŞAYAN NÜFUSTA GÜVENİLİRLİK VE YAPI GEÇERLİLİĞİ

Semra AY¹, Turan GÜNDÜZ¹, Beyhan ÖZTÜRK², Ayşe ÇOBAN³, Akif Aydın PİŞKİN⁴

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Meslek Yüksek Okulu, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

³Manisa Huzurevi Vakfı Dinlenme Evi

⁴Manisa Belediyesi Muammer Cider Dinlenme Huzurevi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra AY, e-mail: aysemra@windovslive.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma FACIT-Sp-12 'nin Türk toplumu için güvenilirlik ve yapı geçerliliğini test etmek amacıyla yürütülmüştür.

Gereç ve Yöntem: Metodolojik olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini Manisa'da iki huzurevinde kalan yaşlılar (n=133) oluşturmuştur. Veriler sosyodemografik bilgi formu ve Ruhsal İyilik Hali Ölçeği FACIT-Sp-12 anket soruları ile elde edilmiştir. FACIT-Sp, 12 ifadeden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 48'dir. Bireyin puanın yüksek olması ruhsal iyilik halinin iyi durumda olduğunu göstermektedir. Verilerin analizi; SPSS paket programı kullanılarak, tanımlayıcı istatistikler, ölçeklerin güvenilirliğini saptamada, cronbach alfa katsayısı ve madde toplam puan analizi, test-retest güvenilirlik katsayıları Pearson Korelasyonu ile değerlendirildi

Bulgular: Metodolojik olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini Manisa'da iki huzurevinde kalan yaşlılar (n=133) oluşturmuştur. Veriler sosyodemografik bilgi formu ve Ruhsal İyilik Hali Ölçeği FACIT-Sp-12 anket soruları ile elde edilmiştir. FACIT-Sp, 12 ifadeden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 48'dir. Bireyin puanın yüksek olması ruhsal iyilik halinin iyi durumda olduğunu göstermektedir. Verilerin analizi; SPSS paket programı kullanılarak, tanımlayıcı istatistikler, ölçeklerin güvenilirliğini saptamada, cronbach alfa katsayısı ve madde toplam puan analizi, test-retest güvenilirlik katsayıları Pearson Korelasyonu ile değerlendirildi

Sonuçlar: Çalışmaya katılan yaşlıların % 60.9'u kadın, %39.1'i örgün eğitim almamış olup, yaş ortalaması: 76.12±10.34'tür. Ruhsal iyilik hali ölçeği toplam puanı: 27.09±8.66, mana 9.08±3.56, huzur 8.24±3.73 ve maneviyat alt boyutu ise 9.76±4.10'dur. FACIT-Sp-12 ve üç alt boyutunun test-tekrar test puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptandı (p<0.05). Ölçeğin, iç tutarlılığını belirlemek için yapılan cronbach alfa katsayısının tüm ölçek için 0.80, yaşamın manası için 0.67, and huzur 0.72 ve maneviyat alt boyutu için 0.79 olarak belirlendi. Sonuçlar: Ruhsal iyilik hali ölçeği'nin (FACIT-Sp-12) Türkiye'de huzurevinde yaşayan yaşlılar için kullanılabilecek yeterli güvenilirlik ve geçerlik göstergelerine sahip bir araç olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ruhsal İyilik Hali Ölçeği (FACIT-Sp-12), Huzurevi, Güvenilirlik, Geçerlik

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to test the reliability and construct validity of FACIT-SP-12 for Turkish population

Material and Methods: The methodological research carried out is the sample of the elderly who live in two nursing homes in Manisa. (n=133). The data were obtained by the sociodemographic and the FACIT-Sp-12 questionnaire for the spiritual well-being scale. The FACIT-Sp consists of 12 items. The highest score that can be taken from the scale is 48. The high score of the individual indicates that the spiritual well-being is in good condition. The data were analysed by using the SPSS package program, descriptive statistics and to assess the reliability of the scales, cronbach alpha coefficient and item total score analysis, and test-retest reliability coefficients using Pearson's correlation.

Results: The elderly who participated in the study 60.9% were female, 39.1% did not have formal training and the average age was 76.12±10.34. The total score of spiritual well-being was 27.09±8.66, meaning 9.08±3.56, peace 8.24±3.73, and faith sub-dimension 9.76±4.10. A statistically significant positive correlation was found between FACIT-Sp and test-retest scores of the three sub-dimensions (p<0.05). The cronbach alpha coefficient for determining the internal consistency of the scale was 0.80 for the whole scale, 0.67 for the meaning, 0.72 for peace, and 0.79 for the faith subdimension

Conclusions: It has been determined that the scale of psychological well-being (FACIT-Sp-12) is a tool with sufficient reliability and validity indicators that can be used for the elderly living in nursing homes in Turkey.

Keywords: Spiritual Well-Being Scale (FACIT-Sp-12), Reliability And Construct Validity, Nursing Home

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OKUL ORTAMLARINDA SOSYAL HİZMET UYGULAMASI İHTİYACI: REHBER ÖĞRETMENLERİN OKUL SOSYAL HİZMETİ İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Güliz KULİ¹, Şeyda ŞENVER YILDIRIM²

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Hizmet Bölümü Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Hizmet Bölümü Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Güliz KULİ, e-mail: gulizkuli@gmail.com

ÖZ

Amaç: Okul sosyal hizmeti, öğrencilerin içinde buldukları gelişim dönemi, aile ve yaşam koşulları nedeniyle yaşadıkları sorunların çözümü, gereksinim duyulan hizmetlerden yararlanmaları ve böylece eğitim etkinliklerini başarı ile sürdürmelerini sağlama gibi hizmetleri yürütmek üzere okullarda yer alan uygulama alanlarından birisidir. Araştırmanın temel amacı, okul rehber öğretmenlerinin okul sosyal hizmeti uygulamasının gerekliliğine yönelik düşüncelerinin araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma nicel araştırma olarak tasarlanmıştır ve modeli genel tarama modelidir. Araştırmanın örneklemini İzmir’de Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı ilköğretim, ortaöğretim ve lise düzeylerindeki okullarda çalışan 100 rehber öğretmen oluşturmaktadır. Öğretmenlerin; sosyal hizmet uzmanı (SHU), sosyal hizmet disiplini, okul sosyal hizmeti ve okulda karşılaşılan sorunların çözümüne SHU’nun katkısının olup olmayacağı ile ilgili düşüncelerinin cinsiyet, yaş, branş ve çalıştıkları okul türlerine göre farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesi araştırmanın alt amaçları olarak alınmış ve örneklem görüşleri araştırmacılar tarafından hazırlanan anketle ölçülmüştür. İstatistiksel analiz olarak frekans analizleri ve ki kare testi kullanılmıştır. Analizlerde $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yüzde 62’si kadın, yüzde 38’i ise erkektir. Sosyal hizmet disiplini bilmek ile ilgili görüşler, yaş ve cinsiyet faktörüne göre anlamlı farklılık göstermektedir. Sorunların çözümünde SHU’nun katkısının olup olmayacağı yönündeki görüşler çalışılan okul ve yaş faktörüne göre anlamlı farklılık göstermektedir. Maddelerin yüzde analizinde ise katılımcıların %65’inin sosyal hizmet disiplini bildiği, %35’inin ise bilmediği, sorunların çözümünde SHU katkısının olacağını yönündeki algısının, %67 “katılıyorum” %24 “katılmıyorum” %9 “kararsızım” şeklinde olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Bu çalışmada elde edilen sonuçlara dayalı olarak rehber öğretmenlerin okul ortamlarında pek çok sorunla karşılaştığı, bu sorunların çözümü için çoğunluğunun SHU’na ihtiyaç duyduğu ancak okul sosyal hizmetinin fazla bilinmemesi sebebi ile alanın tanıtılmasına yönelik çalışmaların yapılması gerektiği anlaşılmıştır. Mevcut durumda çalışan SHU sayısının yetersizliği sebebi ile ilk aşamada Rehberlik Araştırma Merkezleri’nde sosyal hizmet uzmanlarının istihdam edilmesi durumunda hem okul çağı sorunlarının çözümünde rehber öğretmenlere katkı sağlanacağı hem de sosyal sorun alanlarında alan taraması ile önleyici hizmetler üretilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Sosyal Hizmeti, Rehber Öğretmen, SHU

ABSTRACT

Aim: School social work is one of the areas of practice in schools where students are involved in services such as the development period they are in, the solution of the problems they face due to family and living conditions, making use of the services they need, and thus ensuring that their educational activities continue successfully. The main purpose of the study is to explore the thoughts of school guidance teachers regarding the necessity of school social work practice.

Material and Methods: This research is designed as quantitative research and the model is the general screening model. The sample for the research is composed of 100 guidance counselors who are working in schools in primary, secondary and high school levels affiliated to the Ministry of National Education in İzmir. The guidance counselors’ consideration about Social Workers (SW), social service discipline, school social service and SW’s contribution to the solution of the problems in the schools and whether or not this consideration differs according to the school type, gender, age, branch, and work place were taken as sub-objectives and these data was measured by the questionnaire prepared by the researchers.

Results: 62 percent of the respondents were women, and 38 percent were males. Opinions about knowing discipline of social work differ significantly according to age and gender factors. The views on whether or not SHU will contribute to the solution of the problems differ significantly from the school and age factor studied. In the percent analysis of the items, it was seen that 65% of the respondents knew the discipline of social work, 35% of them did not know, and SHU contribution in solving the problems was 67% "I agree" 24% "I do not participate" 9% "Undecided".

Conclusions: Based on the results obtained in this research, it was understood that the guidance teachers need to work on introducing the field because many problems are encountered in the school environments and the majority of these problems need social workers but school social service is not known. It is thought that in case of employment of social work specialists in Guidance Research Centers in the first stage because of the inadequate number of social workers working in the current situation, preventive services can be provided by scanning area in social problem areas as well as contributing to guidance teachers in solution of school problems.

Keywords: School Social Work, Guidance Teacher, SW

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TOPLUMSAL CİNSİYET BAĞLAMINDA İNŞA EDİLEN ERKEKLİĞİN KADINA YÖNELİK FİZİKSEL ŞİDDET UYGULAMASININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Sedat AKKUŞ¹, Şeyda YILDIRIM²

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Hizmet Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sedat AKKUŞ, e-mail: sdt.akks@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma, kadına yönelik fiziksel şiddet uygulamış erkekler ile kadına fiziksel şiddet uygulamamış erkeklerin, toplumsal cinsiyet algısını ölçerek, toplumsal cinsiyet algısı ile şiddet uygulamaları arasında ilişki olup olmadığını tespit etmeyi amaçlamaktadır

Gereç ve Yöntem: Manisa İli Kamu Hastaneleri Birliği Genel Sekreterliğine bağlı Merkezefendi Devlet Hastanesinde çalışmakta olan personel ve tedavi gören hastalar araştırmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Kontrol grubu, örneklem grubu içerisinde seçilmiştir. Kadına en az bir kere fiziksel şiddet uygulamış erkekler araştırmanın evrenini oluşturmaktadır.

Veri toplama araçları; 27 sorudan oluşan sosyo demografik bilgi formu; 24 sorudan oluşan erkeklerin toplumsal cinsiyet eşitliği tutumu ölçeği; 14 sorudan oluşan toplumsal cinsiyet normları tutum ölçeği ile veriler toplanmıştır. Pulerwitz ve Baker tarafından geliştirilmiş olan Erkeklerin Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Tutumu Ölçeği (ETCE) ilk olarak 2008 yılında sınanmıştır. Türkçe uyarlaması ve geçerlik- güvenilirlik çalışması Çeber ve ark. Tarafından Cinsiyet Eşitliği Ölçeği olarak üniversite öğrencileri üzerinde yapılmıştır. Örneklem sayısı 386 olarak belirlenmiştir. Verilerin değerlendirilmesi, bilgisayar ortamında SPSS 21.0 istatistik programı kullanılarak yapılmıştır

Bulgular: Toplam 386 katılımcı ile yüz yüze görüşülerek anket yoluyla bilgiler toplanmıştır. 386 katılımcının 154' ü hastane çalışanı 232' si hastaneye başvuran hastalardan oluşmaktadır. Kadına şiddet uyguladığını ifade eden katılımcı oranı %13,7 dir. Katılımcıların %30,5' i ortaokul ve alt eğitim durumuna sahiptir. %30,8' i lise ve %33,7' si üniversite mezunudur. Şiddet uyguladığını ifade eden katılımcıların %50,0' ı ortaokul ve alt eğitim durumuna sahiptir. Şiddet uygulayan erkeklerin %26,9' u lise ve %23,1' i üniversite mezunu olduğunu belirtmiştir. Şiddet uygulayan erkeklerin eğitim düzeyleri daha düşüktür. Verilerin dağılımı normal olmaması ve grupların bağımsız olması nedeniyle parametrik olmayan Mann Whitney U testi uygulanmıştır.

Sonuçlar: Şiddet uygulayan ile uygulamayan katılımcıların ölçek bazında puanları karşılaştırılmıştır. $p=0,00$ değeri bulunmuş olup şiddet uygulama ile toplumsal cinsiyet algısı arasında önemli derecede anlamlı bir fark bulunmuştur. Kadına fiziksel şiddet uygulama ile toplumsal cinsiyet algısı arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet, Cinsiyet, Kadına Yönelik Fiziksel Şiddet

ABSTRACT

Aim: The research aims to determine whether there is a relationship between gender perceptions and violent practices, by measuring gender perceptions of men who have committed physical violence against women and men who have not committed physical violence against women.

Material and Methods: The Manisa Merkezefendi State Hospital affiliated to the Ministry of Health constitutes the sample group to investigate the personnel working and the patients who are in treatment. The control group was selected in the sample group. Men who have subjected women to physical violence at least once constitute the universe of research.

Data collection tools: Socio-demographic information form consisting of 27 questions; Gender equality attitude scale of men consisting of 24 questions; gender norms attitude scale consisting of 14 questions and data were collected. The Men's Gender Equality Attitude Scale (ETCE) developed by Pulerwitz and Baker was first tested in 2008. Turkish adaptation and validity-reliability study were conducted by Çember and colleagues on university students as a Gender Equality Scale. The number of samples was determined as 386. The evaluation of the data was made using SPSS 21.0 statistical program in computer environment

Results: A total of 386 participants were interviewed face to face. Of the 386 participants, 154 were hospital employees and 232 were hospitalized patients. The rate of participants who stated that they apply physical violence to women is 13.7%. 30.5% of the participants have middle school and lower education status. 30.8% are high school and 33.7% are university graduates. 50.0% of men, who stated that they applied to physical violence practice against women stated that they had middle school and lower education status. 26.9% of them are high school and 23.1% are university graduates. Violent apply men have lower levels of education. Nonparametric Mann Whitney U test was used because the distribution of the data was not normal and the groups were independent.

Conclusions: Scale-based were compared men who apply physical violence against women and men who do not apply. $p=0.00$ and there was a significant difference between gender perception and violence. There is a significant relationship between of physical violence apply against women and gender perception.

Conclusions:

Keywords: Gender, Sex, Physical Violence against Women

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA BİR KENTSEL VE YARI KENTSEL ASM BÖLGESİNDE YAŞAYAN 18 YAŞ ÜSTÜ KİŞİLERİN ORGAN BAĞIŞI KONUSUNDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Perihan KOÇAK KAVRUK¹, Beyhan CENGİZ ÖZYURT¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 01.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Perihan KOÇAK KAVRUK¹, e-mail: drperihankocak@gmail.com

ÖZ

Amaç: Çalışmada, Manisa Mimar Sinan ve Mevlâna Aile Sağlığı Merkezi (ASM) bölgesinde yaşayan kişilerin organ bağışı ve nakli ile ilgili tutumlarını belirlemek ve organ bağışına karşı gösterilen tutum ve davranış ile sosyodemografik özellikleri arasındaki ilişkiyi saptamak amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma Nisan 2017'de yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini; Manisa ili Şehzadeler Eğitim Araştırma Toplum Sağlığı Merkezi bölgesindeki Mevlâna ASM (yarı kentsel) bölgesine kayıtlı 18 yaş üstü 2210 kişi ve Mimar Sinan (kentsel) ASM bölgesine kayıtlı 2805 kişi toplam 5015 kişi oluşturmuştur. Çalışma için gerekli örnek büyüklüğü Epiinfo programı kullanılarak 5015 evren, %21 prevalans, %5 standart hata, %95 güven sınırında 243 kişi olarak hesaplanmıştır. Çalışmada küme örneklem yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın verileri araştırmacılar tarafından oluşturulan anket formu aracılığıyla yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Çalışmaya katılım oranı %85.2 (n=213) olarak gerçekleşti. Veriler tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde dağılımı, ortalama, standart sapma), ki-kare ve t testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılanların yaş ortalamaları 42.3 ±14.5, % 53.6'sı kadın, %74.4' ü evli, %27.6'sı ilköğretim mezunu, %54.4'ü bölgeye göçle geldiğini ve %56.0'sı gelirinin giderine eşit olduğunu ifade etmiştir. Araştırmaya katılanların %19.2'si sürekli ilaç kullanmayı gerektiren kronik hastalığı olduğunu ve %97.2'si organ bağışı bekleyen yakını olmadığını belirtmiştir. Çalışmada yarı kentsel bölgede yaşayanların %34.5 i organ bağışı konusunda bilgi sahibi olduklarını belirtirken kentsel bölgede yaşayanlarda bu oran %77.1 idi (p<0.05). Her iki bölgede de organ bağışı konusunda kişilerin bilgi kaynağı olarak Tv -radyo olarak belirtilmiştir (Mevlâna %78.9, Mimar Sinan %66.7). Organ bağışı tanımını kentsel bölgede yaşayanların %67.1'i, yarı kentsel bölgede yaşayanların ise %22.7'si doğru olarak belirtmişlerdir (p<0.05). Araştırmada hangi organların bağışlanabileceğine sorusuna yarı kentsel bölgede yaşayanların %47.3'ü, kentsel bölgedekilerin %55.7'i doğru cevap vermiştir. Mimar Sinan bölgesinde %78.6 oranında dini inanışların organ bağışı üzerine etkisi olduğu düşünüldüğünde, Mevlana bölgesinde bu oran %55.5 tir. Kentsel bölgede araştırmaya katılanların %10.7'si, yarı kentsel bölgede ise sadece %2.7'sinin organ bağışında bulunduğu saptanmıştır (p<0.05). Organ bağışında bulunduğunu belirtenlerin de %72.2'sinin organ bağış kartı olduğu saptanmıştır.

Sonuçlar: Çalışmamızda kentsel bölgede yaşayan, 18- 40 yaş aralığında, ortaokul ve üstü eğitime sahip olan kişilerin organ bağışı konusunda bilgi düzeylerinin yüksek, daha olumlu tutuma sahip oldukları ve daha fazla oranda organ bağışında buldukları bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Organ Bağışı, Bilgi Düzeyi, Organ Bağış Kartı

ABSTRACT

Aim: In the study, it was aimed to determine the attitudes of the people living in the Manisa Mimar Sinan and Mevlâna Family Health Center region regarding to organ donation and transferring and to determine the relationship between attitudes and behaviors against organ donation and sociodemographic characteristics

Material and Methods: The cross-sectional study was conducted in April 2017. The universe of the research is that 2210 people over 18 years-old registered at Manisa Şehzadeler Education Research Society Health Centers Mevlâna FHC (age groups) and 2805 people registered at Mimar Sinan (urban) FHC, in total, 5015 people. The universe size was 4505 people. Sample size was 243 people as calculated with 21% expected prevalence, 5% deviation, 95% confidence level. Cluster sample usage was used in the study. The questionnaire formulated by the researchers was collected through face-to-face interviews. Participation in the study was 85.2% (n = 213). Verifier descriptive statistics (number, percentage distribution, mean, and standard deviation), chi-square and t-test were evaluated.

Results: The average age of the participants was 42.3 ± 14.5, 53.6% of people female, 74.4% of people were married, 27.6% of people were graduated from primary school, 54.4% of people migrated to this region and 56.0% of people stated that their income and outcome is equal. 19.2% of those people stated that they had a chronic illness requiring continuous drug usage and 97.2% stated that they don't have any relatives waiting for organ donation. In the study, 34.5% of the people living in the semi-urban area stated that they have knowledge about organ donation, whereas this rate was 77.1% in the urban area (p <0.05). In both regions, the source of information about organ donation is stated as TV-radio (Mevlâna 78.9%, Mimar Sinan 66.7%). 67.1% of the living in the urban area and 22.7% of the living in the semi-urban area stated correctly the definition of organ donation (p <0.05). In the survey, when we asked participants that which organs could be donated in the survey, 47.3% of those living in the semi-urban area and 55.7% of the urban areas answered correctly. In the Mimar Sinan region, 78.6% believed that religious beliefs had an effect on organ donation, while in Mevlâna region this ratio was 55.5%. It was found that 10.7% of the participants in the urban area and 2.7% of the participants in the semi-urban area had organ donations (p <0.05). It was determined that 72.2% of the organ donors have organ donation cards.

Conclusions: In our study, it was found that people who have education level secondary school and above live in urban areas at the age of 18-40s have a higher knowledge level about organ donation, more positive attitude and donate more organ.

Keywords: Organ Donation, Level of Knowledge, Organ Donation Card.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA'DA BİR YARI KENTSEL ASM BÖLGESİNDE KADININ STATÜSÜ VE DEPRESİF BELİRTİ SIKLIĞI

Esen GÖKÇE¹, Beyhan CENGİZ ÖZYURT¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Halk Sağlığı AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Esen GÖKÇE, e-mail: esenjgokce@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada bir yarı kentsel ASM bölgesinde yaşayan 15-49 yaş kadınların toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarını ve statülerini belirlemek, aile içi şiddet ve olası depresyon sıklığını saptamak ve bunları etkileyen faktörleri açıklamak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma Manisa Şehzadeler İlçesi Kuşlubahçe Aile Sağlığı Merkezi (ASM) bölgesinde (yarı kentsel) Ocak 2017'de yürütülmüştür. Araştırmanın evreni Manisa Şehzadeler İlçesi Kuşlubahçe ASM bölgesindeki 15-49 yaş arası 1153 kadından oluşmaktadır. Örnek büyüklüğü EpiInfo Statcalc programında beklenen prevalans %50, hata payı %5, güven sınırı %95 alınarak 240 kişi olarak belirlenmiştir. Araştırmada küme örneklem yöntemi kullanılmıştır. Küme başı olacak haneler Manisa Halk Sağlığı Müdürlüğü kayıtlarından rastgele belirlenmiştir. Veriler bir anket formu aracılığıyla 15-49 yaş kadınların evlerinde yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Çalışmanın bağımlı değişkenleri Beck depresyon ölçeğine göre depresif belirti varlığı (17 puan ve üzeri) ve yeterli statü (orta okul ve üzeri eğitim ve gelir getiren bir işte çalışma) olarak belirlenmiştir. Veriler SPSS 15.0 bilgisayar istatistik paket programı aracılığıyla tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde dağılımı, ortalama, standart sapma) ve ki-kare testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 34.15±8.66'dır, %75.8'i ortaokul ve üzeri eğitilmiş, %30.4'ünün gelir getiren bir işi bulunduğu saptanmıştır. Araştırmaya katılan kadınların %69.6'sının statüsünün yetersiz olduğu saptanmıştır. Statüsü yetersiz olan kadınların eşlerinin daha eğitimsiz ve alt sosyal sınıfta yer aldıkları, evlilik öncesinde de çalışmadıkları, sağlık hizmetlerinden daha az yararlandıkları, aile içi şiddete daha fazla maruz kaldıkları, toplumsal cinsiyet rolleri ile ilgili daha geleneksel bakış açısına sahip oldukları saptanmıştır. Kadınların %7.9'unda depresif belirti saptanmıştır. Çalışmaya katılan kadınların %9.1'i son bir yılda aile içi şiddete maruz kaldığını ve bu şiddetin %80.9'unun fiziksel şiddet olarak gerçekleştiğini belirtmişlerdir. Aile içi şiddete maruz kaldığını söyleyen kadınlarda depresif belirti sıklığı %18,8, maruz kalmayanlarda %5.2 bulunmuştur (p=0.002).

Sonuçlar: Çalışma bölgemizdeki kadınların statüsünün eğitim ve gelir gibi temel belirleyiciler açısından Türkiye verilerine benzer olduğu, aile içi şiddet ve depresyon oranlarının ise Türkiye çalışmalarından daha düşük olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kadının Statüsü, Beck Depresyon Ölçeği, Aile İçi Şiddet

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to determine the attitudes and stances regarding gender roles of 15-49 yearold women living in a semi-urban FHC region, to determine the frequency of domestic violence and possible depression and to explain the factors affecting them.

Material and Methods: Cross-sectional study was carried out in January 2017 in Manisa Şehzadeler District Kuşlubahçe Family Health Center area. The universe size was 1153 women. The sample size was determined as 240 in the EpiInfo Statcalc program, with an 50% EP, 5% EM, 95% CL. Cluster sample method was used in the study. The cluster heads were randomly selected from Manisa Public Health Directorate records. The data were collected via face-to-face interview technique in the homes of women aged 15-49 through a questionnaire. Dependent variables of the study were depressive symptom according to the Beck Depression Scale and adequate status (secondary school and upper secondary education, income-generating employment). Data were evaluated using descriptive statistics and chi-square test using the SPSS 15.0 computer statistical package program.

Results: The average age of the women who participated in the survey was 34.15 ± 8.66, 75.8% were educated in secondary school and 30.4% were in income. It was determined that 69.6% of the women participating in the survey had insufficient status. Women with insufficient status have been found to have a more traditional view of gender roles, with spouses taking part in less educated and lower social classes, not working before marriage, less benefiting from health services, more exposure to domestic violence. Depressive symptom was detected in 7.9% of the women. 9.1% of women participating in the study reported that they had been exposed to domestic violence in the last year and 80.9% of the violence was physical violence. In women who reported that they were exposed to domestic violence, the frequency of depressive symptom was 18.8% and in those who were not exposed, it was 5.2% (p = 0.002).

Conclusions: The study found that the status of women in our region is similar to that of Turkey in terms of basic determinants such as education and income, and domestic violence and depression rates are lower than those of Turkey.

Keywords: Status of Woman, Beck Depression Scale, Domestic Violence

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SOSYOLOJİK AÇIDAN SPOR VE MEDYA İLİŞKİLERİNİN TOPLUM ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: İZMİR İLİ ÖRNEĞİ

İdris GÜLER¹, Kadir YILDIZ¹, Selhan ÖZBEY¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İdris GÜLER, e-mail: idrisd.c.r@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, sosyolojik açıdan spor ve medya ilişkilerinin toplum üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma modeli olarak nicel araştırma tekniklerinden “tarama modeli” kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, İzmir ilindeki spor kulüplerinde etkinliklere katılan izleyicilerden, 110 kadın 140 erkek olmak üzere toplam 250 kişiden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan 16 maddeden oluşan Kişisel Bilgi Formu ve Ünsal (2013) tarafından “Spor ve Medya ilişkisini açıklamaya yönelik” geliştirilen ölçme aracı kullanılmıştır. Anketlerden elde edilen verilerin istatistiksel olarak incelenmesinde ilk olarak frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları bulunmuş, birbirini destekleyen soruların ağırlıklı ortalamaları alınmıştır.

Bulgular: Medyanın etkileme gücü ile toplumun davranışlarının birbirinden etkilendiği görülmüştür. Günümüzde spora duyulan ilginin her geçen gün artması, spor kamuoyunun büyümesine neden olmuştur. Medyanın bu kamuoyunun bilgilendirilmesinde, bilinçlendirilmesinde ve yönlendirilmesinde büyük bir etkiye sahip olmuştur.

Sonuçlar: Spor kamuoyunun spor medyasını yönlendirdiği gibi spor medyasının da spor kamuoyunu yönlendirdiği görülmektedir. Buda bize dünya spor kamuoyunun ve spor medyasının birbiriyle etkileşim içinde olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyoloji, Spor, Medya, Toplum

ABSTRACT

Aim: The aim of the research is to examine the effect of sports and media relation on society in terms of sociology.

Material and Methods: As the research model, “Survey Model” among Quantitative research techniques has been used. The study group of the research is composed of 250 individuals including 110 women and 140 men from the spectators attending to the activities in sports club in the province of İzmir. As the data collection tool, Personal Information Form composed of 16 items prepared by the researcher and developed by Ünsal (2013) in order to describe the “Sports and Media Relation” has been used as the measurement tool in this research. First of all, frequency (f) and percentage (%) distribution was found and the weighted average of the questions supporting each other was calculated during the statistical analysis of the data obtained by the survey.

Results: It has been observed that the influenced power of media and the behaviors of society have been affected from each other. Recently increasing interest in sports has caused the growth of sports society. Media had a great influence on public informing, public awareness and guidance.

Conclusions: As a conclusion, it has been observed that the sports media leads the sports society as well as sports society leads the sports media. This shows us the world sports society and sports media are in interaction with each other.

Keywords: Sociology, Sports, Media, Society

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LİSANSÜSTÜ TEZLERDE YER ALAN ARAŞTIRMA TÜRÜ TANIMLAMALARININ, LİTERATÜRE DAYALI SINIFLAMAYA UYGUNLUK DURUMUNUN İNCELENMESİ: EGE ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ ÖRNEĞİ

Ozan KARACA¹, Süleyman Ayhan ÇALIŞKAN², Halil İbrahim DURAK³

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 10.05.2017

¹Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir, Türkiye,

²Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İzmir, Türkiye,

³Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İzmir, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ozan KARACA, e-mail: ozan.karaca@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, sağlık bilimleri alanında yürütülen lisansüstü tez çalışmalarının gereç ve yöntem bölümlerinde araştırma türü ile ilgili yapılan tanımlamaların, Dünya Sağlık Örgütü ve sağlık bilimleri alanındaki literatürde değinilen tanımlamalara uygunluk durumu ve bu durumu etkileyen faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde yürütülen bu çalışmada karma araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırma kapsamına 1 Eylül 2009- 1 Eylül 2014 arasında başarıyla tamamlanan tez çalışmaları alınmıştır.

Araştırmanın ilk aşamasında tez çalışmasını tamamlayan mezunlara (n=437); tezlerinden üretilen yayınlar, yayınlama durumları ve mevcut iş durumlarını ortaya koymayı amaçlayan ve çoktan seçmeli 17 sorudan oluşan yapılandırılmış veri toplama aracı e-posta ile gönderilmiştir.

İkinci aşamada ise, veri toplama aracına eksiksiz yanıt veren katılımcıların (n=159) tezlerinin gereç ve yöntem bölümleri incelenmiş ve araştırmaların türüne dair “tanımlayıcı, analitik, kesitsel, prospektif, retrospektif, gözlemsel, deneysel, yarı deneysel, kohort, olgu-kontrol, randomize kontrollü deneysel vb. (ve bunlarla eş anlamlı)” anahtar kelimelerin kullanımları taranmıştır. Anahtar kelimelerin saptanma durumuna göre tezlerin araştırma türü “belirtilmiş” ve “belirtilmemiş” olarak, eğer belirtilmiş ise “gözlemsel” ve “deneysel” olarak sınıflandırılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan mezunların %76, 1'i (n=121) kadın, %23, 9'u (n=38) erkek, %54'ü (n=86) yükseköğretim kurumlarında, %45, 9'u (n=73) ise bunun dışındaki iş yerlerinde çalışmaktadır. Katılımcıların %18, 9'u (n=30) Tıp ve Madde Bağımlılığı Grubu, %16, 4'u (n=26) Eczacılık Grubu, %40, 9'u (n=65) Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Grubu, %12, 6'sı (n=20) Spor Bilimleri Grubu, %11, 3'ü (n=18) Diş Hekimliği Grubu altında yer alan bir lisansüstü programdan mezun olmuşlardır. Mezunların %44, 1'i (n=70) doktora tezi, %55, 9'u (n=89) ise yüksek lisans tez çalışmasına ait verilerle araştırmaya katılmıştır.

Bu tezlerinin yöntem bölümleri incelendiğinde, %44, 1'inde (n=70) araştırma türünün belirtildiği, %55, 9'unda (n=89) ise belirtilmediği saptanmıştır. Anahtar kelimelerin var olduğu saptanan tezlerin %51, 4'ünün (n=36) gözlemsel araştırma olduğu, %48, 6'sının (n=34) ise en az bir değışkene müdahale edilen deneysel araştırma türünde olduğu belirlenmiştir.

Karşılaştırmalı analizler sonucunda doktora tezlerinde daha fazla sayıda deneysel, yüksek lisans tezlerinde ise gözlemsel araştırma yapıldığı saptanmıştır. (p<0.05).

Hemşirelik ve ebeklik grubundaki anabilim dallarına ait programlardan mezun olanların Tıp ve Madde Bağımlılığı, Diş Hekimliği, Eczacılık ve Spor Bilimleri gruplarından mezun olanlara göre tezlerinin araştırma türlerini belirtme durumlarının anlamlı düzeyde ve pozitif farklılaştığı saptanmıştır (p<0,05).

Tezlerde araştırma türünün belirtmesi ile tezden yayın üretme durumu ve tez çalışmasının yürütüldüğü sırada danışmanlık yapan öğretim üyesinin unvanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.

Sonuçlar: Disipline özgü tanımlamalar, aynı disiplin içinde anlaşılır olsa da bilimsel araştırma yöntemleri ile ilgili sistematik bir eğitim almak ve temelde benzer bir bilimsel yöntem terminolojisini kullanabilmek, araştırmacıların multidisipliner ya da interdisipliner çalışmalar yürütebilmesi için önemlidir.

Araştırmaya katılan mezunların tezleri incelendiğinde yarıdan fazlasının araştırmalarını sağlık bilimleri alanındaki literatüre dayalı bir sınıflama ile tanımlamadıkları ya da tanımlayamadıkları görülmektedir.

Doktora tez çalışmalarının daha çok deneysel türde yapılması Yüksek Öğretim Kurumunun doktora programlarına ilişkin tanımladığı hedeflerden biri olan “yeni sentezlere ulaşmak” amacına, yüksek lisans tez çalışmalarının da ağırlıklı olarak gözlemsel çalışmalardan oluşması da aynı metinde değinilen yüksek lisans hedeflerinden “bilgiyi derleme, yorumlama ve değerlendirme yeteneğini kazanmak” amaçlarına uygun bir sonuç olarak göze çarpmaktadır.

Bu bulgulara ek olarak, Hemşirelik ve Ebeklik, Tıp ve Madde Bağımlılığı, Diş Hekimliği, Eczacılık ve Spor Bilimleri gruplarına ait programların beş yıllık kesiti kapsayan eğitim planları incelendiğinde diğer gruplara göre hemşirelik ve ebeklik grubu öğrencilerinin daha yaygın ve sistematik bir bilimsel araştırma yöntemleri eğitimi aldığı görülmüştür. Bu iki bulgu birleştğinde lisansüstü programlara bilimsel araştırma yöntemleri temalı derslerin eklenmesi, araştırma yöntemlerine ilişkin sağlık alanında ortak dil oluşmasına katkı sunacağı düşünülmektedir.

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to investigate the definition of research type in the materials and method parts of the postgraduate thesis studies carried out in the field of health sciences, the situations of conformity between definitions mentioned in the literature of World Health Organization and health sciences, and the factors affecting this.

Material and Methods: A mixed research method was used in this study conducted by Ege University Institute of Health Sciences. Within the scope of the research, successful thesis studies were written between 1 September 2009 - 1 September 2014.

Graduates (n=437) who completed the thesis study at the first stage of the research; publications generated from his theses, publishing situations and current working situations. A structured data collection tool consisting of 17 multiple-choice questions was sent by e-mail.

In the second stage, the material and method parts of the theses (n = 159) of respondents who responded to the data collection tool were examined and the descriptive, analytical, cross-sectional, prospective, retrospective, observational, experimental, quasi-experimental, cohort, case- Randomize controlled experimental etc." key words were scanned. According to the definition of key words, the type of research theses are classified as "specified" and "unspecified" and if so, "observational" and "experimental".

Results: There are 76.1% (n=121) female, 23.9% (n=38) male, 54% (n=86) are working in higher education institutions and 45.9% (n=73) in other workplaces. 18.9% (n = 30) of the participants were in the Medical and Substance Dependency Group, 16.4% (n=26) in the Pharmacy Group, 40.9% (n=65) in the Nursing and Health Sciences Group, (n=20) in Sport Sciences Group and 11.3% (n = 18) in Dental Medicine Group. 44.1% (n=70) of the graduates participated in the doctoral thesis and 55.9% (n=89) participated in the research on the master thesis study.

When the method sections of these theses were examined, it was determined that in 44.1% (n=70) the research type was indicated and in 55.9% (n=89) it was not mentioned. It was determined that 51.4% (n=36) of the theses that were found to have key words were observational studies and 48.6% (n=34) were at least one type of experimental research intervened.

As a result of the comparative analyzes, it was determined that more doctoral theses were experimental and master theses were observational studies. (p<0.05).

According to the graduates of Medicine and Substance Abuse, Dentistry, Pharmacy and Sports Sciences groups, graduates of programs related to branches of nursing and midwifery groups were found to differ significantly in terms of specifying research types (p <0,05).

There was no statistically significant difference between the expression of the research type in the theses and the state of producing the thesis. At the same time, there was no statistically significant relationship between the expression of the research type in the theses and the title of the faculty member who conducted the thesis study.

Conclusions: Although disciplinary specific definitions are understood within the same discipline, it is important for them to have a systematic education in scientific research methods and to use terminology similar to scientific methodology, to enable researchers to conduct multidisciplinary or interdisciplinary studies.

When examining the theses of the graduates involved in the research, it appears that they did not identify or couldn't identify the research of more than half by a literature-based classification in the field of health sciences.

The more experimental type of doctoral thesis work overlaps with the goal of "reaching new syntheses" which is one of the objectives of the Council of Higher Education regarding doctoral programs. The fact that the master thesis studies mainly consist of observational studies is an appropriate result for the purposes of "acquiring the ability of compiling, interpreting and evaluating information" from the graduate goals mentioned in the same text.

In addition to these findings, when the education plans covering the five-year sections of the programs of the Nursing and Midwifery, Medicine and Substance Abuse, Dentistry, Pharmacy and Sports Sciences groups were examined, it was found that according to the other groups the nursing and midwifery group students were trained in more common and systematic scientific research methods.

When these two findings are combined, it will be possible to add scientific research methods to the postgraduate programs and contribute to the formation of common language in the field of research related to research methods.

Keywords: Higher Education, Health Sciences, Research Methods, Observational Research, Experimental Research

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MOLEKÜLER İNCELEME İLE DAHA ÖNCE TANIMLANMAMIŞ MUTASYONLAR SAPTANAN MUSKULER DİSTROFİ TANILI HASTALARIMIZA BİR BAKIŞ

Senem AYÇA¹, Hamide Betül GERİK ÇELEBİ², Halil Ural AKSOY¹, Sırrı ÇAM², Muzaffer POLAT¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Pediatrik Nöroloji Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Senem AYÇA, e-mail: senemkaleci85@gmail.com

ÖZ

Giriş: Musküler distrofiler, primer miyopatilerin bir subgrubu olup kas biyopsisinde distrofik patern ile karakterize, kaslarda güçsüzlüğe sebep olan genetik bir grup hastalıktır. 01.01.2015-01.01.2017 tarihleri arasında Celal Bayar Üniversitesi çocuk nöroloji kliniğimize başvuru moleküler genetik inceleme ile musküler distrofi tanısı alan hastalar sunulacaktır.

Olgu sunumları: Dört yaşında ve iki yaşında olan iki kız kardeş artmış serum kreatin kinaz seviyeleri, hipotoni, motor gelişim geriliği nedeniyle tarafımıza başvurdu. Her iki kardeşin proksimal kas gücü 3/5 idi. Her iki ayakta kontraktürler mevcuttu. Entelektüel ve sözel gelişimleri yaşları ile uyumluydu. Kas biyopsisinin immunohistokimyasal incelemesinde distrofik değişiklikler ve merozin ile tamamen negatif reaksiyon izlendi. Kranial magnetik rezonans (MRG) görüntülemesinde beyaz cevherde diffüz hiperintensite mevcuttu. Merozin negatif konjenital musküler distrofi (MDC1A) ön tanısı ile yapılan sekanslamada her iki kardeşte LAMA2 geninde daha önce literatürde tanımlanmamış homozigot çerçeve kayması mutasyonu p.N55Mfs*16(c.163_163delA) saptandı. Diğer olgu 17 yaşında kas güçsüzlüğü şikâyeti ile başvuran kız hasta idi. Nörolojik muayenesinde omuz ve kalça kuşağında kas güçsüzlüğü 4/5 derecesinde mevcuttu. Gower's arazi, alt ekstremitelerde kas atrofi ve ayaklarda pes kavus deformitesi görülmekteydi. Kardiyak incelemede birinci derecede atrioventriküler blok saptandı. Kas biyopsisinin histopatolojik incelemesinde distrofik patern ve nonspesifik lipit depozit birikimi görülmekteydi. Limb-Girdle musküler distrofi (LGMD) ön tanısı ile gönderilen genetik incelemesinde LMNA NM_170707.3:c.734T>C; (p.Leu245Pro) heterozigot missense mutasyon saptanarak LGMD1b tanısı konuldu. Anne baba taramasında patoloji saptanmadı. Bu mutasyon da Türk populasyonunda daha önce tanımlanmamış bir mutasyondur. Kardiyak patolojiler açısından bu hastalar dikkatle incelenmelidir. Üçüncü olgumuz 13 yaşında, kız hasta, birkaç aydır ayağa kalkmakta, merdiven çıkmakta ve saçını taramakta zorluk şikâyetleri ile tarafımıza başvurdu. Histopatolojik incelemede immunohistokimyasal olarak sarkolemmal beta sarkoglikan ekspresyonunda fokal kayıp saptanan hastanın, histopatolojik bulguları LDMD2e ile uyumlu olarak değerlendirildi. Kardiyak incelemede patoloji saptanmadı. Yapılan moleküler genetik inceleme sonucunda LDMD2e tanısı ile uyumlu olarak daha önce tanımlanmamış bir mutasyon olan SGCB geninde heterozigot p.A9A(c.27A>C) NM_000232.4 mutasyonu saptandı. Yapılan genetik incelemede annede de benzer heterozigot mutasyon saptandı.

Sonuç: Ülkemizde akraba evliliğinin %21 oranında görülmektedir. Özellikle ülkemizde musküler distrofi hastalara moleküler inceleme ile tanı koymak genetik danışmanlık ve prenatal tanılandırma açısından büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Limb-Girdle Musküler Distrofi, Merozin Negatif Musküler Distrofi, Moleküler İnceleme

ABSTRACT

Introduction: The muscular dystrophies are a subgroup of the primary myopathies with genetic etiology, which characteristically have "dystrophic" features on muscle biopsy and progressive muscle weakness. We present patients who referred to Celal Bayar University pediatric neurology clinic between the years of 01.01.2015- 01.01.2017, diagnosed muscular dystrophies with molecular testing.

Case reports: We present two siblings with age of 4 and 2 years with elevated serum creatine kinase level, delayed motor milestones, muscle weakness and contractures of the lower limbs. Both of the siblings had proximal muscle weakness power of grade 3/5. They had contractures on their lower limbs. Siblings had normal intellectual and speech development. Immunohistochemical studies on the muscle biopsy showed dystrophic pattern and a completely negative reaction for merosin. The magnetic resonance imaging (MRI) revealed diffuse white matter hyperintensity supporting the diagnosis and we suspected the diagnose of merosin deficient muscular dystrophy (MDC1A). Sequencing of two siblings revealed a novel homozygous frameshift mutation p.N55Mfs*16(c.163_163delA) within the LAMA2 gene. This mutation is leading to a premature stop codon and no reported in the literature. Second case is 17-year-old female and she had suffered from progressive muscle weakness. Patient's testing of deep-tendon reflexes were negative in neurological examination. She had positive Gower's sign and proximal muscle strength was reduced with score of 4/5. She had foot-drop gait and atrophy of lower extremities. Her feet showed a mild pes cavus deformity and could not lift up by herself. She had first degree of atrioventricular block. Muscular histology was compatible with muscular dystrophy and showed a nonspecific excess of lipid droplets. With the diagnosis of limb girdle muscular dystrophy 1B; LMNA gene sequence analysis including all coding exons and exon-intron boundaries was done and LMNA NM_170707.3:c.734T>C; (p.Leu245Pro) heterozygous missense mutation was detected. This mutation was first reported by from Turkish population. Mother and father also were included in the study. Her parents were no carriers of the mutation. Follow up of cardiac problems due to the disease is should be kept on mind. Third case is 13 years old girl had suffered from proximal muscle weakness while climbing stairs, brushing hair for a few months. Muscle biopsy showed focal deficiency of sarkolemmal beta sarkoglikan expression. Histopathological findings confirmed LGMD type 2 E disease. Cardiac examination was normal. SGCB gene sequence analysis detected heterozygous p.A9A (c.27A>C) NM_000232.4 mutation due to LDMD 2e.

Discussion: Consanguineous marriage is %21 seen in Turkey. The molecular diagnosis is essential for genetic counselling and prenatal diagnosis when required, especially in our country.

Keywords: Limb Girdle Muscular Dystrophy, Merosin Deficient Muscular Dystrophy, Molecular Testing

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BEDENSEL ENGELLİ SPORCULARDA ENGEL KABULÜ

Halime YILDIZ¹, Gönül TEKKURŞUN DEMİR¹, Ekrem Levent İLHAN¹, Halil İbrahim CİCİOĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ankara Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halime YILDIZ, e-mail: halimeyildiz_042@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma düzenli spor yapan 15-56 yaş aralığındaki lisanslı bedensel engelli sporcuların engel kabulünü tespit etmek ve buna göre branş, yaş, cinsiyet, milli olma durumu, spor yapma yılı değişkenleri açısından incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada nicel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Ankara ili dahilindeki bedensel engelli sporcular araştırmanın evreninin oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise, Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesinde faaliyet gösteren 44'ü bireysel, 36'sı takım olmak üzere toplam 80 (18 kadın, 62 erkek) lisanslı sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, katılımcılar hakkında bilgi toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan, "Kişisel Bilgi Formu" ile Linkowski (1971) tarafında geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması Şen (2016) tarafından yapılan "Engelliliği Kabul Ölçeği: Adaptasyonu ve Psikometrik Analizi" kullanılmıştır. Engelli ve lisanslı sporculardan elde edilen veriler, analiz edilmeden önce Çarpıklık ve Basıklık (verilerin normal dağılım durumu) değerleri ve Levene (varyansların eşitliği) testleriyle değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde; frekans, aritmetik ortalama, standart sapma; t-testi, Pearson Correlation testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Bulgular ışığında, araştırmaya katılan bedensel engelli sporcuların engel kabul düzeyleri 57, 36±7, 46 olarak tespit edilmiştir. Bu doğrultuda, bedensel engelli ve lisanslı sporcuların Engelliliği Kabul Ölçeği: Adaptasyonu ve Psikometrik Analizi'ne verdikleri cevaplar t testi ile incelendiğinde ölçeğin alt boyutları arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Yaş değişkenine göre elde edilen veriler Moment Korelasyon analiziyle incelendiğinde, alınan puanlar arasında negatif yönde anlamsız ilişki saptanmıştır. Cinsiyet değişkeni açısından ölçeğin tüm alt boyutlarında farklılıklar anlamlı anlamlı değildir. Engelliliği Kabul Ölçeği: Adaptasyonu ve Psikometrik Analizi'ne verdikleri cevaplar milli olma durumu açısından t testi ile incelendiğinde ölçeğin alt boyutları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Ölçekten elde edilen veriler doğrultusunda spor yapma yılı Moment Korelasyon analiziyle incelendiğinde ölçeğin alt boyutlarından olan Dönüşüm'e göre negatif yönde düşük düzeyde anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Araştırmaya katılan bedensel engelli ve lisanslı sporcuların engelliliklerini kabul düzeylerinin orta seviyede olduğu sonucuna varılmıştır. Spor yılı dışında diğer tüm değişkenlerde anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Engelliliği kabul, Bedensel engelli, Spor

ABSTRACT

Aim: Determining the acceptance of disability in licensed athletes with physical disabilities aged 15-56 who regularly play sports and to examine the variables such as age, gender, state of being national athlete and sports history.

Material and Methods: In research, quantitative research method was used. The athletes with physical disabilities in Ankara constitute the population. The sample of research consists of a total of 80 (18 female, 62 male) licensed athletes, 44 of whom are individual and 36 are team athletes, members of Turkish Sports Federation for Physical Disabilities. "Personal Information Form" developed by researchers and "Acceptance of Disability Scale: Adaptation and Psychometric Analysis" adapted to Turkish by Şen (2016) were used in research as data tools. In the data analysis; frequency, arithmetic mean, standard deviation; T-test, Pearson Correlation tests were used.

Results: The levels of acceptance of disability of the athletes with physical disabilities participating in research were found as 57.36 ± 7.46. In this respect, when the answers of licensed athletes with physical disabilities given for scale were analyzed by the t-test, no significant difference was found between sub-dimensions of the scale. When the data obtained according to the age were analyzed by Moment Correlation analysis, it was determined that there is a negatively insignificant relationship between the scores obtained. According to gender variable, differences in all subdimensions of scale aren't significant. When the answers given for the scale were analyzed according to the state of being national athlete, no significant difference was found. When the sports history was examined by Moment Correlation analysis in the direction of data obtained from scale, it was figured out that there is a negatively low-level and significant relationship according to Transformation, one of the sub-dimensions of scale.

Conclusions: The levels of acceptance of disability in licensed athletes with physical disabilities participating in research are at the mid-level.

Keywords: Acceptance of disability, Physically disabled, Sports

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ENGELLİ BİREYLERİN ÜNİVERSİTE EĞİTİMİ SIRASINDA KARŞILAŞTIĞI SORUNLARIN SOSYAL POLİTİKA VE YASALAR BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

İsmail SEVİNÇ¹, Murat ÇAY²

Gönderim Tarihi / Received: 26.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, isevinc@konya.edu.tr

²Selçuk Üniversitesi, Sosyal Hizmet ABD Doktora Öğrencisi, muratcay@akdeniz.edu.tr

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Murat ÇAY, e-mail: muratcay@akdeniz.edu.tr

ÖZ

Amaç: Ülkemizde; engelli bireyler eğitim-öğretim, topluma katılım, istihdam ve erişilebilirlik gibi birçok alanda çeşitli sorunlarla karşılaşmaktadır. Sosyal refah anlayışının gelişmesi ve sosyal adaletin sağlanma çabası içerisinde bu sorunların çözümü bulunmaktadır. Ancak çözüm için gerekli uygulamaların geliştirilmesi ve gerekli adımların atılması sadece engelli bireylerin ve onların yakın çevresinde yer alan kişilere bağlı değildir. Engelli bireylerin yaşadıkları sorunların çözümü tüm bireylerin ve sistemlerin farkındalığının artmasına ve bu doğrultuda çaba göstermesine bağlıdır. Engelli bireylerin olması gereken ve olduğu tüm sistemler bireylerin özellikleri göz önüne alınarak geliştirilmeli, yasalar konmalı ve uygulamaların gerçekleştirilmesi için zemin hazırlanmalıdır. Üniversiteler birey ve toplumun gelişimini sağlayan önemli eğitim kurumlarının başında gelmektedir. Bugün üniversiteler yaptıkları araştırmalar ve uygulamalarla topluma ve dünyaya yön vermektedir. Böylesine önemli bir kurumun içerisinde engelli bireylerin nitelikli bir biçimde yer alamaması üniversitelerin amaçlarıyla ve uygulamalarıyla örtüşmemektedir. Sosyal refahın ve adaletin gerçekleştirilmesi engelli bireylerinde her alanda olması beklendiği gibi yükseköğretim kurumlarında da engelli bireylerin var olmasıyla ilişkilidir. Tüm bunlar göz önünde tutularak yapılan bu çalışmanın temel amacı Türkiye’de üniversitelerde öğrenci olan engellilerin yaşadıkları sorunları ortaya koyarak bu sorunları sosyal politika ve yasalar bağlamında değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu amaç doğrultusunda Akdeniz Üniversitesinde öğrenci olan 10 engelli birey ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Elde edilen veriler ülkemizde engellilere yönelik geliştirilen sosyal politikalar, yasal mevzuat ve yükseköğretim kurumları tarafından sunulan ve izlenen politikalar dikkate alınarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan çalışmada engellilerin üniversite eğitimi esnasında çeşitli sorunlar yaşadıkları, bu sorunların bir yarısı sosyal politika ile ilgili iken diğer yarısının da daha çok üniversite içerisinde yer alan bireylerin tutum ve yargılardan kaynaklandığı anlaşılmıştır. Bununla birlikte yaşanan sorunların çözümünde sosyal politikanın ve yasal mevzuatın önemli bir role sahip olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Engelli bireylerin üniversite eğitimi sırasında yaşadıkları sorunların çözümü için gerekli yasal ve politik gelişmelerin neler olabileceği elde edilen bulgular ışığında değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Engelli öğrenciler, Engelsiz üniversiteler, Sosyal politika ve engelliler.

ABSTRACT

Aim: In our country; Disabled people face various problems in many fields such as education and training, collective participation, employment accessibility. There is a solution to these problems in the struggle to develop social welfare and social justice. However, the development of the necessary solutions and necessary steps are not solely dependent on persons with disabilities and persons in their immediate surroundings. The solution of the problems of disabled people depends on the awareness of all individuals and people’s efforts. All systems needed by disabled people should be developed and laws for various applications must be enacted. Universities are one of the most important educational institutions that provide individual and community development. Today, universities are leading the world with their researches and applications. The fact that disabled students have many problems in the universities does not overlap with the aims of the universities. The realization of social welfare and justice is related to the existence of individuals with disabilities in higher education institutions as well as the expectation that every area is for disabled people

Material and Methods: For this purpose, a semi-structured interview was held with 10 disabled students who are students at Akdeniz University. The data obtained were assessed by taking into account the social policies developed for the disabled in our country, the legislation and the policies introduced and monitored by the higher education institutions.

Results: It has been observed that the disabled have experienced various problems during their university education. These problems are related to the attitudes of individuals and legal practices. Social policy and legal legislation have been seen to play an important role in the solution of the problems experienced.

Conclusions: Problems and solutions that disabled people experience during university education are evaluated in the light of findings.

Keywords: Students with disabilities, Unhindered universities, Social policy and disability.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BLOODY DIARRHEA İLE SUNULAN POSILIK AKUT LENFOBLASTİK LÖSEMİ: GEREKÇE İLAÇLANAN DASATİN TEDAVİSİ VEYA SİTOMEGOLAVIRUS KOLOMASI?

Semra ŞEN¹, Zümrüt SAHBUDAK BAL², Nihal KARADAS³, Miray KARAKOYUN⁴, Basak DOGANAVSARGİL⁵, Fadıl VARDAR¹, Dilek YILMAZ KARAPINAR³

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Enfeksiyon BD, İzmir Türkiye

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Enfeksiyon BD, İzmir Türkiye

³Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Hematoloji BD, İzmir Türkiye

⁴Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Gastroenteroloji BD İzmir Türkiye

⁵Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra ŞEN, e-mail: drsemrasen@gmail.com

ÖZ

Philadelphia kromozomu pozitif akut lenfoblastik lösemi tanısı olan 17 yaşında kız hasta, dasatinib tedavisi sırasında kanlı diyare yakınması ile başvurusunda dasatinib yan etkisi olarak değerlendirildi. Dasatinib tedavisi sonlandırmasına rağmen diyaresi devam eden hastanın, gaita tetkiklerinde bakteri, parazit, virüs ve Clostridium difficile toksini saptanmadı. Bilgisayarlı tomografide kolon mukozasında belirgin kalınlaşma izlendi. Kolonoskopide ülserler ve kolit saptandı. Kolondan alınan biyopsi örneğinde Cytomegalovirus nükleer inklüzyonları saptandı. Cytomegalovirus açısından bakılan serum örneği (1,435E+03IU/ml) pozitif saptandı. Ganciklovir tedavisi sonrasında diyare ve diğer semptomlarında gerileme izlendi. Hemorajik kolit dasatinib tedavisinin sıklıkla rastlanan bir yan etkisi olmakla birlikte, kesilmesi sonrasında yakınmaların devam ettiği olgularda diğer etkenler açısından da hasta incelenmelidir. Cytomegalovirus koliti diğer hastalıkları taklit etme özelliği belirgindir. Cytomegalovirus koliti immunitesi baskılanmış hastalarda atlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dasatinib, Cytomegalovirus, Hemorajik kolit.

ABSTRACT

A 17-years old girl with Philadelphia chromosome positive acute lymphoblastic leukemia suffered from bloody diarrhea while she was receiving dasatinib therapy, that we think the adverse effect of dasatinib. Therapy was cancelled but diarrhea did not abated. Fecal examination were negative for bacteria, parasites, viruses and Clostridium difficile toxin. Computed tomography showed marked thickening of the colonic mucosa. Colonoscopy revealed rectal ulcers and colitis. A colonic biopsy specimen showed typical Cytomegalovirus nuclear inclusions. Cytomegalovirus antigenemia was found to be positive (1,435E+03IU/ml). Ganciclovir administration improved the diarrhea and other symptoms. Hemorrhagic colitis can be an adverse effect of dasatinib therapy but other causative agents have to be searched if the bloody diarrhea proceed despite discontinuation of dasatinib therapy. Cytomegalovirus colitis is remarkable for its ability to mimic many disease processes. Cytomegalovirus colitis may be an underdiagnosed condition in immunocompromised populations.

Keywords: Dasatinib, Cytomegalovirus, Hemorrhagic colitis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUK YOĞUN BAKIMDA SEPSİSİN MORTALİTE VE MORBİDİTESİNİN BELİRLENMESİNDE TREM-1'İN ROLÜ

Semra ŞEN¹, Fulya KAMİT², Rana İŞGÜDER³, Pınar YAZICI⁴, Zümrüt ŞAHBUDAK BAL¹, Nuri BAYRAM⁵, Bülent KARAPINAR⁴, Ayşe Berna ANIL², İlker DEVRİM⁵, Fadıl VARDAR¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Çocuk Enfeksiyon BD

²Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Çocuk Yoğun Bakım

³Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Çocuk Yoğun Bakım Kliniği

⁴Ege Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Çocuk Yoğun Bakım BD

⁵Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Çocuk Enfeksiyon Kliniği

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra ŞEN, e-mail: drsemrasen@gmail.com

ÖZ

Amaç: Myeloid hücreler üzerinden eksprese edilen tetikleyici reseptör (TREM-1) nötrofil ve monositlerden, bakteri veya fungusların neden olduğu akut inflamatuvar lezyonlarda kuvvetle eksprese edilirken, non enfeksiyöz durumlar için bu geçerli değildir. Başvuru anındaki sepsisli çocuk hastaların TREM-1 değerlerinin prognoz, morbidite ve mortalite üzerindeki etkisi araştırılması planlandı

Gereç ve Yöntem: Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi ile Behçet Uz Çocuk Hastanesi içinde yer alan Çocuk Yoğun Bakım Üniteleri'ne yatırılarak sepsis ön tanısı ile yatırılan hastalardan serum örnekleri alınarak sepsis, ağır sepsis, septik şok tanısıyla izlenen yaşları 2 ay-16 yaş arasında değişen olgular çalışmaya dahil edildi

Bulgular: Toplam 95 hastada ortalama 4,6 yaş olan (medyan 2 yaş) 47 erkek (%49,5), 48 kız (%50,5) olgu alındı. Hastaların 23'ü sepsis (%24,2), 30'u (%31,6) ağır sepsis, 42'si (%44,2) septik şok tanılarını ile yatırıldı. Sepsis, ağır sepsis ve şoklu hastalarda veya sepsis derecesine göre yapılan karşılaştırmalarda, TREM-1 ve prokalsitonin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanırken (p<0,05), CRP ve ESH değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). Septik şokta en yüksek, ağır sepsiste en düşük değerlere sahip. Üç grup arasında TREM-1 açısından istatistiksel olarak anlamlı fark Tek Yönlü Varyans Analizi (One Way ANOVA) testi ile değerlendirildi. Septik şok ile ağır sepsis arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görüldü (p=0,18). TREM-1 değerleri şifa ile sonuçlanan olgularda istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptandı (p=0,044, Mann Whitney U Testi)

Sonuçlar: İlk başvuru anında TREM-1 düzeylerinin beklenen aksine septik şoklu ve mortal seyreden hastalarda daha yüksek olarak saptandığı görüldü. Bu konuda ardışık günlerde alınan serum örneklerinde çalışılacak belirteçlerin daha sağlıklı yorumlar yapabilmeyi sağlayacaktır

Anahtar Kelimeler: TREM-1, Sepsis, Şok, Ağır sepsis, Çocuk, Prognoz

ABSTRACT

Aim: The triggering receptor expressed on myeloid cells (TREM) is strongly expressed from the neutrophils and monocytes, in acute inflammation caused by bacteria or fungi. This does not apply to non-infectious conditions. The aim of this study is to investigate the impact of TREM-1 levels on sepsis prognosis, morbidity and mortality in admission

Material and Methods: Serum samples were obtained from patients hospitalized with sepsis diagnosis in Ege University Faculty of Medicine, Children's Health Diseases Department, Tepecik Training and Research Hospital, Behçet Uz Children's Hospital Pediatric Intensive Care Unit

Results: A total of 95 patients with the diagnosis sepsis, severe sepsis, and septic shock were included in the study. Ages ranged from 2 months to 16 years; mean 4.6 years (median 2 years). The gender was 47 men (49.5%), 48 females (50.5%) in this study. Sepsis patients= 23 (24.2%), severe sepsis=30 (31.6%), septic shock= 42 (44.2%) were admitted.

Sepsis, severe sepsis and shock were compared; TREM-1 and procalcitonin levels were statistically significant (p <0.05), but there was no significant difference in CRP and ESR values (p > 0.05). TREM-1, has the the highest value in septic shock, and lowest value in severe sepsis. Three groups TREM-1 levels were evaluated by the test one-way analysis of variance (One Way ANOVA). It showed a statistically significant difference between severe sepsis and septic shock (p = 0.18). TREM-1 levels in patients with healing showed a statistically significant difference (p = 0.044, Mann-Whitney U test). First admission TREM-1 levels, contrary to expectations, were significantly higher in septic shock patients and in case of mortality.

Conclusions: In this regard, the markers may be studied in serum samples taken on consecutive days to provide healthier comments.

Keywords: TREM-1, Sepsis, Shock, Severe sepsis, Child, Prognosis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YOĞUN BAKIM HASTALARINDA SUBKUTAN HEPARİN UYGULAMASININ AĞRI VE EKİMOZ KOMPLİKASYONLARI ÜZERİNE SOĞUK UYGULAMANIN ETKİSİ

Emine KORKMAZ KILIÇ¹, Tülay SAĞKAL MİDİLLİ²

Gönderim Tarihi / Received: 28.03.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Bornova Türkan Özilhan Devlet Hastanesi, İzmir Türkiye

²Manisa CBU Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tülay SAĞKAL MİDİLLİ, e-mail: tulay.sagkal@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Yoğun bakım hastalarında subkutan heparin uygulamasının ağrı ve ekimoz komplikasyonları üzerine soğuk uygulamanın etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tek gruplu, tek kör son test modelinde yarı deneysel nitelikte olarak planlanmıştır. Araştırma, Şubat -Ağustos 2015 tarihleri arasında, anestezi yoğun bakım ünitesinde yatan 60 hasta üzerinde yürütülmüştür. Örneklem grubuna giren hastalar olasılıksız rastlantısal olarak alınmıştır. Aynı hastaya 24 saat arayla 2 farklı subkutan enjeksiyon girişimi abdominal bölgeye yapılmıştır. Birinci enjeksiyon uygulaması sağ yan abdominal bölgeye soğuk uygulamalı, ikinci enjeksiyon sol yan abdominal bölgeye soğuk uygulamasız şekilde yapılmıştır. Hastaların ağrı enjeksiyon sırasında ve ekimoz büyüklükleri ise enjeksiyondan sonraki 48. Ve 72. Saatlerinde ölçülmüştür.

Bulgular: Hastaların toplam ağrı puanları soğuk uygulamalı girişimde anlamlı derecede düşük görülmektedir ($p<0,05$). Soğuk uygulamalı girişimde ekimoz büyüklüğü 72. Saatte 48. Saate göre anlamlı derecede düşük görülmektedir ($p<0,05$). Soğuk uygulamasız girişimde 72. Saat ekimoz büyüklüğü 48. Saate göre anlamlı derecede yüksek görülmektedir ($p<0,05$). 48. Saatte soğuk uygulamalı girişim ve soğuk uygulamasız girişim ekimoz büyüklükleri incelendiğinde soğuk uygulamasız girişimde ekimoz büyüklüğünün anlamlı derecede yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$). 72. Saatte soğuk uygulamalı girişim ve soğuk uygulamasız girişimde ekimoz büyüklükleri incelendiğinde soğuk uygulamasız girişimde ekimoz büyüklüğünün anlamlı derecede yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Sonuçlar: Yoğun bakım hastalarında subkutan heparin uygulamasının ağrı ve ekimoz komplikasyonları üzerine soğuk uygulamanın etkili olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Ekimoz, Soğuk uygulama, Subkutan enjeksiyon

ABSTRACT

Aim: The study was conducted with the aim of investigating the effect of cold application on the pain and bruising complications of the administration of subcutaneous heparin in intensive care patients.

Material and Methods: The research was planned as a semi-experimental study on a single group, single blind end test model. It was conducted between February and August 2015 with 60 patients in an anesthesia intensive care unit. Patients were taken into the sample group by an improbable random sampling method. The same patient was given two separate subcutaneous abdominal injections with an interval of 24 hours. The first injection was given to the abdominal region on the right side with cold application, while the second injection was given to the abdominal region on the left side without cold application. The patients' pain severity was measured in process the injection and their sizes of bruise were measured 48 and 72 hours after the injection.

Results: The patients' total pain scores were seen to be significantly lower in the intervention with cold application ($p<0.05$). In cold application interventions, the size of bruising was observed to be significantly less at 72 hours than at 48 hours ($p<0.05$). In interventions without cold application, the size of bruising at 72 hours was observed to be significantly greater than at 48 hours ($p<0.05$). When the size of bruises 48 hours after the interventions with and without cold application were examined, it was seen that the size of bruising of the intervention without cold application was significantly greater ($p<0.05$). When the size of bruising 72 hours after the interventions with and without cold application were examined, it was seen that the size of bruising of the intervention without cold application was significantly greater ($p<0.05$).

Conclusions: It was found that cold application had an effect on the complications of pain and bruising of subcutaneous heparin administration in intensive care patients

Keywords: Pain, Bruising, Cold application, Subcutaneous injection

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LİTYUM HEPARİNLİ VE ANTİKOAGULANSIZ DÜZ TÜPLERE EŞ ZAMANLI ALINAN KANDAN ANALİZ EDİLEN GLUKOZ, POTASYUM, KLOR SONUÇLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Ece ONUR¹, Arzu ORAN², Cevval ULMAN¹, Ahmet VAR¹, Zeki ARI¹, Yeşim GÜVENÇ¹,
Ceyhun GÖZÜKARA¹, Lütfi ÇETİNTEPE³, Gönül DİNÇ⁴, Fatma TANELİ¹

Gönderim Tarihi / Received: 16.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 17.04.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Devlet Hastanesi Biyokimya Laboratuvarı, Manisa, Türkiye

³Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahiliye AD, Manisa, Türkiye

⁴Celal Bayar Üniversitesi Tıbbi Bilişim AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: ARZU ORAN, e-mail: drarzuoran@gmail.com

Öz

Amaç: 706 hastadan eş zamanlı olarak lityum heparinli ve antikoagülanlı düz tüplere kan alınmıştır. Plazmada kan gazı cihazında, serumda ise biyokimya otoanalizöründe glukoz, potasyum ve klor düzeyleri analiz edilmiş ve sonuçlar laboratuvar bilgi sistemi (LİS) kullanılarak retrospektif olarak karşılaştırılmış ve birbirlerinin yerine kullanılabilirlikleri araştırılmıştır.

Gereç ve yöntem: 20.09.2012- 10.02.2013 tarihleri arasında Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Nefroloji polikliniğine başvuran 344'ü kadın, 362'si erkek toplam 706 hastadan eş zamanlı olarak antekubital venden lityum heparinli ve antikoagülanlı düz tüplere açlık kanı alınmıştır. Glukoz, potasyum ve klor düzeyleri lityum heparinli venöz plazmada Radiometer ABL-735 kan gazı cihazı ile, antikoagülanlı düz tüp serum örneklerinde Beckman Coulter Olympus AU 2700 biyokimya otoanalizöründe çalışılmış ve sonuçlar laboratuvar bilgi sistemi (LİS) kullanılarak retrospektif olarak karşılaştırılmıştır.

Elde edilen verilere ait tanımlayıcı istatistikler (ortalama+SD, minimum, maksimum) hesaplanmıştır. Kan gazı cihazı sonuçları ile biyokimya otoanalizör sonuçları arasındaki uyum intraclass korelasyon analizi (ICC) ile değerlendirilmiştir. İstatistik anlamlılık düzeyi olarak p<0.001 alınmıştır. İstatistik analizler SPSS (Version 15.0) paket programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Biyokimya otoanalizörü ve kan gazı cihazı ile ölçülen glukoz, potasyum, klor değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede pozitif korelasyon olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Çalışmamızda kan gazı cihazında elde edilen plazma glukoz, potasyum ve klor değerlerinin, rutin biyokimya otoanalizöründe elde edilen serum değerleri ile korele olduğu ve birbirlerinin yerine kullanılabilirliği sonucuna ulaşılmıştır. Buna dayanarak acil servis ve yoğun bakım ünitesi gibi, tanı ve tedavi kararlarının hızlı verilmesi gereken kritik hastalarda venöz kan gazında bakılan glukoz, klor ve potasyum değerlerinin hızlı ve güvenilir olduğu gösterilmiştir. Ayrıca literatürde bu konuda potasyum ile ilgili birçok çalışma bulunurken, glukoz ve klor ile ilgili çalışmaya rastlanmamıştır. Bu konuda daha geniş prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Glukoz, Potasyum, Klor, Kan Gazı

ABSTRACT

Aim: Blood has been received from 706 patients simultaneously with lithium heparin and non-anticoagulant tubes. Glucose, potassium and chlorine levels were analyzed in the blood gas analyser in plasma and in the biochemical autoanalyser in serum and the results were retrospectively compared using the laboratory information system (LIS) and their usability was investigated instead of each other.

Material and Methods: Between 20.09.2012 and 10.02.2013, 346 women and 362 men who applied to the Nephrology Clinic of Celal Bayar University Hospital in Hafsa Sultan Hospital were taken antecubital vein lithium heparin and non-anticoagulant tubal fasting blood from 706 patients. Glucose, potassium and chlorine levels were studied in a lithium heparinized venous plasma with the Radiometer ABL-735 blood gas analyzer, in a non-anticoagulated tube serum sample with the Beckman Coulter Olympus AU 2700 biochemical autoanalyser. The results were retrospectively compared using the laboratory information system (LIS). Descriptive statistics (mean + SD, minimum, maximum) of the obtained data were calculated. The correlation between blood gas analyser results and biochemical autoanalyser results was assessed by intraclass correlation analysis (ICC). Statistical significance level was taken as p < 0.001. Statistical analyzes were performed using the SPSS (Version 15.0) package program.

Results: There was a statistically significant positive correlation between glucose, potassium and chlorine values measured by biochemistry autoanalyser and blood gas analyzer.

Conclusions: In our study, the plasma glucose, potassium and chlorine values obtained in the blood gas analyser were correlated with the serum values obtained in the routine biochemical autoanalyser and could be used instead of each other. Based on this, it has been shown that the values of glucose, chlorine and potassium in venous blood gases are fast and reliable in critically ill patients, where emergency diagnosis and treatment decisions should be made quickly, such as emergency services and intensive care unit.

Keywords: Glucose, Potassium, Chlorine, Blood Gas

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SERUM KALSİYUM, MAGNEZYUM, PARATHORMON VE 25-HİDROKSİVİTAMİN D DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Ece ONUR¹, Arzu ORAN^{2*}, Fatma TANELİ¹, Zeki ARI¹, Cevval ULMAN¹, Yeşim GÜVENÇ¹,
Raziye YILDIZ¹, Pınar Erbay DÜNDAR³, Ahmet VAR¹

Gönderim Tarihi / Received: 16.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 17.04.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Devlet Hastanesi Biyokimya Laboratuvarı, Manisa, Türkiye

³Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: ARZU ORAN, e-mail: drarzuoran@gmail.com

ÖZ

Amaç: 1166 hastanın serumda kalsiyum, magnezyum, parathormon ve plazmada total vitamin D (25-OH vitamin D) düzeyleri laboratuvar bilgi sistemi (LİS) kullanılarak retrospektif olarak karşılaştırılmıştır.

Gereç Ve Yöntem: Elde edilen verilere ait tanımlayıcı istatistikler (ortalama±SD, minimum, maksimum) hesaplanmıştır. Değişkenlerin korelasyon analizinde pearson korelasyon testi uygulanmıştır. İstatistik anlamlılık düzeyi olarak p<0.005 alınmıştır. İstatistik analizler SPSS (Version 15.0) paket programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda 1164 hastanın, yaş ve biyokimyasal parametreler arasında yapılan korelasyon analizinde yaş arttıkça magnezyum dışındaki tüm parametrelerin azaldığı görülmektedir. Yaşla kalsiyum, magnezyum ve total vitamin D arasında sırasıyla negatif yönde, istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler vardır (r=-0.251 p=0.000, r=-0.081, r=-0.151 p=0.000). Yaşla parathormon arasında pozitif yönde orta derecede güçlü ve anlamlı bir korelasyon belirlenmiştir. (r=0.400 p=0.000). Cins ile biyokimyasal parametreler arasındaki ilişkiler incelendiğinde; parathormon dışındaki tüm parametrelerin ortalamalarının kadınlarda anlamlı olarak düşük olduğu belirlenmiştir. Parathormon ortalaması ise kadınlarda yüksek olarak gözlenmiştir (p=0.000)

Sonuçlar: Çalışmamızda kadınlarda kalsiyum, magnezyum ve total vitamin D düzeyleri düşük gözlenmiştir.

Yaş ile kalsiyum, magnezyum, total vitamin D arasında sırasıyla negatif yönde, istatistiksel olarak anlamlı ilişki vardır.

Yaşla parathormon arasında pozitif yönde orta derecede güçlü ve anlamlı bir korelasyon belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum, Magnezyum, Parathormon, 25-OH vitamin D

ABSTRACT

Aim: The levels of calcium, magnesium, parathormone and total vitamin D (25-OH vitamin D) in plasma of 1166 patients were retrospectively compared using the laboratory information system (LIS)

Material and Methods: The study was conducted between 01.03.2014 and 01.03.2015. 1166 patients (919 women and 247 men) whose normal renal, parathyroid and other metabolic functions were accepted in Celal Bayar University Hafs Sultan Hospital Department of Medical Biochemistry. Serum calcium and magnesium levels were studied in the Siemens Advia 1800 autoanalyzer. Serum Parathormone levels were measured in the Siemens Centaur XP autoanalyzer and total vitamin D levels were measured in the Roche Cobas e411 autoanalyzer and the results were compared retrospectively using LIS.

Descriptive statistics (mean + SD, minimum, maximum) of the obtained data were calculated. Pearson correlation test was applied in the correlation analysis of the variables. Statistical significance level was taken as p <0.005. Statistical analyzes were performed using the SPSS (Version 15.0) package program.

Results: In the analysis of correlation between age and biochemical parameters of 1164 patients in our study, all parameters except magnesium decreased as age increased. There is a statistically significant relationship between age, calcium, magnesium and total vitamin D in the negative direction, respectively (r = -0.251 p = 0.000, r = -0.081, r = -0.151 p = 0.000). There is a strong and significant correlation between age and parathormone in the positive direction. (R = 0.400 p = 0.000).

When the relationships between sex and biochemical parameters are examined; The mean values of all parameters except parathormone were found to be significantly low in women. The parathormone mean was higher in women (p = 0.000)

Conclusions: In our study, calcium, magnesium and total vitamin D levels were low in women.

There are statistically significant relationships between age and calcium, magnesium and total vitamin D, respectively, in the negative direction. There is a strong and significant correlation between age and parathormone in the positive direction.

Keywords: Calcium, Magnesium, Parathormone, 25-OH vitamin D

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN TESTİS KANSERİNDEN KORUNMA VE ERKEN TANI HAKKINDA BİLGİ VE UYGULAMALARININ İNCELENMESİ

Öznur USTA YEŞİLBALKAN¹, Kadir ÇETİNKAYA¹, Durmuş ELKAN¹

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Öznur USTA YEŞİLBALKAN, e-mail: o.u.yesilbalkan@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu araştırma üniversitede eğitim gören erkek öğrencilerin testis kanserinden korunma ve erken tanı hakkında bilgi ve uygulamalarını değerlendirmek amacıyla planlanmış tanımlayıcı tipte bir araştırmadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın verileri Haziran 2013 - 17 Haziran 2014 tarihleri arasında yürütülmüştür. 18 yaş üzeri ve katılmaya gönüllü ve olasılıksız rastgele örneklem yöntemi ile seçilen 207 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın verileri birey tanıtım formu ve Champion'un Sağlık İnanç Modeli Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın yürütüldüğü kurumlardan yazılı, araştırmaya katılan öğrencilerden sözlü, ölçeğin Türkiye'de geçerlik ve güvenilirliği yapan yazardan mail ile yazılı izin alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzde, tek yönlü varyans analizi, t testi ve Tuckey post hoc testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin % 46.9'u 19-21 yaş grubunda olup %30.9'u 1. Sınıfta eğitim görmekteydi. Öğrencilerin % 54.6'si kanseri "hücrelerin anormal çoğalması olarak tanımlamıştır. 207 öğrenciden 132 'sinin kanser belirtilerini bildiği, %80'i kanserin tedavisi olduğunu, %83.1'i kanserden korunulabileceğini bildirmiştir. Öğrencilerin yarısından çoğu (%68.6)'ü kendi kendine testis muayenesi yapmanın erken tanıda önemli olduğu ancak %76.8'i kendi kendine testis muayenesi yapmayı bilmediğini belirtmişlerdir. Yaş (engel/öz etkililik), ailesinde kanserli birey olması (önemseme/ciddiyet), kendi kendine testis muayenesi yapmayı bilme (yarar/engel/öz etkililik) ve kendi kendine testis muayenesi yapma durumu (engel/öz etkililik /yarar) ile champion sağlık inanç modeli ölçeğinin bazı alt boyut puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir (p <0.05).

Sonuçlar: Araştırmaya katılan öğrencilerin çoğunun kendi kendine testis muayenesi yapmanın önemli olduğunu bildiği ancak yapamadıkları belirlenmiştir. Bu nedenle adölesan dönemdeki erkek öğrencilere testis kanseri hakkında sağlık eğitimleri planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Testis Kanseri, Öğrenci, Bilgi, Uygulama.

ABSTRACT

Aim: This is a descriptive type of research planned to evaluate undergraduate male students' knowledge and applications related to protection from testicular cancer and early diagnose.

Materials and Methods: Research data were collected between June 2013 and 17 June 2014. A total of 207 students who were over 18 years of age, volunteered to participate and selected through non-probability sampling method comprised the sampling of research. Data of research were collected using "Individual Identification Form" and Champion's "Health Belief Model" scale. The written permission of organization where research was carried out, verbal consent of participant students and written permission of authors who conducted the validity and reliability of the scale in Turkey were obtained through e-mail. During assessment of data number, percentage, one-way variance analysis, t-test and Tuckey post-hoc test were used.

Results: 46.9 % of students participated in research was in 19 – 21-year age group and 30.9 % were attending to 1st grade. 54.6 % defined cancer as "abnormal proliferation in cells". 132 of 207 students reported that they knew the symptoms of cancer, 80 % had undergone cancer therapy and 83.1 % could protect from cancer. More than half of the students (68.6 %) would be important in early diagnose, but 76.8 % did not know how to make testis self-examination. Statistically significant difference was found between age (obstacle/self-efficacy), presence of a person with cancer in the family (caring/seriousness), to know how to perform testis self-examination and the mean scores of some subscales of Champion's health belief model (p>0.05).

Conclusions: It was determined that majority of students participated in research were aware that testis self-examination was important but they could not perform it. Therefore, health trainings about testicular cancer should be planned for male students within adolescent period.

Keywords: Testicular Cancer, Students, Knowledge, Applications

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK VE EBELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMDEN MEMNUNİYETLERİNİN İNCELENMESİ

Nülüfer ERBİL¹, Funda YEŞİL², Sebahattin ECE²

Gönderim Tarihi / Received: 23.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye,

²Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü mezunu, Ordu, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nülüfer ERBİL, e-mail: nerbil@odu.edu.tr

Öz

Amaç: Bu araştırma, iki üniversitenin hemşirelik ve ebelik bölümü öğrencilerinin eğitimden memnuniyetlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Bu tanımlayıcı araştırmanın örneklemine farklı iki üniversitede öğrenim gören 302 hemşirelik öğrencisi ve 95 ebelik öğrencisi olmak üzere toplam 397 öğrenci alındı. Veriler, soru formu ve öğrenci memnuniyetini belirlemek için geliştirilen "Öğrenci Doyum Ölçeği" ile toplandı. Öğrenci doyum ölçeği'nden alınabilecek puan aralığı 0-340'dır. Öğrenci doyum puanının 170 puanın altında olması memnuniyet düzeyinin düştüğünü gösterirken, 170 puanın üstünde olması memnuniyet düzeyinin yükseldiğini göstermektedir. Özgün çalışmada ve bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alpha katsayısı 0.97 bulunmuştur. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, t testi, One Way ANOVA testi kullanıldı. **Bulgular:** Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin %86.6'sı kız, %76.1'i hemşirelik bölümü öğrencisi, %27.2'si 2. Sınıfta öğrenim görmekteydi. Öğrencilerin annelerinin %86.4'ü en az ilkokul mezunu ve %92.7'si ev hanımı, babalarının %99'u en az ilkokul ve %22.9'u işçiydi. Öğrencilerin %45.3'ü ilde yaşamaktaydı. Öğrencilerin %37.8'i öğrenim görmekte olduğu bölümü ilk beş sırada tercih ettiğini belirtti. %48.9'u aile ve yakın akrabalar arasında "hemşire" ya da "ebe" olan bir yakını bulunduğu, %80.6'sının "hemşire" ya da "ebe" tanıdığının olduğu belirlendi. Öğrencilerin bu bölüme gelmeden önce meslek hakkında %66.2'sinin olumlu düşündüğü, öğrenim görmeye başladıktan sonra meslek hakkında olumlu düşünme oranının %84.1'e yükseldiği belirlendi. Araştırmaya katılan öğrencilerin memnuniyet puanı ortalaması 152.42±49.57 bulundu. Öğrencilerin öğrenim gördüğü sınıfa göre memnuniyet puanlarının birinci sınıfta en düşük (124.10±40.17), üçüncü sınıfta (174.51±48.37) en yüksek olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulundu (p<.001). Aynı zamanda öğrenim görülen sınıfa göre öğrenci doyum ölçeğinin alt boyutlarının tümünde istatistiksel olarak anlamlı farklar olduğu belirlendi (p<.01). Öğrenim görülen okula, öğrenim görülen bölüm ve cinsiyete göre toplam öğrenci memnuniyet puanları gruplar arası farkları istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (p>0.05). **Sonuç:** Her iki okulda öğrenim gören öğrencilerin memnuniyet ortalaması düşük bulundu. Öğrenci doyumunun artırılması için öğrencilere verilen hizmetin daha iyiye götürülmesine yönelik girişimlerin planlanarak hayata geçirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Ebelik, Üniversite eğitimi, Memnuniyet, Hemşirelik eğitimi, Ebelik eğitimi

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to determine and the satisfaction of education of nursing and midwifery students of two universities. **Material and Methods:** A total of 397 students, 302 nursing students and 95 midwifery students educating two different universities were included in the sample of this descriptive study. The data were collected with the questionnaire and "Student Satisfaction Scale" to determine student satisfaction. The student satisfaction scale the score is between "0" and "340" point. When the student satisfaction scale score is less than 170 points, the level of satisfaction decreases, whereas when it is over 170 points, the satisfaction level is higher. The Cronbach Alpha coefficient was 0.97 in the original study and in this study. In the analysis of the data were used descriptive statistical methods, t test and One way ANOVA test. **Results:** It was determined that 86.6% of the students were girls, 76.1% of them were students in the nursing department, and 27.2% of them were in the second grade. 86.4% of the mothers of the students were at least primary school graduates, 92.7% of their mothers were housewives, 99% of their fathers were at least primary school and 22.9% of their fathers were laborer, 45.3% of the students lived in the city. 37.8% of the students stated that they prefer this university in the first five choices. It was determined that 48.9% of the students had a relative who was a "nurse" or "midwife" among family and close relatives, and 80.6% of them knew "nurse" or "midwife". It was determined that 80.6% of the students were the neighbor who was the nurse and midwifery. Before university education, 66.2% of the students had a positive view of the nursing profession and 84.1% of them had a positive view about the nursing profession after university education. The average score of students' satisfaction was found to be 152.42 ± 49.57. Satisfaction scores were found to be lowest in the first grade (124.10 ± 40.17) and highest in the third grade (174.51 ± 48.37), and the difference was statistically significant (p <.001). It was determined that there were statistically significant differences in all sub dimensions of student satisfaction scale according to the education class (p <.01). There were no statistically significant differences between the groups in terms of total student satisfaction scores according to educating department and gender (p > 0.05). **Conclusions:** The average education satisfaction of students in both university was low. In order to increase student satisfaction, it is suggested that initiatives should be taken to improve the service given to the students.

Keywords: Nursing, Midwifery, University students, Satisfaction, Nursing education, Midwifery education

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ACIL KONTRASEPSİYONA İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMALARI

Nülüfer ERBİL^{1*}, Seda ŞAHİNÖZ², Zehra YURTSEVEN², Pınar ALP²

Gönderim Tarihi / Received: 23.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye.

²Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü mezunu, Ordu, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nülüfer ERBİL, e-mail: nerbil@odu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışma üniversite öğrencilerinin acil kontrasepsiyona ilişkin bilgi ve uygulamalarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırmanın evrenini bir üniversiteye bağlı okullarda öğrenim gören öğrenciler oluşturdu. Araştırmanın örnekleme araştırılmaya katılmaya gönüllü olan 196 kız ve 204 erkek üniversite öğrencisi olmak üzere toplam 400 bekar öğrenci alındı. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanıldı. Verilerin analizi, istatistik paket programı kullanılarak sıklık, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma ve ki-kare testi ile yapıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %51'inin erkek, %73.7'sinin sağlık dışı bölümlerde öğrenim gördüğü, %45'inin ikinci sınıf öğrencisi olduğu, %46.3'ünün annesinin, %37.8'inin babasının ilkokul mezunu olduğu ve %81.8'inin annesinin ev hanımı olduğu belirlendi. Öğrencilerin %81.3'ünün çekirdek aileye sahip olduğu, %49.3'ünün ilde yaşadığı, %66.8'inin "orta" düzeyde gelire sahip olduğu belirlendi. Korunmasız cinsel ilişkiden sonra gebelikten korunma yöntemi hakkında, öğrencilerin %55'i bilgisi olmadığını belirtti. Acil kontrasepsiyon hakkında bilgisi olduğunu belirten 180 öğrencinin %66.7'si acil kontrasepsiyon için ertesi gün hapı kullanıldığı bulundu. Erkek öğrencilerin % 53.9'unun, kız öğrencilerin %10.7'sinin cinsel deneyimi olduğu, %15.8'inin ilk cinsel ilişkide gebelikten koruyucu yöntem kullandığı, ilk cinsel ilişkide en fazla kullanılan yöntemin kondom olduğu (n=43) belirlendi. Öğrencilerin %59.3'ü ertesi gün hapını duymuştu. %23.8'i ertesi gün hapı bilgi kaynağı olarak "arkadaş" ilk sırada belirtildi. Öğrencilerin %8.8'inin ertesi gün hapını kullandığı belirlendi. Öğrencilerin %58.3'ü "gerekli olursa" acil kontrasepsiyon yöntemi kullanabileceğini, %40.3'ü acil kontrasepsiyonu güvenilir bulduğunu, %21.8'i acil kontrasepsiyon kullanmanın dini açıdan uygun olduğunu, %57.5'i ise bu konuda fikri olmadığını belirtti. Aktif cinsel yaşamı olan öğrencilerin (%29.8) yaklaşık yarısının kontraseptif yöntem kullandığı belirlendi. Sırasıyla kondom, oral kontraseptifler ve geri çekmenin en çok kullanılan kontraseptifmetodlar olduğu belirlendi. Öğrencilerin cinsiyeti ile cinsel deneyim sahibi olma, aktif cinsel yaşama sahip olma, ilk cinsel ilişkide kontraseptif yöntem kullanma, ertesi gün hapını duyma ve acil kontrasepsiyonu güvenli bulma arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu. Öğrencilerin öğrenim gördüğü okul ve acil kontrasepsiyon kullanma zamanını bilme, cinsel deneyim yaşama, ilk cinsel ilişkide koruyucu yöntem kullanma, aktif cinsel yaşamı olma arasında anlamlı ilişkiler bulundu. Öğrenim gördüğü sınıf ile korunmasız cinsel ilişkiden sonra gebelikten korunmak için yöntem hakkında bilgi, ertesi gün hapını duyma, acil kontraseptif yöntemini kullanma zamanı arasında anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir. Anne eğitimi ile cinsel deneyim yaşama, ilk cinsel ilişkide kontraseptif yöntem kullanma, ertesi gün hapını duyma, aktif cinsel yaşamı olma durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulundu.

Sonuç: Üniversite öğrencilerinin neredeyse dörtte birinden fazlasının aktif cinsel yaşamı olduğu, ancak yeterli oranda kontraseptif yöntem kullanmadıkları ve acil kontraseptif yöntemler hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıkları belirlenmiştir. Öğrencilerin ders müfredatı içinde bu konulara yer verilmesi, tüm üniversite öğrencilerin katılabileceği seçmeli derslerin planlanması ve bu konularda planlı eğitimler yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite öğrencisi, Acil kontrasepsiyon, Cinsellik, Bilgi, Uygulama

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to determine the information and practices of university students about emergency contraception.

Material and Methods: This study was carried out on students who were studying at university. The sample of descriptive and cross-sectional study was a total of 400 single student's vountered to participate to research, 196 female and 204 male university students, who attend a university. A questionnaire prepared by researchers was used to collect the data. The analysis of the data was done frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and chi-square test using statistical package program.

Results: It was determined that 51% of the students were male, 73.7% of them were educated in non-health departments, 45% of them were second year students, 46.3% of their mothers and 37.8% of their fathers were primary school graduates and 81.8% of their mothers were housewives.

It was found that 81.3% of the students had a nuclear family, 49.3% lived in the city, and 66.8% had a "medium" level of income perceptio. Fifty-five percent students stated that had no information about protection from pregnancy after unprotected sexual intercourse. 66.7% of students who indicated that they had information about emergency contraception stated that they were using pill the next day for emergency contraception. It was found that 53.9% of male students and 10.7% of female students had sexual experience, 15.8% of the students used the contraceptive method for the first sexual intercourse and the most used method was the condom (n = 43). 59.3% of the students had heard the "morning-after" pill. 23.8% of them were referred to "friends" as the "morning-after" pill information source, 8.8% of the students were using the "morning-after" pill. It was determined that 58.3% of the students could use emergency contraceptive method if necessary, 40.3% believed that emergency contraception was reliable, 21.8% said that it was religiously appropriate to use emergency contraception, and 57.5% did not think this issue. Approximately half of the students with active sexual life (29.8%) were using the contraceptive method. Condom, oral contraceptives and withdrawal were the most commonly used contraceptive methods, respectively. There were statistically significant relationships between the gender of the students and having sexual experience, having active sexual life, using of contraceptive method during the first sexual intercourse, hearing the "morning-after" pill and finding as "safe" emergency contraception. There were statistically significant relationships between educated school and knowing when to use school and emergency contraception, having sexual experience, using contraceptive method during first sexual intercourse, having active sexual life. It was determined that there was a significant

relationship between the class of students and the information about the method to protect from pregnancy after unprotected sexual intercourse, the hearing the “morning-after” pill, and knowing the time of using emergency contraceptive method of students. There was a statistically significant relationship between mother education and having sexual experience, using the first sexual intercourse contraceptive method, hearing the next day, having active sexual life of students. There were statistically significant relationship between their mother’s education level and having sexual experience, using the first sexual intercourse contraceptive method, hearing the next day, having active sexual life of students.

Conclusion: It was determined that more than four quarters of university students had active sexual life, but did not use contraceptive method adequately and did not have sufficient information about emergency contraceptive methods. It is suggested that students should be involved in these subjects in the course curriculum, planning of elective courses that all university students can participate and planned trainings in these subjects.

Key words: University student, Emergency contraception, Sexuality, Knowledge, Practice

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİR ÜNİVERSİTEDE OKUYAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİYE ULAŞMA, KULLANMA VE PAYLAŞMA BECERİLERİ

Melek ARDAHAN¹, Büşra ALAN², Ebru KONAL¹

Gönderim Tarihi / Received: 24.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği AD, İzmir, Türkiye

²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Mezun Öğrenci, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ebru KONAL, e-mail: ebruknl@gmail.com

ÖZ

Amaç: Kendine özgü bilgi kültürü oluşturabilmiş öğrenciler, bilginin derlenmesi, toplanması, paylaşılması, yeniden üretilmesi ve yayılmasını sağlayarak bilgi kapasitelerini güçlendirebilirler. Bu doğrultuda çalışma, bir üniversitede okuyan hemşirelik öğrencilerinin bilgiye ulaşma, kullanma ve paylaşma becerilerinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı araştırmanın evreni, bir hemşirelik fakültesi'nde 2015-2016 yılında öğrenim gören tüm öğrencileri kapsamaktadır (N=1432). Evrendeki birey sayısı biliniyorsa formülünden yararlanılarak örneklem belirlenmiştir (n=303). Örneklem alınacak öğrenciler için ise tabakalı rastgele örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Birinci sınıflardan 63, ikinci sınıflardan 102, üçüncü sınıflardan 84, dördüncü sınıflardan 54 öğrenci basit rastgele örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veri toplama aracı olarak, literatür çerçevesinde hazırlanan ve 36 sorudan oluşan anket formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20, 0 (Statistical Package of Social Science) paket programı kullanılarak sayı, yüzde dağılımları ve Kruskal Wallis analizi yapılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %88.5'i kadın olup, %57.4'ü 21-23 yaş grubundadır ve %90.5'inin evinde bilgisayarı, %83.9'unun internet bağlantısı bulunmaktadır. Öğrencilerin interneti kullanma amacı değerlendirildiğinde, 1. Sınıf öğrencilerinin %42, 9'u, 3. Sınıf öğrencilerinin %45, 2'si, 4. Sınıf öğrencilerinin %59, 3'ü interneti bilimsel kaynak tarama, iletişim, eğlence, haber takip etme; 2. Sınıf öğrencilerinin %51, 9'u ise iletişim amacıyla kullanmaktadır. Öğrencilerin %40.3'ü bilgiye ulaşmak için interneti kullanmakta, %83.0'ı bilgiye ulaşmada en büyük yardımcısının internet olduğunu düşünmektedir. Öğrencilerin %96.1'i edindiği bilgiyi meslek hayatında kullanmakta, %78.7'si bilgiyi herkesle paylaşmakta, %55.1'i ise mesleki araştırmalara katılmaktadır. Bilgiye ulaşmada kullanılan kaynakları yeterli bulma durumuna göre sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($X^2= 16.51$ p=0.001). Öğrencilerin %64.3'ü bilgiye ulaşmada zorluk yaşamaktadır. Bilgiye ulaşmada zorluk yaşama durumuna göre ise sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($X^2= 11.03$ p=0.012).

Sonuçlar: Öğrencilerin büyük bir çoğunluğu bilimsel kaynak tarama, iletişim, eğlence amacıyla aktif bir şekilde bilgisayar ve internet kullanmaktadır. Öğrenciler bilgiye ulaşmak için sıklıkla interneti tercih etmekte, doğru bilgiye ulaşmada zorluk yaşamakta, edindikleri bilgiyi günlük/mesleki hayatlarında sıklıkla kullanmakta ve herkesle paylaşmaktadırlar. Güvenilir, anlamlı ve güncel bilgiye ulaşmanın büyük bir önem taşıdığı hemşirelik mesleğinde öğrencilerin, interneti faydalı kullanabilmeleri, doğru bilgiye ulaşmaları, uygun kaynakları belirleyebilmeleri ve bu bilgileri meslek hayatlarında kullanabilmeleri adına eğitim programları yaygınlaştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, Bilgi kaynakları, Hemşirelik

ABSTRACT

Aim: Students who are able to create their own knowledge culture can strengthen information capacities by enabling the compilation, gathering, sharing, reproduction and dissemination of knowledge from this point of view, the study was designed to determine the skills of nursing students who study at a university to access, use and share information.

Material and Methods: The population of this descriptive study comprised all students studying at a nursing faculty between 2015 to 2016 (N=1432). The sample size was calculated using the formula for the finite population (n=303). To determine the students to be included in the sample, the stratified random sampling method was used. By using the simple random method 63 students from the first-year students, 102 students from the second-year students, 84 students from the third-year students and 54 students from the fourth-year students were selected. The data collection tool was a 36-item questionnaire prepared in line with the relevant literature. To analyze the data, the SPSS 20.0 (Statistical Package of Social Science) package program was used. Numbers and percentage distributions were calculated. The Kruskal Wallis analysis was performed.

Results: 88.5 percent of the students were female and 57.4 percent of them are in the 21-23 age group. 90.5 percent of them have computer in their home and 83.9 percent have internet connection. When evaluating the students purpose of using internet; 42.9 percent of the first-year students, 45.2 percent of the third-year students and 59.3 percent of the fourth-year students use the internet for scientific research, communication, entertainment and following the news; also, 51.9 percent of the second-year students use the internet for communication. 40.3 percent of the students use the internet to reach the information and 83.0 percent of them thought that internet is the greatest assistant in reaching information. 96.1 percent of the students use information they got in their professional life, 78.7 percent share this information with everyone, and 55.1 percent of them participate in professional research. There was a statistically significant difference is determined between the classes according to fact that the resources used for accessing the information were sufficient ($X^2= 16.51$ p=0.001). 64.3 percent of the students had difficulties in accessing information. There was a statistically significant difference is determined between the classes according to difficulty in accessing the information ($X^2= 11.03$ p=0.012).

Conclusions: The majority of students are actively using computer and internet for scientific research, communication, entertainment. Students frequently choose the internet to reach the information, have difficulties in attaining the right information, frequently use the information they have in their daily/professional life and share it with everyone. In the nursing profession, where reliable, meaningful and up-to-date information has great importance, education programs should be disseminated in order to enable the students to use the internet efficiently, reach the right information, identify appropriate resources and use this information in their professional lives.

Keywords: Information, Sources of information, Nursing

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PEDİATRİK İLAÇ HAZIRLAMA VE UYGULAMA SIRASINDA YAŞANAN GÜÇLÜKLERİN BELİRLENMESİ

Özgül BALCI¹, Dilek ERGİN²

Gönderim Tarihi / Received: 25/05/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Manisa, Türkiye

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özgül BALCI, e-mail: ozgul_eylul@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma, pediatrik ilaçların hazırlanması ve çocuklara uygulanması sırasında hemşirelerin yaşadığı güçlükleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından literatür bilgileri taranarak oluşturulan sosyo-demografik bilgi formu ve pediatrik ilaç hazırlama ve uygulama sırasında yaşanan güçlüklerin belirlenmesine yönelik oluşturulan anket formu kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelerin ilaç hazırlamalarında yaşadıkları güçlüğü ilişkin puan ortalamaları 18, 80±7, 22, ilaç uygulamalarında yaşadıkları güçlüğü ilişkin puan ortalamaları 22, 58±8, 37 bulunmuştur. Hemşirelerin ilaç hazırlama sırasında en çok yaşadıkları sorunlar “ilaçları bölmek için uygun gereçler bulunmuyor” ve “ilaç hazırlama sırasında telefon çalması, hasta yakınının çağırması vb. sebeplerle işlerim bölünüyor” olarak bulunmuştur. İlaç hazırlama sırasında en az yaşanan güçlükler ise “ilaç hazırlamalarında en fazla zaman kaybettiren uygulama intramüsküler ilaçları hazırlarken flakondan / ampulden ilaç çekme / sulandırma sürecinde yaşanıyor” olarak bulunmuştur. Hemşirelerin ilaç uygulama sırasında en çok yaşadıkları sorunun “çocuklar ilaçları ağızından çıkardıklarında ne kadar ilaç aldıkları bilinmiyor” olduğu belirlenmiştir. İlaç uygulama sırasında en az yaşanan güçlük ise “çocuklar tabletleri ağızda tutup yutuyormuş gibi gösteriyor” olarak bulunmuştur.

Sonuçlar: Araştırmamızda hemşirelerin tamamının ilaç hazırlama ve uygulamada güçlük yaşadığı belirlenmiştir. Hemşirelerin ilaç hazırlamalarında yer alan 32 güçlükten en az 1’ini ve en fazla da 30’unu, ilaç uygulamalarında yer alan 35 güçlükten de en az 4’ünü en fazla da 35’ini yaşadıkları bulunmuştur. Çalıştıkları kuruma göre Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi’nde çalışan hemşirelerin Merkez Efendi Devlet Hastanesinde çalışan hemşirelere göre ilaç hazırlama ve uygulamalarında daha çok güçlük yaşadıkları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Çocuk hemşireliği, İlaçlar, Uygulama

ABSTRACT

Aim: The research was conducted to determine the difficulties experienced by nurses during pediatric medication preparation and administration to children.

Materials and Methods: The research is a descriptive cross-sectional study. By reviewing literature by the researcher as a data collection tool, sociodemographic questionnaire and, the survey for the determination of the difficulties during pediatric medication preparation and administration were used.

Results: The average score of the difficulties of nurses during medication preparation was 18, 80±7, 22 and the average score of the difficulties of nurses during medication administration was 22, 58±8, 37, respectively. The most commonly reported problems in preparation of drugs were found as “there is no appropriate equipments for pill-splitting” and “my job is interrupted by the phone rang and patients’ calls etc.” The least reported difficulty included “the most time-consuming thing in medication preparation is withdrawing of medication from a vial and an ampoule and dilution process when preparing intramuscular drugs.” The most commonly reported problem experienced during administration of drugs included “it isn’t known how much children take drugs when they remove them from their mouth” The least reported difficulty is “by keeping tablets in the mouth, children act as if they swallowed them”.

Conclusions: In our research, it’s determined that all nurses have difficulty in medication preparation and administration. It’s found that nurses had at least 1 and maximum 30 of 32 difficulties in the medication preparations and at least 4 and maximum 35 of 35 difficulties in the medication administrations, respectively. According to the institutions they work, it’s found that the nurses working in Hafsa Sultan Hospital in Celal Bayar University have more difficulties in medication preparation and administration compared to the nurses working in Merkez Efendi Hospital.

Key words: Child, Pediatric Nursing, Drugs, Administration

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ORAL KEMOTERAPİ TEDAVİSİ ALAN HASTALARA VERİLECEK PLANLI EĞİTİMİN TEDAVİYE UYMA VE YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Saadet CİN¹, Ayfer KARADAKOVAN²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹İç Hastalıkları Hemşireliği AD Onkoloji Hemşireliği

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Saadet CİN, e-mail: saadetcin@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Oral kemoterapi tedavisi alan hastalara verilecek planlı eğitimin tedaviye uyuma ve yaşam kalitesine etkilerini incelenmek amacıyla tanımlayıcı ve deneysel olarak planlanan araştırma Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Tülay Aktaş Onkoloji Hastanesi ayaktan tedavi biriminde yürütülmüştür.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada araştırmaya seçilme ölçütlerine uyan 30 hasta çalışma grubunu, 30 hasta kontrol grubunu oluşturmuştur. Çalışmaya başlamadan önce hastalardan yazılı onam, kurumlardan yazılı izin ve kullanılacak ölçekler için orijinalini geliştiren ve geçerlik güvenirliğini yapan yazarlardan yazılı izin alınmıştır. Hastalarla ilk karşılaşmada Hasta Tanıtım Formu doldurulmuş ve eğitim kitapçığı dağıtılmıştır, tedavinin 14 veya 21 gün süren kürün bitimini izleyen ilk hafta ve bir sonraki kürünün bitiminden sonraki ilk hafta Hastalığa ve Tedaviye Uyum Formu ve EORTC QLQ C30 (V-3.0) Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulanmıştır. Çalışma grubundaki hastalara Powerpoint sunusu ile birebir eğitim verilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ki-kare testi, kesin Fisher testi, t testi, tek yönlü varyans analizi, McNemar ve McNemar-Bowker testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışma grubundaki hastaların %46.7'si, kontrol grubundaki hastaların %80'i oral kemoterapi tedavisi hakkında bilgi aldığını bildirmiştir. Çalışma grubundaki hastaların birinci görüşmede % 66.7' sinin hastalığın kabul, % 16.7' sinin depresyon; kontrol grubundaki hastaların % 60' ının hastalığın kabul, % 23.3' ünün depresyon aşamasında olduğu saptanmıştır.

Sonuçlar: Çalışmada eğitim verilen hastaların tedaviye uyumlarının daha iyi olduğu; çalışma grubundaki hastaların ikinci görüşmedeki yaşam kalitesi ölçeğinin genel sağlık durumu ve fonksiyonel durum alt boyut puan ortalamasının yüksek olduğu ve eğitimin yaşam kalitesi üzerine etkili olduğu; birinci ve ikinci görüşmedeki genel sağlık durumu, fonksiyonel ve semptom alt boyut puan ortalamaları ile cinsiyet, yaş grupları, medeni durum, eğitim durumları, hastalık tanıları, evreleri arasında istatistiksel olarak fark olmadığı; kabul ve pazarlık aşamasındaki hastaların yaşam kalitelerinin daha iyi olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Oral kemoterapi, Tedaviye uyum, Yaşam kalitesi

ABSTRACT

Aim: A descriptive and experimental study designed to investigate the effect of planned education on the treatment of sleeping and quality of life of patients receiving oral chemotherapy treatment was carried out in the remote treatment unit of the Ege University Medical Faculty Hospital Tülay Aktaş Onkoloji Hospital

Material and Methods: 30 patients were included in the study group, and 30 patients were in the control group. Written consent has been obtained from written statements from patients before the start of work, written permission from the institutions and the originality of the authenticity of the scales to be used and the reliability of the validity. For the first encounter with patients, the Patient Presentation Form was filled out and the training booklet was distributed. The first week after the end of the 14 or 21-day treatment period and the first week after the completion of the next course of treatment, and the EORTC QLQ C30 (V-3.0) Quality of Life Scale were administered. The illness in the study group was given individual training with the Power point presentation. Number, percentage, chi-square test, exact Fisher test, t test, one way analysis of variance, McNemar and McNemar-Bowker test were used in the evaluation of the data.

Results: 46.7% of patients in the study group and 80% of patients in the control group reported receiving information about oral chemotherapy treatment. 66.7% of the patients in the study group were admitted to the first consultation, 16.7% were depressed; 60% of the patients in the control group were admitted to the disease, and 23.3% were in the depression phase

Conclusions: The treatment compliance of the patients who were educated in the study was better; The quality of life scale for the second group of patients in the study group was higher in the general health status and functional status subscale scores. There was no statistical difference between the general health status, functional and symptom subscale scores and the gender, age groups, marital status, educational status, disease diagnoses, and staging scores at the first and second interviews. The quality of life of patients in the acceptance and bargaining stages is better.

Keywords: Oral chemotherapy, Treatment compliance, Quality of life

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

20 YILLIK SÜREÇTE LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ TEZLERİNİN YAYINLANMA DURUMUNUN ANALİZİ

Ayfer KARADAKOVAN¹

Gönderim Tarihi / Received: 22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ayfer KARADAKOVAN, e-mail: ayfer.karakovan@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada 20 yıllık süreçte Ege Üniversitesi SBE İç Hastalıkları Hemşireliği AD yönettiğim lisansüstü tezlerin yayınlanma durumlarının analiz edilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma 1997-2017 yılları arasında yönetilen 15 yüksek lisans ve 6 doktora tezi olmak üzere toplam 21 tezin makale olarak yayınlanma, bildiri olarak sunulma ve projelendirme durumlarını saptamak amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır. Çalışmada tezlerin ulusal, uluslararası kongrelerde bildiri olarak sunulma, ulusal ya da uluslararası indekslerde taranan dergilerde yayınlanma oranları ve öğrencilerin tanımlayıcı durumları tek yönlü tablolarda verilmiştir.

Bulgular: Çalışmada incelenen 21 lisansüstü tezdin %47.61'nin ulusal kongre ve sempozyumlarda, %23.80'nin uluslararası nitelikteki kongre ve sempozyumlarda bildiri olarak sunulduğu, %28.57'nin ulusal hakemli, %38.09'nun uluslararası indekslerde taranan hakemli dergilerde yayımlandığı, %19.04'nün proje desteği aldığı, lisansüstü öğrencilerin %47.61'nin akademik personel olarak çalıştığı saptanmıştır.

Sonuçlar: Çalışma bulgularının değerlendirilmesi sonucunda lisan üstü tezlerin yayınlanma oranının %71.42 olduğu, bu sonucun istenik düzeyde olmasa da bu konuda çaba harcandığı sonucu çıkarılmıştır. Çalışma sonunda lisansüstü öğrencilerin tezlerini bildiri olarak sunma ve yayınlama konusunda bireysel çabalarının yanı sıra danışman öğretim üyelerinin teşviklerinin de önemli olduğu, aynı zamanda bu konuda kurumların desteğinin artırılmasının önemli olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Lisansüstü tez, Tayın, Bildiri

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to analyze the publications of postgraduate theses administered by Ege University SBE Internal Medicine Nursing Department for 20 years.

Material and Methods: The study consisted of 15 theses graduate and 6 doctoral theses administered between 1997-2017, and 21 theses were planned as descriptive articles in order to publish as papers, to present them as papers and to determine their projecting status. Presentation of theses at national and international congresses, publication ratios in journals scanned nationally or internationally and descriptive status of students are given in one-way charts.

Results: Of the 21 graduate theses studied, 47.61% were presented at national congresses and symposiums, 23.80% were presented as presentations at international congresses and symposiums, 28.57% were published in nationally regulated journals, 38.09% were published in international journals, and 47.61% of graduate students were working as academic staff.

Conclusions: The results of the evaluation of the study findings showed that the rate of publishing the thesis was 71.42%, which resulted in the effort not being at the desired level. At the end of the study, it can be said that the incentives of the counselors are important as well as the individual efforts of presenting and publishing the thesis of the graduate students, and at the same time it is important to increase the support of the institutions in this regard.

Keywords: Graduate thesis, Publication, Paper

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA ŞEHZADELER EĞİTİM ARAŞTIRMA TOPLUM SAĞLIĞI (EATSM) BÖLGESİNDE SEÇİLEN KENTSEL VE YARI-KENTSEL BÖLGELERDE 10 YILLIK DİYABET RİSKİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Saliha ÜNAL¹, Tayfun Alperen ESGİN¹, Pınar ERBAY DÜNDAR¹

Gönderim Tarihi / Received: 26/04/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 26/04/2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tayfun Alperen ESGİN, e-mail: esgintayfun@gmail.com

ÖZ

Amaç: Diyabet ülkemizde Avrupa bölgesi içinde en yüksek sıklıkta görülen ve yıllar içinde hızla prevalans artışı belirlenen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Bu çalışmanın amacı Manisa Şehzadeler EATSM bölgesinde seçilen yarı-kentsel ve kentsel nüfusta erişkinlerde 10 yıllık diyabet riskini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma Mart 2017'de Manisa Şehzadeler Eğitim Araştırma TSM'ye bağlı yarı-kentsel bir bölge olan 5 No'lu Aile Sağlığı Merkezi (ASM) ve kentsel bir bölge olan 1 No'lu ASM'ye kayıtlı 20-65 yaş üzerinde yürütülmüştür. Örnek büyüklüğü hesabında evren 4505 kişi, beklenen prevalans %11,5, %3 sapma, %95 güven düzeyi ile 396 kişi olarak hesaplanmıştır. Çalışmada küme örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Küme başı olacak haneler Manisa Halk Sağlığı Müdürlüğü kayıtlarından rastgele olarak belirlenmiştir. Veriler oluşturulan anket formu yardımıyla kişilerin evlerinde yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Anket formu FINDRISC ölçeği, sosyodemografik özellikler, beslenme ve fiziksel aktivite (IPAQ skorlaması) alışkanlıkları, komorbid hastalıklar ile ilgili olan toplam 58 sorudan oluşmaktadır. Araştırmanın bağımlı değişkeni diyabet gelişme riskidir. Diyabet gelişme riski olarak dünyada yaygın olarak kullanılan ve Türkçe geçerliliği yapılan FINDRISC diyabet risk ölçeği kullanılmıştır. Veriler, tanımlayıcı istatistikler, Student's t testi, Ki kare, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve lojistik regresyon kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 46, 4±12,1 idi. Çalışmaya katılan kişilerin %90, 7'sinin ilköğretim ve üzeri eğitim düzeyine sahip oldukları saptanmıştır. Kişilerin %39, 6'sı sağlıklı beslenmekte iken, %12, 9'u MED skoruna göre fiziksel aktivite olarak aktif olarak değerlendirilmiştir. FINDRISC puanına göre 10 yıllık diyabet riski açısından katılımcıların %20,7'si yüksek veya çok yüksek riskli, %18,7'si orta riskli, %60,6 düşük veya çok düşük riskli olduğu saptanmıştır. Çalışmamızda bilinen diyabet öyküsü olan kişi oranı %12, 1'dir. Çok değişkenli analizlerde yaş artışı, orta düzeyde gelir algısı, tansiyon yüksekliği, kolesterol yüksekliği ve kronik hastalık varlığı DM riskini artıran değişkenler olarak bulunmuştur (p≤0, 05).

Sonuçlar: Çalışmamıza göre tansiyon yüksekliği, kolesterol yüksekliği ve herhangi bir kronik hastalığı olan bireylerin 1. Basamakta düzenli olarak DM açısından takip edilmesi gerekmektedir. Ayrıca bireylerin sağlıklı beslenme ve düzenli fiziksel aktivite açısından bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 diyabet, Diyabet riski, FINDRISC, erişkin

ABSTRACT

Aim: Diabetes is an important public health problem in our country which is highest in the European region and rapidly increasing in prevalence over the years. The aim of this study is to determine the risk of 10-year diabetes in adults in selected semi-urban and urban populations in Manisa Şehzadeler ERCHC region.

Material and Methods: This study is a cross-sectional study which is carried out over 20-65 years old people in urban (No. 1 Family Health Center (FHC)) and semi-urban (No. 5 FHC) family health center districts affiliated to Manisa Şehzadeler ERCHC. The universe size was 4505 people. Sample size was 396 people as calculated with 11, 5% expected prevalence, 3% deviation, 95% confidence level. Cluster sampling method was used in the study. First houses of clusters were randomly selected from records of Manisa Public Health Directorate. The data were collected by face-to-face interview method at people's home with questionnaire form. The questionnaire form consists 58 questions related with FINDRISC scale, sociodemographic characteristics, habits of nutrition and physical activity (IPAQ scoring), comorbid diseases. The dependent variable of the study is the risk of developing diabetes. The FINDRISC diabetes risk scale, widely used in the world as a risk of developing diabetes and validated in Turkish, has been used. The data were assessed using descriptive statistics, Student's t test, Chi square test, one-way analysis of variance (ANOVA), and logistic regression.

Results: The mean age of the participants was 46, 4 ± 12, 1. It was determined that 90, 7% of participants had primary school and above education level in the study. While 39, 6% of participants were eating healthy, 12, 9% were evaluated as physically active according to MED score. According to the FINDRISC score, 20, 7% of participants had high or very high risk, 18, 7% had medium risk, 60, 6% had low or very low risk in terms of risk of 10 years diabetes. The ratio of people with known diabetes mellitus was 12, 1. In multivariate analyzes, increase of age, moderate income, hypertension, high cholesterol, and chronic illness were found as variables that increased DM risk (p≤0, 05).

Conclusions: According to our work, individuals with high blood pressure, elevated cholesterol and any chronic disease should be followed up regularly by primary health care services in terms of DM. In addition, individuals need to be informed about healthy nutrition and regular physical activity.

Keywords: Type 2 Diabetes, Diabetes Risk, FINDRISC, Adults

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MULTİ NODÜLER GUATR HASTALARININ MİZAÇ VE KARAKTER ÖZELLİKLERİ İLE ANKSİYETE DÜZEYLERİ VE HASTA EĞİTİMİNİN AMELİYAT SONRASI AĞRI ALGILARINA ETKİLERİ

Nilay KARAGÜL¹, Adalet KOCA KUTLU²

Gönderim Tarihi / Received: 01.04. 2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06. 2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Adalet KOCA KUTLU, e-mail: adalet.kutlu@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Araştırma, multi nodüler guatr (MNG) hastalarının mizaç ve karakter özellikleri ile anksiyete düzeyleri ve hasta eğitiminin ameliyat sonrası ağrı algılarına etkilerini incelemek amacıyla girişim-kontrol çalışması olarak planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma bir üniversitesi hastanesi genel cerrahi kliniğinde MNG tanısı konmuş ameliyatı planlanan araştırmaya katılmaya gönüllü 35 girişim 35 kontrol grubu olmak üzere toplam 70 hasta alınmıştır. Verilerin toplanmasında, Hasta Bilgi Formu, Mizaç ve Karakter Envanteri (MKE), Durumluluk Kaygı Ölçeği ve Vizüel Analog Skala (VAS) kullanılmıştır. Girişim grubundaki hastalara ameliyat öncesi dönemde rutin bakıma ek olarak eğitim ve hasta eğitim kitapçığı verilmiştir. Ameliyat sonrası dönemde ağrı değerlendirmesi yapılmıştır. Çalışma için etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Verilerin analizi için Windows için hazırlanmış SPSS 15.0 istatistik programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen verilere göre, hastaların yaş ortalaması 48.61±13.84, %35.7'si 36-50 yaş grubunda, %71.4'ü kadın, %82.9'u evli, %34.3'ü ilköğretim mezunu, %52.9'u ev kadınıdır. Mizaç karakter envanteri alt grup puanları; yenilik arayışı 18.28 ± 5.18, zarardan kaçınma 17.01 ± 6.59, ödül bağımlılığı 13.05 ± 2.99, sebat etme 4.87 ± 1.81, kendi kendini yönetme 26.37 ± 6.36, işbirliği yapma 26.88 ± 7.07, kendi kendini aşma 21.21 ± 5.72'dir. Erkeklerde ve bekar olanlarda MKE alt grubu olan ödül bağımlılığı, kaygı seviyesi düşük olanlarda kendi kendini yönetme yüksek ve anlamlı bulunmuştur (p<0.05). Kaygı puanı ortalaması, girişim grubunda 29.91±6.22 kontrol grubunda 28.85±5.65'dir. Eğitim verilen grubun kontrol grubuna göre ameliyat sonrası ağrı düzeyi daha düşük (girişim grubu 3.80±1.62, kontrol grubu 6.00±2.18) ve istatistikî olarak ileri düzeyde anlamlı bulunmuştur (p<0.01).

Sonuçlar: Hasta eğitiminin ameliyat sonrası ağrı algısını azalttığı belirlenmiştir. MNG'li hastalarda ameliyat sonrası ağrıyı azaltması için ameliyat öncesi eğitimin hemşirelik uygulamalarına dahil edilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: MNG, Mizaç ve karakter, Anksiyete, Hasta eğitimi.

ABSTRACT

Aim: The study was planned to examine as an intervention-control study temperament and character features multi-nodular goiter patients and anxiety levels and effects to perception of post operative pain of the patient education.

Material and Methods: Included in the study, general surgery clinics of a university hospital diagnosed with MNG scheduled for general surgery clinics volunteered to participate in the study, including 35 interventions 35 control groups, a total of 70 patients were enrolled. For collect the data, Patient Information Form, Temperament and Character Inventory, Trait Anxiety Scale, and Visual Analogue Scale were used. Post-operative pain assessment was performed. Ethical committee approval and institutional permission were obtained for the study. For analysis of data were used SPSS 15.0 for Windows program.

Results: According to the data obtained from the study, the average age of the patients 48.61±13.84, %35.7 between 36-50 age group, %71.4 women, %82.9 married, %34.3 graduated from primary school, %52.9 were housewives. Sub-groups of temperament Character Inventory scores; novelty seeking 18.28 ± 5.18, harm avoidance 17.01 ± 6.59, reward dependence 13.05 ± 2.99, persistence 4.87 ± 1.81, self-directedness 26.37 ± 6.36, cooperativeness 26.88 ± 7.07, self-transcendence was 21.21 ± 5.72. Those men and single reward dependence sub-group of the MKE, those with low levels of anxiety self-directedness were high and significant (p<0.05). Average scores of Anxieties in intervention group was 29.91±6.22, in control group was 28.85±5.65. Intervention group's level of post-operative pain was lower than the control group (intervention group 3.80±1.62, control group 6.00±2.18) was statically significant (p<0.01).

Conclusions: Patient education has decreased the postoperative pain perception. Patient education must be used to reduce post-operative pain perception in nursing practices.

Keywords: Multinodular goiter, Temperament and character, Anxiety, Patient education.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL TUTUMLARININ BELİRLENMESİ

Nülüfer ERBİL¹, Hilal OSMA², Tuğba ESLEN², Nurdamla YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD, Ordu, Türkiye,

²Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ordu, Türkiye.

Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tuğba ESLEN, e-mail: tugbaeslen.41@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin mesleki profesyonel tutumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırmanın örneklemine araştırmaya katılmaya gönüllü olan hemşirelik bölümü öğrencileri alındı. Veriler, soru formu ve Erbil ve Bakır (2009) tarafından geliştirilerek geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE) ile toplandı. Bu envanterden en düşük puan 32, en yüksek 160 puan alınabilmektedir. Envanterden alınan puan yükseldikçe profesyonellik düzeyinin yükseldiği şeklinde değerlendirilir. Araştırmanın yapılması için kurum izni alındı. Bu çalışmada ise, envanterin Cronbach Alfa değeri 0.93 bulundu. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, Kruskal Wallis testi, One Way ANOVA ve t testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin yaş ortalaması 21.12±1.74 bulundu. Öğrencilerin %53.1'inin hemşireliği isteyerek seçtiği, %64'ünün hemşireliği birinci sırada tercih ettiği, %30.6'sının Ordu Üniversitesini ilk sırada tercih ettiği belirlendi. Öğrencilerin %28.7'sinin ailesinde sağlık çalışanı olduğu belirlendi. Öğrencilerin %72.7'si "iş bulmanın kolay olması", %27.3'ü "insanlara yardım etmeyi sevme", %23'ü "giriş puanı", %22'si "maaşının iyi olması" nedeniyle hemşireliği tercih ettiğini belirtti. Öğrencilerin %55'inin hemşireliği saygın bir meslek olduğunu gördüğü, %67.9'unun hemşireliği kendilerine uygun bir meslek olduğunu ifade ettiği belirlendi. Öğrencilerin %44.5'i lise öğrencilerine hemşireliği seçmelerini tavsiye edeceğini belirtti. Öğrencilerin mezuniyet sonrası çalışmayı istedikleri alan sıralamasında akademik alan (%33.5) ve klinik alanın (%23.4) ilk sıralardaydı. Öğrencilerin %66'sının lisansüstü eğitim yapmayı istediği saptandı. Hemşirelikte en fazla yüksek lisans yapılmak istenen anabilim dalları sırasıyla; cerrahi hastalıkları hemşireliği (%22), psikiyatri hemşireliği (%18.7) ve doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği (%13.9) idi. Öğrencilerin %78'i lisansüstü eğitim yapan hemşire sayısının artmasının mesleğin profesyonel kimliğine katkısı olacağını belirtti. Öğrencilerin MPTE puan ortalaması 123.63±17.80 (63-160) idi. Kız öğrenciler, hemşireliği isteyerek seçenler, hemşirelik mesleğini kendine uygun bulanlar, hemşireliğin saygın bir meslek olduğunu düşünenler, akademik başarıları yüksek olanlar, hemşirelik mesleğini seçmeleri için başkalarına önercek olanlar, lisansüstü eğitim yapmayı isteyenler ve lisansüstü eğitimin mesleğinin profesyonel kimliğine katkı sağlayacağını düşünenlerde MPTE puan ortalamasının diğer öğrencilerden daha yüksek olduğu ve farkın istatistiksel olarak önemli olduğu belirlendi.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda, meslek hakkında olumlu görüşü olan öğrencilerin profesyonel tutumlarının daha iyi olduğu ve öğrencilerin profesyonel tutumlarının geliştirilmesi gerektiği bulundu. Öğrencilerin mesleki profesyonel tutumlarını geliştirici yönde teorik ders ve uygulama alanında girişimlerin planlanması ve uygulanması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Profesyonellik, Tutum, Hemşirelik öğrencisi

ABSTRACT

Aim: This research was conducted to determine the professional attitudes at occupation of nursing students.

Materials and Methods: Nursing students who volunteered to participate in the research were included in the sample of this study. The data were collected by questionnaire and Inventory of Professional Attitude at Occupation (IPAO). This inventory was developed by Erbil and Bakır (2009) and validity and reliability studies were carried out. The IPAO consists of 32 items. The lowest score of IPAO is 32, the highest score is 160. The higher the score from the inventor shows the higher the level of professionalism. In this study, the Cronbach alpha value of the inventory was 0.93. Institutional permission was granted for the research. The data of the study were collected by face-to-face interview method. In the analysis of the data, descriptive statistical methods, Kruskal Wallis test, One Way ANOVA, t test and correlation analysis were used.

Results: The mean age of the nursing students was 21.12 ± 1.74. It was determined that 53.1% of the students voluntarily selected nursing, 64% of them preferred firstly nursing. It was determined that 28.7% of the students had a health worker in the family. 72.7% of the students said that they preferred nursing because "it is easy to find a job", 27.3% "liking to help to people", 23% "university entry point" and 22% "having a good salary". It was determined that 55% of the students saw that nursing was a respectable occupation, and 67.9% stated that nursing was a suitable occupation for them. It was determined that 44.5% of the students stated that they would recommend high school students to choose nursing. It was determined that the academic field (33.5%) and the clinical field (23.4%) were in the first order in the field sequence that students wanted to work after graduation. It was found that 66% of the students wanted to do postgraduate education. The most preferred nursing departments are; Surgical nursing (22%), psychiatric nursing (18.7%) and obstetrics and gynecology nursing (13.9%). 78% of the students stated that the increase in the number of nurses who are studying at the post graduate level will contribute to the professional identity of the profession. The average score of Professional Attitude Inventory at occupation of nursing students was 123.63 ± 17.80 (63-160). The average score of Professional Attitude Inventory at Occupation of students who female, voluntarily chose the nursing profession, found the nursing profession as a suitable profession for themselves, though that nursing is a respectable profession, had high academic achievement, recommended nursing to others, wanted to make post graduate education were higher than other students and the differences were statistically significant.

Conclusions: As a result of the research, it was found that the professional attitudes of the students with a positive opinion about the profession were better and the professional attitudes of the students should be improved. The planning and implementation of initiatives in theoretical courses and practice in the development of professional attitudes of students is recommended.

Keywords: Professionalism, Attitude, Nursing student.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YÜKSEK RİSKLİ GEBELİKLERDE SOSYAL DESTEĞİN STRESLE BAŞ ETME YÖNTEMLERİNE ETKİSİ

Hülya DEMİRCİ¹, Hanife Nurseven ŞİMŞEK¹ Nurcan Çelik¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü Öğretim Elemanı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hanife Nurseven Şimşek, e-mail: hanife.ege.2006@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, hastanede kesin ya da kısmi yatak istirahati alan yüksek riskli gebelerin algıladıkları sosyal destek ile stresle baş etme yöntemleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklemini bir üniversite hastanesinde riskli gebelik nedeniyle en az 5 gün yatan, 14. Gebelik haftasını doldurmuş ve çalışmaya katılmayı kabul eden 47 yüksek riskli gebe oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında; Tanıtıcı Bilgi Formu, Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma verileri kurum izni ve Etik Kurul onayı alındıktan sonra toplanmıştır. Uygulama öncesi gebelere çalışmanın amacı açıklanmış, onamları alınmış ve ilgili formlar yüz yüze konuşma tekniği kullanılarak doldurulmuştur. Elde edilen veriler SPSS paket programında yüzdelik dağılımlar, ortalama, stansart sapma, Cronbach Alfa, korelasyon analizi yapılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 29.5±6.0 olup, %31.9'u ortaöğretim mezunu, %66'sı ev hanımıdır. Gebelerin %42.6'sının ilk gebeliğidir ve gebeliklerin %85.1'i planlıdır. Yüksek riskli gebelerde sosyal destek ile stresle baş etme yöntemleri arasındaki ilişki incelendiğinde; sosyal destek algısı ile kendine güvenli yaklaşım alt boyutu arasında pozitif ($r=0.299$, $p=0.041$), çaresiz ve boyun eğici yaklaşım alt boyutları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r=-0.332$, $p=0.023$; $r=-0.339$, $p=0.020$). Aile desteği ile kendine güvenli ve iyimser yaklaşım arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu görülmüştür ($r=0.312$, $p=0.033$; $r=0.309$, $p=0.035$). Özel bir insan alt boyutu ile boyun eğici yaklaşım alt boyutu arasında ise negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır ($r=-0.391$, $p=0.007$).

Sonuçlar: Elde edilen bulgular doğrultusunda; sosyal desteği olan yüksek riskli gebelerin kendilerine güvendiği, çaresizlik ve boyun eğici yaklaşımın azaldığı ve özellikle aile desteğinin yüksek riskli gebelerde kendine güven ve iyimser yaklaşıma olumlu etkisi olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek riskli gebelik, Sosyal destek, Stresle başa çıkma

ABSTRACT

Aim: This is a descriptive and cross-sectional study to determine the relationship between stress management methods and perception of social support of high-risk pregnant women who receive exact or partial bed rest at a hospital.

Material and Methods: Sample of the study is consisted from 47 high-risk pregnant women who have rested at least 5 days at a university hospital for high risk pregnancy that completed 14th pregnancy week and who were accepted to be participant of the study. Identification Information Form, Stress-Coping Style Scale and Multidimensional Scale of Perceived Social Support are used for obtaining data. Data of the research are obtained after getting permission of the Institute and approval of Ethic Committee. Before implementation, the aim of the research was explained and received the consent of pregnant women then related forms were filled by using face-to-face speech technic. Obtained data are assessed in SPSS package program by using percentage distributions, mean, standard deviation, Cronbach Alpha and Correlation Analysis.

Results: Average age of participant pregnant women is 29.5±6.0; 31.9% of them are graduated from secondary school; 66% of them are housewives. 42.6% of them experienced their first pregnancy and 85.1% of these pregnancies were planned. When the relationship between social support and methods for management of stress; it's found that there is a positive correlation on perception of social support and self-confidential approach sub-dimension ($r=0.299$, $p=0.041$); and it's found that there is a negative correlation between desperation and submissive approach sub-dimensions ($r=-0.332$, $p=0.023$; $r=-0.339$, $p=0.020$). It's observed that there is a positive correlation between family support and, self-confidential and optimistic approach ($r=0.312$, $p=0.033$; $r=0.309$, $p=0.035$). There is a significance negative correlation between someone special sub-dimension and submissive approach sub-dimension ($r=-0.391$, $p=0.007$).

Conclusions: According to the obtained findings; it is possible to say that self-confident is increased and desperation and submissive approaches are decreased on pregnant women who have social support. Family support have positive impact particularly for self-confident and optimistic approach in high-risk pregnancies.

Keywords: High-risk pregnancy, Social support, Coping style with stress

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TİP 1 DİYABETLİ ADÖLESANLARIN DİYABET ÖZYÖNETİMLERİNİN YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Derya YAVUZ¹, Dilek ERGİN²

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2015

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Çocuk Servisi, Manisa, Türkiye

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Derya YAVUZ, e-mail: dryvz@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, Tip 1 diyabet tanısı ile takip edilmekte olan 13-18 yaş grubu adölesanların diyabet öz yönetimlerinin yaşam kalitelerine etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma; Tip 1 diyabetli adölesanların diyabet öz yönetimlerinin yaşam kalitelerine etkisinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak Tip 1 diyabetli adölesanlar üzerinde ‘‘Sosyo- Demografik Veri Formu’’, ‘‘Diyabette Davranış Değerlendirme Ölçeği (DDDÖ)’’, ‘‘Diyabette Kendi Kendine Bakım Anketi (DKKBA)’’, ‘‘KINDL Yaşam Kalitesi Ölçeği’’ kullanılmıştır.

Bulgular: Tip 1 diyabetli adölesanların DDDÖ kayıt tutma sıklık puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi duygusal puanı azalmaktadır ($r=-0.25$, $p=0.01$). DDDÖ diğerlerini bilgilendirme sıklık puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi duygusal puanı azalmaktadır ($r=-0.21$, $p=0.03$). DDDÖ sıklık toplam puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi duygusal puanı azalmaktadır ($r=-0.19$, $p=0.05$). DDDÖ hastalık sıklık puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi özsaygı puanı artmaktadır ($r=0.24$, $p=0.01$). DDDÖ hastalık sorumluluk puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi aile puanı artmaktadır ($r=-0.17$, $p=0.03$). DDDÖ öğün planlaması sorumluluk puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi bedensel iyilik puanı azalmaktadır ($r=-0.17$, $p=0.03$). DDDÖ güvenlik sorumluluk puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi duygusal puanı azalmaktadır [$r=-0.29$, $p=0.04$]. DKKBA puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi arkadaş puanı artmaktadır ($r=0.31$, $p=0.00$). DKKBA puanı arttıkça KINDL yaşam kalitesi özsaygı puanı artmaktadır ($r=0.21$, $p=0.03$).

Sonuçlar: Tip 1 diyabetli adölesanların diyabette davranış değerlendirme ölçeği (DDDÖ) sıklık toplam puan 2.95-4.85 arasında değişmekle birlikte sıklık ortalama toplam puan 3.84 ± 0.45 , DDDÖ sorumluluk toplam $1.64-4.82$ arasında değişmekle birlikte sorumluluk ortalama toplam puan 4.12 ± 0.48 'dir. Ölçekten alınabilecek maksimum toplam ortalama puan 5'tir. Diyabette kendi kendine bakım anketi (DKKBA) puan ortalaması 2-4 arasında değişmekte olup ortalama toplam puan 3.11 ± 0.50 dir. Ölçekten alınacak en yüksek puan 4'tür. Sonuçların yüksek bulunması Tip 1 diyabetli adölesanlarda diyabetle ilgili davranışlarının ve kendi kendilerine bakımlarının gelişmiş olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam kalitesi, Diyabet, Özyönetim

ABSTRACT

Aim: This research aims to investigate self-management effects for diabetes with type 1 diagnosis to life quality for adolescents between 13-18 age groups.

Material and Methods: The research has been made as complement and sectional for examination of self-management effects for diabetes to life quality for adolescents. Data obtained with ‘‘Socio-Demographic Data Form’’, ‘‘Behaviour Assessment Form for Diabetes (DDDÖ)’’, ‘‘Self Care Questionnaire in Diabetes’’ and ‘‘KINDL Life Quality Scale’’.

Result: As Type 1 DDDÖ point of frequency for record keeping increases, KINDL life quality emotional point decreases for adolescents with diabetes ($r=-0.25$, $p=0.01$). DDDÖ When point of frequency of informing others increases KINDL point of life quality foremotion decreases ($r=-0.21$, $p=0.03$). As DDDÖ total point of frequency increases, KINDL point of life quality for emotions decreases ($r=-0.19$, $p=0.05$). As DDDÖ point of frequency of frequency of diseases increase, KINDL point forself-respect of life quality increases ($r=0.24$, $p=0.01$). As DDDÖ point of patient responsibility increases, KINDL point of life quality for family increases ($r=-0.17$, $p=0.03$). As DDDÖ point of responsibility for meal plan increases, KINDL point of life quality for physical wellness decreases ($r=-0.17$, $p=0.03$). As DDDÖ point of responsibility for safety increases, KINDL point of life quality for emotions decreases ($r=-0.29$, $p=0.04$). As DKKBA point increases, KINDL point for life quality of friend increases [$r=0.31$, $p=0.00$]. When DKKBA point increases, KINDL point of self-respect for life quality increases ($r=0.21$, $p=0.03$).

Conclusions: Behaviour assessment form for type 1 diabetes (DDDÖ) total point of frequency illustrates variation 2.95-4.85. Thus, approximately point of frequency is 3.84 ± 0.45 . DDDÖ point of total responsibility show variation between 1.64-4.82 and average calculation is 4.12 ± 0.48 . Maximum total average point that can be taken from the scale is 5. Average point for Self care questionnaire in diabetes (DKKBA) is 2-4 and total point is approximately 3.11 ± 0.50 . Maximum total average point that can be taken from the scale is 4.

The high results indicate that diabetes-related behaviours and self-care have improved in adolescents with Type 1 diabetes.

Keywords: Life quality, Diabetes, Self-management

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BURKITT LENFOMA'LI ÇOCUĞUN HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU

Ceyhan MÜDÜR¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ceyhan Müdür, e-mail: ceyhanmudur@gmail.com

ÖZ

Burkitt lenfoma (BL) hızlı çoğalan ve sıklıkla ektranodal lokalizasyonda ortaya çıkan B hücreli bir lenfoma türüdür. Burkitt lenfoma/lösemi blastik hücrenin kemik iliğindeki oranı için %25'in altında veya üzerinde hücre varlığı ile ayırt edilmektedir. Çok hızlı büyüyen tümör olmasına rağmen yoğun tedavi ile tam kür sağlanabilmektedir. Yerleşim yeri çoğunlukla ilioçekal bölge, apendiks ve çıkan kolondur. Klinik olarak en belirgin semptomu karın ağrısı ve karında şişlik olmakla birlikte bulantı, kusma, barsak düzeninde değişiklik ve kilo kaybı klinik tabloya eşlik eden diğer semptomlardır. Bu makalede 8 yaşında erkek hasta, karın ağrısı şikâyeti ile başvurdu. Hastaya ince iğne aspirasyon biyopsisi yapıldı. Kitle 'Burkitt Lenfoma' ön tanısı aldı. Burkitt Lenfoma'nın hemşirelik bakımını tartışmak istedim

Anahtar Kelimeler: Burkitt lenfoma, Hemşirelik bakımı, Çocuklar

ABSTRACT

Burkitt's lymphoma is a type of B-cell lymphoma that grows rapidly and it usually localizes extranodally. Burkitt lymphoma and leukemia is differentiated by the ratio of blastic cells in bone marrow (>25% or <25%). Although it is a very fast growing tumor, cure can be achieved with intensive therapy. The most common locations are ileocecal, appendix and ascendant colon and the most common symptoms are abdominal pain and abdominal distention. The other associated symptoms are nausea, vomiting, weight loss and defecation disorders. In this report An 8-year-old male presented with the complaints of abdominal pain. Fine needle aspiration biopsy was performed. Pre-diagnosis of the mass was Burkitt's lymphoma. We want to discuss this diagnosis. I wanted to discuss the nursing care of the Burkitt lymphoma.

Keywords: Burkitt's lymphoma, Nursing care, Children

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN LİDERLİK YÖNELİMLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Nülüfer ERBİL¹, Hilal OSMA², Tuğba ESLEN², Nurdamla YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

²Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ordu, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hilal OSMA, e-mail: hilal.osma52@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin liderlik yönelimleri ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu tanımlayıcı araştırmanın örneklemine hemşirelik bölümünde öğrenim gören, araştırmaya katılmaya gönüllü olan 209 gönüllü öğrenci alındı. Veriler, soru formu ve "Liderlik Yönelimleri Ölçeği" ile toplandı. Bu ölçek liderlik özelliklerini değerlendirmek amacıyla Bolman ve Deal (1990) tarafından geliştirilmiş, Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması Dereli (2003) tarafından yapılmıştır. Liderlik Yönelimleri Ölçeği'nin liderlik davranışları, liderlik biçimi ile bireyin yönetici ve lider olarak bireysel algılarını değerlendirmeye yönelik sorular içeren üç bölümü bulunmaktadır. Bu çalışmada kişinin kendi liderlik davranışlarını değerlendiren ilk bölümü kullanılmıştır. Bu bölüm 32 maddeden oluşmaktadır ve 5'li likert tipindedir. Ölçeğin, İnsana Yönelik Liderlik, Yapıya Yönelik Liderlik, Dönüşümsel Liderlik ve Karizmatik Liderlik olmak üzere dört boyutu vardır ve 32 maddeden oluşmaktadır. Alt boyutların her birinden en az 8 puan ve en fazla 40 puan alınabilmektedir. Bu çalışmada ise, sırasıyla Cronbach alfa değerleri 0.92, 0.89, 0.88, 0.88 ve ölçeğin toplamı için 0.96 bulundu. Araştırmanın yapılması için kurum izni ve ölçek kullanım izni alındı. Araştırmanın verileri, yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, t testi, One Way ANOVA, Kruskal Wallis testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin %74.6'sı kız, %36'sı 4. Sınıf öğrencisi idi. Öğrencilerin annelerinin %57.9'u ilkököl mezunu ve %83.3'ü ev hanımı, babalarının %41.6'sı en az ilkököl mezunuydu. Öğrencilerin %43.9'u ilde ikamet ediyordu. Öğrencilerin %37.8'i annesinin ve %37.3'ü babasının çocuk yetiştirme tutumunu "demokratik" olarak belirtti. İnsana Yönelik Liderlik alt boyutu puan ortalaması 29.93±6.82; Yapıya Yönelik Liderlik 29.07±6.47; Dönüşümsel Liderlik 27.34±6.15 ve Karizmatik Liderlik 27.68±6.37 ve Liderlik Yönelimleri Ölçeği toplam puanı 114.04±24.03 bulundu. Hemşirelik öğrencilerinin yaşı ile Liderlik Yönelimi Ölçeği toplam puanı arasında pozitif yönde çok ileri düzeyde anlamlı ilişki olduğu bulundu (r=0.948, p=0.000). Ayrıca, Liderlik Yönelimi Ölçeği toplam puanının baba eğitim seviyesi yüksek olanlarda ve hemşirelik anabilim dallarından birine özel ilgi duyduğunu belirtenlerde daha yüksek olduğu ve farkın istatistiksel olarak önemli olduğu bulundu.

Sonuçlar: Sonuç olarak, öğrencilerin insana yönelik ve yapıya yönelik liderlik özelliklerini daha fazla, karizmatik liderlik ve dönüşümsel liderlik özelliklerini daha az gösterdikleri bulundu. Öğrencilerin liderlik becerilerini geliştirmeleri için hemşirelik müfredatına teorik ve uygulamalı derslerin konulması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, Hemşirelik öğrencisi, Etkili faktör

ABSTRACT

Aim: This research was conducted to determine the leadership orientations of nursing students and affecting factors. **Material and Methods:** A total of 209 volunteer nursing students were included in the sample of this descriptive study. The data were collected by questionnaire and Leadership Orientations Scale. This scale was developed by Bolman and Deal (1990) to evaluate the leadership qualities and the Turkish validity and reliability study was conducted by Dereli (2003). The Leadership Orientation Scale has three parts: leadership behaviors, leadership style and individual perceptions of the individual as manager and leader. In this study, the first part was used to evaluate one's own leadership behaviors. There are four sub-dimensions of the scale of leadership orientation scale as structural leadership, human resource leadership, political leadership and symbolic leadership. This scale consists of 32 items. At least 8 points and at most 40 points can be taken from each of the sub-dimensions. In this study, Cronbach's alpha values were 0.92, 0.89, 0.88, 0.88, respectively; Cronbach alpha value of total scale was 0.96. The research was carried out with the permission of the institution and permission to use the scale. Face-to-face method was used to collect the data. Descriptive statistical methods, t test, One Way ANOVA, Kruskal Wallis test were used in the analysis of the data.

Results: It was determined that 74.6% of the students were girls and 36% were 4th class students. 57.9% of the mothers of the students were primary school graduates, 83.3% were housewives and 41.6% of their fathers were at least primary school graduates. 43.9% of the students lived in the city. The child-rearing attitudes of mother of 37.8% of them and of father of 37.3% of them stated as "democratic". The average scores of its subscales and the Leadership Orientation Scale was found that "Human Resource Leadership Subscale" was 29.93 ± 6.82; "Structural Leadership Subscale" was 29.07 ± 6.47; "Political Leadership Scale" was 27.34 ± 6.15 and Symbolic Leadership Scale was 27.68 ± 6.37 and Leadership Orientations Scale total score was 114.04 ± 24.03. There was a significant correlation between the age of nursing students and the total score of the Leadership Orientations Scale (r = 0.948, p = 0.000). Moreover, it was found that the total score of the Leadership Orientations Scale was higher in those who had higher levels of father education and students who showed special interest in one of the branches of nursing, and the difference was statistically significant.

Conclusions: As a result, it was found that the students showed more human resource leadership and structural leadership characteristics; less symbolic leadership and political leadership. It is suggested that the theoretical and practical courses be put into the nursing curriculum in order to increase the leadership skills of the students.

Keywords: Nursing students, Leadership, Affecting factor

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

EBELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİ İLE ÜNİVERSİTEDE SAĞLIK ALANI DIŞINDAKİ ALANLARDA ÖĞRENİM GÖREN KIZ ÖĞRENCİLERİN TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİNE İLİŞKİN TUTUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Hülya DEMİRCİ¹, Hanife Nurseven ŞİMŞEK,¹ Merve TÜREMEN², İrem ATLIĞ³

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebeklik Bölümü Öğretim Elemanı

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebeklik Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi

³ Mezun Ebe

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Merve TÜREMEN, e-mail: mrvtrmn42.5@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, ebeklik bölümü öğrencileri ile üniversitede sağlık alanı dışındaki alanlarda öğrenim gören kız öğrencilerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarını karşılaştırmak amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın evrenini bir üniversitede Ebeklik Bölümü 3. Ve 4. Sınıflarda öğrenim gören 110 öğrenci ve aynı üniversitenin sağlık alanı dışındaki alanlarda öğrenim gören, İl merkezinde özel bir öğrenci yurdunda ikamet eden, 3. Ve 4. Sınıflarda okuyan 106 kız öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmaya katılmayı kabul eden, verilerin toplandığı gün okulda ve yurttan olan, formları eksiksiz dolduran toplam 216 öğrenci araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın verileri, kurum izinleri alındıktan sonra 23-27 Şubat 2015 tarihleri arasında, araştırmacılar tarafından hazırlanan 21 soruluk Tanıtıcı Bilgi Formu ve Zeyneloğlu (2008) tarafından geliştirilen Toplumsal Cinsiyet Rollerini Tutum Ölçeği (TCRTÖ) kullanılarak toplanmıştır (Cronbach alfa değeri: 0.88).

Araştırmadan elde edilen veriler SPSS paket programında; Shapiro-Wilk testi, ortalama, standart sapma, ortanca, minimum ve maksimum değerler ile yüzdeler ve Mann-Whitney U testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan ebeklik bölümü öğrencilerinin yaş ortalaması 21.80±1.51 olup %62.7'si düz lise mezunu, %93.6'sı çekirdek aile üyesi, %80.9'nun gelir durumu orta ve annelerin %86.6'sı ev hanımıdır. Diğer öğrencilerin ise yaş ortalaması 21.84±1.37 olup, %58.5'u düz lise mezunu, %84'ü çekirdek aile üyesi, %79.2'sinin gelir durumu orta, annelerin %83'ü ev hanımıdır. Ebeklik bölümü öğrencilerinin mesleği isteyerek tercih etme oranı %47.3 iken diğer öğrencilerde bu oran %57.5'dir. Ebeklik öğrencilerinin tercihlerinde anne-babaların, diğer öğrencilerde ise öğretmenlerin etkili olduğu görülmüştür. Araştırmada, ebeklik bölümü öğrencilerinin TCRTÖ toplam puan ortancası 161 (min: 115, max: 189), sağlık alanı dışındaki alanlarda öğrenim gören kız öğrencilerin TCRTÖ toplam puan ortancası 160 (min: 125, max: 189) olarak bulunmuştur. Ebeklik bölümü öğrencileri ile sağlık alanı dışındaki bölümlerde okuyan öğrencilerin TCRTÖ'den aldıkları puan ortancaları karşılaştırıldığında aralarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır (p>0.05).

Sonuçlar: Araştırmada elde edilen verilere göre öğrencilerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin eşitlikçi tutuma sahip oldukları ve iki grup arasında toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin bir farklılık olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet rolü, Ebeklik öğrencileri, Sağlık alanı dışındaki alanlarda okuyan öğrenciler

ABSTRACT

Aim: This research has performed descriptively and cross-sectional to compare the attitudes on gender role of midwifery students and female students at universities who have been educated in non-health fields.

Material and Methods: Universe of the research is consisted from 110 students who have been educated in 3rd and 4th class of Midwifery department in a university and 106 female students who have been educated in same university who habited in a dormitory at city center. Instead of sample selection, total 2016 student who were at school and at dormitory and accepted to participate the research and filled the forms completely when the day data collected are included to the research. Data of the research were collected after getting permission from the Institute by Identifying Information Form that consisted from 21 question which prepared by researchers and Gender Roles Attitude Scale (GRAS) which is developed by Zeyneloglu (2008) (Cronbach's alfa value: 0.88).

The data obtained from research are assessed in SPSS package program by using Shapiro – Wilk test, mean, standard deviation, median, minimum and maximum values with percentile numbers and Mann-Whitney U test.

Results: Average age of midwifery students who were attended to the research is 21.80±1.51; 62.7% of them are graduated from ordinary high school, 93.6% of them are members of nuclear family; 80.9 % of them have middle income families; mothers of 86.6% are housewives. Average age of the other students is 21.84±1.37; 58.5% are graduated from ordinary high school; 84% of them are members of nuclear families; 79.2% of them have middle income families; mothers of 83% of them are housewives. 47.3% of midwifery students chosen this profession by their free will; 57.5% of students in the other group chosen their profession by their free will. It's found that preference of midwifery students is influenced by their parents, but the other group is influenced by their teachers. Total median score of GRAS of midwifery students is found as 161 (min: 115, max: 189). Total median score of GRAS of the students of the other group is found as 160 (min: 115, max: 189). According to the comparison between the score median of midwifery students and students of non-health departments, it's determined that difference between them is not significance statistically (p>0.05).

Conclusions: According to the results obtained from the research it's possible to say that students have egalitarian attitudes on gender roles and there is not any difference between these two groups regarding gender roles.

Keywords: Gender role, Midwifery students, Students who have been educated in non-health fields

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

AÇIK KALP AMELİYATI SONRASI STERNUM BÖLGESİNE UYGULANAN SOĞUK UYGULAMANIN POSTOPERATİF AĞRIYA ETKİSİ

Kıvan ÇEVİK¹, Serpil İNCE², Sevgi PAKIŞ ÇETİN³, Ömer TETİK⁴

Gönderim Tarihi / Received: 25/04/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 09/05/2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Antalya, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sevgi PAKIŞ ÇETİN, e-mail: sevgis210188@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Çalışmamız, açık kalp ameliyatı sonrasında sternum bölgesine uygulanan soğuk uygulamanın, derin solunum ve öksürük uygulaması sırasında oluşan ağrıya etkisini incelemek amacıyla planlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklemini 46 kişi oluşturdu. Veriler “Hasta Tanıtım Formu”, “Visüel Analog Skala-VAS” ve “Ağrı İzlem Formu” kullanılarak toplandı. Deney grubundaki hastalara buzdolabında bekletilmiş soğuk jel paket, kontrol grubundaki hastalara ise hiçbir uygulama yapılmadı. Plasebo grubunda da plasebo etkisini belirlemek amacıyla oda sıcaklığında bekletilmiş jel paket kullanıldı. Tüm gruplarda uygulama öncesi ve uygulamadan 15 dk sonra veriler alınıp kaydedildi. Araştırmadan elde edilen verilerin analizi bilgisayarda Statistical Package For Social Science (SPSS) 16 programında Wilcoxon Eş Testi, Ki-Kare testi, Kruskal-Wallis Varyans Analizi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Hastaların genel yaş ortalaması 60.73 + 1.08 (min. 39, max. 81) olup % 58.7’si erkek, % 91.3’ü evli, % 60.9’u ilköğretim mezunudur. Deney, kontrol ve plasebo grubu hastalarının; işlemden önce (p= .102) ve işlemden 15 dk. sonra (p=.378) VAS puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur (p>0.05). Deney grubu hastalarının işlem öncesi 6.93±2.40, işlem sonrası 4.26±2.63; kontrol grubunda sırasıyla 5.68±2.52, 4.86±2.52, plasebo grubunda ise 5.06±2.12, 4.86±2.58’dir. Uygulama sonrası ağrı puan ortalamaları tüm gruplarda azalmasına rağmen sadece deney grubunda istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptandı (p= .001).

Sonuçlar: Soğuk uygulamanın açık kalp ameliyatı sonrası derin solunum ve öksürükle ilişkili ağrı yönetiminde etkili bir yöntem olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Soğuk jel paket, Derin solunum ve öksürük, Hemşirelik girişimi, Açık kalp ameliyatı, Postoperatif ağrı.

ABSTRACT

Aim: The present study was aimed at investigating the effects of cold gel pack applied to the sternum on the pain associated with deep breathing and coughing after open-heart surgery.

Material and Methods: The sample of the study consisted of 46 participants. Data were collected using “Patient information form”, “Visual Analogue Scale-VAS” and the “Pain Monitoring Form”. While cold gel packs kept in the refrigerator were applied to the patients in the experimental group, the patients in the control group had no application. To determine the placebo effect, gel packs kept at room temperature were applied to the patients in the placebo group. Data were collected from all the three groups and recorded before the application and 15 minutes after the application. The data obtained from the study were analysed on a computer using the Wilcoxon test, Chi-square test and Kruskal-Wallis variance analysis in the Statistical Package for Social Science 16.

Results: The mean age of the patients was 60.73 + 1.08 (min. 39, max. 81). Of them, 58.7% were male, 91.3% were married and 60.9% were primary school graduates. The difference between the experimental, control and placebo groups in terms of their mean VAS scores obtained before the procedure (p= .102) and 15 minutes after the procedure (p= .378) was not statistically significant (p>0.05). The mean VAS scores before and after the procedure were 6.93 ± 2.40 and 4.26 ± 2.63 in the experimental group, 5.68 ± 2.52 and 4.86 ± 2.52 in the control group and 5.06 ± 2.12 and 4.86 ± 2.58 in the placebo group, respectively. But in the experimental group; in terms of their mean VAS scores obtained before the procedure and 15 minutes after the procedure was statistically significant (p<0.05). Although the mean VAS scores after the procedure decreased in all groups, only a statistically significant difference was found in the experimental group (p = .001).

Conclusions: It can be said that cold therapy is an effective method for management of sternal incision pain associated with coughing and deep breathing in after open heart surgery patients.

Keywords: Cold gel pack, Deep breathing and coughing, Nursing intervention, Open-heart surgery, Postoperative pain.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İZMİR' BİR DEVLET HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN İŞYERİ ZORBALIĞINA MARUZ KALMA DURUMLARI VE YAŞAM KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Begüm ES¹, Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI²

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Yrd. Doç. Dr. Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI, e-mail: nurgul.gungor@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Kamu hizmetlerinin yaygın olarak sunulduğu sağlık işyerlerinde, yoğun iş yükü, düzensiz ve belirsiz çalışma koşulları sağlık çalışanlarının psikolojik şiddete uğrama riskini arttırmaktadır. Bu araştırmanın amacı, hemşirelerin işyeri zorbalığına maruz kalma durumları ve yaşam kaliteleri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırmanın evrenini 109 hemşire oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik soruların olduğu anket formu, Aydın ve Öcel tarafından geliştirilen İşyeri Zorbalığı Ölçeği ve DSÖ Yaşam Kalitesi Ölçeği SF-36 kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılarak frekans, yüzde, ortalama, standart sapma ve korelasyona bakılmıştır.

Bulgular: Hemşirelerin yaş ortalamaları 37, 7± 9, 07'dir. %94, 5 bayan olup %50.5'i lisans mezunudur. Görev yıl ortalamaları ise 17, 02± 10, 4 olarak bulunmuştur. Hemşirelerin SF 36 yaşam kalitesi puan ortalamaları; Fiziksel Fonksiyon 89.77 ± 15.20, Fiziksel Fonksiyona Bağlı Rol Kısıtlılıkları 38.3 ± 44.94, Ağrı 52.21 ± 21.54, Sağlık Genel Algılanması 44.40 ± 6.36, Vitalite / Enerji 61.74 ± 14.27, Sosyal Fonksiyon 43.34 ± 13.45, Emosyonel Sorunlara Bağlı Rol Kısıtlılıkları 31.19 ± 39.35, Mental Sağlık 68,91 ± 12.86'dır. Hemşirelerin iş yeri zorbalığı toplam puanı 34.78 ± 5.5 olarak bulunmuştur. Hemşirelerin iş yeri zorbalığı toplam puan ortalaması orta düzeyden biraz yüksek bulunmuştur. Hemşirelerin işyeri zorbalığı toplam puanı ile yaşam kalitesi ölçek alt gruplarından fiziksel fonksiyon, fiziksel fonksiyona bağlı rol kısıtlılıkları, vitalite / enerji, ağrı, emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları arasında istatistiksel olarak ters yönlü anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır (p<0.05).

Sonuçlar: Hemşirelerin işyeri zorbalığı puanları arttıkça yaşam kalitesi alt alanlarından fiziksel fonksiyon, fiziksel fonksiyona bağlı rol kısıtlılıkları, vitalite / enerji, ağrı, emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları puanlarının düştüğü saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İşyeri Zorbalığı, Yaşam Kalitesi, Hemşire

ABSTRACT

Aim: Where public health services are commonly offered in the workplace, heavy workload, and irregular and unclear working conditions psychological violence increases the risk of incurring health workers. The purpose of this study is to examine the relationship between exposure to workplace bullying of nurses and the quality of life.

Material and Methods: The population of this research consisted of 109 nurses the type of identifier. Data collected socio-demographic questionnaire, questions Aydın and Öcel developed by the workplace bullying scale was used. WHO quality of life the SF-36 was used. The data SPSS package program by using frequency, percentage, average, standard deviation and correlation are examined.

Results: Nurses the average age of 37, 7± 9, 07. %94, 5 women and 50.5% graduate of undergraduate. Year's average task 17, 02± 10, 4 as were found. Nurses have SF-36 quality of life scores: Physical function 89.77 ± 15.20, Physical function role limitations 38.3 ± 44.94, Pain 52.21 ± 21.54, General perception of health 44.40 ± 6.36, Vitality / Energy 61.74 ± 14.27, Social function 43.34 ± 13.45, Linked to emotional problems role limitations 31.19 ± 39.35, Mental health 68,91 ± 12.86%. Workplace bullying of nurses in the total score 34.78 ± 5.5. Nurses were also slightly higher than the middle level workplace bullying an average of total points. Workplace bullying of nurses with a total score of the scale groups lower quality of life, physical function, physical function, role limitations, Vitality / energy, pain, emotional problems, a statistically significant inverse relationship was found between role limitations (p<0.05).

Conclusions: Workplace bullying as the scores of nurses increased the quality of life sub-area of physical function, physical function, role limitations, Vitality / energy, pain, emotional problems, role limitations scores fell is revealed.

Keywords: Workplace Bullying, Quality Of Life, Nurse

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LİSANÜSTÜ HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARI: TANIMLAYICI ARAŞTIRMALARIN YERİNİ KLİNİK- PREKLİNİK ARAŞTIRMALAR MI ALIYOR?

Hülya KESKİN¹, Özlem KARDAŞ KİN², Aynur TÜREYEN¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İç Hastalıkları Hemşireliği Doktora Programı Öğrencisi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Araş. Gör. Hülya KESKİN e-mail: huyla_k@hotmail.com

ÖZ

Giriş ve Amaç: Ülkemizde hemşirelik araştırmaları ve hemşirelik kuram-kavramları doğrultusunda yapılan bilimsel çalışmalar, hemşirelik yükseköğretim kurumlarının 1955 yılında kurulması ile başlamış, 1982 de Sağlık Bilimleri Enstitülerinin kurulması ve hemşirelik lisansüstü programlarının başlaması ile ivme kazanmıştır. Yüksek lisans ve doktora tez çalışmaları, üniversite düzeyinde hemşirelik eğitimi için akademisyen yetiştirme gereksinimleri, uluslararası bilimsel iletişim, son yirmi yıldır hemşirelik uygulamalarının kanıta dayalı olmasının savunulması, hemşirelik araştırmalarının akademik olarak niteliksel ve niceliksel gelişimini sağlamıştır. Günümüzde deneysel, girişimsel, klinik, preklitik hemşirelik araştırmalarının arttığı görülmektedir. Bu araştırmada hemşirelikte lisansüstü araştırmaların taranması özellikle de klinik ve pre-klinik çalışmaların incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem ve Araştırma Modeli: Bu çalışmada, tarama modeli türlerinden genel tarama modeli kullanılarak edebiyat taraması yapılmıştır.

Veri Toplama Araçları: Çalışmada; Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi resmi sitesinde yayınlandığı ilk tarihten itibaren günümüze kadar gerçekleştirilen hemşirelik alanındaki tezler taranarak, ülkemiz için bu alanlarda yapılan çalışmaların klinik-preklitik eğilimleri belirlenmiştir. Tezlere ulaşım "hemşirelik" anahtar kelimesi dikkate alınarak sağlanmış olup erişime açık, toplam 360 tez üzerinden yürütülmüştür. Tezler yıllarına, yapıldığı üniversitelere, araştırma yöntemine, araştırmanın yapıldığı alana, araştırma temalarına ve bu temaların yıllara göre nasıl bir dağılım gösterdiğine göre dizayn edilmiştir.

Bulgular: Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi resmi sitesinde hemşirelik ile ilgili, 1986-2017 yılları arasında yayınlanan erişime açık toplam 246 yüksek lisans, 1992-2017 yılları arasında toplam 114 doktora tezinin yayınlandığı tespit edilmiştir. Çalışma kapsamı Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi resmi sitesinde yayınlanan tezlerle sınırlı kalmıştır. Ulaşılan yüksek lisans ve doktora tezleri incelendiğinde; ilk olarak 1986 yılında çoğunlukla tanımlayıcı çalışmalar ile başladığı, 1992 yılında klinik araştırmaların da literatürde yer aldığı görülmüştür. 2000 yılından itibaren klinik çalışmaların yaygınlığı hız kazanmış olup son yıllarda tezlerde gittikçe kanıta dayalı çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Son 10 yılda ise hemşirelikte non-farmakolojik alternatif bakım yöntemi ve materyali arayışları ile pre-klinik araştırmaların gündeme geldiği görülmektedir. Doktora tezleri araştırma yöntemine göre incelendiğinde, 1992-2001 yılları arasında 7 tanımlayıcı, 1 fenomenolojik, 9 girişimsel (klinik), 2002-2011 yılları arasında 12 tanımlayıcı, 12 ölçek geçerlik-güvenirlik, 4 fenomenolojik, 34 girişimsel (klinik), 2012-2017 yılları arasında 6 tanımlayıcı, 2 ölçek geçerlik-güvenirlik, 1 fenomenolojik, 20 girişimsel (klinik), 4 pre-klinik teze ulaşılmıştır. Yüksek lisans tezleri araştırma yöntemlerine göre incelendiğinde 1986-1995 yılları arasında 14 tanımlayıcı, 1996-2005 yılları arasında 31 tanımlayıcı 12 girişimsel (klinik), 2006-2015 yılları arasında 142 tanımlayıcı 6 ölçek geçerlik-güvenirlik 28 girişimsel (klinik) 2016 yılında ise 11 tanımlayıcı 5 ölçek geçerlik-güvenirlik çalışması yapılmıştır.

Sonuçlar: Araştırma sonuçlarına genel olarak bakıldığında ülkemizde ilk yıllarda hemşirelik alanında tanımlayıcı analitik, ölçek geliştirme, geçerlilik, güvenilirlik ve fenomenolojik araştırmaların yapıldığı son yıllarda ise klinik ve pre-klinik araştırmaların artış gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lisansüstü, Hemşirelik, Klinik, Pre-klinik, Araştırma

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nursing research and nursing theory and concepts to deal with in Turkey, began with the establishment of the School of Nursing in 1955 and Establishment of Health Sciences Institutes in 1982. It has gained momentum with the start of graduate programs in nursing schools. Master's and doctoral thesis, university based nursing education for the growing requirements of academics, international scientific communications has enabled the development of nursing research at an academic level. For the past two decades, nurses have argued that their practice should be based on evidence. Nowadays experimental, interventional, clinical, preclinical nursing researches are seen to increase. The purpose of this study was to screen clinical and preclinical studies in nursing postgraduate studies.

Materials-Methods and Research Model: In this study, the literature survey was conducted using the general screening model of the screening model types.

Data Collection Tools: In this study, first date of publication to the present day theses in the field of nursing that are performed and scanned in the official website of the Higher Education Council National Thesis Center, trends of clinical and preclinical studies in this field has been determined for our country. Access to theses is provided by considering the key word "nursing". The study is open access thesis was carried out through a total of 360. It is designed according to the years of thesis, the universities where it is made, the method of research, the field of research, the themes of research, and the distribution of these themes according to years. In the last 10 years, pre-clinical researches have come into being with the search of non-pharmacological alternative care method and material in nursing. Details of the findings of the findings will be presented at the congress.

Results: In the official site of the Higher Education Council National Thesis Center, it was determined that a total of 114 doctoral theses were published between the years of 1992 and 2017 and 246 masters theses were published between the years of 1986-2017. All of them are related to nursing and open-access. The theses reached within the scope of the study were limited to theses published in the official site of Higher Education Council National Thesis Center. When the master's and doctoral dissertations are examined, the first began with descriptive studies in 1986, and in 1992 clinical researches took place in the literature. Since 2000, the prevalence of clinical trials has gained momentum and in recent years, evidence-

based practice have been started to be carried out in the thesis. In the last 10 years, pre-clinical researches have come into being with the search of non-pharmacological alternative care method and material in nursing. Details of the findings will be presented at the congress.

Conclusion: When the results of the research are examined in general, it has been determined that in the first years in our country, descriptive analytical, scale development, validity, reliability, phenomenological investigations, clinical and pre-clinical studies have increased in recent years in the field of nursing researches.

Keywords: Postgraduate, Nursing, Clinical, Preclinical, Research

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

VİBRASYON VE SOĞUK UYGULAMANIN DAMAR YOLU AÇMA İŞLEMİ SIRASINDA AĞRI VE ANKSİYETE ÜZERİNE ETKİSİ

Sevgi PAKIŞ ÇETİN¹, Kıvan ÇEVİK²

Gönderim Tarihi / Received: 04/04/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08/05/2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sevgi PAKIŞ ÇETİN, e-mail: sevgis210188@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, intravenöz kateterizasyon sırasında hastalara uygulanan vibrasyon ve soğuk jel paket uygulamasının (Buzzy aygıtı) ağrı ve anksiyete düzeyi üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü, ön test-son test deneysel bir çalışma olarak planlandı. Veri toplama aracı olarak, "Hasta Tanıtım Formu", "İntravenöz Kateterizasyon İşlemine İlişkin Görüş Formu", "Durumluk-Sürekli Anksiyete Ölçeği" ve "Görsel Kıyaslama Ölçeği" kullanıldı. Deney grubundaki hastalara intravenöz kateterizasyon işlemine başlamadan 60 sn. önce Buzzy aygıtı uygulanırken, kontrol grubundaki hastalara standart prosedüre uygun intravenöz kateterizasyon işlemi uygulandı.

Bulgular: Deney grubundaki hastaların ağrı puan ortalamasının 1,04±0,96, memnuniyet puan ortalamasının 95,30±3,89; kontrol grubundaki hastaların ağrı puan ortalamasının 5,32±1,64, memnuniyet puan ortalamasının 82,12±7,48 olduğu ve gruplar arasındaki farkın anlamlı olduğu saptandı (p<0,001). Deney grubundaki hastaların işlem öncesinde durumluk anksiyete puan ortalaması 38,80±4,23, sürekli anksiyete puan ortalaması 46,28±6,19; kontrol grubundaki hastaların işlem öncesinde durumluk anksiyete puan ortalaması 39,76±3,90, sürekli anksiyete puan ortalaması 45,98±6,50 olarak belirlendi. Deney grubundaki hastaların işlem sonrasında durumluk anksiyete puan ortalaması 40,82±3,61, sürekli anksiyete puan ortalaması 46,48±6,44; kontrol grubundaki hastaların işlem sonrasında durumluk anksiyete puan ortalaması 40,84±3,80, sürekli anksiyete puan ortalaması 45,98±6,46 olarak bulundu. Deney ve kontrol grubundaki hastaların intravenöz kateterizasyon öncesindeki ve sonrasındaki durumluk ve sürekli anksiyete puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptandı (p>0, 05). İşlem öncesi ve sonrası nabız hızları karşılaştırıldığında; deney grubunda anlamlı fark saptanırken (p<0, 05); kontrol grubundaki farkın anlamlı olmadığı saptandı (p>0, 05).

Sonuçlar: Buzzy aygıtının intravenöz kateterizasyona bağlı ağrıyı ve nabız hızını azalttığı, durumluk anksiyete düzeyini ve memnuniyet düzeyini arttırdığı, sürekli anksiyete düzeyini etkilemediği saptandı.

Anahtar Kelimeler: İntravenöz kateterizasyon, Vibrasyon, Soğuk uygulama, Ağrı, Anksiyete

ABSTRACT

Aim: This study was designed to determine effects of vibration and cold gel pack application (Buzzy device) to patients on pain and anxiety levels during intravenous catheterization.

Material and Methods: The study was planned as a randomized controlled, pre-test-post-test experimental study. "Patient Identification Form", "Opinion of Form for Intravascular Catheterization", "State-Trait Anxiety Inventory" and "Visual Analog Scale" were used as data collection tool. Catheterization was performed 60 seconds before starting intravenous catheterization procedure by applying Buzzy device to patients in the experimental group. According to standard procedure, catheterization was performed to patients in the control group.

Results: It was found that the mean pain scores of the patients in the experimental group 1,04±0,96, the mean satisfaction scores 95,30±3,89; the mean pain scores of the patients in the control group 5,32±1,64, the mean satisfaction scores 82,12±7,48 and the difference between the groups was significant (p<0,001). Before catheterization, it was found that the mean state anxiety scores of patients in the experimental group 38,80±4,23, the mean trait anxiety scores 46,28±6,19; the mean state anxiety scores of the patients in the control group 39,76±3,90, the mean trait anxiety scores 45,98±6,50. After catheterization, it was found that the mean state anxiety scores of patients in the experimental group 40,82±3,61, the mean trait anxiety scores 46,48±6,44; the mean state anxiety scores of the patients in the control group 40,84±3,80, the mean trait anxiety scores 45,98±6,46. Before and after intravenous catheterization in the each group, it was found that there was not significant between the mean state anxiety scores of patients and the mean trait anxiety scores of patients (p>0,05). When pulse rates are compared before and after the procedure; there was a significant difference in the experimental group (p<0,05); the difference in the control group was not significant (p> 0,05).

Conclusions: Buzzy device was found to reduce pain and pulse rate that depend on intravenous catheterization, to increase state anxiety level and satisfaction level, to can not influence trait anxiety level.

Keywords: Intravenous catheterization, Vibration, Cold application, Pain, Anxiety

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DOĞUM ŞEKLİ ve KAYGI DÜZEYİNİN ANNE BEBEK ETKİLEŞİMİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Ayşe ARASAN¹, Seval CAMBAZ ULAŞ²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ayşe ARASAN, e-mail: ayseakinadnan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı doğum şekli ve kaygı düzeyinin anne bebek etkileşimine etkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tiptedir. Araştırmanın evrenini Turgutlu Devlet Hastanesi doğum salonuna doğum için gelen gebeler oluşturmuştur (N: 2055, %45'i sezeryan ve %55'i normal doğum). Araştırmanın örneği Openepi programıyla %95 güven aralığında, %50 bilinmeyen prevalans, %5 yanılma payı ile ulaşılması gereken en küçük örnek 324 olarak belirlenmiştir. Örnek büyüklüğü doğum şekline göre tabakalandığında 146 sezeryan ve 178 normal doğum olacak şekilde en küçük örnekleme ulaşılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları olarak sosyodemografik form, Durumluk Kaygı Ölçeği ve Anne Bebek Etkileşimi Ölçeği (ilk temas ve 2. gün bölümü) yüz yüze görüşme tekniği ile doldurulmuştur. Verilerin analizinde SPSS 15.00 programı kullanılarak, sayı yüzde dağılımı, Ki kare testi, Mann-Whitney U testi ve One Way Anova testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma grubunu oluşturan annelerin yaş ortalaması 26, 25±5, 37 ve %32, 1'inin ortaokul mezunu olduğu bulunmuştur. Annelerin %48,1'nin ilk gebeliği olduğu, %89, 5'nin bu gebeliği planladığı ve %54, 9'unun normal doğum yaptığı belirlenmiştir. Annelerin durumluk kaygı ölçeği puan ortalaması 41, 73±6, 79, anne-bebek etkileşimi ölçeği ilk temas toplam puan ortalaması 8, 39 ± 1, 92 ve 2. Gün toplam puan ortalaması da 8, 94 ± 1, 67 olarak bulunmuştur. Annelerin doğum şekliyle anne bebek etkileşimi ölçeğinin ilk temas ve 2. Gün toplam puanı arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05). Ancak annelerin kaygı durumuyla; anne bebek etkileşimi ölçeğinin ilk temas ve 2. Gün toplam puanı arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Sonuçlar: Doğum şeklinin anne bebek etkileşimini etkilemediği, temel etkileyen değişkenin kadınların kaygı durumu olduğu belirlenmiştir. Buna göre kadınların normal doğuma karşı olan kaygılarının azaltmanın anne bebek etkileşimini arttıracığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne bebek etkileşimi, Kaygı düzeyi, Doğum şekli

ABSTRACT

Aim: Purpose of this research is to identify the effects of delivery method and anxiety level on mother – baby interaction.

Material and Methods: This is a descriptive study. Pregnant women who have come to delivery room of Turgutlu State Hospital for delivery are consisted the universe of the research (N: 2055, %45 of them by caesarean delivery and %55 of them by vaginal delivery). The sample of the study is determined that smallest sample as 324 which to be reached by 5% error margin, 50% unknown prevalence and 95% confidence interval by Openepi program. By categorizing with delivery method, the smallest sampling is found as 14 caesareans and 178 vaginal deliveries that is the smallest sampling. Socio-demographic form, state anxiety inventory and Mother – Baby Interaction Form (first contact and 2nd day part) which were the data collection tools are filled by face-to-face interview technic. Number percentage distribution, Chi square test, Mann-Whitney U test and One Way Anova tests and SPSS 15.00 program were used in for analyzing of the data.

Results: Average age of mothers in study group is found as 26, 25±5, 37 and 32, 1 % of them are graduated from elementary school. 48, 1 % of them are experienced their first pregnancy, 89, 5 % of tem planned this pregnancy and 54, 9 % of them have vaginal delivery. Average state anxiety scale of these mothers is found as 41,73±6,79 and mother-baby interaction scale first contact average score is found as 8,39 ± 1,92 and total average score of second day is found as 8,94 ± 1,67. There is not any significant difference between delivery method of mothers and total score of first contact and total score of second day of mother – baby interaction scale (p>0.05). But there is a significant difference between anxiety state of mothers and f, rst contact and second day total average score of mother – baby interaction scale (p<0.05).

Conclusions: It's determined that delivery method doesn't affect mother – baby interaction but the essential variant is the anxiety level of mothers. Accordingly, it's considered that decreasing of concern of women for vaginal delivery could increase mother – baby interaction.

Keywords: Mother- Baby interaction, Anxiety level, Delivery method.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DİYABETİK AYAĞA İLİŞKİN BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öznur USTA YEŞİLBALKAN¹, Simge VİDİNLİ¹, İbrahim PALAS¹, Meryem ÖZ¹, Sema ÜSTÜNDAĞ¹

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.05.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Öznur USTA YEŞİLBALKAN, e-mail: o.u.yesilbalkan@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin diyabetik ayağa ilişkin bilgilerini değerlendirmek amacıyla yapılmış tanımlayıcı tipte bir araştırmadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma hemşirelik fakültesinde 25 Ocak- 29 Nisan 2016 tarihleri arasında 2015-2016 eğitim-öğretim yılının güz döneminde yürütülmüştür. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş olup araştırmaya katılmaya gönüllü 411 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın yapılabilmesi için ilgili kurum izni ve araştırmaya katılan bireylerden sözel onam alınmıştır. Araştırmanın verileri; "Birey Tanıtım Formu" ve araştırmacılar tarafından konu ile ilgili literatür taranarak hazırlanan "Diyabetik Ayağa İlişkin Bilgi Formu" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde dağılım hesaplamaları kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin % 80, 8'i kadın, % 19, 2'si erkek ve % 29, 4'ü dördüncü sınıfta eğitim görmekte olduğu saptanmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin % 36, 5'inin ailesinde diyabetli olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin % 60,3'ü diyabetik ayak hakkında bilgisinin olduğunu ve % 59,5'i bu bilgiyi lisans eğitimi sırasında edindiğini bildirmiştir. Öğrencilerin diyabetik ayağa ilişkin soru formunda verdiği yanıtlar değerlendirildiğinde; % 73,7 'si ayak muayenesi sırasında ayna kullanılması, % 88,6'sı ayak tırnaklarının düz kesilmesi gerektiğini ve % 82,7'si ayakta ısı artışının önemli olduğunu bildirirken % 64'ü ise nasırların koparılmasının sorun yaratmadığını ifade etmiştir.

Sonuçlar: Araştırma bulguları genel olarak değerlendirildiğinde; öğrencilerin "diyabetik ayak belirtileri" ne ilişkin doğru yanıt oranlarının yüksek olduğu ancak "ayak muayenesi", "deri bakımı", "ayakkabı seçimi" alanlarında bilgilerinin istenik düzeyde olmadığı belirlenmiştir. Bu nedenle öğrencilerin eğitim programlarında bu konulara dikkat çekilmesi ve klinik alanda ayak muayenesi ve deri bakımı gösterilerek öğrencilerin bu uygulamaları yapması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik ayak bakımı, Bilgi, Hemşirelik

ABSTRACT

Aim: This is a descriptive type of researched carried out to evaluate nursing students' knowledge related to diabetic foot.

Materials and Methods: Research was completed in the nursing faculty between 25 January and 29 April 2016 during fall semester of 2015 – 2016 education year. In research sample selection was used and a total of 411 students who volunteered to participate in study comprised the sampling of research. In order to conduct the research, relevant organization's permission and participants' verbal approval was obtained. Research data were collected by using "Individual Identification Form" and "Information related to Diabetic Foot Form" developed through scanning the relevant literature. In assessment of data, number and percentage distribution was used.

Results: Of the students participated in research 80.8 % were females, 19.2 % males and 29.4 % were taking education in fourth grade. 36.5 % of students reported the presence of diabetes in their families. 60.3 % stated that they had information about diabetic foot and 59.5 % had received this information during undergraduate education. When the answers given by students to the questionnaire related to diabetic foot were evaluated, it was observed that 73.7 % had stated a mirror should be used during foot examination, 88.6 % had said toe nails should be cut straight and 82.7 % had thought a temperature increase on foot important, whereas 64 % thought pulling the callus off would not cause any problem.

Conclusions: When research findings were evaluated it was identified that students' correct answers related to "diabetic foot symptoms" were higher; however, their knowledge concerning "foot examination", "skin care" and "shoe selection" were not at the desired level. Therefore, it can be recommended that in education programs attention should be drawn to this topic and in clinic area foot examination and skin care should be demonstrated and students are allowed to exercise these practices.

Keywords: Diabetic foot care, Knowledge, Nursing

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İNSÜLİN UYGULAMALARINA İLİŞKİN BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öznur USTA YEŞİLBALKAN¹, Bahar CANÇOBAN¹, Hazel GÜRKAN¹, Sema ÜSTÜNDAĞ¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Öznur USTA YEŞİLBALKAN, e-mail: o.u.yesilbalkan@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Tanımlayıcı tipte planlanan araştırmanın amacı; hemşirelik öğrencilerinin insülin uygulamalarına ilişkin bilgilerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma hemşirelik fakültesinde 1 Şubat- 1 Nisan 2016 tarihleri arasında 2015-2016 eğitim-öğretim yılının güz döneminde yürütülmüştür. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş olup araştırmaya katılmaya gönüllü 318 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın yapılabilmesi için ilgili kurum izni ve araştırmaya katılan bireylerden sözel onam alınmıştır. Araştırmanın verileri; öğrencilerin kişisel ve akademik hayatına yönelik toplam 21 soruyu içeren "Öğrenci Tanıtım Formu", konuyla ilgili literatüre göre araştırmacılar tarafından hazırlanmış "İnsülin Uygulamalarına İlişkin Bilgi Formu (45 soru)" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı yüzde dağılım hesaplamaları kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.18±1.56 (18-25) yıl, % 84.91'i kadın ve % 56, 9'u Anadolu lisesi mezunu, %37, 1'i ailesinde diyabetli birey olduğunu bildirmiştir. Öğrencilerin büyük çoğunluğu diyabet (% 73, 6'sı) ve insülin uygulamaları (%79.2) hakkında eğitim aldığını, % 50.9'u insülin uygulaması yapmadığını (n=162) bildirmiştir. Öğrencilerin insülin ve insülin uygulamalarına ilişkin bilgileri değerlendirildiğinde; %75.5'nin insülinin etkilerini bildiğini, %71.7'si insülin tedavisinin bağımlılık yapacağını, %70.4'ü insülin uygulama bölgeleri arasında rotasyon yapılması gerektiğini, %55.3'ü enjeksiyon bölgesi üzerine masaj yada egzersiz gibi faktörlerin insülinin emilimini etkilemeyeceğini, çoğunluğu (%80.5) tüm insülinlerin tok karna yapılacağını bildirmiştir.

Sonuçlar: Araştırmaya katılan öğrencilerin insülin uygulamalarına ilişkin bazı bilgilerinin eksik olduğu, bu nedenle eğitim sırasında öğrencilerin bilgilerinin eksik olduğu konulara daha fazla yer verilmesi ve klinik alanda bu uygulamaları sağlayacak ortamın hazırlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnsülin Uygulamaları, Bilgi, Hemşirelik.

ABSTRACT

Aim: The aim of this descriptive type of research was to evaluate nursing students' knowledge related to insulin application.

Materials and Methods: Research was carried out in the nursing faculty between 01 February and 01 April 2016 during fall semester of 2015 – 2016 education-year. In research sample selection was not used and a total of 318 volunteer students comprised the sampling of research. In order to carry out the research, relevant organization's permission and participants' verbal consent was obtained. Research data were collected by using "Individual Identification Form - 21 questions" related to students' personal and academic life and "Information related to Insulin Application Form – 45 questions" developed by researchers in accordance with relevant literature. In assessment of data, number and percentage distribution was used.

Results: The mean age of the students was 21.18±1.56 years (ranging 18-25), 84.9 % were females and 56.9 % were Anatolian High School graduates. 37.1 % diabetic members in their families. Majority of students (73.6 %) stated that they had received information about diabetes and insulin application (79.2), and 50.9 % did not practice insulin application (n=162). When students' knowledge related to insulin and insulin application was evaluated, it was observed that 75.5 % knew the effects of insulin, 71.7 % said insulin therapy would lead to dependency, 70.4 % said rotation should be made between insulin application areas, 55.3 % thought factors such as massage or exercise applied to injection site would not affect the insulin absorption and majority of them (80.5 %) reported that insulin application should be made on a full stomach.

Conclusions: It was concluded that some knowledge of students participated in research related to insulin application was insufficient; therefore, it is recommended that more space should be given to the lacking topics during education and the environment that will provide these applications in clinic area must be prepared.

Keywords: Insulin Application, Knowledge, Nursing.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN LİSANSÜSTÜ EĞİTİME İLİŞKİN TUTUMLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Nülüfer ERBİL¹, Hilal OSMA², Tuğba ESLEN², Nurdamla YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye,

²Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ordu, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nurdamla YILMAZ, e-mail: nurdamla_01@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik öğrencilerinin lisansüstü eğitime ilişkin tutumları ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu tanımlayıcı araştırmanın örnekleme hemşirelik bölümünde öğrenim gören, araştırmaya katılmaya gönüllü olan öğrenciler alındı. Veriler, soru formu ve Konokman ve Alıcı (2014) tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan "Lisansüstü Eğitime İlişkin Tutum Ölçeği" ile toplandı. Bu ölçek 27 maddeden oluşmaktadır ve 5'li likert tipindedir. Ölçeğin 7 maddesi ters puanlanmaktadır. Bu çalışmada, ölçeğin Cronbach alfa değeri 0.94 bulundu. Araştırmanın yapılması için kurum izni alındı. Araştırmanın verileri, yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, t testi, One Way ANOVA, Kruskal Wallis ve korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %63.2'sinin akademik başarı ortalaması 2.99-2.50 arasında bulundu. Öğrencilerin %66'sının yüksek lisans yapmak istediği, %51.2'sinin lisansüstü eğitim başvuru koşullarını bilmediği, %78'inin lisansüstü eğitimli kişilerin mesleğin profesyonel kimliğine katkı sağlayacağını düşündüğü belirlendi. Hemşirelikte yüksek lisans yapılmak istenen anabilim dalları sırasıyla; cerrahi hastalıkları hemşireliği (%22), psikiyatri hemşireliği (%18.7), doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği (%13.9), halk sağlığı hemşireliği (%11.5), çocuk sağlığı ve hastalıkları hemşireliği (%8.6), hemşirelik esasları (%5.3), hemşirelikte yönetim (%3.8), hemşirelikte öğretim (%3.3), iç hastalıkları hemşireliği (%3.3) idi. Fikri olmayan öğrencilerin oranı %7.7 bulundu. Öğrencilerin %78'i lisansüstü eğitim yapan hemşire sayısının artmasının mesleğin profesyonel kimliğine katkısı olacağını belirtti. Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin Lisansüstü Eğitime İlişkin Tutum Ölçeği puan ortalaması 101.88±20.43 (32-135) bulundu. Ailesinde sağlık çalışanı olan, mesleğin kendisine uygun olduğunu düşünen, akademik başarısı yüksek olan, mezuniyet sonrası akademik alanda çalışmak isteyen, lisansüstü eğitim almak isteyen ve lisansüstü eğitimin mesleğin profesyonel kimliğine katkı sağlayacağını düşünen öğrencilerde lisansüstü eğitime ilişkin puan ortalamasının diğer öğrencilerden yüksek olduğu ve farkın istatistiksel olarak önemli olduğu saptandı. Öğrencilerin yaşı ile Lisansüstü Eğitime İlişkin Tutum Ölçeği puan ortalamaları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu.

Sonuç: Sonuç olarak, öğrencilerin lisansüstü eğitime ilgi duydukları, ancak yeterli bilgiye sahip olmadıkları belirlendi. Öğrencilerin lisansüstü eğitim konusunda planlı ve sürekli bilgilendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Lisansüstü eğitim, Tutum, Hemşirelik öğrencisi

ABSTRACT

Aim: This research was carried out to determine the attitudes of nursing students about graduate education and affecting factors

Materials and Methods: The sample of this descriptive study were included volunteer students in the nursing department. The data were collected by the questionnaire and the "Attitude Scale about Graduate Education" developed by Konokman and Buyer (2014), with validity and reliability studies. This scale consists of 27 items and is of the likert type of 5. The 7 items of scale are scored in reverse. In this study, the Cronbach alpha value of the scale was 0.94. Institutional permission was taken for the research. The data of the study were collected by face-to-face interview method. In the analysis of the data, descriptive statistical methods, t test, One Way ANOVA, Kruskal Wallis and correlation analysis were used.

Result: The average academic achievement of 63.2% of the students was between 2.99-2.50. It was determined that 66% of the students wanted to graduate education, 51.2% did not know the conditions for applying for graduate education, and 78% of them thought that the graduate educated people would contribute to the professional identity of the nursing. The most preferred nursing departments are surgical nursing (22%), psychiatric nursing (18.7%) and obstetrics and gynecology nursing (13.9%). The ratio of the students who did not know about the master's degree was 7.7%. 78% of the students stated that the increase in the number of nurses who are studying at the post graduate level will contribute to the professional identity of the profession. The average score of the attitude scale of the students who were included in the study was 101.88 ± 20.43 (32-135). The average score of Professional Attitude Inventory at Occupation of students who female, voluntarily chose the nursing profession, found the nursing profession as a suitable profession for themselves, thought that nursing is a respectable profession, had high academic achievement, recommended nursing to others, wanted to make post graduate education were higher than other students and the differences were statistically significant.

The average score of Attitude Scale about Graduate Education of students who found the nursing profession as a suitable profession for themselves, thought that nursing is a respectable profession, had high academic achievement, wanted to make graduate education, wanted to work in the academic field after graduation were higher than other students and the differences were statistically significant. There was a significant positive correlation between the age of the students and the mean score of the Attitude Scale about Graduate Education.

Conclusion: As a result, it has been determined that the students are interested in post-graduate education, but they do not have sufficient knowledge. It is recommended that students should be informed about post-graduate education.

Keywords: Graduate education, Attitude, Nursing student

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA'DA SEÇİLMİŞ İKİ BÖLGEDEKİ RİSKLİ GEBELİK PREVALANSI VE NEDENSELLİĞİ

Çağlar SÖĞÜT¹, Pınar ERBAY DÜNDAR²

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çağlar SÖĞÜT, e-mail: c_oztekin@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada Manisa Şehzadeler Toplum Sağlığı Merkezi'ne bağlı iki bölgedeki riskli gebelik prevalansı ve nedenselliğini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Manisa Şehzadeler Eğitim Araştırma TSM'ye bağlı iki aile sağlığı merkezi bölgesinde, 2016 yılında yürütülen kesitsel çalışmanın evreni 360 gebeden oluşmaktadır. Örnek seçilmeyip evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. İl Halk Sağlığı Müdürlüğü kayıtlarından adreslere ulaşılmıştır. Veriler evlerinde bilgilendirilerek katılmayı kabul edenlere yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulanan anketle toplanmıştır. Toplam 206 gebeyle görüşülmüştür, katılım oranı %57.0'dır. Bağımlı değişken; Sağlık Bakanlığı Risk Değerlendirme Formu'na göre tanımlanan 'riskli gebelik'tir. Bağımsız değişkenler; sosyodemografik özellikler, gebelik öyküsü, yaşam tarzıyla ilgili özellikler ve sağlık hizmet kullanımınıdır. Analizde kategorik verilerde Ki-kare, sürekli verilerde bağımsız gruplarda T Testi; çok değişkenli analizde lojistik regresyon modeli kullanılmıştır. Analizler için p<0.05 anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 27.4±5.2'dir. %82.5'i ev hanımı, %56.8'i ortaokul ve üzeri eğitime sahip, %63.1'i alt sosyal sınıftadır. Kadınların %20.9'u eşi ile akrabadır. %21.4'ünde düşük öyküsü bulunmaktadır. Çocuk sayısı ortalaması 1.6±0.8'dir. Mevcut gebelikle ilgili olarak; %78.2'si isteyerek, %94.2'si doğal yolla gebe kalmıştır. Kadınların %11.2'si gebeyken sigara kullanmıştır. Risk Değerlendirme Formu'na göre gebelerin %56.7'si riskli bulunmuştur. Ancak gebelerin sadece %11.2'sine hekim tarafından riskli gebeliği olduğu bildirilmiştir. Analizlerde; düşük öyküsü (p=0.002), akraba evliliği (p=0.003), 3'ten fazla gebelik (p=0.008), istemeyerek gebe kalma (p=0.028), gebelik öncesinde geleneksel aile planlaması yöntemi kullanma (p=0.025), kronik hastalığa sahip olma (p=0.001) ve gebelikte sigara kullanma (p=0.010) riskli gebelikle ilişkili bulunmuştur. İleri analizde; düşük öyküsü, kronik hastalık varlığı ve sigara kullanımı modelde kalan değişkenlerdir.

Sonuçlar: Bu çalışmada riskli gebelik sıklığı %56.7'dir. Riskli gebelikle ilişkili değişkenler; düşük öyküsü, kronik hastalık varlığı ve sigara kullanımınıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Riskli gebelik, Gebe izlemi

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to evaluate the prevalence and causality of risky pregnancies in two regions affiliated to Manisa Şehzadeler Community Health Center.

Material and Methods: This study is a cross-sectional one which is carried out in two health center districts affiliated to Manisa Şehzadeler Education-Research Community Health Center in 2016. The population of study consist of 360 pregnant women. It was aimed to reach the whole population without selecting sample. Addresses were obtained from the records of the Provincial Community Health Department. The data were collected by face-to-face interviews with the participants who were informed at home and agreed to participate study. 206 pregnant women were interviewed; the participation rate is 57.0%. The dependent variable is 'risky pregnancy' defined by the Ministry of Health, Risk Assessment Form. Independent variables are sociodemographic characteristics, pregnancy story, lifestyle characteristics and using health services. In analyzes, chi-square in categorical data, Student's t test in continuous data, Logistic regression in multivariate analysis was used. p<0.05 was significant.

Results: The mean age of women is 27.4±5.2. 82.5% are housewives, 56.8% have secondary education and 63.1% are in lower social classes. 20.9% of the women are related to their husbands. There is an abort story in 21.4%. The mean number of children is 1.6±0.8. Regarding the present pregnancy; 78.2% were willingly and 94.2% were naturally became pregnant. 11.2% of women smoked during pregnancy. According to Risk Assessment Form, 56.7% of pregnancies were found as risky. However, it was reported that only 11.2% of the pregnancies were risky pregnancies by the physician. In the analyzes; having an abort (p=0.002), consanguineous marriage (p=0.003), more than 3 pregnancies (p=0.008), unwillingly pregnancy (p=0.028), using traditional family planning method before pregnancy (p=0.025), having chronic disease (p=0.001) and smoking in pregnancy (p=0.010) were associated with risky pregnancy. In further analysis, having abort, having chronic disease and smoking are the remaining variables in the model.

Conclusions: In this study, the prevalence of risky pregnancy is 56.7%. The variables associated with risky pregnancy are having abort, chronic disease and smoking.

Keywords: Pregnant, Risky pregnancy, Pregnancy follow-up

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HENOCH-SCHÖNLEIN VASKÜLİTİ ETYOPATOGENEZİNDE NÖROMİNİDAZ 1 (NEU1) GENİNİN YERİ VE BÖBREK TUTULUMU İLE İLİŞKİSİ

Nezihe Bilge BAHÇECİ¹, Pelin ERTAN¹, Selçuk YÜKSEL², Nalan NEŞE³, Gönül DİNÇ
HORASAN⁴, Afif BERDELİ⁵

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Nefroloji BD, Manisa, Türkiye

²Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Nefroloji BD Denizli Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik AD

⁵Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD Moleküler tıp Laboratuvarı,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pelin ERTAN, e-mail: pelinertan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada Henoch-Schönlein Vaskülitli tanımlı hastalarda hücrel lizozomal siyalidaz olan NEU1 geni mutasyon taramasının yapılması ve HSV böbrek tutulumunun gelişiminde NEU1 geninin yeri ve öneminin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: HSV böbrek tutulumu olan 50 hasta ve 50 sağlıklı kontrol grubu çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalar demografik özellikler ve NEU1 gen mutasyonu açısından değerlendirilmiştir. Nörominidaz geni PCR yöntemi ile araştırılmıştır.

Bulgular: Hastaların %49.4'ü erkek, %50.6'sı kızdı. %70, 1'inde değişik derecelerde böbrek tutulumu mevcuttu. Hastaların ortalama yaşı 10, 21 (± 3, 95) idi. Kontrol grubunun %40'ı erkek, %60'ı kızdı. Kontrol grubunun ortalama yaşı 11, 24 (± 4, 16) idi. Başvuru anında hastaların %41, 4'ünde karın ağrısı mevcut iken, %95, 4'ünde döküntü, %2, 3'ünde ödem ve %31'inde artrit/artralji mevcuttu. Hastaların tanıları en sık %31 ile sonbahar mevsiminde konmuştur. %21, 8'i son iki haftada ÜSYE geçirmiştir. Hastaların tanı anında hipertansiyon varlığı %6, 9 olarak saptanmıştır. Hastaların %60, 9'unda böbrek tutulumu ve 1 kişide skrotal tutulum saptanmıştır. Hastaların hiçbirinde böbrek fonksiyon testleri ve koagülasyon tetkiklerinde anormallik saptanmadı. Hastaların %66, 7'sinde anlamlı düzeyde proteinüri mevcutken, %73.6'sında hematüri saptanmıştır. Çalışmaya alınan hastaların tamamına cilt biyopsisi yapıldı, lökositoklastik vaskülit ile uyumlu bulundu. On bir hastaya böbrek biyopsisi yapılmış ve IgA nefropatisi ile uyumlu görünüm saptanmıştır. Hastaların gruplara göre biyokimyasal laboratuvar parametreleri arasındaki ilişki incelendiğinde anlamlı ilişki saptanmamıştır. Böbrek tutulumu olan hastaların idrar bulguları ile böbrek tutulumu olmayanlar arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır (p<0,001). HSV böbrek tutulumu olan hastaların idrar bulguları ile böbrek tutulumu olmayanlar arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır.

Sonuçlar: Bu çalışmada lizozomalsiyalidaz olan ve IgA'nın siyalizasyonunda görev alan NEU1 geni ile HSV böbrek tutulumu arasında bağlantı kurulamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Henoch-Schönlein Vaskülitli, Nörominidaz 1 (NEU1) geni, Immunglobulin A

ABSTRACT

Aim: We investigated expression of NEU1 gene which is cellular lysosomal sialidase, in our Henoch-Schönlein Vasculitis-diagnosed patients and tried to clarify its role in the disease formation.

Material and Methods: Fifty patients with HSV renal involvement and 50 healthy control groups were included in this study. Patients were evaluated for demographics and NEU1 gene mutation. NEU1 gene analysis was performed by the PCR method.

Results: Forty-nine comma one four percent of the patients were male and 50.6% were female. Seventy commas one percents' had renal involvement at different grades. The average age of the patients was 10.21 (± 3.95). The forty percent of control group was male and 60% was female. The average age of the control group was 11.24 (± 4.16). At the time of application, 41.4% of the patients had abdominal pain, 95.4% had rash, 2.3% had edema and 31% had arthritis / arthralgia. Patients were most frequently diagnosed during the autumn season with %31. Patients' 21,8% have passed the upper respiratory infection in the last two weeks. Presence of hypertension at the time of diagnosis was 6.9%. Kidney involvement was detected in 60.9% of patients and scrotal involvement in 1 person. None of the patients had any abnormality in renal function tests and coagulation tests. Significant proteinuria was present in 66.7% of the patients and hematuria was detected in 73.6% of the patients. Skin biopsy was performed and all of the patients were found compatible with leukocytoclastic vasculitis. Renal biopsy was performed eleven patients and all of them were detected compatible with IgA nephropathy. When the biochemical laboratory parameters were evaluated between the patients groups and control group, no significant difference was found. The urine findings of the patients with renal involvement was significantly different from those without renal involvement (p < 0.001). No mutations were detected in the NEU1 gene in all HSV kidney-affected patients and the control group.

Conclusions: In this study, there was no link between HSV kidney involvement and the NEU1 gene, which is a lysosomal sialidase and involved in the sialization of IgA.

Keywords: Henoch-Schönlein Vasculitis, Neurominidase 1 (NEU1) gene, Immunglobulin A

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PÜROMİSİN (PAN) İLE NEFROTİK SENDROM GELİŞTİRİLEN RATLARDA 1,25(OH)₂ VİTAMİN D₃ VE PARİKALSİTOLÜN PROTEİNÜRİ İLE PODOSİN VE NEFRİN mRNA ÜZERİNE ETKİSİ

Hamdi METİN¹, Pelin ERTAN¹, Ahmet KESKİNOĞLU², Elgin TÜRKÖZ ULUER³, Sırrı ÇAM⁴, Pembe KESKİNOĞLU⁵, Muhammet Burak BATIR⁴, Damla AKOĞULLARI³

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Nefroloji BD Manisa, Türkiye

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Nefroloji BD

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Ve Embriyoloji AD

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik AD

⁵Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik Ve Tıbbi Bilişim AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pelin ERTAN, e-mail: pelinertan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Nefrotik sendrom çocukluk çağının sonrasında ciddi morbiditelere yol açabilen bir hastalıktır. Steroid tedavisinden başlayarak immünsüpresanlara kadar birçok tedavi prosedürü kullanılmaktadır. Birçok ilacında antiproteinürik ve renoprotektif etkisi denenmektedir. Çalışmamızda 1,25(OH)₂D₃ vitamini ve parikalstolün proteinüri, böbrek doku histolojisi, podosin ve nefrin mrna üzerine etkisini araştırmayı amaçladık

Gereç ve Yöntem: 28 sıçan 4 gruba ayrıldı. Deneysel nefrotik sendrom 10mg/100gr püromisin (PAN) ile sağlandı. Grup 1 sağlam kontrol grubu, Grup 2 PAN ile oluşturulmuş nefrotik sendrom grubu, Grup 3 D vitamini grubu, Grup 4 parikalstol grubu olarak belirlenmiştir. Grup 1'e herhangi bir ilaç uygulaması yapılmamıştır. Grup 2'ye sadece püromisin uygulaması yapılmıştır. Grup 3'e, püromisin uygulaması yapıldıktan sonra 7 gün boyunca hergün intra peritoneal olarak 0,4 µg/kg/gün dozunda 1,25 (OH) 2 D₃ uygulaması yapıldı. Grup 4'e püromisin uygulaması yapıldıktan sonra 7 gün boyunca hergün intraperitoneal olarak 240ng/kg/gün dozunda parikalstol uygulaması yapıldı. 0, 4. Ve 7. Günlerde mesaj yapılarak spot idrar örnekleri toplandı. 7 gün sonrasında sıçanlardan böbrek doku örnekleri alındıktan sonra sıçanlar servikal dislokasyon yöntemi ile sakrifiye edildi

Bulgular: İdrar protein/kreatinin oranının nefrotik sendrom grubunun kendi içerisindeki artışı anlamlı bulunmuştur (p=0.015). Ayrıca parikalstol ve D vitamini gruplarında da protein/kreatinin oranının günler içerisinde artışı anlamlıdır (p=0,008, p=0,030). Fakat gruplar arasında karşılaştırıldığında 0. Gün idrar protein/kreatinin oranları arasında istatistiksel anlamlı farklılık oluşu (p=0,028) sonraki günlerdeki gruplar arasındaki karşılaştırmayı anlamsız kılmaktadır. Nefrin mRNA ekspresyonunda gruplar arasında anlamlı farklılık saptanamamıştır (p=0,721). Podosin mRNA ekspresyonunda, parikalstol grubunda nefrotik sendrom grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı artış saptanmıştır (p=0,003). Yapılan histolojik incelemelerde nefrotik sendrom grubunda glomerüler hipersellülerite saptanmıştır. Parikalstol ve D vitamini grubunda ise minimal glomerüler hipersellülerite saptanmıştır. Fakat podosin ve nefrin için yapılan immünhistokimyasal incelemelerde anlamlı immünreaktivasyon saptanamamıştır (p=0,356, p=0,475).

Sonuçlar: Sonuç olarak parikalstol ve D vitamini ile yapılan çalışmalar ve teorik bilgiler ışığında antiproteinürik ve renoprotektif etkileri olduğunu bilmekteyiz. Yaptığımız çalışmada rakamsal olarak bu etkiyi gözlemlemiş olmamıza rağmen istatistiksel anlamlılık sağlanamamıştır

Anahtar Kelimeler: Nefrotik sendrom, Parikalstol, D vitamini, Nefrin, Podosin, Proteinüri

ABSTRACT

Aim: Nephrotic syndrome is a disease that may give rise to the serious morbidities after childhood period. Several treatment procedures are used, from steroid treatment to immunosuppressants. Antiproteinuric and renoprotective effects are tried in several medicines. In our study, we aimed to investigate the effect of 1,25 (OH) 2D₃ vitamin and paricalcitol proteinuria, renal tissue histology, podocin and nephrin upon mRNA.

Material and Methods: 28 number of rats has been divided into 4 groups. Experimental nephrotic syndrome has been provided with 10mg/100gr of puromycin. Group 1 has been determined as a healthy control group, Group 2 as a nephrotic syndrome group formed by PAN, Group 3 as a vitamin D group, Group 4 as a paricalcitol group. No medication has been realized to Group 1. Only puromycin application has been performed to Group 2 1,25 (OH) 2 D₃ application has been realized intraperitoneally to Group 3 in dose of 0,4 µg/kg/day every day for 7 days after performing the application of puromycin. Paricalcitol application has been realized intraperitoneally to Group 4 in dose of 240ng/kg/day every day for 7 days after performing the application of puromycin. Spot urine samples have been collected after performing massaged on the 0th, 4th and 7th days. After taking renal tissue from the rats after 7 days, rats have been sacrificed by cervical dislocation method

Results: An increase of urine protein/creatinine ratio in nephrotic syndrome within itself has been found significant (p=0.015). In addition, increase of protein/creatinine within days is significant also in groups of paricalcitol and vitamin D (p=0,008, p=0,030). However, when compared between groups, the presence of a statistically-significant difference between urine protein/creatinine ratio on 0th day makes the comparison between the groups meaningless in the following days (p=0,028). No significant difference could have been detected between the groups in mRNA expression of nephrin (p=0,721). In mRNA expression of podocin, no statistically significant increase has been detected according to the nephrotic syndrome group (p=0.003). Glomerular hypersolarity has been found out in the nephrotic syndrome group in performed histological studies. And minimal glomerular hypersolarity has been detected in paricalcitol and vitamin D group. However, no significant immunoreactivity could have been detected in the immunohistochemical studies realized for podocin and nephrin (p=0,356, p=0,475).

Conclusions: As a result, under the light of the studies which have been performed with paricalcitol and Vitamin D and theoretical information, we are aware that there are antiproteinuric and renoprotective effects. Although we have observed numerically this effect in the study that we have carried out, statistical significance has been achieved.

Keywords: Nephrotic syndrome, Paricalcitol, Vitamin D, Nephrin, Podocin, Proteinuria

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ADALİMUMAB TEDAVİSİNE YANIT VEREN HİDRADENİTİS SÜPÜRATİVA OLGUSU

Tubanur ÇETİNARSLAN, Aylin TÜREL ERMERTCAN

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aylin TÜREL ERMERTCAN, e-mail: draylinturel@hotmail.com

ÖZ

Hidradenitis suppurativa (HS); akne inversa olarak da bilinen, genellikle skarlaşmaya kadar ilerleyen, apokrin bezlerin yerleştiği bölgelerde (çoğunlukla aksiller, anogenital ve inguinal), sinüs trakt oluşumları ve süpürasyona neden olan ağrılı lezyonlarla karakterize, kronik inflamatuvar bir deri hastalığıdır. Genel olarak; lokal hijyen, kilo verme, sigarayı bırakma ve travmadan kaçınma önleme yöntemleridir. Farmakolojik tedavi, topikal ve sistemik antibiyotikler, intralezyonel kortikosteroidler, hormonal tedavi ve biyolojik tedavileri (tümör nekroz faktörü α [TNF- α] inhibitörleri) içermektedir.

22 yaşında erkek hasta polikliniğimize 4 yıldır devam eden koltuk altlarında, ensede, anogenital ve inguinal bölgelerde yerleşen, ağrılı, kızamık şişlikler, akıntı şikayetleri ile başvurdu. Dermatolojik muayenede aksiller, anogenital ve inguinal bölgelerde, ensede ağrılı, eritemli nodüller ve sinüsler mevcuttu. Klinik bulgularla hastaya hidradenitis süpürativa tanısı konuldu. Daha önce topikal ve sistemik antibiyotik, sistemik retinoik asit kullanan hastanın lezyonlarında düzelme gözlenmemesi üzerine TNF- α inhibitörü olan adalimumab tedavisi başlandı. Dört aylık adalimumab tedavisi ile lezyonlarında belirgin düzelme saptanan hasta halen adalimumab tedavisine devam etmektedir.

Günümüzde adalimumab tedavisi, standart tedavilere dirençli hidradenitis süpürativada hastalarda uygulanabilen tedaviler arasında iyi bir alternatif olarak düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hidradenitis süpürativa, Tedavi, Biyolojikler, Adalimumab

ABSTRACT

Hidradenitis suppurativa (HS; also known as acne inversa) is a chronic and debilitating inflammatory skin disease that is characterized by painful lesions in apocrine gland bearing areas (mainly, but not exclusively, the axillary, anogenital and inguinal areas) that often progress to scarring, sinus tract formations and suppuration. General measures are local hygiene, weight reduction, smoking cessation and avoidance of skin trauma. Pharmacologic treatment includes topical and systemic antibiotics, intralesional corticosteroids, hormonal therapy and biologic therapy (tumor necrosis factor α [TNF- α] inhibitors).

A 22-year-old male patient presented to our outpatient clinic with painful, erythematous nodules, discharge on the axillary, neck, anogenital and inguinal areas for 4 years. On dermatological examination; there were painful erythematous nodules, sinus tracts on the axillary, anogenital and inguinal areas. According to the clinical findings the patient was diagnosed as hidradenitis suppurativa. Although he was treated with topical and systemic antibiotics and systemic retinoic acid before there was no regression. So, a TNF- α inhibitor, adalimumab treatment was started to the patient. Since distinct improvement was observed with four months' adalimumab, he is still going on adalimumab treatment.

Nowadays adalimumab treatment is considered as a good alternative among treatments that can be started in patients with hidradenitis suppurativa resistant to the standard treatments

Keywords: Hidradenitis suppurativa, Treatment, Biologics, Adalimumab

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SARKOMATOİD RENAL HÜCRELİ KARSİNOM TANILI HASTADA SKALP YERLEŞİMLİ DERİ METASTAZI

Tubanur ÇETİNARSLAN¹, Aylin TÜREL ERMERTCAN¹, Peyker TEMİZ², M. Kürşat
EVRENOS³, Talha MÜEZZİNOĞLU⁴

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Deri vır Zührevi Hastalıklar AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Patoloji AD

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstruktif Cerrahi AD

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Prof. Dr. Aylin TÜREL ERMERTCAN, e-mail: draylinturel@hotmail.com

ÖZ

Renal hücreli karsinom (RCC) tüm yetişkin malignitelerinin %2-3'ünü oluşturur ve bu tümörün kutanöz metastaz insidansı %2,8-6,8'dir. Son yıllarda görüntüleme yöntemleri sayesinde hastalığın erken evrelerinde teşhisi daha kolay olmaktadır. Bununla birlikte, RCC teşhis anında hastalığın evresinin ilerlemesi durumunda çok ölümcül bir tümör olmaya devam etmektedir. RCC'nin kutanöz metastazları genellikle hastalığın geç bir manifestasyonudur ve kötü prognoz ve visseral rekürrens ile ilişkilidir. Berrak hücreli renal hücreli karsinomda (ccRCC) sarkomatoid özelliklerin varlığı kötü prognoz göstergesidir ve patogenezi bilinmemektedir.

49 yaşında erkek hasta saçlı deride asemptomatik, kırmızı-mor renkli şişlikler yakınması ile tarafımıza konsülte edildi. Hastanın öyküsünde evre IV renal hücreli karsinom tanısı mevcuttu. Hastanın sol böbreğine nefrektomi yapılmıştı, aynı zamanda akciğerlerde multipl metastazları mevcuttu. Saçlı derideki lezyonları 6 ay önce ortaya çıkmış ve hızla büyümüşü. Dermatolojik muayenede; skalpte, yüzeyinde telenjektaziler bulunan 15x10 cm boyutlarında eritemli-viyolase renkte 2 adet subkutan nodül izlendi. Dermoskopik bakışında eritemli zeminde telenjektazik damarlar ve beyaz skuam görüldü. Nodül kenarından alınan deri biyopsisinde, epidermis ile ilişkili olmayan, berrak sitoplazmalı, veziküler nükleuslu, nükleoluslu belirgin, bazı alanlarda içsileşme eğilimi gösteren tümör hücrelerinin dermisi doldurduğu görüldü. CD10, CK-PAN-AE1-AE3, PAX8 ve Vimentin pozitif. Klinik, dermoskopik ve histopatolojik bulgularla sarkomatoid renal hücreli karsinom metastazı olarak değerlendirildi.

Hastaya nefrektomi sonrasında tümör gelişimini bloke eden ve anjiyogenezi inhibe eden tirozin kinaz reseptör inhibitörü olan pazopanib başlanmıştır. Sonrasında fayda görmemesi nedeniyle pazopanib kesilip, rapamisin (mTOR) inhibitörü everolimus ile tedaviye devam edildi. Tedaviye rağmen hastalık progrese olmaya devam etti, plevral efüzyon gelişen ve hospitalize edilen hasta kardiyak arrest sonrası ex oldu.

RCC'li hastalarla ilgili yayınlanan vakaların çoğunda, deri metastazlarının gelişimi ilk tanıdan altı ay ila beş yıl sonrasında ve nefrektomi operasyonu yapıldıktan sonra olmaktadır. Bazı hastalarda ise deri metastazları ortaya çıktıktan sonra renal hücreli karsinom tanısı konulmaktadır. Olgumuzda, deri metastazlarının gelişimi nefrektomiden beş ay sonra gerçekleşmiştir.

Metastatik RCC'nin sistemik tedavisi, TKI'ler ve mTOR inhibitörlerinin bulunması sayesinde belirgin bir şekilde değişmiştir. Ancak bazı vakalarda, bizim olgumuzda olduğu gibi, hastalık tüm tedavilere rağmen ilerlemektedir

Anahtar Kelimeler: Renal hücreli karsinom, Metastaz, Deri

ABSTRACT

Renal cell carcinoma (RCC) accounts for 2-3% of all adult malignancies and the incidence of cutaneous metastasis from this tumor is 2.8-6.8%. Thanks to the increase in image diagnosis in recent years, these tumours are easier to diagnose at an early stage of the disease. However, it continues to be a highly lethal tumour in the event of the disease being widely disseminated at the time of diagnosis. Cutaneous metastases of RCC are usually a late manifestation of the disease, and are associated with a poor prognosis and visceral recurrence. The presence of sarcomatoid features in clear cell renal cell carcinoma (ccRCC) confers a poor prognosis and is of unknown pathogenesis.

A 49-year-old male patient with stage IV RCC in his left kidney and metastatic lesions in both lungs underwent left radical nephrectomy consulted to our dermatology department with asymptomatic, red nodules on the scalp. He had noted that this lesion occurred 6 months previously, and it had rapidly increased in size. On dermatologic examination; there were two violaceous erythematous, subcutaneous nodules with telangiectasias on the scalp 15x10 cm in size. On the erythematous ground, teleniectasic vessels and white squam were seen on dermoscopic examination. A skin biopsy taken from the edge of the nodule showed tumor cells that were not associated with the epidermis and filled the dermis, with clear cytoplasm, vesicular nuclei, nucleoli-specific cells, and cells with tendency to spindle in some areas. CD10, CK-PAN-AE1-AE3, PAX8 and Vimentin were positive. Based on clinical, dermoscopic and histopathological findings, the diagnosis was sarcomatoid renal cell carcinoma metastasis.

After the operation, he was started on pazopanib that is a potent and selective multi-targeted receptor tyrosine kinase inhibitor that blocks tumour growth and inhibits angiogenesis. After that, the treatment was continued with everolimus as an inhibitor of mammalian target of rapamycin (mTOR). The patient's cancer has continued to progress despite treatment. Pleural effusion was detected, patient hospitalized and cardiac arrest developed and he was ex.

In most of the cases published regarding patients with RCC, the development of skin metastases takes place within six months to five years of the initial diagnosis and after performing the nephrectomy, except in some cases in which RCC has been diagnosed after removing the skin lesion. In our case, the development of skin metastases occurred five months after nephrectomy. The systemic treatment of metastatic RCC has changed dramatically with the development of TKIs and mTOR inhibitors. But in some cases, as in our case, the disease progresses despite all treatments

Keywords: Renal cell carcinoma, Metastasis, Skin

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TOTAL KALÇA ARTROPLASTİ CERRAHİSİ PLANLANAN SHEEHAN SENDROMLU BİR OLGUNUN ANESTEZİ YÖNETİMİ

İsmet TOPÇU¹, Elif KOCA¹, Arzu AÇIKEL¹, Hüseyin YERCAN²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji AD Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İsmet TOPÇU, e-mail: topcuismet@yahoo.com

ÖZ

Giriş: Sheehan sendromu (postpartum hipofiz nekrozu), "empty sella sendromu"nun önemli nedenlerinden biridir. Gebelik süresince genişlemiş pitüiter bez postpartum dönemde iskemiyeye daha duyarlı hale gelmektedir. Kanama veya hipotansiyona bağlı hipoperfüzyon sonucu bezde infarktüs oluşur ve klinik olarak ortaya hipopituitarizm ortaya çıkar. Hipopituitarizmi olan cerrahi girişim uygulanacak hastalarda peroperatif hormon replasmanı hayati önem teşkil etmektedir. Bu yazıda 27 yıl önce Sheehan sendromu tanısı almış kalça artroplastisi operasyonu planlanan bir olgunun anestezi yönetimi sunulmuştur.

Olgu Sunumu: Kalça artroplastisi cerrahisi planlanan 67 yaşında bayan hasta anestezi polikliniğine başvurmuştur. Özgeçmişte 27 yıl önce Sheehan sendromu ve hipofizer hipotiroidi ve 10 yıl önce hipertansiyon tanıları aldığı ve tedavisinde levotiroksin sodyum 50 mcg tb, prednisolon 5 mg tb, irbesartan/hidroklorotiazid tedavisi aldığı öğrenildi. Laboratuvar incelemesinde hemogram, biyokimya, elektrolit ve koagülasyon testleri normal sınırlarda gözlemlendi. Hormon seviyeleri; serbest T4:0.54 ng/mL(N:0.61-1.2), TSH:0.01 Uu/mL(N:0.38-5.33), kortizol:1.49 mg/dL(N:3.09-22.4), IGF1:33 ng/mL(N:69-200) düzeyleri düşük diğer hormon düzeyleri normal sınırlarda gözlemlendi. Fizik muayenede santral obezite dışında herhangi bir anormallik saptanmadı. Serbest T4, TSH ve kortizol düzeyleri düşük olan hastaya endokrinoloji konsültasyonuna göre; levotiroksin tedavisi, operasyon gününe kadar 75 mcg, postoperatif haftanın 5 günü 50 mcg-2 günü 75 mcg olarak düzenlendi. Ayrıca preoperatif dönem ile postoperatif dönem oral gıda alımı başlanana kadar 40 mg metilprednisolon 24 saatlik infüzyon şeklinde verilmesi planlandı. Operasyona alınan hastaya induksiyonda 100 mg propofol, 0,15 mg fentanil, 50 mg rokiyonyum bromür ve induksiyondan hemen sonra 100 mg metilprednisolon ve 25 mg ranitidin uygulandı. Anestezi idamesine desfluran ve remifentanil infüzyon ile devam edildi. Olgunun intraoperatif takibinde herhangi bir sorun yaşanmadı. Operasyon bitiminde ekstübe edilen hasta ortopedi ve travmatoloji servisine gönderildi. Postoperatif kontrol hemogram, elektrolit düzeyleri normaldi. Hormon düzeyleri de serbest T3:2.79pg/mL (N:2.8-4.7), TSH:<0.01Uu/mL (N:0,38-5,33) dışında normaldi. Hastanın serviste yapılan takiplerinde herhangi bir sorun yaşanmadı. Postoperatif 4. günde levotiroksin haftada 5 gün 50mcg-2 gün 75 mcg, prednisolon 5 mg tab. Tedavisine devam edilmesi önerileriyle taburcu edildi.

Tartışma: Sheehan sendromunun tedavisi eksik hormonların yerine konması esasına dayanır. Özellikle adrenokortikal ve tiroid hormonlarının replasmanı yaşamsal önemdedir. Peroperatif adrenokortikal hormonların eksikliği ciddi sıvı elektrolit dengesizliği, ateş, hipotansiyon, sepsis ve toksik psikoz tablosuna neden olabilir. Bu hastalarda hiponatremi en sık elektrolit bozukluğu olup genellikle preoperatif kortizol tedavisine yanıtı iyidir. Hiperkalemi sık olmamakla birlikte bu hastalarda görülebilir ve ventriküler aritmi riskini artırır. Peroperatif hipotiroidizm başta kardiyovasküler sistem olmak üzere pulmoner, renal, santral sinir sisteminde depresyona sebep olabilmektedir. Bu olguda perioperatif glukokortikoid ve tiroid hormonlarının uygun dozlarla replasmanı ile postoperatif olası komplikasyonların ortaya çıkması önlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sheehan Sendromu, Anestezi

ABSTRACT

Introduction: Sheehan syndrome (postpartum pituitary necrosis) is one of the major causes of "empty sella syndrome". During the pregnancy, the enlarged pituitary gland becomes more susceptible to ischaemia in the postpartum period. Infarction occurs in the gland as a result of hypoperfusion due to bleeding or hypotension, and clinically hypopituitarism occurs. Peroperative hormone replacement is vital in patients with hypopituitarism undergoing surgery. In this article, the anesthesia management of a case with planned hip arthroplasty operation with Sheehan syndrome, diagnosed 27 years ago, was presented.

Case Report: A 67-year-old female patient who was scheduled for hip arthroplasty surgery applied to anesthesia polyclinic. It was learned that she was diagnosed with Sheehan syndrome and hypophyseal hypothyroidism 27 years ago and hypertension 10 years ago and was given levothyroxine sodium 50 mcg tb, prednisolone 5 mg tb, and irbesartan/hydrochlorothiazide treatment. Hemogram, biochemistry, electrolyte and coagulation tests were observed at the normal limit in the laboratory examination. Hormone levels; free T4:0.54 ng/mL(N:0.61-1.2), TSH:0.01 Uu/mL(N:0.38-5.33), cortisol:1.49 mg/dL(N:3.09-22.4), IGF1:33 ng/mL(N:69-200) were low and other hormone levels were normal. Physical examination revealed no abnormality other than central obesity. According to the patient's endocrinology consultation with low free T4, TSH and cortisol levels; levothyroxine therapy was administered at 75 mcg up to the day of operation and 50 mcg for 5 days and 75 mcg for 2 days postoperatively. It was also planned to administer 40 mg methylprednisolone as a 24-hour infusion in pre-operative period and until postoperative oral food intake period starts. The patient undergoing the operation received 100 mg propofol, 0.15 mg fentanyl, 50 mg rocuronium bromide in the induction and 100 mg methylprednisolone and 25 mg ranitidine immediately after induction. Anesthesia was maintained with desflurane and remifentanil infusion. There was no problem following the intraoperative follow-up of the case. The patient, who was extubated at the end of the operation, was sent to orthopedics and traumatology service. Postoperative control hemogram and electrolyte levels were normal. Hormone levels were normal except free T3:2.79pg/mL (N: 2.8-4.7), TSH :< 0.01Uu/mL (N: 0, 38-5, 33). The patient had no problems with the follow-up in the service. On the 4th postoperative day, she was discharged with the suggestion to continue treatment of levothyroxine 50 mcg for 5 days, 75 mcg for 2 days, prednisolone 5 mg tab.

Discussion: The treatment of Sheehan's syndrome is based on the replacement of missing hormones. Especially, replacement of adrenocortical and thyroid hormones is of vital importance. Lack of peroperative adrenocortical hormones can cause severe fluid electrolyte imbalance, fever, hypotension, sepsis and toxic psychosis. Hyponatremia is the most common electrolyte disorder in these patients and generally responds well to preoperative cortisol treatment. Hyperkalemia can be seen in these patients, although not often, and increases ventricular arrhythmia risk. Peroperative hypothyroidism can cause pulmonary, renal and central nervous system depression, especially the cardiovascular system depression. In this case, replacement of perioperative glucocorticoids and thyroid hormones with appropriate doses prevented the occurrence of postoperative complications.

Keywords: Sheehan Syndrome, Anesthesia

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KLİNİĞİMİZDEKİ LAPAROSKOPIK BÖBREK CERRAHİSİ SONUÇLARIMIZ

Oktay ÜÇER¹, Yunus Erol BOZKURT¹, Talha MÜEZZİNOĞLU¹, Gökhan TEMELTAŞ¹, Bilal H. GÜMÜŞ¹, Oğuzhan Kutalmış ÖZER¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Oktay ÜÇER, e-mail: uceroktay@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Laparoskopik ürolojik cerrahiler günümüzde özellikle böbrek ve prostat cerrahisinde sık olarak kullanılmaktadır. Amacımız kliniğimizde uyguladığımız laparoskopik böbrek cerrahisi peroperatif ve postoperatif verilerini sunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Temmuz 2016 ve Mart 2017 tarihleri arasında uyguladığımız laparoskopik ürolojik cerrahiler geriye dönük olarak incelendi. Hastaların peroperatif ve postoperatif verileri değerlendirilerek sunuldu.

Bulgular: 38 (22 erkek, 16 kadın) hastaya kliniğimizde laparoskopik böbrek cerrahisi uygulandı. Hastaların ortalama yaşı 54.3±13.9 yaş (21-80) idi. 29 laparoskopik böbrek cerrahisi yaklaşımının tümü transperitoneal olarak gerçekleştirildi. 14 hastaya radikal nefrektomi, 8 hastaya basit nefrektomi, 7 hastaya renal kist eksizyonu, 4 hastaya üreterolitotomi ve 1 hastaya sürrenalektomi, 1 hastaya pyeloplasti, 1 hastaya pyelolitotomi, 1 hastaya üreteroüreterostomi ve 1 hastaya nefroureterektomi uygulandı. Bir hastada (%; 1 basit nefrektomi) renal ven yaralanması, bir hastada da (%3.33; 1 basit nefrektomi) sürrenal ven yaralanmasına bağlı peroperatif kanama meydana geldi. Ancak her iki vakada da kanama kontrolü laparoskopik olarak yapıldı. 29 hastanın hiçbirinde komplikasyon ya da cerrahinin zorluğuna bağlı olarak açık cerrahiye geçilmedi. Perop kanama olan 2 hasta dışında major komplikasyon yaşanmadı. 2 hastada kan transfüzyonu ihtiyacı oldu. Tüm vakalarda 3 veya 4 port kullanıldı. Operasyon süresi ortalama 2 saat 10 dakikaydı. Hasta yatış süreleri ortalama 2,6 gün idi.

Sonuçlar: Kliniğimizde uygulanan ilk 29 laparoskopik renal cerrahi sonuçları, başarı ve komplikasyon oranları literatürle uyumlu bulundu. Laparoskopik cerrahi, yüksek başarı oranı ve düşük morbidite ve kısa yatış süresi ile ürolojik patolojilerin cerrahi tedavisinde güvenli, etkin ve minimal invazif bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopi, Renal cerrahi, Deneyim

ABSTRACT

Aim: Laparoscopic urological surgeons are frequently used in renal and prostate surgery today. Our aim is to present the peroperative and postoperative data of laparoscopic renal surgery performed in our clinic.

Material and Methods: Laparoscopic renal surgeries we performed between July 2016 and March 2017 were retrospectively reviewed. Peroperative and postoperative data of the patients were evaluated and presented

Results: 38 (22 males, 16 females) patients underwent laparoscopic renal surgery in our clinic. The mean age of the patients was 54.3 ± 13.9 years (21-80). 29 all of the laparoscopic surgical approaches were performed as transperitoneal. 14 patients had radical nephrectomy, 8 patients had simple nephrectomy, 7 patients had renal cyst excision, 4 patient's ureterolithotomy 1 patient surrenalectomy, 1 patient pyeloplasty, 1 patient pyelolitotomy, 1 patient üreteroüreterostomy and 1 patient nefroureterectomy, and one patient underwent nephroureterectomy. Renal vein injury occurred in one patient (3.44%; 1 simple nephrectomy). In one patient (3.44%, 1 simple nephrectomy), peroperative bleeding due to adrenal venous injury occurred. However, hemorrhage control was performed laparoscopically in both cases. None of the 29 patients complained of open surgery due to the complication or difficulty of the surgeon. There were no major complications except 2 patients with perioperative bleeding. Blood transfusion was needed in 2 patients. 3 or 4 ports were used in all cases. The average duration of operation was 2 hours, 10 minutes. The mean hospital stay was 2.6 days.

Conclusions: The results of the first 29 laparoscopic renal surgical procedures performed in our clinic were found to be consistent with the literature in terms of success and complication rates. Laparoscopic surgery is a safe, effective and minimally invasive method for the surgical treatment of urological pathologies with high success rate, low morbidity and short hospital stay

Keywords: Laparoscopy, Renal surgery, Experience.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

RELAPS REFRAKTER VE İLK HAT KRONİK LENFOPROLİFERATİF HASTALIK TEDAVİSİNDE BENDAMUSTİN VE RİTUXİMAB; İLK SONUÇLARIMIZ

Neslihan ERDEM¹, Burcu Ceren ULUDOĞAN², Sena Ece DAVARCI², Mine MISKIOĞLU³,
İsmet AYDOĞDU³

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ İç Hastalıkları, Kütahya Gediz Devlet Hastanesi, Kütahya, Türkiye

² İç Hastalıkları, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa, Türkiye

³ Hematoloji, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Neslihan Erdem, e-mail: nesliherdem@gmail.com

ÖZ

Amaç: Kronik Lenfositör Lösemi (KLL) ve Non-Hodgkin Lenfoma (NHL) değişken kliniklerle prezente olmaktadır. Tedavilerinde kullanılan fludarabin kombinasyonları, yaşlı hastalarda kalıcı ve uzun süreli aplaziye neden olabilmektedir. Rituksimab ve bendamustin kombinasyonu (R-B) da bu hastalıkların tedavisinde kullanılan diğer bir rejimdir. (1) Biz de relaps refrakter ve ilk hat kronik lenfoproliferatif hastalık tedavisinde bendamustin ve rituksimab alan hastalarımızın sonuçlarını bildirmeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamız 2015 Aralık-2017 Ocak tarihleri arasında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Hematoloji Bilim Dalı'na başvuran KLL veya NHL tanısı olarak bendamustin tedavisi verilen 9 hastayı kapsamaktadır. Hastalar retrospektif olarak incelenmiş olup, yaş, cinsiyet, ilaca başlandığındaki Binet sınıfı, ECOG skoru, 17p delesyon durumu (FISH yöntemi ile), kaç kür bendamustin aldıkları, varsa yan etkileri, tedaviye yanıtları değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bendamustin kullandığımız dokuz hastanın üçü erkek olup, hastaların yaş ortalaması 67,5 olarak saptanmıştır. Altı hasta KLL, iki hasta MCL, bir hasta da Waldenstrom makroglobulinemisi tanısıyla izlenmiştir. Hastaların tedavi başlangıcından önce üçü Binet C iken üç hasta Binet B idi. Daha önce aldıkları tedaviler Tablo 1 de gösterilmiştir. Bir hastamızda 17p delesyonu saptanmıştır. Hastalarımıza endikasyon dışı onam alınarak maksimum 6 kür verilmiştir. Bir hasta exitus olması, bir hasta tümör lizis gelişmesi bir hasta da rituksimaba reaksiyon gelişmesi nedeniyle sadece bir kür alabilmiştir. Yan etki olarak lökopeni iki hastada gelişmiş olup, altı hastamız tedaviye yanıt vermiştir.

Sonuçlar: FCR, KLL'de sıklıkla ilk hat tedavide kullanılır, ancak bu tedavinin kalıcı aplazi ve enfeksiyon gibi yan etkileri vardır. Yapılan çalışmalarda, R-B ile %88 yanıt oranı elde edilmiş olup ve nötropeni ve enfeksiyon yan etkileri FCR'den daha az olarak saptanmıştır. (Özel Sayı) Düşük toksisite insidansı nedeniyle refrakter / relaps veya naif düşük dereceli lenfoma ve KLL tedavisinde R-B kullanılmaktadır. (3) Hastalarımızda 2 gün boyunca 20 mg / m² bendamustin verilmiş olup, yanıt veren altı hastamızın ikisinde lökopeni saptanmıştır. Yan etkiler iyi tolere edilmiş ve kalıcı aplazi görülmemiştir. Hastalarımıza vermekte olduğumuz bu tedaviler gelecekte doğru bir değerlendirme yapmak için yeni veriler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bendamustin, Kronik lenfosittik lösemi (KLL), Non-Hodgkin lenfoma (NHL).

ABSTRACT

Aim: Chronic lymphocytic leukemia (CLL) and non-hodgkin lymphoma (NHL) show variable clinical courses. The combination of rituximab and bendamustine (R-B) is used in the treatment of these patients. (1) Since fludarabine combinations cause permanent and long-lasting aplasia in elderly patients, we reported the results of R-B treatment in first line therapy or relapsed therapy.

Material and Methods: Our study included 9 patients who applied to Manisa Celal Bayar University Department of Hematology between December 2015-January 2017, diagnosed with CLL or NHL and received bendamustine. Age, gender, Binet class, ECOG score, 17p deletion status (detected by fluorescence in situ hybridization) of the patients, side-effects, responses, number of cycles and post-treatment progression-free survival were assessed.

Results: Three of nine patients were male and the mean age of the patients was 67.5. Six patients were followed with CLL, two patients with MCL, and one patient with Waldenstrom Macroglobulinemia. Three patients were Binet C and three patients were Binet B before treatment. Treatments received previously are given in Table 1. In one patient 17p deletion was detected. Patients received maximum six cycles. Three patients had only one cycle of R-B, one had tumor lysis, one had drug reaction against rituximab and one died. Six patients responded to R-B and leukopenia was seen in two patients.

Conclusions: FCR is frequently used as first-line treatment in CLL, but this treatment has side effects such as persistent aplasia and infection. In a study, 88% response rate was obtained with R-B, and neutropenia and infection side effects were less common than FCR. (Özel Sayı) Because of lower incidence of toxicity, it is used in refractory/relapse or treatment naive low-grade lymphoma and CLL. (3) We have given 20 mg/m² for 2 days in our patients. In our six patients who responded, two of them had leukopenia. Side effects were well tolerated and permanent aplasia wasn't seen. The treatment we continue to give to our patients will provide us new data to make a correct evaluation in the future.

Keywords: Bendamustine, Chronic lymphocytic leukemia (CLL), Non-Hodgkin lymphoma (NHL).

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

NADİR GÖRÜLEN DERİ EKİ TÜMÖRÜ TRİKOBLASTİK KARSİNOM İLE 3 OLGU SUNUMU

Mustafa Kürşat EVRENOS¹, Yavuz TULUY¹, Ulaş BALI¹, Merve ÖZKAYA¹, Peyker TEMİZ²,
Yavuz KEÇECİ¹, Aylin TÜREL ERMERTCAN³, Levent YOLERİ¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Plastik Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Patoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Dermatoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mustafa Kürşat Evrenos, e-mail: mkevrenos@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Trikojenik tümörler kıl foliküllerinin embriyogenik prekürsörlerinden köken alırlar. Trikoblastik karsinom (TK) ise nadir görülen malign trikojenik tümördür. En çok saçlı deri ve boyunda ortaya çıkar. Klinik ve histopatolojik açıdan bazal hücreli karsinom (BCC) ile ayırımının yapılması gerekir.

Gereç ve Yöntem: 2014 ve 2016 yılları arasında hastanemizde farklı yerleşimli BCC ile karışan 3 TK olgumuzu sunuyoruz.

Bulgular: **Olgu 1:** 78 yaşında erkek hasta, 4 yıl önce pubik bölgede başlayan 10x10 cm çapında ülsere görünümlü penis kökünü saran ve penil üretraya invazive lezyon ile başvurdu. Sağ inguinal bölgede lenf nodu palpe edildi. Hastadan insizyonel biyopsi yapıldı. Biyopsi BCC düşündürmekle birlikte ayırıcı tanıda squamoz hücreli karsinom (SCC) ve malign deri eki tümörü yer almakta olarak raporlandı. Hastanın preop çekilen pelvik MRG'de lezyonun cilt, cilt altı yerleşimli olduğu; üretrayı, glans penisi invaze ettiği raporlandı. PET-BT'de bilateral inguinal ve eksternal iliak lenf nodu metastazları ile uyumlu görünüm raporlandı. Lezyon penis dahil edilerek ve intraop sağ inguinal bölgedeki şüpheli lenf nodundan eksizyonel biyopsi gönderilerek eksize edildi. Patoloji TK olarak raporlandı. Hastaya bilateral inguinal ve eksternal iliak lenf nodu diseksiyonu yapıldı. Patoloji sağ eksternal iliak lenf nodlarına 1 adet metastaz olarak raporlandı.

Olgu 2: 61 yaşında erkek hasta sağ lateral kantusta 2 cm çaplı ülsere lezyon nedeniyle başvurdu. İnsizyonel biyopsi malign epitelyal tümör olarak raporlandı. Orbita MRG'de sağ lateral kantus ile lakrimal gland arasında nekrotik kitle olarak raporlandı. Frozende bulbusta tümör izlenen hastaya egzanteryon önerildi, ancak hasta kabul etmemesi üzerine defekt lokal flep ile onarıldı. Patoloji TK olarak raporlandı. PET-BT'de sağ akciğerde malign natürde lezyon ve mediastinal lenf nodu metastazları saptandı. Hasta adjuvan tedaviyi reddetti. Takiplerinde BT ile kontrolleri yapılan hastanın beyin, abdomen ve boyun BT normal sınırlarda olarak raporlandı. Toraks BT'de akciğerde görülen malign lezyon devam ediyor olarak raporlandı. Post operatif 18. ayda orbitada nüks izlenmedi. **Olgu 3:** 87 yaşında bayan hasta 2 yıl önce sağ frontoparietal bölgede 3x3 cm'lik noduler ülsere kitle nedeniyle başvurdu. İnsizyonel biyopsi sonucu BCC olarak raporlanan hasta opere edildi. Patoloji TK olarak raporlandı. Postoperatif 6. ay çekilen beyin BT'de patolojik bulgu izlenmedi. Hastanın 9 aydır nüksü gözlenmedi.

Sonuçlar: TK nadir görülen malign deri eki tümördür. Klinik ve histopatolojik olarak BCC ile karışabilir. Olgularımızda da öncelikle BCC düşünülmüş, kesin tanıyı ise lezyonun total eksizyonu sonrasında almışlardır. Sistemik metastaz yapabildiğine dair yeterli veri olmayan bu tümörde bir hastamızda eksternal iliak lenf nodu metastazı izlenmiştir. Bu nedenle TK tanısı alan hastalara metastaz açısından değerlendirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Trikoblastik karsinom, Bazal hücreli karsinom

ABSTRACT

Aim: Trichogenic tumors originate from embryogenic precursors of hair follicles. Trichoblastic carcinoma (TCC) is a rare malignant trichogenic tumor. Most occur on scalp and neck. Clinically and histopathologically, basal cell carcinoma (BCC) should be differentiated.

Material and Methods: Between 2014 and 2016, we offer 3 different TK events mixed with BCC.

Results: **Case 1:** A 78-year-old male patient was admitted to the penile urethra with invasive 10x10 cm ulcerous-looking lesion surrounding the root of a penis beginning 4 years ago in the pubic region. The lymph node was palpated in the right inguinal region. Incisional biopsy was performed. Squamous cell carcinoma (SCC) and malignant skin tumor involvement were reported at the differential diagnosis, although biopsy suggests BCC. Pelvic MRI of the patient reported that the lesion infiltrated the skin, subcutaneous; urethra and glans penis. In PET-CT, bilateral inguinal and external iliac lymph node metastases was reported. The lesion was excised by inclusion of the penis and by sending an excisional biopsy from the suspicious lymph node in the right inguinal region. Pathology was reported as TCC. Bilateral inguinal and external iliac lymph node dissection was performed. The pathology was reported as 1 metastasis to the right external iliac lymph nodes.

Case 2: A 61-year-old man was admitted to the right lateral canthus with a 2 cm diameter ulcerated lesion. Incisional biopsy was reported as malignant epithelial tumor. On Orbita MRI, a necrotic mass between right lateral canthus and the lacrimal gland was reported. Intraoperative frozen was studied. Exanteryon of the bulbous tumor was recommended. But the patient was treated with a deflected tulle flap because he refused. Pathology was reported as TCC. On PET-CT, malignant natural lesions in the right lung and mediastinal lymph node metastases were detected. The patient refused to treat the adjuvant. Thorax CT is reported to continue malignant lesion in the lung. No postoperative recurrence was observed in the orbit at 9 months with MRI.

Case 3: An 87-year-old female patient was admitted 2 years ago due to a 3x3 cm nodular ulcerated mass in the right frontoparietal region. An incisional biopsy was performed. The biopsy was reported as BCC. Patient without bone invasion was operated. Pathology was reported as TCC. No pathological findings were observed in postoperative CT at 6 month. The patient has not seen recurrence for 18 months for orbital tumor.

Conclusions: TCC is a rare malignant skin invasion tumor. It may be misdiagnosed as BCC clinically and histopathologically. In our cases, first BCC was considered and when the exact diagnosis was made, the lesion was taken after total excision. In this tumor, which is not enough data for systemic metastasis, external iliac lymph node metastasis was observed in one patient. For this reason, it is necessary to evaluate TCC in terms of disease metastasis.

Keywords: Trichoblastic carcinoma, Basal cell carcinoma.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PERİNEAL KANAL ANOMALİSİ: OLGU SUNUMU

Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Bilal ARIKBAŞI¹, Ömer YILMAZ¹, Cüneyt GÜNŞAR¹, Aydın ŞENCAN¹

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aydın Şencan, e-mail: aydin.sencan@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Perineal kanal anomalisi, anorektal malformasyonların çok nadir görülen formlarından biridir. Bu anomalide, anüs normal lokalizasyonda ve açık olarak görülürken, anal kanal ile vestibulum arasında bir fistül vardır. Perineal kanal anomalisinin tedavisi için değişik cerrahi yöntemler tanımlanmıştır. Bu çalışmanın amacı, kolostomisiz antero-sagittal yaklaşımın etkinliğini tartışmaktır.

Bulgular: 1 yaşında kız hasta. Aile, kaka yaparken vestibulum vajenden de kaka geldiğini fark etmiş. Olgu anorektal malformasyon (H tipi anorektal fistül) tanısı ile yatırıldı. Fizik bakıda anüsü açık ve normal lokalizasyonunda, vestibulum vajenin sol lateralinde yaklaşık 8 mm çapında fistül ağzının olduğu görüldü. Fistül ağzından sokulan kateterin rektumun anterior duvarında dentat ligamentin hemen üzerindeki bir alandan çıktığı görüldü. Anterosagittal yaklaşımla fistül eksize edilerek onarım yapıldı. Olgu şifa ile taburcu edildi. 6. Ay kontrolde nüks saptanmadı.

Sonuçlar: Perineal kanal anomalisi kolostomisiz olarak antero-sagittal yaklaşımla güvenli bir şekilde yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Perineal kanal, Anorektal malformasyon, H tipi fistül

ABSTRACT

Aim: Perineal canal anomaly is one of a very rare form of anorectal malformations. At this anomaly, anus is seen in normal localization and open, while there is a fistula between the anal canal and the vestibulum. Different surgical methods for the treatment of perineal canal anomalies have been defined. The aim of this study is to discuss the effectiveness of the antero-sagittal approach without colostomy.

Results: The patient was 1-year-old girl. The family noticed excharge of stool from vestibulum vagina while she was pooing. She was hospitalized with the diagnosis of anorectal malformation (H-type anorectal fistula). At the physical examination, anus was open and showing normal localization and there was a fistula with 8 mm diameter at the left lateral position of vestibulum vagina. The catheter which was introduced from the fistula emerged from an area just above the dentate ligament on the anterior rectal wall. An anterosagittal approach was used to excise the fistula. The case was discharged with healing. No recurrence was detected in the postoperative 6-month control.

Conclusions: As a result, perineal canal anomaly can be done safely with anterosagittal approach without colostomy

Keywords: Perineal canal, Anorectal malformation, H-Type fistula

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPLENİK KİSTİK ECHINOCOCCOSIS'İN PERKUTAN TEDAVİSİ

Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Aydın ŞENCAN¹, Halis Can DEMİRTÜRK¹, Cüneyt GÜNŞAR¹,
Fatih DÜZGÜN², Serdar TARHAN²

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aydın Şencan, e-mail: aydin.sencan@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Echinococcosis kisti, sıklıkla karaciğer ve akciğere yerleşir. Ekstrahepatik yerleşim özellikle dalağın tutulumu son derece nadirdir. Dalak tutulumunda klasik olarak önerilen cerrahi tedavi yöntemi ise splenektomidir. Bu çalışmada amaç, splenik kistik echinococcosis'in tedavisinde perkutan drenajın etkinliğini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 7 ve 14 yaşında splenik kist hidatik saptanan 2 olgu sunulmuştur

Bulgular: İlk olguda kist, dalağın hilusuna yakın bölgede ve 4 cm çapında saptanırken diğer olguda kistin boyutları 6.5 cm dir. Bu olguda aynı zamanda karaciğerde 5 cm ve sol akciğerde de 2.5 cm lik iki kist daha saptanmıştır. Her iki olguda perkutan drenaj başarı ile uygulanmış splenektomi gerekmemiştir. Postoperatif herhangi bir komplikasyon gelişmemiştir. İkinci olgudaki karaciğer kisti de aynı seansta perkutan drenajla boşaltılmıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak; çocukluk çağında splenik kistik echinococcosis, perkutan drenajla başarılı bir şekilde tedavi edebilir. Erken yaşlarda splenektomi, enfeksiyon etkenlerine karşın immun sistemin savunmasız kalmasına neden olabilir. Bu nedenle splenektomi kararı vermeden önce perkutan drenaj denenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kist hidatik, Echinococcosis Kisti, Dalak, Perkutan tedavi

ABSTRACT

Aim: Echinococcosis cyst is often located in the liver and lung. Extrahepatic involvement of the spleen is extremely rare. The classical surgical treatment method for spleen involvement is splenectomy. The aim of this study is to investigate the effectiveness of percutaneous drainage in the treatment of splenic cystic echinococcosis

Material and Methods: In this study two cases of splenic hydatid cyst, 7 and 14 years old, are presented.

Results: In the first case, splenic cyst is localized in the region near the hilum of spleen and 4 cm of diameter, while in the other, the cyst is 6.5 cm in size. In the second case, there were additional hydatid cysts at liver and lung with the diameters of 5cm and 2.5 cm respectively. In both cases the percutaneous drainage for splenic cysts were made with success and no splenectomy required. We didn't see any postoperative complications. Associated liver cyst of the second case was treated with percutaneous drainage in the same session.

Conclusions: As a result; in childhood, splenic cystic echinococcosis can be successfully treated with percutaneous drainage. Splenectomy at an early age can cause the immun system to remain vulnerable to infections. Therefore, percutaneous drainage should be tried before splenectomy deciding.

Keywords: Hydatid cyst, Echinococcosis cyst, Spleen, Percutaneous treatment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ANAOREKTAL MALFORMASYONLARIN NADİR BİR FORMU, REKTAL STENOZ: OLGU SUNUMU

Aydın ŞENCAN¹, Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Bilal ARIKBAŞI¹, Cüneyt GÜNŞAR¹,
Ömer YILMAZ¹

Gönderim Tarihi / Received:01.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aydın Şencan e-mail: aydin.sencan@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Rektal stenoz, anorektal malformasyonların çok nadir görülen bir formudur. Az da olsa barsak pasajına izin verdiği için tanıda gecikmeler olabilir. Çalışmanın amacı, rektal stenozlu olgularda klinik yaklaşım ve tedavi seçeneklerini tartışmaktır

Bulgular: 19 aylık erkek hasta, safralı kusma, huzursuzluk, karında distansiyon, kaka yapamama ve kilo alamama şikâyeti ile hastanemize başvurdu. Benzer şikayetlerinin yenidoğan döneminden beri olduğu ifade edildi. Fizik bakıda anüs, normal lokalizasyonda orta hatta, ancak "huni anüs" görünümündeydi. Anal açıklıktan en ince feeding kateterin bile, rektum içinde ilerlemediği görüldü. Hastada aynı zamanda atrial septal defekt olduğu da saptandı. Gerekli hazırlıklar tamamlandıktan sonra önce sigmoid kolostomi açıldı. Yaklaşık 3 ay sonra modifiye posterior sagittal anorektoplasti (PSARP) uygulandı. Postoperatif erken dönemde anal dilatasyonlara başlandı ve kolostomisinin kapatılması planlandı.

Sonuçlar: Rektal stenozlu olgularda pasaj, kısmen açık olduğu için tanıda gecikmeler olabilir. Ancak fizik bakıda "huni anüs" görünümü, anorektal malformasyonları akla getirmelidir. Anüsden ilerletilen bir kateter ile rektal stenozun olup olmadığı kolaylıkla anlaşılabilir. Modifiye PSARP operasyonu, anüs ve rektumun arka duvarının bozulmadan rektumun aşağı çekilmesine imkan verdiği için tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Rektal stenoz, Rektal atrezi, Anorektal malformasyon,

ABSTRACT

Aim: Rectal stenosis is a rare form of anorectal malformation. Its diagnosis may be delayed because although few, it allows the passage of stool. The aim of this study is to discuss the clinical approach and treatment options in cases of rectal stenosis.

Results: 19 months- old male patient admitted with the symptoms of bilious vomiting, discomfort, abdominal distention, difficulty in defecation and inability to gain weight. Similar complaints had been present since the neonatal period. At physical examination, anus was in the middle line and normal localization but it was in the shape of "funnel anus". The thinnest feeding catheter could not be passed through the anal canal. The patient also had atrial septal defect. Colostomy and two months later, modified posterior sagittal anorectoplasty were performed. Anal dilatations were started at the early postoperative period.

Conclusions: As a result, diagnosis of rectal stenosis can be delayed because there is incomplete obstruction for the passage of stool. However, "funnel-shaped anus" at physical examination should bring the diagnosis of anorectal malformations to mind. The diagnosis of rectal stenosis can easily be made with the passage of a rectal catheter through the anal canal. Modified PSARP may be preferred because it allows the pulling down of rectum without disturbing the rectal and anal posterior wall

Keywords: Rectal stenosis, Rectal atresia, Anorectal malformation

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

VAJENDE NADİR GÖRÜLEN YABANCI CİSİM: DİSK PİL

Arzu ŞENCAN, Gizem ÖZDEMİR, Demet PAYZA

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹DR Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi EAH Çocuk Cerrahisi Kliniği

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Arzu ŞENCAN, e-mail: arzusencan71@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Disk pil yutmaya bağlı olarak özofagusta korozif hasarlanma geliştiği bilinmektedir. Ancak vajinal yerleşimli disk pillere bağlı vajinal yanık çok nadir görülmektedir. Bu çalışmada vajenden disk pil çıkartılan ve buna bağlı olarak vajinal yanık saptanan 18 aylık kız hastayı sunmak amaçlanmıştır

Gereç ve Yöntem: 18 aylık kız hasta, yaklaşık 5 gündür devam eden huzursuzluk, idrar yaparken ağlama, koyu renkli idrar yapma, genital bölgeyi tutarak ağlama şikayetleri ile başvurdu. Başvurudan 5 gün önce oyuncakları ile oynarken aniden ağlama ve huzursuzluk geliştiği, çocuğun elinde 10 kuruşluk madeni para görüldüğü ifade edildi. Fizik muayenesinde özellik yoktu. Laboratuvar incelemesinde WBC: 12.94/uL, CRP: 1.94 mg/dL, TİT: 6 lökosit saptandı. Çekilen ayakta direkt batın grafisinde pelvik bölgede 1x1 cm çaplı, düzgün sınırlı, yuvarlak yabancı cisim görüldü. Batın ultrasonografisinde patolojik bulgu yoktu. Hasta vajinal yerleşimli yabancı cisim ön tanısı ile anestezi altında muayeneye alındı. Vajinoskopide vajen içinde 1x1 cm çaplı disk pil saptanıp Magyl pensi ile çıkartıldı (Resim 2). Vajen giriinden itibaren sol yan, alt ve üst duvarda, yaklaşık 1 cm uzunlukta semisirküler mukozal yanık ve pile bağlı renk değişikliği saptandı (Resim 3). Sistoskopi’de mesane içi olağandı. Hastaya Ampisilin-Sulbactam, Aminoglikozid ve Metranidazol’ dan oluşan üçlü antibiyotik ve antienflamatuvar tedavi başlandı. 3 günlük izlem sonrasında oral antibiyoterapi verilerek salahl ile taburcu edildi. 6 aylık izlemde sorun görülmeydi.

Sonuçlar: İdrar yapmada zorluk, sık idrara çıkma, huzursuzluk, pelvik ağrı, vajinal akıntı şikayetleri olan kız çocuklarda vajinal yerleşimli disk pilden şüphelenilmeli, acil olarak vajinoskopi eşliğinde çıkartılmalıdır

Anahtar Kelimeler: Vajinal yabancı cisim, Disk pil, Çocuk

ABSTRACT

Aim: Button batteries are known to cause corrosive injury in the esophagus when ingested. However, vaginal burn injury due to disc batteries are very rare. In this study, we aimed to present a 18-month-old female patient with vaginal button battery and vaginal mucosal injury due to the battery

Material and Methods: A 18-month-old female patient admitted with the complaints of discomfort, crying during micturation, urine with dark color, crying holding the external genitalia. She had the history of a sudden cry while playing with her toys and the parents had found a coin in her hands. Physical examination was normal. Laboratory findings were; WBC: 12.94/uL, CRP: 1.94 mg/dL, urine analysis: 6 leucocysts. Plain radiography revealed a round foreign body with smooth boundary 1x1 cm in diameter in the pelvic region. Abdominal ultrasonography was normal. She was taken to the operating room for examination under general anesthesia with the prediagnosis of vaginal foreign body. Vaginoscopy revealed a button battery in the vagen and it was removed with Magyl forceps. Semicircular mucosal burn on the left, upper and lower wall of the vagina 1 cm in length and dark coloration due to the button battery was observed. Cystoscopy was normal. Broad spectrum antibiotics including Ampisilin-Sulbactam, Aminoglicozide and Metranidazole and antienflammatory therapy was started. She was discharged with oral antibiotherapy on the 3rd day. 6 months follow-up period was uneventful.

Conclusions: Vaginal button battery should be kept in mind in the diagnosis of female patients with complaints of dysuria, discomfort, pelvic pain or vaginal discharge and it should be promptly removed with vaginoscopy.

Keywords: Vaginal foreign body, Button battery, Child

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLUK ÇAĞINDA MESANE TRİGONUNDA SAPTANAN EKTOPIK PROSTAT DOKUSU

Arzu ŞENCAN, Şenol ÖZTÜRK, Hüseyin BADEM, Malik ERGİN,
Aytaç KARKINER, Uğur ÖZKAN

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi EAH

²Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Çocuk Cerrahisi Kliniği

³Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Patoloji Kliniği

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Arzu ŞENCAN, e-mail: arzusencan71@gmail.com

ÖZ

Amaç: Genitoüriner sistemde ektopik prostat dokusu nadir görülen bir patolojidir. Bildirilen olguların çoğu erişkin hastalara aittir. Bu çalışmada, mesane trigonunda ektopik prostat dokusu saptanan 13 yaşındaki erkek hastayı sunmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 13 yaşında erkek hasta birkaç gündür devam eden karın ağrısı, kusma şikayetleri ile dış merkeze başvurmuş. Çekilen batın ultrasonografisinde mesane içinde yaklaşık 3 cm kitle saptanması üzerine hastanemize sevk edilmiş. Daha önce herhangi bir üriner semptomu olmayan hastanın fizik muayenesinde; sağ alt kadranda defans, hassasiyet, rebound mevcuttu. Hemogramda WBC: 16.49/uL, CRP: 20.96mg/dL idi. İdrar tetkikinde özellik yoktu. Hasta akut apandisit ön tanısı ile operasyona alındı. Perfore apandisit, lokalize peritonit saptandı, apendektomi uygulandı. Yapılan tanısal sistoskopiye; her iki üreter orifisi trigon köşesinde, olağan görünümde idi. Trigonda, her iki orifis ortasında 1 cm çaplı, lümen içine 1 cm uzanım gösteren sert polipoid kitle saptandı. Eksize edildi. Patoloji sonucu ektopik yerleşimli prostat dokusu ile uyumlu rapor edildi. Postoperatif dönemde sorunu olmayan hasta izlemin 3. Günü salahl ile taburcu edildi. 1 yıllık izlemi sorunsuz seyretti.

Sonuçlar: Çocukluk çağında üriner sistemde ya da dışında nadir de olsa ektopik prostat dokusu görülebilmektedir. Üriner semptomları olan ya da tesadüfi olarak çekilen USG'de mesane içi kitle saptanan asemptomatik erkek hastalarda ektopik prostat olasılığı akla getirilmelidir. Ektopik prostat dokusu malign transformasyon gösterebildiğinden, bu hastaların uzun süreli takip edilmeleri önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ektopik prostat, Mesane, Çocukluk çağı

ABSTRACT

Aim: Ectopic prostatic tissue in the genitourinary system is a rare pathology. Most of the reported cases are in adulthood. In this study, a 13-year-old male patient with ectopic prostatic tissue in the bladder trigone was reported.

Material and Methods: A 13-year-old male patient had admitted to another hospital with complaints of abdominal pain and vomiting. Abdominal ultrasonography had revealed a mass 3 cm in diameter inside the bladder. He was then referred to our hospital. He had no previous history of urinary symptoms. Physical examination revealed defense, rebound and tenderness in the right lower abdomen. Laboratory findings were; WBC: 16.49/uL, CRP: 20.96 mg/dL. Urine analysis was normal. He was operated with the prediagnosis of acute apandicitis. Perforated apandicitis and localized peritonitis were observed and apendectomy was performed. Diagnostic cystoscopy revealed a firm, polypoid mass in the middle of the trigone 1x1 cm in diameter. The mass was excised and the histopathologic examination was consistent with ectopic prostatic glandular tissue. He was discharged from the hospital on the 3rd postoperative day. Control bladder sonography was normal and the 10-month follow-up period was uneventful.

Conclusions: Ectopic prostatic tissue is a rare pathology in childhood that can be seen in the genitourinary or extragenitourinary system. The diagnosis of ectopic prostatic tissue should be kept in mind in male patients with urinary symptoms or in asymptomatic patients with mass inside the bladder. As ectopic tissue may show malignant transformation, long term follow-up of these patients is important.

Keywords: Ectopic prostate, Bladder, Childhood

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLARDA VEZİKÖRETERAL REFLÜ'NÜN ENDOSKOPIK TEDAVİSİNDE POLİAKRİLATPOLİALKOL KOPOLİMER VE DEXTRANOMER/HYALURONİK ASİD SONUÇLARININ KARŞILAŞTIRMASI

Arzu ŞENCAN¹, Gizem ÖZDEMİR¹, Uğur ÖZKAN¹, Başak UÇAN¹, Münevver HOŞGÖR¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹DR.Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Arzu Şencan, e-mail: arzusencan71@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, veziköretoral reflünün endoskopik tedavisinde kullanılan poliakrilat polialkol kopolimer (PPC) ve dextranomer/ hyaluronik asit (Dx/Ha)'in sonuçlarını karşılaştırmayı amaçladık.

Gereç-Yöntem: Kliniğimizde Ocak 2010- Ağustos 2015 yılları arasında endoskopik olarak tedavi edilen veziköretoral reflü (VUR) lü hastalar geriye dönük olarak incelendi. Posterior üretral valv, ektopik ureter, çift toplayıcı sistem, paraüretoral divertikül, nörojen mesane gibi anomalileri olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Enjeksiyon materyali olarak poliakrilatpolialkol kopolimer uygulanan hastalar Grup 1'e, dextranomer/ hyaluronik asit uygulananlar ise Grup 2'ye dahil edildi. Hastalar yaş, cinsiyet, reflü derecesi, reflünün tarafı, renal skar, enjekte edilen hacim, ureter orifis görünümü, enjeksiyonun başarısı, komplikasyonlar ve takip süresi açısından incelendi. Reflünün kaybolması başarı, aynı ya da düşük derecede sebat etmesi başarısızlık olarak kabul edildi.

Bulgular: Grup 1'de 150 (104K, 46 E), Grup 2'de 91 (64K, 27 E) olmak üzere toplam 241 hasta çalışmaya dahil edildi. Grup 1'de toplam 199 renal birime, Grup 2'de toplam 129 renal birime enjeksiyon uygulandı. Grup 1'de hastaların yaş ortalaması 5.8 yıl (3 ay- 18 yıl), Grup 2'de 5.4 (2.5 ay-13 yıl) idi. Ortalama enjekte edilen hacim Grup 1'de 0.5 ml (1 dzm-1 cc), Grup 2'de 0.6 ml (1 dzm-2 cc), ortalama takip süresi Grup 1'de 2.8 yıl (8 ay-56 ay), Grup 2'de 2.2 yıl (8 ay- 67 ay) idi. Genel başarı oranı Grup 1'de %79.8 (159/199), Grup 2'de %59.6 (77 /129) idi (p=0.3). Üreterovezikal bileşke obstrüksiyonu (UVBO) sadece Grup 1'de 6 hastanın 8 ureterinde (%4) gelişti. Bu hastaların hepsine açık cerrahi ile Cohen ureteroneostostomi (UNS) yapıldı. Grup 1'de 25 hastanın 45 renal birimine (%22.6), Grup 2'de ise 21 hastanın 36 renal birimine (%28) reflünün devam etmesi nedeniyle Cohen UNS yapıldı.

Sonuç: VUR'nün endoskopik tedavisinde kullanılan PPC ve Dx/Ha'in başarısı arasında anlamlı fark görülmemektedir. Ancak PPC enjeksiyonu sonrasında UVBO gelişebileceğinin akılda tutulması ve bu hastaların uzun süre takip edilmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Veziköretoral reflü, Endoskopik tedavi, Polietilen polialkol kopolimer, Dextranomer hyaluronik asit

ABSTRACT

Aim: In this study, we aimed to compare the results of polyacrylate polyalcohol copolymer (PPC) and dextranomer/ hyaluronic acid (Dx/Ha) in the endoscopic treatment of vesicoureteral reflux.

Material and Methods: Patients with vesicoureteral reflux treated with endoscopic injection between January 2010- August 2015 were retrospectively reviewed. Patients with anomalies such as posterior urethral valve, ectopic ureter, duplex system, paraureteral diverticula, neurogenic bladder were excluded from the study. Patients treated with PPC was classified as Group 1, patients treated with Dx/Ha as Group 2. The analyzed parameters were age, sex, grade and laterality of reflux, renal scarring, the injected volume, the ureteral orifice configuration, follow-up period, the success of injection and complications.

Results: 150 patients (104 F,46 M) with 199 refluxing renal units in group 1 and 91 patients (64 F,27 M) with 129 renal units in Group 2, a total of 241 patients were included in the study. In Group 1, mean age of the patients was 5.8 years and 5.4 years in Group 2. The mean injected volume was 0.5 ml and 0.6 ml, respectively. The mean follow-up period was 2.8 years in Group 1 and 2.2 years in Group 2. The overall success rate was 79.8% (159/199) and 59.6% (77/129), respectively (p=0.3). Vesicoureteral junction obstruction (VUJO) developed in 8 ureters of 6 patients (4%) only in PPC group. All of these patients underwent open Cohen ureteroneocystostomy (UNS). Ureteral reimplantation was performed in 45 ureters (22.6%) in Group 1, 36 ureters (28%) in Group 2 for persistent VUR.

Conclusion: No statistically significant difference was observed in the success rates of PPC and Dx/Ha in the endoscopic treatment of VUR. However, the development of VUJO after PPC injection should be taken into account and these patients should be followed-up for long time.

Keywords: Vesicoureteral reflux, Endoscopic treatment, Polyethilen polyalcohol copolymer, Dextranomer hyaluronic acid

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPONDILOARTRİTLİ HASTALARDA LEPTİN, IL-6, HEPİDİN DÜZEYLERİNİN HASTALIK AKTİVİTESİ VE AEROBİK EGZERSİZ İLE İLİŞKİSİ

Elmas KURU AKYOL¹, Canan TIKIZ¹, Özgür AKGÜL², Fatma TANELİ³, Tuğba GÖKTALAY⁴, Lale CERRAHOĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received: 06.052017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Hafsa Sultan Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Hafsa Sultan Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Romatoloji Bilim Dalı,

³ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Hafsa Sultan Hastanesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı,

⁴ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Hafsa Sultan Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Canan TIKIZ, e-mail: canan.tikiz@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Spondiloartritli hastalarda serum leptin, IL-6 ve hepsidin hastalık aktivitesinin değerlendirilmesinde bir belirteç olarak kullanılabilirliğini saptamak ve aerobik egzersiz ile aralarındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya 25 nonradyografik aksiyel spondiloartrit(nr-aksSpA) ve 25 ankilozan spondilit(AS) hastası ve 20 sağlıklı gönüllü dahil edildi. AS'li 10 hastaya, 30 dk. aerobik ve 15 dk. germe egzersiz seansları toplam 15 seans düzenlendi. Hastaların egzersiz öncesi ve sonrası serum leptin, IL-6, hepsidin düzeyleri bakıldı, hastalık aktivitesi laboratuvar belirteçleri C-reaktif protein (CRP) ile eritrosit sedimentasyon hızı, klinik belirteçleri Bath Ankylosing Spondylitis Disease Activity Score (BASDAI), Bath Ankylosing Spondylitis Functional Index (BASFI), visüel analog skala (VAS) skorları hesaplandı, artan hızda mekik yürüme testi (AHMYT) uygulandı. Antropometrik olarak vücut ağırlığı, boy, bel çevresi ve kalça çevresi ölçümleri yapıldı, sonuçlar ile vücut kitle indeksi ve bel/kalça çevresi oranı hesaplandı. Egzersiz almayan gruplarda başvuruda bir kez tetkikleri alındı ve antropometrik ölçümleri yapıldı. Gruplar arası sonuçlar karşılaştırıldı, sonuçların hastalık aktivitesi ile ilişkisi yorumlandı. Egzersiz alan grubun egzersiz öncesi ve sonrası verileri karşılaştırıldı.

Bulgular: AS, nr-aksSpA ve kontrol grupları arasında serum leptin, IL-6, hepsidin düzeylerinde anlamlı farklılık saptanmadı. Hastalık aktivitesi belirteçlerinden CRP ile hepsidin arasında pozitif korelasyon saptandı ($r = 0,30$, $p = 0,01$). Egzersiz alan AS'li hastalarda egzersiz öncesine göre AHMYT ile ölçülen VO₂ maks ve yürüme mesafesi anlamlı artış gösterdi (sırasıyla $p = 0,036$, $p = 0,036$). Hastalık aktivitesi klinik belirteci BASDAI, BASFI'de istatistiksel anlamlı olmayan düşüş, VAS'ta istatistiksel anlamlı düşüş ($p = 0,014$) ile birlikte leptinde istatistiksel anlamlı azalma ($p = 0,047$) gözlemlendi.

Sonuçlar: Aerobik egzersiz ile AS'li hastaların VO₂ maks ve yürüme mesafesinde artış, dolayısıyla kardiyopulmoner enduransta artış sağlandı. Fakat aerobik egzersiz ile inflamasyon ve hastalık aktivitesi arasında açıkça bir ilişki gösterilemedi. Aerobik egzersiz sonrası leptindeki düşüş ile hastalık aktivitesi arasında ilişki olabileceği fakat bu konuda kullanılan ölçüm yöntemlerin yetersiz kaldığı düşünüldü. CRP ile pozitif korele olan hepsidin hastalık aktivitesini değerlendirmek için objektif bir belirteç olabilir fakat bu konudaki sınırlı veri nedeniyle daha çok hasta sayılı çalışmalarla bu ilişki daha net ortaya koyulabilir.

Anahtar Kelimeler: Spondiloartrit, Leptin, IL-6, hepsidin, Aerobik egzersiz, Hastalık aktivitesi

ABSTRACT

Aim: To determine the usefulness of serum leptin, IL-6, and hepsidin levels as markers of disease activity in patients with spondyloarthritis and to assess their association with aerobic exercise.

Material and Methods: Twenty-five patients diagnosed with ankylosing spondylitis, twenty five patients diagnosed with nonradiographic axial spondyloarthritis and twenty healthy volunteers were included to this study. Ten patients in ankylosing spondylitis group were performed 30 min of cycling followed by stretching exercises totally 15 seans. Serum leptin, IL-6, and hepsin levels were measured, and disease activity laboratory markers C-reactive protein (CRP) and erythrocyte sedimentation rate, clinical markers Bath Ankylosing Spondylitis Disease Activity Score (BASDAI), Bath Ankylosing Spondylitis Functional Index BASFI), visual analogue scale (VAS) scores were calculated, and shuttle walking test at increasing speed was applied before and after exercise. Anthropometric measurements such as body weight, height, waist circumference, and hip circumference were assessed, and the results were used to calculate for body mass index and waist / hip circumference ratios. Non-exercise groups were examined once and anthropometric measurements were performed. The results were compared between all groups, and also interpreted in relation to disease activity. Before and after exercises results were compared in exercise group.

Results: Serum leptin, IL-6, and hepsidin levels were not significantly different between AS, nr-aksSpa and control groups. There was a positive correlation between CRP as a disease activity marker and serum hepsidin levels ($r = 0,30$, $p = 0,01$). VO₂ max and walking distance with shuttle walking test at increasing speed were increased significantly ($p = 0,036$, $p = 0,036$, respectively) in exercise group. BASDAI as a clinical tool for the clinical measurement of the disease activity was decreased but not statistically significant, and VAS was decreased significantly ($p = 0,014$), and also a statistically significant decrease in leptin ($p = 0,047$) was observed.

Conclusions: In this study the VO₂max and walking distance were increased with aerobic exercise in AS patients, thereby cardiopulmonary endurance was increased. But there was no clear relationship between aerobic exercise and inflammation and disease activity. It was thought that there might be a relationship between low activity of leptin and disease activity after aerobic exercise but the measurement methods used in this subject were inadequate. There was a positive correlation between CRP and hepcidin levels so hepcidin may be an objective marker for assessing disease activity, but due to limited data in this area, this relationship can be made clearer with more patient-specific studies.

Keywords: Spondyloarthritis, Leptin, IL-6, hepcidin, Aerobic exercise, Disease activity

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

AİLEVİ AKDENİZ ATEŞİ TANILI OLGUDA İSKEMİK SEREBROVASKÜLER HASTALIK: OLGU SUNUMU

Zeliha ÜNLÜ¹, Özgür AKGÜL², Tuğba GÖZÜNKE¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Romatoloji Bilim Dalı Manisa, Turkey

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Dr. Zeliha ÜNLÜ, e-mail: zelihaunlu@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Ailevi Akdeniz Ateşi (AAA) otozomal resesif kalıtılan, ateşin eşlik ettiği, seröz zarların ağrılı, non-enfeksiyöz enflamasyon atakları ve zamanla amiloidoz gelişimi ile karakterize otoinflamatuvar bir hastalıktır. Genellikle 16. Kromozomda MEFV gen mutasyonlarının neden olmaktadır. AAA hastalarında nörolojik tutulum nadir olarak bildirilmektedir. Bu olgu sunumunda İskemik Serebrovasküler Hastalık (SVH) tanısı konan AAA tanılı 45 yaşındaki kadın hasta takdim edildi.

Olgu: 45 yaşında kadın, 2010 yılına kadar sağlıklı olan hasta ani başlayan karın ağrısı, eklem ağrısı, göğüste sıkışma şikayetleriyle sık sık Acil Servis'e başvurmuş. Bu şikayetleriyle dış merkezde tetkik edilen hastaya konjestif kalp yetmezliği tanısı konmuş. Daha sonra dış merkez Romatoloji kliniğine başvuran hastada MEFV geni mutasyon analizinde R202Q homozigot mutasyon saptanmış ve AAA tanısı konmuş. Hastaya kolşisin 0,5 mg tablet 2x1 başlamış. 2 ay önce aniden başlayan sol tarafta kas gücü kaybı şikayetiyle Nöroloji kliniğine başvurmuş ve iskemik SVH tanısı almış. SVH etiyojisi amacıyla tetkik edilen hastada Anti Nükleer Antikor (ANA) ++ saptanmış fakat ANA alt profili negatif saptanmış. Trombofil panelinde PAI-14G heterozigot mutasyon saptanmış. Tarafımıza başvuran hasta sol hemipleji tanısıyla rehabilitasyon amacıyla interne edildi. Hastanın özgeçmişinde düşük, ölü doğum ve derin ven trombozu saptanmadı. Soygeçmişinde annesinde AAA olduğu öğrenildi. Olgunun fizik bakısında Brunnstrom solda el evre 5, üst ekstremité evre5, alt ekstremité evre 5 olarak değerlendirildi. Spastisite saptanmadı. Derin tendon refleksileri solda canlı olarak saptandı. Spot idrarda mikroalbumin 55.5 ug/mg (N: 0-30 ug/mg) saptandı. Mikroalbuminüri olan hasta böbrek tutulugunu olduğu düşünülerek Nefrolojiye yönlendirildi.

Tartışma: AAA'de serebrovasküler olay nadir bildirilen bir durumdur. Literatürü taradığımızda 3000 AAA'li olgudan 7 kişide bildirilmiştir. Bu açıdan olgumuz nadir klinik tutulum göstermektedir. Olgumuzu netleştirmek için yapılan ayrıntılı tetkiklerde AAA tanısını doğrulayan veriler elde edilmiş ve tanı kesinleştirilmiştir. Hasta kolşisin 0, 5 mg 2x1 tablet ve asetilsalisilikasit 300 mg tablet 1x1 kullanmaktadır. Hasta komplikasyonlar yönünden tarafımızca takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz Ateşi, Serebrovasküler Hastalık, Nörolojik tutulum

ABSTRACT

Aim: Familial Mediterranean Fever (FMF) is an autoinflammatory disease characterized by autosomal recessive, fever accompanied by painful, non-infectious inflammatory episodes of serous membranes and the development of amyloidosis over time. It is usually caused by MEFV gene mutations on chromosome 16. Neurological involvement in FMF patients is rarely reported. In this case report, a 45-year-old female patient with FMF diagnosed with Ischemic Cerebrovascular Disease (CVD) was presented.

Case: A 45-year-old woman, who was healthy until 2010, applied to the Emergency Department frequently for abdominal pain, joint pain, and chest tightness. These patients were diagnosed with congestive heart failure diagnosed in an outpatient clinic. Later, R202Q homozygous mutation was detected in the MEFV genetic mutation analysis and FMF diagnosis was made in the patient who applied to the outpatient rheumatology clinic. The patient had started the colchicine 0.5 mg tablet 2x1. She was admitted to the neurology clinic with the complaint of loss of muscle strength on the left side which started abruptly 2 months ago and she was diagnosed as ischemic CVD. Anti-Nuclear Antibody (ANA) ++ was detected in the patient who was examined for the etiology of CVD, but the ANA subprofile was negative. A PAI-14G heterozygote mutation was detected in the thrombophilia panel. The patient who applied to our unit was interned for rehabilitation with the diagnosis of left hemiplegia. The patient's history did not abortion, stillbirth or deep vein thrombosis. She was found to have FMF in her mother. Brunnstrom was evaluated as hand in stage 5, upper extremity stage 5 and lower extremity stage 5 in physical examination of the patient. No spasticity was detected. Deep tendon reflexes were detected hyperactive on the left. Microalbumin was detected in spot urine at 55.5 µg / mg (N: 0-30 µg / mg). The patient with microalbuminuria was thought to have kidney involvement and was directed to Nephrology.

Discussion: Cerebrovascular event in FMF is rarely reported. When we scanned the literature, 7 cases of 3,000 FMF cases were reported. In this regard, our case is rare clinical manifestation. In the detailed examinations to clarify the case, the data confirming the FMF diagnosis was obtained and the diagnosis was confirmed. Patient uses colchicine 0,5 mg 2x1 tablet and acetylsalicylic acid 300 mg tablet 1x1. Patient is followed by complications.

Keywords: Familial Mediterranean Fever, Cerebrovascular disease, Neurological involvement

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KALÇA BÖLGESİ AĞRILARINDA GÖZDEN KAÇAN BİR NEDEN: İSKİYOFEMORAL İMPİNGİMENT SENDROMU

Zeliha UNLU¹, Soner ARIK¹, Alp YENTUR¹

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Zeliha ÜNLÜ, e-mail: zelihaunlu@yahoo.com.

ÖZ

Amaç: Kalça bölgesi ağrıları kas iskelet yakınmalarında önemli bir yer tutmaktadır. Özellikle orta ve ileri yaşlı olgular sıklıkla koksartroz tanısı almaktadır. Bu olgu sunumunda kalça ağrılarında son yıllarda önemi vurgulanan iskiyofemoral impingement sendromuna dikkat çekilmek istenmiştir. Olgumuzun sorunlu bölgeye yapılan tedavisi, yakınmalarda dramatik düzelmeye sağlamıştır. Kalça bölgesi ağrılarının çok bilinmeyen nedeninin hem tanı hem de tedavisi yönünden olgumuzun literatüre katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Olgu: 59 yaşında kadın hasta sol kalça ağrısıyla CBU FTR AD polikliniğine başvurdu. Olgu yaklaşık 5 yıldır devam eden ağrısının, son 1 ayda şiddetlendiğini ifade etti. Yanma şeklinde parestezi beraberinde ağrı, arkada belden, öne kasık bölgesine doğru yayılıyordu. Günlük aktiviteler sırasında yürürken, bacak bacak üstüne atarken, çorap giyerken ağrılarının şiddetlendiğini söyledi. Belde tüm yönlere aktif hareketler açık ve ağrısızdı. Palpasyonla belde paraspinal kaslarda hafif hassasiyet ve lomber lordozda artış saptandı. Siyatik ve femoral sinir germe delilleri negatifti. Sakroiliak ekleme dair kompresyon testleri de negatifti. Kalçanın arka grup kaslarında piriformis kasının yakın komşuluğunda palpasyonla lokal hassasiyet vardı. Kalça bölgesi testlerinde FABER testi sağda ağrısız ancak diz zemin mesafesi 20 cm ölçüldü. Solda FABER testi ağrılı ve kısıtlı idi (Diz zemin mesafesi 24 cm). Bilateral FADIR testi nisbeten daha az ağrılı idi, kısıtlılık yoktu. Olguda kalça bölgesine dair diğer testlerde anormal bulgu saptanmadı. Olguda nörolojik defisit saptanmadı. Her iki kalçanın MR görüntülemesinde iskiyofemoral mesafede daralma izlendi. Sağ tarafın aksine sol taraf kuadratus femoris kasında ödem ve atrofi vardı. Sol kuadratus femoris kasındaki anormal görüntü iskiyofemoral impingement sendromuna bağlı olarak yorumlandı. Sol kuadratus femoris kasına skopi eşliğinde 1 ml 5 mg lokal anestetik(bupivakain) ve 1ml 40 mg kortikosteroid (triamsinolon) karışımından oluşan enjeksiyon yapıldı. Enjeksiyon sonrası yakınmalar dramatik bir şekilde düzeldi. Piriformis kas bölgesinde hassasiyet kayboldu. Günlük yaşam aktivitelerindeki ağrı ortadan kayboldu. Kalça EHA açık, Faber testinde diz -zemin testi 22 cm ölçüldü. Genel ağrı düzeyi evre 1 saptandı.

Sonuçlar: İskiyofermal impingement tanılı olgumuzda etkilenen kuadratus femoris kasına yönelik yapılan tedavi semptomlarda rahatlama yapmıştır. Bu durum hem tanısal hem de tedavinin başarısını göstermesi bakımından önemlidir. Literatürde iskiyofemoral impingement sendromu sonucunda kuadratus femoris kasında etkilenme olduğu bildirilmiştir. Mekanik olarak daralan iskiyofemoral mesafede kasın sıkışması sonucunda kasda zamanla ödem hatta atrofi gelişmektedir. Bu bulgular olgumuzda MR görüntülemeye saptandı. İskiyofermal impingement sendromu tedavisinde kuadratus femoris blokajı ve cerrahi yöntemler önerilmektedir. Olgumuzda skopi altında enjeksiyon uygulandı ve yakınmalar rahatladı. Sonuç olarak kalça ağrılarında fazla bilinmeyen ancak son yıllarda vurgulanan nedenlerden birisi de iskiyofemoral impingement sendromudur. İnflame kuadratus femoris kasına yönelik girişimler tedavide etkilidir

Anahtar Kelimeler: Kalça ağrısı, İskiyofermal sıkışma sendromu

ABSTRACT

Aim: Hip region pain has an important place in the musculoskeletal complaints. Especially middle and old age cases are frequently diagnosed as coxarthrosis. In this case report, it is aimed to draw attention to the IFI syndrome which is emphasized in hip pain in recent years. The treatment of our case with the problematic region has improved dramatically in the near future. We think that the very unknown cause of hip region pain will contribute to the literature both in terms of diagnosis and treatment

Case: A 59-year-old woman was admitted to the CBU FTR AD polyclinic with left hip pain. The case stated that the pain lasting for about 5 years has been aggravated in the last 1 month. Burning paresthesia was spreading from the back to the groin area. During the daily activities, while walking, throwing his leg over his legs, wearing socks, pain was aggravated.

Palpation revealed mild tenderness in the paraspinal muscles of the belly and increased lumbar lordosis. The sciatic and femoral nerve stretching evidences were negative. Compression tests on sacroiliac insertion were also negative. There was local tenderness with palpation in the near vicinity of the piriformis muscle in the posterior group muscles of the hips. The FABER test in the hip area tests was painless on the right but the knee floor distance was measured as 20 cm. The Left FABER test was painful and prismatic (knee floor distance 24 cm). The bilateral FADIR test was relatively less painful, with no limitations. No abnormal findings were found in other tests of the hip region. Neurological deficit was not detected in the case. MR imaging of both hips showed narrowing of the ischiopharyngeal distance (IFI finding) In contrast to the right side, there was edema and atrophy in the left side of the quadratus femoris. The anomalous image in the left quadratus femoris muscle was interpreted as depending on IFI. 1 ml of 5 mg local anesthetic (bupivacaine) and 1 ml of 40 mg corticosteroid (triamcinolone) was injected with scopy guided to the left quadratus femoris muscle for IFI. Post-injection complaints improved dramatically. Sensation disappeared in the piriformis muscle region. The pain in his daily life activities disappeared. Hip range of motion open, Left Faber test knee-test 22 cm was measured. Overall pain level was stage 1.

Conclusions: Treatment for the affected quadratus femoris muscle in the case of our IFI diagnosis has relieved the symptoms. This is important both for the diagnosis and for the success of the treatment. It has been reported in the literature that quadratus femoris is affected by IFI. Edema or even atrophy develops in the muscles as a result of muscular compression in the mechanically constricted ischiofemoral distance. These findings were found on MR imaging in our case. Quadratus femoris muscle blockade and surgical methods are recommended in the treatment of IFI. Our patient injected under scopy and symptoms improved.

As a result, one of the reasons that is not known much in hip pain but emphasized in recent years is İFİ syndrome. Interventions directed at the inflamed quadratus femoris muscle are effective in treatment.

Keywords: Hip pain, Ischiofemoral impingement syndrome

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MCBU FTR POLİKLİNİĞİNDE AĞRI NEDENİ İLE BAŞVURAN HASTALARIN NÖROPATİK AĞRI AÇISINDAN TARANMASI

Canan TIKIZ¹, Neşe Merve KARTAL¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Canan TIKIZ, e-mail: tikizc@gmail.com

Öz

Amaç: CBU FTR polikliniğine ağrı nedeni ile başvuran hastalarda ağrının nöropatik komponentinin taranması.

Gereç ve Yöntem: CBU FTR polikliniğine ağrı nedeniyle başvuran toplam 122 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalara Pain Detect anketinin Türkçe versiyonu uygulanarak ağrılarının nöropatik (NP) komponenti araştırıldı. Hastalar başvurdukları ağrı bölgelerine göre omurga ağrısı olanlar, yaygın vücut ve periferik (alt ve/veya üst ekstemite) ağrısı olanlar şeklinde 3'e ayrıldı. Ağrının süresi sorgulandığında 3 aya kadar olan ağrılar akut 3 ay ve üzerindeki kronik kabul edildi.

Bulgular: Kronik ağrısı olan hasta sayısı 87 (%72.5) olarak bulundu ve yaş ortalaması 49.9±13.3 olarak saptandı. Kronik ağrısı olan hastaların 65'si (%74.7) kadın, 22'si (%25.3) erkek idi ve sadece 8 hastada (%9.2) diyabet tanısı bulunmaktaydı. Paindetect sorgulaması sonucu kronik ağrılı hastaların 19'ünde (%21.8) NP ağrı saptandı. NP ağrılı hastalar ağrı bölgesi açısından karşılaştırıldığında en fazla tüm vücut, daha sonra sırasıyla periferik ve omurga bölgesinde (sırasıyla 9 hasta (%47.4), 6 hasta (%31.6) ve 4 hasta (%21.1) ağrısı olan hastalarda ağrının NP komponenti olduğu saptandı (p =0.008).

Sonuçlar: Bizim çalışmamızda da akut ağrısı olan olgularda tarama sonucu negatif çıkarken, kronik ağrısı olan hastalarda NP ağrı komponenti %21.8 olarak saptandı. NP ağrı taraması pozitif gelen olgularda ağrının vücut bölgelerine göre olan dağılımına bakıldığında yaygın vücut ağrısı olan hastalar ilk sırada olup bunu perifer ve omurga bölgeleri takip etmekteydi. Fibromyalji-nöropatik ağrı birlikteliği yaygın vücut ağrısı olan hastalarda iyi bilinmektedir. Yine kronik bel ağrılı hastalarda ağrının her zaman nosisepitif olmadığı, santral sentizasyon mekanizması ile nöropatik komponentin de eşlik ettiği bilinmektedir. Pain detect IASP tarafından da önerilen nöropatik ağrı tarama anketlerinden biri olup, tarama sonucu tanı koydurtmaz. Tarama sonucu klinisyeni hastanın uygun tanı ve uygun tedaviye yönlendirebilmesi açısından faydalıdır. NP taraması pozitif çıkan olgulara NP ağrısı hedefleyen ilaçların gecikmeden uygulanması ile klinisyenlerin optimal tedavi sonuçlarına ulaşmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nöropatik ağrı, Ağrı tespiti, Kronik ağrı

ABSTRACT

Aim: we aimed to screen neuropatic components of pain who apply to CBU PMR policlinic because of pain

Material and Methods: we included 122 patients to study. All patients assessed by the Turkish version of Pain Detect Questionnaire. Region of pain recorded and grouped into 3 different regions as spine pain for cervical, thoracic, lumbar, peripheral for upper and lower extremities and whole-body pain. Duration of pain also recorded and defined chronic if it is longer than three months.

Results: we found that 87 patients (%72.5) had chronic pain, (female: 65 (%74.7) and male: 22 (%25.3). Mean age of this patients were 49.9±13.3. Only 19 of these 87 patients (%21.8) were had positive results on Pain Detect questionnaire. (P=0.08) among this patient the most common site of pain was whole body (n=9, %47.4) and followed by peripheral (n=6, %31.6) and spine (n=4, %21.1) respectively.

Conclusions: among all patients only patients who suffers from chronic pain get positive results from NP scanning. Among this patient the most common site of pain was whole body and this was followed by peripheral and spine respectively. The relation between neuropatic pain and fibromyalgia in patients with whole body pain is well known. On the other hand, not the all low back pain remains nociceptive, some patients develop neuropathic pain by santral sensitization in time. The Pain Detect Questionnaire is recommended by IASP and it is one of the screening tools for neuropatic pain has no diagnostic value. It might be helpful for clinician for guiding appropriate diagnosis and treatment. For the patients who has positive results it might be meaningful to perform diagnostic tests for NP, or if they do not respond well for optimal analgesic therapy, applying drugs suitable for NP without delay should be considered.

Keywords: Neuropatic pain, Pain detect, chronic pain

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LEVETİRASETAMA BAĞLI AKUT JENERALİZE EKZANTEMATÖZ PÜSTÜLOZ (AGEP)

Fatmagül GÜLBAŞARAN¹, Aylin TÜREL ERMERTCAN¹, Merve ÖZER¹, Ayşe AKTAŞ²

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Prof. Dr. Aylin TÜREL ERMERTCAN e-mail: draylinturel@hotmail.com

ÖZ

Akut jeneralize ekzantematöz püstüloz (AGEP), eritemli ödemli zeminde, diffüz nonfolliküler püstüllerin ortaya çıkması ile karakterize nadir bir kutanöz yan etkidir. Daha ciddi kutanöz ilaç erüpsiyonları arasında sayılır. Çoğu vaka ilaç kullanımına bağlıdır ve en sık suçlanan ajanlar antibiyotiklerdir. Burada, 35 yaşındaki bir erkek hastada levetirasetam ile antiepileptik tedaviye sekonder sık görülmeyen bir AGEP olgusu sunuyoruz. Hasta; yüz, saçlı deri, göğüs ve sırt yerleşimli diffüz püstüler bir döküntü olan karakteristik AGEP döküntüsü, ateş ve lökositoz ile dermatoloji kliniğimize konsulte edildi. Suçlanan ilacın kesilmesi ve topikal kortikosteroidlerle konvansiyonel yönetim ile hastanın şikayetleri geriledi. AGEP, sadece az sayıda vakada antiepileptik ilaçlarla ilişkilendirilmiştir, valproat kullanımıyla bağlantılı tek bir vaka raporu ve levetirasetam kullanımına ilişkin üç AGEP örneği olmuştur. Karakteristik AGEP döküntüsü, ateş ve lökositoz eşlik eder ve sıklıkla başlatıcı ilacın alınımından 48 sa. Sonra başlar. Bazı vakalarda, bununla birlikte deri döküntüsü 1-3 hafta sonra da görülebilir ve sıklıkla yüzdenden başlar. %20-25 mukozal ve %17 multiorgan tutulum gözlenebilir. Sistemik tutulum ve bakteriyel süperinfeksiyon hastalık gidişatını komplike edebilir ama mortalite oranı %5 'in altındadır. AGEP'in tedavisi basittir, suçlanan ilacın bırakılması birinci önceliktir. Topikal kortikosteroidler semptomların hafifletilmesini sağlar ve hastanede yatan hastaların kalış süresini azaltabilir. Destekleyici tedavi, antipiretik ilaçlar, püstüler fazda dezenfektan solüsyonları ve deskuamatif evrede rehidrate edici losyonları da içeren tedavi, temel yönetim şeklidir. Sistemik kortikosteroidler de sıklıkla kısa süreli kullanılırlar

Anahtar Kelimeler: Akut jeneralize ekzantematöz püstüloz, AGEP, Levetirasetam

ABSTRACT

Acute generalized exanthematous pustulosis (AGEP) is rare cutaneous adverse reaction characterized by the appearance of diffuse nonfollicular pustules on an edematous and erythematous base. It is considered among the more severe cutaneous drug eruptions. Most cases are attributed to drug reactions, with antibiotics being the most common offending agents. Here, we report an unusual case of AGEP secondary to antiepileptic therapy with levetiracetam in a 35-year-old male patient. The patient consulted to the dermatology department with the characteristic AGEP rash which is a diffuse pustular eruption on his face, scalp, chest and back; fever, and leukocytosis. Upon discontinuation of the medications and conservative management with topical corticosteroids, the patient's symptom abated. AGEP has been associated with antiepileptic drugs in only a handful of case reports. Specifically, there have been two prior cases of AGEP related to levetiracetam use with a single case report linking AGEP to the use of valproate. The characteristic AGEP rash, along with fever and leukocytosis, is usually evident within 48 h of exposure to the inciting medication. In some cases, however, skin lesions may take 1–3 weeks to appear, where they often start in major skin creases or on the face. Mucosal involvement can be seen in 20–25% of cases, and multiorgan involvement has been documented in 17% of cases. Systemic involvement and bacterial superinfection can complicate the disease process, but the mortality rate is still estimated to be less than 5%. Treatment of AGEP is straightforward, with discontinuation of the offending agent being the first priority. Topical corticosteroids provide symptom relief, and may reduce length-of-stay among hospitalized patients. Otherwise, supportive therapy is the main stay of treatment, including antipyretics, disinfectant solutions in the pustular phase, and rehydrating lotions during the desquamative phase. Systemic corticosteroids are often used as well briefly

Keywords: Acute generalized exanthematous pustulosis, AGEP, Levetiracetam

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BACAĞA ÜLSERLERLE TANI ALAN, PERİFERİK T HÜCRELİ LENFOMANIN EŞLİK ETTİĞİ HİPEREOZİNOFİLİK SENDROM OLGUSU

Merve ÖZER¹, Aylin TÜREL ERMERTCAN¹, İsmet AYDOĞDU², Peyker TEMİZ³, Nalan NEŞE³, Ayşe AKTAŞ⁴

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Hematoloji AD. Manisa

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Patoloji AD. Manisa

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Allerji-İmmünoloji Anabilim Dalları, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aylin Türel ERMERTCAN, e-mail: draylinterel@hotmail.com

ÖZ

Hipereozinofilik sendrom (HES) allerjik reaksiyonlar, paraziter enfeksiyonlar gibi sekonder eozinofili nedenlerinin dışlandığı periferik kanda 6 aydan uzun persistan eozinofili ($>1.5 \times 10^9/L$) ve organ hasarı ile karakterize klinik bir durumdur. Primer HES tanısında klonal eozinofili nedenleri de dışlanmakla beraber hastalığın seyrinde miyeloid neoplazilere progresyon görülebilmektedir.

64 yaşında erkek hasta kalça ve bacaklarda yaklaşık 4 aydır mevcut olan yaralar şikayetiyle polikliniğimize başvurdu. Dermatolojik muayenesinde sol uyluk proksimalinde gluteal bölgeye doğru yerleşim gösteren 15×20 cm, 2.5×3 cm çaplarında, sağ pretibial bölgede bacak medialine doğru yerleşim gösteren 9×14 cm, 3×3 cm çaplarında akıntılı derin ülserler saptanan hastanın laboratuvar bulgularında BK: 11.400, eozinofil: %34, CRP: 7 mg/L, ESR: 30 mm/sa. Olarak saptandı. Klinik bulgularla ektima başta olmak üzere tüberküloz, verrüköz karsinom, derin mikoz ön tanıları düşünülen hastadan histopatolojik, mikolojik ve bakteriyolojik inceleme yapılması amacıyla biyopsiler ve drene olan materyalden yara kültürü alındı. Yara kültüründe asinetobakter ve E. coli üremesi olan hastaya antibiyoterapi başlandı. Mikolojik ve bakteriyolojik incelemelerde derin mikoz ve tüberküloza dair bulgu saptanmayan hastanın histopatolojik incelemesinde akantolitik epidermis komşuluğunda geniş ülser alanları ve subkutan yağ dokuya kadar ilerleyen yaygın eozinofilik infiltrasyon görüldü. Tam kan sayımlarında geçmişe yönelik inceleme yapılan hastanın önceki tetkiklerinde de eozinofil hakimiyeti olması üzerine hipereozinofilik sendromlar açısından ileri tetkikleri istendi. Hastaya metilprednizolon 1 mg/kg/gün dozunda iv başlandı. Batın tomografisinde retroperitoneal, infrarenal, paraaortik, paraailiak ve inguinal bölgelerde yaygın lenfadenopati saptanan hasta lenfoproliferatif hastalıklar açısından İç Hastalıkları Hematoloji bilim dalına konsülte edildi. Kemik iliği biyopsisinde non spesifik yaygın eozinofili görülen hastadan ileri inceleme amacıyla PDGFR-a mutasyonunun varlığı araştırıldı ve lenf nodu insizyonel biyopsisi alındı. Mutasyon negatif olarak saptanan hastanın lenf nodu biyopsisi anaplastik görünümülü hipereozinofilik sendrom zemininde gelişmiş CD 30+, CD 4+, periferik T hücreli lenfoma olarak değerlendirildi. Hasta tedavisinin düzenlenmesi için hematoloji kliniğine devredildi.

Literatürde HES zemininde gelişebilen lenfoproliferatif hastalıklara dair bildirilmiş yayınlar bulunmaktadır. Ancak bildirilen vakalardaki kutanöz tutulum eritemli, pruritik papül ve nodüller şeklinde olup ektima benzeri derin ve büyük ülserlerle prezentasyonu bildirilmemiştir.

Tedaviye dirençli deri ülserlerinde laboratuvar bulgularının desteklemesi durumunda lenfoproliferatif hastalıklarla birlikteliği de düşünülerek HES akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hipereozinofilik sendrom, Lenfoma, Ülser

ABSTRACT

Hypereosinophilic syndrome (HES) is a clinical condition characterized by 6 months long-persistent eosinophilia ($> 1.5 \times 10^9 / L$) and organ damage, excluding the secondary causes of eosinophilia such as allergic reactions, parasitic infections, etc. Although clonal eosinophilia causes are excluded in the definition of primary HES, progression to myeloid neoplasia can be seen in the course of the disease.

A 64-year-old male patient admitted to our clinic with a complaint of wounds on his hips and legs for about 4 months. On dermatological examination, there were deep ulcers 9×14 cm and 3×3 cm diameters on the right pretibial area, 15×20 cm and 2.5×3 cm diameters on the proximal part of left femur. On the blood tests, white blood cells 11.400, eosinophils 34%, C-Reactive Protein: 7 mg/ L, erythrocyte sedimentation rate: 30 mm/h levels were detected. Ecthyma, tuberculosis, verrucous carcinoma, deep mycoses as our pre-diagnoses, multiple biopsies and drainage material were taken from skin lesions for histopathological, mycological and bacteriological research. Due to acinetobacter and E. coli colonization on the cultures, antibiotherapy was initiated. Mycological and bacteriological examinations revealed no evidence of deep mycosis and tuberculosis but extensive eosinophilic infiltration extending to subcutaneous adipose tissue and wide ulcer sites adjacent to the acantholytic epidermis were observed on histopathological examination. As we scanned patient's old laboratory records, high levels of eosinophils were seen each test hence patient underwent further examinations for hypereosinophilic syndromes. Iv methylprednisolone at a dose of 1 mg/kg/day were initiated as referred in literature. CT scan showed extensive lymphadenopathy on retroperitoneal, infrarenal, paraaortic, paraailiac and inguinal regions, so we consulted the patient to Hematology Department in terms of lymphoproliferative diseases. PDGFR-a mutation test and lymph node incisional biopsy was performed since non-specific diffuse eosinophilia were detected in bone marrow biopsy. The lymph node biopsy of the mutation-negative patient was reported as anaplastic, CD 30+, CD 4+, peripheral T-cell lymphoma developed from hypereosinophilic syndrome. The patient was transferred to the hematology clinic for the treatment regimen.

There are reports in the literature about lymphoproliferative diseases that can develop on the ground of HES. However, reported cases of cutaneous involvement are in the form of erythematous, pruritic papules and nodules, with no presentation of deep or large ulcers similar to ecthyma. HES should be kept in mind on resistant skin ulcers because of its association with lymphoproliferative diseases in cases of supportive laboratory findings.

Keywords: Hypereosinophilic syndrome, Lymphoma, Ulcer

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LUPUS VULGARİSİ TAKLİT EDEN KUTANÖZ LAYŞMANYAZIS

Kağan CİNGÖZ¹, Aylin TÜREL ERMERTCAN¹, Peyker TEMİZ²

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Deri Ve Zührevi Hastalıklar Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Patoloji AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aylin TÜREL ERMERTCAN, e-mail: draylinturel@hotmail.com

ÖZ

Kutanöz layşmanyazis (KL) infekte flebotomların deriden kan emme işlemi esnasında bulaştırdıkları layşmanya protozolarının neden olduğu paraziter bir hastalıktır. Kutanöz morfolojideki çeşitlilik nedeniyle, deri maligniteleri, diskoid lupus eritematozus, lupus vulgaris ve sarkoidoz olmak üzere birçok dermatozu taklit edebilir ve endemik bölgelerde yanlış teşhislere ve tedavilere neden olabilir.

Yüzünde sekiz aydır kırmızı renkli nodülleri mevcut olan, yanlışlıkla deri tüberkülozu olarak tedavi edilen klinik bulgular eşliğinde ve histopatolojik inceleme sonucu kutanöz layşmanyazis tanısı konulan 45 yaşında kadın hasta sunulmaktadır. Hastanın kliniğimize başvurusunda dermatolojik muayenesinde, burnunda yaklaşık 2x2 cm boyutunda, merkezi kurutlu eritemli nodül, alınında ve sağ maksiller alanda ise 0.5x0.5 cm boyutunda kırmızı nodüller izlendi. Hastaya ilk başvurduğu merkezde şikayetleri nedeniyle anti-tüberküloz tedavisi uygulanmış, fakat yanıt alınmamıştı. Hastadan alınan insizyonel deri biyopsisinde, histopatolojik incelemede tüm dermisi dolduran ve yüzeyi ülsere eden yoğun kronik yangısal hücre infiltrasyonu, histiyositlerin sitoplazmasında ve serbest olarak layşmanya amastigotları (Leishman-donovan cisimleri) izlendi. Hastaya altı hafta boyunca haftada bir kez intralezyonel meglumine antimoniate (Glucantime®) enjeksiyonu uygulandı. Altı hafta sonra, nodulülseratif lezyonlarda belirgin gerileme izlendi.

Kutanöz layşmanyazis, layşmanya cinsinin bazı parazitlerinin neden olduğu endemik bir hastalıktır. Lupus vulgaris, kutanöz tüberkülozun en sık görülen çeşididir ve papüler, nodüler, plak, ülseratif, vejetasyon formlarda görülebilir. Kutanöz layşmanyazis bazı vakalarda lupus vulgarisi taklit edebilir. Bu iki hastalığın ayırıcı tanısında sadece klinik bulgular yeterli olmayabilir. Olası enfeksiyöz etyoloji mevcut olan lezyonlarda; endemik olmayan bölgelerde bile ayırıcı tanıda kutanöz layşmanyazis akıldan tutulmalıdır. Kutanöz layşmanyazis lezyonlarının biyopsi ve diğer tanı teknikleriyle erken teşhisi, morbiditeyi azaltmak ve gereksiz tedavileri önlemek için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Layşmanyazis, Lupus vulgaris, Tedavi

ABSTRACT

Cutaneous leishmaniasis (CL) is a parasitic disease which is caused by Leishmania protozoans spreaded by phlebotomes. Because of the variety in cutaneous morphology, it can mimic many dermatoses, most commonly cutaneous cancers, discoid lupus erythematosus, lupus vulgaris and sarcoidosis and can lead to misdiagnoses and treatment in endemic areas.

This report identifies a 45-year-old woman with an eight month' history of red nodules on her face which had been treated as cutaneous tuberculosis before and in whom dermatopathologic examination has revealed cutaneous leishmaniasis. Dermatological examination revealed approximately 2x2 cm centrally crusted red nodule on her nose, 0.5x0.5 cm red nodules on her forehead and right maxillary area. Patient history revealed that she had been treated with oral anti-tuberculosis drugs without treatment response in the first center she applied. The incisional skin biopsy showed a dense lymphohistiocytic inflammatory reaction throughout the entire dermis and in the cytoplasm of histiocytes and scattered in the tissue, amastigotes (Leishman-donovan bodies) were seen. The patient was treated with once a week intralesional meglumine antimoniate (Glucantime®) injections for six weeks. After six weeks, nodulo-ulcerative lesions were regressed.

Cutaneous leishmaniasis is an endemic disease, which is caused by some parasites of the Leishmania genus. Lupus vulgaris is the most common presentation of cutaneous tuberculosis and can present as papular, nodular, plaque, ulcerative and vegetating forms. Cutaneous leishmaniasis can mimic lupus vulgaris in some cases. Only clinical findings may not be sufficient for the differential diagnosis of these two diseases. In lesions with possible infectious etiology; even in non-endemic regions, leishmaniasis should be kept in mind in the differential diagnosis. Early diagnosis of these cutaneous leishmaniasis lesions with biopsy and other diagnostic techniques are going to be important to reduce morbidity and prevent unnecessary treatments.

Keywords: Leishmaniasis, Lupus vulgaris, Treatment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

RENAL HÜCRELİ KANSERDE EVRELEMEDE F-18 FDG PET/BT'NİN DEĞERİ

Feray ARAS¹, Aysun TORAMAN²

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nükleer Tıp AD Manisa Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Nefroloji AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Feray ARAS, e-mail: feray_aras@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Renal hücreli karsinom tanılı hastalarda operasyon öncesi F-18FDG PET/BT tüm vücut taramasının özellikle ileri evre hastalarda cerrahi girişimin şeklini tedavi yaklaşımına göre mortalite ve morbilite oranlarını değiştirebileceğini düşündüğümüz için operasyon öncesi F-18 FDG/BT tüm vücut taramasının önemini tartışmak istedik.

Gereç ve Yöntem: Tüm hastalara 6 saat açlık sonrası açlık kan şekeri ölçümü yapıldı, kan şekeri 150 mg/dl seviyesindeki hastalara intravenöz yolla yaklaşık 10 mCi F-18 FDG enjeksiyonu sonrası Philips PET/BT cihazı ile tüm vücut taraması yapıldı. Tetkik sonrası füzyon görüntüleri metabolik olarak değerlendirildi

Bulgular: Retrospektif çalışmamızda renal hücreli karsinom tanılı 34 hasta (17 Kadın, 17 Erkek), ortalama yaş (61, 85) değerlendirildi. Postoperatif evreleme için kliniğimizde F-18 FDG PET/BT çekilen hastaların görüntüleri incelendi. 24 hastada nüks hastalık izlenmedi ancak 16 hastada nüks hastalık izlenmezken; metastazlar saptandı Sadece 8 hastada hem nüks hastalık hem de metastaz saptamadık. Hastalarımızın 8'inde hem nüks hastalık hem de metastaz (lenf nodu, akciğer, kemik metastazları) izlendi. Batında ve servikal bölgede lenf nodu metastazları, akciğer Parankiminde metastazlar, kemikte litik metastazlar saptandı. Metastatik odakların SUVmax değerleri ile tedavi yanıtını izledik.

Sonuçlar: Güncel Sağlık uygulama tebliği (SUT) PET/BT tetkiki endikasyon listesinde; renal hücreli karsinom evrelemesinde PET/BT tetkiki efektif olarak kullanılmamaktadır. Ancak sınırlı bir hasta sayısı içeren retrospektif değerlendirmelerimizde hastaların operasyon esnasında dahi uzak metastazlara sahip olması nedeni ile ileri evrede oldukları görülmektedir. Bu çalışmadan da görüleceği üzere ileri evre hastalık grubunda PET/BT tetkiki sonuçlarına göre operasyondan önce neoadjuvan ve/veya immunoterapi uygulamaları açısından klinik değerlendirme gereklidir. Günümüzde renal hücreli karsinomlarda primer tümörden PET/BT ile elde edilen metabolik veriler ile patolojik olarak elde edilen verilerin korele edilerek hasta prognozu açısından önemi gözönüne alınarak PET/BT tetkiki SUT endikasyonunun preoperatif evrelemeyi de kapsamı gerektiğini vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Renal hücreli karsinom, F-18 FDG PET/BT, SUVmax, Patolojik veriler, Preoperatif evreleme.

ABSTRACT

Aim: In patients with renal cell carcinoma; We wanted to discuss the importance of pre-operative F-18 FDG PET / CT whole-body scanning, since we thought that pre-operative F-18 FDG PET / CT whole body scanning could change the surgical approach in advanced stage patients and the mortality and morbidity rates according to the treatment approach

Material and Methods: Fasting blood glucose measurements were taken 6 hours after fasting. All blood samples were taken at a dose of 150 mg / dl by intravenous route. Approximately 10 mCi F-18 FDG injection was followed by a whole-body scan with a Philips PET / CT device. Post-examination fusion images were assessed as metabolic

Results: In our retrospective study, 34 patients (17 females, 17 males) with renal cell carcinoma were evaluated and the mean age (61.85) was assessed. The images of patients who underwent F-18 FDG PET / CT in our clinic for postoperative staging were reviewed. There was no recurrent disease in 24 patients but no recurrent disease in 16 patients; Metastases were detected. We did not detect recurrent disease or metastasis in only 8 patients. In 8 of our patients, both recurrent disease and metastasis (lymph node, lung, bone metastases) were observed. We found lymph node metastases in the cervical region, metastases in the lung parenchyma, and lytic metastases in the bone. We monitored treatment response with SUVmax values of metastatic foci.

Conclusions: The current Health Practice Statement (SUT) is on the PET / CT audit indication list; PET / CT examination is not used effectively in the stage of renal cell carcinoma. However, in our retrospective evaluation of a limited number of patients, it is seen that patients are in advanced stage due to the fact that they have distant metastases even during the operation. Clinical evaluation is necessary for neoadjuvant and / or immunotherapy prior to surgery according to the results of PET / CT in advanced disease group, as will be seen from this study. Today, we emphasize the importance of preoperative staging for PET / CT examination in patients with renal cell carcinoma by considering PET / CT metabolic data obtained from primary tumor with pathologically obtained data and considering the importance of patient prognosis.

Keywords: Renal cell carcinoma, F-18 FDG PET / CT, SUVmax, Pathological data, Preoperative staging

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

EKSTRAPULMONER TÜBERKÜLOZ MİSKÜLOKELETAL MANİFESTASYONLARI: KEMİK, SPİNE VE JOİNTS

I. Sebnem ORGUC¹, Fatma CAN¹, Gulgun YILMAZ OVALI¹

Gönderim Tarihi / Received: 13.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Radyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fatma CAN, e-mail: canfatmacan@gmail.com

Öz

Amaç: Göçün artması, AIDS insidansının yükselmesi ve MDR suşlarının artması nedeniyle dünya çapında tüberküloz (TB) insidansı yükselmektedir. Ekstrapulmoner TB, vücuttaki herhangi bir sistemi içerebilir. Kas-iskelet sistemi TB'si, tüm TB vakalarının %1-%3'ünü, ekstrapulmoner TB vakalarının %25'ini oluşturur. Enfeksiyonların %50-70'i omurgada görülür. Septik artrit en yaygın olarak kalça ve diz eklemlerini içeren ikinci en sık görülen şeklidir. Osteomyelit pelvis ve kostalarda daha sık görülür. TB'nin yumuşak doku tutulumu nadirdir.

Gereç ve Yöntem: Pott hastalığı olarak bilinen tüberküloz spondilitinin, soğuk apselerin, gibbus deformitesinin, septik artritin, spina ventozayı içeren apendiküler iskeletin osteomyelitinin röntgen, bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntüleme bulguları sunulmuştur.

Bulgular: Kas iskelet sistemi TB'sini diğer enfeksiyonlardan ayırt etmeye yardımcı görüntüleme bulguları şunlardır: Çevredeki dokularda minimal reaksiyon, geç gelişen periostit, skleroz, eklem kıkırdağında ve intervertebral diskte geç yıkım ve komşu kemikte basınç erozyonu sonucu gelişen soğuk apseler.

Sonuçlar: Tüberkülozun klinik ve radyolojik özellikleri diğer birçok hastalığın klinik ve radyolojik özelliklerini taklit edebilir. Özellikle yüksek riskli popülasyonda daha fazla kuşku ile yaklaşmak gerekmektedir. Tüberkülozun görüntüleme özelliklerinin spektrumunu anlamak, erken teşhise yardımcı olmak için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz, Bilgisayarlı tomografi, Manyetik rezonans görüntüleme

ABSTRACT

Aim: The worldwide incidence of tuberculosis (TB) is rising due to increased migration, a rising incidence of AIDS, and an increase in MDR strains. Extrapulmonary TB can involve any system in the body. Musculoskeletal TB constitutes 1%-3% of all TB and 25% of extrapulmonary TB cases. 50-70% of infections involve spine. Septic arthritis is the next most common presentation, most commonly involving the hip and knee joints. Osteomyelitis is more frequent in the pelvis and ribs. Soft tissue involvement of TB is rare.

Material and Methods: X-ray, computed tomography and magnetic resonance imaging findings of tuberculous spondylitis or Pott's disease, cold abscesses, gibbus deformity, septic arthritis, appendicular osteomyelitis including spina ventosa are presented.

Results: Imaging findings which help to differentiate musculoskeletal TB from other infection are: Little reaction in surrounding tissues, late development of periostitis, sclerosis, Late destruction of articular cartilage and intervertebral disc and cold abscesses, which may produce pressure erosions on adjacent bone.

Conclusions: The clinical and radiologic features of tuberculosis may mimic those of many other diseases. A high degree of suspicion is required, especially in high-risk populations. It is important to understand the spectrum of imaging features of tuberculosis to aid in making an early diagnosis.

Keywords: Tuberculosis, Computed tomography, Magnetic resonance imaging

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PETROUS APEX CEPHALOCELE

Fatma CAN¹, Gulgun YILMAZ OVALI¹, Fatih DUZGUN¹, Serdar TARHAN¹

Gönderim Tarihi / Received: 12.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Radyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fatma CAN, e-mail: canfatmacan@gmail.com

ÖZ

Amaç: Petroz apeks sefaloselleri petroz apeks içine meningeal yapıların mekel kavitesinin protrüzyonu nedeniyle ortaya çıkan oldukça nadir lezyonlardır. Biz gözden geçirdiğimiz 6 hastadaki 7 sefaloselin literatür ışığında karakteristik görüntüleme bulgularını tanımladık.

Gereç ve Yöntem: Mart 2012-Mayıs 2016 tarihleri arasında arşivimizi retrospektif olarak taradık. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG) 6 olguya petroz apeks sefaloseli tanısı kondu. Lezyonun merkezi, lokalizasyonu, komşu yapılarla ilişkisi, sinyal intensitesi ve olguların şikayetleri kaydedildi.

Bulgular: 6 olguda yedi sefalosel bulundu. Bir olguda çift taraflı sefalosel vardı. Tüm lezyonlar ekspansil ve mekel kavitesi ile devamlılık gösteriyordu. Lezyonların tamamı mekel kavitesinin posterolateral kısmında lokalizeydi. Bütün lezyonlar MRG sekanslarında beyin omurilik sıvısı ile izointens olup difüzyon MRG'de difüzyon kısıtlılığı göstermiyordu. 3 olguda boş sella tanımlandı. Klinik semptom baş ağrısı ve sefaloselle bağımsız diğer klinik bulguları içeriyordu.

Sonuçlar: Petroz apeks sefaloselleri patogenezi bilinmeyen nadir lezyonlardır. Görüntüleme anahtar nokta diğer petroz apeks lezyonlarıyla ayırıcı tanının yapılabilmesidir. Bu çalışmada 7 lezyonu tanımladık ve literatür eşliğinde bulguları tartıştık.

Anahtar Kelimeler: Sefalosel, Petroz apeks, Manyetik rezonans görüntüleme

ABSTRACT

Aim: Petrous apex cephaloceles are very rare lesions which occurs due to protrusion of meckel's cave's meningeal structures into petrous apex. We reviewed 7 cephaloceles in six patients, defined characteristic imaging findings in the light of the literature.

Material and Methods: Retrospective analysis of our archive was done between March 2012- May 2016. Six patients were diagnosed as petrous apex cephalocele in magnetic resonance imaging (MRI). The centre of the lesion, location, relation with adjacent structures, signal intensity and clinical presentation was recorded.

Results: Seven cephaloceles were found in 6 patients. One patient had bilateral cephaloceles. All five lesions were expansile and continuous with meckel's cave. All lesions were located in the posterolateral part of meckel's cave. All lesions were isointense with cerebrospinal fluid in all MRI sequences and no diffusion restriction was recorded in diffusion MRI. Empty sella was defined in three patients. The presenting clinical symptom was headache and other independant clinical findings were recorded.

Conclusions: Petrous apex cephaloceles are rare lesions with unclear pathogenesis. Key points in imaging should be recorded for differential diagnosis with other petrous apex lesions. In this study, we defined 7 lesions and discussed findings with literature.

Keywords: Cephalocele, Petrous apex, Magnetic resonance imaging

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

CLOPIDOGREL HİPERSENSİTİVİTESİ İLE DESENSİTİZASYON UYGULANAN BİR OLGU

Burcu Ceren (EKTİ) ULUDOĞAN¹, Ayşe AKTAŞ²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa

²Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Erişkin Allerji ve İmmunoloji Bilim Dalı, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Burcu Ceren (EKTİ) ULUDOĞAN, e-mail: bcekti@gmail.com

ÖZ

Amaç: Clopidogrel ADP ile indüklenmiş trombosit agregasyonunu inhibe eden inaktif bir ön ilaçtır. Clopidogrel desensitizasyonu güvenli ve etkili bir yöntemdir. Poliklinik hastalarını tedavi etmede avantajlı olabilir. Desensitizasyon tekrarlayan ajan maruziyetine karşı tolerans gelişmesi işlemidir. **Gereç ve Yöntem:** Bilinen DM ve HT tanılı ve ev tozu ile yabancı otlara karşı immunoterapi programında olan (2009-2014 Ocak) 51 yaşında bayan hasta evde kullandığı naproksen sodyum tablet sonrası kulaklarında uğultu bulantı kusma dudaklarda şişme nefes alamama bilinç kaybı ve hipotansiyon gelişmiş. Hastaya yapılan meloksikam ve etodolac provakasyon testi sonrası da yine aynı reaksiyonlar gelişmiş. Baş dönmesi tariflemesi üzerine yapılan tetkiklerde her iki karotis arter sisteminde intimal-medial duvar kalınlık (İMK) değerleri, distal CCA segmentinde sağda 0,7, solda 0,6 mm. olarak ölçülmüş olup clopidogrel kullanımına karar verilmiş. Bilinen ilaç reaksiyon öyküsü olan hastaya clopidogrel desensitizasyon testi yapılmasına karar verildi

Bulgular: Protokol, reaksiyon geliştiği zaman müdahale edebilecek alerji uzmanı ve hemşiresi tarafından uygulanmalıdır. Premedikasyon gerekmemektedir. Steroid antihistaminik ve lökotrien antagonistleri 7 gün önceden stoplandı. İşlem öncesi hastaya damar yolu açıldı. Protokol gereğince hastaya artan dozlarda oral clopidogrel verildi. Düşük doz clopidogrel dilue edilerek final doza (0, 5 ve 5mg/ml) ulaştırıldı. İlk doz-sadece çözücü uygulandıktan sonra 30dk sonra 0,005 mg clopidogrel içeren solusyon uygulandı. Daha sonra her otuz dk'da bir doz ikiye katlanarak uygulandı. Eğer verilen dozda herhangi bir alerjik semptom izlenirse aynı doz verildi. İzlenmeyince ise doz ikiye katlandı-teste devam edildi. Eğer 2.kez alerjik semptom izlenirse doz yarıya düşüldü. Clopidogrel duyarlılığı yönünden şüpheli olan olguya oral solusyon ile desensitizasyon yapıldı.

Sonuçlar: Clopidogrel karşı en çok (%4) yüz gövde boyun sırt göğüste pirüritik makuler döküntü gözlenmiştir. Bu olguda ise desensitizasyon başarı ile sonuçlandı. Mukokutanöz bronşial veya anafilatik reaksiyon izlenmedi. Bu çalışma ayaktan başvuran poliklinik hastalarında da clopidogrel desensitizasyon testinin güvenle yapılabileceğini göstermektedir. Daha önceki yayınlarda clopidogrel duyarlılığının nedeni tam olarak tespit edilememekte. Alerji ve aşırı duyarlılık terimlerine dayanan IgE 'ye bağlı reaksiyonlar gelişti. Kimi hastada ilk testte reaksiyon gelişmiş olması antikor oluşumunu göz ardı ettiremez. Ayrıca ilaç duyarlılığı ve tolerans mekanizmaları bilinmemektedir. Eğer IgE'ye bağlı ilaç reaksiyonu geliyorsa antikor spesifik mast hücre degranülasyonu gelişiyor olmalı ve tekrarlayan dozlarda refraktör periyoda girmiş olmalı.

Anahtar Kelimeler: Clopidogrel, Desensitizasyon

ABSTRACT

Aim: Clopidogrel is an inactive prodrug that inhibits ADP-induced platelet aggregation. Clopidogrel desensitization is a safe and effective method. It may be advantageous to treat outpatients. Desensitization is the process of developing tolerance to repeated agent exposure.

Material and Methods: In the 2009-2014 January period, known DM and HT patients were on immunosuppressive program against house dust and weeds. 51-year-old female patient, after using naproxen sodium, buzzing in the ears, nausea vomiting swelling in the lips, unable to breathe, loss of consciousness and hypotension developed. After the meloxicam and etodolac provocation test, the same reactions developed. Intimal-medial wall thickness (IMC) values were measured in both carotid artery systems, 0, 7 on the right and 0, 6 mm on the left in the distal CCA segment. And the use of clopidogrel was decided. A clopidogrel desensitization test was performed on the patient with a known drug reaction history.

Results: The protocol should be applied by the allergy specialist and nurse who can intervene when the reaction develops. Premedication is not necessary. Steroids, antihistamine and leukotriene antagonists were stunted 7 days prior. Before the procedure, the patient's vein was opened. According to the protocol, the patient was given oral clopidogrel at increasing doses. Low dose clopidogrel was diluted and delivered to final doses (0.5 and 5 mg / ml). After the first dose-only application of solvent, after 30 minutes, 0.005 mg of clopidogrel solution was applied. Then a dose of every thirty minutes was doubled. If any allergic symptom was observed at the given dose, the same dose was given. If not monitored, the dose doubled-the test was continued. If the second allergic symptom is followed, the dose is reduced. Subjects suspected of having clopidogrel susceptibility were treated with oral solution and desensitization.

Conclusions: The most common (4%) clopidogrel was rashes of the face trunk neck triceps pyuritic macules. In this case, desensitization was successful. Mucocutaneous bronchial or anaphylactic reaction was not observed. This study also shows that clopidogrel desensitization test can be performed safely in outpatient clinics. In previous publications, the cause of clopidogrel susceptibility could not be determined precisely. IgE-dependent reactions based on the terms allergy and hypersensitivity have developed. In some patients, the reaction in the first test does not ignore the formation of antibodies. In addition, drug sensitivity and tolerance mechanisms are unknown. If the IgE-mediated drug reaction is developing, the antibody-specific mast cell degranulation should be developing and the refractory should have entered the recruitment period.

Keywords: Clopidogrel, Desensitization

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEREDİTER ANJİOÖDEM: OLGU SUNUMU

Ayşe AKTAŞ¹, Neslihan ERDEM², B. Ceren (EKTİ) ULUDOĞAN³

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Erişkin Allerji ve İmmunoloji BD, Manisa

²Kütahya Gediz Devlet Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği, Kütahya

³Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları AD, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: B. Ceren (EKTİ) ULUDOĞAN, e-mail: bcekti@gmail.com

ÖZ

Amaç: Hereditör anjiödem (HAÖ) C1 esteraz inhibitörün eksiklik veya fonksiyonlarında düşme ile seyreden genetik bir hastalıktır. Klinik olarak ciltte tekrarlayıcı şişlik, karın ağrısı atakları ve hayatı tehdit eden üst solunum yolu obstrüksiyon bulguları ile karakterizedir. Biz bu çalışmada yüz, extremite ve genital bölgelerinde şişlik bulguları ile seyreden üç HAÖ olgusunu sunacağız. Hastalarımızın uzun yıllardır devam eden aralıklı olarak ortaya çıkan vücutta şişlik şikayeti mevcut idi. Yaptığımız araştırmalar sonucunda hastalarımızda C1 esteraz inhibitör fonksiyon düzeyinde düşme saptandı. Hastalarımıza HAÖ Tip-2 tanısı konularak Danazol ve C1 inhibitör konsantreleri başlandı.

Gereç ve Yöntem:

BY, 46 yaşında erkek hasta, polis memuru, Manisa

1 yıldır omuz, dudaklar ve genital bölgesi başta olmak üzere vücudunun değişik yerlerinde şişlik şikayeti olan hastanın son zamanlarda şikayetine uyusukluk hissi eşlik etmeye başlamış. Herhangi bir ilaç kullanmayan hastanın şikayeti iki gün içinde kendiliğinden düzeliyor. Bu yıl 3 kez atak tanımlayan hastanın stres ve geçirilen enfeksiyonlar ile şikayeti artıyordu. Herhangi bir ilaç ile reaksiyon tanımlayan hastanın alkol kullanmakla şikayeti artıyordu. Son sekiz aydır da genelde omuz bölgesinde olan şişlik şikayetine 8 aydır dudakta şişlik eşlik etmeye başlamış. Dudaktaki şişlik başladıktan sonra haftalarca sürebiliyordu. Hastanın polikliniğimize başvurduğunda omuz bölgesinde yaklaşık 20 cm genişliğinde eritema marjinalatumun eşlik ettiği şişlik şikayeti mevcut idi. Sistem sorgulamasında başka herhangi bir şikayeti bulunmayan hastanın ek hastalık bulgusu bulunmamakta idi.

Özgeçmiş: 28 yaşında üretra darlığı nedeniyle operasyon öyküsü bulunan hastanın 13 pak/yıl sigara kullanma, arada alkol tüketme anamnezi mevcut idi.

Soygeçmiş: Özellik yok

Laboratuvar: Glukoz: 115mg/dl, Üre: 31mg/dl, Kreatinin: 1mg/dl, ALT: 17 U/dl, BUN: 14.5 mg/dl, Albumin 4mg/dl. Hb: 17.6 mg/dl, ANA: (-), C3: 131, C4:23.7 C1:0.34g/l C1 Esteraz inaktivatör fonksiyonu: %42

Olgu 2.

RE, 43 yaşındaki erkek hasta, çiftçi, Manisa

3 yıldır vücutta şişlik şikayeti bulunan hastanın bu şikayeti her yıl 2-3 kez olup, 2 gün içinde kendiliğinden düzeliyor. Şikayetleri gıda, ilaç, mevsim ile ilişkili olmayıp, stres ve geçirilen enfeksiyonlar ile ilişkili olabilir. Son iki aydır vücutta şişlik şikayetine yüz ve dudaklarda şişlik eklenmesi üzerine kliniğimize başvuran hasta tetkikleri devam eder iken, apendektomi operasyonu geçirmiş olup, operasyondan hemen sonra el, kol ve genital bölgede daha fazla olan şişlik şikayeti ile seyreden yeni bir atak ile polikliniğimize tekrar başvurdu.

Özgeçmiş: Sigara, alkol kullanımı yok, apendektomi anamnezi mevcut.

Soygeçmiş: Özellik yok

Laboratuvar: Glukoz: 91mg/dl, Üre: 33mg/dl, Kreatinin: 1.15mg/dl, ALT: 41 mg/dl, BUN: 15.4 mg/dl, Albumin 4mg/dl. Hb: 16.1 mg/dl, ANA: (-), C3: 183, C4:35.9 C1:

Fizik Muayene: Olağan

Olgu 3.

ÜK, 33 y, Erkek, Aşçı, Manisa

9 yıldır vücutta kızarıklık, kaşıntı şikayeti olan hastanın 1 yıl önce de el ve kollarda daha fazla olmak üzere vücudunun değişik yerlerinde şişlik şikayeti başlamış. Şişlik şikayeti antihistaminik tedaviden fayda görmemekteymiş. Herhangi bir operasyon, diş çekimi öyküsü, romatizmal hastalık hikayesi bulunmayan hastanın 1 yıldır nefes darlığı şikayeti mevcut.

Özgeçmiş: Sigara 6adet/gün/15yıl.

Soygeçmiş: Halasında benzer şikayetleri mevcut.

Laboratuvar: Glukoz: 99mg/dl, Üre: 35mg/dl, Kreatinin: 1mg/dl, ALT: 22mg/dl, BUN: 15 mg/dl, Albumin 3mg/dl. Hb: 15.6mg/dl, ANA: (-), C3: 136, C4: 26.3 C1: 0.38g/L C1 esteraz inhibitör fonksiyonu: %42

Fizik Muayene: Yaygın ronküsleri mevcut.

Bulgular: Prevalansı yaklaşık 50.000 kişide bir görülen bu hastalığın sıklığı konusunda epidemiyolojik veriler sınırlı olup, İspanya ve Norveç'te yapılmış bir çalışmada sıklığı 1.09-1.51/100.000 bildirilmiştir. HAÖ genotip ve fenotipik olarak bütün ırk, cins ve etnik gruplarda eşit oranda tespit edilmiştir. Otozomal dominant kalıtım şekli söz konusu olup her kuşakta ortaya çıkabilmektedir. Bilinen bir cinsiyet farkı olmamasına rağmen çoğu klinisyen kadınlarda daha sık görüldüğü kanısında olmalarına rağmen bizim olgularımızın tümü erkek idi. Hastalık genellikle ilk 2 dekatta başlamakla birlikte 2-3 yaşlarında veya nadir de olsa 70-80'li yaşlarda bile ortaya çıkabilmektedir. Bizim bir olgumuz 45 yaşında, ikincisi 40 yaşında, üçüncüsü 24 yaşında şikayetlerinin başladığını belirtmişlerdi. Hastalığın ortaya çıkmasında etkili olan faktörler değişken olup, bazen ACE inhibitörü kullanımı sessiz seyreden bir hastalığın ortaya çıkmasına neden olabilir. Minör bir travma (örneğin diş çekimi), östrojen hormonu kullanımı, enfeksiyonlar ve duygusal stres gibi etkenler atakları tetikleyebilir. Bizim bir olgumuz alkolle atakların ortaya çıktığını belirtmiş, diğer ikisi hastalığın tetikleyicisinin stres olabileceğini belirtmişlerdi. Acile başvurmuş bir hastada HAÖ tanısı düşünüldüğünde, serum C4 düzeyinin ölçümü yeterli bir tarama testi olup, tedavi almayan bir hastada, C4 seviyesinin normalin %30' un altında olmasının %100 duyarlı ve % 100 negatif prediktif değeri taşıdığı gösterilmiştir. Bizim olgularımızın hepsi Tip-2 HAÖ olup, C1 inhibitör düzeyi, C3 ve C4 düzeyi normal iken, herbirinin C1 fonksiyon düzeyi düşük olarak saptanmıştı. Gastrointestinal sistemde ödem bulguları akut atak halinde olguların %70'den fazlasında de görülebilir. Karın ağrısı atakları kolik tarzında olup bulantı, kusma ve ishal ile akut karın tablosu olarak ortaya çıkabilir. Bu belirtiler hastaların %25'de bağırsak duvarı ve mezenterik bölgede ödem ve daralma ile gereksiz yere abdominal cerrahiye yol açabilir. Bir olgumuz tanı aldığı sırada karın ağrısı nedeniyle başvurduğu hastanede

apendektomi geçirmiş ve operasyonu takiben de extremitelerde daha belirgin olmak üzere bir atak geçirmişti. Geçirilen enfeksiyonlar, adet dönemleri, hamilelik, doğum, soğuk stres, egzersiz ve duygusal stres tetikleyici olarak atakları tetikleyebilir.

Sonuçlar: HAÖ, klinik olarak ciltte tekrarlayıcı şişlik, karın ağrısı atakları ve hayatı tehdit eden üst solunum yolu obstrüksiyon bulguları ile karakterize olan kalıtsal bir hastalıktır. Quincke ödemi olarak bilinen hastalığın 1888 yılında William Osler tarafından adı konulduktan sonra biyokimyasal anormallikleri Donaldson ve Evans tarafından 1963 yılında tanımlanmıştır. Hastalığın iki genetik varyantı olduğu 1965 yılında Rosen tarafından saptanmıştır. Tip-1 HAÖ'de bir gen defektine bağlı olarak C1 inhibitörünün sentez veya salınımında sorun olduğu bulunmuştur (3). Hastaların % 80-85'de bu gen defekti söz konusudur. Bu hastalarda C1 inhibitör düzeyinin düşük olması vazoaktif plazma kininlerinin serbestleşmesine neden olarak kallikrein-kinin, kompleman ve fibrinolitik sistemin aktive olmasına neden olur (4). Bu aktivasyon ataklar sırasında ortaya çıkan ödemden sorumludur. Tip-2 HAÖ'de ilgili protein sekrete edildiği halde aktif bölgesini etkileyen bir mutasyon nedeniyle işlev görememektedir. Bu hastalar HAÖ hastalarının % 15-20'sini oluşturmaktadır. Klinik tablo her iki tip için ayırdır. Üçüncü tipinde C1-inhibitörün normal fonksiyonel düzeyde olduğu bulunmuştur. Bu tip gebelikte ve östrojen tedavisi almakta olan kadınlarda tanımlanmış olup, sonraki yıllarda erkeklerin de hastalıktan etkilendiği görülmüştür (6, 7). Bu grup hastalarda HAÖ'ün tipik semptomları bulunmasına karşın, kompleman veya kinin sisteminde bir sorun bulunmamaktadır. Çalışmamızda yapılan tetkikler sonucunda Tip-2 HAÖ tanısı konulan üç olgu sunduk. Tedavide ataklar sırasında bradikinin-reseptör antagonistleri veya C1-inhibitör konsantrasyonu uygulanır iken, atakların sıklığını ve şiddetini azaltmak için uzun süreli profilaksi gereklidir. Profilaksi için 17- α -alkile androjenler gibi (Danazol, Stanozolol ve Oksandrolon) androjenler kullanılmaktadır. Biz de her üç hastamıza Danazol tedavisinin yanı sıra, ataklarda kullanılmak üzere C1 inhibitör konsantrasyonu başladık ve olumlu yanıt aldık.

Anahtar Kelimeler: Hereditör Anjioödem, Tip 2

ABSTRACT

Aim: Hereditary angioedema is a genetic disorder due to a deficiency or malfunction of C1 esterase inhibitor. We have been described a case series of three male who presented with swelling over extremity, face and genital area. They have history of similar episodes since for a long time with gradual subsidence of swelling without any treatment. Investigations revealed reduced C1 esterase inhibitor function level. Patients was diagnosed to have hereditary angioedema type 2 and started on Danazol and C1 inhibitor concentrates in treatment.

Material and Methods: BY, 46-year-old male patient, police officer, Manisa

The complaint of the patient complaining of swelling at different parts of his body, especially the shoulders, lips and genital area for 1 year, has begun to accompany the feeling of numbness. The complaint of a patient who did not use any medication was self-healing within two days. The patient who described the attack three times this year was complaining of stress and passing infections. A patient who did not identify any drug with a reaction was complaining about using alcohol. For the past eight months, the complaint of swelling in the shoulder region has begun to accompany the swelling of the lips for 8 months. The swollen mouth could last for weeks after it started. When the patient applied to our polyclinic, there was a complaint of swelling accompanied by eritema marjunctum of about 20 cm in the shoulder region. The patient who did not have any other complaints in the system questionnaire was not found any additional disease.

Background: A 28-year-old woman with an operation history of urethral stricture had 13 paks / year of smoking history and an occasional alcohol consumption anamnesis.

Family: No attribute

Laboratory: Glucose: 115mg / dl, Urea: 31mg / dl, Creatinine: 1mg / dl, ALT: 17U / dl, BUN: 14.5mg / dl, Albumin 4mg / dl. Hb: 17.6 mg / dl, ANA: (-), C3: 131, C4: 23.7 C1: 0.34 g / l

C1 Esterase inactivator function: 42%

RE, 43-year-old male patient, farmer, Manisa

The patient complained of swelling of the body for 3 years and this complaint is 2-3 times a year and heals itself within 2 days. Their complaints were not related to food, medicine, season, but could be related to stress and infections. During the last two months, the patient complained of swelling in the body and swelling in the face and lips was applied. While the patient's examination was continuing, he underwent an appendectomy operation and applied again to our polyclinic with a new attack with swelling in the hands, arms and genital area immediately after the operation.

CV: Smoking, no alcohol use, anamnesis of appendectomy present.

Family: No attribute

Laboratory: Glucose: 91mg / dl, Urea: 33mg / dl, Creatinine: 1.15mg / dl, ALT: 41mg / dl, BUN: 15.4mg / dl, Albumin 4mg / dl. Hb: 16.1 mg / dl, ANA: (-), C3: 183, C4: 35.9

Physical Examination: Ordinary

ÜK, 33 y, Man, Cook, Manisa

The patient complained of redness and itching for 9 years, complained about swelling in different parts of his body, 1 year ago, more in the hands and crows. The complaint of swelling did not benefit from antihistamine treatment. The patient has no history of any operation, history of tooth extraction, rheumatic disease, and has complained of shortness of breath for 1 year.

Curriculum vitae: 6 pcs / day / 15 years.

Family history: Similar complaints are available.

Laboratory: Glucose: 99mg / dl, Urea: 35mg / dl, Creatinine: 1mg / dl, ALT: 22mg / dl, BUN: 15mg / dl, Albumin 3mg / dl. Hb: 15.6 mg / dl, ANA: (-), C3: 136, C4: 26.3 C1: 0.38 g / L C1 esterase inhibitor function: 42%

Physical Examination: There are common ronks.

Results: The epidemiological data on the incidence of this disease, which is prevalent in approximately 50,000 people, is limited, and a study conducted in Spain and Norway reported a frequency of 1.09-1.51 / 100,000. HAO was genotyped and phenotypically found in all race, gender and ethnic groups. Autosomal dominant inheritance has the form and can occur in every generation. Despite the fact that there is no known gender difference, most of our cases were male, although many clinicians believe that they are seen more frequently in women. The disease usually occurs in the first 2 decades, but it can occur even in the age of 2-3 or rarely in the age of 70-80. They stated that our case was 45 years old, the second 40 years old, and the third 24 years old complaints. Factors affecting the emergence of the disease vary. Minor trauma (eg tooth extraction), use of estrogen hormone, infections and emotional stress can trigger attacks. One of our cases revealed that alcohol attacks occurred, and the other two indicated that the trigger of the illness might be stress. When a hereditary angioedema is suspected in an acute patient, measurement of serum C4 level is an adequate screening test. In a non-treated patient, a C4 level below 30% of normal has been shown to be 100% sensitive and 100% negative predictive value. All of our cases were Type-2 HAO, C1 inhibitor level, C3 and C4 levels were normal, but C1 function level was low. Edema findings in the gastrointestinal tract can be seen in more than 70% of cases with acute attacks. Abdominal pain attacks are in the form of colic and may occur as nausea, vomiting and diarrhea and acute abdomen. These symptoms may lead to unnecessary abdominal surgery with edema and constriction in the intestinal wall and mesenteric region in 25% of patients. During the diagnosis of an ovary, she underwent appendectomy in a patient with abdominal

pain and had an attack, which was more prominent in the extremities following the operation. Existing infections, menses, pregnancy, birth, cold stress, exercise and emotional stress can trigger attacks as triggers.

Conclusions: HAO is a hereditary disease characterized clinically by recurrent swelling of the skin, abdominal pain attacks and life-threatening upper airway obstruction findings. Biochemical abnormalities were described by Donaldson and Evans in 1963, after the disease, known as quincke edema, was named by William Osler in 1888. It was discovered by Rosen in 1965 that the disease had two genetic variants. Type-1 has been found to be a problem in the synthesis or release of the C1 inhibitor due to a gene defect in the HAE. 80-85% of patients have this genetic defect. The lower level of C1 inhibitor in these patients leads to the release of vasoactive plasmin kinases, resulting in the activation of kallikrein-kinin, complex and fibrinolytic system. This activation is responsible for the payment that occurs during the attacks. Type-2 does not function due to a mutation that affects its active site when the related protein is secreted in HAÖ. These patients constitute 15-20% of the HAÖ patients. The clinical picture is the same for both types. The third type of C1-inhibitor was found to be at the normal functional level. This type has been described in women who are taking gestational and estrogen therapy, and men have also been affected by the disease in the following years. Despite the typical symptoms of HAO in these group of patients, there is no problem in the complex or quinine system. In our study, three cases with Type-2 HAÖ diagnosis were presented. Prolonged prophylaxis is needed to reduce the frequency and severity of attacks, while bradykinin-receptor antagonist or C1-inhibitor concentration is administered during treatment. For prophylaxis, androgens such as 17- α -alkylated androgens (Danazol, Stanozolol and Oxandrolone) are used. We started the C1 inhibitor concentration for use in all three patients, as well as Danazol therapy.

Keywords: Hereditary angioedema, Type-2

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PARATIROID ADENOM İLE NÖTROFİL LENFOSİT ORANI ARASINDA BİR İLİŞKİ VAR MIDIR?

Aysun TORAMAN¹, Feray ARAS², Berna EREN¹, Seyhun KÜRŞAT¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Nefroloji Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Nükleer Tıp Ana Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aysun Toraman, e-mail: aystoraman@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Paratiroid adenom paratiroid bezinin benign bir tümördür. Primer veya sekonder hiperparatiroidizmin otonomi kazanması sonucu gelişir. Kanda hiperkalsemi ve parathormon yüksekliği ile kendini gösterir. Tanıda paratiroid USG ve sintigrafi önemlidir. Nötrofil lenfosit oranı (NLO) ve platelet lenfosit oranı (PLO) son zamanlarda popüler olan, kronik böbrek hastalığı, maligniteler, myokard enfarktüsü gibi birçok hastalıkta inflamasyonla ilişkili olarak kötü prognosis göstergesi markırlardır. Bu çalışmada paratiroid sintigrafisinde adenom saptanan ve saptanmayan hiperparatiroidili hastalarda NLO ve PLO açısından bir fark olup olmadığı ve laboratuvar parametreleriyle ilişkilerinin araştırılması planlandı.

Gereç ve Yöntem: Hiperkalsemi ve/veya hiperparatiroidi nedeniyle tetkik edilen veparatiroid sintigrafisi istenen hastalar, retrospektif olarak tarandı. Hastalar paratiroid sintigrafisi sonucuna göre adenom saptanan ve saptanmayan olarak iki gruba ayrıldı. Laboratuvar parametreleri olarak hemogram, kalsiyum, fosfor, magnezyum, lipidler, kalsiyum fosfor çarpımı, kreatinin, glomerülürfiltrasyon hızı (MDRD), parathormon, D vitamini ile NLO ve PLO ilişkisine bakıldı.

Bulgular: Adenom saptanan grupta 39 hasta adenom saptanmayan grupta 59 hasta vardı. Gruplar arasında yaş, cinsiyet yönünden fark saptanmadı. NLO ve PLO iki grup arasında anlamlı farklılık göstermedi Adenom saptanan grupta NLO ve PLO ile hemogram, total kolesterol ve MDRD-GFR arasında negatif korelasyon, kreatinin, fosfor, CaxP ve parathormonla pozitif ilişki saptandı. Adenom saptanmayan grupta NLO kreatinin ve parathormonla pozitif korelasyon total kolesterol ve LDL kolesterolle negatif korelasyon gösterdi. Ayrıca kreatinin ile albümin arasında ($p=0,002$, $r=-0,486$), MDRD-GFR ile fosfor arasında ($p=0,010$, $r=-0,407$) ve D vitamini ile total kolesterol arasında ($p=0,039$, $r=-0,331$) anlamlı negatif korelasyon saptanırken kreatinin ile magnezyum ($p=0,011$, $r=0,404$), MDRD-GFR ile kalsiyum ($p=0,001$, $r=0,510$) ve parathormon ile fosfor arasında pozitif korelasyon, ($p=0,018$, $r=0,377$) görüldü. Adenom saptanan grupta parathormon düzeylerinin anlamlı olarak yüksek olduğu görüldü ($432,80\pm 66,20$, $256,11\pm 35,92$, sırasıyla).

Sonuçlar: NLO ve PLO hiperparatiroidili olgularda da inflamasyonun belirteçleri olan albümin, hemoglobin ve kolesterol ile negatif ilişki göstermiştir. MDRD ile aralarında ters yönde bir ilişki olması kreatininklirensi düştükçe inflamasyonun arttığını desteklemektedir. Nötrofil lenfosit oranının her iki grupta da parathormonla pozitif ilişki göstermesi hastaları takipte kullanılabilecek bir parametre olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperparatiroidi, Nötrofil lenfosit oranı, Paratiroid adenom.

ABSTRACT

Aim: Parathyroid adenoma is a benign tumor of the parathyroid gland. Primarily or secondary hyperparathyroidism results in autonomic gain. It is characterized by hypercalcemia and parathormone elevation. Parathyroid USG and scintigraphy are important in diagnosis. Neutrophil lymphocyte ratio (NLR) and platelet lymphocyte ratio (PLR) markers are poorly prognostic markers that have recently become popular in relation to inflammation in many diseases such as chronic kidney disease, malignancies, myocardial infarction. In this study, it was planned to investigate whether there is a difference between NLR and PLR in relation to laboratory parameters in hyperparathyroidism patients with and without adenoma in parathyroid scintigraphy.

Material and Methods: Patients diagnosed with hypercalcemia and / or hyperparathyroidism and requiring parathyroid scintigraphy were retrospectively screened. Patients were divided into two groups according to parathyroid scintigraphy, adenomatous and non-adenomatous. The laboratory parameters were hemogram, calcium, phosphorus, magnesium, lipids, calcium phosphorus product, creatinine, glomerular filtration rate (MDRD), parathormone, vitamin D and NLR and PLR.

Results: There were 39 patients in the adenoma detection group and 59 patients in the non-adenoma group. There was no age or gender difference between the groups. NLR and PLR did not differ significantly between the two groups. There was a negative correlation between NLO, PLO and hemogram, total cholesterol and MDRD-GFR, and a positive correlation with creatinine, phosphorus, CaxP and parathormone in the adenoma-detected group. NLR has positive correlation with creatinine, parathormone and a negative correlation with total cholesterol and LDL cholesterol in the adenocarcinoma group. There was also a significant negative correlation between MDRD-GFR and phosphorus ($p = 0,010$, $r = -0,407$) and vitamin D and total cholesterol ($p = 0,039$, $r = -0,331$) between creatinine and albumin ($p=0,002$, $r=-0,486$). Positive correlations were found between creatinine and magnesium ($p = 0,011$, $r = 0,404$), MDRD-GFR with calcium ($p = 0,001$, $r = 0,510$) and parathormone with phosphorus ($p = 0,018$, $r = 0,377$). The parathormone levels were found to be significantly higher in the adenoma detection group ($432,80 \pm 66,20$, $256,11 \pm 35,92$, respectively).

Conclusions: NLR and PLR also showed a negative correlation with albumin, hemoglobin and cholesterol, which are indicators of inflammation during hyperparathyroidism. The negative correlation between MDRD and NLR, PLR supports that the inflammation increased when creatinine clearance decreased. Neutrophil lymphocyte ratio is positively correlated with parathormone in both groups, suggesting that it may be a useful parameter for the patient's follow-up.

Keywords: Hyperparathyroidism, Neutrophil lymphocyte ratio, Parathyroid adenoma

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

RADYOLOJİK TANILI MENİNJİOMA KİTLELERİNDE PRİMER TEDAVİ OLARAK STEREOTAKTİK RADYOTERAPİ SONUÇ VE DEĞERLENDİRMELERİ

Ali Olmezoglu¹

Gönderim Tarihi / Received: 20.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

*Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyasyon Onkolojisi A.D., Manisa, Türkiye

Manisa Celal Bayar University, Medical School, Radiation Oncology Dept., Manisa, Turkey

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ali ÖLMEZOĞLU, e-mail: aolmezoglu@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) nin beyin kaynaklı semptomların araştırmasında yaygın kullanımı *insidental meninjiyoma* kitlelerinin tanısını arttırmıştır. Gerek takiplerinde büyüme göstermesi gerekse de klinik semptom vermeleri sonucunda cerrahi tedavi adayı olguların bir bölümü operasyona uygunsuzluk ve/veya operasyondan kaçınmaları nedeniyle stereotaktik radyoterapiye yönlendirilmektedir. Bu çalışmada radyolojik meninjiyoma tanılı, beyine yönelik operasyon geçmişi olmayan olguların primer stereotaktik radyoterapi ile tedavi ve izlem sonuçları değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 2011/15 yılları arasındaki 5 yıllık dönemde primer tedavi olarak çerçevesiz sistem Cyberknife robotik radyoterapi ünitesinde stereotaktik radyoterapi alan radyolojik meninjiyoma tanılı 42 olgu çalışmaya dahil edilmiştir. MR görüntüleme olarak yağ baskılı, kontrastlı T1 1/3 mm kesit aralıklı sekanslar volümetrik ölçüm programı kullanılarak değerlendirilmeye alınmıştır.

Bulgular: Olguların 33'ü (%79) kadın, dokuzu (%21) erkek olup medyan yaş 47 (39-76) olarak saptanmıştır. Olguların tümü hayatta olup medyan radyolojik ve klinik izlem süresi 43 ay (33-49) ay olan çalışmamızda tedavi öncesi ortalama volüm 5, 11 cc (0,561-18,369) iken tedavi sonrası 4, 44 cc (0,380-22,820) bulunmuştur ($p < 0,001$). Medyan tedavi dozu 25Gy, medyan fraksiyon sayısı beştir. Tedavi sonrası en az 6 ay arayla tekrarlanan MRG sonuçlarına göre 34 olguda (%79) ortalama % 23, 80 oranında boyut azalması belirlenmiştir. Sekiz olgunun (% 21) kitlelerinde nekroza bağlı çevresel ödem ve kistik içeriğin artması sonucu ortalama %11, 12 boyut artışı gözlenmiştir. Semptomatik olan 4 olguya antiödem tedavisi uygulanmış; olumlu sonuç alınmış, bir olguda cerrahi girişim gerekli görülmüştür.

Sonuçlar: Radyolojik değerlendirme olarak meninjiyoma tanılı semptomatik olgularda operasyon uygulanamıyor ve/veya hastanın operasyondan kaçınması durumunda stereotaktik radyoterapi primer tedavi olarak uygulanabilir. Hayatı tehdit eden veya morbidite ile sonuçlanan yan etkiler gözlenmemiş olup kitlelerin büyümesinin durması ve boyutlarında azalma sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Radyolojik tanı meninjiyoma, Stereotaktik Radyoterapi, Çerçevesiz sistem Stereotaktik Radyoterapi, Cyberknife

ABSTRACT

Aim: Massive use of Magnetic Resonance Imaging (MRI) for symptomatic brain disorders have led to diagnose meningioma masses incidentally. These meningioma masses, either growing up faster while follow-up or causing symptoms, become candidates for brain surgery. Of those patients, mostly not suitable for surgery and/or avoiding brain surgery, referred to Stereotactic Radiotherapy. In this study, radiologically diagnosed meningioma patients who have no history of brain surgery, had been treated primarily by Stereotactic Radiotherapy and thereafter their treatment and follow-up results were assessed.

Material and Methods: Five years of period between 2011 and 2015, at Izmir Atatürk Educational and Research Hospital Cyberknife Robotic Radiotherapy (frameless system) Unit, 42 radiologically diagnosed meningioma patients had been studied. Contrast enhanced, fat suppressed 1 to 3 mm slice thickness MRI sequences were analyzed volumetrically

Results: Media age was 47(29-86) among the group consisting of 33 female (79%) and 9 male (21%). Pretreatment mean volume 5.11 cc (0,561-18,369) had statistically significant decrease ($p < 0,001$) after radiological and clinical follow-up of median 43months (33-49) as posttreatment mean volume of 4, 44 cc (0,380-22,820) had been calculated. Median treatment dose was 25 Gy, median fraction 5 as well. After Stereotactic Radiation Therapy (SRT) 79 % (33 patients) had the response rate 23, 8 % (average mass decrease amount) at most 6 months renewed MRI follow-up. The other 9 patients (21%) due to necrosis and surrounding peripheral edema had cystic component enlargement as a result of treatment. Of these, symptomatic 4 patients had needed medical anti-edema treatment. Only one patient referred to surgery for this reason.

Conclusions: For the radiologically diagnosed meningioma patients, if brain surgery could not be available or if ever patients' avoidance, Stereotactic Radiation Therapy (SRT) should be the primary treatment. There exists no life threatening morbidity but cease of growing meningioma masses and even acceptable decrease in size as well after this novel treatment

Keywords: Radiologically diagnosed Meningioma, Stereotactic Radiation Therapy, Frameless system Robotic Radiotherapy, Cyberknife

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ABDOMİNAL AORTO-SAĞ ATRİYAL FİSTÜLÜN VASKÜLER PLUG İLE BAŞARILI BİR ŞEKİLDE TEDAVİSİ: DAHA ÖNCE BİLDİRİLMEMİŞ BİR KARDİYAK MALFORMASYON

Fatos ALKAN¹, Yüksel PABUSCU², Mecnun CETİN³, Senol COSKUN¹

Gönderim Tarihi / Received: 20.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Çocuk Kardiyoloji BD, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Radyoloji ABD, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

³Çocuk Kardiyoloji BD, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Van, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fatos ALKAN, e-mail: fatos.alkan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Aort ve kalp boşlukları arasında fistüller çok nadir görülür. Bu yazıda, Amplatzer vasküler plug IV ile başarılı bir şekilde kapatılan, abdominal aorto-sağ atriyal fistül (ASAF) tanımlı bir olgu sunulacaktır.

Olgu Sunumu: İki yaşında erkek olgu rutin muayenede üfürüm duyulması nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Özgeçmiş ve soygeçmişinde özellik saptanmayan olgunun fizik muayenesinde sol üst sternal bölgede duyulan devamlı üfürüm dışında özellik yoktu. Elektrokardiyografi ve telekardiyografide patolojik bulguya rastlanmadı. Transtorasik 2D ekokardiyografi ile değerlendirilmede sol ve sağ ventrikül hafif dilate, proksimal aortadan ana pulmoner artere küçük şanlı patent duktus arteriosus (PDA) ve subkostal kesitte ekstrakardiyak bir yapının vena kava inferiörün postero-lateralinden sağ atriyuma açıldığı görüldü. Çekilen Bilgisayar Tomografi (BT) anjiyografide çölyak trunkusun üstünden, abdominal aortanın anterior duvarından sağ atriyuma uzanan kıvrımlı, geniş ve oldukça uzun bir fistülöz bir yapı izlendi. Bu fistülün hem BT anjiyografide hem de ultrasonografide hepatik ve portal sistemle bağlantısı görülmedi ve olası hepatik arterio-venöz veya hepato-portal fistüller ekarte edildi. Olguya takip eden günlerde kardiyak kateterizasyon yapıldı. Sağ ve sol kardiyak kateterizasyonda Qp/Qs 1.8:1 saptandı. Desendan aortadan yapılan anjiyografide ileri derecede küçük PDA ve abdominal aortadan sağ atriyuma geniş, uzun ve tortuöz fistüller bir yapı izlendi. PDA'dan kateter ilerletilemediğinden kapatılmadı. 5-Fr Sağ Judkin's kateter ile hidrofilik guidewire üzerinden abdominal aortadan fistül proksimaline yaklaşık 5-6 mm uzaklığındaki dar yerine (yaklaşık 5mm) 7-mm Amplatzer vasküler plug IV, 5-Fr Sağ Judkin's kateter üzerinden yerleştirildi. Kontrol çekilen anjiyografide belirgin şant görülmesi üzerine 8-mm Amplatzer vasküler plug IV diğer cihaza yakın olarak yerleştirildi. Kontrol çekilen anjiyografide belirgin kaçak izlenmedi. Kateterizasyonun ikinci gününde hasta profilaktik antikoagulan ile taburcu edildi.

Tartışma-Sonuç: Bildiğimiz kadarıyla, daha önce literatürde, inen abdominal aorta ve sağ atriyum arasında böyle geniş ve uzun bir fistül bulunan herhangi bir vaka mevcut değildir. Amplatzer vasküler plug IV ile perkütan kapatma anatomik olarak uygun vakalarda tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital, Fistul, Aorta, Sağ atriyum, Amplatzer vasküler plug

ABSTRACT

Aim: Fistulas seen between aorta and heart chambers are very rare. We report a case, which was successfully closed by trans-catheter embolisation using an Amplatzer vascular plug IV (AVP-IV).

Case Report: Two years old asymptomatic boy was referred to our clinic for a continuous murmur. There weren't any other pathologic findings in his physical examination. During echocardiographic examination, a small shunt from the proximal descending aorta to the main pulmonary artery was seen and diagnosed as patent ductus arteriosus (PDA). Left ventricle was slightly dilated. It was seen that an extra cardiac structure was opened to right atrium (RA) on the posterior lateral side of the inferior vena cave. Computed tomography (CT) angiography confirmed a tortuous, large and very long fistula between abdominal aorta and RA. There wasn't any connection of this fistula seen between liver and portal system on both CT and ultrasonogram. This ruled out the possibility of hepatic arterio-venous fistula and hepatoportal fistula. The patient underwent cardiac catheterization on the following day. Right and left heart catheterization were done and revealed a Qp/Qs ratio of 1.8:1. Descending aorta angiography confirmed the diagnosis of the very small PDA and unusual tortuous fistula between the descending abdominal aorta and the right atrium. PDA could not be closed because it could not be passed through the catheter. A hydrophilic guide wire was passed through the proximal fistula into the narrowing proximal of fistula. A 7-mm AVP-IV device was loaded into the catheter and the distal skirt of the device was placed to the narrow (about 5 mm) and curved part, 5-6 mm distant from the proximal fistula. After device replacement, significant residual flow was seen, and thereafter, a second device was conducted using by a 8-mm AVP-IV. Repeated angiography showed small residual flow through the fistula. The patient was discharged from the hospital on the second day with prophylactic anticoagulant therapy.

Conclusions: To the best of our knowledge, this is a previously unreported cardiac malformation. The percutaneous closure of ARF with an AVP-IV can be considered as a therapeutic option in cases when the anatomy is favorable.

Keywords: Congenital, Fistula, Aort, Right atrium, Amplatzer vascular plug

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SOLUNUM SIKINTISI İLE PREZENTE OLAN BİR İNFANTTA KONJENİTAL PORTO-SİSTEMİK VENÖZ ŞANTIN PERKÜTAN KAPATILMASI

Fatos ALKAN¹, Fatih DUZGUN², Hasan YUKSEL³, Serdar TARHAN², Senol COSKUN¹

Gönderim Tarihi / Received: 20.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Çocuk Kardiyoloji BD, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Radyoloji ABD, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

³Çocuk Allerji ve Solunum BD, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fatos ALKAN, e-mail: fatos.alkan@hotmail.com

Öz

Amaç: Konjenital portosistemik venöz şantlar (CPSS) ciddi komplikasyonlarla ilişkili nadir vasküler malformasyonlardır. Bu yazıda patent duktus venosus (PDV) nedeniyle ilerleyici solunum sıkıntısı ile prezente olan ve transkateter Amplatzer vasküler plug II ile başarılı bir şekilde tedavi edilen bir olgu sunulacaktır.

Olgu Sunumu: Beş aylık erkek olgu tekrarlayan ve progresif solunum sıkıntısı olması nedeniyle hastanemize başvurdu. Özgeçmişinde son bir-iki aydır yineleyen akciğer problemleri nedeniyle sık hastaneye başvurusu olduğu ve soygeçmişinde özellik belirtilmeyen olgunun fizik muayenesinde takipne ve retraksiyon saptandı. Karaciğer sağ subkostal bölgede 1-2 cm palpabil, splenomegali mevcut değildi. Akciğer grafisinde kardiyotorasik oranı artmış, artmış pulmoner vaskülarite bulguları mevcuttu. Ekokardiyografide ventriküler fonksiyonları normal olmakla beraber tüm kalp boşluklarında belirgin dilatasyon mevcuttu. Tekrarlayan akciğer problemleri nedeniyle yapılan bronkoskopi de sol ana bronşun sağ pulmoner arter ile inen aort arasında ciddi şekilde daraldığı saptandı. Çekilen toraks BT anjiyografide sol portal ven ve inferior vena kava arasında, PDV olduğu düşünülen vasküler malformasyon ve sol ana bronşun dilate aorta nedeni ile belirgin kollabe olduğu doğrulandı. Doppler ile yapılan abdominal ultrasonografik (US) muayenesinde, inferiyör vena kava'ya açılan 12x6x5 mm çaplı bir PDV saptandı, ek karaciğer hastalığı veya portal hipertansiyon bulgusu saptanmadı. PDV nedeniyle CPSS teşhisi yapıldı. Operatif risk yüksek olarak tahmin edildi; bu nedenle Amplatzer vasküler plug II ile transkateter kapatma planlandı. Yapılan sağ kalp kateterizasyonunda sol portal ven ile İVC'ye bağlanan geniş PDV'nin tanısı doğrulandı. PDV'ye internal juguler venöz yolla girildi. Sonrasında 5Fr'lik sheat ve taşıyıcı kateter üzerinden, 12 mm Amplatzer vasküler plug II PDV'nin proksimaline yerleştirildi. Kontrol anjiyografide PDV'nin tamamen tıkandığı görüldü. İşlemlerle ilgili herhangi bir komplikasyon saptanmadı. Kateterizasyonun ikinci gününde hasta profilaktik antikoagulan ile taburcu edildi. Klinik izlemlerinde çekilen abdominal US de PDV'nin tamamen obstrakte olduğu ve olgu da klinik olarak belirgin düzelmeye görüldü.

Tartışma: Fetal dönemde duktus venosus sol portal venin posterior yönünden kaynaklanır; PDV, intrahepatik portosistemik şantın bir başka türü olarak düşünülür. Bu nedenle olgumuzda konjenital portosistemik venöz şant tanısı kondu. PDV, Amplatzer vasküler tıkaç II ile kapatıldı ve olgunun solunumsal problemlerinde belirgin klinik iyileşme sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Portosistemik venöz şant, Persistan duktus venosus, Amplatzer vasküler plug II

ABSTRACT

Aim: Congenital portosystemic venous shunts (CPSS) are rare anomalies associated with severe complications. We report the case of an infant presenting with progressive respiratory distress discovered to be due to CPSS.

Case report: A 5-months-old boy with progressive respiratory distress was admitted to our hospital. Physical examination revealed tachypnea and retraction. He had hepatomegaly, without splenomegaly. A chest graph demonstrated an enlarged cardiac silhouette and increased pulmonary vascular markings indicating increased lung circulation. Echocardiography demonstrated normal ventricular function but increased in size. No additional cardiac defect was found. There was an extra vascular structure opening to right atrium (RA) on the posterior lateral side of the inferior vena cava (İVC) in subcostal view. On the bronchoscopic exam, it was found that the left main bronchus was severely compressed between the right pulmonary artery and descending aorta. CT angiography confirmed the collapsed the left main bronchus due to dilated aorta and PDV, which connected from the left portal vein to the IVC. Doppler Ultrasonogram showed a PDV with 12x6x5 mm in diameters, opening into the IVC and no evidence portal hypertension. Right heart catheterization confirmed the diagnosis of the large PDV, which connected from the left portal vein to the IVC. The diagnosis of CPSS was confirmed by the finding of PDV. The operative risk was estimated as high; therefore, embolization by an Amplatzer vascular plug type II device was carefully planned. The PDV was entered from the internal jugular vein access. Through a 5F sheath, a 10 mm Amplatzer vascular plug II was used. Repeated angiography confirmed complete occlusion of the PDV. There were no any complications. The patient was discharged from the hospital on the second day with prophylactic anticoagulant therapy.

Conclusions: In the fetus, the ductus venosus arises from left portal vein. PDV can be a kind of intrahepatic portosystemic shunts. In this report, we presented an infant with progressive respiratory distress due to complication of CPSS leading to PDV successfully treated by a transvenous amplatzer vascular plug II embolization.

Keywords: Portosystemic Venous Shunt, persistent ductus venosus, Amplatzer vascular plug II

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

FEBRİL KONVÜLSİYONDA, MODÜLER EĞİTİM PROGRAMININ EBEVEYN KAYGISI ÜZERİNE ETKİSİ

Deniz Özalp KIZILAY¹, Asusunem Akyalçın KIRDÖK², Pelin ERTAN³, Senem AYÇA⁴, Mehmet Murat DEMET⁵, Muzaffer POLAT⁴

Gönderim Tarihi / Received: 6.5.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 8.5.2017

¹ Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye.

² Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi, İzmir, TÜRKİYE

³ Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nefrolojisi Anabilim Dalı, Manisa, TÜRKİYE

⁴ Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nörolojisi Anabilim Dalı, Manisa, TÜRKİYE

⁵ Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı, Manisa, TÜRKİYE

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Deniz Özalp KIZILAY, e-mail: drdenizkizilay@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, FK ile ilgili ailelerin gereksinimlerini ve eğitiminin ebeveyn yaklaşımı ve kaygıları üzerine olan etkisini belirlemeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamızda, FK hastası olan 113 çocuğun ebeveyni ile görüşme yaptık. Ailelerin FK hakkındaki bilgi, tutum, düşünce ve endişelerini, ateş ve FK'ya yaklaşımlarını detaylı bir şekilde saptamayı amaçlayan bir anket uygulandı. Anksiyete ve depresyon düzeylerini belirlemek için Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HADÖ) ve Durumluk Sürekli Kaygı Envanteri (STAI) uygulandı.

Bulgular: Bu çalışmada ebeveynlerin, FK'nın beyine zarar verdiği ve epilepsiye neden olduğu, hayatı tehdit eden bir hastalık olduğu ve çocuklarına elektroensefalografi (EEG), kraniyel manyetik rezonans görüntüleme (MRI) ve bilgisayarlı tomografi (BT) taramalarının yapılması gerektiği ile ilgili yanlış bilgilere ve inanışlara sahip olduklarını bulduk. Ayrıca, bir nöbet sırasında müdahaleler hakkında önemli bir bilgi eksikliği ve dolayısıyla kaygı düzeyinin yüksek olduğunu tespit ettik.

Sonuçlar: Yeterli bilgi ve psikososyal destek verilen ebeveynlerin anksiyete düzeylerinin önemli ölçüde azaldığı sonucuna vardık. Böylece ailelerin ilk yardım uygulamaları daha iyi olacak ve gereksiz önleyici müdahalelerden dolayı talepleri azalacaktır.

Anahtar Kelimeler: Febril konvülsiyon, Ebeveyn kaygısı, Eğitim programı

ABSTRACT

Aim: In this study, we aimed to determine the needs of parents about FS, and the effect of education about FS on approach and anxiety of the parents.

Material and Methods: In our study, we interviewed with the parents of 113 children who suffered from FS. We conducted a survey aiming at detailed detection of knowledge, attitudes, thoughts and concerns of the families about FS and their approaches to fever and FS. We also performed Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS) and State-Trait Anxiety Inventory (STAI) to determine the levels of anxiety and depression of the parents.

Results: In this study, we found that parents have misinformation and misbeliefs suggesting that FS damages the brain and causes epilepsy, FS is a life-threatening disease, and electroencephalography (EEG), magnetic resonance imaging (MRI) and computed tomography (CT) scans of the brain are required. We also determined a significant lack of information about interventions during a seizure and thus, a high level of anxiety.

Conclusions: We concluded that parents who are provided with sufficient information and given psychosocial support have their anxiety levels significant reduced. Thus, they will be better in first aid practices and their requests for unnecessary preventive interventions will reduce.

Keywords: Febrile seizures, Parental anxiety, Education program

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DIYABETLİ BİREYLERİN HASTALIĞA YÖNELİK TUTUMLARI VE YAŞAM KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ceren YAVAŞ¹, Özden DEDELİ ÇAYDAM²

Gönderim Tarihi / Received: 20.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özden DEDELİ ÇAYDAM, e-mail: ozdendedeli@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada amaç, diyabetli bireylerin hastalığa yönelik tutumları ve yaşam kalitelerinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma Manisa'da bir devlet hastanesinin diyabet eğitim polikliniğine başvuran 180 diyabetli birey ile yürütüldü. Araştırma verileri, Diyabete Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği (DQOL) ve Diyabet Tutum Ölçeği (DTÖ)'nden oluşan bir anket formu kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile araştırmacı tarafından toplandı. Araştırma verileri bilgisayarda Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 16.0 istatistik programına girildikten sonra, tanımlayıcı istatistiksel analizleri ve korelasyon analizleri yapıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan diyabetli bireylerin yaş ortalaması 52,3±12,9 yıl (19-65) olup büyük çoğunluğu (%73,9) kadın, Tip II diyabet (%93,9) ve tanı süresi 1-5 yıl (%88,3) idi. %54,4'ü diyabet tanısı konulduğundan beri oral antidiyabetik ilaç kullanmakta idi. DTÖ'nin puan ortalaması 34,5±13,5 (15,0-60,0) ve DÖYKÖ'nin puan ortalaması da 4,09±0,28 (3,44-5,65) bulundu. Diyabetli bireylerin DTÖ puan ortalamaları ile DÖYKÖ'nin puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak negatif yönde anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Araştırma bulguları, diyabetli bireylerin diyabete yönelik olumlu tutumlara sahip olduğunu ve yaşam kalitelerinin de orta düzeyde etkilendiğini gösterdi. Buna ilave olarak, diyabete yönelik olumlu tutumların yaşam kalitelerini de olumlu etkilediği bulundu.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Tutum, Yaşam kalitesi

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study was to assess attitudes towards illness and quality of life in people with diabetes mellitus (DM).

Methods: A descriptive and cross-sectional study was conducted with 180 out-patients in a state hospital in Manisa, Turkey (West Anatolian) due to diabetes mellitus. A patient identification form, the Turkish version of the diabetes quality of life (DQOL) questionnaire and Diabetes Attitude Scale (DAS) were used as data, gathering forms. Arithmetic averages, standart deviation (SD), percentage, and correlation were used in statistical analysis.

Results: The mean age of the participants was 52,3±12,9 (19-65) years, the majority of them were women (73,9%) and (93,9%), had type 2 diabetes with a mean diabetes duration of 1-5 years (88,3%). 54.4% of the participants had been under oral antidiabetic drugs treatment since diagnosis. The mean score of DAS was found to be 4.09±0.28 (3.44-5.65) and the mean score of DQOL was found to be 34,5± 13,5 (15,0-60,0) as well. A negative significant correlation was defined between total DAS score and total DQOL score ($p < 0.05$).

Conclusion: The results of this study indicated that positive attitudes towards diabetes and quality of life score were moderate among people with DM. Besides, the results demonstrated that positive attitudes towards diabetes effected on quality of life positively.

Keywords: Diabetes, Attitudes, Quality of life

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BAZI BESLENME ALIŞKANLIKLARI VE SIK GÖRÜLEN SEMPTOMLAR

Yeliz MERCAN¹, M. Ali ÇAKIR²

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Kırklareli, Türkiye

²Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Kırklareli, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Yeliz MERCAN, e-mail: mercan.yeliz@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin beslenme alışkanlıklarının öğrencilerde sık görülen semptomlar ile ilişkisi ve risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kesitsel tiptedir. Mart-Mayıs 2016 tarihleri arasında Kırklareli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda okuyan 899 öğrenci ile yürütülmüştür. Katılım oranı %86, 69'dur. Çalışma için kurumdan izin alınmıştır. Verilerin çözümlemesinde SPSS 22, 0 kullanılmıştır. Çözümlemede tanımlayıcı istatistikler, kıkare ve student's t testinden yararlanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırma grubunun yaş ortalaması 20, $83 \pm 1,66$ (min: 18, max: 30)'dir. %82, 6'sı kızlardan, %33, 4'ü hemşirelik, %26, 9'u birinci sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırma grubunun %78, 4'ünün sigarayı, %92, 4'ünün alkolü hiç kullanmadığı, %25, 6'sının düzenli fizik aktivite yaptığı belirlenmiştir. Öğrencilerin %73, 1'i normal BKM'ye sahip, %50, 6'sının iştahı normal, %58, 8'i düzenli kahvaltı yapmaktadır. Öğrenciler bir haftada süt grubu ürünleri (%89, 3) diğer besin gruplarına göre daha fazla tüketmektedir. %92, 5'i çay-neskafe günde bir fincandan daha fazla, suyu günde ortalama 1220, $46 \pm 713,42$ mililitre tüketmektedir. Grubun %10, 3'ünün düzenli ilaç kullanmayı gerektiren hastalığı vardır.

Araştırma grubunda en sık karşılaşılan semptomlar baş ağrısı (%46, 4), dikkat eksikliği ve konsantrasyon bozukluğu (%45, 9), halsizlik (%44, 2). Sık görülen semptomlardan baş ağrısının çay-neskafe, fast food tüketenlerde ve bilgisayar başında geçen süre arttığında daha fazla gözlemlendiği belirlenmiştir ($p < 0,05$). Halsizlik kadınlarda, algılanan geliri düşük olanlarda, sigara kullananlarda ($p < 0,05$); dikkat eksikliği ve konsantrasyon bozukluğunun çay-neskafe, ekme-tahıl grubu gıda tüketenlerde, bilgisayar başında geçen süre yüksek olduğunda anlamlı olarak arttığı saptanmıştır ($p < 0,05$).

Sonuçlar: Araştırma grubunda her on kişiden dokuzunda en az bir semptom görülmektedir. Özellikle sigaranın bu semptomlarda önemli bir risk faktörü olduğu belirlenmiştir. Sağlık dışı bölümler de göz önünde bulundurulduğunda öğrencilere yeterli ve dengeli beslenme, besin gruplarının önemi ve risk faktörleri konularında farkındalığı arttıran, tutum ve davranış değişikliği sağlayacak sağlıklı geliştiren programların düzenlenmesi, gelecekte oluşabilecek hastalıkların azaltılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Beslenme alışkanlıkları, Semptomlar, Risk faktörleri

ABSTRACT

Aim: Determination of the relationship between nutritional habits of university students and symptoms frequently seen in students, and determination of the risk factors are aimed in this study.

Material and Methods: The research is cross-sectional. It was carried out with 899 students, who have been studying in the Health School of Kırklareli University, between March-May 2016. The participation rate is 86.69%. Permission was taken from the institution for the study. SPSS 22.0 was used in the analysis of data. Descriptive statistics, chi-square and student's t test were used in the analysis. Significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results: The age average of the research group is 20.83 ± 1.66 (Min: 18, Max: 30). 82.6% of them are consisted of girls, 33.4% of them are consisted of nursing students, and 26.9% of them are consisted of 1th class students. It was determined that 78.4% of the research group has never smoked, and 92.4% of them have never used alcohol, 25.6% of them do physical exercises regularly. 73.1% of the students have normal BMI, 50.6% of them have normal appetite, and 58.8% of them have breakfast regularly. Students consume milk group products (89.3%) more comparing to other nutrition groups in a week. 92.5% of them consume tea-coffee more than one cup a day, and average 1220.46±713.42 milliliter water daily. 10.3% of them have diseases requiring them to use medicine regularly.

The most common symptoms in the study group were headache (46.4%), attention deficit and concentration impairment (45.9%), asthenia (44.2%). It was determined that among the frequent symptoms headache is observed more in those consuming tea-coffee and fast-food, and also when the time spent before the computer increases ($p < 0.05$). It was determined that asthenia in women, those with low perceived income and smokers ($p < 0.05$); attention deficit and concentration impairment in consumers of tea-coffee, bread-grain group shows significant increase, when the time spent before the computer is long ($p < 0.05$).

Conclusions: At least nine out of every ten people have at least one symptom in the research group. It was determined that particularly smoking is an important risk factor in these symptoms. When the departments except health are considered, organizing programs increasing the awareness of students about having adequate and balanced diet, the importance and risk factors of nutrition groups, providing attitude and behavior changes, and health promotion will contribute decreasing the illnesses that may occur in future.

Keywords: Student, Nutrition habits, Symptoms, Risk factors.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN TÜTÜN VE MAMULLERİ, ALKOL VE MADDE KULLANIM SIKLIĞI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Yeliz MERCAN¹, Aylin AYDIN SAYILAN², Hülya ARIKAN³

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

^{1,2,3} Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Kırklareli, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Yeliz MERCAN, e-mail: mercan.yeliz@gmail.com

ÖZ

Amaç: Küresel mortalite ve morbidite risk faktörlerinden olan tütün ve mamulleri, alkol ve madde kullanımı genç yaş gruplarında önemli halk sağlığı sorunları arasında yerini korumaktadır. Araştırmada hemşirelik bölümü öğrencilerinin tütün ve mamulleri, alkol ve madde kullanım sıklığının belirlenmesi ve etkileyen faktörlerin saptanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kesitsel tiptedir. Kasım-Aralık 2016 tarihleri arasında Kırklareli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda 319 hemşirelik bölümü öğrencisiyle yürütülmüştür. Araştırmanın bağımlı değişkeni "tütün ve mamullerinin kullanımı", "alkol kullanımı" ve "madde kullanımı" dır. Çalışma için gerekli izin alınmıştır. Verilerin çözümlemesinde SPSS 22, 0 kullanılmıştır. Çözümleme tanımlayıcı istatistikler, ki-kare, fisher'in kesin testi, lojistik regresyon analizinden yararlanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırma grubunun %34, 5'i tütün ve mamulleri, %24, 1'i alkol, %1, 6'sı madde kullanmaktadır. Tütün mamullerinden en fazla sigara (%42, 6), nargile (%12,5), sarmalık (%5,6) kullandığı, ilk olarak ortalama $17,46 \pm 2,99$ (min:8, mak:25) yaşında başladıkları belirlenmiştir. Katılımcıların tütün ve mamullerini kullanmayı bağımlılık/alışkanlık (%23, 5), alkolu zevk alma (%18,2) nedeniyle sürdürdüğü; %17,2'sinin tütün ve mamullerini, %19,4'ünün alkolu bırakmayı düşünmediği belirlenmiştir. Eroin (%86, 2), bonzai (%79,3), esrar (%68,8) en fazla bilinen maddelerdir ve bunları en fazla TV, gazeteden (%69,3) öğrenmektedir. Öğrencilerin %69, 6'sı madde kullananları yardıma muhtaç olarak tanımlanmaktadır. %68, 7'si tütün ve mamulleri, %57,2'si alkol, %53,6'sı madde kullanımı ve zararları konularında eğitim almıştır. Öğrencilerin tütün ve mamulleri kullanımı ile cinsiyet ($p=0,000$), şuan yaşadığı yer ($p=0,013$), annenin eğitimi ($p=0,004$) arasında; alkol kullanımı ile cinsiyet ($p=0,005$), şuan yaşadığı yer ($p=0,035$), aile tipi ($p=0,018$), annenin eğitimi ($p=0,010$) arasında; madde kullanımı ile cinsiyet ($p=0,000$), sosyal güvence ($p=0,010$) arasında anlamlı ilişki saptanmıştır.

Lojistik regresyon analiz sonuçlarına göre, erkeklerde tütün ve mamulleri kullanım riski 3,170 kat (OR; %95GA: 1,825-5,508), alkol kullanım riski 2,942 kat (1,575-5,494) yüksektir. Anne eğitiminin ilkökul ve altında olması tütün ve mamulleri kullanım riskinden 0,519 kat (0,289-0,931), alkol kullanım riskinden 0,349 kat (0,184-0,662) korumaktadır. Madde kullanımı ile yapılan lojistik regresyon analizinde anlamlı bulgu saptanmamıştır.

Sonuçlar: Hemşirelik bölümü erkek öğrencilerin bu maddeleri kullanım riski yüksektir. Anne eğitim düzeyi yüksek olanlarda riskin daha fazla olması dikkat çekicidir. Daha büyük örnekle çalışılarak nedenlerin belirlenmesi gerekli önlemlerin alınmasında önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, Tütün ve mamulleri, Alkol kullanımı, Madde kullanımı

ABSTRACT

Aim: The use of tobacco and tobacco products, alcohol and drugs, which is one of the global mortality and morbidity factors, keeps its place among the important public health problems in young age groups. The determination of the tobacco and tobacco products, alcohol and drugs use frequency of the students of nursing department and the effecting factors were intended for this research.

Material and Methods: The research is cross-sectional. It was carried out in Kırklareli University School of Health with 319 students of nursing department between the dates of November-December 2016. The dependent variable of the research is "use of tobacco and tobacco products", "use of alcohol" and "use of drugs". The necessary permit was taken for the study. SPSS 22.0 was used in the analysis of data. Chi square, Fisher exact test, logistic regression analysis was benefited from in the analysis. Significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results: 34.5% of the research group use tobacco and tobacco products, 24.1% use alcohol, and 1.6% use drugs. It was found out that (42.4%) use cigarettes, (12.5%) use bubble-bubble, (5.6%) use tobacco wrap from tobacco products; they started to use them for the first time in the age of 17.46 ± 2.99 on average (min:8, max:25). It was determined that (23.5%) of the participants continue to use tobacco and tobacco products because of addiction/habit, and (18.2%) of the participants continue to use alcohol for pleasure; 17.2% don't think of stopping to use tobacco and tobacco products, and 19.4% don't think of stopping to use alcohol. Heroin (86.2%), bonsai (79.3%) and hashish (68.8%) are the most known drugs, and the participants learn about them mostly from TV and newspapers (69.3%). 69.6% of the students define the drug users as needing help. 68.7% of the participants received training on tobacco and tobacco products, 57.2% of them received training on alcohol, and 53.6% of them received training on drug use and their harm.

A meaningful relation was determined between the use of tobacco and tobacco products of students and gender ($p=0.000$); between where s/he resides ($p=0.013$) and education of the mother ($p=0.004$); between the use of alcohol and gender ($p=0.005$), where s/he resides ($p=0.035$), family type ($p=0.018$), education of the mother ($p=0.010$); between use of drugs and gender ($p=0.000$), and social security ($p=0.010$). According to the results of the logistic regression analysis, the risk of using tobacco and tobacco products is 3.170 (OR; 95CI%:1.825-5.508) times higher in men; the risk of using alcohol is 2.942 (1.575-5.494) times higher in men. The mother having an education at primary school level or under protects from the risk of using tobacco and tobacco products 0.519 (0.289-0.931) times more, and from the risk of using alcohol 0.349 (0.184-0.662) times more. A meaningful finding was not determined in the logistic regression analysis that was done with drug use.

Conclusions: The risk of the male students of nursing department to use these substances is high. It is remarkable that this risk is higher in those having a mother with a high level of education. It is very important to determine the reasons of it by working with a larger sample in taking necessary precautions.

Keywords: Nursing students, Tobacco and tobacco products, Use of alcohol, Use of drugs

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FASTFOOD TÜKETİM SIKLIĞININ BAZI BESLENME ALIŞKANLIKLARI, SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI VE ÖZSAYGI DÜZEYİ İLE İLİŞKİSİ

Yeliz MERCAN¹, M. Ali ÇAKIR², Kevser TARI SELÇUK³

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Kırklareli, Türkiye

³Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Balıkesir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Yeliz MERCAN, e-mail: mercan.yeliz@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin fast food tüketim sıklığı ve fast food tüketimini etkileyen bazı beslenme alışkanlıkları, sosyal görünüş kaygısı ve özsaygi düzeyi ile ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte olan araştırma Şubat-Nisan 2016 tarihleri arasında, Çocuk Gelişimi ve Beslenme ve Diyetetik Bölümlerinde okuyan 539 öğrenci ile Kırklareli Sağlık Yüksekokulunda yürütülmüştür. Katılım oranı %88, 30'dur. Çalışma için kurumdan izin alınmıştır. Çalışmada Sosyal Görünüş Kaygısı ve Kendine Saygı Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin çözümlemesinde SPSS 22, 0 kullanılmıştır. Çözümlemede Tanımlayıcı istatistikler, kıkare, student's t testi, lojistik regresyon ve Pearson korelasyon analizinden yararlanılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0, 05 kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırma grubunun yaş ortalaması 20, 78±1, 77 (min: 18, max: 30)'dir. %86, 2'si kızlardan, %70, 1'i Çocuk Gelişimi Bölümü, %29, 7'si birinci sınıf öğrencilerinden oluşmakta, %64, 9'u yurttan kalmaktadır. Araştırmada fastfood tüketim sıklığı %88, 4'tür. Grubun %58, 0'ı haftada en az üç kez fastfood gıdaları tükettiği, en fazla akşam yemeğinde (%44, 5) bu gıdaların tercih edildiği saptanmıştır. Fastfood gıda denilince öğrencilerin aklına ilk hamburger geldiği (%66, 2), bu gıdalar ile birlikte en çok gazlı içeceklerin tüketildiği (%46, 1) belirlenmiştir. Grubun fastfood ürünleri seçerken en çok temizliğe (%79, 9), en az hediye ürünler sunulmasına (%17, 5) önem verdikleri belirlenmiştir.

Öğrencilerin fastfood tüketimi ile cinsiyet, anne eğitim düzeyi, günlük su tüketimi, öğün atlama arasında anlamlı ilişki saptanmıştır (p<0, 05). Fastfood tüketimi ile sosyal görünüş kaygısı ve özsaygi düzeyi arasında anlamlı bir ilişki belirlenmemiştir (p>0, 05). Çok değişkenli analizlerde, öğrencilerin anne eğitim düzeyi ortaokul+lise olanların fastfood tüketiminin 3, 02 kat (OR, %95GA:1, 14-8, 01) fazla olduğu saptanmıştır. Kızlarda sosyal görünüş kaygısının, BKİ arttıkça arttığı (r=0,212, p=0,000) belirlenmiştir. Erkeklerin BKİ'leri ile sosyal görünüş kaygısı arasında ve her iki cinsiyetin BKİ'leri ile özsaygi skorları arasında ilişki belirlenmemiştir (p>0, 05).

Sonuçlar: Literatüre uygun olarak üniversite öğrencilerinin fastfood gıdalara eğilimi çok yüksektir. Öğrencilerin fastfood gıda tüketiminde anne eğitiminin rolü belirleyicidir. Fastfood tüketimi ile sosyal görünüş kaygısı ile ilişki belirlenememiş olmasına rağmen kızlarda BKİ'deki artış öğrencilerin sosyal görünüş kaygılarını arttırmaktadır. BKİ'deki değişim özsaygi düzeyinden bağımsızdır.

Anahtar Kelimeler: Fastfood tüketimi, Beslenme alışkanlıkları, Sosyal görünüş kaygısı, Kendine saygı

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to determine the relationship between university students' fast-food consumption frequency and some feeding habits, social appearance anxiety and self-respect with fast-food consumption.

Material and Methods: This cross-sectional study was carried out in February-April 2016 with 539 students in Child Development and Nutrition and Dietetics Departments in School of Health, Kırklareli University. The participation rate is 88.30%. Permission was taken from institution for the study. Social Appearance Anxiety and Self-Respect Scale were used in the study. SPSS 22.0 was used to analyze the data. Descriptive statistics, chi-square, student's test, logistic regression and Pearson correlation analysis were used in the analysis. Significance level was accepted as p<0.05.

Results: The average of age of the study group was 20.78±1.77 (Min: 18, Max: 30). 86.2% from females, 70.1% from Child Development Department and 29.7% from first year students, 64.9% are living in the dormitory. The frequency of fast-food consumption in the survey is 88.4%. It was determined that 58.0% of the group consumed fast-food at least three times a week, and that these foods were preferred at dinner time (44.5%). It is determined that when fast-food food was mentioned, the first thing coming to the mind of the students were hamburger (66.2%), and the most carbonated drinks were consumed with these foods (46,1%). When selecting fast-food products, the group gave the most importance to the hygiene (79.9%) and least to the gifts (17.5%).

There was a significant relationship between fast-food consumption of students and gender, maternal education level, daily water consumption and skip a meal (p<0.05). There was no significant relationship between fast-food consumption and social appearance anxiety and self-respect levels (p>0.05). In multivariate analyzes, fast-food consumption was found to be 3.02 times (OR, 95%CI: 1.14-8.01) higher than mother's education level in middle school and high school students. In females, the anxiety of social appearance increased as the BMI increased (r=0.212, p=0.000). There was no relationship between male BMIs and social anxiety scores and between both sexes BMI and self-respect scores (p>0.05).

Conclusions: According to the literature, university students tend to have a fast food appetite is too high. It determines the role of mother education in students' consumption of fast-food food. The increase in BMI in girls increases the social appearance worries of students, although the relationship between consumption of fast-food and social appearance anxiety cannot be determined. The change in BMI is independent of the level of self-respect.

Keywords: Fast-food consumption, Nutritional habits, Social Appearance Anxiety, Self-respect

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE AİLE İÇİ ŞİDDETE İLİŞKİN TUTUMLAR VE BAZI SOSYODEMOGRAFİK BELİRLEYİCİLERİ

Kevser TARI SELÇUK¹, Dilek AVCI², Yeliz MERCAN³

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Balıkesir, Türkiye

²Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Balıkesir, Türkiye

³Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Kırklareli, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Kevser TARI SELÇUK, e-mail: kevser_tari@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin aile içi şiddete yönelik tutumlarının ve bu tutumların bazı sosyodemografik belirleyicilerinin saptanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki araştırma Şubat-Nisan 2017 tarihleri arasında Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi'nde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim gören 314 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örnek büyüklüğü hesaplanmamış, evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Veri toplanan tarihlerde devamsızlık yapmayan, araştırmaya katılmayı kabul eden ve eksik verisi bulunmayan 287 öğrenci araştırmaya dâhil edilmiştir. Araştırmanın bağımlı değişkeni aile içi şiddete yönelik tutumdur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Aile İçi Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği kullanılarak araştırmacılar tarafından toplanmıştır. Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmış, beşli likert tipi, 4 alt boyuttan oluşan ölçeğin puan aralığı 13,00-65,00 arasında değişmektedir, artan puan şiddete yönelik kabul düzeyinin yüksek olduğunu göstermektedir. Veriler SPSS 15,0 istatistik paket programında değerlendirilmiş, çözümlemede tanımlayıcı istatistiklerden, Kolmogrow Smirnow testi, Mann Whitney U testi, Kruskall Wallis varyans analizinden yararlanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin Aile İçi Şiddete Yönelik Tutum Ölçeği'nin toplam ve şiddeti olağanlaştırma, şiddeti genelleştirme, şiddeti nedenselleştirme, şiddeti saklama alt boyutlarının puan ortalamaları sırasıyla 23,61±6,91 (Min:13, Mak:50), 7,85±3,36, 4,74±1,95, 7,11±2,05, 3,88±1,79'dur. Erkek ($p < 0,001$), en uzun süre kasaba/ köyde yaşayan ($p = 0,041$) ve annesi çalışmayan ($p = 0,04$) öğrencilerde aile içi şiddete yönelik tutum toplam puan ortalaması istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Yaş, medeni durum, aile tipi, en uzun süre yaşanan bölge, algılanan gelir durumu, anne ve babanın eğitim düzeyi, babanın çalışma durumu kategorileri arasında aile içi şiddete yönelik tutum toplam puan ortalaması açısından anlamlı farklılık yoktur ($p > 0,05$).

Sonuçlar: Bu çalışmada öğrencilerin aile içi şiddeti kabul düzeylerinin düşük olduğu, erkeklerin, uzun süre kırsal alanda yaşayan ve annesi çalışmayan öğrencilerin şiddeti daha çok kabul ettikleri belirlenmiştir. Gelecekte aile içi şiddetle mücadelede önemli sorumluluklar üstlenecek sağlık profesyoneli adaylarında şiddete yönelik tutum değişikliğinin sağlanması için eğitim programları düzenlenmeli ve konuyla ilgili dersler müfredat programına eklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite öğrencisi, Aile içi şiddet, Tutum.

ABSTRACT

Aim: This study was aimed at determining university students' attitudes towards domestic violence and some sociodemographic determinants of these attitudes.

Material and Methods: This cross-sectional study was carried out at Bandırma Onyedi Eylül University between February 2017 and April 2017. The study population comprised 314 students studying at the Faculty of Health Sciences Nursing Department. No sample size was calculated in the study, and it was aimed to reach the entire study population. Of the students in the study population, 287 who were not absent from the school during the data collection period, agreed to participate in the study and had no missing data were included in the study. The dependent variable of the study was the attitudes toward domestic violence. The data were collected by the researchers using the Personal Information Form and Attitudes towards Domestic Violence Scale. Turkish validity and reliability studies of the scale were performed. The 5-point Likert-type scale has 4 subscales. The minimum and maximum possible scores to be obtained from the scale were 13 and 65 respectively. The higher the score is the higher the tendency to accept violence. The data were analyzed in the SPSS 15.0 statistical package program. For the analysis, descriptive statistics, Kolmogrow Smirnow test, Mann Whitney U test and Kruskall Wallis variance analysis were used. A p-value of < 0.05 was considered significant.

Results: The mean scores the students obtained from the scale and its normalization of violence, generalization of violence, causation of violence and hiding violence subscales were 23.61±6.91 (Min:13, Max:50), 7.85±3.36, 4.74±1.95, 7.11±2.05, 3.88±1.79 respectively. The mean score of attitudes towards domestic violence was statistically significantly high in males ($p < 0.001$), in those whose longest place of residence was towns / villages ($p = 0.041$) and in those whose mothers did not work ($p = 0.04$). There was no significant difference between the variables such as age, marital status, family type, the longest place of residence, perceived income status, education levels of parents, and the father's employment status in terms of total mean score obtained from the Attitudes Towards Domestic Violence Scale ($p > 0.05$).

Conclusions: In this study, the students' acceptance level of domestic violence was low. Of them, those who were male, whose longest place of residence was rural areas and whose mothers were not employed accepted violence more. In order for candidates of health-care profession who will assume significant responsibilities in the fight against domestic violence in the future to make changes in their attitudes towards violence, educational programs should be organized, and relevant courses should be added to the curriculum.

Keywords: University student, Domestic violence, Attitude.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LOMBER OMURGADA TOFASÖZ GUT

Güven GÜRİSOY¹, Peyker TEMİZ², Cüneyt TEMİZ¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Patoloji AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Güven GÜRİSOY, e-mail: guvengursoy@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Gut, temel olarak eklemleri etkileyen, daha çok orta yaşta erkeklerde görülen, purin türevlerinin artışına yol açan ürik asit metabolizma bozukluğuna bağlı oluşan metabolik bir hastalıktır. Gutun omurga tutulumu nadirdir.

Bulgular: İlerleyen sırt ağrısı ve nörolojik kladikasyon şikâyetiyle başvuran ve gut öyküsü olan 61 yaşındaki erkek hastanın fizik muayenesinde motor, duysal ya da refleks defisit saptanmamıştır. Ağrı tedavisine yanıt vermeyen hastada radyolojik olarak L4-5 disk hernisi ve L3-4, L4-5 spinal stenoz saptanmıştır. Preoperatif klinik ve radyolojik olarak instabilite bulgusu olmayan hastada dindirilemeyen ağrı nedeniyle cerrahi tedavi kararı verilmiştir. Bilateral fasetler korunarak foraminotomi ile L3 ve L4 total laminektomi uygulanan hastada L3-4 ligamentum flavudan alınan tebeşir veya peynir benzeri materyal histopatolojik olarak gut tofusü tanısı almıştır

Sonuçlar: Gut tofusü, omurgada nadir görülür ve doğru tedavi için ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır. Lomber omurgada gut nedeniyle yapılacak cerrahide hastanın yaşı, yandaş hastalıkları, preoperatif radyolojik bulguları göz önünde tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Gut, Tofüs, Lomber omurga

ABSTRACT

Aim: Gout is a metabolic disorder primarily affecting joints. It is more common in middle-age men. Defect in uric acid metabolism is the main reason to increase purine derivatives. Spine involvement of tophaceous gout is uncommon.

Results: Sixty-one years old male with gout history had progressive low back pain and neurogenic claudication. Motor, sensory or reflex defici was not investigated in physical examination. Pain treatment had no response. Radiological findings showed no instability but L4-5-disc hernia with L3-4 and L4-5 spinal stenosis. Unfulfilled pain was the major indication to decide surgery. Preoperative clinical and radiological signs showed no evidence of instability. L3 and L4 total laminectomy was performed with foraminotomies while preserving bilateral facets. Histological examination of chalky and cheeselike material in L3-4 ligamentum flavum directed to the diagnosis of tophaceous gout of the lumbar spine

Conclusions: Tophaceous gout in spine is a rare. Differential diagnosis must include gout for an appropriate treatment. Surgical techniques of tophaceous gout in lumbar spine is about patient's age, comorbid diseases, preoperative radiological findings of stability and estimated instability

Keywords: Tophaceous Gout, Lumbar Spine

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAKROKOKSİGEAL KORDOMA CERRAHİSİNDE KLİNİK DENEYİMİMİZ

Güven GÜRİSOY¹, Peyker TEMİZ², Eray KARA³, Gülgün YILMAZ OVALI⁴, Ömür KARAKOYUN ÇELİK⁵, Cüneyt TEMİZ¹

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Patoloji AD

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyodiagnostik AD

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Güven GÜRİSOY, e-mail: guvengursoy@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Kordoma notokordal kalıntı hücrelerinden köken alan tipik olarak yavaş büyüyen fakat lokal olarak agresif seyreden nadir bir malign tümördür. İskelet sistemi ile sınırlı, özellikle de sakrum (%50), kafa kaidesi (%35) ve hareketli vertebra segmentleri (%15) yerleşimlidir. Bu çalışmada kliniğimizde son 5 yılda sakrokoksigeal kordoma nedeniyle opere edilen hastalar ele alınarak deneyimlerimiz literatür eşliğinde aktarılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Mayıs 2011-Ocak 2016 yılları arasında sakrokoksigeal kordoma nedeniyle opere edilen 6 olgunun 5'ine alt sakral bölgeyi ve koksiksi içeren radikal eksizyon uygulandı; 1 hastaya açık biyopsi ve S1 seviyesine dekompresyon yapıldı. Bütün hastalar klinik, radyolojik, postop nörolojik defisit ve lokal nüks açısından izleme alındı

Bulgular: Hastaların 4'ü erkek, 2'si kadındı. Yaş aralığı 34-78 yaş (ortalama 57, 5) idi. İki hastada preop nörolojik defisit vardı. Postop hiçbir hastada ek nörolojik defisit gözlenmedi. Hastaların izlem süresi 6 ay ila 4 yıl arasındadır. Takip sürecinde klasik kordoma tanısı almış bir hastada nüks ve metastaz saptanırken, dediferansiye kordoma tanılı bir hastada nüks saptandı. Hastaların birinde postop 8. Ay'da pseudomeningeal gelişti. Bütün hastalar postop adjuvan radyoterapiye yönlendirildi. Nüks saptanan iki hasta, hastalık nedeniyle yaşamını kaybetti.

Sonuçlar: Sakrokoksigeal kordoma cerrahisi ve izlemi multidisipliner yaklaşım gerektirmektedir. Lokal nüks; kordomalı hastalarda en önemli mortalite göstergesidir. Bu nedenle sağkalımı arttırmak için mümkün olduğunca cerrahi sınırı geniş tutmak gerekir. Bununla birlikte majör sakral rezeksiyonlar yüksek morbidite oranlarıyla birlikte. Klinik deneyimlerimiz, sakrokoksigeal kordoma tedavisinde koruyucu ama radikal eksizyon ve bunu izleyen adjuvan radyoterapinin en etkili yöntem olduğu görüşünü desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kordoma, Sakrokoksigeal, Cerrahi, Kombine tedavi

ABSTRACT

Aim: Chordoma is a rare malignant tumor that typically originates from notochordal residual cells, grows slowly but locally aggressive. It occurs in the skeletal system, especially in sacrum (50%), base of skull (35%) and mobile vertebrae segments (15%). In this study, we present our experience with a literature view in patients who were operated for sacrococcygeal chordoma in last 5 years in our clinic

Material and Methods: Six patients were operated due to sacrococcygeal chordoma between May 2011 and January 2016. Five patients underwent radical resection, including lower sacral region and coccyx. One patient underwent open biopsy and decompression at S1 level. All patients were followed up for clinical and radiological findings, postop neurological deficit and local recurrence.

Results: This study included 4 male, 2 female patients, ranging in age 34-78 years (mean 57, 5). Two patients had preop neurological deficit. None of the patients demonstrated new neurological deficit. The follow-up duration ranged from 6 months to 4 years. One patient with classical chordoma had recurrence and metastasis. The other one with dedifferentiated chordoma had recurrence. Both of them died due to tumors. One patient developed pseudomeningocele 8 months after operation. All patients were guided for postoperative adjuvant radiation therapy.

Conclusions: A multidisciplinary approach is important in sacrococcygeal chordoma surgery and follow-up. Local recurrence is the most important predictor of mortality for patients with chordoma. Therefore, performing the excision as wide as possible for surgical margin is very important in survival. However, major sacral excisions are associated with higher morbidity rates. Our experiences confirm that protective but radical excision and subsequent adjuvant radiotherapy is the most effective method in the treatment of sacrococcygeal chordoma

Keywords: Sacrococcygeal, Surgery, Combined treatment.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNE YÖNELİK YARALANMA TUTUM ÖLÇEĞİ'NİN GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Bennur KOCA¹, Aynur UYSAL TORAMAN²

Gönderim Tarihi / Received: 30.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İzmir, Türkiye

²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Bennur KOCA, e-mail: kocabennur78@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Morrongiello ve Kane tarafından (2012) tarafından geliştirilen 8-12 yaş grubu ilkökullerine yönelik Yaralanma Tutum Ölçeği'ni Türkçeye uyarlamak ve ölçeğin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirliğini değerlendirmektir. Analizlerini yapmaktır.

Gereç ve Yöntem: Metodolojik çalışmada, örnekleme 8-12 yaş grubu İzmir Narlıdere Belediyesi yaz okulu, spor kulüplerine kayıtlı 190 öğrenci ve İzmir Takev İlköğretimde öğrenim gören 210 öğrenci olmak üzere toplam 400 öğrenci alınmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında, çocukların tanıtıcı özellikleri ile ilgili bir form ve likert tipi (1-6 puan) Yaralanma Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Orjinal ölçek 19 madde ve 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Veriler araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşülerek toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 16.0 ve LISREL 8.7 istatistik programı kullanılmıştır. Ölçek içerik geçerliği için kapsam geçerlik indeksi, yapı geçerliği için açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Güvenilirlik için madde analizleri ve iç tutarlılık analizi yapılmıştır. Araştırma için etik kuruldan ve ilgili kurumlardan yazılı, katılımcılardan sözel izin alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılanların % 55'i erkek öğrenci olup, yaş ortalamaları 9.99 ± 1.08 'dir. İçerik geçerliliği için sekiz uzmanın görüşleri alınarak kapsam geçerlik indeksi 1.00 bulunmuştur. Yaralanma tutum ölçeğinin orjinali 19 madde ve 4 alt boyuttan (kader, ciddiyet, kırılabilirlik/hassasiyet, önlenemezlik) oluşmaktadır. Madde analizi sonucu dört maddenin, madde-toplam korelasyonu ile negatif yönde korelasyon gösterdiği belirlenmiş ve bu maddeler ölçekten çıkarılmıştır. Ölçeğin alt boyutlarının çıkarılan maddeler sonucunda yeniden tahminlenen güvenilirlik katsayıları kader alt boyutunda 0.75, ciddiyet alt boyutunda 0.81, kırılabilirlik/hassasiyet alt boyutunda 0.84, önlenemezlik alt boyutunda 0.66 olarak saptanmıştır. Açımlayıcı faktör analizi sonuçlarına göre ölçeğin üç boyutlu bir yapıyı ölçtüğü belirlenmiş olduğundan bu alt boyutlar için güvenilirlik analizleri tekrar yapılmış ve yeniden tahminlenen güvenilirlik katsayıları ve madde test korelasyonları kader alt boyutunda 0.75, kırılabilirlik/hassasiyet/ciddiyet alt boyutunda 0.90, önlenemezlik alt boyutunda 0.66 olarak belirlenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi uyum indeksi değerleri (RMSEA=0.051, SRMR=0.050, CFI=0.98, GFI=0.94, AGFI=0.92, Chi-Square (X^2)/sd) 172, 85/87 = 1,98) ölçeğin yeterli bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

Sonuçlar: Bu çalışma ile uyarlanması yapılan Yaralanma Tutum Ölçeğinin 15 maddelik Türkçe formunun psikometrik özellikleri açısından çocukların oyun alanı yaralanmaları ile ilgili tutumlarını belirlemede kullanılabilir, güvenilir ve geçerli bir ölçme aracı olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yaralanma, Tutum, Geçerlik, Güvenilirlik

ABSTRACT

Aim: The aim of the present research is to adapt Injury Attitudes Questionnaire, developed by Morrongiello and Kane (2012) for primary school students of 8-12 years old, for the Turkish academia and to analyze the validity and reliability of its Turkish version.

Material and Methods: The sampling of this methodological study consists of 190 students, enrolled in the sports clubs of summer school by İzmir Narlı Municipality, and 210 from İzmir Takev Primary School, which amounts to 400 primary school students at the age of 8 to 12 years. A demographic form and the 6-point Likert scale Injury Attitudes Questionnaire were used for data collection. The original version of the scale consists of 4 sub-domains and 19 items. The data were collected in face-to-face interviews. SPSS 16.0 and LISREL 8.7 statistical software programs were used to analyze the data. Content validity index was calculated to assess the content validity, and explanatory and confirmatory factor analyses were conducted to evaluate the construct validity. Item analyses and internal consistency analysis were carried out to investigate the reliability. For the purpose of the study, a written permission was obtained from the ethics board and an oral one from the participants.

Results: 55% of the participants were male and the mean age was 9.99 ± 1.08 . The content validity index was calculated to be 1.00 based on the views of eight experts. The original version of the Injury Attitudes Scale consists of 4 sub-domains (fate, severity, vulnerability, and preventability) and 19 items. The items analysis revealed that four items were negatively correlated with the item-total correlation and were thus removed from the scale. After the removal, the reliability coefficients of the sub-domains were calculated to be 0.75 for fate, 0.81 for severity, 0.84 for vulnerability, and 0.66 for preventability. Because the exploratory factor analyses showed that the scale was capable of assessing a three-domain structure, reliability analyses were re-run and recalculated reliability coefficients and item-test correlations were found to be 0.75 for fate, 0.90 for vulnerability, and 0.66 for preventability. The fit index values of the confirmatory factor analysis (RMSEA=0.051, SRMR=0.050, CFI=0.98, GFI=0.94, AGFI=0.92, Chi-Square (X^2)/sd) 172.85/87 = 1,98) indicated that the scale had an adequate structure.

Conclusions: The present study demonstrated that the adapted/Turkish version of the Injury Attitudes Scale can be used to determine the attitudes towards children's playground injuries thanks to its psychometric properties and that it was a reliable and valid assessment tool.

Keywords: Injury, Attitude, Validity, Reliability

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANISA'DA SEÇİLEN İKİ BÖLGEDE ÇOCUKLARDA EV KAZASI GEÇİRME PREVALANSI VE NEDENSELLİĞİ

Çağlar SÖĞÜT¹, Erhan ESER²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çağlar SÖĞÜT, e-mail: c_oztekin@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada 24-59 aylık çocuklarda son 1 yıldaki ev kazası prevalansı ve nedenselliğini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Manisa Şehzadeler Eğitim Araştırma Toplum Sağlığı Merkezi'ne bağlı kentsel ve yarıkentsel iki aile sağlığı merkezi bölgesindeki çalışma kesitsel tiptedir. Epi-info programında evren 782 kişi, prevalans %28, desen etkisi 1.4 ve sapma payı %5 alınarak örnek büyüklüğü %95 güvenle 311 kişi olarak hesaplanmıştır. Kayıtlı adres listelerinden çok aşamalı küme örnekleme 32 kümebaşı hane belirlenmiştir. Veriler o anda evde bulunan, çalışmaya katılmayı kabul eden 24-59 aylık çocukların annelerine yüz yüze görüşmeyle uygulanan anketle toplanmıştır. Bağımlı değişken çocuklarda son bir yılda ciddi olduğu düşünülen yardım gerektiren ev kazası geçirme durumudur. Bağımsız değişkenler ebeveynlerin sosyodemografik özellikleri, çocuğun yaşı, cinsiyeti, geçirdiği kaza türü, ev kazalarına karşı alınan önlemlerden oluşturulan bir önlem indeksidir. Analizlerde kategorik verilerde. Ki kare, sürekli verilerde bağımsız gruplarda Student's t testi; çok değişkenli analizde lojistik regresyon kullanılmıştır. $p<0.05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması 28.4 ± 5.6 'dır. %42.5'i lise ve üzeri eğitilmiş, %25.5'i çalışmaktadır. Babaların yaş ortalaması 31.3 ± 6.1 'dir. %59.1'i lise ve üzeri eğitilmiştir. Ailelerin %51.0'ı alt sosyal sınıfta, %14.5'i geniş ailedir. Çocuğun bakımıyla ilgilenen kişi %78.2 anneleridir. %27.3'ü son 1 yılda ev kazası geçirmiştir. En çok görülen kaza türleri %55.6 düşme ve %24.4 yanmadır. Analizlerde; yarı kentsel bölgede yaşayan ($p<0.001$); ailesi alt sosyal sınıfta olan ($p<0.001$); evde yaşayan kişi sayısı 5 ve üzerinde olan ($p=0.006$); geniş ailede yaşayan ($p=0.002$) ve müstakil konutta yaşayan çocukların ($p<0.01$) ve önlem indeksine göre daha az önlem alan ailelerin çocuklarının ($p<0.001$) daha fazla ev kazası geçirdiği bulunmuştur. İleri analizde yarıkentsel bölgede yaşama ve daha az önlem alınması modelde kalan değişkenlerdir.

Sonuçlar: Bu çalışmada çocukların ev kazası geçirme prevalansı %27, 3'tür. Ev kazası geçirmeye ilişkili değişkenler yarıkentsel bölgede yaşama ve daha az önlem alınmasıdır. Koruyucu önlem alınan ailelerde kaza sıklığının daha az olduğu görülmüştür. Bu nedenle güvenli ev ortamlarının oluşturulması için başta anneler olmak üzere aileye ve tüm topluma konuya yönelik eğitim verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ev kazaları, Çocuklarda ev kazaları, Önlem

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to evaluate the prevalence and causality of home accidents in last 1 year in 24-59 months-old children.

Material and Methods: This study is a cross-sectional one which is carried out in urban and semi-urban health center districts affiliated to Manisa Şehzadeler Education-Research Community Health Center. In the Epi-info program, sample size was calculated 311 people with 95% confidence, by using the universe 782 people, prevalence 28%, design effect 1.4 and deviation 5%. 32 cluster head households were identified by multi-stage cluster sampling from registered address lists. The data were collected by face-to-face interviews with the mothers of 24-59 months old children who were at home and agreed to participate study. Dependent variable is home accident that requires help, thought to be serious in children over the past year. Independent variables are parental sociodemographic characteristics, age and gender of child, type of accident, a precaution index which created of precautions against home accidents. In analyzes, chi-square in categorical data, Student's t test in continuous data, Logistic regression in multivariate analysis was used. $p<0.05$ was significant.

Results: The average age of mothers is 28.4 ± 5.6 . 42.5% are high school and over educated, 25.5% are working. The average age of fathers is 31.3 ± 6.1 . 59.1% are high school and over educated. 51.0% of families are in the lower social class and 14, 5% are in the larger families. The person who interested in care of child is 78, 2% mother. 27.3% of children had home accident in last year. The most common types of accidents are falling (55.6%) and burning (24. 4%). Living in semi-urban region ($p<0.001$); belonging to lower social class ($p<0.001$), the number of people living at home is 5 or over ($p=0.006$); living in large family ($p=0.002$) and detached house ($p<0.01$), taking less precautions ($p<0.001$) were found to be associated with home accidents. In further analysis, living in semi-urban region and taking less precautions are the remaining variables in the model.

Conclusions: In this study, the prevalence of children's home accident is 27.3%. The variables associated with home accident are living in semi-urban region and taking less precautions.

Keywords: Home Accidents, Children's Home Accidents, Prevention

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DENEYSEL İNMEMİŞ TESTİS MODELİ OLUŞTURULAN SIÇANLARDA YAĞ DOKU KAYNAKLI KÖK HÜCRELERİN KARAKTERİZASYONU

Suna SAYGILI¹, Işıl AYDEMİR², Pınar KILIÇASLAN SÖNMEZ¹, Mehmet İbrahim TUĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05. 2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05. 2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Niğde, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Suna SAYGILI, e-mail: suna_saygili@hotmail.com

ÖZ

Amaç: İnmemiş testis (İT) klinikte sık karşılaşılan bir durum olup fark edilemediğinden dolayı geç müdahale edilen bir hastalıktır. Geç kalınan durumlarda yüksek ısıdan dolayı testislerde hasar oluşmakta ve bu da kısırlık ve infertilite ile sonuçlanabilmektedir. Kök hücrelerin hem testiküler hasar hem de tümör gelişiminde önleyici, koruyucu ve tedavi edici etkileri değişik çalışmalarla incelenmeye başlanmış ve zarar vermedikleri gözlenmektedir. Bu çalışmada DİT oluşturulmuş siçanlarda Yağ Doku Kaynaklı Kök Hücre (YDKH) uygulamasında kök hücrelerin seminifer tübüllerdeki varlığının araştırılması amaçlandı

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 20 adet, ağırlıkları 45±9g arasında değişen 16-19 günlük testisleri henüz skrotuma inmemiş Wistar erkek siçanlar kullanıldı. 3 gün ve 7 gün bekleme olarak 2 gruba ayrıldı. Her grup kontrol, DİT ve DİT+YDKH olmak üzere 2 alt gruba ayrıldı. Kontrol grubuna sadece besiyeri verildi. YDKH grubuna operasyon sırasında bir kez 1x10⁶ YDKH rete testis içerisinden verildi. YDKH belirteçleri olan CD44 ve CD90 antikorları immünohistokimyasal yöntemle H-skor analizi ile incelendi. İstatistiksel analizler için ANOVA testi yapıldı.

Bulgular: DİT oluşturulmuş gruplarda testis hasarının oluştuğu Johnson skorlaması ile gösterildi. Yapılan immunohistokimyasal inceleme sonucu DİT oluşturulmuş gruplarda oluşan testislerde CD44 ve CD90 pozitif hücreler gözlenmezken YDKH uygulaması yapılan gruplarda seminifer tübüllerde CD44 ve CD90 pozitif hücrelerin varlığı tespit edildi.

Sonuçlar: Kök hücre uygulamasının DİT ile oluşan testis hasarında seminifer tübüllere kadar gittiği ve iyileşmeyi anlamlı bir şekilde arttırdığı anlaşıldı. Kök hücrenin yapmış olduğu katkılar DİT ve infertilite sorunları açısından önemli olacağı düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: İnmemiş testis, Kök hücre, Kısırlık, IVF

ABSTRACT

Aim: Undescended testes is common clinical condition and it is started being treated late because generally not realised. In delayed situations testicles are damaged by the higher temperatures and can lead to infertility and cancer. In various studies, stem cells were found to be protective, curative in testicular damage and preventive in tumor formation, moreover, independent from what aim they are used, they were found to be unharmed. In this study, it was aimed to investigate the presence of stem cells in seminiferous tubules in the application of Adipose-derived Stem Cells (ADSC) in DIT-formed rats.

Materials and Method: In this study 20 Wistar male rats, which weight 45±9g, 16-19 days old and those who their testicles did not drop to scrotum, were used. Rats were separated in two groups that 3 days waiting and 7 days waiting with 10 animals in each. In every group, there were 1 control, 1 EUT and 1 EUT + ADSC. In control animals, no application was done. In EC animals, testicle was stitched intraabdominally. In ADSC treated animals, one set of 1x10⁶ ADSC in 300 µl broth was injected in rete testis. The CD44 and CD90 antibodies, which are the ADSC markers, were examined by immunohistochemistry using H-score analysis. ANOVA test was performed for statistical analysis.

Results: In the EUT-generated groups, the occurrence of testicular damage was demonstrated by the Johnson scoring. CD44 and CD90 positive cells were not observed in the testis formed in the groups with immunohistochemical findings. CD44 and CD90 positive cells were detected in the seminiferous tubules in the ADSC-treated groups.

Conclusions: It was understood that stem cell application led to the seminiferous tubules in EUT-induced testicular injury and significantly improved recovery. The contributions made by the stem cell were thought to be important in terms of EUT and infertility problems.

Keywords: Undescended Testes, Stem Cell, Infertility, IVF.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GRAFENİN STATİN NÖROTOKSİTESİNE KARŞI ETKİSİNİN NÖRONA FARKLILAŞMIŞ MEZENKİMAL KÖK HÜCRE VE DİZİN HÜCRESİ İLE KARŞILAŞTIRILMASI

Büşra ŞEN¹, MAHMUD M. ÖZKUT¹, KAMİL VURAL², GÜLGÜN ŞENGÜL³, İBRAHİM TUĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received:30.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹ Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, HistolojiveEmbriyoloji AD., Manisa

² Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Farmakoloji AD., Manisa

³ Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi AD., İzmir

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Büşra ŞEN, e-mail: busrasen89@gmail.com

Öz

Amaç: Kök hücrenin nöronlara farklılaşması sinirsel rejenerasyon tedavilerinde önemlidir. Grafenin benzersiz elektriksel özellikleri ile kararlı kimyasal yapısı sinir dokusuyla bütünleşmesini kolaylaştırır. Özellikle sinirsel rejeneratif tıp için, grafen, nöral hücreler ve bunların prekürsörleri ile uyumlu etkili bir kültür ortamı göstermiştir. Grafenin aynı zamanda kültür ortamındaki hücreler için toksik maddelere karşı koruyuculuğunun da olduğu düşünülmektedir. Bu amaçla bu çalışmada NB2a nöroblastoma hücre hattının ve sıçan yağ dokusundan elde edilen mezenkimal kök hücrelerin kültür ortamına konulan grafen üzerinde büyümeleri ve kök hücrelerin nöronal farklılaşması incelenmiş olup uygulanacak statin toksisitesinden sonra grafenin bu hücreler üzerinde koruyucu bir etkisi olup olmadığı araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Mezenkimal kök hücreler ve NB2a Nöroblastoma hücreleri normal kültür tabağına ve grafen ile kaplanmış kültür tabağına ekildi. Bu hücrelerin normal kültür ortamında ve grafenli ortamda çoğalmaları incelendi. Kültür ortamında serum uzaklaştırılıp farklılaşma faktörleri eklenerek kök hücreler grafenli ortamda nörojenik olarak yönlendirildi. Çoğalma ve farklılaşma aşamalarında hücrelere toksik etki yapacak statin maddesi verilerek, hücrelerin MTT ile çoğalma ve NTT ile nörit inhibisyonları davranışları incelendi. Oksidatif stres NOS immunhistokimyasal boyama ve apoptoz TUNEL ile değerlendirildi.

Bulgular: Somatik kök hücreden farklılaşan nöronların hem çoğalma aşamasında MTT ile hem de NTT ile nörit inhibisyonu statin ile oluşan nörotoksik etkinin dizin hücrelerine göre daha duyarlı oldukları görüldü. NOS boyamalarında ve apoptotik indekste kök hücreden farklılaşan nöronlarda dizinlere göre daha fazla etkilenmenin olduğu bulundu.

Sonuçlar: Statin örneğinde görülen nörotoksik etkinin dizin hücresi olmayan somatik kök hücreden farklılaşan nöronlarda daha etkili olması nörotoksik etki olasılığı bulunan ürünlerin ılımlı ve kronik olası zararlarının saptanmasında daha iyi bir test olabileceğini gösterdi. Oksidatif stres ve apoptoz mekanizmaları ile gerçekleşen bu nörotoksik etkinin önceden belirlenmesi ve antioksidan tedavinin yararlı olma olasılığının hasta yaşam kalitesinin artırılmasında önemli olabileceğine işaret etti.

Anahtar Kelimeler: Grafen, Nörotoksiste, Kök Hücre

ABSTRACT

Aim: Stimulating the differentiation of the stem cell into neurons is a critical challenge in nervous regeneration treatments. The unique electrical properties of the graphene and the stable chemical structure make it easy for to integrate into the nerveous tissue. Especially for neural regenerative medicine, it has shown an effective culture medium compatible with graphene neural cells and their precursors. Grafen is also thought to be protective against toxic substances for cells in culture. For this purpose, mesenchymal stem cells that obtained from adipose tissue and NB2a neuroblastoma cell line were examined for neuronal differentiation and stem cell neuronal differentiation on the graphene placed in the culture medium and whether or not the graphene had a protective effect on these cells after statin toxicity was investigated.

Material and Methods: NB2a cells and mesenchymal stem cells were plated on a culture plate uncoated with graphene and coated with graphene. The proliferation of cells on the graphene coated and uncoated culture plate was examined. Then the serum was removed and differentiation factors were added to make neurogenic differentiation of stem cells on the graphene substrate. NB2a and neuron-like differentiating cells on the graphene and uncoated graphene were given statin substance that was toxic to cells and the behavior of these cells was examined. For the cell proliferation, the MTT assay and for the neurite inhibition the NTT assay was done. The oxidative stress and the apoptosis was examined with immunohistochemical NOS staining and TUNEL assay.

Results: The neurons differentiating from mesenchymal stem cell were more sensitive than NB2a cell line to the statin toxicity. The neurite inhibition of differentiating and the proliferation of the differentiating neuron was measured more than NB2a cell line. According to immunohistochemical staining and the apoptotic assay differentiating neurons were affected from more than the cell line.

Conclusions: The neurotoxic effect of statin on the uncoated with graphene was more than the graphene coated culture. That means graphene is protective for the neurotoxic material that effect the cells. Also the statin neurotoxicity affect the NB2a cell line more than the differentiated neuron. In addition the graphene coated culture is avoided the oxidative stress and apoptosis.

Keywords: Graphene, Neurotoxicity, Stem cell

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KÖK HÜCRENİN MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS İLE ETKİLEŞİMİ

Müge KARAKAYALI¹, Işıl AYDEMİR², Pınar KILIÇARSLAN SÖNMEZ³, Cengiz ÇAVUŞOĞLU⁴, Mehmet İbrahim TUĞLU³

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Manisa, Türkiye

²Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Ad., Niğde, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Ad., Manisa, Türkiye

⁴Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Ad., İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Işıl AYDEMİR, e-mail: isilaydemir@ohu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Tüberküloz (TB) komplike bir hastalık olup uzun zaman alan ilaç tedavisine yeni arayışlar gerekmektedir. Bu kapsamda Kök hücre (KH) ve Nişi son zamanlarda klinik kullanım bulan ürünler olup bu hastalıkla ilişkisi çok bilinmemektedir. Bu çalışmada kültür ortamında tüberküloz etkenine kök hücre ve salgısının etkilerinin araştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Deneyimizde önceden sıçan yağ dokusundan izole edilip dondurularak saklanmış yağ doku kaynaklı mezenkimal kök hücreler, kültür ortamında çoğaltılıp konfluent hale getirilerek kendileri ve iki günlük besiyerleri olan Nişleri kullanıldı. Bactec MGIT 960 (Becton Dickinson, Sparks, MD, USA) sisteminde *Mycobacterium tuberculosis* bakterisi ile sıvı besiyerinde KH, Niş ve birlikelikleri uygulamalarında çoğalarak bakterinin üreme sinyali incelendi. Üreme sinyali alındıktan sonra yayma yapılarak tüplerdeki hücre ve bakteri durumu test edildi. TB besiyeri eklenmiş KH kültüründe hücre canlılığı MTT testi ile gösterildi.

Bulgular: Kök hücrenin bakteri sıvı besiyerinde yaşadığı ve TB basiline bu ortamda varlığını sürdürdüğü saptandı. Buna paralel olarak MTT analizi ile Niş kullanılan gruplarda bulunan kök hücrenin yaşadığı ve çoğaldığı belirlendi. Kök hücre ile Niş birlikte veya Niş tek başına kullanıldığında TB basiline üremesini inhibe ederek üremesinde gecikmeye neden olduğu bulundu.

Sonuçlar: Kök hücre ve özellikle Niş etkisinin sıvı besiyerlerinde *Mycobacterium tuberculosis*'in üremesini geciktirmesi TB tedavisinde bir ürün olarak kullanılabileceğini gösterdi. In vitro çalışmalarda bulunan bu mükemmel etkinin hayvan modeli deneylerde TB tedavisine katkısının kanıtlanması faz çalışmaları için güçlü bir etki oluşturacaktır. Güvenirliliği çok yüksek ve maliyeti çok az olan kök hücre ve nişinin hasta yaşam kalitesinin sağlanmasında çok önemli olabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Mycobacterium Tuberculosis, Kök Hücre, Niş, MGIT, In Vitro.

ABSTRACT

Aim: Tuberculosis (TB) is a complicated disease and new investigations are needed for long-term drug treatment. In this context, stem cells (SC) and niche are products that have been used clinically in recent times and their relations with this disease are not known. In this study, it was aimed to investigate the effects of stem cell and secretion on tuberculosis bacillus in cell culture medium.

Materials and Method: In our experience, adipose tissue-derived mesenchymal stem cells, previously isolated from rat adipose tissue and stored, were grown and confluent in culture medium and used themselves and its niche, a two-day medium. The proliferation signal of bacteria was examined in liquid medium of *Mycobacterium tuberculosis* with applications of stem cell and niche using Bactec MGIT 960 (Becton Dickinson, Sparks, MD, USA). After receiving the proliferation signal, the stem cells and bacteria status in the tubes were tested by smear technique. The cell viability in the stem cell culture supplemented with TB medium was shown by MTT assay.

Results: It was determined that the stem cells lived in the bacterial fluid medium and TB bacillus was maintained in this medium. In parallel to this result, MTT analysis revealed that the stem cells in the niche groups were alive and proliferated. It has been found that the stem cells and niche combined, or when the niche is used alone, delayed the proliferation of TB bacillus by inhibiting the dividing of the bacillus.

Conclusions: Stem cell and especially niche effect showed that it could be used as a product in the treatment of delayed recurrence of TB in liquid media of *Mycobacterium tuberculosis*. This excellent effect found in in vitro studies will have a strong impact on the phase studies of proving the contribution of TB to animal model trials. It is thought that stem cells and niche which have very high reliability and very low cost, may be very important in ensuring patient quality of life.

Keywords: Mycobacterium tuberculosis, Stem Cell, Niche, MGIT, In Vitro.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ELEKTROMANYETİK ALAN UYGULAMASININ ERKEK FARELERDE 4T1 MEME KANSER MODELİNDE ETKİSİ

Işıl AYDEMİR¹, Pınar KILIÇARSLAN SÖNMEZ², Pelin TOROS², Büşra ŞEN², Adnan KAYA³,
Mehmet İbrahim TUĞLU²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Ad., Niğde, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Ad., Manisa, Türkiye

³İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Elektrik- Elektronik Müh. Bölümü, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Işıl AYDEMİR, e-mail: isilaydemir@ohu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Elektromanyetik alan düşük frekanslı kullanıldığı durumlarda genel bir zarar oluşturmadan patolojik dokularda hücrel stres ve DNA kırıklarına yol açarak hücre ölümüne neden olan bir uygulamadır. Son zamanlarda değişik klinik kullanım alanları bulan bu uygulamanın beyni de içeren çocuk kanserlerinde de etkili olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada invaziv deneysel kanser modeli olan 4T1 meme kanseri modelinde darbeli radyofrekans enerji (PRFE) 27.12 MHz boyutunda kullanılarak tümör üzerindeki etkisi incelenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Erkek Balb/c farelere 10⁵ 4T1 meme kanser hücresi/50 µL besiyeri içinde ortotopik olarak sol memesine enjekte edildi. On gün sonrasında tümör gelişimi başlayan deneklerde 20 gün sonrasında 1 veya 1.5 cm çapına ulaşan tümör olduğu izlendi. Tümör gelişimi ölçümlerle belirlendi. Deneklere 10. Günden itibaren hergün günde 1 saat PRFE uygulaması yapıldı. Yirminci gün örnekler alınarak histokimya ve immünohistokimyasal boyanmalar uygulandı. İmmünohistokimyasal olarak çoğalma için PCNA, oksidatif stres için NOS, damarlanma için VEGF ve apoptoz için TUNEL boyamaları gerçekleştirildi. Sonuçlar H-skor ile değerlendirilerek istatistiksel analizi yapıldı.

Bulgular: PRFE uygulamasının tümör çapı, çoğalma, oksidatif stres, damarlanma ve apoptoz belirteçleri açısından anlamlı bir şekilde tümör gelişimini engellediği gösterildi.

Sonuçlar: Karsinom türü kanserlerin tedavisi çok zor olup destek tedavi anlamında ürün veya uygulamaların kemoterapötik ilaca bağlı toksik etkiyi azaltması, maliyetleri düşürmesi ve hasta yaşam kalitesini yükseltmesi açısından büyük önem taşımaktadır. 27.12 MHz boyutundaki PRFE uygulamasının bu anlamda etkili olacağını gösteren laboratuvar çalışmamızın klinik önemi ortaya kondu.

Anahtar Kelimeler: Elektromanyetik Alan, Kanser, Antitümör, Oksidatif Stres, Damarlanma, Apoptoz.

ABSTRACT

Aim: The electromagnetic field is an application that causes cell death by causing cellular stress and DNA breaks in pathological tissues without causing general damage in low frequencies. It has recently been shown that this application, which finds different clinical uses, is also effective in childhood cancers, including the brain. In this study, pulsed radiofrequency energy (PRFE) was used in the 4T1 breast cancer model, which is an invasive experimental cancer model, at 27.12 MHz frequency.

Materials and Method: Male Balb/c mice were injected orthotopically into the left breast in 100,000 4T1 breast cancer cells/50 µL of the medium. After 10 days, tumor development was observed in the experimental animals. After 20 days, the tumors reaching 1 or 1.5 cm in diameter were observed. Tumor development was determined by measurements. Animals were given PRFE daily for 1 hour from day 10 onwards. Twenty-day samples were taken and histochemistry and immunohistochemical staining were performed. PCNA for proliferation, NOS for oxidative stress, VEGF for vascularization and TUNEL staining for apoptosis were performed immunohistochemically. The results were analyzed by H-score using statistical analysis was performed.

Results: PRFE administration significantly inhibited tumor growth in terms of tumor diameter, proliferation, oxidative stress, vascularization and apoptosis markers.

Conclusions: Treatment of carcinoma-type cancers is very difficult and it is of great importance to reduce the toxic effect of chemotherapeutic related products or applications, reduce costs and improve patient's quality of life in terms of supportive treatment, the clinical significance of our work in the laboratory was demonstrated that the 27.12 MHz PRFE application would be effective in this regard.

Keywords: Electromagnetic Fields, Cancer, Antitumor, Oxidative Stress, Vascularization, Apoptosis.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

METASTATİK MEME KANSER HÜCRE HATTINDA PAKLİTAKSEL UYGULAMASININ TOLL-LİKE RESEPTÖR SİNYAL YOLAĞI ÜZERİNE ETKİSİ

Melike ÖZGÜL¹, Elgin TÜRKÖZ ULUER¹, Sevinç İNAN²

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye.

²İzmir Ekonomi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Melike ÖZGÜL, e-mail: melikeozgul@gmail.com

ÖZ

Amaç: Çalışmada insan metastatik meme kanseri MDA-MB-231 hücrelerinde Paklitaksel uygulamasının Toll-like reseptör sinyal yolağı üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: MDA-MB-231 meme kanser hücreleri, %5 fetal sığır serumu, %1 L-Glutamin ve %1 penisilin/streptomisin içeren RPMI-1640 besiyerinde, %5 CO₂ ve 37°C koşullarına sahip nemli inkübatörde kültüre edildi. 24 saat Paklitaksel uygulaması yapılan hücreler ve kontrol grubu hücreleri %4 paraformaldehit ile tespit edildi ve indirekt avidin-biotin peroksidaz yöntemi kullanılarak anti-TLR-2, anti-TLR-4, anti-MyD88, anti-PI3K, anti-ERK1/2 ve anti-VEGF primer antikorları ile immünotokimyasal değerlendirildi. Primer antikorların immünotokimyasal yoğunluklarının dağılımı, yarı kantitatif olarak hafif (1), orta (Özel Sayı) ve şiddetli (3) olarak değerlendirildi. Her grup için boyama yoğunluklarının ortalama değerleri ve pozitif olarak sayılan hücrelerin yüzdesi kullanılarak HSCORE hesaplandı.

Bulgular: MDA-MB-231 hücreleri üzerine 24 saatlik Paklitaksel uygulaması sonucunda hesaplanan HSCORE değerlerine göre değerlendirme yapılmıştır. İlaç uygulanan gruplar, kontrol grupları ile karşılaştırıldığında, TLR-2, TLR-4, NFKB, ERK1/2 ve VEGF moleküllerinin immün dağılımlarının arttığı gözlemlenmiştir. MyD88 molekülünün immün dağılımı ise değişmemiştir.

Sonuçlar: Yapılan bu çalışma ile Paklitakselin metastatik kanser hücreleri üzerinde, TLR-2 ve TLR-4 reseptör proteinlerinde artışa neden olduğu ve bu artışın adaptör protein MyD88 ekspresyonunu değiştirmeden TLR-MyD88-ERK sinyal yolağını aktive ettiği gösterilmiştir. Bu moleküllerin tümör büyümesi ve ilerlemesinde, metastazında ve ilaç direncinde önemli rol oynadıkları bilinmektedir. Paklitakselin TLR'lere bağlanarak NFKB yolağını da aktive ettiği ayrıca bu yolak üzerinden VEGF artışına sebep olduğu da belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Toll-like reseptörler, Paklitaksel

ABSTRACT

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of paclitaxel administration on the human metastatic breast cancer MDA-MB-231 cells on the Toll-like receptor signaling pathway.

Material and Methods: MDA-MB-231 breast cancer cells were cultured in RPMI-1640 medium containing 5% fetal bovine serum, 1% L-Glutamine and 1% penicillin/streptomycin in humidified incubator with 5% CO₂ and 37°C. 24 hours Paclitaxel-treated cells and control group cells were fixed with 4% paraformaldehyde and treated with anti-TLR-2, anti-TLR-4, anti-MyD88, anti-PI3K, anti-ERK1/2 and anti-VEGF primer antibodies for immunocytochemical evaluation. The distribution of immunocytochemical distributions of the primary antibodies was semi-quantitatively assessed as mild (1), moderate (Özel Sayı), and strong (3). For each group, HSCORE was calculated using the mean values of the staining intensities and the percentage of cells counted as positive.

Results: We evaluated the MDA-MB-231 cells based on the calculated HSCORE values as a result of 24-hour Paclitaxel treatment. Compared with the control groups, immunocytochemical distributions of TLR-2, TLR-4, NFKB, ERK1/2 and VEGF molecules was observed to increase. The immunocytochemical distribution of the MyD88 molecule has not changed between control and treated groups.

Conclusions: This study demonstrates that paclitaxel causes an increase in TLR-2 and TLR-4 receptor proteins on metastatic cancer cells, and this increase activates the TLR-MyD88-ERK signaling pathway without altering the expression of the adapter protein MyD88. These molecules are known to play important roles in tumor growth and progression, metastasis and drug resistance. It was also determined that paclitaxel binds to TLRs and activates NFKB pathway and also causes VEGF increase through this pathway.

Keywords: Cancer, Toll-like receptors, Paclitaxel

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KÖK HÜCRENİN KÜLTÜR ORTAMINDA IVF İÇİN KULLANILAN BESİYERLERİNDE DAVRANIŞI

Mahmud M. ÖZKUT¹, M. İbrahim TUĞLU¹, Tuncay VAROL², Feyzan ÖZDALKURT³

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Anatomi AD Manisa

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji AD Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mahmud Mustafa ÖZKUT e-mail: mahmudozkut@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Kök hücreler, kendilerini yenileme, rejenerasyon yapabilme ve fonksiyonel olarak farklılaşabilen hücrelerdir. İnfertilite giderek artan bir sorun olup IVF başarısı hala çok düşüktür. Bu çalışmada kök hücrenin IVF besiyerlerinde davranışının incelenmesi ve olası etkilerinin ortaya konmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Sıçan kemik iliği stromal hücreleri aspirasyon ile alınarak değişik besiyerleri ile muamelesi edildi. Alfa MEM tabanlı G1.2, G2.3, G-FERT ve G-SPERM invitro fertilizasyon besiyerleri olarak kullanıldı. LH, FSH ve Testosteron hormonlarının ayrı ayrı ve kombine kullanımı sağlandı ve sperme morfolojik olarak en yakın besiyeri grubu GiEMSA ile boyandı.

Bulgular: Alfa MEM tabanlı kombine hormon destekli G-SPERM içeren hücre grubunun sperm benzeri morfoloji gösterdiği görüldü. Aynı zamanda hücrelerin çift tabakalı bir katman yapıp ikinci katmanda bu morfolojik benzerliği sağladığı anlaşıldı. Hormonların etkisi ile hücre davranışı değişti.

Sonuçlar: Morfolojik açıdan mezenşimal kaynaklı bir hücrenin üreme hücresi gibi davranış göstermesi kullanılan faktörlerin ve besiyerlerinin etkinliğini göz önüne sermektedir. İnfertilite kullanılan besiyerlerinin tek veya kombine kullanımları da kök hücrelerin morfolojileri değiştirmektedir. Moleküler açıdan bu morfolojik benzerliğin araştırılması önemli olup kök hücrenin germ hücreleri için verebileceği desteğe işaret etmektedir. Günümüz de tüp bebek merkezlerinde en iyi sperm morfolojik olarak değerlendirildiği ve seçildiği göz önüne alınırsa çalışmamızın anlamlı ve umut verici olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Kök hücre, Sperm, Besiyeri

ABSTRACT

Aim: Stem cells are cells that can renew themselves, regenerate and functionally differentiate. Infertility is an increasing problem and IVF success is still very low. In this study, the behavior of stem cells in IVF medium and their possible effects are revealed.

Material and Methods: Rat bone marrow stromal cells were treated by aspiration and treated with different media. Alpha MEM based G1.2, G2.3, G-FERT and G-SPERM were used as in vitro fertilization media. The LH, FSH and Testosterone hormones were used separately and in combination, and the semen of the sperm was morphologically stained with GiEMSA.

Results: It was observed that the cell group containing alpha-MEM based combined hormone supplemented G-SPERM showed sperm-like morphology. At the same time, it was understood that the cells made a double layer and provided this morphological similarity in the second layer. Cell behavior changed with the influence of hormones.

Conclusions: Morphologically, a mesenchymal cell behaves like a reproductive cell, taking into account the effectiveness of the factors and media used. Single or combined use of infertile media also changes the morphology of stem cells. It is important to investigate this morphological resemblance from a molecular point of view, indicating the support that the stem cell can provide for germ cells. It is seen that our study is meaningful and promising if we consider that the best sperm morphologically evaluated and selected in the present day in IVF centers.

Keywords: Infertility, Stem cell, Sperm, Nutrient

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TUBAL EKTOPİK GEBELİKTE ENDOTELYAL VE İNDÜKLENEBİLİR NİTRİK OKSİT SENTETAZIN HİSTOLOJİK DEĞERLENDİRİLMESİ

Tuna ÖNAL¹, Fatma ESKİCİOĞLU², Melis Aylin ÜNER¹, Tülay GÖKMEN², Kemal ÖZBİLGİN¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Merkez Efendi Devlet Hastanesi, Patoloji Bölümü, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tuna Önal, e-mail: tunaonal_17@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Çalışmanın amacı, tubal ektopik gebelikte (EP) endotelial (eNOS) ve indüklebilir nitrik oksit sentetazlarının (iNOS) ekspresyonunun immünohistokimyasal yöntemlerle araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya gebe olmayan kadınlar (n = 10), sağlıklı gebeliği olan kadınlar (n = 7) ve EP kadınlar (n = 10) alındı. Tubal dokuların eNOS ve iNOS immunoreaktiviteleri H-SKOR analizi ile değerlendirildi ve gruplar arasında karşılaştırıldı.

Bulgular: Bu çalışmada eNOS ve iNOS'un, tuba uterinanın epitelinde, kas dokusunda ve kan damarlarında eksprese olduğu gösterilmektedir. EP grubunda eNOS, tuba uterinanın hem epitelinde hem de subepitelinde daha fazla eksprese olurken, iNOS, tuba uterinanın epitelinde daha fazla eksprese olmaktadır. Bu iki NOS izoformunun ekspresyonu tuba uterinanın kas ve damar bölgelerinde anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Sonuçlar: EP'nin tubal epitelinde eNOS ve iNOS ekspresyonları artmaktadır. Bu NOS'un iki izoformunun lümen epitelinin silli ve sekretuar hücrelerinde implantasyon için kolaylaştırıcı etkilere yol açabileceğini ve EP için uygun bir mikro çevre oluşumuna neden olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nitrik Oksit Sentaz, Tuba Uterina, Ektopik Gebelik

ABSTRACT

Aim: The aim of the study was to investigate the expression of endothelial (eNOS) and inducible nitric oxide synthases (iNOS) in tubal ectopic pregnancy (EP) by immunohistochemistry.

Material and Methods: The study was conducted on non-pregnant women (n=10), women with healthy pregnancy (n=7) and women with EP (n=10). Immunostaining evaluated by HSCORE analysis of eNOS and iNOS in tubal tissues were compared between the groups.

Results: In this study, it was shown that eNOS and iNOS were expressed in the epithelium, muscle tissue and blood vessels of the tubal uterine. The EP group showed a higher eNOS expression in both the epithelium and subepithelium of tubal uterine, while it showed a higher iNOS expression in the epithelium of tubal uterine. The expressions of these two NOS isoforms were not significantly different in the muscular and vascular regions of tubal uterine.

Conclusions: The expressions of eNOS and iNOS are increased in tubal epithelium of EP. It may indicate that these two NOS isoforms induce facilitatory effects for implantation in ciliated and secretory cells of luminal epithelium, and cause the formation of a suitable microenvironment for EP.

Keywords: Nitric oxide synthase; Tubal uterine, Ectopic pregnancy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OLEOKANTALİN RAT TRAVMATİK BEYİN HASARINDA NÖROPROTEKTİF ETKİSİ

Mesut METE¹, Fatih ÇÖLLÜ², Işıl AYDEMİR³, Ülkün Ünlü ÜNSAL¹, Beyhan GÜRCÜ², Pınar Kılıçaslan SÖNMEZ³, Yusuf Kurtuluş DURANSOY¹, Fatma TANELİ⁴, Mehmet İbrahim TUĞLU³, Mehmet SELÇUKİ¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroşürüşi AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji AD

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji Embriyoloji AD

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyokimya AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mesut METE, e-mail: dr.mmte@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Antiinflatuar ve kanser önleyici etkileri bulunan oleokantal maddesinin travmatik beyin hasarlı ratlarda nöroprotektif etkisinin olup olmadığını belirleyebilmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada ağırlık düşürme modeli kullanıldı. Ratlar 4 gruba ayrıldı (Her grupta n=7). Grup-1: Kontrol (sadece travma) Grup-2: Şam (travma + 10mg/kg SF) grubu, Grup-3: Oleokantal (travma + 10mg/kg ip) grubu, Grup-4: Oleokantal (travma + 30mg/kg ip) grubu. Üçüncü günde rat beyinleri çıkarıldı, kanları alındı. Kan TOS (Total oksidan stres) ve Anti-TOS düzeyleri çalışıldı. Rat beyinleri iNOS, eNOS, ve TUNEL boyamalar sonrası oksidatif stres ve apoptozis açısından histopatolojik olarak incelendi.

Bulgular: Oleokantal kullanılan tedavi gruplarında oksidatif streste ve apoptozist belirgin azalma saptandı. Oksidatif stres ve apoptozis en fazla grup-1 de, en az grup-4 te olup fark istatistiki olarak anlamlıydı (p< 0.001). Kan serumunda bakılan anti-TOS düzeyleri grup-4 te en fazla iken grup-1 de en az idi ancak bu fark istatistiki olarak anlamlı değildi.

Sonuçlar: Oleokantal, travmatik rat beyinlerinde doz bağımlı olarak nöroprotektif etki göstermektedir ancak daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Oleokantal, Beyin Hasarı, Nöroprotektif

ABSTRACT

Aim: We evaluated the oleocanthal, an antioxidant and anticancer agent, whether it has neuroprotective effect or not in traumatic brain injury in rats

Material and Methods: Weight drop method was used. Rats were divided into four. Group-1 (control) only head trauma. Group- 2 head trauma and 10mg/kg SF i.p. twice a day was used. Group 3 and 4 head trauma and low-dose Oleocanthal (10 mg/kg i.p. twice a day) and high-dose Oleocanthal (30 mg/kg i.p. twice a day) was injected. After 3 days, brain tissues were extracted and bloods were taken. TOS (Total oxidant stress) and Anti-TOS levels were studied in the blood. Brains were examined histopathologically for oxidative stress and apoptosis after, iNOS, eNOS and TUNEL stainings

Results: A significant decrease in oxidative stress and apoptosis was observed in Oleocanthal treatment groups. Oxidative stress and apoptosis were the most in group-1 and the least in group-4. This differences were statistically significant (p <0.001). The blood anti-TOS levels were highest in group-4 and lowest in group-1, but this difference was not statistically significant.

Conclusions: Oleocanthal has dose-dependent neuroprotective effect in traumatic rat brains but further studies are needed.

Keywords: Oleocanthal, Brain Injury, Neuroprotective

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

EKTOPIK GEBELİK PATOGENEZİNDE TUBA UTERİNADAN EKSPRESE OLAN PACAP, VIP VE RESEPTÖRLERİNİN (PAC1 VE VPAC2) ETKİSİ

Hülya BİRİNCİ¹, Fatma ESKİCİOĞLU², Tülay GÖKMEN³, Melis Aylin ÜNER¹, Mahmud ÖZKUT¹, Kemal ÖZBİLGİN¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Manisa, Türkiye

³Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi, Patoloji Bölümü, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hülya BİRİNCİ, e-mail: hulya_brnc89@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Ektopik gebelik (EP) ve missed abortus (MA) oldukça sık görülen bir tablodur. Hastalığın patogenezi birçok faktörle ilişkilendirilmiştir. PACAP bir endojenöz nöropeptid olup sinir sistemi dışında dişi üreme sisteminde de eksprese olmaktadır. Bu çalışmada PACAP, VIP ve reseptörlerinin (PAC1 ve VPAC2) ekspresyonlarının EP ve MA olgularında immünohistokimyasal olarak değerlendirilerek muhtemel rollerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Merkezefendi Hastanesi Kadın Doğum servisinde opere olan; 10 sağlıklı kadından (tüp ligasyonu-NonP grubu), 7 sağlıklı gebeden (istemli düşük-MA grubu), 10 ektopik gebeden (EP grubu) tubal doku örnekleri alındı. Parafin doku takibinden sonra tubal doku örnekleri, immünohistokimyasal teknik kullanılarak PACAP, VIP ve reseptörlerinin (PAC1 ve VPAC2) antikorları ile boyandı. Boyanma intensiteleri H-Score metodu ile değerlendirildi. Elde edilen sayısal değerler SPSS programı kullanılarak istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Grupların karşılaştırılması için Kruskal-Wallis testi; post-hoc testleri için ise Mann-Whitney U testi kullanıldı. P<0,005 değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: EP grubunun, subepitelyumda ve damarlarda daha düşük PACAP eksprese ettiği gözlemlendi. Kas bölgesindeki PACAP ekspresyon seviyeleri gruplar arasında fark göstermedi. Damarlarda en düşük VIP ifadesi EP grubunda gözlemlendi. Gruplar arasında epitel ve kas bölgesinde istatistiksel olarak anlamlı VIP farklılığı bulunmadı. En yüksek PAC1 ekspresyonu EP grubunun epitelinde gözlemlendi. Gruplar arasında PAC1 ekspresyonu, subepitelyumda, damarlarda ve kas bölgesinde istatistiksel olarak değişmedi. EP grubu, damarlarda diğerlerinden daha düşük VPAC2 ifadesi gösterdi. Grupların epitel, subepitelyum ve kas bölgeleri arasında anlamlı bir VPAC2 ifadesi farkı saptanmadı.

Sonuçlar: PACAP ekspresyonundaki azalma, embriyo transportu, steroidogenezi ve muhtemelen cAMP üretimindeki düşüş ile tubal silier aktiviteyi etkileyerek EP olgularına yol açabilir. VIP seviyesinin EP grubu damar bölgesinde ve MA grubu subepitelyumunda istatistiksel olarak azalması, embriyo transportunda gereken kontraksiyonda başarısızlığa neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Ektopik, Tuba uterina, PACAP, VIP, PAC1, VPAC2

ABSTRACT

Aim: Ectopic pregnancy (EP) and missed abortus (MA) are quite common. Although many factors are implicated in the pathogenesis of the disease, it is not fully explained yet. PACAP is an endogenous neuropeptide, which is excreted in the female reproductive system except the nervous system. In this study, immunohistochemical evaluation of the expression of PACAP, VIP and its receptors (PAC1 and VPAC2) in ectopic and missed abortus cases were investigated.

Material and Methods: Tubal tissue samples were obtained from 10 healthy women (tube ligation-NonP group), 7 healthy pregnant (voluntary abortion-MA group) and 10 ectopic pregnant (EP group) which were operated in service of Gynecology in Merkezefendi Hospital. Following tissue paraffinisation, tubal tissue samples were stained with antibodies of PACAP, VIP and its receptors (PAC1 and VPAC2) using immunohistochemical technique. The staining intensities were evaluated by H-Score method. The obtained numerical values were statistically compared using SPSS program. Kruskal-Wallis test was used for comparison of groups; Mann-Whitney U test was used for post-hoc tests. Values of P < 0,05 were considered statistically significant.

Results: It was observed that the EP group exacerbated lower PACAP expression in subepithelium and veins. PACAP expression levels in the muscle region did not show difference between groups. The lowest VIP expression in the veins were shown in the EP group. There was no statistically significant VIP difference in epithelial and muscle regions between the groups. The highest PAC1 expression was observed in epithelium of EP group. PAC1 expression among the groups did not change statistically in the subepithelium, veins and muscle region. The EP group showed lower VPAC2 expression in the veins than the others. It was not detected any significant difference in VPAC2 expression between the epithelium, subepithelium, and muscle regions of the groups.

Conclusions: EP cases appear to be due to decrease in PACAP expression that affects embryo transport, steroidogenesis and possibly a decrease in cAMP production that affects tubal silier activity. A statistically significant decrease in VIP level in the vascular region of the EP group and in the subepithelium of the MA group may cause failure of the required contraction in embryo transfer.

Keywords: Ectopic, Tuba uterina, PACAP, VIP, PAC1, VPAC2

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OSTEOKONDRAL TEDAVİ AMAÇLI ÇİFT FAZLI İSKELE ÜRETİMİ

Canan TÜRKOĞLU¹, H. Seda VATANSEVER^{2,4}, Aylin ŞENDEMİR ÜRKMEZ³, Feyzan ÖZDAL KURT¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji AD, Manisa, Türkiye

³Ege Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, İzmir, Türkiye

⁴Yakın Doğu Üniversitesi, Deneysel Sağlık Araştırma Merkezi, Lefkoşa, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Canan TÜRKOĞLU, e-mail: caananturkoglu@gmail.com

ÖZ

Amaç: *In vitro* ortamda üretilen hücrelerin *in vivo* ortamda da özelliklerinin devamlılığı açısından doku içi uyumu önemli olup, genellikle bu amaçla hücre kültür sistemlerinde uyumu test edilmiş biyobozunur malzemelerin kullanılması tercih edilmektedir. Özellikle farklı dokular için farklı biyobozunur malzemeler kullanılmakta, ayrıca her bir hücrenin biyomalzeme ile uyumu değişebilmektedir. Kemik ve kırık dokusu iskelet sistemindeki rolü nedeniyle insan ve hayvan sağlığında, özellikle yara onarımı ve iyileşmesinde yer aldığı patolojik olaylarda önemlidir. 45S5 biyocam seramikten yapılmış iskeleler mükemmel biyoaktivite ve doğal kemik dokusuna bağlanma özelliğinden dolayı kemik rejenerasyonunda klinik potansiyeli gösterir. Bu amaçla hücre-biyomalzeme kullanımı ve kırık-kemik dokular gibi farklı yapılarıdaki dokuların bulunduğu organlarda tek fazlı iskelelerin kullanımı başarıyı azaltmaktadır. Bu nedenle çalışmada, çift fazlı, hem kemik hem de kırık doku uyumu olan iskele geliştirilmesi amaçlanmış olup, bu iskelenin kemik ve kırık doku tamirinde kök hücreler ile uyumu incelenerek hücresel tedavi amaçlı kullanılabilirliği test edilecektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada kemikle entegrasyonun olacağı bölge için 45S5 biyocam ve sodyum aljinat kullanılarak, üç boyutlu bir yazıcının laboratuvarında modifikasyonu sonucu elde edilen eklemeli üretim cihazı kullanılarak üretimine başlanan iskele, kırık entegrasyonu için, her bir katmanda biyocam oranı azaltılıp hidrojel oranı artırılarak en üst katmanda mineralsiz hidrojel yapısına geçecek şekilde üretilmiştir. İskele bütünlüğü çalkalamalı banyoda test edilmiş, mikro yapısı taramalı elektron mikroskobu (SEM) ile belirlenmiştir.

Bulgular: 45S5 biyocam çift fazlı iskeleler, üç boyutlu yazıcı ile başarılı bir şekilde elde edildi. Çift fazlı iskelenin katmanları arasında üç gün boyunca çalkalamalı banyoda herhangi bir delaminasyona rastlanmamıştır. SEM incelemeleri iskelenin mikro ve makro gözenekli, hibrit bir mikroyapıya sahip olduğunu göstermiştir. Çalışmada elde edilen iskelelerin hücre ile uyumunda beklenen performansı sağlamaları ve kemik-kırık defekt tamirinde başarılı olmaları durumunda, 3 boyutlu iskelelerden mevcut klinik problemlerin çözümü için işlevsel ve uygulanabilir çözümler sunma potansiyeli beklenmektedir. Geliştirilen iskeleler ile hücre etkileşme mekanizmalarının anlaşılması, klinik rutin tedavide etkin kemik ve kırık oluşumu yönünden büyük önem taşıyacaktır.

Sonuçlar: İnsan ve veteriner hekimliğinde kök hücresi uygulamalarının diğer tedavi yöntemlerine alternatif olduğu da göz önüne alınmalıdır. Yeni geliştirilen iskelelerin kullanılabilirliğinin test edilmesi ile sadece kemik ve kırık defektlerinde değil, diğer dokuların tamirinde de kullanılabilecek olması ülkemizin ekonomik koşullarında pahalı olan tedavi masraflarını azaltmaya ve süreyi kısaltmaya alternatif yöntem olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çift Fazlı İskele, Doku Mühendisliği, Biyocam, 45S5.

ABSTRACT

Aim: Inner tissue coherence is important for the continuity of characteristics *in vivo* for the cells generated *in vitro*, therefore biodegradable materials that comply with cell culture systems are generally used. There are different biodegradable materials for different tissues and the coherence can change between the material and the cells. Bone and cartilage tissue are important for human and animal health because of their importance in skeletal system such as pathological events for scar renovation and recovery. Scaffolds made from 45S5 bioglass® ceramic (BG) show clinical potential in bone regeneration due to their excellent bioactivity and ability to bond to natural bone tissue. For this purpose, cell-biomaterial and one phase scaffold usage in tissues with various structures like cartilage-bone tissue decreases the chances of success. Therefore, in this study, we aimed to develop a bi-phasic scaffold that has both bone and cartilage tissue compatibility and the coherence of stem cells with these tissues will be examined so that they can be used for cellular treatment.

Material and Methods: In this study, biphasic scaffold was developed using a combined bioprinter obtained from the modification of a 3D printer in the laboratory with 45S5 bioglass and sodium alginate hydrogel for the area that is expected to integrate with the bone. For integration with cartilage, bioglass ratio was reduced and hydrogel ratio was increased at each layer, finishing with a hydrogel structure with no mineral on top layer. Biphasic scaffold microstructure was determined by scanning electron microscopy (SEM), and scaffold integrity was tested in shaker bath.

Results: 45S5 bioglass biphasic scaffolds were successfully obtained with 3D printer. No delamination was observed between the layers in shaker bath in PBS for three days. SEM observations show that the scaffolds had a hybrid microstructure with micro- and macro-pores. If the scaffolds obtained at study are to represent expected performance and succeed in bone-cartilage defect repair, there is an expected potential for handling clinical problems with functional and applicable solutions with 3D scaffolds. Understanding the cell interaction mechanisms using scaffolds developed is essential for effective bone and cartilage formation in clinical routine treatment.

Conclusions: It should be considered that stem cell applications are an alternative for other treatment methods in human and animal medicine. Testing the utilisation of the newly developed scaffolds for repairing not only the bone and cartilage defects, but also the other tissues will be an alternative method for lowering medical costs and saving time.

Keywords: Biphasic Scaffold, Tissue Engineering, Bioglass, 45S5.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DARBELİ ELEKTRO MANYATİK ALANLARIN ÜRETİLMESİ VE KONTROLLÜ ALANLARIN SIÇAN DERİSİNDE OLUŞTURULAN YARAYA ETKİSİ

Merve BARDAK¹, Adnan KAYA¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Biyomedikal Teknolojileri AD İzmir Türkiye,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Merve BARDAK, e-mail: m.bardak1@gmail.com

ÖZ

Amaç: Darbeli elektromanyetik alan (PEMF), darbeli ve spesifik frekanslardaki elektromanyetik alanların, dokudaki mikro-elektrik dolaşımı uyarmak ve regüle etmek amacıyla kullanılmıştır. Bu çalışmada farklı cihazlarla tasarlanmış PEMF sistemleri kıyaslanmış ve çalışma sıçan derisinde oluşturulan yaraya etkisi CST Studio da yapılan sıçan simülasyonları desteklenmiş ve karşılaştırılmıştır

Gereç ve Yöntem: Vücuttaki her hücre ve dokunun içerisinde bulunan iyonlar biyokimyasal faaliyetleri sırasında etrafındaki elektromanyetik alan değişiminden etkilenirler. Darbeli elektromanyetik alanlar (PEMF) yardımcı tedavi olarak kullanıldığında iyileşme sürecinde pozitif etkisinin olduğu görülmüştür. Hedeflenmiş PEMF atımlarının doku iyileşmesini hızlandırdığı ya da kronik dejeneratif durumları geri çevirebilme potansiyelinde olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Darbeli manyetik alanlar tek başına AC veya DC özellik göstermeyen, termal olmayan belirli bir frekanstaki atımlı dalga şekilleridir. Dokulardaki mikro sirkülasyonu etkilemek için belirli frekanslarda darbeli elektromanyetik alanlar kullanılır. PEMF genellikle 30-300 Hz aralığında ekstra düşük frekanslar taşıdıkları için elektromanyetik yan etkilere sahip olmayan uyarı olarak görülür. Bu çalışmada PEMF sistemi KIKUSUI Bipolar Power supply cihazından ve PASCO 850 Universal Interface cihazından 50-75-100 HZ kare dalga ile beslenir. Helmholtz bobin için 2 adet eş PASCO Field Coil kullanılmıştır. Sistemde bulunan arayüz için kullanılan PASCO 850 Universal Interface'e bağlı manyetik alan ölçer ile okunan manyetik alan verileri bilgisayar bağlantısı ile arayüzde okunup kaydedilmiştir

Bulgular: KIKUSUI Bipolar Power Supply ve PASCO 850 Universal Interface cihazları ile farklı frekanslarda ve farklı voltajlarda birçok ölçüm yapılmıştır. Bu ölçümler sonucunda çıkan veriler alınan değerler tablolarla düzenlenmiştir. Simülasyonlar CST Studio Suit programında sıçan üzerinde yapılmıştır.

Sonuçlar: Yapılan bu çalışmada farklı frekanslarda farklı cihazlarla tasarlanan PEMF sistemlerinin yara iyileşmesine etkileri karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Yapılan simülasyon sonuçları ile PEMF sistemin iyileştirici etkileri fare üzerinde gözlenmiştir. 50-75-100 Hz frekansları arasında uygulanan PEMF tedavilerinde, hücresel etkileri kesin olarak bilinmemekle birlikte yara iyileşmesi üzerinde pozitif etkiye sahip olduğu ispatlanmıştır

Anahtar Kelimeler: PEMF, CST Studio, Elektromanyetik Alan, Helmholtz Bobin

ABSTRACT

Aim: The pulsed electromagnetic field (PEMF) is intended to stimulate and regulate the micro-electric circulation in the tissue, the electromagnetic fields in pulsed and specific frequencies. In this study, PEMF systems designed with different devices were compared rat simulations performed in CST Studio.

Material and Methods: Ions in every cell and tissue in the body are affected by the electromagnetic field change around them during their biochemical activities. PEMF have been shown to have a positive effect in the healing process when used as adjunctive therapy. Scientifically proven that targeted PEMF pulses have the potential to accelerate tissue healing or to reverse conditions. PEMF are non-thermal, pulsed waveforms that not have AC or DC characteristics alone. Pulsed electromagnetic fields are used at certain frequencies to affect the microcirculation in the tissues. PEMF is usually regarded as a warning with non-electromagnetic side effects because they carry extra low frequencies. In this study, the PEMF system is fed from KIKUSUI Bipolar Power supply and PASCO 850 Universal with 50-75-100 HZ square wave. In the Helmholtz coil, two identical PASCO Field Coils were used. The electromagnetic field data read by the electromagnetic field meter connected to PASCO 850 Universal Interface used in the system can be read and recorded by computer connection.

Results: With KIKUSUI Power supply and PASCO 850 Universal Interface devices, many measurements were made at different frequencies and at different voltages. The simulations were compared with the results obtained with the CST Studio Suit Program on the rat.

Conclusions: In this study, effects of PEMF systems designed with different devices at different frequencies on wound healing were examined comparatively. The healing effects of the PEMF system with the simulated results were observed on rat. In the PEMF treatments applied between frequencies of 50-75-100 Hz, it is proved that cellular positive effect on wound healing.

Keywords: PEMF, CST Studio, Electromagnetic Field, Helmholtz Coil

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

3 BOYUTLU İNSAN UMBİLİKAL DAMAR ENDOTEL HÜCRELERİNİN (HUVEC) MİKRODOKUSU ÜZERİNE FARKLI RGD PEPTİD KONSANTRASYONLARININ ETKİSİ

Ziyyan Buse YARALI¹, Ozan KARAMAN^{1,2*}

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Katip Çelebi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir, Türkiye

²Katip Çelebi Üniversitesi, Fen Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ozan KARAMAN, e-mail: ozan.karaman@ikc.edu.tr

ÖZ

Amaç: Doku mühendisliği, Rejeneratif tıp, Kanser biyolojisi gibi alanlar için hücrelerin fiziki ve morfolojik yapılarının korunması oldukça önemlidir. Hücre-hücre etkileşimine bağlı olarak doku iskelesi kullanılmaksızın 3 boyutlu (3B) mikrodokuların oluşturulması hem *in vivo* doku oluşum mekanizmalarının tanımlanması hem de farklı dokulara spesifik ilaçların geliştirilmesi için yaygın olarak kullanılmaktadır. İnsan Kordonu Damar Endotel Hücresi (HUVEC) 3B doku geliştirilmesi çalışmalarında damarlanmanın sağlanabilmesi için kullanılan hücre hatlarından biridir (1). RGD, GRGDS dizisinden oluşan integrin moleküllerinin bağlandığı kısa peptidlerdir. Hücre-hücre ve hücre-hücre dışı matris iletişiminde etkin rol oynayan RGD sekansının mikrodoku oluşumunda etkinliği belirlenmemiştir. Bu amaçla RGD peptidin hücre-hücre ve hücre-matris arasında etkileşimini artırarak hücrelerin mikrodoku oluşumunda da proliferasyon hızını arttıracakları düşünülmektedir (Özel Sayı).

Gereç ve Yöntem: Ticari alınan 3B petri plakları ile agaroz jel oluşturulmuştur. 2B hücre kültürü yapılarak pasaj sayısı 18-21 olan HUVEC kullanılmıştır. RGD peptid konsantrasyonunun mikrodoku oluşumuna etkisini belirlemek için 2 mg/ml RGD, 1 mg/ml RGD, 0,5 mg/ml RGD ve 0 mg/ml RGD içeren serumsuz ortam (negatif kontrol) ve %10 FBS içeren (pozitif kontrol) EBM (EndothelialBasalMedium, Lonza) ortama 40.000 hücre ile mikrodoku oluşturulmuştur. Mikrodokuların 1. 3. 5. Ve 7. Günde görüntüleri alınmıştır. Mikrodoku çapları Image J ile ölçülmüştür. Canlılık analizi için Double Staining Kit (Dojindo) kullanılmıştır.

Bulgular: 1. günde % 10 FBS'nin 2 mg/ml RGD içeren mikrodokudan daha büyük çapa sahip olduğu görülmektedir. 3, 5. Ve 7. Günlerde %10 FBS, 2 mg/ml RGD ve 1 mg/ml RGD mikrodoku çapı artarken 0, 5 mg/ml RGD ve 0 mg/ml RGD içeren mikrodokularda 7. Günde çaplar küçülmüştür ve % 10 FBS ve 2 mg/ml RGD mikrodoku çaplarının ise neredeyse eşit olduğu gözlemlenmiştir. Canlılık analizi sonucunda % 10 FBS, 2 mg/ml RGD ve 1 mg/ml RGD içeren mikrodokularda canlı hücrelerin çoğunlukta olduğu tespit edilmiştir. 0, 5 mg/ml RGD ve 0 mg/ml de ise ölü hücrelerin daha fazla olduğu görülmektedir.

Sonuçlar: RGD peptidin hücrelerin birbiriyle etkileşiminin arttırdığı ve böylece canlı hücrelerin yaşayabilmesi için hücrel etkileşim artırılarak mikrodoku çaplarının büyüdüğü gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mikrodoku, HUVEC, RGD peptid

ABSTRACT

Aim: The preservation of the physical and morphological structures of cells is crucial for Tissue engineering, Regenerative medicine, Cancer biology. Due to cell-cell interaction, formation of 3-D microtissues without scaffold is widely used for the development of different tissue-specific medicines, in order to define tissue formation mechanisms *in vivo*. HUVEC (Human Umbilical Vein Endothelial Cell) is one of the cell lines used for vascularization in 3D tissue studies (1). RGD is short peptides which binds integrin molecules and composed of the GRGDS. The activity of RGD, which plays active role in cell-cell and cell-ECM communication, has not been determined in microtissue formation. Therefore, RGD is thought to enhance cell proliferation by increasing interaction between cell-cell and cell-matrix (Özel Sayı).

Material and Methods: Agarose gel was formed by conventional 3D petridish. After 2D culture, HUVEC was used in passage 18-21. To identify the RGD effect on microtissue formation, EBM (Endothelial Basal Medium, Lonza) containing 2 mg/ml RGD, 1 mg/ml RGD, 0.5 mg/ml RGD, and 0 mg/ml RGD (negative control) and 10% FBS (positive control) was constructed with 40,000 cells. Micrografts were taken on the 1st, 3rd, 5th and 7th days. Diameters were measured by the Image J (NIH). Double Staining Kit (Dojindo) was used for viability analysis.

Results: On day 1, 10% FBS appears to have a larger diameter than the 2 mg / ml RGD microtissues. On days 5 and 7, 10 % FBS, 2 mg/ml RGD and 1 mg/ml RGD microtissue diameters increased while 0.5 mg/ml RGD and 0 mg/ml RGD decreased and 10 % FBS and 2 mg / ml RGD diameters were almost equal. Viability analysis revealed that microspheres containing 10 % FBS, 2 mg/ml RGD and 1 mg/ml RGD have majority of live cells but at 0,5 mg/ml RGD and 0 mg/ml RGD, the ratio of dead cells seems to be higher

Conclusions: RGD peptide has been shown to increase the interaction of cells and thus it promotes the microtissue diameter by increasing cellular interaction so that living cells can survive.

Keywords: Microtissue, HUVEC, RGD Peptide

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SERUM KONSANTRASYONUNUN DOKU İSKELESİZ MİKRODOKU OLUŞUMUNA ETKİSİ

Ziyyan Buse YARALI¹, Ozan KARAMAN^{1,2*}

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Katip Çelebi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir, Türkiye

²Katip Çelebi Üniversitesi, Fen Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ozan KARAMAN, e-mail: ozan.karaman@ikc.edu.tr

ÖZ

Amaç: İskeletsiz 3B (Boyutlu) mikrodokuların geliştirilmesi, *in vitro* doku modelleri oluşturmak için faydalı bir adım olabilir. Bu tür gelişmiş 3B mikrodokular, doku mühendisliği uygulamalarında ve ilaç keşif çalışmalarında da kullanılabilir (1). HUVEC (İnsan Umbilikal Damar Endotel Hücresi), endotel hücre davranışlarının anlaşılmasında ve mikrodoku çalışmalarında yaygın olarak kullanılan model hücre hatlarından biridir (Özel Sayı). HUVEC mikrodoku oluşum sürecinde fonksiyonel peptit veya protein yapıları gibi etkili parametreler tanımlanmalıdır. Fetal sığır serumu (FBS) gerekli birçok protein içerir ve hücre-hücre etkileşimi ve mikrodoku oluşumunu başlatabilecek olan proteinin etkili ünitesinin belirlenmesi zordur. Serumuz besiyortamı, FBS kaynaklı oluşabilecek potansiyel risklerden korumasını da sağlayacaktır. Bu çalışmada HUVEC mikrodoku oluşumundaki minimal FBS miktarının belirlenmesini amaçladık.

Gereç ve Yöntem: 330 µl Agaroz jel 3D petri kalıbı (24 kuyulu) ile oluşturulmuştur (MicroTissues, Inc, Sharon, MA). 1 saat EBM ile inkübasyondan sonra 12.000/75 µl ile HUVEC ekimi yapılmıştır. EBM (Endothelium Cell Basal Medium, Lonza, CC-3121) ortamı%1 Penisilin, %1 L-Glutamin içeriğinde hazırlanmıştır. Çalışma grupları %0 FBS (Negatif Kontrol), %1 FBS, %5 FBS ve %10 FBS (Pozitif Kontrol) (Sigma, Australia, 12003C) içerecek şekilde planlanmıştır. Mikrodoku görüntüleri 1, 3, 5, ve 7. Günlerde alınmıştır ve çapları ImageJ (NIH) ile ölçülmüştür. 7 gün kültürden sonra, hücre canlılığı canlı/ölu hücre kiti (Dojindo, CS10) ile karakterize edilmiştir. Mikrodokular PBS ile yıkanıp 2 mmol/L ethidium homodimer-1 ve 4 mmol/L calcein AM içeren PBS ile 30 dakika inkübe edilip floresan mikroskopta incelenmiştir.

Bulgular: Özellikle % 5 FBS ve % 10 FBS ile zenginleştirilmiş gruplarda mikrodoku çaplarının 1. Günde arttığı görülmektedir. FBSkonsantrasyonunun mikrodoku oluşumunda önemli olduğunu bulduk. FBS konsantrasyonu arttıkça mikrodoku büyüklüğünde günden güne artmaktadır. HUVEC mikrodoku oluşumu için %10 FBS en etkin değer olarak gözlemlenmiştir. %0 FBS grubunda ise anlamlı ölçüde mikrodoku çapında azalma gözlemlenmesine rağmen kültürasyonun başlangıcında mikrodoku benzeri yapının oluşumu gözlemlenmiştir. Her grup için mikrodoku 3B petri kalıbı ile başarılı şekilde mikrodoku oluşturulmuştur. Canlı ve ölu hücre tayininde%10 FBS'li besiyortamında HUVEC canlılık oranlarının yüksek olduğu görülmektedir.

Sonuçlar: FBS olmadan dahi mikrodoku oluşumu gözlemlenebilmektedir bu da farklı peptid yapılarının HUVEC mikrodoku oluşturmasında etkisinin incelenmesine izin verecektir.

Anahtar Kelimeler: Serum Konsantrasyonu, HUVEC, Mikrodoku

ABSTRACT

Aim: The development of 3D microtissue without scaffold may be a useful step to build *in vitro* tissue models. The development of scaffold-free 3D microtissues (MT) could further be used in tissue engineering applications as well as drug discovery studies (1). HUVEC (Human Umbilical Vein Endothelial Cell) is one of the model cell line that extensively used to understand endothelial cell behaviors (Özel Sayı). Effective parameters such as functional peptide or protein structures must be identified in the HUVEC microtissue process. Although fetal bovine serum (FBS) includes required proteins, it is difficult to determine the effect of individual effective units that could function cell-cell binding and initiate microtissue formation. Herein, we investigated the minimal required FBS concentration to form MT.

Material and Methods: 330 µl agarose mold was constructed by 3D petridish 24 well (MicroTissues, Inc, Sharon, MA). After 1 hour incubation with EBM (Endothelium Cell Basal Medium, Lonza, CC-3121), HUVECs were seeded with 12.000/75 µl. The study was planned as 0% FBS (negative control), 1% FBS, 5% FBS and 10% FBS (positive control) (Sigma, Australia, 12003C). Micrographs were taken on the 1st, 3rd, 5th and 7th days and the diameter of microtissues was determined by ImageJ (NIH). After culturing for 7 days, the cell viability of MT was assessed using Live&Dead kit (Dojindo, CS10).

Results: It was observed from the images that microtissue formation started at day 1 especially on the 5% and 10% FBS enriched groups. As the FBS concentration increases, the tissue sizes enlarge day by day. It was indicated that 10% FBS concentration seems to most effective microtissue forming for HUVEC. Despite the significant decrease on MT size for 0% FBS group, MT like structure at early time points was still observed. Live/Dead staining images clearly shows that at 10% FBS concentration microtissue forming HUVEC has high viability.

Conclusions: The observation of forming microtissues even with no FBS could initiate studies that investigates the effect of different peptide structures on MT formation of HUVEC.

Keywords: Serum Concentration, HUVEC, Microtissue

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÖZEL TASARIM BIYOYAZICILARDA HÜCRE YÜKLÜ UV ÇAPRAZ BAĞLI HIDROJELLERİN OPTİMİZASYONU VE KARAKTERİZASYONU

Mohammad Ghosheh¹, Günnur Onak², Caner Dikyol¹, Hasan Daloo¹, Yusuf Hakan Usta¹, Ozan Karaman^{1,2*}

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Biyomedikal Mühendisliği Bölümü, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Türkiye

²Biyomedikal Teknolojileri Bölümü, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ozan Karaman, e-mail: ozan.karaman@ikc.edu.tr

ÖZ

Amaç: 3B robotik dağıtımlı biyo yazıcı, karmaşık yapılu biyolojik üç boyutlu (3B) dokuların basımında önemli mesafe kat etmiş ve heyecan verici potansiyel oluşturmuş, son on yıl içerisinde hızla büyüyen bir teknolojidir. Özel tasarım biyo yazıcı laboratuvarımızda geliştirilmiştir, farklı şekil ve boyutlardaki UV çapraz bağlanabilir hidrojellerin basımını yapabilmektedir ve tümüyle bilgisayar ve akıllı programlar tarafından kontrol edilebilmekte, böylece doğru şekilde basımı ve daha karmaşık yapılu biyolojik doku ve organların basılması hedefine yaklaşılmasını mümkün kılmaktadır. Bununla birlikte, reaktif makromonomerler ve yüksek enerjili radikaller nedeniyle, fotobaşlatıcı konsantrasyonları ve ultraviyole ışıma maruz bırakma süresi arttıkça hücrelerin sitotoksitesi artmıştır (1). Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı, minimum çapraz bağlanma süresi ve fotobaşlatıcı konsantrasyonunun optimize edilmesiyle, fotobaşlatıcı konsantrasyonlarının ve UV maruz bırakma süresinin 3B biyobasılmış enkapsüle L929 fare fibroblast hücreleri üzerindeki zararlı etkilerinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: %0.5'lik ve %1'lik (w/v) 2-hidroksi-1-[4 (hidroksietoksi)fenil]-2-metil-1-propanon fotobaşlatıcı solüsyonlarının (Irgacure 2959, CIBA Chemicals) ikisi de fosfat tamponlu tuz çözeltisi (PBS) içerisinde, karıştırılarak ve 80°C'de bir saat inkübe edilerek hazırlanmıştır. Daha sonra, Sigma-Aldrich'ten tedarik edilen PEGDA (polietilen glikol diakrilat) hidrojelleri (%10 w/v), fotobaşlatıcının bu iki farklı konsantrasyonuyla ayrı ayrı karıştırılmış ve devamında minimum çapraz bağlanma süresi ve fotobaşlatıcı konsantrasyonunun optimize edilmesi amacıyla 365 nm dalga boyundaki ultraviyole ışığa (OmniCure S2000, Lumen Dynamics) maruz bırakılarak (9.1 mW/cm²) hücreler olmaksızın çapraz bağlanmıştır. L929 fibroblastları enkapsüle edilen PEGDA hidrojelleri özel tasarım biyo yazıcı ile basılmış ve hücre canlılığı live/dead boyaması ile gözlemlenmiştir.

Bulgular: %0.5 ve %1'lik (w/v) fotobaşlatıcı konsantrasyonları için, minimum çapraz bağlanma süresi sırasıyla 15 ve 30 saniye olarak ölçülmüştür. Biyo basılmış hücre yüklü %0.5 ve %1'lik (w/v) fotobaşlatıcı konsantrasyonu içeren PEGDA hidrojellerin canlılık analizi yapılacak ve PEGDA hidrojellerindeki L929 fibroblastlarının proliferasyonu MTT analizi ile ölçülecektir.

Sonuçlar: Özel tasarım biyo yazıcı, anatomik doku oluşumuyla benzerlik gösteren karmaşık 3B yapıların geliştirilmesinde potansiyel olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Biyo Basım, UV Çapraz Bağlanabilir Hidrojeller, Sitotoksite, PEGDA

ABSTRACT

Aim: 3D robotic dispensing bioprinter is a rapidly growing technology over the last decade, which has made considerable progress and exciting potential to print complicated biological three-dimensional (3D) tissues. The custom design bioprinter were developed in our laboratory and capable of printing UV crosslinkable hydrogels with different shapes and sizes and fully controlled by computer and clever programs, that allowed us to print in an accurate way and make our target closed to be fulfilled to print more complicated biological tissues and organs. However, because of reactive macromonomers and high power radicals, cells cytotoxicity increased with increasing photoinitiator concentrations and exposure time to ultraviolet radiation (1). In this regard, the aim of this study is to evaluate the harmful effects of a photoinitiator concentrations and UV exposure time period on the 3D bioprinted encapsulated L929 mouse fibroblast cells, by optimizing the minimum crosslinking duration period and photoinitiator concentration.

Materials and Method: 0.5% and 1% w/v 2-hydroxy-1-[4 (hydroxyethoxy)phenyl]-2-methyl-1-propanone photoinitiator solutions (Irgacure 2959, CIBA Chemicals) were both prepared in phosphate buffered saline (PBS), by mixing and incubating for 1 hour at 80°C. Then, PEGDA (polyethylene glycol diacrylate) from Sigma-Aldrich hydrogels (10% w/v) mixed with these two different concentration of photoinitiator separately and then to be crosslinked without cells by exposure (9.1 mW/cm²) to 365 nm wavelength ultraviolet light (OmniCure S2000, Lumen Dynamics), to optimize the minimum crosslinking duration period and photoinitiator concentration. L929 fibroblasts encapsulated PEGDA hydrogels was printed via custom design bioprinter and cell viability was observed with live and dead staining.

Results: The minimum crosslinking duration period and photoinitiator concentration for 0.5% and 1% w/v concentrations of photoinitiator was measured as 15 and 30 seconds, respectively. The viability assay on bioprinted cell laden PEGDA hydrogels which includes 0.5% and 1% w/v concentrations of photoinitiator will be performed and the proliferation of L929 fibroblasts in PEGDA hydrogels will be measured via MTT assay.

Conclusions: Custom-design bioprinter would potentially be used to develop complex 3D constructs which resembles the anatomic tissue formation.

Keywords: Bioprinting, UV Crosslinkable Hydrogels, Cytotoxicity, PEGDA.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İMMUNOHİSTOKİMYADA SERBEST YÜZEN KESİT TEKNIĞİNİN KULLANIMI

Ece ÇERÇİ¹, Tuncay İLHAN¹, Hatice ERDOST¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilimdalı, BURSA, TÜRKİYE

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hatice ERDOST, e-mail: edost@uludag.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada; serbest yüzen kesit tekniğinin elde edilme aşamaları, ayrıntılı olarak tüm basamakların tanımlanması hedeflendi. Anestezi aşaması, total perfüzyon, post-fiksasyon, kriyotom kesitlerin alınması, kriyoprotektan solüsyonda kesitlerin saklanması ve serbest yüzen kesitlere uygulanmasını içeren tüm aşamaların tanımlanması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Öncelikle sevofluran inhalasyonu ile derin anesteziye alınan ratların göğüs kafesi açıldı ve kalbe ulaşıldı. Paraformaldehit ile total perfüzyon yapıldı ve ardından merkezi sinir sistemine ait örnek dokular çıkartılarak 2 gün boyunca paraformaldehit ile post-fiksasyon yapıldı. Paraformaldehitte tespit edilen bu dokular PBS ile 1 gün süre ile +4°C'de yıkandı ve dokular %30 sükröz solüsyonuna transfer edilip +4°C'de yaklaşık 2-3 gün boyunca bekletildi. Kriyotom cihazında tüm merkezi sinir sistemi doku bloklarından, 30 mikron kalınlıkta seri kesitler alındı. Kriyoprotektan solüsyonu içeren 12 kuyucuklu doku kültür kaplarına aktarılan kesitler -20°C'de immün boyama için saklandı.

Bulgular: Deneysel olarak yapılan araştırmalarda özellikle merkezi sinir sistemi başta olmak üzere doku veya organlara olan etkilerin immün boyama ile değerlendirilmesinde, serbest yüzen kesit tekniği hızlı sonuçlar vermektedir. Serbest yüzen kesit tekniği, klasik histoloji tekniğindeki gibi doku takip solüsyonları kullanılmadığından daha avantajlı olduğu görüldü.

Sonuçlar: İmmün boyamada serbest yüzen kesitlerin kullanılması klasik yöntemlere göre daha hızlı ve avantajlı bir teknik olduğu görüldü. Kullanılan antikor karışımı daha ekonomik olup bu antikor karışımı (tüm bloktan alınan seri kriyotom kesitler için) 2-3 kez daha kullanılabilir. Böylece serbest yüzen kesitlerin kullanımı; özellikle merkezi sinir sistemindeki nörotransmitter maddelerin tanımlanması ile enzimatik reaksiyonların yeterli ve hızlıca saptanmasına olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kriyotom, Serbest Yüzen Kesit Tekniği, İmmunohistokimya.

ABSTRACT

Aim: The aim of this study is to describe the steps of obtaining free floating section technique in detail in all steps. It was aimed to explained of all the stages respectively; the anaesthesia step, total perfusion, post-fixation, cryotome sectioning process, cryopreservation of sections within the use of cryoprotectant solutions and application of this technique.

Material and Methods: Initially, sevoflurane inhalation and deep anaesthesia were performed in rats and the chest cavity was opened then the heart was reached. Whole body fixation was achieved by 4% phosphate buffer in paraformaldehyde, post-fixation in (4%) paraformaldehyde for 2 days in RT and washed with PBS or distilled water for 1 days in +4°C and cryoprotected the tissue in 30% sucrose in +4°C until sectioned. From the whole of the central nervous system, tissue blocks were cut into 30 µm free floating sections on the cryotome. Free-floating sections were transferred into 12 well tissue culture plate and cryoprotected with a cryoprotectan solution in -20°C until processed of immunofluorescence staining.

Results: Free floating section technique gives faster results in immunohistochemistry for evaluating the effects of experimentally given of the agents where is especially given on central nervous system tissues and also other tissues or organs. Free-floating section technique was seen to be advantageous than the classical histological method in terms of the failure to use of tissue tracking solutions.

Conclusions: It was seen that the use of free-floating sections in immunohistochemistry and the dyeing process were a faster and an advantageous than conventional histological applications. The mixture ratio of antibody solution that is used more economic which can be used 2-3 times more (for the serial cryotome sections from the whole of the block). Thus, use of free-floating section technique allows to quickly and adequately determine of the neurotransmitter substances and detection of enzymatic reactions especially in the central nervous system.

Keywords: Cryotome, Free Floating Section Technique, Immunohistochemistry.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SENTETİK BİR KANNABİNOİD'İN SIÇANLARDA SİSTEMİK AKUT UYGULAMASININ HEMODİNAMİ VE DAVRANIŞ ÜZERİNE ETKİLERİ

Gizem ŞEN¹, Buşra TOZDUMAN¹, M. Murat DEMET², Necip KUTLU¹, Tuğba GÜRPINAR ÇAVUŞOĞLU³, Nuran EKERBİÇER¹

Gönderim Tarihi / Received: 27.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Psikiyatri AD

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Farmakoloji, AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nuran Ekerbiçer, e-mail: nuranaladag@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Sentetik kannabinoidlerin kullanımı günümüzde önemli uyuşturucu sorunlarından biri olma yolunda hızla ilerlemektedir. Çalışmamızda sentetik kannabinoidlerden biri olan JWH-018 'in sağlıklı sıçanlarda sistemik akut uygulama sonucu oluşacak hemodinami ve davranış değişiklikleri üzerine etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Gerekli Etik Kurul onayı alındıktan sonra Celal Bayar Üniversitesi Deney Hayvanları Uygulama ve Araştırma Merkezinden genç erişkin 16 adet sıçan temin edilmiştir. Çalışma grupları 2 grup altında oluşturulmuştur; I. gruba (akut kontrol) etanol, tween 80 ve serum fizyolojik, II. Gruba, ise 0.3 mg/kg JWH-18 (i.p) uygulanmıştır.

Maddenin verilmesinden 25. Dakika sonra kan basıncı ve kalp atım hızı ölçümü için non-invasiv yöntemle kuyruktan kan basıncı ölçümü yapılmıştır. 45. Dakikada deney hayvanının lokomotor aktivitesini gözlemlemek için Açık Alan testi uygulanmıştır. 60. Dakikada uygulanan Yükseltilmiş Artı Labirent testi (Plus Maze ing.) ile de; emosyonel aktivite test edilerek, uygulanan kimyasalın davranışsal, fizyolojik ve farmakolojik etkileri araştırılmıştır. 9 dakikalık kayıtlar alınmış olup, kayıtların ilk 5 dakikası değerlendirilmiştir. 80. Dakikada tüm deney hayvanlarının rektal sıcaklık ölçümü yapılmıştır. Gruplar arası istatistiksel karşılaştırma SPSS 15.0 programı ile Mann Whitney U yöntemi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Kontrol ve akut ilaçlı grubun her ikisinde de; merkez kare, perifer kare, merkez süre, perifer süre, merkezde ayağa kalkma, periferde doğrulma, açık süre, kapalı süre, orta süre, merkezden geçme, açıkta doğrulma, kapalıda doğrulma, aşağı bakma, kan basıncı, nabız, vücut sıcaklığı sonuçları alınmış ve değerler istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Elde edilen sonuçlar arasında istatistiksel bir fark olmamasına karşılık; kontrole göre ikinci grupta kan basıncı, nabız değerleri nispeten yüksek; vücut sıcaklığı düşük saptanmıştır. Açık Alan Testlerinde yine ikinci grupta merkez kare, perifer kare, merkez süre, merkezde ayağa kalkma, periferde doğrulma değerleri düşük, perifer süre yüksektir. Yükseltilmiş Artı Labirent testinde ise; yine ikinci grupta açık süre, kapalı süre, açıkta ayağa kalkma sayısı yüksek bulunmuştur.

Sonuçlar: JWH-018 (1-pentil-3-(1-naftoil) indole), sentezinin kolay olması ve yüksek farmakolojik aktivitesi nedeniyle, kötüye kullanımı yüksek olan ve tercih edilen kannabinoidler arasındadır. Bu nedenle çalışmamızın daha kapsamlı ve daha fazla deney hayvanı ile genişletilerek yapılmasının, maddenin biyotransformasyonu ve reseptör affinitesine yönelik çalışmalara ışık tutacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: JWH-018, Sentetik kannabinoid, Hemodinami, Davranış, Sıçan

ABSTRACT

Aim: The use of synthetic cannabinoids is rapidly advancing to become one of the major drug problems today. In our study, it was aimed to determine the effects of JWH-018, one of the synthetic cannabinoids, on hemodynamics and behavioral changes that would result in systemic acute application in healthy rats.

Material and Methods: After the approval of Ethics Committee is received, 16 young rats were obtained from Celal Bayar University Experimental Animal Application and Research Center. Groups were formed as follows; I. Group (acute control) was administered with ethanol, tween 80 and saline, and II. Group were given 0.3 mg / kg JWH-18 (i.p).

Blood pressure was measured 25 minutes after the administration of the drug, blood pressure and heart rate measurements were performed non-invasively. At the 45th minute, Open Field test was performed to observe the locomotor activity of the experiment animal. The behavioral, physiological and pharmacological effects of the applied chemical were investigated by testing the emotional activity with the Increased Plus Labyrinth test applied at 60th minute. The 9^{minute} record was taken and the first 5 minutes of the record was evaluated. At the 80th minute, the rectal temperature of all experimental animals was obtained. Statistical comparisons between two groups were performed using the Mann Whitney U method with the SPSS 15.0 program.

Results: In both control and acute drug groups, central square, peripheral square, central period, peripheral period, central standing elevation, peripheral standing, open time, closed time, medium time, centering, open rectification, heart rate, body temperature were obtained and the values were compared statistically.

Although there was no statistical difference between the results, blood pressure, pulse rate and body temperature were relatively low in the second group. In the open field tests, central square, peripheral square, center period, central leg elevation, peripheral rectilinear values were low and peripherally high in the second group. In the elevated plus labyrinth test, in the second group, the open time, the closed time, and the number of standing-ups in the open were found higher than the first group.

Conclusions: JWH-018 (1-pentyl-3-(1-naphthoyl) indole) is among the preferred and highly abundant cannabinoids due to its ease of synthesis and its high pharmacological activity. For this reason, we believe that our study will be more extensive and extended with more experimental animals, which will provide a basis for studying biotransformation and receptor affinity of the substance.

Keywords: JWH-018, Synthetic Cannabinoid, Hemodynamics, Behavior, Rat

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DEMİR EKSİKLİĞİ ANEMİSİNDE ERİTROSİT OSMOTİK KIRILGANLIĞININ BELİRLENMESİ

Derya SOYLU¹, Nuran EKERBİÇER¹, Yeşim GÜVENÇ²

Gönderim Tarihi / Received: 06-04-2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08-05-2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyokimya AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nuran EKERBİÇER, e-mail: nuran.ekerbicer@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Eritrosit osmotik kırılabilirliği yani fragilitesi; çeşitli kan hastalıklarında artmakta ya da azalmaktadır. Osmotik fragilite, eritrositlerde yüzey alanı/hacim oranının bir göstergesidir. Eğer yüzey/hacim oranı düşerse eritrositlerin osmotik fragilitesi artar. Çalışmamızda demir eksikliği anemisi olan hasta grubunda eritrosit kırılabilirliğinin belirlenmesini ve bu yolla bu hastalıkların insan eritrositlerinde zar stabilize edici etkisini araştırmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Çalışma için gerekli Etik Kurul onayı alınmış olup, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Hafsa Sultan Hastanesi Dâhiliye Hematoloji polikliniğinde demir eksikliği anemisi tanısı alan hastalardan yararlanıldı. Grup 1, Kontrol grubu (sağlıklı erişkin gönüllüler) ve Grup 2, Demir eksikliği anemisi grubu olarak oluşturuldu. Kontrol ve hasta gruplarından alınan EDTA'lı kan, kan sayımı için; heparinli tam kan ise eritrosit osmotik fragilitesi için kullanıldı. Osmotik fragilite deneyleri için eritrositler farklı derişimlerdeki NaCl solüsyonlarına eklendi. Kör solüsyonundaki hemoliz miktarı %100 kabul edilerek, her bir solüsyondaki hemoliz yüzdesi hesaplandı. SPSS 15, 0 ile tek yönlü varyans analizi ve ki-kare testi kullanılarak istatistiksel değerlendirme yapıldı.

Bulgular: Eritrosit hemoliz yüzdeleri (%0.38, %0.40, %0.42, %0.44, %0.46, %0.48) karşılaştırıldığında; anemi grubu ortalama değerleri, kontrol grubuna göre yüksek saptandı (p<0.05). Kan sayımı sonuçları karşılaştırıldığında; anemi grubunun Hct, MCV, MCH, MCHC ortalama değerleri kontrol grubuna göre düşük gözlemlendi (p<0.05). RDW ortalama değerleri karşılaştırıldığında ise, anemi grubunun ortalama değerleri kontrol grubuna göre yüksek saptandı (p<0.05).

Sonuçlar: Demir eksikliği anemisinin eritrosit kırılabilirliğini etkilemesinin; hasta kliniğinin takibi ve tedavisinde, ayrıca muhtemel kardiyovasküler fizyopatolojik değişikliklerin açıklanmasında, çalışmamızın olası sonuçları ve katkıları arasında yer alabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eritrosit Osmotik Kırılabilirliği, Anemiler, Kan Sayımı Sonuçları

ABSTRACT

Aim: Erythrocyte osmotic fragility; increases or decreases in various blood diseases. Osmotic fragility is an indication of the surface area / volume ratio in erythrocytes. If the surface / volume ratio decreases, the osmotic fragility of erythrocytes increases. In our study, we aimed to determine the erythrocyte fragility in the patient group with iron deficiency anemia and to investigate the membrane stabilizing effect of these diseases in human erythrocytes.

Material and Methods: Ethics Committee approval was obtained for the study and patients who were diagnosed with iron deficiency anemia at the hematology polyclinic of the Celal Bayar University Medical Faculty Hafsa Sultan Hospital were included in the study. Group 1, was assigned as Control group (healthy adult volunteers) and Group 2 was assigned to Iron deficiency anemia group. For the blood counts of control and patient groups, blood was drawn to tubes containing EDTA; and also, heparinized tubes were used to examine erythrocyte osmotic fragility. For osmotic fragility experiments, erythrocytes were added to NaCl solutions at different concentrations. The hemolysis percentages in each of the solutes were calculated by taking the amount of hemolysis in the blind solution as 100%. Statistical analysis was performed using one-way analysis of variance and chi-square test with SPSS 15.0.

Results: The mean values of anemia group were found to be higher than the control group (p <0.05) when compared with erythrocyte hemolysis rates (0.38%, 0.40%, 0.42%, 0.44%, 0.46%, 0.48%). When the blood count results were compared, mean values of Hct, MCV, MCH, MCHC of the anemia group were lower than the control group (p <0.05). When RDW mean values were compared, mean values of anemia group were found higher than control group (p <0.05).

Conclusions: It is concluded that, effect of the iron deficiency anemia on erythrocyte brittleness may be included in the follow-ups and treatment of the patient's clinic, as well as in explaining possible cardiovascular physiopathologic changes may take part in possible results of our study.

Keywords: Erythrocyte osmotic fragility, Anemia, Blood count results

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MEME KANSER METASTAZINI ETKİLEYEN MOLEKÜLER MEKANİZMALAR VE EKSOZOMLAR

İbrahim H. GÜRÇİNAR¹, Hilal KABADAYI¹, Remziye KENDİRCİ¹, H. Seda VATANSEVER^{1,2}

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD Manisa, Türkiye

²Yakın Doğu Üniversitesi Deneysel Sağlık Bilimleri Araştırma Merkezi Lefkoşa Kuzey Kıbrıs,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: H. Seda VATANSEVER, e-mail: sedavatansever@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Meme kanseri, akciğer kanserinden sonra, dünyada görülme sıklığı en yüksek olan kanser türüdür. Metastaz ise kanserin kaynağını aldığı organdan daha uzak bir yere yayılmasıdır. Hedef organlarda gerçekleşen metastaz, meme kanseriyle ilişkili ölümlerin %90' nını oluşturmakla birlikte buna sebep olan moleküler mekanizmalar hala araştırma konularındandır. Bununla birlikte primer kanser dokularının daha sonra metastazın gerçekleşeceği hedef organda prometastaz oluşturmak üzere eksozom salgıladığıda bilinmektedir. Fakat meme kanseri ve metastazındaki eksozom varlığı ve önemi henüz açıklanamamıştır.

Eksozomların kanser oluşumu, kansere bağlı immün reaksiyonlar ve metastaz sırasında kritik rol oynadığı bilinmektedir. Eksozomlar birçok yüzey belirteçleri taşımakla birlikte en iyi bilinenler CD9 ve CD63'dür. Organ spesifik kanser metastazının eksozomal integrinler tarafından Src fosforilasyonunun ve S100 geninin ekspresyonunun stimülasyonu yapıldığı ortaya konulmuştur. Eksozomal integrinlerin yanında kanser eksozomundan elde edilen microRNA' larında pre-metastatik organları module ettiği gözlemlenmiştir.

Çalışmamızın amacı, meme kanseri metastazında rolü olan moleküler mekanizmaların ve eksozomların ilişkisinin ortaya konulmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Primer (MCF-7) ve metastatik (M4A4) meme kanseri hücre hatları %10 FBS, %1 penisilin-streptomycine ve %1 L-glutamin içeren DMEM içerisinde 37°C, %5 CO₂'li inkübatörde 36 saat kültüre edildi. Ardından hücreler immunohistokimyasal analiz için %4 paraformaldehitte tespit edildi. CD9 ve CD63 dağılımları indirekt-immunohistokimyasal analiz yöntemiyle analiz edildi. Eş zamanlı olarak toplanan kültür vasatlarından ise eksozom eldesi için miRCURY™ Exosome Isolation Kiti kullanıldı.

Bulgular: MCF-7 ve M4A4 hücre hatlarında CD63 immunoreaktivitesi kuvvetli pozitif (+++) olarak gözlenirken, CD9 immunoreaktivitesinin iki hücre grubunda da çok zayıf (-/+) şiddette olduğu görüldü. Eksozom eldesi sonrasında yapılan total miRNA konsantrasyonu MCF7 hücre hattında 13,16 iken, M4A4 hücre hattında 7,21 olarak saptandı.

Sonuçlar: Çalışmamız sonucunda primer ve metastatik meme kanseri hücrelerinin eksozom bulundurduğu, CD63 belirtecinin CD9'a oranla daha fazla olduğu tespit edildi. Bununla beraber primer meme kanseri hücrelerinin salgıladığı eksozomlardaki total miRNA miktarının metastatik meme kanseri hücrelerine oranla daha fazla olması, primer meme kanseri hücreleri için hem CD63 hemde eksozom analizinin belirteç olarak kullanılabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Meme kanseri, Eksozom, miRNA

ABSTRACT

Aim: Breast cancer is the most common cancer type in the world after lung cancer. Metastasis is spreading of cancer farther from the organ where it takes its origin. Metastases that occur in target organs constitute 90% of breast cancer-related deaths, and the molecular mechanisms that cause it are still a research topic. However, it is known that primary cancer tissues secrete exosomes to form prometastases in the target organ where metastasis will occur later. However, the importance and presence of exosomes in breast cancer and its metastasis are not yet clear.

Exosomes are known to play a critical role during cancer formation, cancer-related immunological reactions and metastasis. Exosomes carry many surface markers as CD9 and CD63+ which are the most well-knowns. It has been demonstrated that organ specific cancer metastasis is occurred by stimulation of Src phosphorylation and expression of the S100 gene, caused by exosomal integrins. In addition to exosomal integrins, microRNAs obtained from cancer exosomes have also been observed as they are modulating pre-metastatic organs.

The aim of our study is to reveal the relationship of exosomes and molecular mechanisms involved in breast cancer metastasis.

Material and Methods: The primary (MCF-7) and metastatic (M4A4) breast cancer cell lines were cultured in DMEM containing 10% FBS, 1% penicillin-streptomycin and 1% L-glutamine at 37 °C in an incubator with 5% CO₂ for 36 hours. Subsequently, cells were fixed with 4% paraformaldehyde for immunohistochemical analysis. CD9 and CD63 distributions were analyzed by indirect-immunohistochemical analysis. The miRCURY™ Exosome Isolation Kit was used to obtain exosomes from culture media collected simultaneously.

Results: CD63 immunoreactivity was strongly positive (+++) in MCF-7 and M4A4 cell lines, whereas CD9 immunoreactivity was very weak (- / +) in both cell groups. The total miRNA concentration after the exosomal cortex was found to be 13.16 in the MCF7 cell line and 7.21 in the M4A4 cell line.

Conclusions: As a result of our study, it was determined that primary and metastatic breast cancer cells had exosomes, and the CD63 expression was higher than CD9. However, it was thought that both CD63 and exosomal analysis could be used as markers for primary breast cancer cells, since the total amount of miRNA in exosomes secreted by primary breast cancer cells is higher than that of metastatic breast cancer cells.

Keywords: Breast cancer, Exosome, miRNA

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TALİDOMİD'İN 4T1 MEME KANSER HÜCRE HATTINDA VEGF, FİBRONEKTİN VE E-KADERİN DAĞILIMI ÜZERİNE ETKİSİ

Gülşah ALBAYRAK¹, Elgin TÜRKÖZ ULUER², Melike ÖZGÜL¹, Sevinç İNAN³

Gönderim Tarihi / Received: 22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

³İzmir Ekonomi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gülşah ALBAYRAK e-mail: gulsahalbayrak@outlook.com

ÖZ

Amaç: Kanser tüm dünyada giderek artan önemli bir sağlık sorunu olup, meme kanseri kadınlarda en sık görülen kanserdir. Kanser tedavisinde kanser hücrelerinin çoğalmasını ve metastazını önlemeye yönelik yeni ilaç tedavileri denenmektedir. Talidomid 1960'lı yıllarda gebelerde sabah kusmaları için kullanılmaya başlanmış fakat çeşitli konjenital anomalilere sebep olmasından dolayı yasaklanmıştır. Son yıllarda ise anti angiogenik ve epitelyal mezenkimal geçişi önleyen etkileri nedeniyle talidomid farklı kanserlerde tedavi amaçlı kullanılmaktadır. Çalışmada 4T1 meme kanseri hücre hattına Talidomidin etkilerini, anjiyogeneze rol oynayan VEGF, epitelyal-mezenkimal geçişte rol oynayan Fibronektin ve E-Kaderin üzerine etkisinin indirek-immunohistokimya yöntemiyle değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 4T1 meme kanser hücreleri, %10 fetal sıgır serumu, %1 L-Glutamin, %1 penisilin/streptomisin eklenen RPMI-1640 medyumunda, %5 CO₂ içeren 37°C nemli inkübatörde çoğaltıldı. Kontrol grubu ve Talidomid (IC50) uygulanan grupta 24. Saatteki etkiler değerlendirildi. Hücreler %4 paraformaldehitte tespit edildi, indirekt avidin-biotin-peroksidaz yöntemiyle VEGF, Fibronektin ve E-Kaderin primer antikolarları ile inkübe edilerek immünohistokimyasal olarak hazırlandı. İmmün-pozitif boyanan hücreler sayıldı, immunoreaktivite şiddetleri hafif, orta, şiddetli olarak skorlanarak H-Skoru belirlendi. ANOVA istatistik testiyle gruplar karşılaştırmalı olarak değerlendirildi.

Bulgular: İndirek immunohistokimya sonuçlarına göre, VEGF immunoreaktivitesi kontrol grubunda orta/şiddetli iken talidomid grubunda immunoreaktivite izlenmedi. Fibronektin immunoreaktivitesi kontrol grubunda hafif/orta ve talidomid uygulanan grupta ise hafif olarak izlendi. E-Kaderin immunoreaktivitesi kontrol grubunda hafif ve talidomid uygulanan grupta ise hafif/orta şiddette olarak saptandı.

Sonuçlar: Talidomid uygulaması ile 4T1 meme kanser hücrelerinde, invazyon ve metastazda etkili anjiyogeneze anahtar rol oynayan VEGF'in ve epitelyal mezenkimal geçişte önemli rol oynayan fibronektinin azalmış olarak saptanması, bunun yanısıra yine epitelyal mezenkimal geçişte önemli rol oynayan E-Kaderinin artması talidomidin meme kanseri tedavisinde hem antianjiyogenik hem de antimetastatik olarak kullanılabileceğini göstermiştir. Talidomidin kanser tedavisinde rutin olarak kullanılabilmesi için farklı kanser türlerinde denemesinin gerektiği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Talidomid, 4T1, VEGF, Fibronektin, E-Kaderin

ABSTRACT

Aim: Cancer is an increasingly important health problem all over the world and breast cancer is the most common cancer in women. New drug therapies for preventing proliferation and metastasis of cancer cells are being tested in cancer treatment. Thalidomide began to be used in the 1960s for morning sickness, but it was banned for causing various congenital anomalies. In recent years, thalidomide has been used for treatment in different cancers due to antiangiogenic and inhibition of epithelial mesenchymal transition effects. In this study, we aimed to evaluate the effects of Thalidomide on 4T1 breast cancer cell line via indirect-immunohistochemical method by using VEGF which plays a role in angiogenesis, Fibronectin and E-Cadherin which play a role in epithelial-mesenchymal transition.

Material and Methods: 4T1 breast cancer cells were cultured in RPMI-1640 medium containing 5% fetal bovine serum, 1% L-Glutamine and 1% penicillin/streptomycin in humidified atmosphere at 37°C in 5% CO₂. In the control group and thalidomide (IC50) group, the 24th hour effects were evaluated. After fixation with paraformaldehyde cells were stained with anti- VEGF, anti- Fibronectin and anti- E-Cadherin primary antibodies for immunohistochemistry. The distribution of immunohistochemical intensities of the primary antibodies was semi-quantitatively assessed as mild (1), moderate (Özel Sayı), and strong (3). For each group, HSCORE was calculated using the mean values of the staining intensities and the percentage of cells counted as positive. Comparative groups were evaluated by ANOVA statistical tests.

Results: According to indirect immunohistochemistry results, VEGF immunoreactivity was observed as moderate/strong in control group while there was no detected immunoreactivity in thalidomide group. Fibronectin immunoreactivity was detected as mild/moderate in the control group, whereas it was mild in thalidomide group. E-cadherin immunoreactivity was observed as mild in control group, while it was mild/moderate in thalidomide group.

Conclusions: With the thalidomide treatment, decrease of VEGF which effective in invasion, metastasis and plays a key role in angiogenesis and fibronectin which has an important role in epithelial-mesenchymal transition and also the increase of E-Cadherin in the 4T1 breast cancer cells showed that thalidomide can be used as an antiangiogenic and antimetastatic in breast cancer treatment. It has been thought that Thalidomide must be tested at different cancer types before it became routinely available drug for cancer treatment.

Keywords: Thalidomide, 4T1, VEGF, Fibronectin, E-Cadherin

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MDA-MB-231 MEME KANSERİ HÜCRE HATTINDA WORTMANNİN VE BEVACİZUMAB KULLANIMININ VEGF, PI3K, TGF-B, EGF VE E-KADERİN DAĞILIMI ÜZERİNE ETKİSİ

Damla AKOĞULLARI¹, Elgin TÜRKÖZ ULUER², Melike ÖZGÜL¹, Sevinç İNAN³

Gönderim Tarihi / Received: 01.05. 2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

³İzmir Ekonomi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Damla AKOĞULLARI, e-mail: daakogullari@gmail.com

ÖZ

Amaç: Meme kanseri, kadınlarda ölüme sebep olan yaygın kanser türleri arasında dünya çapında ikinci sırada olup, yeni tedavi protokollerinin geliştirilmesi çalışmalarını günümüzde önemlidir. *Penicillium funiculosum* ve *Talaromyces wortmannii* mantarlarından elde edilen Wortmannin; hücre çoğalması, hücre ölümü, hücre hareketi ve hücre invazyonu gibi süreçlerde etkili olan PI3K yolağını inhibe ettiği, Bevacizumab'ın ise VEGF'yi inhibe ederek yeni damar oluşumunu engellediği, kanserde anjiyogenezi ve metastazı azaltıcı etkilerinin olduğu bildirilmektedir. Çalışmada, Wortmannin ve Bevacizumab'ın insan metastatik meme kanseri hücre hattı (MDA-MB-231) üzerinde VEGF, PI3K, TGF-β, EGF ve E-kaderin primer antikollarının dağılımlarına etkilerinin indirekt immunohistokimyasal yöntemle değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: MDA-MB-231 meme kanseri hücreleri, %10 fetal sıgır serumu, %1 L-Glutamin, %1 penisilin/streptomisin eklenen RPMI-1640 medyumunda, %5 CO₂ içeren 37°C nemli inkübatörde çoğaltılmıştır. Kontrol grubu, Wortmannin, Bevacizumab ve kombine Wortmannin ve Bevacizumab uygulanan gruplarda 24. saatteki etkiler değerlendirilmiştir. Paraformaldehit ile tespit edilen hücreler anti-VEGF, anti-PI3K, anti-TGF-β, anti-EGF, anti-E-kaderin primer antikollarıyla inkübe edilmiştir. Avidin-biotin-peroksidaz yöntemiyle sekonder antikor uygulanan hücreler, DAB kromojeni ve Mayer's hematoksilenle boyanmışlardır. İmmunoreaktivite şiddetleri hafif, orta, şiddetli olarak belirlenip, H-Skor yapılarak ANOVA istatistik testiyle karşılaştırmalı değerlendirilmiştir.

Bulgular: VEGF immunoreaktivitesi, kontrol grubunda orta/şiddetli, Wortmannin uygulanan grupta hafif, Bevacizumab ve kombine ilaç uygulanan gruplarda ise hafif/orta şiddette olduğu izlendi. PI3K immunoreaktivitesi, kontrol grubunda orta/şiddetli, Wortmannin uygulanan grupta hafif, Bevacizumab uygulanan grupta orta ve kombine ilaç uygulanan grupta ise hafif/orta şiddette olduğu saptandı. TGF-β immunoreaktivitesi, kontrol grubunda şiddetli, Wortmannin ve Bevacizumab uygulanan gruplarda orta/ şiddetli, kombine ilaç grubunda orta şiddette olduğu gözlemlendi. EGF immunoreaktivitesi, kontrol ve kombine ilaç uygulanan gruplarda hafif, Wortmannin ve Bevacizumab uygulanan gruplarda orta şiddette olduğu izlendi. E-Kaderin immunoreaktivitesi, kontrol ve Wortmannin uygulanan gruplarda orta, Bevacizumab ve kombine ilaç uygulanan gruplarda hafif şiddette olduğu saptandı.

Sonuçlar: Çalışmada kombine (Wortmannin+Bevacizumab) ilaç grubunun MDA-MB-231 meme kanser hücreleri üzerinde Kontrol grubuna göre daha etkili olduğu gözlemlendi. Fakat grupların H-skorları değerlendirildiğinde kombine ilaç grubunun istenilen etkiyi göstermediği Wortmannin ve Bevacizumaba ilave rutin olarak kullanılan kemoterapötiklerin eklenmesinin uygun olduğu daha ileri çalışmaların yapılmasının gerektiği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: MDA-MB-231, Wortmannin, Bevacizumab, VEGF, PI3K, TGF-β

ABSTRACT

Aim: Breast cancer is the second most common cancer type in the world that causes women to die. Currently, studies on the development of new treatment protocols are still in progress. Wortmannin is obtained from *Penicillium funiculosum* and *Talaromyces wortmannii* fungi. It has been suggested that Wortmannin inhibits the PI3K pathway, which is effective in processes such as cell proliferation, death, movement and invasion. Bevacizumab prevents the formation of new blood vessels through inhibiting VEGF, reducing angiogenesis and metastasis in cancer. In this study, we aimed to evaluate the effects of Wortmannin and Bevacizumab on the distribution of VEGF, PI3K, TGF-β, EGF and E-cadherin primary antibodies on human metastatic breast cancer cell line (MDA-MB-231) by indirect immunohistochemical method.

Material and Methods: Breast cancer cells (MDA-MB-231) were cultured in RPMI-1640 medium supplemented 5 % fetal bovine serum, 1 % L-Glutamine and 1 % penicillin/streptomycin at 37 °C in a humidified 5 % CO₂ incubator. After 24 hours of treatment with Wortmannin, Bevacizumab, both treated cells and control group cells were fixed with 4% paraformaldehyde and incubated with anti-VEGF, anti-PI3K, anti-TGF-β, anti-EGF and anti-E-cadherin primary antibodies for immunocytochemical evaluation. Cells were treated with secondary antibody according to avidin-biotin-peroxidase method. Then they were stained with DAB chromogen and Mayer's hematoxylin. H-Score results obtained by determining the severity of the immunoreactivity as mild, moderate and severe were evaluated comparatively by ANOVA statistical test.

Results: We evaluated MDA-MB-231 cells based on H-score results calculated after 24 hours treatment with Wortmannin, Bevacizumab and combinations. VEGF immunoreactivity was observed moderate / severe in the control group, mild in the Wortmannin-treated group, mild / moderate in the Bevacizumab and combined drug-treated groups. PI3K immunoreactivity was detected moderate/severe in the control group, mild in the Wortmannin-treated group, moderate in the Bevacizumab group and mild/moderate in the combined group. TGF-β immunoreactivity was determined severe in the control group, moderate/severe in the Wortmannin and Bevacizumab-treated groups, moderate in the combined drug group. EGF immunoreactivity was found mild in the control and combined drug groups, moderate in the Wortmannin and Bevacizumab applied groups. E-Kaderin

immunoreactivity was detected moderate in the control and Wortmannin-treated groups, and mild in the Bevacizumab and combined drug-treated groups.

Conclusions: In the study, it was observed that the combined group (Wortmannin + Bevacizumab) was more effective than the control group on MDA-MB-231 breast cancer cells. However, since the combined drug group does not show the desired effect when the H-score results of the groups are evaluated, it is thought that further studies should be performed by adding chemotherapeutics routinely used in addition to Wortmannin and Bevacizumab.

Keywords: MDA-MB-231, Wortmannin, Bevacizumab, VEGF, PI3K, TGF- β

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

INULA VISCOSA'NIN 67NR HÜCRE DİZİNİ ÜZERİNE ANTİPROLİFERATİF VE APOPTOTİK ETKİLERİ

Pınar KILIÇASLAN SÖNMEZ¹, Fatih ÇÖLLÜ², Büşra ŞEN¹, Pelin TOROS¹, Mahmud M. ÖZKUT¹, Işıl AYDEMİR³, Sevinç İNAN³, M. İbrahim TUĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received: 26.06.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen Fakültesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pınar KILIÇASLAN SÖNMEZ, e-mail: klcsln.pnr@gmail.com

ÖZ

Amaç: *Inula viscosa*, çeşitli hastalıkların ve özellikle kanser tedavisinde terapötik özelliklere sahip tıbbi bir bitki olarak bilinmektedir. Çalışmamızda bu bitkinin anti-proliferatif ve apoptotik etkilerini 67NR meme kanseri hücre hattı üzerinde göstermeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: *Inula viscosa*'nın havada kurutulmuş yaprakları, etil asetat ile özütleme işlemine tabi tutuldu. Etanolik ekstre 37 °C'de kurutuldu, daha sonra distile suda çözdürüldü. 67NR hücreleri, hücre çoğalmasını belirlemek için MTT testi kullanılmak üzere 96-gözlü kültür plağına ekilmiştir. Bu bitki için IC50 değeri, hücre çoğalmasında %50 azalma yaratan konsantrasyon olarak tanımlandı. Diğer yandan hücreler, iNOS, eNOS ve apoptozun immünohistokimyasal boyama ve TUNEL testi ile değerlendirilmesi için 24 gözlü kültür plağına ekildi. H-skoru ile istatistiksel analiz yapıldı.

Bulgular: *Inula viscosa* ekstraktlarının, doza ve zamana bağlı olarak 67NR hücre hatlarının çoğalmasında önemli ölçüde inhibe ettiği bulundu. IC50 dozunda ekstrakt uygulaması sonrasında NOS boyaması önemli derecede artmıştır. Benzer şekilde, sonuçlar, ekstrakt uygulanan 67NR hücre dizininin apoptozda belirgin bir artış sergilediğini gösterdi.

Sonuçlar: Biz bu çalışmada *Inula viscosa* ekstraktının toksik etkisini oksidatif stress ve apoptotic mekanizmalarla oluşturulduğunu gösterdik. Sonuçlarımız, bu bitkinin antikanser potansiyeline sahip bazı bileşikler içerdiğini gösteren literatürde bildirilen diğer verilerle uyumludur. Bulgularımız, antikanser potansiyeli nedeniyle *Inula viscosa*'nın, kanser tedavisinde antitümörojenik etkiyi artırmak ve komplikasyonu azaltmak için alternatif bir tedavi olarak kullanılabilirliğini göstermektedir. Bu nedenle gelecekteki çalışmalar, hastaların daha kaliteli yaşamaları için anti kanser aktivitesinden sorumlu moleküllerin tanımlanmasına odaklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Inula Viscosa*; Antiproliferatif; 67NR; Oksidatif Stres; Apoptoz

ABSTRACT

Aim: *Inula viscosa* known as a medicinal plant which has therapeutic properties in treatment of various diseases and particularly cancer. In this study, we aimed to show its anti-proliferative and apoptotic effects on 67NR human breast cancer cell line.

Material and Methods: Air-dried leaves of *Inula viscosa* were subjected to soxhlet extraction process with ethyl acetate. Ethanolic extract was dried at 37°C. Then it was dissolved in distilled water. 67NR cells were cultured in a 96-multiwell plate to determine the cell growth using the MTT assay. The IC50 for this plant was defined as the concentration producing 50% decrease in cell growth. In the other hand, cells were cultured in a 24-well plate to evaluate for iNOS, eNOS, and apoptosis by immunocytochemical staining and TUNEL assay. Statistical analysis was performed with the H-score.

Results: *Inula viscosa* extracts was found to significantly inhibit the growth of 67NR cell lines in dose and time-dependent manner. NOS staining was significantly increased after extract application at IC50 dose. Similarly, results indicated that the treated 67NR cell line exhibited a marked increase in apoptosis.

Conclusions: We showed that the toxic effect of *Inula viscosa* extracts created by oxidative stress and apoptotic mechanisms. Our results are in agreement with other data reported in literature showing that this plant contains some compounds that have anticancer potential. Our findings suggested that due to its anticancer potential, *Inula viscosa* may be used as an alternative treatment to increase the antitumorigenic effect and decreased complication for the management of cancer. Therefore, future studies will focus on the identification of the molecules responsible for the anticancer activity for better quality life of patients.

Keywords: *Inula Viscosa*; Antiproliferative; 67NR; Oxidative Stress; Apoptosis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TESTİS DOKUSUNDA DENEYSEL DİYABET MODELİNİN ETKİLERİNİN HİSTOLOJİK İNCELENMESİ

Pelin TOROS¹, Büşra ŞEN^{1,3}, Pınar KILIÇASLAN SÖNMEZ², Mahmud ÖZKUT¹, Fatih
ÇÖLLÜ⁴, Işıl AYDEMİR⁶, Hüseyin AKTUĞ⁵, İbrahim TUĞLU²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Histoloji ve Embriyoloji AD, Manisa.

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD, Manisa.

³Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Gaziantep

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen edebiyat Fakültesi, Biyoloji, Manisa.

⁵Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

⁶Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Niğde

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pelin TOROS, e-mail: torospelin@gmail.com

Öz

Amaç: Diyabet, infertiliteye sebep olan önemli bir problemdir. Testiste diyabet ile oluşan hasarda oksidatif stres, apoptoz ve damarlanmanın bozulması gibi değişikliklerin görüldüğü bilinmektedir. Bu çalışmada, diyabetin infertilite üzerindeki etkisi açısından testis histolojisi ve germ hücreleri ile çevresinin etkilenmesinin tanımlanması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: 14 erişkin erkek sıçan kontrol ve diyabet olarak gruplandırıldı. Kontrol grubuna serum fizyolojik ve diyabet grubuna 50 mg/kg olacak şekilde tek doz streptozotocin intraperitoneal enjekte edildi. Kuyruk veninden kan ölçümü yapılarak 250 mg/dl üzeri kan-glukoz düzeyine sahip olan denekler diyabet kabul edildi. Hematoksilen ve eozin boyamalarda testis hasarı Johnson skorlamasına göre değerlendirildi. Kök hücre tanımlaması için C-kit (CD117) ile Thy-1(CD90), çoğalma için PCNA, matriks için SPARC, damarlanma için VEGF ve apoptoz için Kaspaz-9 immunohistokimyasal olarak boyandı ve H-skor ile değerlendirilerek istatistiksel analizleri yapıldı.

Bulgular: Diyabet grubunda kontrol grubuna göre hasarın anlamlı bir şekilde arttığı Johnson skorlaması ile gösterildi. Spermatogonyal seride ve interstisyel alanda bozukluklar izlendi. C-kit, Thy-1, PCNA, SPARC ve VEGF immun işaretlemelerinde azalma bulunurken, Kaspaz-9 için artış saptandı.

Sonuçlar: Deneysel olarak oluşturulmuş diyabetik sıçanlarda testis hasarının oluştuğu teyit edilirken, germ hücrelerinde önemli bozuklukların oluştuğu ortaya kondu. Bu etkide kök hücre özelliğindeki hücrelerin, çoğalmanın ve matriksin azalması ile apoptozun artmasının eşlik ettiği bulundu. Bu faktörlerin moleküler mekanizmalarının daha iyi anlaşılması diyabete bağlı testis hasarının önlenmesinde önemli olabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Testis, Kök hücre, Hücre davranışı.

ABSTRACT

Aim: Diabetes is an important problem that causes infertility. It is known that changes in oxidative stress, apoptosis and deterioration of vascularity are known to occur in the testis caused by diabetes. In this study, it was aimed to define the influence of diabetes on testicular histology and germ cells in terms of its effect on infertility.

Materials and Method: 14 adult male rats were grouped as control and diabetes. The control group was injected in saline and diabetes groups intraperitoneally with a single dose of streptozotocin as 50 mg / kg. Blood was measured from the tail vein to above 250 mg / dL subject with blood-glucose levels were considered diabetics. Testicular damage in hematoxylin and eosin staining was assessed according to Johnson scoring. The identification of stem cells for C-kit (CD117) and Thy-1 (CD90), PCNA for proliferation, SPARC for matrix, VEGF for vascularization and Kaspaz-9 for apoptosis were immunohistochemically stained and evaluated statistically by H-score.

Results: In the diabetes group, the significant increase in damage according to the control group was shown by the Johnson scoring. Spermatogonyal serial and interstitial areas were observed. There was a decrease in C-kit, Thy-1, PCNA, SPARC and VEGF immunoregulations while an increase in caspase-9 was detected.

Conclusions: When it is confirmed that testicular damage is occurring in experimentally generated diabetic rats, germ cells have been found to cause significant disorders. This effect was accompanied by a decrease in the number of cells in the stem cell, proliferation and matrix and increased apoptosis. A better understanding of the molecular mechanisms of these factors was thought to be important in preventing diabetic-associated testicular injury.

Keywords: Diabetes, Testis, Stem cell, Cell behavior.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ADENOVİRÜS-36 İLE İNDÜKLENEN İNSAN ADİPOJENİK KÖK HÜCRELERİNDE İNTERLÖKİN PROFİLİ

Tamer ŞANLIDAĞ^{1,4}, H. Seda VATANSEVER^{2,4}, Hasan AYDEDE³, Remziye KENDİRCİ², Sinem AKÇALI¹, Mehtap KOÇAN¹, Arzu Didem YALÇIN⁵

Gönderim Tarihi / Received: 07.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, ¹Tıbbi Mikrobiyoloji AD, ²Histoloji-Embriyoloji AD, ³Genel Cerrahi AD, Manisa Yakın Doğu Üniversitesi, ⁴DeneySEL Sağlık Bilimleri Araştırma Merkezi, Lefkoşe, Kuzey Kıbrıs Antalya Atatürk Devlet Hastanesi, ⁵Alerji İmmünoloji AD, Antalya

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tamer Şanlıdağ, e-mail: tamer.sanlidag@neu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Obezite, yağ hücrelerinin farklılaşması ve lipid depolanması sonucunda gelişmektedir. Viral obezitenin beş tanesi hayvan ve üç tanesi insan olmak üzere toplam sekiz tane viral etken ile ilişkili olabileceği saptanmıştır. İnsan Adenovirus-36 (Ad-36) virüsü pre-adipositlerin olgun adipositlere farklılaşmasına hem hücreSEL hem de fizyolojik mekanizmalar ile kontrol eden ve tanımlanan ilk viral obezite etkenidir. Obezite ile birlikte yağ dokusunda makrofaj birikiminde, sitokin, kemokin ve/veya interlökin salgısında artma gözlemlendiği bilinmektedir. Bununla beraber adipojenik kök hücreler üzerine Ad-36'nın etkisi henüz bilinmemektedir. Çalışmada Ad-36 ile indüklenen insan kökenli adipojenik kök hücrelerinde adiposit oluşumu ve immünojenik parametrelerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: İnsan omentum bölgesi yağ dokusundan adipojenik kök hücreler izole edilerek 14 gün kültüre edilmiştir. Hücreler yeterli sayıya ulaşınca iki gruba ayrılmıştır. Kontrol grubuna herhangi bir uygulama yapılmaz iken, virüs grubu AD-36 virüsü ile inoküle edilmiştir. Kültürün 2., 5., 7., 9. Ve 14. Günlerinde her iki gruba ait kültür vasatları toplanarak IL-6, IL-1 β , TNF- α analizleri ELISA ile yapılmıştır. Adiposit oluşumu eş zamanlı olarak hücrelerde Oil Red O boyaması yapılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kültüre edilen hücrelerde kontrol grubuna oranla Ad-36 uygulanan grupta Oil Red O ile boyanan hücrelerin daha fazla olduğu gözlemlendi. Her iki gruba ait 2. 5. 7. 9. Ve 14. Günlerindeki kültür vasatının analizleri sonrasında ise 5. Günde IL-6, IL-1 β , TNF- α seviyelerinin Ad-36 uygulanan grupta azaldığı, 9. Ve 14. Günlerde ise IL-6, IL-1 β , TNF- α seviyelerinin arttığı görüldü.

Sonuçlar: Ad-36 ile obezite arasındaki ilişki bilinmekle beraber, hücre içi lipid birikimini kontrol eden mekanizmalar hala tam olarak açıklanamamıştır. Bununla beraber pre-adiposit hücrelerin adiposit hücrelere farklılaşmasında Ad-36'nın etken olduğu 3T3L1 hücrelerinde gösterilmiştir. Fakat insan adipojenik kök hücrelerinin Ad-36 ile etkileşimi ilk defa çalışılmıştır. Çalışma sonucunda pre-adipojenik hücrelere benzer olarak adipojenik kök hücrelerin de Ad-36 uygulaması sonrasında Oil red pozitif hücrelerinin sayısında artış olması Ad-36 hücrelerinin sadece pre-adiposit hücrelere değil adipojenik kök hücrelere de etkili olabileceği sonucuna varıldı. Bununla beraber Ad-36'nın uygulamasının uzun etkisi olarak interlökin seviyelerinde artmış olması infektif obezitenin adipojenik kök hücrelerde Ad-36 sonucunda olabileceğini düşündürdü.

Anahtar Kelimeler: Adenovirus 36, Kök Hücre, Adiposit, Proinflatuvar Sitokinler, Adipositokinler.

ABSTRACT

Aim: Obesity develops as a result of differentiation of fat cells and lipid storage. It has been determined that viral obesity may be associated with a total of eight viral agents, five of which are animals and three of which are human. The human Adenovirus-36 (Ad-36) virus is the first viral obesity agent that controls and identifies both pre-adipocytes differentiation into mature adipocytes by both cellular and physiological mechanisms. It is known that increased accumulation of cytokine, chemokine and / or interleukin is observed in macrophage accumulation in fat tissue with obesity. However, the influence of Ad-36 on adipogenic stem cells is not yet known. In the study, it was aimed to evaluate the adipocyte formation and immunogenic parameters in Ad-36 induced human adipogenic stem cells.

Material and Methods: Adipogenic stem cells were isolated from fat tissue of human omentum region and cultured for 14 days. When the cells reach a sufficient number, two groups are separated. While no treatment was administered to the control group, the virus group was inoculated with the AD-36 virus. IL-6, IL-1 β , TNF- α analyzes were performed by ELISA by collecting culture media of both groups at Culture Days 2, 5, 7, 9 and 14. Adipocyte formation was assessed concurrently by performing Oil Red O staining in cells.

Results: In the cultured cells, Ad-36 was observed to be more than the control group, and the cells stained with Oil Red O were observed to be higher. IL-6, IL-1 β , TNF- α levels were decreased in Ad-36 treated group on the 5th day after analysis of culture media on 2nd, 5th, 7th, 9th and 14th days of both groups, IL-6, IL-1 β , and TNF- α levels were observed to increase.

Conclusions: Although the relationship between Ad-36 and obesity is known, the mechanisms controlling intracellular lipid accumulation are still unclear. However, the differentiation of pre-adipocyte cells into adipocyte cells has been shown in 3T3L1 cells, which is the cause of Ad-36. However, the interaction of human adipogenic stem cells with Ad-36 has been studied for the first time. As a result, similar to pre-adipogenic cells, adipogenic stem cells also showed an increase in the number of Oil red positive cells after Ad-36 administration, suggesting that Ad-36 cells may be effective not only on pre-adipocyte cells but also on adipogenic stem cells. However, the increased incidence of interleukin levels as a long-acting effect of the application of Ad-36 suggested that infective obesity may be the result of Ad-36 in adipogenic stem cells.

Keywords: Adenovirus 36, Stem Cell, Adipocyte, Proinflammatory Cytokines, Adipocytokines.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LACOSAMİDE'İN ERKEN DÖNEM PİLİÇ EMBRİYOSU NÖRAL TÜP GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİSİ

Beyhan GÜRCÜ¹, Fatih ÇÖLLÜ¹, Tülay OLUDAĞ METE², M. İbrahim TUĞLU³

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Manisa

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Manisa

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji-Embriyoloji Anabilim Dalı, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Beyhan GÜRCÜ, e-mail: byhgurcu@gmail.com

ÖZ

Amaç: Antiepileptik ilaçlar (AEİ) teratojenik ajanlar olup kardiyak defekt, yüz defektleri, hipospadias ve nöral tüp defekti gibi konjenital malformasyonlara neden olma riski taşırlar. Lacosamide (LCM) üçüncü nesil yeni AEİ'lerden olup nöral tüp gelişimi üzerine etkileri bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, LCM'nin erken dönem piliç embriyosu nöral tüp gelişimi üzerine etkisinin araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, üç farklı doz LCM (0.18 mL içerisinde, 0,12, 0,5 ve 1,60 mg), 30 saatlik inkübasyon sürecinden sonra spesifik patojen free piliç embriyolarının embriyonik disk altına enjekte edildi. İnkübasyonun 80. Saatinde tüm embriyolar 24 saat süresince %10' luk formalin solüsyonuna alındı. Örnekler rutin parafin gömme metodundan geçirilerek parafine gömüldü.

Bulgular: Tüm embriyo kesitleri 80. Saatte incelendi. Kontrol grubu için; alar ve bazal plaklar ile Nöral Tüp (NT) morfolojisi normaldi. NT' te mezenkimal hücreler, çoğalan hücreler ve Korda Dorsalis (KD)' te piknotik hücreler izlendi. NT ve merkezi kanaldaki hücrelerin morfolojisi normaldi. LCM uygulanmış gruplarda; kavitenin orta ve ventral seviyelerinde tıkanmalar gözlemlendi. 1, 60 mg LCM uygulanmış grupta, nöral tüp kavitesi kapanmış olup, KD'nin morfolojisi bozulmuş ve hücresel düzenlenmelerde anormal görünüme rastlanmıştır. 0, 12 ve 0, 5 mg LCM uygulanmış gruplarda, embriyoyu çevreleyen ektoderm tabakası hipertrofikti. Piknotik hücrelerin doza bağlı olarak arttığı belirlendi. Ayrıca, farklı doz LCM uygulamalarında bireysel farklılıklar gözlemlendi.

Sonuçlar: Bu sonuçlar LCM'nin nörolasyon aşamasında histopatolojik değişiklikler yaparak konjenital retardasyon ve/veya malformasyon gelişiminde etkili olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Piliç embriyosu, Histopatoloji, Lacosamide, Nöral tüp

ABSTRACT

Aim: Antiepileptic drugs (AED) are teratogens and confer a risk of congenital malformations such as cardiac defects, facial clefts, hypospadias, and neural tube defects. Lacosamide (LCM) is a novel third-generation AEDs and its effects on neural tube development is not known. The aim of this study is to investigate the effect of LCM on development of neural tube in the early stage of chicken embryo.

Material and Methods: In this study, three different doses of LCM (0.12, 0.5, and 1.60 mg in 0.18 mL) were applied under the embryonic disks of specific pathogen-free Leghorn chicken embryos after 30-h incubation. Incubation was continued for 80 h, at which time all embryos were put into a 10 % formalin solution for 24 h. It has been subjected to the routine paraffin embedding method and embedded to paraffin. 5µm sections were taken from all sample and stained with Hematoxylin-Eosin.

Results: All embryo sections were examined at 80th hour. For control group; the alar and basal plaques and neural tubes (NT) were normal. Mesenchymal cells, proliferating cells and picnotic cells were observed in NT (first two) and chordal dorsalis (CD) respectively. Morphology of NTs and the cells in the central channel were normal. In LCM treated groups; occlusion was observed in the mid- and ventral levels of the cavity. In LCM 1.60 mg treated group, the neural tube cavity was closed. CD was deteriorated, and the cellular association was in abnormal appearance. In LCM 0, 12 mg and 0.5 mg treated groups, the ectoderm layer that surrounding the embryo was hypertrophic. The picnotic cells were increased with dose-dependent. Also, different doses of LCM caused to individual differences.

Conclusions: This result demonstrated that, LCM caused to histopathological alterations, during the neurolation stage, which might be effective in development of congenital retardations and/or malformations.

Keywords: Chick embryo, Histopathology, Lacosamide, Neural tube

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SİSPLATİNİN NEDEN OLDUĞU DNA HASARINA KARŞI BORİK ASİDİN KORUYUCU ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

Onat GÜL¹, Mehmet KORKMAZ¹, Funda KOSOVA², Zeki ARI³

Gönderim Tarihi / Received: 12.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 09.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Manisa, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Onat GÜL, e-mail: onat_3586@hotmail.com

Öz

Amaç: Sisplatin (CP) çeşitli kanser tiplerinde sıklıkla kullanılan bir kemoterapötik ajandır. Ancak tümörlü hücreler üzerinde etkin bir şekilde kullanılmasına rağmen, sağlıklı hücrelerde de pek çok hasara sebep olmaktadır. Ayrıca, birçok araştırma CP toksisitesinde oksidatif stresin önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Yapılan çalışmalar bazı dış etken ve kimyasallarla oluşabilen kromozom ve DNA hasarlarına karşı boron koruyucu bir etkisinin olabileceğini göstermektedir. Çalışmamızda CCL-186 akciğer fibroblast hücreleri kültüre edilerek CP ve Borik asit (BA) bileşiklerini ayrı ayrı ve kombinasyonlar şeklinde uygulanmıştır. CP'nin sağlıklı hücrelerde sebep olabileceği hasarların, ortama çeşitli konsantrasyonlarda BA eklenmesi bu hasarların ne ölçüde değişeceği tespit edilmeye çalışılmıştır.

Gereç ve Yöntem: MTT testi ile CP ve BA konsantrasyonlarının hücre proliferasyonunu hangi düzeylerde etkilediği istatistiksel olarak belirtilmiştir. Hücrelerde oluşabilecek hasarları tespit etmek için, hücre membranının oksidatif hasar belirteci olan Malondialdehit (MDA) miktarı, DNA hasarı belirteci olan 8-OHdG miktarı, hücre ölümü/sağ kalımı belirteçleri olan kaspaz 3 ve Akt miktarları sandviç ELISA yöntemi tespit edilerek istatistiksel analizleri yapılmış ve birbirleri ile ilgili bağlantıları tartışılmıştır.

Bulgular: Sonuçlar değerlendirildiğinde; BA+CP kombinasyonu ortamdaki oksidatif stresi arttırsa da CP'nin tek başına gösterdiği sitotoksik etkileri azalttığı aynı zamanda da hücreleri apoptoza sürüklediği görülmektedir. Bu sonuçlar bize CP'nin sağlık hücreler üzerinde yarattığı hasarların BA ile birlikte uygulanması ile azaltılabileceğini göstermektedir.

Sonuçlar: Sonuç olarak BA + CP kombinasyonunun CP'nin tek başına kullanılmasından daha etkili bir antitümör ajan olabileceğini düşünmekteyiz. Gelecekte yapılacak farklı çalışmalar hastaların yaşam kalitelerinin artırılması ve kemoterapinin daha etkin olması yönünde bir umut olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Borik asit, Sisplatin, MDA, DNA Hasarı, Kaspaz

ABSTRACT

Aim: Cisplatin (CP) is a chemotherapeutic agent which is widely used in various types of cancer. However, it causes much cytotoxic health damage in the cells. In addition to that, many researches have suggested that CP toxicity plays a significant role on oxidative stress. Empirical studies have indicated that with certain external factors and chemical chromosomes, boron can have a protective effect against DNA damage. In this study, We aimed to test the protective effect of boric acid on DNA.

Material and Methods: During the study, after the creation of damage on CCL-186 cell line by the application of CP, it has investigated if the application of Boric acid (BA) reduces this damage, or not through the application of four different parameters(MDA, 8-OHdG, Caspase 3, Akt)

Results: As a result, taken together all parameters, it is exploited that although application of high BA doses increase oxidative stress in the environment, it reduces CB's cytotoxic effects and DNA damage depends on dose and canalised cells into apoptosis. These results find out that by the application of BA with CP, damages caused by the use of CP in healthy cells can be reduced.

Conclusions: it is considered that the combination of BA+CP might be a more effective antitumor agent compare to the application of CP alone. In the years ahead, different new researches towards the CP's effect on tumour cells and BA's role on the reduction of the damage within the healthy cells might be a hope from the viewpoint of improving the quality of life of patients and effectiveness of chemotherapy.

Keywords: Boric acid, Cisplatin, MDA, DNA Damage, Caspase

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

NİTRİK OKSİT İNHİBİSYONUNUN PİLİÇ EMBRİYOSU AKCIĞER GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİSİ

Esra UÇAR GÜL¹, Beyhan GÜRCÜ¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Beyhan GÜRCÜ, e-mail: byhgurcu@gmail.com

ÖZ

Amaç: Nitrik oksit (NO), mikroorganizmalara karşı savunma dahil olmak üzere önemli fizyolojik rolleri olan, başta epitelyal hücreler olmak üzere pek çok hücre tarafından salınan inorganik serbest bir radikaldir. L-Nitro-Arjinin-Metil-Ester (L-NAME), NOS substratı bir ajan olarak görev yapabilen, endotelial NO ve indüklenbilir NO sentezinin her ikisini de inhibe etmek için kullanılan (in vivo ve in vitro) non-selektif bir inhibitördür. Bu çalışmada, piliç akciğer gelişim evrelerinin belirlenmesi ve farklı zamanlarda uygulanan L-NAME' nin piliç akciğer gelişimi üzerine histopatolojik etkisinin araştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda, Leghorn cinsi embriyolu tavuk yumurtaları kullanıldı. Yumurtalar (sham ve uygulama grubu) $37 \pm 0.5^\circ\text{C}$ ve % 60 ± 0.5 nem içeren ortamda inkübe edildi. Uygulama grubu embriyolara, L- NAME (SCBT- sc-200333A) iki farklı dozda (15-30 mg/ kg) 6, 8, 9, 11, 13 ve 16. Günlerde yumurta besin maddesine enjekte edildi. Uygulamadan 24 saat sonra embriyolar fikse edilerek akciğer dokuları rutin histoloji için kullanıldı.

Bulgular: Piliç akciğer gelişiminin, embriyonik (4-7. gün), pseudoglandular (8-14. gün), kanalikular (14-17. gün) ve sakküler (alveolar) (17. ve doğum sonrası günler) olmak üzere dört evrede tamamlandığı ve en çok farklılaşmanın Pseudoglandular evrede olduğu belirlendi. Uygulama grubu piliç akciğerlerinde; mezenşim dokuda hücre kayıpları, akciğer hacmi ile hava yolu dallanmalarında belirgin bir azalma, bronşların lümen çaplarında daralma, pulmoner emboli, alveoler proteinozis, bölgesel kanamalar, kan damarlarının normal olmayan modellenmesi ve çaplarında küçülme gözlemlendi. eNOS ve iNOS immunoreaktivitesinin, sham grubunda embriyonik ve kanaliküler evrede güçlü olduğu, immunoreaktivitenin uygulama grubuna ait tüm evrelerde ise azaldığı belirlendi.

Sonuçlar: Emriyonik gelişim sürecinde NO inhibisyonunun, akciğerde histopatolojik değişiklikler yaparak yaşam süresini ve kalitesini olumsuz etkilediği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: L-NAME, Akciğer, eNOS, iNOS, Piliç embriyosu.

ABSTRACT

Aim: Nitric Oxide (NO), an inorganic free radical involved in many important physiological roles including defense against microorganisms, is released from a variety of cells, especially from epithelial ones. L-Nitro-Arginine-Methyl-Ester (L-NAME) is a non-selective inhibitor that can serve as a NOS substrate agent and used for in vivo and/or in vitro inhibition of endothelial and inducible NO synthesis. In this study, it was aimed to determine the chick lung development stages and to investigate the histopathological effect of L-NAME treatment on the chick lung development in time dependent manner.

Material and Methods: In our study, Leghorn type embryonated chicken eggs were used. Eggs (sham and application group) were incubated in a media containing $37 \pm 0.5^\circ\text{C}$ temperature and $60 \pm 0.5\%$ humidity. Two different doses (15-30 mg/kg) of L- NAME (SCBT- sc-200333A) were injected to egg vitellus at 6th, 8th, 9th, 11th, 13th, and 16th days of development. After the 24 hours of treatment, embryos were fixed and lungs were used for histological investigation.

Results: It was identified that, chicken lung development is completed in four stages: embryonic (4th-7th days), pseudoglandular (8th-14th days), canaliculi (14th-17th days) and saccular (alveolar) (17th and postnatal days), and the highest differentiation occurs in Pseudoglandular stage. In the chick lungs of the experimental group; cellular deprivation mesenchymal tissues, significant reduction in lung volume and airway branching, shrinkage at lumen diameter of the bronchi, pulmonary emboli, alveolar proteinosis, regional hemorrhages, abnormal modeling and reduced diameter of blood vessels have been observed. Also, the eNOS and iNOS immunoreactivities were stronger in the embryonic and canalicular stages in the sham group whereas they were decreased in all experimental stages.

Conclusions: It has been determined that during the embryonic development, NO inhibition can cause histopathological changes in lung and it can negatively affect lifespan and life quality.

Keywords: L-NAME, Lung, eNOS, iNOS, Chick embryo

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İMMÜNSUPRESİF BİR HASTADA SİFİLİZ VE TÜBERKÜLOZ

Çiğdem Banu Çetin¹, Akide Çakmak¹, Emine Kübra Dindar Demiray¹, Özlem Tünger¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu Çetin, e-mail: cetinc2003@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Sifiliz her yıl 11 milyon kişide görülen, tedavi edilmediği zaman kardiyovasküler ve nörolojik komplikasyonlara yol açabilen bir hastalıktır. Tüberküloz ise son yıllarda immünsupresif tedavilerin yaygın kullanımı nedeniyle sıklığında artış görülen önemli bir halk sağlığı problemidir. Bu olgu sunumu ile kardiyovasküler tutulumlarda sifilizin ayırıcı tanıda düşünülmesi ve profilaksi uygulanmadan immünsupresif ilaç kullanımı sonrası tüberküloz gelişebileceğinin vurgulanması amaçlandı.

Olgu: Behçet hastalığı düşünülerek 1 yıldır kolşisin kullanmakta olan 60 yaşında erkek hastaya 3 yıl önce iliak arter darlığı nedeniyle aortobifemoral greft uygulanmış ve operasyon sonrası intraabdominal apse nedeniyle tedavi edilmiştir. Hastada apsenin tekrarlaması üzerine uygun tanı ve tedavi amacıyla tarafımıza yönlendirilmiştir. Servisimize yatırılarak antimikrobiyal tedavi başlanan hastaya ultrasonografi eşliğinde drenaj yapıldı. Hastadan ayrıntılı öykü alındığında yaklaşık 20 yıl önce genital bölgesinde ağrısız kaşıntılı lezyonların başladığı ve tekrarladığı, bu nedenle Behçet hastalığı düşünüldüğü, ancak bir yıl öncesine kadar tedavi önerilmediği öğrenildi. Hastanın aort anevrizması rüptürü nedeniyle yeniden opere edildiği, anevrizmanın önceki cerrahi işlem veya Behçet hastalığı ile ilişkilendirildiği öğrenildi. Kardiyovasküler tutulum yapabilen sifiliz hastalığının da ayırıcı tanıda dışlanması için VDRL ve TPHA gönderildi. TPHA sonucu 1/80 pozitif ve VDRL (dilüsyonel) negatif saptanan hastanın tedavi almış olabileceği düşünülerek öyküsü sorgulandı, sifiliz tedavisi almadığı belirlendi. Sifiliz doğrulaması için istenilen *Treponema pallidum* total IgM/IgG (EIA) ve FTA-AbsIgG testleri pozitif saptandı. Hasta kardiyovasküler tutulumu olması nedeniyle tersiyer sifiliz olarak değerlendirildi. BOS bulguları normal ve BOS VDRL'si negatif saptanması nedeniyle nörosifiliz dışlanarak, benzatin penisilin G (haftada bir 2, 4 milyon Ü, 3 hafta) tedavisi uygulandı. Apseden alınan örnekte *M. tuberculosis* PZR düşük düzey pozitif saptandı, *M. tuberculosis* üremesi oldu. Anti HIV testi negatif olan hastaya dördümlü antitüberküloz tedavisi başlandı

Sonuç: Şimdiye kadar geçerli olan klasik sifiliz tanı algoritması, yani VDRL pozitif saptanması üzerine doğrulama amacıyla treponemal testlerin istenmesi şeklinde uygulanan algoritma, tersiyer sifiliz veya tedavi uygulanan olguların gözden kaçırabileceği için son yıllarda ters algoritma uygulaması da gündeme gelmiştir. VDRL negatif ancak treponemal testleri pozitif olan olgumuz kardiyovasküler tutulum öyküsü de olması nedeniyle tersiyer sifiliz olarak değerlendirilmiştir. Behçet hastalığı tanısı ile immünsupresif ilaç kullanımı ve tedavi yanıtız batın içi apsisi olan hastanın örneğinde *M. tuberculosis* üremesi saptanarak uygun tedavisi de başlanmıştır. Olgu sifiliz tanı testi uygulamalarının ve immünsupresif ilaç kullanan olgularda tüberküloz profilaksisinin önemini vurgulanması amacı ile sunuldu.

Anahtar Kelimeler: İmmünsüpresyon, Sifiliz, Tüberküloz

ABSTRACT

Aim: Approximately 11 million syphilis patients have been diagnosed annually and this disease causes cardiovascular and neurologic complications without treatment. Tuberculosis is an important increased public health problem since the immunosuppressive treatment use was increased in the recent years. In this case, we aimed to think about syphilis in differential diagnosis of diseases with cardiovascular involvement and emphasized that without prophylaxis initiation, immunosuppressive medication could be resulted with tuberculosis.

Case report: 60 years old male patient was using colchicine for a year with diagnosis of Behçet's disease. Because of iliac artery stenosis, he had aortabifemoral graft and after the operation, he was treated for intraabdominal abscess. He was hospitalized in our clinic after the recurrence of the abscess. In our clinic, wide spectrum antimicrobial treatment was given and abscess was drained by ultrasonography guidance. After detailed history, we learnt that he had itchy, painless, recurrent lesions in genital area 20 years ago and thought as Behçet's disease but he had no treatment until previous year. He is re-operated because of aortic aneurysm rupture and the aneurysm was thought related to previous surgery or Behçet's disease. VDRL and TPHA were sent to eliminate syphilis cardiovascular involvement. Syphilis diagnose and therapy was revealed after TPHA is 1/80 positive and VDRL (dilutional) negative results and he had no history of syphilis therapy. For syphilis confirmation, *Treponema pallidum* total IgM/IgG (EIA) and FTA-AbsIgG tests are sent and determined positive. The patient was diagnosed as tertiary syphilis because of cardiovascular involvement. Neurosyphilis is eliminated after determining normal cerebrospinal fluid (CSF) and negative CSF VDRL. Benzathine penicillin G was given once a week (2.4 million IU) for 3 weeks. *M. tuberculosis* was identified low-grade positive with PCR and isolated from the sample of the abscess. Antituberculosis treatment was given to the patient who has anti-HIV test negative.

Discussion: Classical syphilis diagnosis algorithm which is requesting treponemal tests to confirm VDRL positivity, could miss tertiary syphilis or treated patients therefore in recent years reverse algorithm draws attention. VDRL negative but treponemal tests positive patient was diagnosed as tertiary syphilis because of cardiovascular involvement. By isolation of *M. tuberculosis* from the abscess, antituberculosis treatment was initiated to the patient who had immunosuppressive treatment with Behçet's disease and intraabdominal abscess unresponsive to empirical treatment, This case report was presented to emphasize the syphilis diagnostic test methods and importance of tuberculosis prophylaxis for patients taking immunosuppressive medications.

Keywords: Immunosuppression, Syphilis, Tuberculosis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TÜRKİYE'DE İMPORT SITMA: *PLASMODİUM FALCIPARUM*/PLASMODİUM VİVAX MİKS ENFEKSİYONUNDA TANININ TEDAVİDEKİ ÖNEMİ

Özlem TÜNGER¹, Akide ÇAKMAK¹, Ahmet ÖZBİLGİN², Varol TUNALI³, Çiğdem Banu ÇETİN¹

Gönderim Tarihi / Received: 01/05/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Parazitoloji Anabilim Dalı

³Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Parazitoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Akide ÇAKMAK, e-mail: akidecakmak@hotmail.com

ÖZ

Amaç: *Plasmodium* spp her yıl 200 milyondan fazla insanda görülmekte ve 400 binden fazla insanın ölümüne neden olmaktadır. *Plasmodium vivax* dünyada en yaygın görülen tür iken, *P. falciparum* olgularının mortalitesinin yüksek olması enfeksiyonun erken tanı ve tedavisi için önemlidir. Bu olgu sunumunda *Plasmodium* miks enfeksiyon olgularında tanının tedavideki öneminin vurgulanması amaçlanmıştır.

Olgu: Etiyopya'da 10 ay kadar çalışma öyküsü olan 59 yaşında erkek hastada üç ay önce boyun ve bel bölgesinde, her iki dizde ağrı, halsizlik, yorgunluk şikâyetleri başlamış ve bir hafta sonra üşüme, titreme, terleme şikâyetleri eklenmiş. Mevcut bulgularla bölgenin sağlık kuruluşuna başvurduğunda yapılan yayma sonrası hastaya *P. falciparum* sitma tanısı konularak artemether+lumefantrine ve doksisiklin tedavisi başlanmıştır. Hasta günde 1x4 olacak şekilde toplam 12 adet artemether+lumefantrine tablet ve günde 2x1 tablet olacak şekilde dört adet doksisiklin tablet kullanmıştır. Türkiye'ye dönen hastanın tedavi bitiminden yaklaşık iki ay sonra ateş yüksekliği, üşüme titreme, terleme şikâyetleri yineleyince hastanemize başvurmuş ve yapılan incelemesinde trombositopeni (45000/mm³) ve batin USG ile hepatosplenomegali saptanmıştır. Sitma öyküsü olması ve seyahat öyküsü vermesi nedeniyle yapılan periferik yaymasında *Plasmodium vivax* ve *Plasmodium falciparum* eritrositer formlarının görülmesi ve Real Time PZR'ın *P. vivax* ve *P. falciparum* ile uyumlu pikler vermesi üzerine hasta miks *Plasmodium* enfeksiyonu olarak değerlendirilmiştir. Hastaya artemether-lumefantrine 8 saatte bir dört tablet şeklinde toplam 24 tablet ve *P. vivax*'ın hipnozoid formuna yönelik olarak primaquine (15 mg/gün) 14 günlük tedavi uygulanmıştır. Tedavi başladıktan sonra her 6 saatte bir periferik yayma yapılmış ve tedaviyi takiben 5. Günde periferik yaymada gametosit saptanmamıştır.

Sonuçlar: Afrika'da miks sitma enfeksiyonlarının sitma olguları arasında ender rastlanılan bir durum olmamasına karşın yalnızca periferik yaymanın mikroskopik incelemeleri ile miks enfeksiyonun gözden kaçabilmesi ve ileri moleküler yöntemlerin kullanılamıyor olması yetersiz tanı ve tedavi ile sonuçlanmaktadır. Olgumuzda ilk atakta kullanılan iki ilaç da hem *P. falciparum* hem de *P. vivax* sıtmasına karşı etkili olsa da tedavi süresi ve miktarı yetersiz kalmıştır. Buna ek olarak, *P. vivax* sitma tanısının gözden kaçarak tedaviye karaciğer hipnozoidlerine etki edecek bir ilacın eklenmemiş olması, nükse neden olmuştur. Bu olgu sunumu ile ülkemizde giderek daha sık rastladığımız import sitma olgularının tanısında gerektiğinde moleküler yöntemlerin kullanılmasının uygun tanı ve tedavi için önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Miks Plasmodium, Plasmodium Falciparum, Plasmodium Vivax.

ABSTRACT

Aim: *Plasmodium* spp has been seen more than 200 million people every year and caused the death of more than 400 million people. Mean while *P. vivax* is the most common type in the world, the cause of the high mortality of *P. falciparum* cases is important for the early diagnosis and treatment of the infection. The patient was presented to emphasize the importance of the diagnosis in treatment of *Plasmodium* mix infection patients.

Case report: 59 years old male patient with a working history for ten months in Etiyopya, three months ago pain in the neck, lumbar region, and both knees, weakness, fatigue complaints had started and chills, sweating complaints had added a week later. After the blood smear results, when he applied to the health care organization of the region with present symptoms, *P. falciparum* was determined and artemether+lumefantrine and doxycycline treatment started. The patient had taken a total of 12 tablets artemether+lumefantrine therapy 4 times a day and a total of 4 tablets doxycycline therapy 1 time a day 2 tablets. After returning to Turkey, approximately two months after the end of treatment, his fever, sweating and chills complaints have recurred and he has applied to our hospital and thrombocytopenia (45000/mm³) and hepatosplenomegaly was determined. The patient was evaluated as a mixed *Plasmodium* infection because of the appearance of *P. vivax* and *P. falciparum* erythrocyte forms in the peripheral smears and Real Time PCR's peaking of *P. vivax* and *P. falciparum*. A total of 24 tablets artemether+lumefantrine therapy three times a day and for the hypnozoite form of *P. vivax* primaquine (15 mg/day) was applied for 14 days. Peripheral smears were performed every 6 hours and no gametocyte was detected on the 5th day following treatment.

Conclusions: Although mixed malaria infections in Africa are not uncommon among malaria cases, only microscopic examination of the peripheral smear and overlook of mixed infection and the inability of using advanced molecular methods are results with underdiagnosis and undertreatment. In our case, two drugs that are used in the first attack were effective against both *P. falciparum* and *P. vivax* malaria, but the duration and amount of treatment were insufficient. In addition to that, missed the *P. vivax* malaria diagnosis and did not add any medication that will affect the treatment of liver hypnozoites, caused to recurrence. The patient was presented to emphasize the importance of the using molecular methods when needed for appropriate diagnosis and appropriate therapeutic measures, in the diagnosis of malaria import cases which we have seen more frequently in our country.

Keywords: Miksed Plasmodium, Plasmodium Falciparum, Plasmodium Vivax.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PROSTAT KANSERİ TARAMASININ TOTAL PROSTAT SPESİFİK ANTİJEN ÖLÇÜMÜ ARACILIĞIYLA HASTANEMİZDE UYGULANMA DURUMUNUN SAPTANMASI

Cevval ULMAN, İsmail TAŞTAN, Habib ÖZDEMİR, Yeşim GÜVENÇ DEMİRAĞCI, Ece
ONUR, Fatma TANELİ, Zeki ARI

Gönderim Tarihi / Received:02.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İsmail TAŞTAN, e-mail: ismailegider@gmail.com

Öz

Amerika Kanser Topluluğu ve Amerikan Üroloji Derneği 50-75 yaş arası erkeklerde prostat kanserinin erken saptanması amacıyla yıllık total prostat spesifik antijen ölçümleriyle tarama yapılmasını önermektedir. Prostat spesifik antijen, sadece prostat bezindeki prostatik kanallarda üretilen bir serin proteazdır ve protat kanseri başta olmak prostat ile ilgili patolojilerde serum düzeyleri artmaktadır.

Amaç: Yıllık prostat kanseri taramasının total prostat spesifik antijen ölçümüyle hastanemizdeki uygulanma durumunun saptanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 1 Nisan 2016 ve 1 Nisan 2017 tarihleri arasında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesine başvurmuş olan 50-75 yaş arası erkek hasta sayısı hastane otomasyon sistemi kullanılarak belirlenmiştir. Prostat ile ilgili benign ya da malign bir hastalığa sahip olan hastalar, hastane otomasyon sistemi verilerinin içerisinde tanı kodlarına göre belirlenip çalışmadan dışlanmıştır. 50-75 yaş arası olup bu bir yıllık süreçte en az bir kez total PSA tetkiki istenmiş hasta sayısı laboratuvar otomasyon sisteminden elde edilmiştir. Elde edilen hasta sayısı, bu tarihler arasında başvurmuş olan 50-75 yaş arası tüm erkeklerin sayılarına oranlanmıştır.

Bulgular: 1 Nisan 2016 ve 1 Nisan 2017 tarihleri arasında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesine, 50-75 yaş arası 26542 erkek hasta başvurmuştur. Bu tarihler arasında laboratuvarımızda 50-75 yaş arası erkeklerden 3821'inde en az bir kez total PSA testi çalışılmıştır. Bu hastalardan 625'i hasta tanı kodlarına göre dışlanmıştır. Bu verilere göre 50-75 yaş arası hastanemize başvurmuş olan erkek hastaların sadece % 12, 33'üne en az yılda bir kez olacak şekilde total PSA testi tetkiki yapılmıştır.

Sonuçlar: Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Kanser İstatistiklerine göre ülkemizde prostat kanseri erkeklerde 100000'de 36, 1 oranında ve ikinci sıklıkta görülmektedir. Hastanemizde 50-75 yaş arası erkeklerde total PSA taramasının istenen yeterlilikte yapılamadığı ve erken tanı fırsatının buna bağlı olarak kaçırılacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Total Prostat Spesifik Antijen (PSA), Prostat Kanseri, Tarama

ABSTRACT

The American Cancer Society and the American Urological Association recommend screening annual prostate-specific antigen measurements for the early detection of prostate cancer in men aged 50 to 75 years. The prostate-specific antigen is a serine protease produced only in the prostatic ducts of the prostate gland, and serum levels increase in prostate-related pathologies that are primarily prostate cancer.

Aim: The aim of this study was to determine the application status of annual prostate cancer screening via total prostate specific antigen measurement in our hospital.

Material and Methods: The number of male patients between the ages of 50-75 years who applied to Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital between April 1, 2016 and April 1, 2017 was determined using hospital automation system. Patients with a prostate-related benign or malignant disease were excluded from the hospital automation system data based on diagnostic codes and were not employed. The number of patients between the ages of 50-75 years who have been asked to have total PSA examinations at least once a year has been obtained from the laboratory automation system. The number of patients enrolled is based on the numbers of all males between the ages of 50-75 years.

Results: 26542 male patients aged between 50 and 75 years were admitted to the Hospital of Hafsa Sultan in Manisa Celal Bayar University between April 1, 2016 and April 1, 2017. Among these dates, total PSA test was performed at least once in 3821 of men between 50-75 years in our laboratory. 625 of these patients were excluded according to the diagnosis codes. According to this data, total PSA test was performed in only 12, 33% of the male patients who applied to my hospital between the ages of 50-75, at least once a year.

Conclusions: According to Turkish Public Health Institution Cancer Statistics, prostate cancer in our country is seen in second rate of 36, 1 in 100,000 among males. In our clinic, total PSA screening in males between 50-75 years old can not be done with the required competence and the early diagnosis opportunity can be missed.

Keywords: Total Prostate Specific Antigen (PSA), Prostate Cancer, Screening

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SEKONDER SİFİLİZ EVRESİNDE YAKALANAN PENİSİLİN ALLERJİK NÖROSİFİLİZ OLGUSU

Çiğdem Banu ÇETİN¹, Gamze DOĞAN¹, Cengiz KIRMAZ², Özlem TÜNGER¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye.

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Allerji ve İmmünoloji Bilim Dalı, Manisa, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu ÇETİN, e-mail: cetinc2003@yahoo.com

ÖZ

Giriş: Sifiliz, başlıca cinsel yolla bulaşan, yalnızca insanda patojen olan *Treponema pallidum*'un etken olduğu sistemik bir hastalıktır. Tedavi edilmediği durumlarda ileri evreleri söz konusudur. Bu bildiri, nörosifilizin eşlik ettiği sekonder sifiliz evresinde tanı konulan; penisilin tedavisine allerjik reaksiyon gelişmesi üzerine penisilin desensitizasyonu yapılarak tedavisi tamamlanan bir hasta sunuldu.

Olgu Sunumu; 24 yaşında erkek hasta yaklaşık bir ay önce saçlı deri, ayak tabanı ve avuç içinde ortası squamli kahverengi papüller lezyonlara eşlik eden glans penisteki ve testisteki iyileşme döneminde açık pembe papüler lezyonlar ile polikliniğimize başvurdu. Yapılan kan tahlillerinde TPHA 1/320 ve VDRL 1/8 titrede pozitif gelmesi üzerine sekonder evre sifiliz ön tanısı ile Enfeksiyon Hastalıkları servisine yatırıldı.

Fizik muayenesinde orofarenks ve tonsiller hiperemikti. Palpasyonda her iki inguinal ve sol submandibüler bölgede ağrılı çok sayıda lenfadenopatileri vardı. Gövde ve ekstremitelerde döküntülü lezyonu yoktu. Hastanın ayrıntılı anamnezinde yaklaşık bir sene önce şüpheli cinsel ilişkisi olduğu, cilt lezyonlarının ilk penis başında ortaya çıktığı öğrenildi. Ayrıntılı laboratuvar tetkiklerinde lökosit 8100 /mm³, trombosit 302000 /mm³, hematokrit %43,7, sedimentasyon 19 mm/saat, C-reaktif Protein 15.8 mg/dl ve diğer biyokimya parametreleri olağan sonuçlandı.

Lezyonlarına yönelik Dermatoloji görüşü alındı. Avuç içi ve ayak tabanı lezyonları bulaştırıcı kabul edildi. Göz Hastalıkları birimince yapılan muayenesinde anterior üveit ve optik nörit saptanmadı. Baş ağrısı şikâyeti olan hastaya lomber ponksiyon yapıldı. Bos VDRL 1/80 titrede pozitif, protein 50 mg/dl, glukoz 65 mg/dl, klor 129 mEg/l saptandı. Hastaya Kristalize Penisilin 6x4 milyon ünite/gün başlandı. Dördüncü dozda her iki üst ekstremitede ürtikeryal lezyonlar gelişmesi üzerine Allerji ve İmmünoloji konsültasyonu sonucu yapılan intradermal penisilin duyarlılık testi pozitif sonuçlandı. Her on beş dakikada bir artan konsantrasyonlarda oral penisilin çözeltileri ile penisilin desensitizasyonu yapıldı. İşlem sırasında yakın nabız, kan basıncı, satürasyon ve döküntü takibi yapıldı. Hastada allerjik reaksiyon gelişmedi. Penisilin tedavisi on dört güne tamamlandı. Daha önce allerjik reaksiyon öyküsü olan hastaya olası kardiyovasküler tutulum açısından premedikasyonla BT anjiyografi çekildi. Anevrizma saptanmadı. Hasta poliklinik kontrolüne çağırılarak taburcu edildi.

Sonuç: Palmoplantar döküntüsü olan hastalarda sifiliz akla getirilmeli ve hiçbir nörolojik yakınma olmasa da mutlaka BOS incelemesi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Desensitizasyon, Palmoplantar Döküntü, Nörosifiliz

ABSTRACT

Introduction: Syphilis is a systemic disease that is mainly caused by sexually transmitted, *Treponema pallidum*, is a pathogen only in humans. When untreated, there are advanced stages. In this report, we presented a patient of secondary syphilis accompanied by neurosyphilis and after a development of an allergic reaction to penicillin treatment, penicillin desensitization was performed.

Case Report: A 24-year-old male patient was admitted to our clinic with glans penis lesions which were light pink colored, papular and during the recovery period; and accompanied with squamous brown papular lesions over the scalp, footpad and palm that appeared approximately one month ago. The TPHA 1/320 and VDRL 1/8 titers were positive in the blood tests and the patient was hospitalized in the Infectious Diseases department with an initial diagnosis of secondary syphilis.

On physical examination, oropharynx and tonsillar were hyperemic. Multiple painful lymphadenopathies were detected in both inguinal and left submandibular regions on palpation. There was no rash on the trunk and extremities. In the detailed history of the patient; it was learned that there was a suspicious sexual relationship about a year ago, and skin lesions first appeared on the glans penis. In detailed laboratory tests, leukocytes were 8100 / mm³, platelets 302000 /mm³, hematocrit 43.7%, sedimentation 19 mm /hr, C-reactive protein 15.8 mg /dl. Other biochemical parameters were normal.

A dermatology consultation for lesions was requested. Palmoplantar lesions were considered contagious. There was no anterior uveitis and optic neuritis in the examination performed in Ophthalmology department. Lumbar puncture was performed as the patient had a headache. Bos VDRL 1/80 positive, protein 50 mg /dl, glucose 65 mg /dl, chlorine 129 mEg / l detected. Treatment of crystallized Penicillin 6x4 million units/day have begun. At the fourth dose, after the development of urticarial lesions on both upper extremities, the intradermal penicillin susceptibility test, which was the final result of the Allergy and Immunology consultation, was positive. Penicillin desensitization was performed with oral penicillin solutions at increasing concentrations every fifteen minutes. During the procedure, the patient was followed for pulse, blood pressure, saturation and rash. No allergic reaction occurred. Penicillin treatment was completed in 14 days. Patient with previous history of allergic reaction had CT angiography with premedication for possible cardiovascular involvement. Aneurysm was not detected. The patient was called to the outpatient clinic and discharged.

Discussion: Syphilis should be kept in mind in patients with palmoplantar rash and CSF examination should be done even if there are no neurological complaints.

Keywords: Desensitization, Palmoplantar Rash, Neurosyphilis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPERM SAYISI VE İNFERTİLİTE ÇİFTLERİN CİNSEL FONKSİYONLARINI ETKİLER Mİ?

Fuat KIZILAY¹, Mehmet ŞAHİN¹, Bülent SEMERCİ¹, Barış ALTAY¹

Gönderim Tarihi / Received: 1.5.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 8.5.2017

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Üroloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fuat Kızılay, e-mail: fuatkizilay@gmail.com

ÖZ

Amaç: Sperm sayısı ile infertil erkeklerde Uluslararası Ereksiyon Fonksiyon İndeksi (IIEF) skoru, Kadın Seksüel Fonksiyon İndeksi (FSFI) skoru, testosteron düzeyi ve FSFI skoru ile eşlerin fertilité düzeyleri arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Hastalar sperm sayısına göre üç gruba ayrıldı; (Grup 1: azospermi [n = 57], grup 2: sperm sayısı <15 milyon [n = 41], grup 3: sperm sayısı > 15 milyon [n = 81]). Hastalar ve eşleri, IIEF ve FSFI formlarını doldurdu. Testlerin normalliği Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile analiz edildi. Verileri ilişkilendirmek için, non-parametrik bir test olan Spearman's rho testi kullanıldı. P < 0.05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Sperm sayısı ile IIEF skoru, FSFI skoru ve testosteron arasında pozitif bir korelasyon saptadık (sırasıyla p = 0.037, 0.028 ve 0.041). IIEF skoru ile FSFI skoru arasında pozitif bir korelasyon bulduk (p = 0.182). İnfertil partnerlerin FSFI skoru, fertil olanlardan daha düşüktü (p = 0.023).

Sonuçlar: Erkek infertilitesi çiftlerde şiddetli cinsel işlev bozukluğuna neden olur ve kadın cinsel işlev bozukluğu erkekekdekine paralel olarak artmaktadır. Cinsel fonksiyon düşük sperm sayısı ile birlikte azalma eğilimi gösterir. Klinisyenler infertil çiftleri değerlendirirken, psikolojik ve cinsel işlevler de sorgulanmalı ve hastalar uygun tedaviden yoksun bırakılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel İşlev Bozukluğu, Erektıl Disfonksiyon, Erkek İnfertilitesi, Testosteron

ABSTRACT

Aim: We aimed to analyze the relationship between sperm count and International Index of Erectile Function (IIEF) score, The Female Sexual Function Index (FSFI) score, testosterone level in infertile men and between FSFI score and partners' fertility.

Material and Methods: Patients were divided into three groups; (Group 1: azospermia [n=57], group 2: sperm count <15 million [n=41], group 3: sperm count >15 million [n=81]). Patients and their partners filled the IIEF and FSFI forms. The normality of the tests was analyzed with Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests. Spearman's rho test, a nonparametric test, was used to correlate the data. A value of p<0.05 was considered statistically significant.

Results: There was a positive correlation between the sperm count and IIEF score, FSFI score and testosterone (p=0.037, 0.028 and 0.041, respectively). We found a positive correlation between IIEF score and FSFI score (p=0.182). Infertile partners' FSFI score was lower than fertile ones' (p=0.023).

Conclusions: Male infertility causes severe sexual dysfunction in couples, and female sexual dysfunction increases in parallel to that of men. Male sexual function also tends to decrease with low sperm count. While the clinician evaluates infertile couples, psychological and sexual functions should also be evaluated and patients should not be deprived of appropriate treatment.

Keywords: Erectile Dysfunction, Male Infertility, Sexual Dysfunction, Testosterone

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

FOURNIER GANGRENİ TEDAVİSİNDE RİVANOLLÜ PANSUMAN VE VYK (VAKUM YARDIMLI KAPAMA) UYGULAMALARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Fuat KIZILAY¹, Emir AKINCIOĞLU¹, Bülent SEMERCİ¹, Barış ALTAY¹

Gönderim Tarihi / Received: 1.5.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 8.5.2017

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Üroloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fuat Kızılay, e-mail: fuatkizilay@gmail.com

ÖZ

Amaç: Negatif basınçlı yara tedavisi (NBYT), Vakum Yardımlı Kapama (VYK) cihazı ile kontrollü negatif basınç kullanarak açık yaralardan sıvıyı uzaklaştırarak, yara yatağını kapanmaya hazırlayarak, ödemi azaltarak ve granülasyon dokusunun oluşmasını ve perfüzyonunu uyarak yara iyileşmesine yardımcı olan girişimsel olmayan yeni bir yardımcı tedavi yöntemidir. Kliniğimizde bu yöntemle ve konvansiyonel rivanollü pansumanla tedavi ettiğimiz Fournier Gangreni (FG) hastalarımızın sonuçlarını analiz ettik.

Gereç ve Yöntem: Ocak 2011 ve Aralık 2016 arasında kliniğimizde FG debridmanı yapılan 36 hastanın verileri retrospektif karşılaştırmalı olarak incelendi. Hastalar debridman sonrası yara yeri takibi ve bakımında uygulanan yöntemlere göre iki gruba ayrıldı: Rivanollü pansuman yapılan hastalar (n=20) grup 1, Grup 2 VYK ile izlenen hastalar (n=16). Postoperatif dönemde Plastik ve Rekonstruktif Cerrahi (PRC) kliniği tarafından onay verilen hastalara VYK uygulandı (Fotoğraf 1). Diğer hastaların yara yeri bakımı rivanollü pansuman ile yapıldı. Rivanollü pansuman, rivanol/serum fizyolojik çözeltisi (1/1000) ile günde iki kere uygulandı (Fotoğraf 2-3). VYK uygulama sıklığının belirlenmesi ve uygulanması, PRC kliniğince gerçekleştirildi. Hastaların hastanede yatış süresi, ikincil debridman gerekliliği ve yara yeri iyileşme süreleri karşılaştırıldı. Yara yeri iyileşme süresi olarak debridmandan sonra yara yerinin kapatılmasına kadar geçen süre kabul edildi ve işlem PRC tarafından gerçekleştirildi. Darlık öyküsü, diyabet hastalığı ve başvuru esnasında anal tutulum varlığı olası prediktif faktörler olarak incelendi.

Bulgular: VYK yapılan hastaların hastanede yatış süresi, rivanollü pansuman yapılan hastalara göre anlamlı olarak az izlendi (15.8 vs 26.2 gün, p<0.05). İkincil debridman gerekliliği (1 vs 1 hasta, p>0.05) ve yara yeri iyileşme süreleri açısından (30.2 vs 31.8 gün, p>0.05) iki yöntem arasında anlamlı farklılık saptamadık. Üretral darlık öyküsünün (4 hasta), diyabet varlığının (19 hasta) ve başvuru esnasında anal tutulum mevcudiyetinin (1 hasta) hospitalizasyon süresi, iyileşme süresi ve ikincil debridman gerekliliğini etkilemediğini gözledik (p>0.05).

Sonuçlar: VYK yönteminin uygulama kolaylığı, daha az hastanede yatış süresi sağlama başlıca avantajıdır. Konvansiyonel pansumanla tedaviye göre yöntemin maliyeti daha fazladır. Ancak yatış süresini kısaltarak ve iş gücü kaybını azaltarak toplam maliyeti azalttığına inanmaktayız. Literatürde yöntemin, daha fazla oranda granülasyon dokusu ve yara iyileşmesi sağladığı vurgulanmıştır. Hastalarımızda mümkün olduğu sürece VYK yöntemini tercih ediyoruz.

Anahtar Kelimeler: fournier gangreni, negatif basınçlı yara tedavisi, vakum yardımcı kapama

ABSTRACT

Aim: We analyzed the results of our Fournier Gangrene (FG) patients treated with this method and conventional rivanol dressing in our clinic.

Material and Methods: We retrospectively compared the data of 36 patients who underwent FG debridement between January 2011 and December 2016 in our clinic. Patients were divided into two groups according to the method of follow-up and care after debridement: patients who underwent rivanol dressing (n = 20) in group 1, and VAC in group 2 (n = 16), respectively. In the postoperative period, VAC was applied to the patients after approval of Plastic and Reconstructive Surgery (PRC) clinic (Photograph 1). Other patients' wounds were treated with rivanol dressing. The rivanol dressing was applied twice daily with rivanol / saline solution (1/1000) (Photograph 2-3). The duration of hospitalization, secondary debridement requirement and wound healing time were compared. The time from debridement to wound closure was accepted as the period of wound healing and the procedure was performed by the PRC. Stricture story, diabetes mellitus, and anal involvement during admission were examined as possible predictive factors.

Results: The duration of hospitalization for patients with VAC was significantly less than that for patients treated with rivanol (15.8 vs 26.2 days, p <0.05). We did not find any significant difference between the two methods in terms of secondary debridement necessity (1 vs. 1 patient, p > 0.05) and wound healing times (30.2 vs 31.8 days, p > 0.05). We found that the presence of urethral stricture (4 patients), presence of diabetes (19 patients), and presence of anal involvement during admission (1 patient) did not affect the duration of hospitalization, convalescence time and secondary debridement necessity (p >0.05).

Conclusions: The main advantages of VAC method are ease of implementation and ensuring less hospitalization. The cost of this method is higher than that of the conventional dressing. However, we believe that it reduces the total cost by shortening the length of hospitalization and reducing the labour loss. It has been emphasized in the literature that the method provides more granulation tissue and wound healing. We prefer the VAC method whenever possible in our patients.

Keywords: Fournier Gangrene, Negative Pressure Wound Treatment, Vacuum Assisted Closure

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

POSTTRAVMATİK ASPERGİLLUS OSTEOMYELITİ: OLGU SUNUMU

Demet AYDIN¹, Serpil EKİN¹, Gülay OK¹, Koray ERBÜYÜN¹

Gönderim Tarihi / 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D., Yoğun Bakım Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Demet AYDIN, e-mail: demetok@hotmail.com.

ÖZ

Amaç: *Aspergillus* türleri immün yetmezliği olmayan sağlıklı kişilerde nadir enfeksiyona neden olurlar. Bu olgu sunumunda, immün yetmezliği olmayan sağlıklı bir kişide aspergillus osteomyeliti tablosu irdelenmiştir

Olgu: 57 yaşında erkek olgu trafik kazası sonucu travmatik subaraknoid kanaması olması üzerine yoğun bakıma kabul edildi. Alt ekstremitedeki invaziv yaraya *Aspergillus* enfeksiyonu teşhisi kondu. Hasta immünojenik açıdan normaldi Hayati organları desteklemek üzere tasarlanmış yoğun bakım tedavi protokolleri ve yoğun bakım rehberleri doğrultusunda multidisipliner yaklaşım ile izlenmiştir. Çok sayıda cerrahi debridman ve amfoterisin B iv (41 gün) ve ardından vorikonazol po (27 gün) tedavileri uygulandı. Yoğun bakıma kabulünden 85 gün sonra evine iyi bir şekilde taburcu edildi.

Tartışma: Saprofitik bir mantar olan *Aspergillus* türleri doğada yaygın olarak bulunurlar. İmmün yetmezliği olmayan sağlıklı kişilerde oldukça nadir enfeksiyona neden olurlar. Bununla birlikte özellikle immün yetmezliği olan kişilerde morbiditesi ve mortalitesi yüksek invaziv enfeksiyonlara yol açarlar. En sık solunum sistemini (akciğer ve sinüsler) tutar, nadiren santral sinir sistemi, göz, deri, kemik gibi organ tutulumları görülebilir.

Bu hastaları tedavi etmek için erken ve uzun süreli uygun antifungal tedavi düşünülmelidir.

Sonuç: Kirli bir travma sonrası gelişen bu enfeksiyon, çok sayıda cerrahi debridman uygulanması ve uzun süreli antifungal verilerek başarılı bir şekilde tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aspergillus, Osteomyelit, Uzun Süreli Antifungal Tedavi

ABSTRACT

Aim: *Aspergillus* species rarely cause infection in individuals having normal immune response. We presented an immunologically normal patient having osteomyelitis due to *Aspergillus*.

Case: 57 years old male traffic accident victim having traumatic subarachnoid hemorrhage was accepted to our icu and invasive wound *Aspergillus* infection was diagnosed at lower extremity. Patient was immunologically normal. ICU treatment protocols were designed to support vital organs and multidisciplinary approach was followed by all aspects of icu guidelines. Multiple surgical debridments and amphotericin B iv (41 days) followed by voriconazole po (27 days) therapies were applied. He was discharged to home in good condition after 85 days of his admission to İCU.

Discussion: *Aspergillus* species are widespread in nature and considered saprophytic pathogens. *Aspergillus* species rarely cause infection in individuals having normal immune response. However, in immunocompromised individuals, they cause invasive infections with high morbidity and mortality. Human infection usually occurs after inhalation of fungal conidia and penetration of the respiratory tract (Lung, sinuses); however central nervous system, eyes, skin and bone invasion may rarely be detected. Early and long lasting appropriate antifungal therapy must be taken into consideration for treating these patients.

Conclusion: Post-traumatic dirty wound infection was successfully treated by multiple surgical procedures and long time antifungal therapy.

Keywords: Aspergillus, Osteomyelitis, Long time antifungal therapy.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KARBONMONOKSİT ZEHİRLENMESİ SONUCU AKUT KORONER SENDROM GELİŞEN OLGUDA HİPERBARİK OKSİJEN TEDAVİSİ

Demet AYDIN¹, Serpil EKİN¹, Gülay OK¹, Koray ERBÜYÜN¹

Gönderim Tarihi / 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D., Yoğun Bakım Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Demet AYDIN, e-mail: demettok@hotmail.com.

ÖZ

Amaç: Karbon monoksit (CO) zehirlenmesi akut ve/veya uzun süreli yüksek konsantrasyonda CO maruziyeti sonucu gelişir. Ciddi CO zehirlenmesi nedeniyle akut koroner sendrom gelişen ve hiperbarik oksijen tedavisi uygulanan olgu sunuldu.

Olgu: 86 yaşındaki erkek hasta, konfüzyon, ajitasyon, metabolik asidoz ve yüksek arteriyel kan laktat (8.9 mmol/L), COHb (%5.4), CPK (3910U/L) ve troponin i (9.6ng/ml) görülmesi üzerine yoğun bakımımıza devredildi. Klinik semptomlar ve EKG bulguları akut miyokardiyal iskemiyle uyumlu idi. Hayati organları desteklemek üzere tasarlanmış yoğun bakım tedavi protokolleri ve yoğun bakım rehberleri doğrultusunda multidisipliner yaklaşım ile izlenmiştir; hiperbarik oksijen tedavisi de planlandı. Hiperbarik oksijen tedavisinin 4. Seansından sonra klinik bulgulara düzelmeye ve kalp enzimlerinin kabul edilebilir seviyelere indiği görüldü.

Tartışma: Olgularda genellikle santral sinir sistemi semptomları vardır ancak; akut bölgesel duvar hareketlerinde bozulma ve kardiyak belirteçlerde yükselmenin eşlik ettiği ciddi miyokardiyal hasar da görülebilir. Akut CO zehirlenmesi tedavisinde geri solunumu önleyecek şekilde bir rezervuar ve yüz maskesi yoluyla %100 normobarik oksijen uygulaması önerilmektedir.

Sonuç: Özellikle bilinci kapalı ya da miyokard hasarı olan CO zehirlenmesi olgularında hiperbarik oksijen tedavisi derhal hatırlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Karbonmonoksit, Miyokard enfarktüsü, Zehirlenme.

ABSTRACT

Aim: Carbon monoxide (CO) poisoning originates from acute and/or lengthy exposure to high CO concentrations. We presented a case of acute coronary syndrome as a result of severe carbon monoxide poisoning who treated with hyperbaric oxygen.

Case: 86 years old male patient was transferred to our icu showing confusion, agitation, metabolic acidosis and high arterial blood lactate (8.9mmol/L), COHb (5.4%), CPK (3910U/L) and troponine i (9.6ng/ml) levels. Clinical symptoms and sequenced ECG signs were compatible with acute myocardial ischemia. Treatment protocols were designed to support vital organs and multidisciplinary approach was followed by all aspects of icu guidelines; hyperbaric oxygen therapy was also planned. Recovery was seen in clinical signs and cardiac enzymes were lowered to acceptable levels after 4seances of hyperbaric oxygen therapy.

Discussion: Patients usually have central nervous system symptoms nevertheless serious cardiac problems should be detectable; frequently myocardial injury occurs and characterized by acute regional wall motion abnormalities often associated with elevated biomarkers of cardiac injury. The recommended treatment for acute CO poisoning is 100 percent normobaric oxygen, commonly delivered from a reservoir through a face mask that prevents rebreathing or hyperbaric-oxygen therapy.

Conclusions: Hyperbaric oxygen should always be immediately remembered for CO poisoning patients especially if they have lost consciousness or myocardial injury.

Keywords: Carbon monoxide, Myocardial infarction, Poisoning

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BOTULİZM: BİR AİLEDEN İKİ OLGU

Demet AYDIN¹, Canan GÜRSOY¹, Özlem TUNGER², Gülay OK¹, Koray ERBÜYÜN¹

Gönderim Tarihi / 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D. Yoğun Bakım Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji A.D, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Demet AYDIN, e-mail: demettok@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Botulizm zehirlenmesi zehirlenme vakaları arasında nadir bulunan bir durumdur. Bir ailenin iki hastasında zehirlenme belirtileri gösterilmiş ve klinik ve elektrofizyolojik veriler tartışılmıştır.

Olgu: Bir ailenin iki hastası; 70 yaşındaki baba ve 49 yaşındaki kızı botulizm belirtileri ile yoğun bakıma kabul edildi. Evde konserve tüketimi sonrası çift görme, yutma güçlüğü, kas güçsüzlüğü ve solunum yetmezliği gösterdiler. Tedavi protokolleri hayati organları desteklemek üzere tasarlanmış ve multidisipliner yaklaşım yoğun bakım kurallarının tüm yönleriyle izlenmiştir. Yaşlı hasta yoğun bakıma kabulünün 59. Gününde, kızı 15. Günde ve her iki hasta da iyi durumda eve taburcu edildi.

Tartışma: Botulizm, gram pozitif anaerob bir bakteri olan *Clostridium botulinum*'un ekzotoksinleri tarafından oluşturulan hayati tehdit edici nöroparalitik bir hastalıktır. Besin kökenli botulizm sıklıkla, ticari olanlardan çok, evde yapılan konserve yiyeceklerle bulaşmaktadır. Konservelerdeki anaerobik ortam nedeniyle bakterinin oluşturmuş olduğu botulinum toksininin hazır olarak alınması söz konusu olduğu için kuluçka süresi oldukça kısadır.

Sonuç: Mortalitenin yüksekliği göz önünde bulundurulduğunda, erken tanı ve tedavi çok önemlidir. Aynı konserveden yiyen kişilerde benzer zamanlarda başlayan belirti ve bulgular olduğunda tanı koymak son derece kolaydır. Burada en önemli nokta, hastalığın akla getirilmesi ve öyküdür.

Anahtar Kelimeler: Botulizm, Egzotoksinler, Nörotoksinler.

ABSTRACT

Aim: Botulism intoxication is a rare condition among intoxication cases. Two patients in one family showed intoxication symptoms are presented and clinical and electrophysiological data is discussed.

Case: Two patients in one family; 70 years old father and 49 years old daughter were accepted to our icu with botulism symptoms. They showed double vision, difficulty swallowing, muscle weakness and respiratory insufficiency after home-made canned food consumption. Treatment protocols were designed to support vital organs and multidisciplinary approach was followed by all aspects of icu guidelines. The older patient was discharged from icu at 59th day of his icu admission while his daughter was discharged at day of 15 and both patients were discharged to home in good conditions afterwards.

Discussion: Botulism is a serious, life threatening, neuroparalytic condition caused by exotoxins from bacteria called *Clostridium botulinum*. Foodborne botulism often originates from non-commercial, home-made canned food in which the harmful bacteria produce the toxin in environment with limited oxygen. Since the exotoxin has already been present at the time the canned food consumed, the incubation period is quite short.

Conclusion: Considering the high mortality rates, early diagnosis opens the door to effective treatment and improves survival. Diagnosis could be easier when the symptoms and signs are apparent at the same time period in family members. The most important issue is to suggest botulism and pay attention to the anamnesis.

Keywords: Botulism, Exotoxins, Neurotoxines.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HAVA UYGULAMALI STANDART KOLONOSKOPİ TEKNIĞİ Mİ? YA DA STANDARD KOLONOSKOPİ TEKNIĞİNE İLAVE OLARAK SU UYGULAMALI KOLONOSKOPİ TEKNIĞİ Mİ DAHA ETKİN?

Tahir Buran¹, Elmas Kasap¹

Gönderim Tarihi / 01.04.2017

Kabul Tarihi / 01.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Kliniği, Gastroenteroloji Bilim Dalı Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Tahir Buran, e-mail: tahir.buran@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Kolonoskopi esnasında ilave su uygulaması kolonoskopinin rahatsızlık hissini azaltabilir. Bu prospektif çalışmada; minimal sedasyon kullanarak, geleneksel hava vererek yapılan kolonoskopi ile su vererek alternatif kolonoskopi tekniğinin başarısının karşılaştırılmasını amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bilim dalına 2016 ocak ayı ile 2017 ocak ayı arasında başvuran ve kolonoskopi endikasyonu konulup, tüm hastalara aynı endoskopist tarafından kolonoskopi yapılan 147 hastanın her birine düşük doz sedoaneljezi(2.5 mgr midazolom+10 mgr butylscopolamine) verilerek 76 hastaya (39 erkek, yaş ortalaması 51.45(25-89) ve 37 kadın, yaş ortalaması 50.15(25-79)) kolonoskopiye başlandıktan sonra rektuma 100cc oda ısısı sıcaklığında(24 derece) çeşme suyu verildi.

1-Çekuma ve ileuma ulaşma oranını ve süresini tespit ettik. 2- İşlem sırasında semptom indeksini hesapladık. (a)-Ağrı derecesi 1 den 5' e kadar derecelendirildi (0-ağrı yok, 1- hafif ağrı, 2-Gaz ve gerginlik ağrısı, 3-karında batıcı tarzda ağrı, 4-Şiddetli ağrı-dayanılmaz değil, 5-Şiddetli ağrı-dayanılmaz). b)-rahatsızlık hissi olup olmadığını sorguladık. c) - gönüllü olarak tekrar işlemi yaptırıp yaptırmayacağını sorguladık. Ayrıca Kolonoskopi sırasında kolonda tespit edilen lezyon oranları arasında fark olup/olmadığını araştırdık.

Bu parametreleri, kolonoskopi endikasyonu konulup klasik yöntemle (hava vererek) kolonoskopi yapılan 71 hastayı (45 erkek, yaş ortalaması 55.74(24-83), 26 kadın, yaş ortalaması 51.80(34-68)) kontrol grubu olarak alıp, prospektif olarak karşılaştırdık.

Bulgular: Minimal sedasyon ile su uygulamalı kolonoskopide; Çekum'a ve İleum'An ulaşma geleneksel hava uygulama ile yapılan kolonoskopiden daha kısa sürede gerçekleşti. Su uygulamalı kolonoskopide; Çekum'a ortalama 5 dakika 15 saniye de (2-14 dakika), İleum'a ortalama 6 dakika 19 saniyede (3-17 dakika) ulaşılmış iken geleneksel hava uygulamalı kolonoskopide çekum'a ulaşma zamanı 5 dk 79 saniye (2-16 dakika), ileum'a ulaşma zamanı 7 dakika 27 saniye (3-17 dakika) olmuştur. Su uygulamalı kolonoskopide 4 hastada çekum'a (%5.2) 8 hastada ileum'a (%10.5) ulaşılmamış iken, geleneksel hava uygulamalı kolonoskopide ise 1 hastada çekum'a (%1.4) ve 8 hastada ileum'a (%11.4) ulaşılmadı.

Ayrıca hastaların ağrı indeksi 5 üzerinden; su uygulamalı kolonoskopide ortalama 2, 66 iken, geleneksel hava uygulamalı kolonoskopide 3, 23 olmuştur (p<0.05).

Sonuç: Su uygulamalı kolonoskopide, geleneksel hava uygulamalı kolonoskopiye göre çekum'a ve ileum'a ulaşma daha kısa sürede ve daha az ağrılı olmaktadır. Bu işlem ilave sedasyon ve analjezi ihtiyacını azaltır, ancak hastalık tesbit etme oranları benzerdir.

Anahtar Kelimeler: Su Uygulamalı Kolonoskopi, Hava Uygulamalı Kolonoskopi, Çekum Ve İleuma Ulaşma Zamanı

ABSTRACT

Aim: Additional water application during colonoscopy may reduce the incidence of colonoscopy. In this prospective study; We aimed to compare the success of alternative colonoscopy techniques with water with minimal air sedation and conventional colonoscopy

Material and Methods: Celal Bayar University Faculty of Medicine, Gastroenterology Department, 147 patients admitted between January 2016 and January 2017 with colonoscopy indications and all patients underwent colonoscopy by the same endoscopist were given low dose sedoaneljezi (2.5 mgr midazolom + 10 mgr butylscopolamine) to 76 patients Male, mean age 51.45 (25-89) and 37 women, mean age 50.15 (25-79)) after the colonoscopy had started, rectum was given tap water at a temperature of 100cc room temperature (24 degrees). 1-We determined the rate and duration of withdrawal and achievement. During the procedure, we calculated the symptom index: (a) -Grade to 1 d 5 (0-no pain, 1-mild pain, 2-Gas and tension pain, 3-sickness pain in the abdomen, 4-Severe pain - not intolerable, 5-Severe pain-unbearable). B) - We questioned whether there was any sense of distress. C) - questioned whether voluntary repurchase. We also investigated whether there was a difference in the rate of lesions detected in the colon during colonoscopy.

These parameters were compared prospectively in 71 patients (45 males, mean age 55.74 (24-83), 26 females, mean age 51.80 (34-68)) who were colonoscopically indicated and colonoscopically performed with the colonoscopy indications

Results In water-applied colonoscopy with minimal sedation; Achieving cecum and ileum was performed in a shorter time than colonoscopy with conventional air application. In water application colonoscopy; Cesarean was reached at a mean of 5 minutes and 15 seconds (2-14 minutes), while ileum was reached at an average of 6 minutes and 19 seconds (3-17 minutes) while the time to reach the cecum in a conventional air-operated colonoscopy was 5 minutes 79 seconds (2-16 minutes), And the time to reach ileum was 7 minutes and 27 seconds (3-17 minutes). There were 8 cases of ileum in 10 patients (10.5%) and 4 cases of appendicitis (5.2%) in conventional colonoscopy. (1.4%) and 8 patients with ileum (11.4%) were not reached.

Patients also had a pain index of 5; A mean of 2.66 on water-applied colonoscopy, and 3.23 on conventional air-operated colonoscopy (p <0.05).

Conclusions. In water-administered colonoscopy, reaching the cecum and ileum is shorter and less painful than conventional air-operated colonoscopy. This reduces the need for additional sedation and analgesia, but the rate of disease detection is similar

Keywords: Water-Applied Colonoscopy, Air-Operated Colonoscopy, Time to Reach Caecum and Ileum

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

LARİNKS KANSERİ NEDENİ İLE LARİNJEKTOMİ OLUP TRAKEOSTOMİ AÇILAN VE RADYOTERAPİ SONRASI PROKSİMALÖZEFAGUSTA TÜMÖR İNVAZYONUNA BAĞLI DARLIK VE TRAKEA-ÖZEFAGEAL FİSTÜL GELİŞEN, PROKSİMALÖZEFAGUSA YARI KAPLI STENT YERLEŞTİRİLİP FİSTÜLÜ KAPATILAN OLGU SUNUMU

Tahir BURAN

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Kliniği Gastroenteroloji BD Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tahir BURAN, e-mail: Tahir.buran@hotmail.com

Öz

Trakeoözofageal fistül (TÖF); malignite, travma, enfeksiyon ve iatrojenik nedenlere bağlı olarak gelişebilir. Havayolu ile özefagus birbiriyle iştirak halindedir.

TÖF ciddi bir durumdur. Bu durum mediastinal yapıların etkilenmesi ile ciddi oranda morbidite ve mortaliteye yol açmaktadır. En ölümcül komplikasyon gastrointestinal sistem sekresyonlarının solunum sisteme geçmesi ile oluşan mediastinit ve pulmoner sepsistir. TÖF'e acil müdahale gereklidir, fistül düzeltilmezse sağ kalım haftalarla sınırlıdır. Fistüllü olgular ya hiç oral alamaz ya da yetersiz oral alım söz konusudur. Klinik olarak su içerken öksürme tipik bir bulgudur. Tedavi primer hastalıktan ziyade fistülün kapatılması ve yutma fonksiyonunun düzeltilmesine yöneliktir. TÖF'ün spontan kapanması genellikle mümkün olmamaktadır.

2 yıl önce subglottik larinks kanseri nedeniyle Larinjektomi+Trakeostomi operasyonu geçiren ve Adjuvan radyokemoterapi alan hasta, yutma güçlüğü ve yediklerinin trakeostomiden gelmesi üzerine kliniğimize başvurdu. Yapılan tetkiklerde proksimalözefagusta tümör invazyonuna bağlı darlık ve trakea-özefageal fistül (TÖF) tesbit edilmiş olup hastaya, Endoskopi ve Skop eşliğinde proksimalözefagustaki (14. Cm'de) darlık ve fistül bölgesine yarı kaplı stent yerleştirilerek darlık ve fistülü düzeltilen bir olguyu sunuyorum.

Anahtar Kelimeler: Larinks Kanseri, Özefagus İnvazyonuna Bağlı Darlık, Trakea-Özefageal Fistül

ABSTRACT

Tracheoesophageal fistula (TEF) can develop due to Malignancy, trauma, infection, and iatrogenic factors. Airway and upper gastrointestinal tract are interrelated.

TEF is a serious condition. This situation seriously leads to morbidity and mortality with the influence of mediastinal structures. The most lethal complication is mediastinitis and pulmonary sepsis caused by the passage of gastrointestinal system secretions into the respiratory system. Immediate intervention is required for TEF, and if the fistula is not corrected, survival is limited to weeks. Fistula cases can not take orally in adequate oral intake. Clinically coughing with water is a typical finding. Treatment is primarily aimed at closing the fistula from the disease and correcting the swallowing function. Spontaneous closure of TEF is usually not possible. Time to treatment is an important factor affecting prognosis.

Patients who underwent Laryngectomy + Tracheostomy operation due to subglottic carcinoma of the larynx 2 years ago and received adjuvant radiochemotherapy were referred to our clinic for tracheostomy incidence of swallowing difficulties. In the examinations performed, proximal esophagus stenosis due to tumor invasion and trachea-esophageal fistula (TEF) were found, and a scapi-associated stenosis of the proximal esophagus (12 Cm) and a half-covered stent in the fistula region were provided to fix the stenosis and fistula.

Keywords: Laryngeal Cancer, Stricture Due to Esophageal Invasion, Tracheal Oesophageal Fistula

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ALFUZOSİN NEDENLİ AKUT KARACİĞER YARALANMASI

Tahir BURAN¹, Ufuk DEMİRCİ², Elmas KASAP¹, Semin AYHAN³

Gönderim Tarihi / Received: 23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji AD Manisa Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Manisa Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Patoloji AD Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ufuk DEMİRCİ, e-mail: ufukdemirci3232@gmail.com

ÖZ

Amaç: Karaciğer detoksifikasyon ve metabolizma özelliği nedeniyle toksik maddelerin önemli bir hedefidir. İlaça bağlı toksisite nadir görülen ve mortal bir durumdur. Yaklaşık sıklığı 10 / 100,000. Bromfenac ve troglitazone, markette hepatotoksik ajanlara örnek verilebilecek ajanlardır. Batı ülkelerinde en sık akut karaciğer yetmezliği nedenleri iki kısma ayrılır: İdiyosenkratik (Doz bağımlı olmayan) ve öngörülebilir (Doz bağımlı).

Gereç ve Yöntem: Hastamız toksik hepatit olarak değerlendirildi; Alfuzosin tedavisi kesildi ve hastaya N-asetilsistein başlandı. Hastanın karaciğer enzimleri ve bilirubin seviyeleri düştü.

Bulgular: Literatürde, alfuzosin nedeniyle sınırlı sayıda hepatotoksisite vakası bulduk. Bu nedenle literatüre katkı sağlamak için alfuzosin kaynaklı hepatotoksisite olgumuzu sunmak istiyoruz.

Sonuçlar: Literatürde, alfuzosin nedeniyle sınırlı sayıda hepatotoksisite vakası bulduk. Bu nedenle literatüre katkı sağlamak için alfuzosin kaynaklı hepatotoksisite olgumuzu sunmak istiyoruz.

Anahtar Kelimeler: Alfuzosin, Toksik hepatit, N-asetilsistein

ABSTRACT

Aim: The liver, which is involved in the detoxification and metabolization of foreign substances, is an important target of toxicity due to this position. Palliative hepatotoxicity is a rare clinical condition and the most important cause of drug withdrawal due to contraindicated mortality and toxicity. The approximate frequency is 10 / 100,000. Bromfenac, a non-steroidal antiinflammatory agent, and troglitazone, an antidiabetic agent, are examples of two current drugs withdrawn from the market due to hepatotoxicity. The most common cause of acute liver failure in Western societies is hepatotoxicity in two parts: idiosyncratic (Unpredictable-Dose independent) and predictable (Dose-dependent).

Material and Methods: Our patient was considered for toxic hepatitis; the alfuzosin treatment stopped, and the patient started to receive N-acetylcysteine. The patient presented reduced liver enzymes and bilirubin levels.

Results: In the literature, we found limited numbers of cases of hepatotoxicity due to alfuzosin. For this reason, we would like to present our case of alfuzosin-induced hepatotoxicity in order to contribute to the literature.

Conclusions: In the literature, we found limited numbers of cases of hepatotoxicity due to alfuzosin. For this reason, we would like to present our case of alfuzosin-induced hepatotoxicity in order to contribute to the literature.

Keywords: Alfuzosin, Toxic hepatitis, N-acetylcysteine

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OPERASYON PLANLANAN 9-16 YAŞ ARASI ÇOCUKLARDA PERİOPERATİF ANKSİYETE DÜZEYİ İLE ANNE TUTUMU ARASINDAKİ İLİŞKİ

Azize BAVLI¹, Koray ERBÜYÜN², Demet AYDIN², Gülay OK², İdil TEKİN², Ecenur Aydın AŞIK³, Eralp ÇEVİKKALP⁴

Gönderim Tarihi / Received: 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹ Muş Malazgirt Devlet Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

² Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D.

³ Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri A.D.

⁴ Van Erciş Devlet Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Koray ERBUYUN, e-mail: korayerbuyun@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Anksiyete; nedeni bilinmeyen, içten gelen, belirsiz, korku, kaygı, sıkıntı, kötü birşey olacaktı endişesi ile yaşanan bir bunalıtı hissidir. Cerrahi işlem gerekliliği kararı hem çocuklar hem de aileleri için stres oluşturan çok önemli bir faktördür. Hasta ameliyat olacağını bildiği için ve sonrasında bilmediği için korkar ve anksiyete hisseder. Çocuğun kendisini ve dünyayı algılamasını ve olaylar karşısında göstereceği tepkileri belirleyen en önemli etmen anne babanın ona karşı olan davranışlarıdır. Anne baba tutumu çocuğun olumlu kişilik oluşturmada çok önemlidir. Anne-baba tutumlarıyla ilgili çeşitli sınıflandırmalar vardır. Genel olarak anne babanın çocuk yetiştirme tutumları; aşırı koruyucu, aşırı izin verici, baskıcı-otoriter, dengesiz-kararsız-ilgisiz ve demokratik tutum olarak sınıflandırılmaktadır.

Yaptığımız çalışmada; elektif cerrahi operasyon planlanan 9-16 yaş arasındaki çocukların preoperatif anksiyete düzeyi ile anne tutumu arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Anestezi Polikliniği'ne başvuran ve cerrahi operasyon planlanan 26'sı kız ve 38'i erkek olmak üzere toplam 64 çocuğa 20'şer sorudan oluşan durumluk kaygı envanteri ve sürekli kaygı envanteri uygulandı. Çocukların annelerine ise 60 sorudan oluşan aile hayatı ve çocuk yetiştirme tutum ölçeği (PARI) uygulandı. İki bağımsız ortalama Student t Testi, ikiden fazla bağımsız ortalama ANOVA Testi ve devamında post-hoc Tukey Testi ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Çalışmamızda çocukların sürekli kaygı düzeyinin ve durumluk kaygı düzeyinin birbirine paralel olarak arttığı bulunmuştur. Ayrıca; aşırı koruyuculuk tutumu arttıkça sürekli kaygı düzeyinin arttığı, demokratiklik ve eşitlik tutumu azaldıkça durumluk kaygı düzeyinin arttığı bulunmuştur. Sosyoekonomik gelir düzeyi düşük olan ailelerde ve anne-babanın öğrenim düzeyinin düşük olduğu ailelerde aşırı koruyuculuk tutumunun arttığı, baba yaşı arttıkça ve kardeş sayısı arttıkça demokratik ve eşitlik tutumunun azaldığı bulunmuştur.

Sonuçlar: Operasyon kararı verilen çocukların olumsuz aile tutumları incelenerek çocuğun preoperatif anksiyete düzeyini arttıracak etmenler belirlenmelidir. Preoperatif dönemde aile yeteri kadar bilgilendirilmeli, eğitim programları verilerek ailenin olumsuz tutumları azaltılmalı ve böylece çocuğa yansıyan anksiyete azaltılarak çocuğun preoperatif anksiyete düzeyinin azaltılması sağlanmalıdır. Böylece preoperatif-perioperatif-postoperatif komplikasyonların azaltılması, postoperatif ağrının, analjezik kullanımının, hastanede kalış süresinin, tedavi maliyetinin azaltılması ve çocuğun postoperatif olumsuz davranışlarının azaltılması sağlanmalıdır. Yaptığımız çalışmanın ailelere, sağlık personeline ve eğitimcilere ışık tutmasını ve yol göstermesini hedefledik.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Preoperatif Anksiyete, Anne Tutumu

ABSTRACT

Aim: Anxiety is a feeling of discomfort, fear, annoyance which happens with a worry of something bad is going to happen and the reason why it happens is unknown. The decision of if surgical procedure is necessary or not is a very important factor that puts both children and their family in stress. The patient is afraid and feels anxious because he/she will be operated and he/she doesn't know what's going to happen. The most important factor that determines child's understanding of himself/herself and the world and his/her reactions to events is his/her parents' attitudes. Parents' attitudes are very important for child to form a positive personality. There are several classifications about parents' attitudes. Generally, parents' attitudes of raising their child are classified as overprotective, over giving permission, repressive-authoritarian, unstable-hesitant-careless and democratic attitude.

In our study; we aimed to search the relationship between preoperative anxiety level of 9-16 years old children that elective surgery is planned and their mother's attitude.

Material and Methods: In our study, we administered State and Trait Anxiety Inventory which consists of 20 questions to totally 64 children who applied Manisa Celal Bayar University Faculty of Medicine's anesthesia policlinic and who will be operated. 26 of the children were girls and 38 of them were boys. And we administered Parents Attitude Research Instrument (PARI) that consists of 60 questions to children's mothers. We compared two independent mean Student t Tests, more than two independent mean ANOVA Tests, and after all we compared them with post-hoc Tukey test.

Results: In our study, we found that children's trait anxiety level increases paralelly with their anxiety of state. Besides, we found that when overprotective attitude increases permanent anxiety level also increases. When democratic and equality attitude decreases anxiety of state increases. Also, we found that in families whose socio-economic income is low and parents' whose education level is low overprotective attitude increases and when father's age and number of brothers and sisters increases democratic and equality attitude decreases.

Conclusions: By inspecting parents' negative attitudes of children who will be operated, factors that will increase child's preoperative anxiety level should be determined. In preoperative period parents should be informed sufficiently, the negative attitudes of parents have to be decreased by giving

education programmes and thus the preoperative anxiety of child should be reduced by decreasing the anxiety that is reflected to child. Thereby, preoperative-perioperative-postoperative complications, postoperative pain, analgesic usage, time of staying in hospital, cost of treatments and child's postoperative negative attitudes should be decreased. With this study, we intended to enlighten and guide the families, medical personnel and educators.

Key words: Anxiety, Preoperative Anxiety, Mother's Attitude.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KEMİK ÇİMENTO SENDROMU SONRASI GELİŞEN KARDİYAK ARREST

Kadir Korkmaz AKKAYA¹, Eralp ÇEVİKKALP¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Birliği Erciş Devlet Hastanesi, Van

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Eralp Çevikkalp, e-mail: eralpcevikkalp@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Kemik çimentosu implantasyon sendromu (KÇİS), çimentolu protez operasyonları sırasında ortaya çıkabilen, hipotansiyon ve hipoksi atağından kardiyak arrest ve ölüme kadar gidebilen farklı klinik bulgular gösteren ciddi bir komplikasyondur (1). KÇİS çimento yerleştirilmesi sırasında, sonrasında, eklem redüksiyonu yapılırken veya turnike indirilirken ortaya çıkabilir (Özel Sayı). Olgu sunumumuzda kemik çimento sendromunu anlatmayı amaçladık.

Olgu: Femur kırığı nedeniyle acil operasyonu planlanan 86 yaşında 70 kg ağırlığında ve 158 cm boyunda bayan hastanın preoperatif değerlendirilmesinde solunum sesleri azalmış ve +++ pretibial ödem saptandı. Hastanın özgeçmişinde hipertansiyon, atrial fibrilasyon, konjestif kalp yetmezliği, astım ve sekelsiz geçirilmiş serebrovasküler hastalık öyküsü mevcut, kullandığı ilaçlar karvedilol, silazapril, furosemid, digoxin, klpoidogrel ve gabapentin idi. Rutin tetkiklerinde hemoglobin 8,9 mg/dl idi ve preoperatif kan transfüzyonu yapılarak hemoglobin düzeyi 10mg/dl'nin üzerine çıkarılmıştı. Operasyon odasına alınan hastanın giriş spO₂: %93, kalp tepe atım hızı 80 atım/dk, kan basıncı 160/100 mmHg idi. Hastaya anestezi indüksiyonu için 150 mg propofol, 100 mcg fentanyl ve 40 mg rokuronyum uygulandı ve yeterli ventilasyondan sonra hasta entübe edilerek anestezi makinesine bağlandı. Hasta lateral dekübit pozisyonuna alındı ve hemodinamik olarak stabil olan hastanın operasyonuna başlandı. Operasyonun 45. Dakikasında kemik çimentosu yerleştirildikten sonra ani hipotansiyon ve end tidal CO₂ basıncında ani düşme ve sonrasında kardiyopulmoner arrest gelişti. Cerrahi durduruldu ve hasta supin pozisyonuna çevrilerek hastaya kardiyopulmoner resüsitasyon (CPR) uygulanmaya başlandı. Alınan kan gazında ph: 7,17, pCO₂:61 pO₂:131 hco₃:19 be: -6 olarak görüldü. CPR'ın 5. Dakikasında yanıt alınan hasta hipotansif olması üzerine hastaya dopamin ve noradrenalin infüzyonu başlandı ancak 7 dakika sonra hastada tekrar arrest gelişti. Hastaya 35 dakika protokole uygun CPR uygulandı ve yanıt alınamaması üzerine hasta eksitus kabul edildi.

Sonuçlar: Olgunun kliniğinden gidilerek kardiyopulmoner arrest nedeninin KÇİS olduğuna karar verilmiştir. Hastalarda mortalite ve morbidite riskini azaltmak için çimentosuz yöntemlerin tercih edilmesi veya çimento kullanılması gerekiyorsa yerleştirilmesi sırasında kemikte intramedüller basıncın aşırı artışına engel olacak yöntemlerin uygulanması, protez yerleştirme süresinin mümkün olduğunca kısa tutulması, hemodinamik stabilitenin ve normovoleminin korunması, çimento yerleştirilmesi sırasında inspiratuar oksijen konsantrasyonunun artırılması gibi uygulamalar önemli yer tutmaktadır (3,4). Sonuç olarak kemik çimentosu kullanılmasının gerekli olduğu cerrahilerde KÇİS'in gelişebileceği akıldan çıkarılmamalı ve özellikle yüksek riskli hastalarda klinik tablonun mortal seyredebileceği öngörülerek cerrahi ve anestezi yönteminin dikkatlice planlanması, mümkünse invaziv hemodinamik monitörizasyon ile dikkatli izlem ve takip yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kemik Çimentosu İmplantasyon Sendromu, Kardiyak Arrest, Protez Cerrahisi

ABSTRACT

Aim: Bone cement implantation syndrome (BCIS) is a serious complication that can occur during cemented prosthesis operations, from hypotension and hypoxia to cardiac arrest and to different clinical manifestations leading to death (1). BCIS may occur during cement placement, after the joint reduction, or when the tourniquet is lowered.

Case: A 86-year-old female patient weighing 70 kg and 158 cm in length, who had an emergency operation due to femur fracture, had respiratory voices decreased and +++ pretibial edema was detected. The patient's history includes hypertension, atrial fibrillation, congestive heart failure, asthma and history of previous sequelae of cerebrovascular disease. The drugs used were carvedilol, cilazapril, furosemide, digoxin, klpoidogrel and gabapentin. In routine examinations, hemoglobin was 8.9 mg / dl and preoperative blood transfusion was performed to raise the hemoglobin level above 10 mg / dL. The input of the patient to the operation room was SpO₂: 93%, heart rate was 80 beats / min, blood pressure was 160/100 mmHg. 150 mg propofol, 100 mcg fentanyl, and 40 mg rocuronium were administered to the patient for induction of anesthesia, and after adequate ventilation, the patient was intubated and connected to the anesthesia machine. The patient was taken to the lateral decubitus position and hemodynamically stable patient was initiated. At the 45th minute of operation, sudden hypotension and end tidal CO₂ pressure suddenly dropped and cardiopulmonary arrest developed after the bone cement was placed. Surgery was stopped and the patient was switched to the supine position and cardiopulmonary resuscitation (CPR) was started. In the alginat blood gas, the pH was 7,17, pCO₂: 61 pO₂: 131 hCO₃: 19 be: -6. On the 5th minute of CPR, the patient was hypotensive, and the patient was started with dopamine and noradrenalin infusion, but the patient developed re-arrest after 7 minutes. The patient underwent CPR according to the protocol for 35 minutes and the patient was excluded from the response.

Results: It was decided that the cause of cardiopulmonary arrest was BCIS by going through the clinic of the case. Application of non-cementless methods to reduce risk of mortality and morbidity in patients, application of methods to prevent excessive increase of intramedullary pressure in bone during placement, maintenance of hemodynamic stability and normovolemia as possible, increase of inspiratory oxygen concentration during cement placement Have an important place (3,4). As a result, surgical surgeries requiring bone cement should not be excused from the possibility that BCIS may develop, and careful planning of surgery and anesthesia should be carefully planned and monitored with invasive hemodynamic monitoring, especially if high-risk patients are predicted to experience mortality in clinical presentation

Keywords: Bone Cement Implant Syndrome, Cardiac Arrest, Prosthetic Surgery

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PARSİYEL MASTEKTOMİ OPERASYONU SONRASI SERRATUS ANTERİOR PLANE KATETER İLE HASTA KONTROLLÜ ANALJEZİ

Eralp ÇEVİKKALP¹, Koray ERBÜYÜN², Gülay OK², İdil TEKİN², Demet AYDIN²

Gönderim Tarihi / Received: 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹ Van Erciş Devlet Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

² Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D.,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Eralp ÇEVİKKALP, e-mail: eralpcevikkalp@hotmail.com

ÖZ

Serratus anterior kasının fasyasından intercostal sinirlerin lateral dalları uzanmakta ve bu sinirler göğüs duvarının ön yüzünün duyusunu almaktadır (1). Ultrason yardımıyla Serratus anterior plane blok (SAPB) ile T2-T9 dermatomları arasında analjezik etkinliği olduğu bulunmuştur (1). Bu blok; göğüs tüpü takılması, meme cerrahisi, torokotomi gibi anterolateral toraks duvar cerrahisinde paravertebral ve torakal epidurale postoperatif analjezide alternatif bir yöntem olarak kullanılabilir (1, 2).

Olgu: 21 yaşında 55 kg kadın hasta, özgeçmişinde herhangi bir hastalığı yok, fibroadenom nedeniyle cerrahi eksizyon yapıldı. Postoperatif analjezi amacıyla SAPB ve kateter planlandı. Hastaya supin pozisyonunda yansılanım probu midklaviküler hatta sagittal planda olacak şekilde kostalar tek tek sayıldı. Midaxillar çizgide 5. Kosta, hemen üstünde serratus anterior kası ve onun üstünde latissimus dorsi kası yansılanım ile gösterildi. İn-plane tekniğiyle serratus anterior kası hidrodiseksiyon ile ayrıldı. 20 cc lokal anestetik karışımı (%0, 25 bupivakain+%1 lidokain) bu alana verildi. Daha sonra kateter 3-4 cm içeride olacak şekilde yerleştirildi. Postoperatif hasta kontrollü analjezi uygulandı. Hasta postoperatif 0.2.4.6.12 ve 24. Saatlerde vizüel ağrı skalasına göre ağrısı hemodinamik verileri, ek ağrı kesici gereksinimi, yan etki değerlendirildi.

Tartışma: Epidural analjezi toraks cerrahilerinde postoperatif ağrıyı gidermede altın standarttır (3). Meme cerrahilerinde de postoperatif ağrı gidermede paravertebral blok önerilmektedir (4). Epidural analjezi uygulamasının paravertebral bloka göre; hematoma, hipotansiyon, üriner retansiyon, bulantı gibi komplikasyonlar daha sıklıkla görülür (3,5), paravertebral blokta da daha fazla oranda spinal blok oluşma riski vardır (5,6). Meme cerrahilerinden sonra iv opioidler ağrıyı gidermekte kullanılabilir fakat bunlar solunum depresyonu ve bulantı, kusmayı arttırmaktadır (3). Blanco ve arkadaşları tarafından tanımlanan serratus anterior plane blok meme cerrahilerinde postoperatif ağrıyı gidermede alternatif bir yöntemdir (1,2). Biz vakamızda postoperatif ağrıyı gidermek için SAPB ve kateter uygulaması yaptık (resim2). Hastanın postoperatif ağrı skorları en yüksek 2 olarak ölçüldü ve hastada etkin bir analjezi sağlandı. Hastada postoperatif blokla ilişkili herhangi bir komplikasyon görülmedi. Hastanın postoperatif opioid ihtiyacı olmadı.

Sonuç: SAPB meme cerrahilerinde etkin bir postoperatif analjezi sağlamaktadır. Hasta sayısının artırıldığı ve randomize kontrollü çalışmalarla etkinliğinin değerlendirildiği çalışmalara ihtiyaç vardır, biz de bu konuda geniş hasta serisi içeren bir çalışma planlamaktayız.

Anahtar Kelimeler: Serratus anterior plane blok, Meme cerrahisi, Postoperatif analjezi

ABSTRACT

The lateral branches of the intercostal nerves extend from the fascia of the serratus anterior muscle and these nerves sense the front of the chest wall. Serratus anterior plane block (sapb) has been found to have analgesic activity between t2-t9 dermatomes. This block can be used as an alternative method in paravertebral and thoracic epidural postoperative analgesia in anterolateral thoracic wall surgery such as chest tube insertion, breast surgery, and thoracotomy. We wanted to demonstrate the effectiveness of catheterization in postoperative analgesia in a patient with serratus plane block in our case report.

Keywords: Serratus anterior plane block, Breast surgery, Postoperative analgesia

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KONVANSİYONEL VE PULSE RADYOFREKANS TERMOKOAGÜLASYONUN NÖROABLATİF ETKİLERİNİN NÖRONAL KÜLTÜR HÜCRELERİ ÜZERİNDE KARŞILAŞTIRILMASI

Berna KİPİCİ¹, İdil TEKİN¹, M.İbrahim TUĞLU², Gülay OK¹, Koray ERBÜYÜN¹, Mahmut ÖZKUT²

Gönderim Tarihi / Received: 10.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 03.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İdil Tekin, e-mail: idiltekinahoo.com

ÖZ

Amaç. Kronik ağrı tedavisinde kullanılan konvansiyonel radyofrekans (KRF) yüksek ısı ile nörit benzeri reaksiyonlara, motor defisitlere ve deafferantasyon sekeline neden olabilmektedir. Pulse radyofrekans (PRF) klinik etkinliği ve nörolojik defisit yapmaması nedeniyle tercih edilmektedir. Bu çalışmada amaç; nöronal hücre diziliminde nörotoksisite tarama testi, apoptozis ve oksidatif stres immunohistokimyası kullanılarak, RF tedavisinin nöron hücre davranışı üzerine olan etkilerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem. Çalışmada NaB2 fare nöroblastoma dizin hücreleri kullanıldı. Yirmi dört adet hücre kültür kabı kullanılan çalışmada, uygulanan RF süresine göre 4 ayrı grup oluşturuldu. Birinci gruba 180 saniye, 2. Gruba 360 saniye, 3. Gruba 540 saniye sürelerle RF uygulandı. 4. Gruba ise RF uygulanmadı ve kontrol grubu olarak kabul edildi. Bu 4 grup 40°C KRF, 40 °C PRF, 60 °C KRF ve 60 °C PRF olarak 4'er alt gruba ayrıldı. Kontrol grubu ve 180 saniyelik 1. Grubun birer hücre dizinine steroid eklenerek, steroidin lezyon üzerine olan etkileri incelendi. RF uygulamalarının sonunda iNOS, eNOS ve TUNEL boyamaları yapıldı. Faz kontrast mikroskop görüntüleri bilgisayar ortamına alınarak morfolometrik analizleri yapıldı.

Bulgular. 540 sn ve 40 °C kullanımı sonucunda belirgin hücre kaybı gözlemlendi. Sürenin azaltıldığı 360 sn ve 40 °C'de yine belirgin hücre ölümü olduğu ve bunun KRF'de daha belirgin olduğu görüldü. 180 sn ve 40 °C'de hücrelerin kültür kabının 3 de biri oranında daha az öldüğü, genellikle sağlıklı ve iyi görünümde oldukları izlendi. Bunun PRF'de KRF'e göre daha belirgin olduğu saptandı. 180 sn ve 60 °C'de hücrelerin, 360 sn sürelerindeki benzer düzeyde etkilendikleri ve bu etkilenenin KRF'de daha belirgin olduğu bulundu.

Kontrol örneklerinde bazal düzeyde bir iNOS, eNOS ortamının bulunduğu, ayrıca az miktarda apoptotik hücrenin olduğu anlaşıldı. RF süresi ile belirgin şekilde NOS varlığının arttığı ve beraberinde apoptotik hücrelerin çoğaldığı gözlemlendi. Bu etkinin KRF'de PRF'e göre daha fazla olduğu anlaşıldı.

Morfometrik analizlerde RF süresi uzadıkça anlamlı şekilde ($p<0.001$) hücre ölümü olduğu, ancak apoptotik hücrelerde artışın aynı anlamlılıkta olmadığı bulundu. 180 sn, 40 °C'de hücre ölümünün en az gerçekleştiği, 60 °C'nin anlamlı ($p<0.05$) bir toksik etki oluşturduğu ancak apoptotik hücre sayısında bir değişiklik oluşturmadığı bulundu. 180 sn ve 40 °C PRF uygulamalarında daha az oranda nörit inhibisyonu ortaya çıkarken ($p<0.05$), KRF'de oldukça anlamlı ($p<0.001$) nörit inhibisyonu gerçekleştiği görüldü. Benzer sonuçlar iNOS ve eNOS için bulunurken, TUNEL boyamalarında en az apoptotik etkinin KRF'de olduğu saptandı. PRF ile karşılaştırıldığında KRF için toksik etkinin hem hücrelerin sayısal azalması şeklinde nekroz ile görülen makro bulgulara, hem de nörit inhibisyonu ile ılımlı toksik etkiye daha çok neden olduğu, ayrıca bu etkinin NOS ve apoptozla ilişkili olduğu gözlemlendi.

Sonuçlar. Sonuç olarak RF uygulamalarında artan süre ve ısı ile toksik etkinin de arttığı, KRF'de belirgin hasar olduğu ve PRF ile bu hasarın engellenemediği ancak azaltılabildiği kanısına varıldı. Steroid uygulamasının in vitro ortamda koruyucu etki oluşturmadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Konvansiyonel Radyofrekans, Pulse Radyofrekans, Nöronal Hücre Kültürü

ABSTRACT

Aim. Neuroablation generated by the high temperature in conventional radiofrequency (CRF) can lead to neuritis-like reactions, motor deficits and deafferentation sequels. Pulsed radiofrequency (PRF) has been preferred for its clinically demonstrated effectiveness and the lack of any permanent neurological deficits.

In this study, the aim is to investigate the effects of RF treatment on the behavior of neuronal cells by using neurotoxicity screening test and apoptosis and oxidative stress immunohistochemistry in neuroblastoma cell line.

Materials and Methods. Rat neuroblastoma NaB2 cell line was used. 24 cell culture containers were used, and 4 different groups were created based on the duration of the RF. The durations of RF application were 180 seconds (sec), 360 secs, and 540 secs in the first, second and third groups, respectively. The fourth group was not underwent RF application and considered as a control group. Each of these groups were divided into four sub-groups as CRF at 40 °C, PRF at 40 °C, CRF at 60 °C, PRF at 60 °C. Steroid was applied in one of each cell line of the control group and the first group (180 sec), and the effect of steroid on the lesion were investigated. After RF applications, iNOS, eNOS, and TUNNEL staining were performed. Phase contrast microscope images were transferred to a computer, and morphometric analyses were performed.

Results. A significant cell loss was observed as a result of the use of RF application for 540 secs at 40 °C. It was proven that significant cell death occurred with the application for 360 secs at 40 °C, and this was more pronounced with the use of CRF. It was demonstrated that the rate of cellular death was lower by approximately one-third of the culture container, and they generally had a healthy appearance with the application for 180 secs at

40 °C. This appearance was found to be more evident in the PRF application than the CRF applications. It was found that the cells in the 180 secs at 60 °C group were affected by a similar level that of 360 sec groups and that this influence was more pronounced in CRF application.

When the relationship between the inhibition of neuritis caused by RF applications and oxidative stress, and the presence of apoptosis mechanism brought by this relationship were investigated, the basal level of iNOS and eNOS media were detected and a small number of apoptotic cells were found in the control group. There is a marked increase in the presence of the NOS with the increase in RF duration, accompanied by an increase in apoptotic cells. This effect was found to be more pronounced with the CRF application when compared with the PRF application.

In morphometric analyses, it was found there is a significant increase in cell death with increasing RF durations ($p<0.001$), but not in the apoptotic cells. The amount of cell death was lowest with the application for 180 secs at 40 °C, and the application at 60 °C caused a significant increase in toxic effect ($p<0.05$), quite significant level of inhibition of neuritis occurred in CRF application ($p<0.001$). While similar results were available for iNOS and eNOS, the least apoptotic effect was found to be with the CRF applications in TUNNEL staining.

Conclusion. In conclusion, the toxic effect was increased with the increasing duration and temperature in RF applications, a significant damage occurred in CRF applications, and this damage can be lessened but not eliminated with PRF application. Steroid application was found to have no in vitro protective effect.

Keywords: Conventional Radiofrequency, Pulse Radiofrequency, Neuronal Culture Cells

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ANDERSEN-TAWİL SENDROMLU GEBEDE ANESTEZİ YÖNETİMİ

Gülay OK¹, Taner AKIN¹, Koray ERBÜYÜN¹, Demet AYDIN¹

Gönderim Tarihi / 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D., Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gülay OK, e-mail: gulayok@gmail.com.

Öz

Amaç: Andersen-Tawil Sendromu (ATS), konjenital uzun QT sendromlarının bir formudur. KCNJ2 genindeki mutasyona bağlı olarak bu gen tarafından kodlanan hücre membranındaki voltaj duyarlı potasyum kanalında meydana gelen fonksiyon kaybına bağlı olarak semptomların geliştiği bildirilmiştir. Bu nadir görülen genetik hastalık kardiyak disritmi, periyodik paralizi ve dismorfik yapı ile karakterizedir. Fizik muayene bulgusu olarak; hipertelorizm, pitosis, hipoplastik mandibula, mikrognati, sindaktili, düşük kulak seviyesi ve kısa boy bildirilmektedir. Bu sendromda gözlenen kardiyak manifestasyonlar ventriküler aritmi, uzun QT aralığı, anormal U dalga paterni ve ani kardiyak arresttir.

Olgu: Yirmisekiz yaşında, Andersen-Tawil sendromu tanılı gebenin özgeçmişinde bir kez genel anestezi altında sezaryen operasyonu öyküsü olduğu, başka yandaş hastalığının bulunmadığı öğrenildi. Gebeliğinin 37.hafta 2.gününde olan olguya sezaryen operasyonu planlandı. Olguya elektrokardiyogram, invazifarteryel kan basıncı, pulse oksimetri ve end-tidal CO2 monitörizasyonu uygulandı. Genel anestezi planlanan olguya, üç dakika preoksijenizasyonu takiben de 1 mcg/kg fentanyl, 2 mg/kg propofol ve 1mg/kg rokuronyum uygulandı. Videolarinoskop kullanılarak 6.5 numara endotrakeal tüp ile entübe edildi. Operasyon bitimini takiben nöromuskuler blok 2 mg/kg sugammadex ile antagonize edildi. Operasyon sonrası ilk gün hemodinami ve ritim takibi amacıyla postoperatif yoğun bakım ünitesinde izlendi. Postoperatif 3.gün anne ve bebeği taburcu edildi.

Tartışma: Andersen-Tawil sendromu nadir görülen bir genetik hastalıktır. Kardiyak aritmiler, gelişim anomalileri ve periyodik paralizi gözlenir. Sıklıkla görülen EKG bulguları, uzun QT aralığı, polimorfik ventriküler taşikardi, multifokal prematür ventriküler vurulardır. Bu hastalar dismorfik yapıları sonucu ventilasyon ve entübasyon güçlüğü ile ani kardiyak arrest riskinden dolayı yüksek riskli hasta grubunda bulunmaktadır.

Sonuç: Andersen-Tawil sendromlu olgulara genel anestezi uygulanması planlanıyorsa kardiyak ve havayoluna dair riskler açısından zor hava yolu hazırlığı yapılmalı, invazif arter monitörizasyonu eşliğinde anestezi uygulanmalı ve olası fibrilasyon riskine karşı defibrilatör hazır bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Andersen-Tawil sendromu, Genel anestezi, Sezaryen.

ABSTRACT

Aim: Andersen-Tawil Syndrome (ATS) is a form of congenital long QT syndrome. It has been reported that symptoms develop due to the loss of function in the voltage-sensitive potassium channel on the cell membrane, which is encoded by this gene due to the mutation in the KCNJ2 gene. This rare genetic disease is characterized by cardiac dysrhythmia, periodic paralysis and dysmorphic structure. Hypertelorism, pitosis, hypoplastic mandibula, micrognathia syndactyl, low earlevel and short stature are reported as physical examination findings. The cardiac manifestations observed in this syndrome are ventricular arrhythmia, long QT interval, abnormal wave pattern and sudden cardiac arrest.

Case: A 28-year-old woman with ATS was diagnosed with a history of cesarean section under general anesthesia and no other comorbid disease. Cesarean operation was planned for the case which was on the 2nd day of the 37th week of pregnancy. Electrocardiogram, invasive arterial blood pressure, pulse oximetry and end-tidal CO2 monitoring were applied. The patient under general anesthesia was treated with 1 mcg /kg fentanyl iv, 2mg/kg propofol and 1 mg/ kg rocuronium following three minutes of preoxygenation. Patient was intubated with videolarinoskop by using 6.5 number endotracheal tube. Following the end of the operation, the neuromuscular block was antagonized with 2mg/kg sugammadex. On the first day after the operation, the patient was followed in the postoperative intensive care unit for hemodynamics and rhythm follow-up. Postpartum 3rd day mother and baby were discharged.

Discussion: Andersen-Tawil syndrome is a rare genetic disorder. Cardiac arrhythmias, development anomalies and periodic paralysis are observed in these cases. Frequent ECG findings, long QT interval, polymorphic ventricular tachycardia, multifocal premature ventricular fibrillation. These patients are in high-risk group of patients' due to the risk of sudden cardiac arrest with end-ventilation and intubation difficulty.

Conclusion: If general anesthesia is planned for ATS, difficult airway preparation should be done in terms of the risks for cardiac and airway, anesthesia should be performed in the presence of invasive arterial monitorization and a defibrillator should be available against possible fibrillation risk.

Keywords: Andersen-Tawil syndrome, General anesthesia, Caesarean section.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

WOLFF PARKİNSON WHITE SENDROMLU GEBEDE SEZARYEN OPERASYONUNDA ANESTEZİ YÖNETİMİ

Gülay OK¹, Onur KUMCU¹, Koray ERBÜYÜN¹, İdil TEKİN¹

Gönderim Tarihi / 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon A.D., Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gülay OK, e-mail: gulayok@gmail.com.

ÖZ

Amaç: Wolff Parkinson White (WPW) sendromu anormal iletim yolu ile karakterize nadir görülen bir ventriküler preeksitasyon sendromudur. Hastalığın karakteristik elektrokardiyografik (EKG) bulguları, kısa PR aralığı (0.12 saniye), delta dalgalarının varlığıdır. Biz bu olgu sunumunda sezaryen uygulanan WPW sendromlu gebede anestezi yönetimini sunmayı amaçladık.

Olgu: Yirmiyedi yaşında, 38 hafta+3 günlük gebe olgunun preanestezik değerlendirmesinde daha önce spinal anestezi altında komplikasyonsuz sezaryen operasyonu geçirdiği, yaklaşık 1 ay önce WPW sendromu tanısı aldığı ve propafenon 150mg 3x1 kullandığı saptandı. Kardiyoloji konsültasyonunda EKG'de delta dalgalarının mevcut olduğu, ekokardiyografisinde kalp boşluklarının ve duvar kalınlıklarının normal sınırlarda olduğu, herhangi bir kapak yetmezliği bulunmadığı, ejeksiyon fraksiyonu%63 tespit edildi. Kalp atım hızı: 88 atım/dk, tansiyon arteriyel (TA):80/50 mmHg, SpO₂%100 olarak ölçüldü ve olgu sol tilt pozisyonuna alındı. Takiben invaziv arter monitörizasyonu yapıldı. Anestezi induksiyonunda 1 mg/kg propofol, 2mg/kg ketamin, 1 mcg/kg fentanyl ve 0.6 mg/kg rocuronium uygulandı. Anestezi idamesi %50oksijen, %50N₂O ve % 1.5sevofluran ile sağlandı. Olgunun induksiyon sonrası delta dalgalarının devam ettiği görüldü. Anestezi induksiyonunu takiben 5 dakika sonra 1. Dakika APGAR skoru 5 olan erkek bebek doğurtuldu. Pozitif basınçlı ventilasyon sonrası bebeğin spontan solunumu yeterli hale geldi ve 5. Dakikadaki APGAR skoru 9 olarak değerlendirildi. Operasyon boyunca delta dalgalarının devam ettiği gözlemlendi; ancak bradikardi/taşikardi veya hipo/hipertansiyon gözlenmedi. Vital bulgularının stabil olması üzerine olgu postpartum 1. Günde taburcu edildi.

Tartışma: Wolff-Parkinson-White iletimi, anatomik ve elektrokardiyografik olarak tanımlanan ilk preeksitasyon sendromudur. WPW sendromunda delta dalgası, geniş QRS ve kısa PR aralığı ile karakterizedir. Delta dalgasını, ventriküllerin erken uyarılan bölgeleri oluşturur. Genel anestezi induksiyonunda uygulanan propofol, aksesuar yolağın refraktör periyodu üzerine etkisi olmadığı için tercih edilmektedir. Sevofluran ve rocuronium optimal hemodinamik stabiliteye neden olur ve AV nod üzerine etkisi yoktur. Fentanilin de aksesuar yolak üzerine etkisi yoktur. Atropin, glikopirolat ve ketamin taşikardiyi presipite ettiğinden önerilmez. Ancak gebe olan olgumuzda hipotansiyonun mevcudiyeti nedeniyle propofol ile birlikte 2 mg/kg ketamin IV uygulandı ve peroperatif hemodinami stabil seyretti.

Sonuç: Sezaryen operasyonu planlanan WPW sendromlu olgularda anestezi yönetimindeki en önemli problem aksesuar yoldan kaynaklı taşiaritmilerin ortaya çıkması olasılığıdır. Bu nedenle sempatik aktivasyona yol açmayacak ve optimal hemodinamik stabiliteyi sağlayacak anestezi ajanlar tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Wolff Parkinson White sendromu, Sezaryen, Anestezi

ABSTRACT

Aim: Wolff Parkinson White (WPW) syndrome is a rare ventricular preexcitation syndrome characterised with abnormal conduction pathway. Characteristic ECG findings of the syndrome are short PR interval (<0.12 seconds), wide QRS complex (>0.12 seconds) and presence of delta waves. We aimed to present anesthesia management of a pregnant patient with WPW syndrome undergoing caesarean section in this case report.

Case: A 27-year-old, 38weeks and 3 days gestation patient was evaluated before caesarean section. The patient had undergone a caesarean section under spinal anesthesia. She diagnosed with WPW syndrome before one month and had been under propafenone 150 mg 3x1 medication. She was counseled to cardiology consultant and it revealed presence of delta waves in her ECG. In the operating room heart rate of 88beats per minute, blood pressure of 80/50mmHg and SpO₂:100% were recorded and patient was taken to left tilt position. Invasive arterial cannulation was performed. Anesthesia induction was carried out by using 1 mg/kg propofol, 2mg/kg ketamine, 1mcg/kg fentanyl and 0.6 mg/kg rocuronium. 50% oxygen, 50% N₂O and 1.5% sevoflorane were used in the maintenance of anesthesia. After the induction, presence of delta waves was observed. After 5 minutes from the induction of anesthesia, a baby boy was born. 1. minute APGAR score was 5 and after positive pressure ventilation his spontaneous breathing become sufficient and 5. minute APGAR score was 9. During the operation presence of delta waves was observed to continue, however neither brady/tachycardia nor hypo/hypertension were observed. Patient was discharged from the hospital on the first postoperative day.

Discussion: Wolff ParkinsonWhite is a preexcitation syndrome of which conduction was described anatomical and electrocardiographical firstly. WPW syndrome is characterised with delta wave, wide QRS complex and short PR interval. Early excited parts of the ventricle form the delta wave. Propofol which is used in general anesthesia induction is preferred because it has no effect on refractor period of the accessory pathway. Sevoflorane, fentanyl and rocuronium provide optimal hemodynamic stability and they have no effect on atrioventricular node. Atropine, glycopyrrolate and ketamine are not recommended as they precipitate tachycardia. However, in our case, due to the presence of hypotension 2 mg/kg ketamine was administered with 1 mg/kg propofol and her perioperative hemodynamics was observed stable.

Conclusion: the problem of anesthetic management of WPW cases undergoing caesarean section is the possibility of tachyarrhythmias deriving from the accessory pathway. Therefore, anesthetic agents which provide optimal hemodynamic stability and do not cause sympathetic activation should be preferred.

Keywords: Wolff Parkinson White syndrome, Caesarean section, Anesthesia.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİDE OSTEOPOROTİK VERTEBRA KOMPRESYON FRAKTÜR RİSKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Elif Evrim EKİN¹, Muhittin Emre ALTUNRENDE²

Gönderim Tarihi / Received: 26.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 8.05.2017

¹GOP Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji, İstanbul Türkiye

²GOP Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroşirürşi, İstanbul Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Elif Evrim EKİN, e-mail: drelifevrimekin@gmail.com

ÖZ

Amaç: Farklı nedenlerle çekilmiş nonkalibre Bilgisayarlı Tomografi (BT)'de vertebra dansitesini ölçerek, artmış osteoporotik vertebra fraktür (OVF) riskini değerlendirmeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Etik kurul onayı alınmış olup bir retrospektif vaka-kontrol çalışmasıdır. OVF saptanan 49 hasta ve yaş uyumu dikkate alınarak fraktür saptanmayan 50 hasta incelendi. Tüm çekimlerde BT 128 slices (Optima CT660, GE Healthcare; USA) kullanıldı. Tüm ölçümler kemik penceresinde vertebra santralinden geçen transvers kesitlerde yapılmıştır (L5-T10) ve her bir vertebra için ortalama Hounsfield units (HU) değeri kaydedilmiştir.

Bulgular: Vertebra dansitesi, OVF saptanan grupta, tüm seviyelerde kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı daha azdı ($P<0.001$ T-test). 100 HU üzerinde dansite ölçümü yapılan hiçbir hastada OVF saptanmadı.

Sonuçlar: BT'de vertebra trabekuler dansite ölçümü, osteoporotik kompresyon fraktür riskini ortaya koyan, kolay ve ek maliyet gerektirmeyen bir yöntemdir. Farklı amaçlarla da çekilmiş olsa, nonkalibre BT'lerde, osteoporotik vertebra fraktürü riski değerlendirilmelidir. 100HU altı vertebra dansite değerleri OVF açısından yüksek risk taşımaktadır. Vertebra fraktürü ayırıcı tanısında, 100HU üstü değerler OVF'den uzaklaştırır, bu hastalar patolojik fraktür açısından incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Osteoporotik kompresyon fraktürü, Bilgisayarlı tomografi, Osteoporoz, Dansite

ABSTRACT

Aim: We aimed to evaluate the increased risk for OVF by measuring vertebral density on non-calibrated Computed Tomography (CT).

Material and Methods: This is a retrospective case-control study approved by the ethics committee. 49 patients with OVF and 50 patients without fractures from the same age group were evaluated. CT 128 slice (Optima CT660, GE Healthcare; USA) was used in all scans. All measures were taken from transverse sections passing through the center of vertebra (L5-T10), and an average Hounsfield units (HU) value was recorded for each vertebra.

Results: Vertebral density was statistically lower on all levels in OVF group, compared to the control group ($P<0.001$). OVF was not detected in any of the patients with a density measure higher than 100HU.

Conclusions: Vertebral trabecular density measure on CT is an easy method that provides the risk of osteoporotic compression fracture, without requiring additional costs. Vertebral density values below 100HU have a great risk in terms of OVF. In the differential diagnosis of vertebral fracture, values over 100HU decrease the possibility of OVF, and these patients should be evaluated for pathological fracture.

Keywords: Osteoporotic compression fracture, Computed tomography, Osteoporosis, Density

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

RİSKLİ GEBELİĞİ OLAN VE OLMAYAN KADINLARIN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARI VE PRENATAL BAĞLANMA DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Emre YANIKKEREM¹, Sema ÜSTGÖRÜL¹, Özge BAYDAR¹, Merve ÖZNOHUT²

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özge BAYDAR, e-mail: ozgebydr_19@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Gebelerin stresle baş etme ve prenatal bağlanma durumlarını değerlendiren çalışmalar bulunmasına rağmen, riskli olan ve olmayan gebelerin karşılaştığı sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışma riskli gebeliği olan ve olmayan kadınların stresle başa çıkma tarzları ve prenatal bağlanma düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte olan bu araştırma Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi'nde yapılmıştır. Çalışma Şubat 2016-Ocak 2017 tarihleri arasında araştırmayı kabul eden 273 gebe (riskli gebelik=140, normal gebelik=133) ile yürütülmüştür. Gebelerin Tanıtıcı Özellikleri Soru Formu, Prenatal Bağlanma Envanteri, Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği ve Sağlık Bakanlığı'nın Gebelikte Risk Faktörleri Değerlendirme Formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 15.0 paket programında yüzdelik dağılımlar, ki-kare, bağımsız gruplarda t testi ve korelasyon kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Gebelerin %60.4'ü 17-29 yaş arasında, %36.3'ü ilk gebeliğe sahip, %15.0'i istenmeyen gebeliğe sahip, %22.3'ü gebeliğinde hastalık geçirmiş ve %51.3'ü riskli gebedir. Riskli gebelerin prenatal bağlanma ölçek puanı (42.5±10.5), risksiz gebelerden (38.9±10.4) yüksek bulunmuştur (p<0.05). Stresle başa çıkma tarzları ölçek puanı açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Sonuçlar: Riskli gebeliği olan kadınların prenatal bağlanma ölçek puanlarının yüksek olması kadınların kaybetme korkusu nedeniyle bebeklerine daha çok bağlandıklarını düşündürmektedir. Tüm gebe kadınların prenatal bağlanma ve stresle baş etme durumlarının sağlık profesyonelleri tarafından değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Riskli Gebelik, Prenatal Bağlanma, Stresle Baş etme

ABSTRACT

Aim: Although studies evaluated stress coping and prenatal attachment of pregnant women, there were limited studies about comparing normal or risky pregnancies.

Material and Methods: The cross-sectional study carried out in Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital. This study was conducted with 273 (risky pregnancy=140, normal pregnancy=133) pregnant women who volunteered to participate in the study between February 2016 and October 2017. Characteristics of pregnant women questionnaire, Scale of the Ways to Cope with Stress, Prenatal Attachment Inventory and Risk Factors in Pregnancy Form which was developed by Turkish Ministry of Health were used to the study. Frequency distribution, the chi-square and independent t test were performed to evaluate data by using SPSS 15.0 program

Results: Overall, 60.4% of women were in the 17-29 age groups, 36.3% of pregnant women were primigravida, 15.0% had unwanted pregnancies, %22.3 had diseases during pregnancy and 51.3% had risky pregnancy. Women who had risky pregnancy had higher score of Prenatal Attachment Inventory than healthy pregnant women (p <0.05). According to Scale of the Ways to Cope with Stress scores, there was no statically significant relationship between two groups (p>0.05).

Conclusions: The high prenatal attachment scale scores of women with risky pregnancy suggests that women were attached strongly their babies' due to fear of losing. It is so important that health professionals should evaluate stress coping strategies and prenatal attachment of pregnant women.

Keywords: Pregnancy, Risky Pregnancy, Prenatal attachment, Coping with Stress

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KATETERE BAĞLI KAN DOLAŞIMI ENFEKSİYONU: 5 YILLIK PROFİL

Meltem CEVİKKAN, Semra KURUTEPE, Mine Çetin BALIKCI, Hörü GAZİ

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra Kurutepe e-mail: semrakurutepe@gmail.com

ÖZ

Amaç: Kateterle ilgili kan dolaşımı enfeksiyonu (KİKDE), intravenöz kateterden kaynaklanan bakteriyemi varlığı olarak tanımlanır. Kan dolaşım enfeksiyonları (KDE) European Prevalence of Infection in Intensive Care (EPIC) çalışmasında %12'lik sıklıkla tüm hastane enfeksiyonları içinde en sık karşılaşılan dördüncü enfeksiyon olarak belirlenmiştir.

Bu çalışmada, Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD, bakteriyoloji laboratuvarında Ocak-2012 – Aralık 2016 tarihleri arasında 3 yıllık kateter ve periferik kan kültürlerinin değerlendirilerek, bakteriyemi olgularında primer ve katetere bağlı bakteriyemi (kan dolaşımı enfeksiyonu) oranları, izole edilen etkenler arasındaki farklılıklar ve antimikrobiyal duyarlılıkları araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Ocak-2012 – Aralık 2016 tarihleri arasında 5 yıllık dönemde laboratuvarımıza gönderilen kateter ve periferik kan kültürü örnekleri BACTEC FX (Becton-Dickinson, ABD) otomatize sistemi kullanılarak 7 gün süre ile inkübe edilmiştir. Üreme saptanan kan kültür şişelerinden %5 koyun kanlı agar ve Eozin Methylene Blue agar besiyerlerine pasaj yapılarak 35°C, 24 saat inkübe edilmiştir. İnkübasyon sonunda plaklarda üreyen izolatlar konvansiyonel mikrobiyolojik yöntemler ve otomatize identifikasyon sistemi (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) ile tanımlanmıştır. İzolatların antibiyotik duyarlılıklarının belirlenmesi EUCAST önerileri doğrultusunda disk difüzyon yöntemi veya otomatize duyarlılık sistemi (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Ocak-2012 – Aralık 2016 tarihleri arasında 5 yıllık periyotta toplam 473 kateter kan kültür örneği gönderilmiş olup, 454 (%96) olguda eşlik eden kan kültür örneği olup 19 (%4) 'unda gönderilmemiştir. Periferik kan kültür örneği gönderilmeyen 19 örnek dışlandığında 454 kateter kan kültür örneğinin 268 (%59)'inde üreme saptanmış, 186 (%41) üreme olmamıştır. Kateter kültüründe üreme olan 268 olgunun 153 (%33.7)'ünde eşlik eden kan kültüründe üreme olmuş, bunlarında 112 (24.7)'inde kateter üremesi periferik üremeden >2 saat saptanmış olup, bu olgular katetere bağlı bakteriyemi, 115 (25.3)'i kateter kolonizasyonu (perifer üremesi negatif) olarak değerlendirilmiştir.

Katetere bağlı kan dolaşımı enfeksiyonu saptanan 112 olguda en sık etken koagulaz negatif stafilokok (KNS) %29.5 (n=33) olup, sırasıyla %22.3 (25) ile *Acinetobacter baumannii*, %11.6 (13) maya üremesi takip etmektedir. Kateter kolonizasyonu olarak değerlendirilen 115 olguda ise en sık etken %40.9 (47) KNS ve %19.1 (22) *A. baumannii* izole edilmiştir. Hem kolonizasyon hemde katetere bağlı kan dolaşımı enfeksiyonlarından en sık tanımlanan etken KNS suşlarının hiçbirinde vankomisin, teikoplanin ve daptomisin direnci saptanmazken, en yüksek direnç %79.8 ile eritromisinde bulunmuştur.

Sonuç: 2012 –2016 yılları arasında 5 yıllık dönemde 454 kateter uygulamasının kültür sonuçları değerlendirildiğinde olguların % 24.7 'inde katetere bağlı bakteriyemi/kan dolaşım enfeksiyonu tanımlanmıştır. En sık etken KNS ve *A. baumannii* izole edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kateter, Kan dolaşım enfeksiyonu, Epidemiyoloji

ABSTRACT

Aim: Catheter-related bloodstream infection (CRBSI) is defined as the presence of bacteremia originating from an intravenous catheter. Blood stream infections (BSI) has been detected as the fourth hospital infection with the prevalence of 12% in European Prevalence of Infection Intensive Care (EPIC) study. It has been reported that 85% of hospital based primary BSIs are due to catheters, especially central venous catheters.

In this study, it was aimed to evaluate catheter and blood cultures and isolated bacteria and antimicrobial sensitivity of bacteremia due to catheters in Bacteriology Laboratory of Department of Microbiology, Hafsa Sultan Hospital -Celal Bayar University, between January 2012 and December 2016.

Material and Methods: Catheter and blood cultures admitted to our laboratory were incubated by BACTEC FX (Dickinson, ABD) automatized system for 7 days. Passages were performed on 5% sheep blood agar and eozine methylene blue agar from growing specimens and they were incubated at 35°C for 24 hours. After incubation, growing isolates were examined by colony morphology, gram stain, catalase test, coagulase test (drySPOT-Staphytest plus, Oxoid, UK) and defined by automatized identification system (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System). On determination of antibiotic sensitivity, disk diffusion method or automatized sensitivity system (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) were used according to EUCAST. For the diagnosis of catheterization based blood stream infections (BSI); over 2 hours' earlier growth on blood culture obtained from catheter compared with peripheral blood culture has been reported as criteria. Colonisation of catheter; 1. Over 2 hours' earlier growth on blood culture obtained from catheter compared with peripheral blood culture (the same bacteria/ the same antibiotic profile) 2. Different bacteria isolation in catheter and peripheral blood culture at the same time, 3. While there was growth in catheter, there was no growth in peripheral blood culture has been accepted as criteria. For statistical analysis; x2 test was used on SPSS for Windows version 15.0 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) and p≤0.05 value was accepted as significant.

Results: Between January 2012 - December 2016 for a 5-year period, a total of 473 catheter blood culture samples were delivered. 454 (96%) cases were accompanied by blood culture sample, 19 (4%) have not been sent. When 19 samples without peripheral blood culture were excluded, 268 (59%) of the 454 catheter blood cultures were found to be growth, 186 (41%) were not. At the same time with 268 growth catheter cultures, when peripheral blood cultures were evaluated; 153 (57.1%) had growth, 115 (42.9%) no growth.

Of the 268 (59.0%) cases with catheter culture, 153 had positive blood cultures that 112 (24.7%) were catheter related bacteremia, 41(9.0%) primary bloodstream infection and 115 (25.3%) was assessed catheter colonization.

The most common organisms isolated in patients with catheter-related bloodstream infection were coagulase-negative staphylococci 29.5%, *Acinetobacter baumannii* %22.3, yeast 11.6%. On isolated CNS strains, there were no detected vankomycine, teikoplanine and daptomycine resistance, but there was the highest resistance with erythromycine (79.8%).

Conclusions: When culture results of 454 catheter applications were evaluated in 5-year period between 2012 and 2016, 24.7% of catheter-related bacteremia / blood circulation infection were defined. The most isolated strains were CNS and *A. baumannii*.

Keywords: Catheter, Blood stream Infection, Epidemiology

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİR LUPUS VULGARİS OLGUSU VE DERİ BİYOPSİ ÖRNEKLERİNİN 10 YILLIK MİKOBAKTERİYOLOJİK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Süheyla SÜRÜCÜOĞLU¹, Kamer GÜNDÜZ², Peyker TEMİZ³, Nuri ÖZKÜTÜK¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Süheyla SÜRÜCÜOĞLU, e-mail: suheylasurucuoglu@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Deri tüberkülozu akciğer dışı organ tüberkülozları içinde %1.5 sıklıkta görülür. Ancak HIV enfeksiyonu ve çok ilaca dirençli tüberküloz olgularının artması nedeni ile halen varlığını sürdürmektedir. Lupus vulgarisin basilden yoksun olması laboratuvar tanısını güçleştirir. Bu bildiriye bir lupus vulgaris olgusu sunulacak ve mikobakteriyoloji laboratuvarına deri tüberkülozu ön tanısı ile gönderilen biyopsi örneklerinin geriye dönük 10 yıllık değerlendirme sonuçları özetlenecektir.

Olgu: Tip 2 diabetes mellitusu ve morbid obesitesi olan 61 yaşında kadın hasta altı ay önce burun üzerinde küçük sivilceler şeklinde başlayan ve ardından çoğalarak birleşen kırmızı kabuklu lezyonlar nedeni ile dermatoloji polikliniğine başvurdu. Lezyondan alınan biyopsi örneğinin histopatolojik incelemesinde dermiste non-kazeifiye granülomatöz reaksiyonu görüldü ve granülomatöz dermatit olarak değerlendirildi. Hastanın öyküsünde üç kardeşinin de akciğer tüberkülozundan öldüğü öğrenildi. Hastanın akciğer grafisi normal olarak değerlendirildi. Balgamin mikobakteriyolojik incelemesinde mikobakteri saptanmadı. Deri biyopsi örneğinin mikobakteriyolojik incelemesinde EZN boyama ile aside dirençli basil izlenmedi, PCR ise (Xpert MTB/RIF testi) çok düşük pozitif olarak sonuç verdi. Hastaya dördümlü antitüberküloz tedavi başlandı. BACTEC 960 kültür sisteminde 22. Günde *Mycobacterium tuberculosis* kompleks üredi. Etkenin birinci seçenek antitüberküloz ilaçlara duyarlı olduğu belirlendi. Hastanın lezyonları altı aylık tedavi sonucunda tamamen geriledi. Lupus vulgaris deri tüberkülozunun en sık görülen formudur. Deri lezyonları genellikle yüzü, ekstremiteleri veya oral mukozayı etkiler. Diabetes mellitus akciğer tüberkülozu için önemli bir risk faktörüdür. Dünya çapında diabetes mellituslu hasta sayısı artmaktadır ve tüberküloz olgu yükü en fazla olan 22 ülkede yaşayan insanların %2-9'si diabetiktir. Literatürde deri tüberkülozu ve diabetes mellitus komorbiditesi %14 sıklıkta bildirilmiştir. Bu nedenle diabetik hastalarda ortaya çıkan deri lezyonlarının ayırıcı tanısında tüberküloz düşünülmeli ve histopatolojik inceleme yanı sıra kesin tanı için mutlaka mikobakteriyolojik inceleme de yapılmalıdır. Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikobakteriyoloji Laboratuvarının 2007-2016 yılları arasındaki kayıtları geriye dönük incelendiğinde toplam 15750 örneğin 6796'sının (%43) pulmoner, 8954'ünün (%57) ise ekstrapulmoner olduğu belirlenmiştir. Ekstrapulmoner örneklerin 38'i (%0.4) deri biyopsi örneğidir. Son 10 yıl içinde incelenen 38 deri biyopsi örneğinin üçünde hem kültür hem de PCR ile *Mycobacterium tuberculosis* kompleks saptanmıştır. Klinik ön tanısı lupus vulgaris olan, bu nedenle deri biyopsisi alınarak mikobakteriyoloji laboratuvarına çalışılmak üzere örnek gönderilen hastaların son tanısı ve olgu sayıları şöyledir; dermatit (11), granülomatöz enflamasyon (10), malign lenfoma (3), lupus eritematozis (Özel Sayı), sarkoidoz (1), pyoderma gangrenozum (1), karbonkül (1), vaskülit (1), skuamöz hücreli karsinom (1), dermatofibrom (1), hipereozinofilik sendrom (1), folliküler keratoz (1) ve deri layşmaniazisi (1). Deri örneklerinin tümünün EZN boyalı mikroskopik incelemesi negatif bulunmuştur.

Sonuçlar: Laboratuvarında incelenen deri örneklerinin sayısı yeterli olmamakla birlikte PCR'in tanıda altın standart yöntem olan kültür sonuçları ile uyumlu sonuç vermesi deri tüberkülozu tanısında moleküler yöntemlerin güvenilir olduğunu düşündürmektedir. Ancak mikrobiyoloji laboratuvarlarında kullanılan her yöntemin olumlu ve olumsuz yönleri vardır. Bu nedenle deri tüberkülozunun tanısında en doğru yaklaşım klinik, histopatolojik ve mikobakteriyolojik olarak multidisipliner olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lupus vulgaris, Diabetes mellitus, Tanı, Kültür, PCR

ABCSTRCT

Aim: Cutaneous tuberculosis is present in 1.5% of cases in extrapulmonary tuberculosis. However, it has still continued its existence due to the increasing of HIV infection and multidrug resistant tuberculosis. Laboratory diagnosis of lupus vulgaris is difficult because of the fact that it is paucibacillary. In this report, a case of lupus vulgaris will be presented and the results of mycobacteriological evaluation of skin biopsy samples sent to laboratory with pre-diagnosis of cutaneous tuberculosis for 10 years retrospectively will be summarized.

Case: A 61-year-old woman with type 2 diabetes mellitus and morbid obesity applied to the dermatology outpatient clinic six months ago. She complained about the red hyperkeratotic lesions on the nose starting with small folliculitis and then multiplying and converging. The histopathologic examination of the skin biopsy revealed non-caseified granuloma reaction in the dermis and the diagnosis was granulomatous dermatitis. In the patient's history, it was learned that three of her siblings died from pulmonary tuberculosis. The X-ray of the patient's lung was normal. There were no acid-fast bacteria in her sputum and skin biopsy sample with the EZN stain. But PCR (Xpert MTB/RIF assay) was yielded very low positive. Antituberculous therapy with four drugs (rifampicin, isoniazid, pyrazinamide and ethambutol) was started. *Mycobacterium tuberculosis* complex grew in the BACTEC960 culture system on the 22. Day. It was determined that the agent was susceptible to the first line antituberculous drugs. The lesions of the patient were completely regressed as a result of six months of therapy.

Lupus vulgaris is the most common form of cutaneous tuberculosis. Skin lesions usually affect the face, extremities or oral mucosa. Diabetes mellitus is an important risk factor for tuberculosis. The number of patients with diabetes mellitus is increasing worldwide and 2-9% of people living in 22 countries with the highest case burden of tuberculosis have diabetes mellitus. Cutaneous tuberculosis and diabetes mellitus comorbidities in the literature were reported at a frequency of 14%. Therefore, tuberculosis should be considered in the differential diagnosis of skin lesions that occur in diabetic patients and histopathologic examination as well as mycobacteriological examination must be done for definitive diagnosis.

When the records of the Mycobacteriology Laboratory of Manisa Celal Bayar University Faculty of Medicine between 2007 and 2016 were examined retrospectively, it was determined that 6795 (43%) of the total 15750 samples were pulmonary and 8954 (57%) were extrapulmonary. Thirty-eight of the extrapulmonary samples (0.4%) were skin biopsy specimens. *M. tuberculosis* complex was detected in three of the 38 skin biopsy specimens examined both by culture and by PCR over the last 10 years. The final diagnosis of the patients with clinical, histopathological and laboratory examination of the remaining samples were dermatitis (11), granulomatous inflammation (10), malignant lymphoma (3), lupus erythematosus (Özel Sayı), sarcoidosis (1), pyoderma gangrenosum (1), carbuncle (1), vasculitis (1), squamous cell carcinoma (1), dermatofibroma (1), hypereosinophilic syndrome (1), follicular keratosis (1) and cutaneous leishmaniasis (1). Microscopically, EZN stain of all skin samples with were negative.

Conclusions: Although the number of skin specimens examined in the laboratory is not sufficient, the compatible of PCR results with the culture results, which is the gold standard method in the diagnosis, suggests that the molecular methods are reliable for the cutaneous tuberculosis. However, every method used in microbiology laboratories has positive and negative aspects. For this reason, the most accurate approach in the diagnosis of cutaneous tuberculosis should be multidisciplinary.

Keywords: Lupus vulgaris, Diabetes mellitus, Diagnosis, Culture, PCR

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

VANKOMİSİNE DİRENÇLİ ENTEROKOK İZOLATLARINDA DİRENÇ GENOTİPİNİN BELİRLENMESİ

Serkan DALLIOGLU¹, Semra KURUTEPE¹, Hörü GAZİ¹, Mustafa ASCI¹, Talat ECEMİŞ¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra Kurutepe e-mail: semrakurutepe@gmail.com

ÖZ

Amaç: Vankomisine Dirençli Enterokok (VRE) suşları, Türkiye'de ilk bildirildikleri 1998 yılından beri pek çok hastaneden artan sıklıkta rapor edilmektedir. Avrupa ülkeleri ve Amerika Birleşik Devletleri'nde en sık VanA fenotipine rastlanmakta; ülkemizde bildirilen VRE izolatlarının ise, genellikle vanA geni taşıyan *E. faecium* suşları olduğu izlenmektedir. Bu çalışmada Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan hastanesi tıbbi mikrobiyoloji anabilim dalı bakteriyoloji laboratuvarına gönderilen klinik örneklerden izole edilen VRE suşlarında vankomisin direncinin fenotipik ve genotipik yönden araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: İki yıllık dönem boyunca hastanede yatan hastalardan gönderilen çeşitli klinik örnekler (kan, kateter uçları, bronşiyal sekresyon, yaralar, periton sıvısı, idrar) ve rektal sürüntü örnekleri *Enterococcus faecalis* ve *Enterococcus faecium* varlığı açısından araştırılmıştır. İzole edilen vankomisin dirençli enterokok izolatları çalışmaya dâhil edilmiştir. Suşların fenotipik olarak tür tayini ve antimikrobiyal duyarlılıkları konvansiyonel mikrobiyolojik yöntemler ve otomatize identifikasyon sistemi (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) ile saptanmıştır. İzolatlarda vankomisin direnci fenotipik olarak Etest yöntemi ile belirlenmiştir. Suşların vanA, vanB, vanC genlerinin varlığı PCR ile araştırılmıştır.

Bulgular: İki yıllık periyotta toplam 88 vankomisin-dirençli *Enterococcus* (VRE) izolati saptanmıştır. 88 VRE izolatının 50'si rektal swab kültüründen 38'i klinik örneklerden izole edilmiştir. Bu izolatların tümü *Enterococcus faecium* (VREF) moleküler olarak tanımlanmıştır. VREF suşlarının tümünde VanA genotipi saptanmıştır.

Sonuçlar: Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de VRE yayılımı ve direnç tiplerinin izlenmesi hastane infeksiyonlarının önlenmesi açısından önemlidir. Hastanemizde izole edilen tüm VRE izolatlarında genotipik olarak vanA tipi dirence sahip *E. faecium* tanımlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Enterococci, Vankomisin direnci, Genotip, PCR

ABSTRACT

Aim: Vancomycin Resistant Enterococci (VRE) strains are being reported with increasing frequency in many hospitals reported their first since 1998 in Turkey. VanA is the most common phenotype observed in European countries and the United States. In our country, it is usually observed VRE isolates reported that *E. faecium* strains carrying the vanA gene. In this study, it was aimed to investigate the molecular characterization of vancomycin resistance in VRE strains in Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital.

Material and methods: During a two-year period, clinical samples (blood, catheter tips, bronchial secretions, wounds, peritoneal fluid, urine) and rectal swabs collected from hospitalized patients were tested for the presence of *Enterococcus faecalis* and *Enterococcus faecium*. Isolated vancomycin-resistant enterococci isolates were included in the study. Phenotypic species identification and antimicrobial susceptibility of the strains were determined by conventional microbiological methods and automated identification system (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System). Vancomycin resistance was determined phenotypically by Etest method in isolates. Strains were analyzed for the presence of vanA, vanB, vanC genes by multiplex PCR and pulsed-field gel electrophoresis.

Results: A total of 88 clinical isolates vancomycin-resistant Enterococci (VRE) were detected from our hospital during a two-year period. All isolates were found *Enterococcus faecium* (VREF). All isolates of VREF with VanA genotype. Fifty of the 88 VRE isolates were obtained from rectal swab culture.

Conclusion: The spread of VRE and related resistance types' monitorization in our country and the entire world is important to prevent nosocomial infections. During the studies in our hospital, all of the VRE isolates are genotypically defined as *E. faecium* with vanA type resistance.

Keywords: Enterococci, Vancomycin-resistant, Genotypically, PCR

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLARDAKİ ÜST SOLUNUM YOLU ENFEKSİYONLARINDA VİRAL ETKENLERİN SIKLIĞI

Talat ECEMİŞ¹, Sinem AKÇALI¹, Tamar ŞANLIDAĞ^{1,2}

Gönderim Tarihi / Received: 01/05/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08/05/2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji A.D.

²Yakındoğu Üniversitesi Deneysel Araştırma Merkezi, Lefkoşa, K.K.T.C

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Talat ECEMİŞ, e-mail: talat.ecemis@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Üst solunum yolu enfeksiyonların (ÜSYE) çoğunluğu virüsler tarafından meydana gelmektedir ve etkenlerin sıklığı bölgelere göre farklılıklar sergilemektedir. Son yıllarda nükleik asit amplifikasyon testlerindeki gelişmeler ile hastalıkların viral etkenleri eşzamanlı mütipleks olarak tespit edilebilmektedir ve yeni epidemiyolojik verilerin elde edilmesine imkan sağlamaktadır. Biz bu çalışmada bölgemizdeki çocuk hastalarda ÜSYE viral etkenlerini ve oranlarını belirlemek istedik.

Gereç ve Yöntem: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesine son iki yılda başvurmış ve nazofarengeal sürüntü örneklerinden Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvarında, 16 virüs tespit edebilen mütipleks PCR yöntemiyle viral solunum paneli testi (Anyplex II®, Seegene, Güney Kore) çalışılmış çocuk hastaların sonuçları retrospektif olarak incelendi.

Bulgular: Toplam 711 sonuç değerlendirildi. Bunların 381'i (%53,6) pozitif. En fazla tespit edilenler; 135 Rinovirüs (%35,4), 83 respiratuvar sinsisyal virüs B (%21,8), 65 respiratuvar sinsisyal virüs A (%17,1), 29 metapnömovirüs (%7,6). Hastaların 52'sinde (%13,6), multipl etken olduğu görüldü.

Sonuçlar: Bölgemizdeki çocuklarda en sık ÜSYE etkeni olarak rinovirüs tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Üst solunum yolu enfeksiyonu, Çocuk, Virüs

ABSTRACT

Aim: The majority of upper respiratory tract infection (URTI) create by viruses and frequency of agents varies according to regions. In recent years, viral agents of diseases can be detected simultaneously multiplexed due to developments in nucleic acid amplification tests and this allows new epidemiological data to be obtained. In this study, we wanted to determine the viral etiology and rates of URTI in childhood patients in our region.

Material and Methods: The results of pediatric patients who have been applied to Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital and tested viral respiratory panel by multiplex PCR method (Anyplex II®, Seegene, South Korea), which can determine 16 virus analyzed retrospectively.

Results: A total of 711 results were evaluated. Of these, 381 (53.6%) were positive. Most detected; 135 rhinovirus (35.4%), 83 respiratory syncytial virus B (21.8%), 65 respiratory syncytial virus (17.1%) and 29 metapneumovirus (7.6%). In 52 of the patients (13.6%), multiple agents were observed.

Conclusions: The rhinovirus was detected as the most common URTI in children in our region.

Keywords: Upper respiratory tract infection, Children, Virus

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BRUSELLOZ SEROLOJİK TANISINDA ALGORİTMANIN ÖNEMİ

Talat ECEMİŞ¹, Meltem DEMİRDAĞ¹, Sinem AKÇALI¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji A.D.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Talat ECEMİŞ, e-mail: talat.ecemis@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bruselloz, tüm dünyada görülen, Akdeniz ve Ortadoğu bölgelerinde ve Türkiye’de endemik olan zoonotik bir hastalıktır. Hastalığın klinik bulguları özgün olmaması nedeniyle tanısında laboratuvar doğrulamasına ihtiyaç vardır. Brucella bakterilerinin izolasyonunun duyarlılığının düşük olması nedeniyle tanı spesifik antikorlarının serolojik yöntemlerle tespitine dayanmaktadır. Son yıllarda geliştirilen birçok serolojik tanı yöntemine rağmen, Rose Bengal (RB) testi ile taramadan sonra, pozitifliğin tespit edilmesi halinde Standart tüp aglütinasyon tüp (SAT) testi ile doğrulamasının yapılması ve serum antikor titresinin belirlenmesi algoritması önemini korumaktadır. Blokan antikorların varlığından şüphelenilmesi durumunda ise Coombs testi uygulanmaktadır. Bu algoritmanın uygulanması, tanıda zaman avantajı sağlamakta, laboratuvar iş yükünü azaltmakta ve ekonomik açıdan da verimli olmaktadır. Bu çalışmada üçüncü basamak bir sağlık kuruluşunun seroloji laboratuvarında, önerilen tanı algoritması dikkate alınmadan talep edilen SAT testlerinin sonuçlarını ve etkilerini irdelemek istedik.

Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif çalışmada Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Seroloji Laboratuvarı’na Temmuz 2013-Mart 2017 tarihleri arasındaki RB ve SAT testleri kayıtları tarandı, test istekleri ve sonuçları değerlendirildi.

Bulgular: Bu dönemde istenen toplam RB testi istenmiş toplam 5719 serumun 4975’inden (%87.0) aynı anda SAT testi de istendiği tespit edildi, algoritmaya uygun talep edilen test sayısı 744’dü (%13). SAT ile birlikte istenen RB testlerin 258’si (%5.2) pozitif bulunmuş, bu pozitiflerin 192’si (%74.4) SAT testi ile klinik anlamlı titre de ($\geq 1/160$) pozitif bulunmuştur. RB negatif olan 4717 serumdaki anlamlı pozitiflik sayısı 9’dur (%0.2). Önerilen algoritmaya uygun olmayan şekilde fazladan gerçekleştirilen 4717 SAT testi için harcanan zaman yaklaşık 393 saat (aylık yaklaşık 9 saat) olarak hesaplandı ve maliyeti ise 19.800 TL olarak bulundu. Ayrıca her hastanın brusella serolojik testlerinin tamamlanması 24 saat gecikmiş oldu.

Sonuçlar: Brusellozun laboratuvar tanısında önerilen algoritmaya uyulması,, tanıda zaman avantajı sağlamakta, laboratuvar iş yükünü azaltmakta ve ekonomik açıdan da verimli olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bruselloz, Serolojik tanı, Algoritma

ABSTRACT

Aim: Brucellosis is a zoonotic disease which is seen around the World and endemic in countries of Mediterranean and Middle East and Turkey. Because of that symptoms of disease aren’t spesific, it needs confirmation of laboratory in diagnosis. Diagnosis of brucella depends on detection of spesific antibody by serological methods by reason of fact that cultur of brucella has low sensivity. Although there are new methods developed recently, algorithm that includes screening Rose Bengal (RB), if presents positivity, then confirmation by standart aglutination test (SAT) and determination of titre of serum antibody maintains its importance. In case of suspicion about incomplete antibodies, Coombs test is performed by titrating. In this study, we want to evaluate the results and efficiency of SAT test requested ignoring serological algorithm in serology laboratory of third level hospital.

Material and Methods: In this retrospective study, Records of RB and SAT test which peromed in Seroloji Laboratory of Hafsa Sultan Hospital of Manisa Celal Bayar University between in July 2013 and March 2016 was screened, and evaluated requests and results.

Results: In the period, it was found that SAT test was also requested at the same time from 4975 (87.0%) of the total 5719 sera which had been requested for RB tests and the number of test requested with proper algorithm was 744 (13%). Of which, 258 (5.2%) was positive, and of these results 192 was positive in titre of clinical significance ($\geq 1/160$) by SAT test. The number of positive test which is clinically significant among 4717 negative RB sera was only 9 (0.2%). The time consumed for extra 4717 tests which were peromed without fitting the algorithm was calculated about 393 hours (about 9 hours per month) and overspending for these tests was found 19.800 TL. n addition, the completion of each patient’s results was delayed by 24 hours.

Conclusions: Adhering to the algorithm proposed in the laboratory diagnosis of brucellosis gives time advantage in diagnosis, reduces laboratory workload and is economically efficient.

Keywords: Brucellosis, Serological diagnosis, Algorithm

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

VANKOMİSİN-DİRENÇLİ ENTEROKOK BAKTERİYEMİ: EPİDEMİYOLOJİ VE ANTİMİKROBİYAL DUYARLILIK

Gizem ADISANLI¹, Semra KURUTEPE¹, Mustafa ASCI¹, Hörü GAZİ¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Semra Kurutepe e-mail: semrakurutepe@gmail.com

ÖZ

Amaç: İlk olarak 1988 yılında tanımlanan *vancomisine dirençli enterokok (VRE)*, günümüzde hastane infeksiyonlarının önemli mortalite ve morbidite nedenlerinden biri olarak saptanmaktadır. Bu çalışmanın amacı; 2015-2016 yılları arasında Celal Bayar Üniversitesi-Hafsa Sultan Hastanesinde Vankomisin-dirençli enterokok kan dolaşımı enfeksiyonlarının (KDE) epidemiyolojisinin araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Laboratuvarımıza gönderilen kan kültürü örnekleri BACTEC FX (Becton-Dickinson, ABD) otomatize sistemi kullanılarak 7 gün süre ile inkübe edilmiştir. İzolatlar konvansiyonel mikrobiyolojik yöntemler ve otomatize identifikasyon sistemi (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) ile tanımlanmıştır. İzolatların antibiyotik duyarlılıklarının belirlenmesi EUCAST önerileri doğrultusunda otomatize duyarlılık sistemi (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) ve vankomisin direnci Etest yöntemi ile belirlenmiştir.

Bulgular: 2015- 2016 yılları arasında kan dolaşımı enfeksiyon ön tanılı toplam 232 kan kültür örneğinde enterokok türü izole edilmiştir. Toplam 232 enterokok üremesinin 124 (%53.4)'ü *Enterococcus faecalis*, 96 (%41.4)'sı *Enterococcus faecium*, 6 (%2.6)'sı *Enterococcus gallinarum*, 4 (%1.7)'i *Enterococcus casseliflavus* ve 2 (%0.9)'sı *Enterococcus avium* olarak tanımlanmıştır. *E. faecalis* suşlarının %5.6'sında vankomisin direnci saptanırken *E. faecium* izolatlarının %21.9 'unda saptanmıştır (p≤ 0.05). Toplam 232 enterokok suşunda enyüksek direnç %68.5 ile kinolonlara saptanırken, yüksek düzey aminoglikozid direnci %39.7 bulunmuştur. En düşük direnç %3.4 ile linezolid ve %5.6 ile tigesikline bulunmuştur.

Sonuçlar: Sonuç olarak ciddi enterokok infeksiyonlarının empirik tedavisinde vankomisin direncinin özellikle *E. faecium* suşlarında dikkate alınması gerektiği ve bu cinse ait suşların duyarlılık profillerinin yakından izleniminin gerekli olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Enterococcus, Vancomisin-dirençli enterokok, Bakteriyemi

ABSTRACT

Aim: Enterococcus species are common in nosocomial bloodstream infection. Vancomycin-resistant enterococci (VRE), first described in 1988, is currently one of the major causes of mortality and morbidity in hospital infections. The aim of this study is to characterize the epidemiology of vancomycin-resistance enterococcal bloodstream infections (BSI) in Celal Bayar University, Hafsa Sultan Hospital between 2015-2016.

Material and Methods: Blood cultures admitted to our laboratory were incubated by BACTEC FX (Dickinson, ABD) automatized system for 7 days. Isolates were examined by conventional microbiological method and defined by automatized identification system (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System). On determination of antibiotic sensitivity automatized sensitivity system (bioMérieux™ VITEK™ 2 Compact System) and Etest (vancomycin resistance) were used according to EUCAST.

Results: A total of 232 Enterococcus strains, 124 (53.4%) *Enterococcus faecalis*, 96 (41.4%) *Enterococcus faecium*, 6 (2.6%) *Enterococcus gallinarum*, 4 (1.7%) *Enterococcus casseliflavus* and 2 (0.9%) *Enterococcus avium* were identified. Vancomycin resistance was detected in 5.6% of *E. faecalis* strains, while 21.9% of *E. faecium* isolates were identified (p≤ 0.05). In the total 232 enterococci strains, the highest resistance was detected in quinolones with 68.5%, while the high level aminoglycoside resistance was found to be 39.7%. The lowest resistance was found with 3.4% linezolid and 5.6% with tigeccycline.

Conclusions: In conclusion, vancomycin resistance should be considered especially in *E. faecium* strains in the empirical treatment of severe enterococcal infections and emphasize the necessity to follow the susceptibility profile of the bacteria.

Keywords: Enterococcus, Vancomycin-resistance enterococcus, Bacteremia

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YARA YERİ ÖRNEKLERİNDEN İZOLE EDİLEN BAKTERİLERİN MİKROBİYOLOJİK SPEKTRUMU VE ANTİMİKROBİYAL DİRENÇ ORANLARI

Gizem ADISANLI¹, Hörü GAZİ¹, Semra KURUTEPE¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji AB, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gizem ADISANLI, e-mail: gizemadisanli11@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı yara örneklerinden izole edilen bakterilerin epidemiyolojisini ve antibiyotiklere direnç oranlarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Laboratuvar verilerine dayalı retrospektif bir çalışma yapılmıştır. Ocak 2015-Nisan 2017 tarihleri arasında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastane'sinin çeşitli kliniklerinden gönderilen yara örnekleri değerlendirmeye alınmıştır. Sık kullanılan antibiyotiklere karşı elde edilen direnç oranları SPPS 15.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: İzole edilen 1158 izolatın 461'i (%40.0) gram pozitif kok, 697'si (%60.0) gram negatif basil olarak belirlenmiştir. Sık izole edilen gram negatif bakteri türleri *Enterobacteriaceae*'ye ait olup, bunların 218'i (%31) *Esherichia coli*, 122'si (%17) *Klebsiella* spp., 44'ü (%6) *Proteus* spp. ve 33'ü (%5) *Enterobacter* spp. olarak tanımlanmıştır. *Enterobacteriaceae* izolatlarına ek olarak *Pseudomonas aeruginosa* 117 (%17) ve *Acinetobacter* spp. 99 (%14) türleri de izole edilmiştir. Gram pozitif koklar arasında en sık görülen patojenler *Staphylococcus aureus* olup 202 (%44), onu Koagülaz Negatif Stafilokok'lar (KNS) 170 (%37), *Enterococcus* spp. 38 (%8) ve *Streptococcus* spp. 48 (%11) izlemiştir. İzole edilen *Streptococcus* türlerinin 14'ü *Streptococcus pyogenes* olarak belirlenmiştir. Türler göre antibiyotik direnç oranlarında büyük farklılıklar gözlenmiştir. İzole edilen *E. coli* suşlarının yaklaşık %50'si, *K. pneumoniae* izolatlarının ise yaklaşık %70'i genişlemiş spektrumlu sefalosporinlere dirençli bulunmuştur. Non fermentatif gram negatif bakterilerde kolistin hariç diğer antibiyotiklere yüksek direnç oranları izlenmiştir. Ancak, *Acinetobacter* izolatlarının büyük bir bölümü tigesikline duyarlı bulunmuştur. *S. aureus* izolatlarının %23'ünü MRSA'ların (Metisilin Dirençli *Staphylococcus aureus*), KNS'lerin %60'ının metisiline dirençli KNS'lerin oluşturduğu gözlemlenmiştir. Vankomisin direnci ise tüm enterokok izolatlarının %10, 5'inde görülmüştür. **Sonuçlar:** Bu çalışmadan elde edilen sonuçların yara enfeksiyonlarının tedavisinde klinisyenlerin doğru antibiyotik seçimine katkı sağlayacağına inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Yara örnekleri, Bakteri, Antibiyotik direnci

ABSTRACT

Aim: The aim of this study was to identify the epidemiology and resistance patterns of bacteria isolated from wound specimens and to determine their antibiotic resistance rates.

Material and Methods: A retrospective laboratory based study was performed. Wound specimens sent from different clinics of Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital from January 2015 to April 2017 were evaluated for bacterial growth. Resistance rates to commonly used antibiotics were analyzed using SPPS 15.0.

Results: Out of total 1158 isolates 461 (40.0%) were gram positive cocci and 697 (60.0 %) were gram negative bacilli. The frequently isolated species of gram negative bacteria belonged to *Enterobacteriaceae* and included *Esherichia coli* 218 (31%), *Klebsiella* spp. 122 (17%), *Proteus* spp. 44 (6%) and *Enterobacter* spp. 33 (5%). In addition to *Enterobacteriaceae* isolates, *Pseudomonas aeruginosa* 117 (17%) and *Acinetobacter* spp. 99 (14%) species were also isolated. Amongst gram positive cocci the most prevalent pathogen was *Staphylococcus aureus* 202 (44%) followed by Coagulase Negative Staphylococci (CNS) 170 (37%), *Enterococcus* spp. 38 (8%) and *Streptococcus* spp. 48 (11%). It is detected that 14 of isolated *Streptococcus* species were *Streptococcus pyogenes*. The antibiotic resistance varied greatly between species. Approximately 50% of *E. coli* and 70% of *K. pneumoniae* isolates were resistant to extend spectrum cephalosporins. The non-fermenting bacteria were highly resistant to antibiotics, but were sensitive to colistin. However, most *Acinetobacter* isolates were sensitive to tygecycline. Methicillin Resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) made up 23% of all *S. aureus* and 60% of all CNS, while vancomycin resistant enterococci composed 10.5 % of all enterococcal isolates.

Conclusions: We hope that the data obtained from this study may help clinicians to establish effective guidelines for antibiotic therapies in various wound infections.

Keywords: Wound specimens, Bacteria, Antibiotic resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KARACİĞER TUTULUMU VE KONVÜLSİYON BİRLİKTELİĞİ; TİP 4 GLİKOJEN DEPO HASTALIĞI

Selçuk YAZICI¹, Özlem KEMER¹, Melike KURTULUŞ ÇOKBOZ¹, Gülce BARANLI¹, Eren ALTUN¹, Demet CAN¹, Sezin AŞIK AKMAN¹

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Balıkesir Sağlık Uygulama Ve Araştırma Hastanesi Balıkesir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özlem KEMER, e-mail: dr.ankozlem85@gmail.com

ÖZ

Amaç: Glikojen depo hastalığı (GDH), glikojen sentezi ya da salınımında görevli enzimlerin yokluğu veya yetersizliği sonucu gelişen, otozomal resesif geçişli karbonhidrat metabolizması bozukluğudur. Hasarlı enzimin metabolik yoldaki lokalizasyonu ile ilişkili olarak farklı GDH subtipleri tanımlanmıştır. Hepatik tutulumlu GDH olgularında hipoglisemi, açlık sırasında hepatik glikojenin glukoz kaynağı olarak kullanılmamasına bağlı olarak gelişen temel semptomdur. Glikojen depo tip 4, erken dönem gelişen siroza; hipogliseminin, renal ve iskelet tutulumunun eşlik edebildiği subtipidir. İki kez afebril konvülsiyon geçirme öyküsü olan, karaciğer enzimlerinde yükseklik nedeniyle başvuran 22 aylık erkek hastada Tip 4 glikojen depo hastalığı tanısı konmuştur.

Sonuçlar: Olgu sunumumuzda, BAUN Hastanesinde ilk kez karaciğer biyopsisi ile tanı alan, 22 aylık erkek hastanın sunumu yapıldı. Tip 4 glikojen depo tanılı hastamız nedeniyle, özellikle etiyojisi aydınlatılmamış konvülsiyon ve büyüme geriliği öyküsü olan, and karaciğer tutulumunun eşlik ettiği çocuklarda glikojen depo hastalıkları gibi metabolik hastalıkların araştırılması gerektiği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Glikojen Depo Hastalığı tip 4, Konvülsiyon, Hipoglisemi

ABSTRACT

Aim: Glycogen storage disease (GDH) is an autosomal recessive disorder of carbohydrate metabolism resulting in the absence or inability of enzymes involved in the synthesis or release of glycogen. Different GDH subtypes have been identified in relation to the metabolic localization of the damaged enzyme. Hypoglycaemia in patients with hepatic impaired GDH is the main symptom due to the inability to use hepatic glycogen as a glucose source during fasting. Glycogen storage type 4, early developing cirrhosis; Hypoglycemia, renal and skeletal involvement. Type 4 glycogen storage disease was diagnosed in a 22-month-old male patient who presented with two episodes of afebrile convulsions due to elevation in liver enzymes.

Conclusions: In our case report, we presented a 22-month-old male patient diagnosed with liver biopsy in BAUN Hospital for the first time. It has been emphasized that metabolic diseases such as glycogen storage diseases should be investigated in children with type 4 glycogen storage, especially children with hepatic involvement who have a history of unexplained aetiology of convulsions and growth retardation

Keywords: Glycogen storage disease type 4, Konvülsiyon, Hypoglycemia

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ALLERJİK YAKINMALARLA BAŞVURAN OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA EV TOZU DUYARLILIĞI

Selçuk YAZICI¹, Soner GÜNEŞ¹, Melike KURTULUŞ ÇOKBOZ¹, Özlem KEMER¹, Gülce BARANLI¹, Sezin AŞIK AKMAN¹, Demet CAN¹

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Balıkesir Sağlık Uygulama Ve Araştırma Hastanesi Balıkesir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özlem KEMER, e-mail: drankozlem85@gmail.com

ÖZ

Amaç: Küresel ısınma ve iklim değişikliklerinin, alerjik hastalıkların prevalansında artışa neden olmasının bir nedeni de aeroallerjen duyarlılığını arttırmasıdır. Zamanının çoğunu evde geçiren okul öncesi yaş grubunda alerjik hastalık sıklığının giderek artmasının nedeni bu yaş grubunda nadir olması beklenen ev tozu duyarlılığının artması olabilir. Araştırmamızda alerjik hastalık yakınmaları ile başvuran okul öncesi çocuklarda deri testi (SPT) ile ev tozu başta olmak üzere alerjen duyarlılıklarının araştırılması amaçlanmıştır

Gereç ve Yöntem: Prospektif kesitsel çalışmada Ekim 2015-Ekim 2016 tarihleri arasında hastanemiz Allerji Polikliniğine başvuran 220 çocuk alınmıştır. SPT de besin (süt, yumurta, balık, buğday, soya, fındık), ev tozu (HDM), hayvan epiteli, küf mantarı, çim/ağaç/yabani ot polen, hamamböceği alerjenleri yer almıştır

Bulgular: 0-2 yaş arası 73, 2-4 yaş arası 59, 4-6 yaş arası ise 88 toplam 220 hastanın yaş ortalaması 2,98 (2,75-3,21) yaş ve 131'i erkektir. Yapılan 220 SPT'nin 123'ü pozitif olup (%55, 9), pozitif olanların %16, 2'si monosensitize, %73, 8'i ise polisensitizedir. Ev tozu duyarlılığı %30, 4 dür. Alerjik Rinit ve/veya astım grubunda SPT pozitifliği %76,3 iken inek sütü alerjisinde(İSA) %50,7, Ürtiker ve Atopik Dermatitte ise %45,8 dir. Ev tozu duyarlılığı ise İSA'da %4,7, Ürtiker ve Atopik Dermatitte %16,6, Alerjik rinit ve/veya astım %55,2 saptanmıştır. Yaş gruplarına göre ev tozu duyarlılığı 0-2 yaşta %16, 2-4 yaşta %28, 4-6 yaşta %48 dir (p<0, 05).

Sonuçlar: Beş yıl önce ülkemizden sadece solunum yolu alerjileri ile gelen aynı yaş grubundaki çocuklarda %3, 5 olarak bildirilen ev tozu duyarlılığı çalışmamızda 10 kat fazla bulunmuştur. Bu artışın coğrafik özellikler başta olmak üzere nedenlerinin diğer bölgelerimizde ve daha geniş sayıda çalışmalarla araştırılması gerektiği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: İnhalen alerjen duyarlılığı, Küresel Isınma, Ev tozu alerjisi

ABSTRACT

Aim: One of the reasons why global warming and climate changes cause an increase in the prevalence of allergic diseases is that they increase the sensitivity of aeroallergens. The increasing frequency of allergic diseases in the pre-school age group, which at most of the time it is at home, may be due to an increase in household susceptibility, which is rarely expected in this age group. In our study, it was aimed to investigate allergen sensitivities, especially skin prick test (SPT) and house dust, in pre-school children with allergic disease complaints

Material and Methods: In the prospective cross-sectional study, 220 children who applied to our Allergy Clinic between October 2015 and October 2016 were enrolled. SPT also includes food allergies (milk, eggs, fish, wheat, soy, peanut), house dust (HDM), animal feathers, mold mushroom, grass / tree / weed pollen, cockroach allergens.

Results: The average age of the 220 patients is 2.98 (2.75-3.21) years and 131 is the male. Of the 220 SPTs that were made, 123 were positive (55.9%), 16.2% were positively monosensitized and 73.8% were polysensitized. Household sensitivity is 30.4%. SPT positivity was 76.3% in allergic rhinitis and / or asthma group, 50.7% in cow milk allergy (İSA) and 45.8% in urticaria and atopic dermatitis. Household susceptibility was 4.7% in İSA, 16.6% in Urticaria and Atopic Dermatitte, and 55.2% in Allergic rhinitis and / or asthma. According to age groups, house dust sensitivity was 16% in 0-2 years, 28% in 2-4 years, 48% in 4-6 years (p <0,05).

Conclusions: Five years ago, children in the same age group with only respiratory allergies reported a household respiratory sensitization rating of 3.5%, 10 times more in our study. It is thought that the reasons for this increase, especially geographical features, should be investigated in other areas and in a larger number of studies.

Keywords: Inhaled allergen sensitivity, Global warming, House dust allergy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YATAN HASTALARIN KAN KÜLTÜRLERİNDEN İZOLE EDİLEN DİRENÇLİ GRAM NEGATİF BAKTERİLERİN PREVALANSI

Mine Çetin Balıkcı¹, Hörü Gazi¹, Semra Kurutrepe¹

Gönderim Tarihi / Received: 11.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji AB, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mine ÇETİN BALIKÇI, e-mail: dr.minebalicki@gmail.com

Öz

Amaç: Günümüzde, başta gelişmekte olan ülkelerde olmak üzere, karbapenem ve çoklu ilaca dirençli bakterilere bağlı gelişen nosokomial kan dolaşımı enfeksiyonları, hasta ve halk sağlığı açısından ciddi bir sorun oluşturmaktadırlar. Alınan tüm kontrol önlemlerine rağmen epidemiyolojik durum giderek kötüleşmekte ve kolistin gibi toksik antibiyotiklerin kullanımına yol açmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bir eğitim hastanesinde yatan hastaların kan kültürlerinden sık izole edilen gram negatif basillerin antimikrobiyal direnç oranları ve antibiyotik direnç paternleri hakkında bilgi sağlamaktır.

Gereç ve Yöntem: Ocak 2010 - Aralık 2016 tarihleri arasında Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi'nde yatarak tedavi gören ve kan dolaşımı enfeksiyonu düşünülen farklı yaş gruplarındaki tüm hastaların kan kültürleri değerlendirmeye alınmıştır. Gram negatif kan izolatlarında antimikrobiyal direnç verilerinin analizinde tanımlayıcı istatistik kullanılmıştır. Sık kullanılan antibiyotik kombinasyonlarının arasındaki direnç ilişkisini belirlemek için Phi korelasyon analizinden yararlanılmıştır. Antibiyotik kombinasyonlarının yıllara göre eğilimlerini belirlemek için Ki-kare testi kullanılmıştır. $P \leq 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 1201 gram negatif bakterinin 543 (%45.2)'ünde üç veya daha fazla antibiyotik grubundan en az bir antibiyotiğe direnç saptanmıştır. En sık izole edilen çoğul dirençli bakteriler Acinetobacter baumannii (59,3%) ve Klebsiella pneumoniae (56,6%) olmuştur. Karbapenem dirençli A.baumannii suşlarında en yüksek direnç oranları tazobaktam/piperasalin (%100), seftazidim (% 98.9), siprofloksasin (% 98.8) ve levofloksasin (% 98.2); karbapenem dirençli K. pneumoniae suşlarında tazobaktam/piperasalin (%99.5), trimetoprim/sulfametaksazol (%96.7), siprofloksasin (% 95.6), levofloksasin (% 94.9) ve seftazidim (% 95.1); karbapenem dirençli P. aeruginosa suşlarında siprofloksasin (%95.4), seftazidim (%92.8), tazobaktam/piperasalin (%92.6); seftriakson dirençli K. pneumoniae suşlarında tazobaktam/piperasalin (%86.9), siprofloksasin (%85.2), trimetoprim/sulfametaksazol (%85.8); seftriakson dirençli E. coli ile levofloksasin (% 89.2) ve siprofloksasin (%87.1) arasında saptanmıştır.

Sonuçlar: Elde edilen yüksek antimikrobiyal direnç oranları, hastanemizde dirençli bakterilerin endişe verici yayılımını önlemek için daha iyi organize edilmiş enfeksiyon kontrol programları ve antibiyotik kullanım politikalarına gereksinimin olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kan kültürü, Gram negatif bakteri, Antibiyotik direnci

ABSTRACT

Aim: Today, nosocomial blood stream infections due to carbapenem resistant and multidrug resistant bacteria poses a serious problem from both clinical and public health standpoints, especially in developing countries. Despite all control efforts, the epidemiological situation has worsened day by day, and this condition ultimately leads to use of toxic antibiotics such as colistin. The aim of this study was to provide data on antimicrobial co-resistance patterns of drug resistant gram-negative bacilli frequently isolated from blood culture of inpatients in a teaching hospital.

Material and Methods: All blood cultures result of patients with suspected bloodstream infection of all age groups, hospitalized at Hafsa Sultan Hospital from January 2010 to December 2016 were analyzed. Descriptive statistics were used to calculate the antimicrobial resistance and co-resistance among gram negative blood isolates. Phi correlation coefficient were determined for associations between resistant combinations of commonly used antimicrobials and Chi square test was used to determine the temporal trends in co resistance patterns. A p value of ≤ 0.05 was considered statistically significant.

Results: Non-susceptibility to at least one agent in three or more antimicrobial categories were detected in 543 (45,2%) of 1201 isolated gram negative non-related bacteria. Acinetobacter baumannii (59,3%) and Klebsiella pneumoniae (56,6%) were the most isolated multidrug resistant bacteria. High co resistance rates were observed for carbapenem resistant A. baumannii with tazobactam/piperacillin (100%), ceftazidime (98.9%), ciprofloxacin (98.8%), and levofloxacin (98.2%); for carbapenem resistant K. pneumoniae with tazobactam/piperacillin (99.5%), trimethoprim/sulfamethoxazole (96.7%), ceftazidime (95.1%), ciprofloxacin (95.6%) and levofloxacin (94.9%); for carbapenem resistant P. aeruginosa with ciprofloxacin (85.2%); for ceftriaxone resistant K. pneumoniae with tazobactam/piperacillin (92.6%), ciprofloxacin (95.6%) and trimethoprim/sulfamethoxazole (96.7%); for ceftriaxone resistant E.coli with levofloxacin (89.2 %) and ciprofloxacin (87.1%).

Conclusions: The high co-resistance rates show the need of better organized infection control and better managed antibiotic stewardship programs to prevent the alarming spread of drug resistant bacteria in our hospital.

Keywords: Blood culture, Gram negative bacteria, Antibiotic resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İZMİR İLİNDE, LEISHMANİASİSİN VEKTÖRÜ PHLEBOTOMİNE KUM SİNEĞİ (DIPTERA: PSYCHODİDAE) POPULASYONLARININ PİRETROİT GRUBU İNSEKTİSİTLERE KARŞI HASSASİYETİNİN BELİRLENMESİ VE LEISHMANİA CİNSİ PROTOZOONLARININ ARAŞTIRILMASI

Suha Kenan ARSERİM¹, Mehmet KARAKUŞ¹, Samiye DEMİR¹, Seray TÖZ¹, İ. Cüneyt BALCIOĞLU¹, M. Kirami ÖLGEN¹, Yusuf ÖZBEL¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Manisa,

²Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Parazitoloji ABD, İzmir

³Ege Üniversitesi, Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, İzmir

⁴Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Parazitoloji ABD, Manisa

⁵Ege Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü, İzmir

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Suha Kenan ARSERİM, e-mail: suhaarserim@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma ile leishmaniasis endemik olduğu ve insektisitlerin sıklıkla kullanıldığı İzmir ilinden doğadan toplanan kum sineklerinin, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) standart yöntemlerini kullanarak piretroit grubu insektisitlere karşı hassasiyet/direnç durumlarını, örnek toplanan alanlardaki kum sineği faunası, olası vektör türler ile *leishmania* cinsi parazitlerin varlığını belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Toplanan örneklerde “DSÖ Tüp Testi” ile hassasiyet testleri gerçekleştirilmiştir. Bu testte, DSÖ’den temin edilmiş Deltamethrin (%0,05), Permetrin (%0,75), Lambdacyhalothrin (%0,05), Cyfluthrin (%0,15) ve Etofenprox (%0,5) içeren standart kağıtların yanı sıra piyasadan alınan etken maddeler kullanılarak tarafımızdan hazırlanan ve 7 farklı insektisit için değişik konsantrasyonlarını (%0,25, %0,10, %0,05, %0,025, %0,01, %0,005) içeren kağıtlar da kullanılmış ve her bir insektisit için diagnostik doz ile “knockdown 50 ve 95” (KD50, KD95) değerleri belirlenmiştir. Testler sonrasında örnekler diseksiyonla preparat haline getirilmiş ve çalışma alanlarındaki kum sineği faunası ile hastalık taşıyıcısı olabilecek olası vektör türler standart teşhis anahtarlarına göre yapılmıştır. *Leishmania* türlerinin identifikasyonunda ITS 1 sekans analizi ile gerçek zamanlı PZR yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Tüp testinden elde edilen sonuçların probit analizleri sonucunda İzmir populasyonlarında diagnostik dozlar; Deltamethrin, Permethrin, Etofenprox ve Alfacypermethrin için %0,01; Cypermethrin için %0,006; Cyfluthrin ve Lambdacyhalothrin için %0,008 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar, DSÖ standartlarının altındaki dozlara dahi hassas olduğunu ortaya koymuş ve hâlihazırda hiçbir insektisiteye karşı direnç varlığı saptanmamıştır. Ancak, populasyonda KD50 ve KD95 değerlerinin farklılık gösterdiği belirlenmiştir. KD95 değerleri dikkate alındığında, İzmir populasyonunda alfacypermethrin, lambdacyhalothrin, deltamethrin ve permethrin için uzayan değerler elde edilmiştir. İzmir ilinde toplam 1323 kum sineği örneklerinin tür tayini sonrasında *Phlebotomus* cinsine ait 8 tür saptanmıştır. Bu türler arasında *L. major*’un taşıyıcısı olan *P. papatasi*’nin en fazla görülen tür olduğu, *L. infantum*’un taşıyıcısı olan *P. neglectus/syriacus* ile *P. tobbi*’nin ise ikinci ve üçüncü sıralarda yer aldığı, *L. tropica*’nın taşıyıcısı olan *P. similis*’in ise dördüncü dominant tür olduğu belirlenmiştir. Kum sineği türlerine göre oluşturulan havuzlarda *Leishmania* DNA’sı araştırılmış ve bir *P. similis* havuzunda pozitiflik saptanmış, yapılan sekans analizi ile *Leishmania* türünün *L. tropica* olduğu belirlenmiştir.

Sonuçlar: İzmir ilinde uzayan KD değeri gösteren insektisitlerin kullanılmasına devam edilmesi durumunda direnç gelişmesinin olası olduğunu göstermektedir. PZR ile *P. similis*’de *Leishmania tropica*’nın saptanması bu kum sineği türlerinin ülkemizdeki vektörlük rolünü ilk kez ortaya ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Leishmania, İsektisit, Kum sinekleri, Direnç, İzmir

ABSTRACT

Aim: In this study, we aimed to evaluate the pyrethroid group insecticide susceptibility/resistance in phlebotomines using WHO standard protocols, sand fly fauna, probable vector species and presence of *leishmania* parasites in İzmir provinces where leishmaniasis endemic and insecticides are often used.

Material and Method: Standard WHO testing procedure “Tube Test” was applied for pyrethroid susceptibility using 0,05% deltamethrin, 0,75% Permethrin, 0,05% Deltamethrin, 0,05% Lambdacyhalothrin, 0,15% Cyfluthrin and 0,5% Etofenprox impregnated papers provided from WHO. The insecticides were also provided from the commercial companies and the papers containing different concentrations (0,25%, 0,10%, 0,05%, 0,025%, 0,01%, and 0,005%) were prepared. Diagnostic dosage and knock down (Kd) times, Kd50 and Kd95, were determined for each insecticide. Following the standard WHO testing procedures, all specimens were dissected, mounted and identified according to standard keys. *Leishmania* species identification was done using sequence analysis of ITS1 region and real-time ITS1 PCR.

Results: The results obtained from Tube Test were evaluated using Probit analysis according to the insecticides and region and diagnostic dosages were determined as 0,01% for Deltamethrin, Permethrin, Etofenprox and Alfacypermethrin; 0,006% for Cypermethrin; 0,008% for Cyfluthrin and Lambdacyhalothrin. These results showed that there is no resistance against tested insecticides for the present. A total of 1.323 specimens were dissected and 8 sand fly species belonging to *Phlebotomus* genus were identified in İzmir provinces. *P. papatasi* (vector of *L. major*) is most dominant

species while *P. neglectus/syriacus* second, *P. tobbi* (vectors of *L. infantum*) third and *P. similis* are fourth dominant species in the area. Positivity was determined in a pool of *P. similis* in the pools prepared according to the sand fly species and *Leishmania* species was found *L. tropica* by sequence analysis.

Conclusions: These results showed that continuing the usage of these insecticides in Izmir, development of resistance is highly possible in the future. The detection of *Leishmania tropica* in *P. similis* by PZR revealed for the first time the role of these species of sand flies in our country.

Keywords: Leishmania, Insecticide, Sand flies, Resistance, Izmir

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

VİTAMİN D [25(OH)D] TESTİNİN 2016 YILI LABORATUVAR SONUÇLARININ İNCELENMESİ

Cevval ULMAN¹, Raziye YILDIZ¹, Habib ÖZDEMİR¹, Fatma TANELİ¹, Ece ONUR¹, Yeşim GÜVENÇ¹, Zeki ARI¹

Gönderim Tarihi / Received: 30.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: RaziyeYILDIZ e-mail: drraziyeyildiz@gmail.com

ÖZ

Amaç: D vitamini [25(OH) D] 7-dehidro kolesterolden ultraviyole ışınlarının etkisi ile sentezlenen steroid yapıda bir hormondur. Serum Vitamin D düzeylerinin kalsiyum ve fosfor metabolizmasına etkileri dışında son dönemde kalp hastalıkları, diyabet, depresyon, kanser ve enfeksiyon ile ilişkili olduğunu belirten çalışmalar mevcuttur. Çalışmamızda Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Merkezi Laboratuvarında ölçülen 25(OH) D numune sonuçlarının ortalamalarının aylara göre karşılaştırılması ve mevsimsel değişikliklerin sonuçlar üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Merkezi Laboratuvarında Ocak- Aralık 2016 tarihleri arasında Cobas e411 otoanalizöründe (Roche, Tokyo, Japan) elektrokemilüminesans yöntemi ile çalışılan 25(OH)D testinin numune sonuçları retrospektif olarak Laboratuvar Bilgi Yönetim Sisteminden elde edilmiştir. Veriler değerlendirilerek aylara göre çalışılan numune sayısı ve sonuçların ortalaması incelenmiştir. Sonuçlar t test ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: En yüksek 25(OH) D sonuç ortalama değerleri sırasıyla Mayıs (22.44 ng/mL), Eylül (22.12 ng/mL), Ekim (21.88 ng/mL) ve Nisan (21.01 ng/mL) aylarında olduğu görülmüştür. En düşük değerlerin ise sırasıyla Ocak (13.20 ng/mL), Şubat (14.91 ng/mL), Aralık (16.26ng/mL) ve Mart (16.66 ng/mL) aylarında olduğu görülmüştür.

25(OH)D sonuç ortalama değerlerinin, Haziran- Eylül 2016 tarihleri arasında 19.46 ng/mL, Kasım- Şubat 2016 tarihleri arasında ise 18.80 ng/mL olduğu gözlemlenmiştir. Dört aylık dönemlere bakıldığında yaz aylarında ortalama değerlerin kış aylarına göre daha yüksek olduğu ve aralarındaki bu farkın da istatistiksel olarak anlamlı (p<0.05) olduğu görülmüştür. Ancak yine de sonuç ortalamalarının 20 ng/mL'nin altında olduğu saptanmıştır. Literatürde 20 ng/mL'nin altındaki değerler Vitamin D eksikliği, 21-29 ng/mL arasındaki değerler Vitamin D yetersizliği olarak belirtilmektedir.

Sonuçlar: Ülkemiz güneşten zengin bir coğrafyada olmasına rağmen aylar ve mevsimsel değişiklikler incelendiğinde referans değerlerin altında elde edilen düşük sonuçlar D vitamini yetersizliğinin önemli bir sağlık sorunu olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: 25 OH Vitamin D, Vitamin D yetersizliği, Vitamin D eksikliği

ABSTRACT

Aim: Vitamin D [25(OH)D] is a steroid hormone that is synthesized by ultraviolet light from 7-dehydrocholesterol. Serum vitamin D levels apart from their effects on calcium and phosphorus metabolism, have recently been associated with heart disease, diabetes, depression, cancer and infection. In our study, it was aimed to compare the monthly average of the 25 (OH) D sample results measured in the Central Laboratory of Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital and to investigate the effect of the seasonal changes on the results.

Material and Methods: The results of the 25 (OH) D tests were obtained from the laboratory information system assessed in the Cobas e411 autoanalyzer (Roche, Tokyo, Japan) between January and December 2016 at Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital Core Laboratory. The data including the number of samples and the average permonth were examined. The results were evaluated by t test.

Results: The highest mean values of 25 (OH) D results were found in May (22.44 ng/mL), September (22.12 ng/mL), October (21.88 ng/mL) and April (21.01 ng/mL). The lowest values were found in January (13.20 ng/mL), February (14.91 ng/mL), December (16.26 ng/mL) and March (16.66 ng/mL). The meanvalues of 25 (OH) D were 19.46 ng/mL between June and September 2016 and 18.80 ng/mL between November and February 2016.

When we look at the four-month periods, it is seen that the average values in summer are higher than winter months and this difference is statistically significant (p <0.05). Nevertheless, the average of the results permonth was below 20 ng/mL. Values below 20 ng/mL indicate vitamin D deficiency and values between 21-29 ng/mL as vitamin D insufficiency in the literature.

Conclusions: Although Turkey is in a geographical location with abundant sunlight when monthly and seasonal changes are examined, low results obtained below thereference values indicate that vitamin D deficiency is a major health problem.

Keywords: 25 OH Vitamin D, Vitamin D deficiency, Vitamin D insufficiency

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HASTANEMİZDE SERUM HEMOLİTİK İNDEKS ORANLARI

Fatma TANELİ, Raziye YILDIZ, Cevval ULMAN, Habib ÖZDEMİR, Ece ONUR, Yeşim GÜVENÇ, Zeki ARI

Gönderim Tarihi / Received: 30.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: RaziyeYILDIZ e-mail: drraziyeyildiz@gmail.com

ÖZ

Amaç: Laboratuvarın doğru ve anlamlı sonuç verebilmesi için preanalitik, analitik ve post analitik süreçlerin doğru işlemesi gerekmektedir. Laboratuvarında en fazla gözlenen hatalar, sadece multidisipliner yaklaşım ile çözülebilen preanalitik süreç hatalarıdır. Preanalitik hata kaynaklarından hemolizli numuneler laboratuvar test sonuçlarını sıklıkla etkilemektedir. Hemolizli numunelerin tüm numuneler içinde görülme yüzdesinin hesaplanması ve hemoliz oranları ile gönderilen departmanlar arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Merkezi Laboratuvarı Biyokimya biriminde çalışılan rutin testlerin Mart 2017'ye ait hemolitik indeks verileri Laboratuvar Bilgi Yönetim Sisteminden retrospektif olarak taranmıştır. Veriler çocuk acil, yetişkin acil, yetişkin yataklı servisler, çocuk yataklı servisler, çocuk poliklinikleri, yetişkin poliklinikleri ve yoğun bakım birimleri olarak gruplandırılmıştır.

Bulgular: Tüm numuneler arasında hemolizli numune oranı % 9.83 olarak bulunmuştur. En yüksek hemolizli numune oranı yetişkin acil biriminde %22.44 olarak görülmüş, bunu yoğun bakım birimleri %16 olarak takip etmiştir. Çocuk polikliniklerinden % 9.77, yetişkin yataklı servislerden % 7.97, çocuk yataklı servislerden %6.13, çocuk acil biriminden %5.16 hemolizli numune saptanmıştır. En az hemolizli numune ise yetişkin poliklinik birimlerinde %1.33 olarak belirlenmiştir.

Sonuçlar: Yetişkin kan alma biriminde deneyimli flebotomistler tarafından alınan yetişkin poliklinik birimlerinin numunelerinde daha az hemolizli numune saptanmıştır. İstatistik sonuçlarının düzenli aralıklarla hesaplanarak sonuçların birimler ile paylaşılması ile konunun önemi ve farkındalığın artması sağlanabilir. Hemolizli numune sayısının azaltılması ile de preanalitik hata oranlarında belirgin azalma sağlanıp laboratuvar sonuç kalitesi artırılabilir. En eğitilmiş flebotomistin en az hemoliz oranı ile çalışması hemolizli numunelerin azaltılmasında kan alan personelin periyodik aralıklarla eğitilmesinin önemini kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemoliz, Hemolitik indeks, Preanalitik

ABSTRACT

Aim: In order for the laboratory to produce accurate and meaningful results, it is necessary for the preanalytical, analytical and post analytical processes to flow smoothly. The most prevalent error seen in the laboratory is the preanalytical process errors which can only be solved by the multidisciplinary approach. Hemolyzed samples, one of the preanalytical error, frequently affect laboratory test results. We aimed to calculate the percentage of hemolyzed samples seen in our laboratory and to examine the relationship between hemolysis rates and the departments they have been sent from.

Material and Methods: The hemolytic index data in March 2017 of routine tests performed in the biochemistry unit were retrospectively screened from Laboratory Information Management System in Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital Core Laboratory. The ordering unit data were grouped as children's emergency, adult emergency, adult inpatient, child inpatient, pediatric outpatient, adult outpatient and intensive care units.

Results: The hemolyzed sample ratio among all samples was found to be 9.83%. The highest hemolyzed sample rate was 22.44% from the adult emergency unit, followed by intensive care units as 16%. Hemolyzed samples were found as 9.77% of children's outpatient departments, 7.97% in adult inpatient departments, 6.13% in pediatric inpatient departments and 5.16% in pediatric emergency departments. The least number of hemolyzed sample were from adult outpatient departments as 1.33%.

Conclusions: The least hemolyzed samples were drawn by experienced phlebotomists in the adult blood collection unit. Calculating the statistical results at regular intervals and sharing the results with the units can increase the awareness and importance of the preanalytical errors. Decreasing the number of hemolyzed specimens can also significantly reduce the preanalytical error rates and improve the quality of the laboratory results. The most educated phlebotomists having the minimal hemolysis rate proves the importance of training staff at periodic intervals in reducing hemolyzed samples.

Keywords: Hemolysis, Hemolytic index, Preanalytical

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE HASTANESİ MERKEZİ LABORATUVARINDA LABORATUVAR OTOMASYON SİSTEMİNİN RUTİN TEST İSTEMLERİNDE SONUÇ VERME SÜRELERİNE ETKİSİ

Fatma TANELİ¹, Habib ÖZDEMİR¹, Cevval ULMAN¹, Raziye YILDIZ¹, İsmail TAŞTAN¹, Ece ONUR¹, Yeşim GÜVENÇ¹, Zeki ARI¹

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Habib ÖZDEMİR, e-mail: drhabibozdemir@gmail.com

ÖZ

Amaç: Laboratuvarımıza Mayıs 2016 tarihinde kurulan laboratuvar otomasyon sistemi, numuneleri santrifüj etme, gerekirse santrifüjlenmiş numuneleri porsiyonlama, otomasyon sistemine bağlı cihazlarda istemi yapılan testleri çalışma ve sonrasında analizi biten numuneleri tüp saklama modülünde saklayabilme işlevlerini gerçekleştirebilmektedir. Bu çalışmada laboratuvar otomasyon sistemi (Power Processor, Beckman Coulter, ABD) kurulumundan önceki ve sonraki dönemde çalışılan on adet rutin test parametresinin sonuç verme süreleri incelenmiştir. Laboratuvar otomasyon sisteminin, rutin test istemlerinde sonuç verme süreleri üzerine etkisini araştırmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: ALT, Glukoz, HDL, Kalsiyum, Kolesterol, Kreatinin, Sodyum, Trigliserid, TSH, Vitamin B12 testlerine ait birer aylık ocak ayı sonuç verme süreleri retrospektif olarak laboratuvar bilgi yönetim sisteminden elde edilmiştir. Laboratuvar otomasyon sistemi kurulumu öncesi (Ocak 2016) ve sonrası (Ocak 2017) dönemler sonuç verme süreleri açısından karşılaştırılmıştır.

Hasta numuneleri, laboratuvar otomasyon sisteminden önceki dönemde Advia 1800 (Siemens, Almanya) ve Advia Centaur XP (Siemens, Almanya) analizörlerinde çalışılmaktayken laboratuvar otomasyon sisteminden sonraki dönemde otomasyon sistemine bağlı AU5821 (Beckman Coulter, ABD) ve DXI 800 (Beckman Coulter, ABD) analizörlerinde çalışılmıştır.

Laboratuvar otomasyon sisteminin performansını daha iyi değerlendirmek ve sonucun onaylanması için geçen süreyi dışlamak amacıyla, sonuç verme süresi, hasta numunesinin laboratuvar kabul tarihi ile analizörlerden sonucun geldiği tarih arasında geçen süre olarak kabul edilmiştir.

Laboratuvar otomasyon sisteminden önceki ve sonraki döneme ait sonuç verme süreleri Mann Whitney U testi ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Laboratuvarımızda on test parametresi için 2016 Ocak ayında 44.701 test çalışılırken, 2017 Ocak ayında 50.355 test çalışılmıştır. ALT, Glukoz, HDL, Kalsiyum, Kolesterol, Kreatinin, Sodyum, Trigliserid, TSH, Vitamin B12 testleri için sonuç verme süreleri laboratuvar otomasyon sistemi öncesi dönemde 77dk, 75dk, 76dk, 75dk, 75dk, 76dk, 76dk, 78dk, 100dk, 97dk iken laboratuvar otomasyon sistemi sonrası dönemde ise 91dk, 91dk, 96dk, 92dk, 96dk, 91dk, 91dk, 97dk, 107dk, 112dk olduğu görülmüştür. Tüm testler için yapılan istatistiksel analizde dönemler arasında anlamlı fark saptanmıştır(p<0.05).

Laboratuvar otomasyon sistemi rutin test istemlerinde sonuç verme sürelerini uzatmıştır ancak rutin testler için test rehberimizdeki belirlenmiş 8 saat içinde sonuç verme hedefimize uyumludur.

Sonuçlar: Laboratuvar otomasyon sistemi rutin testlerde sonuç verme süresini artırmasına rağmen tekrara verilen testlerde numunenin tekrar çalışılmasını kolaylaştırmış, numunenin analiz süreci bittikten sonra numunenin saklanmasına olanak sağlamış ve yalın laboratuvar sistemine geçişimizde önemli bir basamak oluşturmuştur. Otomasyon sistemine geçişten itibaren, bu sistemin personelin iş yükünün iyileştirilmesine etkisi ve laboratuvar hizmetlerinin genel verimliliğine etkisi giderek daha belirgin hale gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Laboratuvar otomasyon sistemi, Sonuç verme süresi, Rutin istem

ABSTRACT

Aim: The laboratory automation system, implemented to our laboratory in May 2016, can perform the tasks of centrifuging the samples, aliquoting centrifuged samples if necessary, and running tests on analyzers linked to the automation system and storing the analyzed samples in the refrigerated tube storing unit. In this study, the turnaround times of ten routine test parameters were examined before and after the installation of the laboratory automation system. The aim of this study is to investigate the impact of laboratory automation system on the turnaround times of routine test requests.

Material and Methods: Turnaround times of ALT, Glucose, HDL, Calcium, Cholesterol, Creatinine, Sodium, Triglyceride, TSH, and Vitamin B12 tests were retrospectively collected from the laboratory information system on a monthly basis. Pre-laboratory automation system era and post-laboratory automation system era were compared in terms of turnaround times.

Patient samples were analyzed in Advia 1800 (Siemens, Germany) and Advia Centaur XP (Siemens, Germany) analyzers, in pre-laboratory automation system era. In post-laboratory automation system era patient samples were analyzed in AU5821 (Beckman Coulter, USA) and DXI800 (Beckman Coulter, USA) analyzers.

To evaluate performance of the laboratory automation system and to exclude the time it takes to verifying the results, turnaround time was defined from time the samples admitted to the laboratory to the time when results were relayed to laboratory information system.

The turnaround times of the pre-and post laboratory automation system eras were statistically analyzed by Mann Whitney U test.

Results: In our laboratory the volume of the ten representative analytes processed were 44,701 in January 2016, and 50,355 in January 2017. Turnaround time data for comparison of ALT, Glucose, HDL, Calcium, Cholesterol, Creatinine, Sodium, Triglyceride, TSH, Vitamin B12 tests were 77min, 75min, 76min, 75min, 76min, 76min, 78min, 100min, 97min in pre-laboratory automation system era, respectively. Turnaround time data in post-laboratory automation system era were 91min, 91min, 96min, 92min, 96min, 91min, 91min, 97min, 107min, and 112min, respectively. For all analytes, a statistically significant difference was determined after the implementation of laboratory automation system (p<0.05).

The laboratory automation system has extended the turnaround times for routine test requests, but it is consistent with our goal of reporting routine test results within 8 hours.

Conclusions: Although the laboratory automation system extends the turnaround times in routine tests, it facilitates the repeat of specimens, allows the samples to be stored after the analysis process is finished and it has made an important step in our transition to the lean laboratory system. Since then, the impact of this system on improving workload of the staff and overall efficiency of laboratory services is becoming increasingly more apparent.

Keywords: Laboratory automation system, Turnaround time, Routine test requests

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE HASTANESİ MERKEZİ LABORATUVARINDA NUMUNE RET ORANLARI

Ece ONUR¹, Habib ÖZDEMİR¹, Pınar Dünder ERBAY² Raziye YILDIZ¹, Zeki ARI¹, Cevval ULMAN¹, Yeşim GÜVENÇ¹, Fatma TANELİ¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Habib ÖZDEMİR, e-mail: drhabibozdemir@gmail.com

ÖZ

Amaç: Pre-analitik süreç, test isteminin yapılmasından numunenin laboratuvara ulaşmasına kadar geçen süreyi kapsamaktadır. Pre-analitik süreç hataları, laboratuvar sonuçlarında ortaya çıkan problemlerin yaklaşık %60-70'ini oluşturmaktadır. Bu çalışmada reddedilen numunelerin analizi üzerinden pre-analitik süreci değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Merkezi Laboratuvarına 15 aylık dönemde (1 Ocak 2016-31 Mart 2017) gelen ve Sağlık Bakanlığı Kalite ve Performans Yönergesi gereği reddedilen numuneler, retrospektif olarak Laboratuvar Bilgi Yönetim Sisteminden elde edilmiştir. Ret nedenleri, laboratuvar birimlerine ve numunenin geldiği birime göre istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Laboratuvarımıza gelen 1.108.201 numuneden 15.001 numune reddedilmiştir (%1, 35). Numunelerin en sık ret nedenlerinin sırasıyla yetersiz numune (%42, 2), pıhtılı numune (%31,3), hemolizli numune (%15,4), yanlış istem ve yanlış tüp (%8,2) ve tekrarlanması uygun bulunan numune (%3) olduğu görülmüştür.

Reddedilen numuneler, numunenin gönderildiği birim bazında incelendiğinde; numune reddi yapılan birimlerin sırasıyla en sık servisler (%49, 3), yoğun bakımlar (%20, 1), acil servisler (%16, 2) ve kan alma birimi (%14, 4) olduğu görülmüştür.

Yapılan Ki-kare istatistiksel analizinde birimler arasında ret nedenleri açısından anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05). Servisler ve kan alma biriminde yetersiz numune alınması dikkat çekici düzeyde iken, acil servislerde hemolizli ve pıhtılı numune önemli ret nedenleri olarak saptanmıştır. Yoğun bakımlardan gelen ve reddedilen numunelerin yaklaşık yarısını pıhtılı numunelerin oluşturduğu gözlenmiştir.

Laboratuvar birimleri bazında ret nedenleri arasında anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Koagülasyon biriminde en sık ret nedeninin yetersiz numune (%60, 7); biyokimya-hormon biriminde hemolizli (%36, 1) ve yetersiz numune (%34, 4); hemogram biriminde ise pıhtılı (%45, 5) ve yetersiz numune (%41, 1) olduğu görülmüştür. Acil Servisler ve yoğun bakımlar için hayati önem taşıyan kan gazı biriminde ise en sık ret nedeni pıhtılı numune (%88, 1), sedimentasyon biriminde ise en sık ret nedeninin yetersiz numune (%72, 3) olduğu dikkat çekmektedir.

Sonuçlar: Servislerden gelen yetersiz numuneler, reddedilen numuneler arasında en yüksek paya sahiptir (%24). Toplam ret oranımızı (%1, 35) düşürmek amacıyla hizmet içi eğitimlerle, personelin numune alımı, pre-analitik süreç ve önem hakkındaki periyodik eğitimleri yapılmaktadır ve çalışanların bilgilerinin güncellenmesi, değişen teknolojik gelişmelerin paylaşılması, eğitimlerin devamı planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ret analizi, Pre-analitik süreç, Servisler, Yetersiz numune

ABSTRACT

Aim: Preanalytical process is defined as the time between the test request and admission of the specimens to the laboratory. Preanalytical process errors account for about %60-70 of the problems that arise in laboratory results. In this study, we aimed to evaluate the preanalytical process through the analysis of rejected samples.

Material and Methods: Samples that were received by Manisa Celal Bayar University Core Laboratory during the 15-month period (1 January 2016 – 31 March 2017) and rejected by the Ministry of Health Quality and Performance Guidelines were retrospectively obtained from the Laboratory Information System. The rejection causes were evaluated statistically according to the laboratory units and the department from which the sample came.

Results: 15,001 samples (%1.35) were rejected among 1,108,201 samples admitted to our laboratory. Rejection causes for the samples starting from the most frequent were inadequate sample (%42.2), clotted sample (%31.3), hemolyzed sample (%15.4), false test request and wrong tube (%8.2), suitable for repetition (%3).

When rejected samples were examined on a department-by-sample basis, it was seen that the samples which were rejected most frequently were from inpatient clinics (%49.3), intensive care units (%20.1), emergency rooms (%16.2) and outpatient clinics (%14.4).

A statistically significant difference was found between the departments in terms of rejection causes in chi-square statistical analysis (p <0.05). Inadequate sample collection at the inpatient clinics and outpatient clinics was remarkable, while hemolytic and clotted samples were found to be important rejection causes in the emergency rooms. Approximately half of the rejected samples from intensive care units were clotted samples.

A statistically significant difference was found between rejection causes in terms of the laboratory units (p <0.05). In the coagulation unit, inadequate sample (%60.7) was the most common cause of rejection. The most common causes in the biochemistry-hormone unit were hemolyzed (%36.1) and inadequate samples (%34.4). In the hematology unit, the most common causes for rejection were clotted (%45.5) and inadequate samples (%41.1). It is noteworthy that, for blood gas unit whose results are critical for emergency rooms and intensive care units, the most frequent cause for rejection were clotted specimens (%88.1), for sedimentation unit, inadequate sample (%72.3) was the most common cause of rejection.

Conclusions: Among rejected samples, inadequate samples from inpatient clinics were the number one cause (%24). In order to reduce our total rejection ratio (%1.35), in-service trainings were given to staff about blood sample collection, and the importance of preanalytical process. It is annually planned to update the information of the staff and share the changing technological developments.

Keywords: Rejection analysis, Preanalytical process, Inpatient clinics, Inadequate sample

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BÖLGEMİZDE HEPATİT B ENFEKSİYONU SEROPREVALANSI

Ömer AKGÜL¹, Hakan AYDIN¹, Gülhan BORA¹, Ali KUŞTAN²

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Van, Türkiye

²Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Van, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hakan AYDIN, e-mail: onlykhan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Hepatit B tüm dünyada milyonlarca kişiyi etkileyen önemli halk sağlığı problemidir. Viral hepatitler gerek dünyada gerekse ülkemizde en önemli karaciğer hastalıkları grubunu oluşturmaktadır. Ülkemiz Hepatit B virüs enfeksiyonu açısından orta emdemsite bölgesindedir. Ancak Hepatit B virüs enfeksiyonu sıklığı ülkenin her bölgesinde oldukça farklılık gösterir. Bizim bu çalışmadaki amacımız bölgemizde bu hastalığın seroprevalansını belirlemek ve sonuçları ulusal ve uluslararası verilerle karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Ocak-Nisan 2017 tarihleri arasında hastanemize başvuran çeşitli yaş grubu hastalardan alınan kan örneklerinden ayrıştırılan serumlarda HBsAg ve Anti HBs varlığı Architect i2000 SR immunoassay cihazı kullanılarak araştırıldı. Elde edilen sonuçların pozitiflik oranları cinsiyet ve yaş gruplarına göre değerlendirildi.

Bulgular: 18142 hasta içerisinde 936(%5.15)'sında HBsAg pozitif; 3028(%16, 69)'inde Anti-HBs pozitif bulundu. Pozitif değer elde edilen toplam 3964 hasta arasında HBsAg pozitifliği %23, 61; Anti-HBs pozitifliği %76, 38 oranında tespit edildi. HBsAg, Anti-HBs oranları kadınlarda sırasıyla %42, 41, %58, 91 bulunurken, erkeklerde bu oranlar sırasıyla %57, 58 ve %41.08 olarak bulundu. Tüm bireylerin HBsAg seroprevalansının 20-40 ve 40+ yaş gruplarında anlamlı arttığı tespit edildi. HBsAg seroprevalansı Türkiye geneline göre yüksek bulundu. HBsAg seropozitifliği açısından cinsiyetler arasında anlamlı bir fark görülmedi.

Sonuçlar: Aşılama HBV enfeksiyonu için ciddi engelleyicidir. Bölgemizde HBsAg seroprevalansının araştırılacağı, Hepatit B bağışıklık durumunun değerlendirileceği ve aşı politikalarının belirleneceği geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: HBsAg, Anti-HBs, Seroprevalans

ABSTRACT

Aim: Viral hepatitis is a crucial global public health problem affecting billions of people all over the world. Viral hepatitis is one of the most important liver diseases in Turkey and in the world. Our country is in a mid-endemic area for Hepatitis B infection. However, the incidence of Hepatitis B infection varies in every part of our country. The aim of the study is to determine the seroprevalence of these diseases in our region and to compare the results with national and international data.

Material and Methods: The existences of HBsAg and anti-HBs were examined in serums separated from blood samples taken from vary age groups patients who applied to our hospital between Januarys -April 2017 using Architect i2000 SR immunoassay device. The positivity rates of obtained data were evaluated according to sex anda age groups.

Results: The existence of HBsAg and Anti Hbs was examined in 18142 patients. Among them, 936 (5, 15%) patients were HBsAg positive. Anti-HBs positivity was detected in 3028 (16, 69%) patients. Total HBsAg and Anti-HBs positivity were 3964. In 3964 positive value HBsAg ratios were 23, 61%, Anti-HBs ratios were 76, 38%. HBsAg, Anti-HBs, ratios were found 42.41%, 58.91% respectively among women and 57.58%, 41.08% among men. The increase in the seroprevalence of HBsAg in age groups 20-40 and 40+ were found meaningfull among all. The seroprevalence of HBsAg is higher than general in Turkey. HBsAg seropositivity was not observed a significant difference between the sexes.

Conclusions: Vaccination is an important inhibitor in HBV infection. In this area, larger study is needed to determine Hepatitis B immunity status and vaccination policies.

Keywords: HBsAg, Anti-HBs, Seroprevalance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ VE SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN KARDİYOPULMONER RESÜSİTASYON KONUSUNDAKİ BİLGİ VE BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Gönül TEZCAN KELEŞ¹, Suha Kenan ARSERİM², Süheyla RAHMAN³, Ece ONUR⁴

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Manisa

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, Manisa

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Manisa

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Suha Kenan ARSERİM, e-mail: suhaarsrim@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Temel yaşam desteği (TYD) resüsitasyonda temel bir beceridir ve hayat kurtarıcıdır. Tıp eğitiminde simülasyon uygulamaları yaygınlaştıkça, geliştirilen simülatörler de gerçeğe daha yakın hale gelecektir. Bu çalışmanın amacı, TYD beceri mankeni üzerinde tıp ve ilk ve acil yardım programı öğrencilerinden (paramedik) oluşan iki grup arasındaki TYD beceri eğitimi programının etkinliğini karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya CBÜ de sağlık eğitim gören 120 öğrenci dahil edilmiştir. Grup 1 (Tıp fakültesi (TF) öğrencisi, n: 60), 4 saat (1 hafta içerisinde günde 1 saat) teorik TYD dersi, Grup 2 (Paramedik (PM) öğrencisi, n=60), (4 hafta içinde hafta da iki saat), 8 saat teorik TYD dersi alan CBÜ öğrencilerinden seçilmiştir. TYD pratik becerileri, Resusci Anne® mankenleri (Laerdal, Norway) üzerinde değerlendirildi. TYD kurtarıcı eylemleri performans puanı kalitesine göre değerlendirildi.

Bulgular: TF öğrencilerinin KPR başarısı; %10 temel düzey, %40 orta düzey, %50 ileri düzey olarak bulunmuştur. PM öğrencilerinin başarısı ise; %3, 3'ü temel düzey, %26, 7'si orta düzey ve %70'i ileri düzey KPR başarısına sahip olduğu bulunmuştur, istatistiksel olarak anlamlıdır (p<0.05).

Sonuçlar: Bu çalışmanın sonucunda; paramedik öğrencilerinin CPR performanslarının daha yüksek olduğu görülmüştür. TYD eğitiminin etkin ve kaliteli yapılabilmesinin göstergesi olarak, verilen eğitimin süresi, TYD etkinliğini ve başarısını belirleyen en önemli faktör olarak bulunmuştur. TYD eğitiminde ve bilgilerin unutulmamasında en önemli faktörün anında geri bildirimli simülatör maketler üzerinde uygulamalar olduğu bilinmektedir. TYD becerilerindeki gerilemeyi azaltmak için; TYD eğitim süresinin uzun olması, eğitimde maketle uygulamanın yapılması, eğitmenin eğitim esnasındaki yanlış uygulamaları düzeltmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Temel yaşam desteği, KPR, Eğitim, Beceri

ABSTRACT

Aim: Basic Life Support (BLS), is a life-saving and fundamental skill in resuscitation. The objective of this study was to compare the effectiveness of two students' groups BLS skill training program for school of medicine and paramedic school students on BLS skill manikin.

Materials and Methods: The study was conducted on a sample of 120 Celal Bayar University students. The study group 1 (n=60) was choosed school of medicine students that were took part in a 4-hour theoretical course (1 hour a day in 1 week time), the control group 2 (n=60) was paramedic school students that were took part in a 8 hour theoretical course (two hours a week in a 4-week span). In both groups, those presentations were provided with a commentary of a university teacher who had been trained in ERC. Then, they were examined in practical BLS skills performed on a Resusci Anne® Skill Guide manikin (Laerdal, Norway). In the exam students had to perform all rescue actions in accordance with the adult BLS skills was evaluated on the basis of the quality of the performance score.

Results: The study group 1 students (medical school students) achieved 50 % Advanced CPR performer, 40 % intermediate CPR performer, 10% basic CPR performer and the control group 2 students (paramedic school students) achieved 70 % advanced CPR performer, 26.7% intermediate CPR performer, and 3.3% basic CPR performer. These differences were important for statistical (p<0.05)

Conclusions: In this study, CPR performance in paramedic school students had a high level of effectiveness. It seems that the duration of a BLS education is most important factor that determines its effectiveness. Long and repeated time education are more effective than short time education for learning BLS training.

Keywords: Basic life support, CPR, Education, Skill

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜRİNER SİSTEM ENFEKSİYONU ETKENİ OLARAK İZOLE EDİLEN ESCHERICHIA COLI İZOLATLARINDA ANTİMİKROBİYAL DİRENÇ

Meltem ÇEVİKKAN¹, Hörü GAZİ¹, Semra KURUTEPE¹

Gönderim Tarihi / Received: 15.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji AB, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Meltem ÇEVİKKAN, e-mail: drmeltem_8888@hotmail.com

ÖZ

Amaç: *Escherichia coli* hem hastane hem de toplum kökenli üriner sistem enfeksiyonlarından en sık izole edilen etkindir. Günümüzde, bu izolatlar arasında birinci seçenek ilaçların yanı sıra genişletilmiş spektrumlu sefalosporinlere karşı artan direnç oranları tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de önemli bir sorun haline gelmiştir. İlaça dirençli *E. coli* izolatlarında ise tekrarlayan enfeksiyonlar ve tedavi başarısızlıkları daha sık görülmektedir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Mikrobiyoloji laboratuvarında poliklinik ve yatan hastalardan üriner sistem enfeksiyonu etkeni olarak 01/07/2013 -04/03/2017 tarihleri arasında izole edilen 6368 *E. coli* suşunun çeşitli antibiyotiklere direnç oranları retrospektif olarak araştırılmıştır. Bakterilerin tanımlanmasında konvansiyonel mikrobiyolojik yöntemler ve otomatize identifikasyon sistemi kullanılmıştır. Antibiyotiklere duyarlılığın belirlenmesinde disk difüzyon yöntemi ve otomatize VITEK 2 cihazı (Biomerieux, France) kullanılmıştır. Temmuz 2013-Eylül 2016 tarihleri arasında duyarlılık test sonuçları CLSI tarafından önerilen kriterler kullanılarak, bu tarihten itibaren ise sonuçlar EUCAST önerileri doğrultusunda yorumlanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen *E. coli* suşlarının %79.2 'si ayaktan ve %20.8'i de yatan hastalardan izole edilmiştir. Genel olarak, yatan hastalara kıyasla poliklinik hastalarından izole edilen *E. coli* suşlarında sık kullanılan antibiyotiklere karşı elde edilen direnç oranları anlamlı derecede yüksek saptanmıştır: ampicilin (%76.5-%23.5), amoksisilin/klavulanat (%76.8-%23.2), sefuroksim (%72.7-%27.3), trimetoprim-sulfametoksazol (%76.5-%23.5%), gentamisin (%71.2 - %28.8), siprofloksasin (%65.3-%34.7) ve nitrofurantoin (%74.6-%25.4). Ayrıca, toplum kökenli izolatlarda (%80) genişletilmiş spektrumlu sefalosporinlere karşı elde edilen direnç oranları hastane izolatlarına (%20.0) göre daha yüksek bulunmuştur. Genişletilmiş spektrumlu sefalosporinlerine dirençli olan toplum ve hastane kökenli *E. coli* izolatlarında sırasıyla, siprofloksasine % 70.2 ile % 73.2, gentamisine % 89.1 ile % 72.4 ve nitrofurantoin % 56.8' ile % 65.2 oranında direnç saptanmıştır.

Sonuçlar: Toplum kökenli üriner sistem enfeksiyonu etkeni olarak izole edilen *E. coli* suşlarında sık reçete edilen ilaçlara karşı yüksek direnç gözlenmektedir. Elde edilen sonuçlar, tekrarlayan enfeksiyonu olan hastalarda idrar kültürü ve duyarlılık testi yapılmasının gerekli olduğunu göstermektedir. Ayrıca, lokal direnç verilerinin analizi ampirik tedaviyi yönlendirmede yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Üriner sistem enfeksiyonu, *Escherichia coli*, Antimikrobiyal direnç

ABSTRACT

Aim: *Escherichia coli* is the most frequently isolated microorganism from both community-acquired and nosocomial urinary tract infections. Today, in addition to first line antibiotics the increasing resistance to extended spectrum cephalosporins among these isolates is a serious problem in Turkey as well as worldwide. Drug resistant *E. coli* isolates are often associated with high rate of recurrent infection and treatment failure.

Material and Methods: In this study, antibiotic resistance rates of 6368 *E. coli* strains isolated in the period of 01/07/2013 to 04/03/2017 from both inpatients and outpatients in the Microbiology Laboratory of Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital were retrospectively evaluated. The bacteria were identified by conventional microbiological methods and full automated bacterial identification system. Antimicrobial susceptibility was determined using the disc diffusion method and automated VITEK 2 (Biomerieux, France). From July 2013 to September 2016, susceptibility test results were interpreted using criteria recommended by CLSI, following that period the results were interpreted using EUCAST recommendations.

Results: Out of total number of *E. coli* strains, 79.2% and 20.8% were isolated from outpatients and inpatients, respectively. Generally, the obtained resistance rates to commonly used antibiotics in *E. coli* isolated from outpatients were significantly higher than those in strains obtained from inpatients: ampicillin (76.5% vs 23.5%), amoxicillin-clavulanate (76.8% vs 23.2%), cefuroxime (72.7% vs 27.3%), trimethoprim-sulfamethoxazole (76.5% vs 23.5%), gentamicin (71.2% vs 28.8%), ciprofloxacin (65.3% vs 34.7%) and nitrofurantoin (74.6% vs 25.4%), respectively. Also, the resistance rates to extended spectrum cephalosporins in community isolates (80%) were higher than hospital isolates (20.0%). Community and hospital acquired *E. coli* isolates resistant to extend spectrum cephalosporins exhibited elevated levels of resistance to ciprofloxacin (73.2% vs 70.1%), gentamicin (89.1% vs 72.4%) and nitrofurantoin (56.8% vs 65.2%).

Conclusions: Prevalence of resistance to commonly prescribed antibiotics in community acquired *E. coli* isolates is high. The obtained results show that in the patients with recurrent infection the performing of urine culture and susceptibility test are necessary. Also, analyses of local resistance data may help guide empirical therapy.

Keywords: Urinary tract infection, *Escherichia coli*, Antimicrobial resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KARDİYAK TUTULUM İLE SEYREDEN BİR LEPTOSPIROZ OLGUSU

Çiğdem Banu ÇETİN¹, E. Kübra DİNDAR DEMİRAY¹, Gamze DOĞAN¹, Özlem TÜNGER¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu ÇETİN e-mail: cetinc2003@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Leptospiroz halk sağlığı açısından önemli bir zoonozdur. Çoğunlukla asemptomatik veya hafif seyirli olmakla birlikte nadiren Weil hastalığı gibi ağır ve mortalitesi yüksek bir klinik tablo şeklinde karşımıza çıkabilmektedir. Bu olgu, ateş ve trombositopeni ile seyreden hastalarda epidemiyolojik öykünün önemini ve miyokardit ayırıcı tanısında leptospirozun düşünülmesi gerekliliğinin vurgulanması amacı ile sunuldu.

Olgu: Hayvan yetiştiriciliği yapan 56 yaşında erkek hasta halsizlik, ateş, döküntü yakınmaları ile başvurduğu Balıkesir'deki bir hastanede lökopeni ve trombositopeni saptanması, mesleği ve kırsal bölgede yaşaması nedeniyle Kırim Kongo Kanamalı Ateşi (KKKA) düşünülerek hastanemize sevk edildi. Hasta kene ile temas tanımlamıyordu. Fizik muayenesinde genel durumu orta, ateş: 38.1 °C, TA: 100/60 mmHg gözlemlendi. Sırtında ve bacaklarda kaşıntılı döküntü mevcuttu. Rutin tetkiklerinde lökosit 8.600/mm³, trombosit 103.000/mm³, kreatinin 2.07 mg/dL saptandı. Kan ve idrar kültürleri alındı. KKKA ön tanısı nedeni ile sevk edilen hastadan Halk Sağlığı'na kan örneği gönderilerek ribavirin tedavisi başlandı. Kene teması tanımlayan hastada ampirik olarak ertapenem 1x1 gr tedaviye eklendi. Hastanın genel durumunda bozulma, taşikardi, hipotansiyon ve tetkiklerde troponin yüksekliği olması nedeniyle Kardiyoloji konsültasyonu istendi. Ekokardiyografide EF %30 ve bölgesel duvar hareket kusuru saptandı. Avrupa Kardiyoloji Derneği kriterleri dikkate alındığında klinikçe şüpheli miyokardit olarak değerlendirildi. Miyokardit ayırıcı tanısı açısından araştırılan hastanın mesleği ve kırsal bölgede yaşama öyküsü düşünülerek leptospiroz açısından Halk Sağlığı'na örnek gönderildi. KKKA örneği negatif sonuçlanan hastanın izleminde troponin ve patolojik biyokimyasal değerler düzeldi. Hastanın taburculuğu planlanırken gönderilen mikroskopik aglütinasyon testi (MAT) sonucu *L.bratislava* 1/100 olarak sonuçlandı. Klinik ve laboratuvar olarak iyileşme gözlenmesine karşın hastaya MAT testi sonucu nedeniyle doksisisiklin 2x100 mg/gün başlandı. Hastanın 15 gün sonra yinelen örneğinde 4 katlık titre artışı (MAT 1/400) saptandı.

Sonuç: Leptospiroz, çoğunlukla asemptomatik veya hafif bir şekilde seyrederek. Olgumuz KKKA ön tanısı ile hastanemize sevk edilmiş, ancak izleminde klinikçe miyokardit olarak düşünülen hastanın ayırıcı tanısı sırasında yapılan tetkikler leptospiroz tanısını desteklemiştir. Bu olguyla ülkemizde halen görülmekte olan leptospirozun ender görülen bir klinik formu olan miyokardit hatırlatılmış ve özellikle kırsal bölgede yaşama veya hayvan yetiştiriciliği gibi bir epidemiyolojik öykü durumunda leptospiroz düşünülmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ateş, Leptospiroz, Miyokardit

ABSTRACT

Aim: Leptospirosis is a zoonosis. Often asymptomatic or mild, it is rarely seen as a severe and high mortality named as Weil's disease. This case was presented with the aim of emphasizing the necessity of considering leptospirosis in patients with fever and thrombocytopenia in the epidemiological history and myocarditis in differential diagnosis.

Case-report: A56-year-old man who was an animal breeder was referred to our hospital with suspicion of Crimean Congo hemorrhagic fever (CKHF) due to the presence of leukopenia and thrombocytopenia from Balıkesir hospital where he admitted with the complaints of fatigue, fever and rash. Patient did not identify contact with ticks. On physical examination, general condition was moderate, fever was 38.1°C, Blood pressure was 100/60 mmHg. There was an itchy rash on his back and legs. In laboratory: wbc 8.600 / mm³, plt: 103.000 / mm³, creatinin: 2.07 mg / dL. Blood and urine cultures were obtained. Ribavirin treatment was initiated. Blood sample was sent for CKHF. Ertapenem 1x1 gr treatment was added empirically. Cardiology consultation was requested because of deterioration of general condition of the patient, tachycardia, hypotension and troponin elevations. Echocardiography showed EF 30% and regional wall motion defect. Considering the criteria of the European Society of Cardiology, it was clinically evaluated as suspicious myocarditis. The case of the patient investigated for the myocarditis differential diagnosis and blood sample also was sent for leptospirosis. Troponin and other parameters improved in the follow-up of the patient who had negative result for CKHF. The microscopic agglutination test (MAT) resulted in *L.bratislava* 1/100 when the patient's discharge was planned. Clinical and laboratory improvement was observed, but the patient was started on doxycycline 2x100 mg because of the result of the MAT test. After 15 days, a 4-fold increase in titer (MAT1/400) in the recurrent blood examination.

Conclusion: Leptospirosis is mostly asymptomatic or mild. In our case during the differential diagnosis of a clinically suspected myocarditis, the diagnosis supported leptospirosis diagnosis. As a result, myocarditis, which is a rare clinical form of leptospirosis has reminded and emphasized that leptospirosis should be considered especially in the case of epidemiological history.

Keywords: Fever, Leptospirosis, Myocarditis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ANESTEZİ YOĞUN BAKIM ÜNİTESİ'NDE EL HİJYENİNE UYUMUN MİZAÇ KARAKTER ENVANTERİ SONUÇLARIYLA KARŞILAŞTIRILMASI

Özlem TÜNGER¹, Demet AYDIN², Cennet ERTÜRK³, E. Kübra DİNDAR DEMİRAY¹, Deniz HEPPEKCAN², Murat DEMET⁴, Ç. Banu ÇETİN¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi, Enfeksiyon Kontrol Hemşiresi

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: E. Kübra DİNDAR DEMİRAY, e-mail: e.kubradindar@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada yoğun bakım ünitesinde çalışan sağlık personelinin el hijyeni uyumu ile mizaç ve karakter özellikleri arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Anestezi Yoğun Bakım Ünitesinde hizmet veren tüm personelin (3 doktor, 24 hemşire, 10 hastabakıcı), el hijyenine uyumu gözlenerek ve mizaç karakter envanteri kullanılarak yapılmıştır.

El hijyeni gözlemleri 16 Mart-21 Nisan 2017 tarihleri arasında bir gözlemci tarafından Dünya Sağlık Örgütü'nün önerdiği "Gözlemciler İçin Rehber" doğrultusunda, el yıkama için gerekli beş endikasyon üzerinden yapılmıştır. Her bir personel için el hijyeni uygulaması gereken fırsatlar uygunluk açısından değerlendirilmiştir. Uyum yüzdeleri olarak ifade edilerek, toplamda %50 ve üzeri uyum gösteren kişiler uyumlu, %49 ve altında uyum gösteren kişiler uyumsuz olarak tanımlanmıştır.

Mizaç ve karakter envanteri için ise 240 sorudan oluşan, karakterin 3 boyutunu ve mizaçın 4 boyutunu ölçen bir test kullanılmıştır. İstatistiksel analizler SPSS 15.0 programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya alınan grubun yaş ortalaması 30.32±9.05 olup, %59.5' i kadın, %64.9'u hemşire ve %43.2'si lisans mezunudur. Kişilerin meslekte çalışma süreleri ortalama 67.78±49.78 ay, yoğun bakımda çalışma süreleri ise ortalama 40.08±43.70 aydır. Çalışmaya dahil edilen 37 personelin toplam kaydedilen el hijyeni fırsat sayısı 1227, ortalama fırsat sayısı 33.16±10.3 idi. En sık gözlenen fırsat %24.1 ile hasta çevresi ile temas sonrasıdır. Kişilerin %67.6'sı el hijyenine uyumlu, %32.4'ü uyumsuz olarak belirlenmiştir. Fırsatlara göre el hijyen uyumuna bakıldığında, en yüksek uyum, vücut sıvıları ile bulaşma riski sonrası (%57.63) iken, en düşük uyumun hasta ile temas öncesi (%39.71) olduğu bulunmuştur. El hijyeni uyumu doktorlarda %55.7, hemşirelerde %51.4, hastabakıcılarda %49.28 olarak saptanmış olup, toplam el hijyen uyumu % 51.58 olarak saptanmıştır.

El hijyeni uyumu ile yaş, cinsiyet, meslekte ve yoğun bakımda çalışma süreleri karşılaştırıldığında anlamlı ilişki saptanmazken, eğitim durumu lise altında olan kişilerde el hijyenine uyum diğerlerine göre istatistiksel olarak daha anlamlı (p<0,05) bulunmuştur. El yıkama uyumu, mizaç ve karakter özelliklerine göre değerlendirildiğinde sebat etme özelliği olan kişilerde uyumun daha yüksek olduğu saptanmıştır (p<0,05).

Sonuçlar: El yıkamaya uyumun artırılması bir erişkin davranış değişikliği sorunudur. Erişkin davranışını etkileyen mizaç ve karakter özelliklerinin belirlenmesi, el yıkamaya uyumun artırılması çalışmalarında yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: El yıkama, Mizaç Karakteri envanteri, Sağlık personeli.

ABSTRACT

Aim: We wanted to investigate the relationship between hand hygiene adaptation and temperament and character traits of health personnel working in intensive care unit.

Material and Methods: In this study, all the personnel (3 doctors, 24 nurses, 10 nurses) serving at Manisa Celal Bayar University Hospital in Hafsa Sultan Hospital Anesthesiology Intensive Care Unit were observed by observing compliance with hand hygiene and using temperament character inventory. Hand hygiene observations are held Daily between 16 March and 21 April 2017 on week days, in the direction of the "Guidelines for Observers" recommended by the World Health Organization. Hand Hygiene of five indications were observed. Opportunities to apply hand hygiene for each staff member have been evaluated for eligibility. For temperament and character inventory, a test consisting of 240 questions, measuring 3 dimensions of the character and 4 dimensions of the temperament is used. Statistical analyzes were performed using the SPSS 15.0 program.

Results: The average age of the study group is 30.32±9.05, 59.5% are female, 64.9% are nurses and 43.2% has bachelor's degree. The total number of hand hygiene opportunities recorded for the 37 personnel included in the study was 1227, the average number of opportunities was 33.16±10.3. The most common occasion is after contact with the patient's circumference with 24.1%. According to the opportunities, the highest compliance was found after the risk of contamination with body fluids (57.63%), while the lowest compliance was found before contact with the patient (39.71%). Hand hygiene compliance was found to be 55.7% in physicians, 51.4% in nurses, and 49.28% in nurses. Overall total hand hygiene compliance was 51.58%. While there was no significant relationship between hand hygiene adaptation and age, gender, occupation and intensive care unit, in lower education level were found to be statistically significant (p<0.05) compared to the others. When hand washing compliance was evaluated according to temperament and character traits, it was found that compliance was higher in those who had persistence characteristics (p<0.05).

Conclusions: Increasing compliance with hand washing is an adult behavioral change problem. The determination of temperament and character attributes that affect adult behavior may be a guide in the study of improving handwashing compliance.

Keywords: Handwashing, Health personnel, Temperament character inventory.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TEMİZLİK PERSONELLERİNİN HASTANE ENFEKSİYONLARI İLE İLGİLİ BİLGİ DÜZEYLERİ VE EĞİTİMİN ETKİSİ

Cennet ERTÜRK¹, Dilek ÖZTEN¹, Özlem BAKIRLIOĞLU¹, Özlem TÜNGER², Ç. Banu ÇETİN², Şebnem ŞENOL²

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi Enfeksiyon Kontrol Hemşireliği, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu ÇETİN, e-mail: cetinc2003@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi'nde hizmet vermekte olan temizlik personellerine, hastane enfeksiyonlarının önemi, hastane temizliği, el yıkama ve eldiven kullanımı konularında yapılan eğitimlerin etkinliğinin değerlendirilmesi amacı ile planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Hastanemizde hizmet içi eğitime katılan 96 personel çalışma kapsamına alınmıştır. Temizlik personellerine Ocak 2016 -Mart 2016 tarihleri arasında 6 oturumda eğitim yapılmış, eğitim öncesi ve sonrası, literatür ve gözlemler doğrultusunda hazırlanan enfeksiyon kontrol önlemlerini içeren 9 soruluk anket formu uygulanmış ve sonuçlar 10 puan üzerinden değerlendirilmiştir. Analiz için SPSS 15.0 istatistiksel programı kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya alınan grubun yaş ortalaması 38.64±6.7 olup, %59.4'ü 40 yaş ve üzeri, %56.3'ü erkekti. Çalışanların %52.1'i hastanemizde 5 yıldan az çalışmakta, %76'sı ilkökul-ortaokul mezunu olarak belirlenmiştir. Hastane enfeksiyonları ile ilgili sorulardan, yüksek riskli alan sınıflaması, iğne uçlarının nereye atılacağı, el hijyeni ve eldiven kullanımına yönelik sorulara verilen doğru cevap oranları eğitim öncesi ve sonrası değişmezken (%99-100), diğer sorulara verilen doğru cevap oranları; kanlı yüzey temizliğinde %12.5'ten %25'e, sağlık personelinin kullandığı yerlerin temizliğinde kova bez renginde %66.7'den %84.4'e, mavi kova ve bezin kullanıldığı alanda %70.8'den %90.6'ya yükseldiği görülmüştür. Eğitim öncesi toplam not ortalaması 6.98±1.3 iken, eğitim sonrası 7.70±1.4'e yükseldiği ve aradaki farkın bağımlı gruplarda paried sample t testi ile değerlendirildiğinde anlamlı olduğu görülmüştür. (p= 0.000).

Sonuç: Eğitim sonrasında temizlik personellerinin bilgi düzeyinde artış görülmesi sevindiricidir. Eğitimlerin belli aralıklarla tekrarlanması, bilgilerin unutulmamasının yanında bireylerde hedeflenen davranış değişikliği meydana getirmeyi olumlu yönde etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: Hastane enfeksiyonları, Eğitim, Temizlik personeli

ABSTRACT

Aim: This study was planned to evaluate the effectiveness of the trainings conducted at Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital for the cleaning staff working in our hospital on the importance of hospital infections, hospital cleaning, hand washing and glove use.

Materials and Methods: 96 workers who had taken in-service training were included into the study. A questionnaire consisting of 9 questions including infection control measures prepared according to the literature and observations was applied, before and after the training, to the cleaning staff who trained in 6 sessions between January 2016 and March 2016 and the results were evaluated upon 10 points-scale. SPSS 15.0 statistical program was used for the analysis.

Results: The average age of the study group was 38.64 ± 6.7 years, 59.4% were over 40 years old, and 56.3% were male. 52.1% were working for less than 5 years in our hospital and 76% were primary school and secondary school graduates. The right response rates to questions about hospital infections, high risk area classification, where needle tips should be discarded, hand hygiene and glove use remained unchanged before and after training (99-100%), correct answers to other questions increased from 12.5% to 25% in bloody surface cleaning, from 66.7% to 84.4% for bucket cloth when cleaning the places used by healthcare workers and from 70.8% to 90.6% in area where blue bucket and cleaning cloths were used. The pre-training total grade average was 6.98 ± 1.3, and it was increased to 7.70 ± 1.4 after training and it was found that the difference was significant when evaluated with paried sample t test in dependent groups. (P = 0.000).

Conclusion: We are pleased to observe an increase in the level of knowledge of the cleaning staff after the training. Repeating the trainings at regular intervals will not only cause the unforgotten the knowledge but also positively affect the targeted behaviour change in the individuals.

Keywords: Hospital infections, Education, Cleaning staff

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE HASTANE ENFEKSİYONLARI SÜRVEYANSI

Dilek ÖZTEN¹, Cennet ERTÜRK¹, Özlem BAKIRLIOĞLU¹, Şebnem ŞENOL², Özlem TÜNGER², Ç. Banu ÇETİN²

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi Enfeksiyon Kontrol Hemşireliği, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu ÇETİN, e-mail: cetinc2003@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırmanın amacı, 1 Ocak- 31 Aralık 2016 tarihleri arasında, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi'nde tespit edilen hastane enfeksiyonlarının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: 1 Ocak- 31 Aralık 2016 tarihleri arasında hastanemizde yatarak tedavi gören tüm hastalar laboratuvar ve kliniğe dayalı, aktif sürveyans yöntemiyle enfeksiyon kontrol komitesince izlendi ve hastane enfeksiyon tanısı koymada 'Ulusal Hastane Enfeksiyonları Rehberi' kullanıldı. Tanı konulan hastalar retrospektif olarak incelendi.

Bulgular: Belirlenen tarihler arasında düzenlenen sürveyans çalışması sonucunda, 28007 hasta ve 162033 hasta gününde 357 hastane enfeksiyonu izlendi. Hastane enfeksiyon hızı 1.3, dansitesi 2.2 olarak bulundu.

Hastanemizde 2016 yılı içinde en sık görülen hastane enfeksiyonu, %28.9 ile üriner sistem enfeksiyonu olarak belirlenirken, bunu kan dolaşımı enfeksiyonu (%27.7), pnömoni (%22.1) ve cerrahi alan enfeksiyonlarının (%15.1) izlediği tespit edildi. Hastane enfeksiyonlarının %49'u yoğun bakım ünitelerinde oluşurken, %29.4'ü dahili birimlerde, %21.6'sı cerrahi birimlerde görüldü.

Hastane enfeksiyonlarından 411 etken izole edilirken, en sık görülen üç enfeksiyon etkeninin *K. pneumoniae* (%26.8), *A. baumannii* (%24.1) ve *P. aeruginosa* (%8.3) olduğu görüldü. Karbapenem direnci *K. pneumoniae*'de %45.5, *A. baumannii*'de %57.6, *P. aeruginosa*'da %23.5 olarak tespit edildi. Hastane enfeksiyonu olarak tespit edilen *K. pneumoniae*'lerin %2.7'sinde, *E.coli*'lerin %45.5'inde ise genişlemiş spektrumlu beta-laktamaz (GSBL) üretimi görüldü.

Sonuç: Hastane enfeksiyonları, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde önemli bir sağlık problemidir. Hastane enfeksiyonlarının morbidite, mortalite ve maliyetin artmasına neden olması nedeniyle hastane enfeksiyon verilerinin değerlendirmesi, geliştirilecek enfeksiyon kontrol politikalarına yol gösterecektir.

Anahtar Kelimeler: Hastane enfeksiyonu, Sürveyans, Antibiyotik direnci

ABSTRACT

Aim: The aim of the study is to evaluate the hospital infections in Manisa Celal Bayar University, Hafsa Sultan Hospital between 1 January-31 December 2016.

Materials and Methods: In 1 January-31 December 2016, all patients hospitalized in our hospital were observed by laboratory and clinically based active surveillance system with infection control committee and for the diagnosis of hospital infections 'National Hospital Infections Guide' was used. Hospital infections were evaluated retrospectively.

Results: In the study period 357 hospital infections were determined in 28007 patients and 162033 hospital days. Hospital infection rate was found as 1.3 and density was 2.2.

In our hospital, the most common hospital infection was determined as urinary system infection with 28.9%, followed by bloodstream infection (27.7%), pneumonia (22.1%) and surgical site infections (15.1%). 49% of the hospital infections determined in intensive care units, while 29.4% in clinical units and 21.6% were observed in surgical units.

While 411 etiological agents were isolated from hospital infections, *K. pneumoniae* (26.8%), *A. baumannii* (24.1%) and *P. aeruginosa* (8.3%) were the most common infectious agents. Carbapenem resistance was 45.5% in *K. pneumoniae*, 57.6% in *A. baumannii* and 23.5% in *P. aeruginosa*. Extended spectrum beta-lactamase (ESBL) production detected in 2.7% of *K. pneumoniae* and 45.5% of *E. coli*.

Conclusion: Hospital infections are an important health problem in developed and developing countries. Since hospital infections cause to increased morbidity, mortality and cost, evaluation of hospital infections data will lead to the improved infection control policies.

Keywords: Hospital infection, Surveillance, Antibiotic resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÖNLEM VE BAKIM PAKETLERİNİN ANESTEZİ YOĞUN BAKIM ÜNİTESİ'NDE GELİŞEN KATETERLE İLİŞKİLİ KAN DOLAŞIMI ENFEKSİYONLARI ÜZERİNE ETKİSİ

Özlem TÜNGER¹, Demet AYDIN², Cennet ERTÜRK³

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Manisa, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Enfeksiyon Kontrol Hemşiresi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özlem TÜNGER, e-mail: otunger@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Yoğun bakım ünitelerinde santral venöz kateter (SVK) kullanımı ile ilişkili enfeksiyonlar sağlık hizmeti ile ilişkili önemli sorunlardan biridir. Bu çalışma, önlem ve bakım paketlerinin Anestezi Yoğun Bakım Ünitesi'nde (AYBÜ) gelişen kateterle ilişkili kan dolaşımı enfeksiyonları (KİKDİ) üzerine etkinliğinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Ocak 2010-Aralık 2016 tarihleri arasında Celal Bayar Üniversitesi Hastanesi AYBÜ'de yatan hastalar alınmıştır. Bu ünite 2010-2011 yıllarında KİKDİ hızlarında artma olması nedeniyle, Temmuz 2012 tarihinden itibaren rehberlere dayalı olarak oluşturulan önlem ve bakım paketi uygulanmaya başlanmıştır. Enfeksiyon Kontrol Ekibi tarafından klinik ve laboratuvar verilerine dayalı olarak aktif prospektif sürveyans yöntemiyle elde edilen veriler retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Önlem ve bakım paketi uygulama öncesi ve sonrası olmak üzere, SVK kullanım oranları, KİKDİ hızları ve Ulusal Hastane Enfeksiyonları Sürveyans Ağı (UHESA) verilerine göre yer aldığımız yüzdeler dilim oranları karşılaştırılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 15.0 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Hastanemizde 2010 yılında bina taşınması söz konusu olduğu için tüm ünitelerde olduğu gibi AYBÜ'de de hasta sayısında belirgin azalma olmuştur. Bu nedenle 2010 yılı verileri sonuçlara etki etmemesi için analizlere dahil edilmemiştir. Önlem ve bakım paketi uygulamasıyla birlikte KİKDİ hızlarının ve SVK kullanım oranlarının belirgin olarak azaldığı saptanmış, ancak sadece KİKDİ hızları için istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur (sırasıyla p=0.001 ve p=0.115). Yıllara göre değişime bakıldığında ise hem KİKDİ hızlarında hem de SVK kullanım oranlarında anlamlı oranda azalma olduğu gözlemlenmiştir (sırasıyla p=0.016 ve p=0.004).

Sonuçlar: AYBÜ'de KİKDİ'leri önlemeye yönelik uygulanan önlem ve bakım paketlerinin hem santral venöz kateter kullanım oranlarını ve hem de KİKDİ hızlarını azalttığı görülmüştür. Yapılan iyileştirmelere rağmen KİKDİ hızlarımızın ulusal verilere göre %50-75 persentil arasında kaldığı, izolasyon odası ve personel sayısı gibi yoğun bakım enfeksiyon hızlarında önemli rol oynayan çevresel faktörlerde tam bir iyileştirme yapılamamasının bunda rol oynayabileceği düşünülmüştür. KİKDİ hızlarımızın %50 persentilin altına düşürülmesi için gerekli düzenlemelerin yapılmasına karar verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kateterle ilişkili kan dolaşımı enfeksiyonları, Önlem ve bakım paketleri, Santral venöz kateter.

ABSTRACT

Aim: Infection associated with the use of central venous catheter (CVC) in intensive care units is one of the major health care problems. This study was conducted in order to evaluate the effect of care bundles on catheter-related bloodstream infections (CRBI) emerging in the Anesthesia Intensive Care Unit (AICU)

Material and Methods: Patients hospitalized at Celal Bayar University Hospital AICU between January 2010 and December 2016 were included in the study. Since July 2010, care bundles based on guidelines have begun to be implemented in this unit, due to the increased rates of bloodstream infections associated with catheters during 2010-2011. The data obtained by active prospective surveillance based on clinical and laboratory data were retrospectively evaluated by the Infection Control Team. Before and after having applied the care bundles, rates of central venous catheterization, rates of CRBI and percentile based on National Hospital Infection Surveillance Network (UHESA) data were compared. SPSS 15.0 program was used for statistical analysis of the data.

Results: Our hospital building was moved to another building in 2010 and there was a significant decrease in the number of patients in the AICU as well as in all the units. By this reason, data for the year of 2010 was not included in the analysis so as not to affect the results. With care bundles implementation, the rates of CRBI and CVC usage were significantly reduced, but only statistically significant differences were found for CRBI rates (p = 0,001 and p = 0,115, respectively). When compared with previous years, it was observed that there was a significant decrease in the rates of both CRBI and CVC usage rates (p = 0.016 and p = 0.004, respectively).

Conclusions: Care bundles to prevent CRBI in the AICU have been shown to reduce both CVC usage rates and CRBI rates. Despite improvements, it was thought that CRBI could range from 50-75 percent according to national data, and the lack of a full improvement in environmental factors such as number of personnel and conditions of isolation rooms could have played a significant role in intensive care infections. It has been decided to make the necessary arrangements to reduce CRBI rates to less than 50% percentile.

Keywords: Care bundles, Catheter-related bloodstream infections, Central venous catheter.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DENEYSEL YARA İYİLEŞMESİ MODELİNDE KÖK HÜCRE TEDAVİSİNE KEKİK YAĞININ ETKİSİ

Pınar KILIÇARSLAN SÖNMEZ¹, Pelin TOROS¹, Melis ASAL¹, Mert ŞAHİNLER¹, M. İbrahim TUĞLU¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: M. İbrahim TUĞLU, e-mail: mituglu@yshoo.com

ÖZ

Amaç: Kök hücrelerin kendini yenileyebilme ve oluşturduğu sinyaller aracılığı ile spesifik hücrelere farklılaşabilme potansiyelleri göz önüne alınarak yara iyileşmesi sırasındaki davranışları, salgıladıkları faktörler ve aynı zamanda ilaç tedavileri yanında alternatif tedavi olarak kök hücre ve kekik yağının potansiyel kullanım olanaklarının araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada erkek sıçanların sırt bölgelerinde 1.5x1.5 cm boyutunda deneysel yara modeli oluşturuldu. Hayvanlar kontrol, madecassol, kekik yağı, kekik yağı+kök hücre, madecassol+kekik yağı, madecassol+kök hücre ve madecassol+kök hücre+kekik yağı olmak üzere 7 gruba ayrıldı. Yara bölgesine uygulamalar her gün yapıldı. Operasyondan sonra ilk kapanan yara baz alınarak deney sonlandırıldı ve sıçanlardan deri örnekleri alınarak rutin histolojik prosedürden geçirildi. Genel histolojik yapıyı belirlemek amacıyla Hematoksilen ve Eozin, kök hücre varlığını saptamak amacıyla CD44 ve CD90, oksidatif stres için eNOS ve iNOS ve damarlanma için VEGF immünohistokimyasal boyamaları yapıldı ve H-skor yöntemiyle hesaplandı ve sonuçlar istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Yapılan bu çalışmada, yaranın oluşturulduğu 0. Gün ve 7 ile 9. Günlerde cetvel ile yara ölçümleri yapıldı. En etkin ve anlamlı (p<0, 05) iyileşmenin kök hücrenin madecassol ile birlikte uygulandığı hayvanlarda olduğu görüldü. Ayrıca sadece yara grubuna kıyasla kekik yağı ve madecassol uygulanmış derilerde skar dokusu oluşmadan iyileşmenin gerçekleştiği saptandı. Kekik yağı, madecassol ve kök hücrenin birlikte uygulandığı grupta sadece kekik yağı uygulanan gruba göre re-epitelizasyon ilerlemesinin daha hızlı olduğu ve yağ bezi yoğunluğunun fazla olduğu görüldü. Oksidatif stres belirteçleri eNOS ve iNOS'un kök hücre ile birlikte madecassol ve kekik yağı uygulanan örneklerde anlamlı şekilde (p<0, 05) azalarak iyileşmeye katkı sağladığı, VEGF ve dolayısıyla damarlanmanın artışı sağladıkları görüldü. Ayrıca CD44 ve CD90 boyanmalarındaki belirgin artışın (p<0, 05) kök hücre verilen gruplarda olduğu ve kök hücrenin yara iyileşmesi sırasında yara bölgesindeki varlığını koruduğu belirlendi.

Sonuçlar: Yara iyileşmesi ve kapanmasının kök hücre ile birlikte kekik yağı uygulanması sonrası daha fazla olduğu, damarlanmanın artmış olduğu izlendi. Bunlara paralel olarak oksidatif stres belirteçlerinde de eNOS ve iNOS'ta azalma görüldü. Kök hücrenin, in vivo çalışmamızda iyileşmeyi etkin bir şekilde sağlaması, kronik yaralarda klinik kullanımına olanak sağlaması açısından bulgular ümit vericidir.

Anahtar Kelimeler: Yara İyileşmesi, Mezenkimal Kök Hücre, Kekik Yağı, Damarlanma, Oksidatif Stres, *Thymus vulgaris*

ABSTRACT

Aim: The aim of this study is to investigate the effect of stem cells and thyme oil on wound healing in rats with experimentally made wounds.

Materials and Method: In this study, 1.5x1.5 cm experimental wounds were formed in the backs of male rats. The animals were divided into 7 groups one of which was control, and the others were treated with madecassol, thyme oil, thyme oil+stem cells, madecassol+thyme oil, madecassol+stem cells and madecassol+stem cells+thyme oil. The applications were made daily and the application was terminated depending on the first healed wound. Wound samples were taken from the rats and were subjected to the routine histological procedure. Immunohistochemical stainings were conducted with Hematoxylin and Eosin to investigate the histological structure, presence of stem cells was observed with CD44 and CD90, oxidative stress with eNOS and iNOS, and vascularization with VEGF, and the results were statistically analyzed by the H-score method.

Results: The wounds were measured with a ruler on 0th, 7th and 9th days. The most effective and significant (p<0.05) healing was observed in the animals in which the stem cells were administered along with madecassol. Furthermore, it was observed that healing occurred without scar formation in the animals treated with thyme oil and madecassol, compared to the control group. It was observed that in the group where thyme oil, madecassol and stem cells were applied together, the re-epithelization progression was faster and sebaceous gland density was higher than in the group where only thyme oil was applied. It was observed that eNOS and iNOS, oxidative stress markers decreased significantly contributing to healing and increasing the neovascularization in the groups that were treated with madecassol, thyme oil and stem cells together. Moreover, a significant increase in CD44 and CD90 staining (p<0.05) in the stem cell-given groups are an indication of the stem cells on wound area during wound healing process.

Conclusions: It was observed that blood supply was better in groups that were administered with stem cells along with thyme oil. In addition to these, a significant decrease in eNOS and iNOS oxidative stress markers was observed. The observed effects of stem cells in this in vivo study is promising for future clinical applications to chronic wounds.

Keywords: Wound Healing, Mesenchymal Stem Cells, *Thymus vulgaris*, Wound Model, Neovascularization, Oxidative stress

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YAYGIN PRURİTUS TANISI İLE TAKİP EDİLEN HASTANIN KOL VE KARIN BÖLGESİNDE TESPİT EDİLEN YAYGIN DEMODEXSPP. VE EV TOZU AKARI

Yasemin KAYA¹, Sevda ÖNDER², Ülkü KARAMAN³, Gamze KAÇMAZ⁴

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹ Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

² Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

³ Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Parazitoloji Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

⁴ Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Giresun, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ülkü KARAMAN, e-mail: ulkukaraman44@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Ev tozu akarlarının ev tozlarında bulunan allerjenlerinin önemli bir kaynağı oldukları bildirilmiştir. Bu nedenle akarların farklı bölgelerde dağılımları, türlerinin belirlenmesi, allerjik şikayetler ve hastalıklarla ilişkileri konularında çalışmalar yapılmıştır. Diğer taraftan Demodex türlerinin insandan insana yakın temasla bulaşarak rosacea, akne vulgaris, perioral dermatit, seboreik dermatit, mikropapüler-kaşıntılı dermatit ve blefarit patogenezinde rol oynadığı bildirilmiştir. Çalışmada uzun süreli (altı ay) şiddetli kaşıntısı olan hastanın cildinden alınan standart yüzeysel deri biyopsisi örneğinde saptanan ev tozu akarı ve Demodex olgusu değerlendirilmiştir.

Olgu: Erkek hasta 71 yaşında olup karın, kasık, kalça, omuz ve göğüs bölgelerinde 6 aydır devam eden şiddetli kaşıntı ile polikliniğe başvurmuştur. Hastadan alınan anamnez sonrasında jeneralize pruritus etyolojisine yönelik ayrıntılı tetkikleri yapılmıştır. Yapılan değerlendirmede jeneralize kaşıntıya sebep olabilecek bir patolojiye rastlanmamıştır. Daha önce sarcoptes scabiei tedavisi almış olan ancak şikayetlerinde düzelme olmayan hastaya dışkı bakışı ve ayrıca ev tozu akarı için örnek istenmiştir. Diğer taraftan cilde yerleşen bir parazitinde kaşıntıya neden olabileceği düşünülenek baldırdan ve karından alınan örneklerin incelenmesi sonucunda erişkin akar ve Demodex spp. tespit edilmiştir. Hastanın ev tozunda da akara rastlanılmıştır. Tedavisi yapılan hastanın şikayetleri düzelmiş ve yapılan kontrolünde cildinde akar görülmemiştir. Demodex spp. yoğunluğunda da belirgin bir azalma gözlenmiştir.

Sonuç: Çalışma, akarların genel literatürün aksine insan vücuduna yerleşebileceklerine ek olarak Demodex spp. nin de kıl foliküllerinin bulunabileceği her bölgede yaygın olarak allerjik reaksiyonlara da neden olabileceğine dikkat çekmek amacıyla sunulmuştur. Sonuç olarak; yüz ve vücutta dirençli kaşıntı şikayeti ile gelen hastaların ev tozu akarları ve Demodex spp ile de enfekte olabileceği tespiti tanıda rol oynayabilir. Bu doğrultuda tanılamamın yanı sıra geniş kapsamlı kontrollü araştırmaların yapılması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Demodex, Ev tozu akarı, Pruritus

ABSTRACT

Aim: House dust mites are known to be an important source of allergens found in house dust. As a result, studies have been completed on distribution of mites in different regions, determination of species, allergic complaints and correlations with disease. It is reported that Demodex species are transmitted by close human to human contact and play a role in rosacea, acne vulgaris, perioral dermatitis, seborrheic dermatitis, micropapular-irritative dermatitis, and blepharitis pathogenesis. The study assessed house dust mites and Demodex identified on standard surficial skin biopsy samples obtained from the skin of a patient with long term (six months) severe itching.

Case: The male patient was 71 years old and applied to the clinic with severe itching lasting 6 months in the abdomen, groin, hip, shoulder and chest regions. After anamnesis obtained from the patient, detailed tests were performed into the generalized pruritus etiology. Assessment did not encounter any pathology that may cause generalized pruritus. With previous sarcoptes scabiei treatment and no resolution of complaints, a feces examination and house dust mite sample was requested from the patient. Considering that a parasite on the skin might cause itching, investigation of samples taken from the calf and abdomen identified adult mites and Demodex spp. Mites were encountered in the patient's house dust. With treatment, the patient's complaints resolved and on check up mites were not observed on the skin. There was a clear reduction in the density of Demodex spp. observed.

Conclusion: Contrary to the general literature, this study is presented to note that that mites found on the human body in addition to Demodex spp. found in the hair follicles in every region may cause a widespread allergic reaction. In conclusion, in patients applying with resistant itch of the face and body infection with house dust mites and Demodex spp. may play a role in diagnosis. In this way, in addition to identification, broad comprehensive controlled research is recommended.

Keywords: Demodex, House dust mite, Pruritus

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TRIGONELLA FOENUM-GRAECUM'UN ACANTHAMOEBA CASTELLANI KİSTLERİ ÜZERİNE AMOBİSİDAL ETKİSİ

Yasemin KAYA¹, Ayşe BALDEMİR², Ülkü KARAMAN³, Nilay İLDİZ⁴, Gamze KAÇMAZ⁵,
Zeynep KOLÖREN⁶

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

²Erciyes University, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Botanik Anabilim Dalı, Kayseri, Turkey

³Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Parazitoloji Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

⁴Erciyes Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

⁵Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Giresun, Türkiye

⁶Ordu Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ülkü KARAMAN, e-mail: ulkukaraman44@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Çevrede toprak ve tatlı sularda oldukça yaygın olarak bulunan protozoonlar arasında olan *Acanthamoeba* türleri, insan vücuduna yerleşerek çeşitli hastalıklara neden olurlar. Bu tür amipler, granülatöz amibik ensefalit (GAE), kutanöz acanthamoebiasis, *Acanthamoeba keratitis* ve AIDS'li hastalarda infeksiyonun çeşitli organlara yayılmasına bağlı olarak kronik sinüzit, otit, kutanöz lezyonlar, sinüs lezyonları, deri ülserleri gibi hastalıklar meydana getirirler. Parazitin tanı ve tedavisinde zorluklar yaşanmaktadır.

Türkiye'de "Boyotu" ve "Çemenotu" isimleriyle bilinen *Trigonella foenum-graecum* eski devirlerden beri halk arasında göğüs yumuşatıcı, balgam söktürücü, müshil etkili, kuvvet verici, çıbanların olgunlaşmasında ve şeker hastalığına karşı kullanıldığı bilinmektedir. Çemen tohumunun tedavi edici özelliğinin, yapısında bulunan, ana bileşiklerden özellikle embriyosunda bulunan, steroidal yapılı bir saponin olan diosgeninden kaynaklandığı bilinmektedir. Ulaşılan kaynak bilgilerde bitkinin amobisidal etkisinin yapıldığı bir araştırılmaya rastlanılmamıştır. Bu doğrultuda çalışmada *Acanthamoeba* kistlerine karşı amobisidal aktivitesinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bitki ekstraktları 1, 2, 4, 8, 16 ve 32 konsantrasyonlarda hazırlanmış olup üzerine hemositometrede hücre sayısı 22×10^6 hücre/ml olacak şekilde ayarlanmış standart *Acanthamoeba* kistleri eklenerek 25°C 'de inkübe edilmiştir. Parazitin canlılığı belirli saatlerde kontrol edilerek not edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada çemenin belirli oranlarda paraziti öldürdüğü saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmada kullanılan bitki ekstresinin konsantrasyonlarına göre antiparaziter etkisi değerlendirilmiş ve olup deneysel hayvan modellerinde de kontrol çalışmalarına ihtiyaç olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Trigonella foenum-graecum*, *Acanthamoeba castellanii*, Amobisidal etki

ABSTRACT

Aim: *Acanthamoeba* species are very common protozoans found in soil and fresh water in the environment, and they may invade the human body and cause a variety of diseases. This species of amoeba infects patients with granulomatous amebic encephalitis (GAE), cutaneous acanthamoebiasis, acanthamoeba keratitis and AIDS, spreading to a variety of organs and causing chronic sinusitis, otitis, cutaneous lesions, sinus lesions and skin ulcers. Difficulties are experienced in diagnosis and treatment of the parasite.

In Turkey, *Trigonella foenum-graecum* known by the name "fenugreek" is known since ancient times among the public as a chest emollient, mucous expectorant, laxative, and strengthener used to prevent maturation of boils and diabetes. The ameliorative characteristics of fenugreek seeds are known to be due to diosgenin, a steroid-structure saponin found in the main components especially the embryo. According to reference information, there is no research into its amoebicidal effects. Thus, this study aimed to determine the amoebicidal effects against *Acanthamoeba* cysts.

Material and Method: Plant extracts were prepared at concentrations of 1, 2, 4, 8, 16 and 32 and were placed in a hemocytometer with cell counts 22×10^6 cell/ml. Standard acanthamoeba cysts were added and incubated at 25°C . The viability of the parasite was checked at certain times and noted.

Results: The study identified that certain ratios of fenugreek killed the parasite.

Conclusion: Depending on concentration, the antiparasitic effect of the plant extract used in the study was assessed. It was concluded that control studies are required with an experimental animal model.

Keywords: *Trigonella foenum-graecum*, *Acanthamoeba castellanii*, Amoebicidal Effect

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PARAZİTLERİN KİST VE YUMURTALARININ, ÇİNKO SÜLFAT YÜZDÜRME YÖNTEMİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİNDE BOZULMA SÜRELERİNİN BELİRLENMESİ

Ülkü KARAMAN¹, Gamze KAÇMAZ², Saliha KESTİ², Cihangir AKDEMİR², Şahin DİREKEL²,
Zeynep KOLÖREN³

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Ordu University, Faculty of Medicine, Medical Parasitology Department, Ordu, Turkey

²Giresun University, Faculty of Medicine, Medical Microbiology Department, Giresun, Turkey

³Ordu University, Faculty of Science and Literature, Biology Department, Ordu, Turkey

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ülkü KARAMAN, e-mail: ulkukaraman44@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Dışkıda protozoon kisti helment yumurtalarının seyrek olduğu durumlarda direk mikroskopik bakı sırasında gözden kaçabilir. Bu nedenle çoklaştırma yöntemlerinden çöktürme ve yüzdürme rutin bakıda kullanılmaktadırlar.

Yüzdürme yöntemlerinin avantajı daha temiz olmaları ve çöktürme yöntemleri ile elde edilen preparatlara oranla daha az atık içermesidir. Tanı kitaplarında dezavantaj olarak, kullanılan kimyasal nedeniyle, yumurta ve kist duvarlarının harabiyeti sonucu, organizmanın şeklinin bozulduğu ve tanıda güçlükler yaşanabildiği bildirilmiştir. Bu durumu ortadan kaldırmak için hazırlanan örneklerin 10-20 dakika içinde incelenmesi gerektiği belirtilmiştir. Epidemiyolojik çalışmalarda toplanan örnek fazla olduğundan çinko sülfat yüzdürme yöntemi ile tanıya gidilmek istediğinde inceleme zamanının 20 dakikayı geçebileceği düşünülmüş ve bu doğrultuda bu yöntemle hazırlanan örneklerin ne kadar süre bozulmadan incelenebileceklerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada daha önce incelenmesi yapılarak farklı parazitler tespit edilen dışkı örnekleri çinko sülfat yüzdürme yöntemi ile hazırlanmış olup tüpün üst kısmından ve dip kısmından alınan örnekler belirli saatlerde incelenmiştir.

Bulgular: Örneklerin bulunduğu tüpler oda ısısında bekletilmiş olup hazırlandıktan 48 saat sonrasına kadar parazitlerin yapısında bir bozulma gözlenmemiştir.

Sonuçlar: Bu durum çinko sülfat yüzdürme yöntemi ile yapılan çoklaştırma yönteminde zamanın yetersiz kaldığı durumlarda örneklerin hazırlanmış tüplerde kalabileceği şeklinde yorumlanabilir. Çalışmada bu yöntemin kolay uygulanabilir olması ve parazit morfolojilerinin uzun süre bozulmaması nedeniyle rutin ve epidemiyolojik çalışmalarda kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çinko Sülfat, Çoklaştırma, Parazit

ABSTRACT

Aim: In situations where protozoan cyst helminth eggs are rare in feces, they may be missed with direct microscopic examination. As a result, the concentration methods of precipitation and flotation are used in routine examination.

The advantage of flotation methods is that they are cleaner and involve less waste compared to prepares obtained with precipitation methods. A disadvantage in identification books is that due to the chemicals used there may be damaged to eggs and cyst walls, disruption of the shape of the organism, and there may be difficulties experienced in identification. To resolve this situation, it is necessary to examine the prepared samples within 10-20 minutes. As many samples are collected for epidemiological studies, it is considered that the investigation time for identification may exceed 20 minutes when using the zinc sulfate flotation method and as a result we aimed to determine how long samples prepared with this method may be examined before deterioration.

Material and Methods: The study used feces samples prepared with the zinc sulfate flotation method with different parasites identified in previous investigations. Investigation samples were taken from the top and bottom of the tubes at certain times.

Results: The tubes containing samples were left at room temperature and no disruption of parasite structure was observed until over 48 hours after preparation.

Conclusions: This may be interpreted as meaning that samples prepared with the zinc sulfate flotation method may remain in the tubes in situations where time is insufficient. As the method in this study may be easily applied and as parasite morphology is not disrupted for a long duration, it was concluded that it may be used in epidemiological studies.

Keywords: Zinc Sulfate, Concentration, Parasite

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TOPRAK ÖRNEKLERİNDE PARAZİT TANISININ ÇİNKO SÜLFAT YÜZDÜRME VE FORMOL ETER ÇÖKTÜRME YÖNTEMLERİ İLE KARŞILAŞTIRILMASI

Gamze KAÇMAZ¹, Ülkü KARAMAN², Saliha KESTİ¹, Cihangir AKDEMİR¹, Şahin DİREKEL¹,
Zeynep KOLÖREN³

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹ Giresun University, Faculty of Medicine, Medical Microbiology Department, Giresun, Turkey

² Ordu University, Faculty of Medicine, Medical Parasitology Department, Ordu, Turkey

³ Ordu University, Faculty of Science and Literature, Biology Department, Ordu, Turkey

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ülkü KARAMAN, e-mail: ulkukaraman44@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Parazitlerin epidemiyoloji açısından toprak önemli kaynaklardan biridir. Yapılan çalışmalarda toprak örneklerinde parazit tanısında doymuş tuzlu su, çinko sülfat yüzdürme ve kazocas yöntemleri kullanılmıştır. Ancak doymuş tuzlu su ile yüzdürme yönteminde parazitler 10-15 dk içinde morfolojileri bozulduğu için hızlıca incelemek gerekmektedir. Kato-katz yöntemi için ise invert mikroskop gerekmektedir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada kaynak kitaplarda bildirilen çinko sülfat yüzdürme medodunda bazı modifikasyonlar yapılmıştır. Ayrıca rutin laboratuvar tanısında kullanılan formol eter çöktürme yöntemi kullanılarak iki yöntem arasındaki pozitiflik değerleri karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Araştırmada her iki yöntemle toprak örneklerinde toxocara türleri, ascaris türleri, taenia ve hymenolepis yumurtaları tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışmada elde edilen sonuçlar birbirine benzer olduğundan rutin çalışmalarda kullanılabilecekleri kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toprak, Çinko sülfat, Formol eter

ABSTRACT

Aim: Soil is an important source of parasites in terms of epidemiology. Studies have used saturated saline, zinc sulfate flotation and kato-katz methods for parasite identification in soil samples. However, as morphology of parasites is disrupted within 10-15 minutes using saturated saline flotation methods, rapid investigation is required. For the Kazocas method, an inverted microscope is required.

Material and Method: The study made some modifications to the zinc sulfate flotation methods described in the reference books. Additionally, the formol ether precipitation method used in routine laboratory identification was used and positive values were compared between the two methods.

Results: With both methods toxocara species, ascaris species, taenia and hymenolepis eggs were identified in soil samples in the research.

Conclusion: As the results obtained in the study are similar, it was concluded they can be used in routine studies.

Keywords: Soil, Zinc Sulfate, Formol Ether

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ALT SOLUNUM YOLU ÖRNEKLERİNDEN İZOLE EDİLEN MİKROORGANİZMALARDA ANTİMİKROBİYAL DİRENÇ ORANLARI

Naciye BADIR¹, Hörü GAZİ¹, Semra KURUTEPE¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Naciye BADIR, e-mail: naciyebadir@gmail.com

ÖZ

Amaç: Alt solunum yolu enfeksiyonları, hastane ortamında en çok görülen bakteri enfeksiyonları arasında yer almaktadırlar. Bu enfeksiyonlarda kullanılan ampirik antibiyotik tedavisi daha önce yapılan çalışmalardan elde edilen etken mikroorganizmaların dağılımına ve direnç paternlerine dayanır. Bu çalışmanın amacı, yatan hastaların alt solunum yolu örneklerinden izole edilen bakterilerin dağılımını ve antibiyotik direnç oranlarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Bakterioloji Laboratuvarına Ocak 2015-Nisan 2017 tarihleri arasında gönderilen tüm alt solunum yolu örnekleri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel analizler SPSS programı kullanılarak yapılmıştır. P≤0.05 anlamlık sınırı olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışma boyunca 651 örnekte üreme saptanmıştır. İzole edilen etkenlerin %83,3'ü gram negatif bakteriler oluştururken, geri kalan %16,7'lik kısmını gram pozitif bakteriler oluşturmuştur. Alt solunum yolu enfeksiyonu etkeni olarak en sık izole edilen bakteriler *Acinetobacter baumannii* (n = 190; %29,2), *Pseudomonas aeruginosa* (n = 141; %21,7) ve *Klebsiella pneumoniae* (n = 129; %19,8) olmuştur. *Staphylococcus aureus* (n = 50; %7,7), *Streptococcus pneumoniae* (n = 29; %4,5) ve Koagülaz Negatif Stafilokok (n = 18; %2,8) gibi gram pozitif koklar ise daha az oranda saptanmıştır. *A. baumannii* için elde edilen duyarlılık sonuçları, izolatların yaklaşık %60'ının seftazidime, seftriaksona ve meropeneme dirençli olduğunu göstermiştir. *P. aeruginosa* suşlarının ise %60'ı meropeneme, %54,4'ü seftazidime, %64,3'ü levofloksasine dirençli bulunmuştur. *K. pneumoniae*'nin antibiyogram sonuçları ise izolatların yaklaşık %50'sinin üçüncü kuşak sefalosporinlere, aminoglikozitlere ve kinolonlara dirençli olduğunu göstermiştir. Gram pozitif koklara en etkili antibiyotik grubunun ise glikopeptidler olduğu belirlenmiştir.

Sonuçlar: Hastanemizde alt solunum yolu enfeksiyonlarının en sık nedeninin dirençli gram negatif bakteriler olduğu saptanmıştır. Bölgesel antibiyotik direnç paternlerinin bilinmesi, alt solunum yolu enfeksiyonlarının ampirik tedavisinde kanıta dayalı protokollerin geliştirilmesi için gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Alt solunum yolu örnekleri, Bakteri, Antibiyotik direnci

ABSTRACT

Aim: Lower respiratory tract infections are among the most common bacterial infection in hospital settings. Empiric antibiotic therapy used in these infections often base on the spectrum and resistance patterns of etiological microorganisms obtained from previous studies. The aim of this study was to determine the distribution of bacteria isolated from lower respiratory specimens of in-patients and to calculate their antibiotic resistance rates.

Material and Methods: Samples taken from the lower respiratory tract and sent to the Bacteriology Laboratory of the Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital from January 2015 to April 2017 were retrospectively analyzed. Statistical analyses were performed using SPSS, and P≤0.05 was considered as significance limit.

Results: During the study period 651 culture positive samples were obtained. Gram negative bacteria accounted 83.3% of the total isolates while rest of the 16.7% were gram positive bacteria. *Acinetobacter baumannii* (n=190; 29.2%), *Pseudomonas aeruginosa* (n=141; 21.7%) and *Klebsiella pneumoniae* (n=129; 19.8%) were the most prevalent bacterial isolates associated with lower respiratory tract infection, while gram positive cocci as *Staphylococcus aureus* (n=50; 7.7%), *Streptococcus pneumoniae* (n=29; 4.5%) and *Coagulase Negative Staphylococci* (n=18; 2.8%) were recovered less often. The susceptibility pattern of *A. baumannii* showed that approximately 60 % of the bacterial isolates were resistant to ceftazidime, ceftriaxone, and meropenem. In case of *P. aeruginosa* 60 % bacterial isolates were resistant to meropenem, 54.4% to ceftazidime and 64.3% to levofloxacin. The antibiogram of *K. pneumoniae* has revealed that approximately 50% of the isolates were resistant to third generation cephalosporins, aminoglycosides and quinolones. Glycopeptides were the most effective antimicrobial against gram positive cocci.

Conclusions: The agents caused lower respiratory tract infections in our hospital were mainly gram-negative bacteria, which have a significant drug resistance. Knowledge of regional antibiotic resistance status is necessary for improving evidence based protocols for empirical treatment of lower respiratory tract infection.

Keywords: Lower respiratory tract specimens, Bacteria, Antibiotic resistance

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SATRAÇ OYUNUNA YÖNELİK TUTUM ÖLÇEĞİ GELİŞTİRİLMESİ

Reşat SADIK¹ Ali ÖZEN² Yavuz ÖNTÜRK¹

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce/TÜRKİYE

²Türkiye Satranç Federasyonu, Ankara/TÜRKİYE

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Yavuz ÖNTÜRK, e-mail: yavuzonturk@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, satranç oyununa yönelik, likert tipi geçerli ve güvenilir bir tutum ölçeği geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Süreçte, yaklaşık 100 öğretmen ve 100 satranç sporcusuna, satranç oyununun kendilerine ne ifade ettiğine ilişkin soru yöneltilmiştir. Alınan dönütler, tutum ölçeklerine ilişkin yapılan çalışmaların incelenmesiyle de desteklenerek 55 maddeden oluşan ölçek taslağı ortaya konmuştur. 55 maddeden oluşan ölçek taslağı 300 öğretmenden oluşan gruba uygulanarak geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmıştır.

Bulgular: Geçerlik ve güvenilirlik için yapılan çalışmalar sonucunda ölçeğin KMO değeri 0,942, Barlett testi 10400, 885 ve $p<0,01$ olarak bulunmuştur. Faktör ve güvenilirlik analizi sonuçlarına göre faktör değeri düşük olan ve binişlik yaratan maddeler ölçekten çıkarılmıştır. Böylelikle, faktör yükleri .76 ile .94 arasında değişen, tek boyutlu ve 16 maddeden oluşan ölçek ortaya çıkmıştır. Toplam açıklanan varyansın ise %86 olduğu görülmüştür. Ölçeğin Cronbach's Alpha güvenilirlik katsayısı .98 olarak bulunmuştur.

Sonuçlar: Sonuç olarak, geliştirilen "Satranç Oyunu Tutum Ölçeği" nin amaca uygun, geçerli, güvenilir ve kullanışlı bir ölçek olduğu kararına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Satranç, Ölçek, Tutum

ABSTRACT

Aim: Abstract: The aim of this study is to develop for the game of chess a valid and confidential Likert-type attitude scale.

Materials and Method: During the process around 100 teachers and 100 chess athletes were asked about what the game of chess means for them. The scale draft with 55 articles was prepared by the feedbacks which were supported with the studies related to the attitude scales. The scale draft with 55 articles was applied on 300 teachers whose validity and confidentiality studies were conducted.

Results: After the results of the validity and confidentiality studies the KMO value of the scale was found as 0,942, and the Bartlett test as 10400,885 and $p<0,01$. According to the results of the analysis of the factor and reliability the factors which values are low and which are overlapping are taken out of the scale. So there arose a scale whose factor loads are between .76 and .94 and which is unidimensional and consists of 16 articles. The total explained variance is 86%. The Cronbach's Alpha reliability factor of the scale is founded as .98.

Conclusions: As result, there was an explanation that the developed "Attitude scale for the game of chess" is a scale that is expedient, valid, confidential and practical.

Keywords: Chess, Scale, Attitude

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DİYABETLİ BİREYLERDE İNSÜLİN ENJEKSİYONU, PARMAK DELME KORKUSU VE METABOLİK KONTROL DEĞİŞKENLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Burcu BAYRAK¹, Özden DEDELİ ÇAYDAM²

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özden DEDELİ ÇAYDAM, e-mail: ozdendedeli@yahoo.co.uk

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada amaç, diyabetli bireylerde insülin enjeksiyonu, parmak delme korkusu ve metabolik kontrol değişkenlerinin değerlendirilmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma İzmir’de bir eğitim araştırma hastanesinin diyabet eğitim polikliniğine başvuran 186 diyabetli birey ile yürütüldü. Araştırmada verileri, Diyabetlilerde Kendi Kendine Enjeksiyon ve Test Yapma Korkusu Sorgulama Formu (D-FISQ) den oluşan bir anket formu kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile araştırmacı tarafından toplandı. Araştırma verileri bilgisayarda Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 16.0 istatistik programına girildikten sonra, tanımlayıcı istatistiksel analizler, independent sample t test ve korelasyon analizleri yapıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan diyabetli bireylerin yaş ortalaması 57.9±12.8 yıl (20-84) olup büyük çoğunluğu (%51.6) kadın, Tip II diyabet (%95.7) ve tanı süresi 1-5 yıl (%32.1) idi. D-FISQ puan ortalaması 34.5±13.5 (15.0-60.0) bulundu. Diyabetli bireylerin D-FISQ puan ortalaması ile açlık kan glikozu, tokluk kan glikozu ve HbA_{1c} düzeyleri arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$).

Sonuçlar: Araştırma bulguları, diyabetli bireylerin insülin enjeksiyonu ve parmak delme korkusu deneyimlediklerini gösterdi. Buna ilave olarak, yüksek düzeyde insülin enjeksiyonu ve parmak delme korkusunun, yüksek açlık kan glikozu, tokluk kan glikozu ve HbA_{1c} değerleri ile ilişkili olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, İnsülin enjeksiyonu korkusu, Parmak delme korkusu

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study was to assess insulin injection and finger sticking fear in people with diabetes mellitus (DM).

Material and Methods: A descriptive and cross-sectional study was conducted with 186 out-patients in a state hospital in Izmir, Turkey (West Anatolian) due to diabetes mellitus. A patient identification form, Turkish version of the Diabetes Fear of Injecting and Self-Testing Questionnaire (D-FISQ) were used as data gathering forms. Arithmetic averages, standart deviation (SD), percentage, and correlation were used in statistical analysis.

Results: The mean age of the participants was 57.9± 12.8 (20-84) years, the majority of them were women (51.6%) and (95.7%) had type 2 diabetes with a mean diabetes duration of 1-5 years (32.1%). Half of the participants had been under insulin treatment since diagnosis. The mean score of D-FISQ was found to be 34.5± 13.5 (15.0-60.0). A positive significant correlation was defined between total D-FISQ score and HbA_{1c}, fasting glucose, posprandial glucose ($p < 0.05$).

Conclusions: The results of this study indicated that people with DM fear insulin injecting and self-testing. Moreover, it was found that higher level of fear of self-injecting and self-testing was associated with higher level of HbA_{1c}, fasting glucose, posprandial glucose.

Keywords: Diabetes, Fear of self-injecting, Fear of self-testing

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DENTAL BİYOMALZEMELERİN BİYOUYUMUNUN İNCELENMESİ ve MEKANİK ANALİZİ

Mehmet AYVAZ¹, Recep HALICIOĞLU¹, Hediye KIRLI AKIN²

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Makine Mühendisliği, Osmaniye, Türkiye

²Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İmalat Mühendisliği, Osmaniye, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Recep HALICIOĞLU, e-mail: rhalicioğlu@osmaniye.edu.tr

ÖZ

Amaç: Biyouyum, malzemelerin biyomalzeme olarak kullanıma uygun olup olmadıklarını anlatan, korozyon ve aşınma dayanımları ve dokulaşma gibi özelliklerin incelenmesiyle fikir sahibi olunan ve araştırılması gereken önemli bir faktördür. Bu çalışmada biyomalzemelerin biyouyum ve mekanik analiz yöntemleri incelenmiştir. Öncelikli olarak biyomalzemeler ile ilgili derleme yapılmıştır. Daha sonra literatürde bulunan çalışmalardan yola çıkılarak üç bölge bir implant modeli tasarlanmıştır. Tasarım, alt kısımda V-şekli ile kendi kendine kılavuz çekebilen, orta bölgede maksimum teması sağlayan ve süngerimsi kemiğin sıkıştırılması için kullanılan kare yüzeyin yer aldığı ve üst bölgede kararlılığı artırıp kemik kaybını azaltmaya yardımcı olan bir yapıdan oluşmaktadır. Çalışma kapsamında farklı materyallerden bir ağız kemik modeli, diş kaplaması, implant ve ekipmanları tasarlanarak mekanik analizleri yapılmış ve kritik yük bölgelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tasarımda diş kaplaması için Co-Cr, mesnet ve implant için Ti6Al4V kullanılmıştır. Ağız modeli, süngerimsi ve kortikal kemik mekanik özellikleri kullanılarak oluşturulmuştur. Mekanik davranışların gözlemlenebilmesi için her bir parça ayrı ayrı sınır şartlarında (100 N yük altında), ağ tanımlaması yapılarak statik sonlu elemanlar yöntemi (FEM) ile analize tabi tutulmuştur. 3B tasarımlar SolidWorks® yazılımı ile ve analizler SolidWorks / Simulation® aracı ile yapılmıştır.

Bulgular: Modellenen parçaların statik FEM analizi yapılmış ve kritik yüzeyler belirlenmiştir. Buna göre kaplama için en yüksek gerilmenin 8, 29 MPa olduğu ve üst bölgelerde en yüksek 0, 00005512 mm bir deformasyon olduğu gözlemlenmiştir. Mesnetin alt implant temas yüzeyinde en yüksek gerilme 75, 31 MPa olarak gözlemlenmiş ve tepe yüzeyinde en yüksek 0,001017 mm yüzey deformasyonu oluşmuştur. İmplantın ise en yüksek 132, 38 MPa gerilmeyle, 0, 0004168 mm bir deformasyona ulaştığı gözlemlenmiştir. Son olarak kemik üzerinde en fazla 0, 07927 mm bir deformasyon ile en yüksek gerilme 60,042 MPa olarak tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Ağız sağlığı ve ortopedik rahatsızlıklarda yüksek mukavemetli Ti6Al4V alaşımının, diş sağlığında ise iyi biyouyum özelliklerinden dolayı seramik parçacık takviyeli seromer kompozitler ve fiber takviyeli kompozit malzemelerin kullanılabilmesi anlaşılmıştır. Ayrıca seramikler (alümina ve zirkonya), kompozit biyomalzemelerde matris veya takviye elemanı olarak kullanılabilir. Yapılan tasarım ve analizler neticesinde, diş kaplamasında Co-Cr alaşımı, mesnet ve implantta Ti6Al4V alaşımı kullanılmasının insan sağlığı ve mukavemet açısından fayda sağladığı gözlemlenmiştir. Özellikle titanyum, paslanmaz çelik ve Co-Cr alaşımlarına yapılacak seramik kompozit ve hidroksiapatit (HA) kaplamaları biyouyumu önemli ölçüde artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Biyomalzemeler, Biyouyumluluk, İmplant, Tasarım, FEM analiz

ABSTRACT

Aim: Biocompatibility is an important factor that needs to be investigated and explored by examining the properties such as corrosion and abrasion resistance and texturing, explaining whether the materials are suitable for usage as biomaterials or not. In this study, biocompatibility and mechanic analysis methods of biomaterials are investigated. A review on biomaterials is presented. Then, an implant has three assembly regions is designed by using data is available in literature. The lower dimension of it is V-shaped and has self-tapping properties, middle region has square surface for providing of maximum contact and compressing of cancellous bone and the upper zone adds stability and reduces crestal bone loss. Oral bone model, tooth coating, implant and its equipment are designed by different materials and mechanic analysis is completed. The definitions of critical load regions on materials are purposed in this study.

Material and Methods: Materials of Co-Cr for the teeth coating and Ti6Al4V for the abutment and implant are used in design. Oral model is designed by using mechanical properties of cancellous and cortical bone. In order to observe the mechanical behaviors, static finite element method (FEM) analysis of each part is performed by defining the mesh at boundary conditions (under load of 100 N). 3D solid models are designed by using SolidWorks® software and analyses are performed by SolidWorks / Simulation® tool.

Results: Static FEM analyses of the designed parts are performed and critical surfaces are determined. According to analyses, it was observed that the maximum stress and the maximum deformation of the coating are 8.29 MPa and 0.00005512 mm (top zone), respectively. The highest stress of the abutment is observed at the lower implant contact surface as 75.31 MPa and the highest surface deformation occurred at the top surface of the abutment as 0.001017 mm. The deformation of implant is reached to 0.0004168 mm with a maximum strain of 132.38 MP. Finally, the highest stress on the bone is found to be 60,042 MPa with a maximum deformation of 0.07927 mm.

Conclusions: It has been understood that while Ti6Al4V alloy has high strength can be used for oral health and orthopedic disorders, ceromer composites reinforced with ceramics and fiber reinforced composite materials can be used for biocompatibility in dental health. Ceramics (alumina and zirconia) can also be used as matrix or reinforcement elements in composite biomaterials. As a result of the design and analyses, it has been observed that the use of Co-Cr alloy in tooth cover, Ti6Al4V alloy in abutment and implant is beneficial for human health and strength. In particular, ceramic composite and hydroxyapatite (HA) coatings on titanium, stainless steel and Co-Cr alloys significantly increase the biocompatibility.

Keywords: Biomaterials, Biocompatibility, İmplant, Design, FEM analysis

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPİNAL CERRAHİ SIRASINDA NIRS YÖNTEMİ İLE OMURİLİK VE BEYİN OKSİJEN SATÜRASYONUNUN KARŞILAŞTIRILMASI

Gönül TEZCAN KELEŞ¹, Arzu AÇIKEL¹, İsmet TOPÇU¹, Cüneyt TEMİZ²

Gönderim Tarihi / Received: 19.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 06.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroşirürji AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Arzu AÇIKEL, e-mail: arzukefi@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Posterior spinal enstrümantasyon uygulanan ve en az iki seviye disk operasyonu geçiren (laminektomi) iki farklı cerrahi grubunda, hastaların spinal ve serebral oksijenasyon değerlerinin farklılık gösterip göstermediği; doku oksijenasyonunda oluşan değişikliklerin, hemodinamik değişiklikler ile ilişkisinin araştırılmasını amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Prospektif olarak planlanan çalışmada, Nöroşirürji Kliniği tarafından Posterior spinal enstrümantasyon ve Laminektomi ameliyatları için hazırlanan 64 hasta bilgilendirilmiş onamları alındıktan sonra iki gruba ayrıldı. Grup 1: Posterior spinal enstrümantasyon uygulanan 31 olgu, Grup 2: En az iki seviye disk operasyonu geçiren (Laminektomi) 33 olgu. Her iki gruba da, fentanil 1-2 µg/kg, propofol 2-3 mg/kg, rokuronyum 0,9 mg/kg ile anestezi induksiyonu yapıldı. Anestezi idamesi sevofluran %1-2, %40/60 O₂/N₂O karışımı ve remifentanil infüzyonu ile sağlandı. Serebral oksijen satürasyonu (NIRSS) ölçümleri, spinal oksijen satürasyon (NIRSp) ölçümleri, periferik oksijen satürasyonu (SpO₂), kalp atım hızı (KAH), invaziv olarak monitörize edilmiş olan sistolik arter basıncı (SAB), diyastolik arter basıncı (DAB), ortalama arter basıncı (OAB) değerleri kaydedildi.

Bulgular: İki grup arasında yaş, kilo, anestezi ve cerrahi süre değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05). Her iki grup arasında, tüm zamanlarda karşılaştırılan KAH, SAB, DAB, OAB, NIRSS ve NIRSp parametreleri için gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p<0.05). Grup içi karşılaştırmada ise hem Grup 1, hem de Grup 2'de T5 ve T6 OAB ile T5 ve T6 NIRSS değerleri arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki görülmüştür.

Sonuçlar: Prone pozisyonun uygun şekilde uygulanması durumunda spinal oksijenasyon üzerinde ciddi bir bozulmaya neden olmadığı, beyin oksijenasyonu üzerine ortalama arter basıncının etkili olduğu fakat prone pozisyonda oluşan düşüşü açıklamakta yetersiz kaldığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: NIRS, Serebral oksijenasyon, Prone pozisyon, Spinal cerrahi

ABSTRACT

Aim: We aim to research the difference of tissue oxygenation and the patients' spinal and cerebral oxygenation values due to hemodynamical changes between two different surgical groups, who planned posterior spinal instrumentation and at least two levels of laminectomy.

Material and Methods: In prospective planned study, 64 patients prepared posterior spinal instrumentation and laminectomy by Neurosurgery clinic separated two groups after getting informed consent forms. Group 1: 31 patients had posterior spinal instrumentation, Group 2: 33 patients had at least two levels of laminectomy. Anesthesia induction performed with fentanyl 1-2mcg/kg, propofol 2-3 mg/kg, rocuronium 0,9 mg/kg for both of the two groups. Anesthesia maintenance administered with sevofluran %1-2, %40-60 O₂/N₂O combination and remifentanyl. Cerebral oxygen saturation (NIRSS) measurements, spinal oxygen saturation (NIRSp) measurements, peripheral oxygen saturation (SpO₂) measurement, heart rates (HR), invasive monitored systolic artery pressure (SAP), diastolic artery pressure (DAP), mean artery pressure (MAP) had recorded.

Results: There is no statistically significant difference between two groups among the parameters of age, weight, anesthesia and surgical time (p>0,05). Between two groups, there are not any statistically difference all-time-comparison-parameters of HR, SAP, DAP, MAP, NIRSS, NIRSp (p>0,05). But a statistically difference found in a positive way between both of those Group 1 and Group 2 among T5 and T6 MAP, T5 and T6 NIRSS values.

Conclusions: If examined appropriately, prone position has not a severe effect to spinal oxygenation, mean artery pressure has affects to cerebral oxygenation but it is not enough to explain the decrease in prone position.

Keywords: NIRS, Cerebral oxygenation, Prone position, Spinal surgery

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEBELİKTE BÜYÜK ABDOMİNAL KİTLE OPERASYONUNDA ANESTEZİ YÖNETİMİ

Arzu AÇIKEL¹, Pınar Solmaz HASDEMİR²

Gönderim Tarihi / Received: 19.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 06.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Arzu Açikel, e-mail: arzukefi@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Gebelik sırasında saptanan büyük abdominal kitlelerin anestezi yönetimi özel dikkat gerektirmektedir. Özellikle son trimesterde olmak üzere abdominal kitleler, hemodinamik ve respiartuvar instabiliteye neden olabilirler.

Olgu: 26. gebelik haftasında olan G2P1+ eski sezeryanlı olgu, abdominal MRG'da 26x2x15 cm boyutlarında kiyle saptanması üzerine operasyona alındı. Planlı sezeryan işlemi sonrasında sol overden köken alan kitlenin eksizyonu planlandı. Peroksijenizasyon sonrasında Propofol (2 mg/kg) ve rocuronium bromide (0,6 mg/kg) ile genel anestezi uygulamasına geçildi. Anestezinin devamı için 2% sevoflurane ve 50% O₂-hava karışımı kullanıldı. Ovarian kistten kaynaklanan 7 litre sıvı aspire edildikten sonra hava yolu basıncı 16 mmHg olarak ölçüldü. Ateletatik alanların açılması amacıyla alveolar recruitment manevrası planlandı; bu şekilde PEEP uygulaması 10-15 mmHg olacak ve sırasıyla plato ve pik basınçların 30- 50 mmHg'ı aşmayacak şekilde dakikada 10 kez ventile edildi. Bu işlem sırasında hemodinamik dengesizlik izlenmedi. EtCO₂ ve SpO₂ değerleri sırasıyla 34 mmHg ve 99% olarak ölçüldü. Operasyon sırasında majör abdominal kanama izlenmedi, toplam idrar çıkışı 500 ml idi.

Sonuçlar: Bu gibi olgularda santral venöz basınç değerlerinin volüm açığını göstermede yetersiz kalabileceği akılda bulundurulmalıdır. Bebeğin doğumundan sonra yapılabilecek olan alveolar recruitment manevrası, hastanın solunumsal fonksiyonlarının düzeltilmesinde faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alevoller recruitment manevrası, Büyük abdominal kitleler, Sezeryan

ABSTRACT

Aim: Anesthesia management of large ovarian masses during pregnancy can be challenging which requires a special attention. The Abdominal masses may lead to hemodynamic and respiratory instability particularly in the third trimester.

Case: Abdominal magnetic resonance imaging of a 19-year-old women who was at 26th weeks of her second pregnancy showed a large pelvic mass in size of 26x2x15 cm. A planned cesarean section, followed by the excision of the mass originating from the left ovary, was performed. General anesthesia induction was done with propofol (2 mg/kg) and rocuronium bromide (0,6 mg/kg) after the pre-oxygenation period. Rapid sequence endotracheal induction was performed. The maintenance of anesthesia was provided with 2% sevoflurane in a 50% O₂-air mixture. About 7 L of liquid were aspirated from the ovarian cyst, and the airway pressure was observed to be 16 mmHg. Alveolar recruitment maneuver was performed with elevation of the PEEP value upto 10 to 15 mmHg to avoid any excess the upper limits of plateau and peak pressures set respectively as 30 and 50 mmHg, by ventilating 10 times. No hemodynamic fluctuation was monitored during the process of alveolar recruitment maneuver. The EtCO₂ and SpO₂ values were 34 mmHg and 99%, respectively. No major bleeding occurred throughout the operation with a total urinary output of 500 mL.

Conclusions: It should be kept in mind that central venous pressure value can be ineffective in showing the volume deficit in certain cases. The alveolar recruitment maneuver after the delivery of the baby can be useful to improve the respiratory functions of the patient.

Keywords: Alveolar recruitment maneuver, Cesarean section, Large abdominal mass

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ HAFSA SULTAN HASTANESİNDE GÖREV YAPAN HEKİMLERİN ADLI DNA BANKASI OLUŞTURULMASI KONUSUNA BAKIŞ AÇILARI

Gonca TATAR¹, Mehmet Sunay YAVUZ¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mehmet Sunay YAVUZ, e-mail: sunayyavuz@yahoo.com

ÖZ

Amaç: DNA bankaları, DNA profili çıkarılmak üzere alınmış doku, hücre veya izole edilmiş DNA'nın daha sonra analizini gerçekleştirmek amacı ile uzun süre depolandığı merkezlerdir. DNA'nın adli amaçlı kullanımı ve DNA veri bankaları suçla mücadelede en etkin araç olarak kullanılmaktadır. Kimlerin veri tabanı kapsamında olacağı, biyolojik örneklerin saklanıp saklanmayacağı, DNA profillerinin saklanma süreleri, veri tabanından çıkarılma koşulları ülkemizde kurulması planlanan adli DNA bankası için önemli hususlardandır. Bu anket çalışması, ülkemizde kurulması planlanan adli DNA bankası hakkında farkındalık yaratmayı, adli ve etik boyutu tartışmayı amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem: Anket çalışması, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi'nde 2016 yılı içerisinde görev yapan 315 hekime uygulanmıştır. Uygulanan katılımcılara araştırma ile ilgili bilgilendirme yapılmış ve onayları alınmış ancak konu ile ilgili bilgilendirme yapılmamıştır.

Bulgular: Ankete katılanlar arasında yapılan değerlendirme sonucunda ülkemizde adli DNA veri bankasının gerekli bir yapılanma olduğunu düşünenler katılımcıların %88, 6'sını oluşturmaktadır. Katılımcıların % 63,8'i yenidoğan dahil tüm toplumdan elde edilen biyolojik örneklerin, adli DNA veri bankasında saklanmaması gerektiği, %64'ü DNA veri bankalarının güvenliği ve buna yönelik olarak yönetim ve kontrolünün devlete bağlı olması gerektiği, %48,3'ü ülkeler arasında yapılacak bir protokol ile ülkeler arasında veri paylaşımı yapılabileceği görüşündedir. Katılımcıların %66'sı adli DNA veri bankasında yer alan genetik bilginin kötüye kullanılabileceği kaygısı taşıdıklarını, %54, 6'sı adli DNA veri bankasına gönüllü olarak biyolojik örnek vermeyeceğini belirtmiştir.

Sonuçlar: Sonuçlar değerlendirildiğinde kurulacak merkezin güvenilir olmasının gerektiği, DNA veri bankasının kurulmasının ülkemiz için bir gereklilik olduğu, veri bankalarına örnek verme ve veri paylaşımı konusunda çekincelerin olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adli DNA Bankaları, Adli DNA analizi, Adli DNA verileri.

ABSTRACT

Aim: DNA banks are centers where tissue, cell or isolated DNA samples are preserved for later analysis in order to profile DNA. Forensic use of DNA and DNA databases are used as the most effective tool in fighting with crime. People who will be included in database, whether to preserve biological samples or not, duration of preserving DNA profiles, conditions to be removed from database are some of the important matters for the DNA bank that has been planned to be founded in our country. This survey aims to raise awareness about the DNA bank that has been planned to be founded in our country, and to debate over forensic and ethical aspects.

Material and Methods: 315 doctors who have been working in Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital in 2016 took part in this survey. Information about this research has been provided and their consents has been taken from surveyors, however they haven't been informed about the topic.

Results: According to results of the survey, 88,6% of the surveyors think that a forensic DNA database in our country is necessary. 63,8 % of the surveyors' support preserving biological samples not taken from the whole community, including newborns, in DNA database, 64% of the surveyors suggest that security, direction, and control of the DNA databases should belong to government, 48,3% of the surveyors think that data exchange between countries could be possible with a protocol between them. 66% of the surveyors expressed that they have concerns since the genetic data in forensic DNA database could be misused, and 54,6 % of the surveyors said that they would not give biological sample to DNA database voluntarily.

Conclusions: As we can see from the results, the center to be founded must be secure, DNA database is seen as necessity for our country, and there are concerns about giving samples to databases and sharing data.

Keywords: Forensic DNA banks, Forensic DNA analysis, Forensic DNA data.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KANSERLİ HASTALARA BAKIM VEREN AİLE ÜYELERİNİN MANEVİ GEREKSİNİMLERİ VE UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Zöhre KIYANÇIÇEK¹, Özden DEDELİ ÇAYDAM²

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özden DEDELİ ÇAYDAM, e-mail: ozdendedeli@yahoo.co.uk

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada amaç, kanserli hastalara bakım veren aile üyelerinin manevi gereksinimleri ve uygulamalarının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, Manisa ilinde bir üniversite hastanesinin Hematoloji-Onkoloji Servisi'nde ayaktan ya da yatarak sağlık bakım hizmeti alan kanserli hastalara bakım veren 230 aile üyesi ile yürütüldü. Araştırmada veriler, sosyodemografik sorular ve Spiritüel Gereksinimler Ölçeği ile toplandı. Araştırma verileri bilgisayarda Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 16.0 istatistik programına girildikten sonra, tanımlayıcı istatistiksel analizleri analizleri yapıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan aile üyelerinin yaş ortalaması 44, 9±14, 7 (19-84) yıl olup %61, 7 kadın ve %74,8'i evli idi. Aile üyeleri manevi uygulamalarını %33,0 namaz kılmak, %28,2 dua etmek, %16,9 namaz kılmak ve dua etmek, %14,7 namaz kılmak ve Kuran okumak, %6,9 Kuran okumak olarak tanımladılar. Aile üyelerine manevi gereksinimleri sorulduğunda "Arkadaşlığa" (%59, 6), "Güzellikleri yaşamaya veya değer vermeye" (%58, 6) ve "Bir birey olarak kabul edilmiş olmaya" (%58, 0) fazla ihtiyaç duyduklarını belirttiler.

Sonuçlar: Araştırma sonuçları, kanserli hastalara bakım veren aile üyelerinin manevi uygulamalar ve gereksinimlerinin karşılanması için bakım sürecinin planlanması gerektiğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Bakım verici, Manevi gereksinimler, Manevi uygulamalar

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study was to assess the spiritual needs and practices among family caregivers of patients with cancer.

Material and Methods: This study which is descriptive and cross sectional was conducted with 230 family caregivers at the hematology-oncology clinic hospitalized and outpatients in a university hospital in Manisa, Turkey (West Anatolian). The data were collected by means of sociodemographic and Spiritual Needs Assessment Scale. Arithmetic averages, standart deviation (SD), percentage were used in statistical analysis.

Results: The mean age of family caregivers were 44.9±14.7 (19-84) years, 61.7% were female, and 74.8% were married. Family caregivers described as spiritual practices that 33.0% saying prayers (Namaz), 28.2% prayer, 16.9% saying prayers and prayer, 14.7% saying prayers (Namaz) and reciting the Holy Quran (Koran), 6.9% Holy Quran (Koran). When family care givers were asked common spiritual needs, the participations stated that "For companionship" (59.6%), "To experience or appreciate beauty" (58.6%), and "To be accepted as a person" (58.0%).

Conclusions: The results of this study indicated that care process should be planned to provide spiritual needs and practices among family caregivers of patients with cancer.

Keywords: Family caregiver, Spiritual needs, Spiritual practices

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DAHİLİYE YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE İNVAZİV ALET İLİŞKİLİ ENFEKSİYONLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dilek ÖZTEN¹, Cennet ERTÜRK¹, Özlem BAKIRLIOĞLU¹, Ç. Banu ÇETİN², Şebnem ŞENOL²,
Özlem TÜNGER²

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi Enfeksiyon Kontrol Hemşireliği, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Manisa, Türkiye.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Çiğdem Banu ÇETİN, e-mail: cetinc2003@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Dahiliye yoğun bakım ünitesinde yapılan bu çalışmada: 2015 yılı Nisan-Aralık dönemi (ikinci basamak, altı yatak) ile 2016 yılı Nisan-Aralık döneminde (üçüncü basamak, 11 yatak) ünite de saptanan invaziv alet ilişkili enfeksiyonlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, yeni binada dahiliye yoğun bakımın yeni teçhizatlar ile aktif olarak kullanılmaya başlandığı 2016 yılı Nisan-Aralık aylarını ve 2015 yılının aynı dönemindeki dokuz aylık süreyi kapsamaktadır. Bu dönemde laboratuvara ve kliniğe dayalı aktif sürveyans ile izlenen hastalarda gelişen hastane enfeksiyonları retrospektif olarak incelenmiş, hastane enfeksiyon tanısını koymada 'Ulusal Hastane Enfeksiyonları Rehberi' kullanılmış ve sonuçlar SPSS 15.0 istatistiksel programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Dahiliye YBÜ'nde Nisan-Aralık 2015 ve Nisan-Aralık 2016 yıllarında sırasıyla; yatan hasta sayısı 276- 382, hasta günü 1462- 2643, hastane enfeksiyon hızı 5.8- 10.2, hastane enfeksiyon dansitesi 10.9-14.8 olarak belirlenmiştir. 2015 ve 2016 yılları karşılaştırıldığında; Dahiliye YBÜ'deki santral venöz kateter ilişkili kan dolaşımı enfeksiyon hızı, kateter ilişkili üriner sistem enfeksiyon hızı ve ventilatör ilişkili pnömomi hızı açısından anlamlı fark saptanmamıştır (p>0.05).

Sonuç: Yeni binada yeni aletlerle faaliyet gösteren yoğun bakım ünitesinde enfeksiyon oranlarının değişmediği görülmüş olup, invaziv alet ilişkili enfeksiyonların önlenmesinde ortam şartlarının iyileştirilmesinden çok kişisel el hijyeni alışkanlıklarının, izolasyon önlemlerine uyumun, konu ile ilgili eğitim çalışmalarının devamlılığının enfeksiyon oranlarını düşürmede etkili olacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hastane enfeksiyonları, Yoğun bakım ünitesi, Invaziv alet ilişkili enfeksiyon

ABSTRACT

Aim: This study was conducted in internal medicine intensive care unit of Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital and it was aimed to compare the rates of invasive device associated infections detected in the unit between April-December 2015 (second level, six beds) and April-December 2016 (third level, 11 beds).

Materials and Methods: This study includes April-December 2016, when the internal medicine intensive care unit started to be used actively with new equipment, and the same period of the year in 2015. In this study period, hospital infections determined in patients who observed by laboratory and clinically based active surveillance were examined retrospectively and 'National Hospital Infections Guide' was used in hospital infection diagnosis and the results were analyzed in SPSS 15.0 statistical program.

Results: In the years of April-December 2015 and April-December 2016, respectively; number of inpatients was 276-382, patient day 1462-2643, hospital infection rate 5.8-10.2, hospital infection density was 10.9-14.8. There was no significant difference when compared the years 2015 and 2016 in internal medicine intensive care unit according to the central venous catheter related bloodstream infection rate, catheter related urinary system infection rate and ventilator associated pneumonia rate (p> 0.05).

Conclusions: Change was not determined in the rates of infections in the intensive care unit operating in the new place with the new equipment. It is thought that the personal hygiene habits, compliance with the isolation precautions, continuity of the relevant training studies will be effective in decreasing the infection rates rather than improving the environmental conditions for the prevention of invasive device associated infections.

Keywords: Hospital infections, Intensive care unit, Invasive device associated infection

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEÇ DÖNEMDE BULGU VEREN ÜRETER TRAVMASI: OLGU SUNUMU

Halil İbrahim TANRIVERDİ^{1*}, Bilal ARIKBAŞI¹, Cüneyt GÜNŞAR¹, Can TANELİ¹, Aydın ŞENCAN¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Çocuklarda üreter travmaları nadirdir. Tüm genitouriner sistem travmalarının %1'inden daha azını oluştururlar. Üreter travmalarının hemen hemen tamamına diğer organ yaralanmaları da eşlik eder. Üreter travmaları, erken dönemde az bulgu verdiklerinden, tanıları zordur. Geç tanı almış, ürinom gelişen üreter travmalı olgu sunulmuştur.

Olgu sunumu: Araçta trafik kazası nedeniyle başvuran, sağ akciğerinde ve karaciğerinde kontüzyon saptanan 12 yaşındaki erkek olgu yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Abdominal BT' sinde karaciğerde kontüzyon ve sağ böbrekte minimal bir laserasyon dışında başka patoloji saptanmadı. İzleminin 3. gününde sağ akciğerinde hemotarak gelişmesi üzerine tüp torakostomi yapıldı. İzleminin 3. ve 15. günlerinde yapılan abdominal US' lerde renal patoloji ya da kolleksiyon saptanmayan olgu izleminin 20. gününde taburcu edildi. Herhangi bir sorunu olmayan olgunun taburculuk sonrası 2. haftada yapılan kontrol US' de sağ böbrekte hidronefroz ve yaklaşık 20 cm çapında pelvise doğru uzanan perirenal kolleksiyon saptandı. 4 hafta sonra yapılan kontrol US' de kolleksiyonda gerileme olmaması üzerine yapılan BT' de, sağ böbrekte hidronefroz ve etrafında ürinomla uyumlu görünüm saptandı. Bunun üzerine hastaya perkutan drenaj uygulandı. Sistoskopi eşliğinde yapılan retrograd üreterografi pelvis renalis opak madde geçişinin olmadığı görüldü, perkutan nefrostomi kateteri yerleştirildi. Sonrasında yapılan retroperitoneal eksplorasyonda ürinomun etkisine bağlı olarak yoğun fibrozisin geliştiği görüldü, üreter bulunamadı. Bunun üzerine fibrozisin geçmesi için beklenmesine ve hastanın nefrostomi ile izlenmesine karar verildi. Yaklaşık altı aylık izlem sonrası yapılan eksplorasyonda anastomoz için yeterli uzunlukta üreter bulunamadı, nefrektomi uygulandı.

Sonuçlar: Çocuklarda üreter travmaları erken dönemde bulgu vermeyebilir. Bu nedenle ağır multitravmalı hastalar görüntüleme yöntemleri ile yakından ve dikkatli takip edilmelidir. Eğer ürinom geliyorsa drenaj uygulanarak eksplorasyon için acele edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Üreter, Travma, Çocuk

ABSTRACT

Aim: Ureteral traumas are rare in children. They compose 1% of all genitourinary traumas. Other organ traumas accompany to most of ureteral traumas. Diagnosis of ureteral traumas is difficult because of the symptoms are little at early period. A case with urinoma due to ureteral trauma is reported which was diagnosed late period.

Case report: Twelve years old boy with contusion at right lung and liver was hospitalised to intensive care unit because of traffic accident. There were contusion at liver and minimal laseration at right kidney in abdominal CT. Tube thoracostomy was performed for hemothorax at right lung on third day of following. There wasn't any collection or renal pathology at ultrasonographies performed on third and fifteenth days. The patient was discharged on twentieth day. Hydronephrosis and 20 cm perirenal collection were determined at right kidney on ultrasonography performed at second week of discharging. The collection wasn't regressed on ultrasonography after four weeks. Hydronephrosis and urinoma were determined at right kidney on abdominal CT. Urinoma was drained percutaneously. There wasn't passing to right renal pelvis at retrograde ureterography which was performed with cystoscopy so nephrostomy was done percutaneously. The ureter couldn't be found because of fibrosis due to the urinoma on retroperitoneal exploration. We decided to wait for healing of fibrosis with nephrostomy. There was not adequate long ureter for anastomosis at exploration after six-month follow-up and nephrectomy was performed.

Conclusions: There isn't any symptom at early period of ureteral traumas so the patients with severe multisystems traumas are followed up careful and closely with imaging methods. Nephrostomy must be done and exploration must be performed at late period if there is urinoma

Keywords: Ureter, Trauma, Children

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KARIN AĞRISI İLE BAŞVURAN BİR OLGUDA NADİR BİRBİRLİKTELİK: KARSİNOİD TÜMÖR VE ANJİODİSPLAZİ

Halil İbrahim TANRIVERDİ^{1*}, Halis Can DEMİRTÜRK¹, Semin AYHAN², Cüneyt GÜNŞAR¹

Gönderim Tarihi / Received: 24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

Öz

Amaç: Apendiksin nöroendokrin tümörü ile barsak anjiodisplazisinin çocuklarda birlikteliği son derece nadirdir. Akut apendisit nedeni ile opere ettiğimiz olguyu bu iki ender patolojiye sahip olması nedeniyle sunduk.

Olgu sunumu: Onaltı yaşında kız olgu yaklaşık bir gündür olan yediklerini içerir tarzda kusma ve periumblikal bölgede başlayan ve sağ alt kadrana yerleşen karın ağrısı şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenesinde sağ alt kadranda hassasiyet ve defans mevcuttu. Lökositozu olan olgunun yapılan abdominal ultrasonografisinde karın sağ alt kadranda, kör uçla sonlanan, duvarının ve çevre mezenterdeki yağlı dokunun enflame olduğu, 10 mm çapında komprese edilemeyen, peristaltizmin olmadığı tubuler yapı izlendi. Ameliyatta 12 cm uzunluğunda enflame apendiks saptanarak eksize edildi. Ek sorunu olmayan olgu postoperatif ikinci gün taburcu edildi.

Apendiks materyalinin patolojik incelemesinde akut apendisitle birlikte apendikte 1 cm çapında, iyi diferansiye nöroendokrin tümör saptandı. Tümörün proksimalde, cerrahi sınırdan devam ettiği görüldü. Abdominal BT’ de kolonda hepatik fleksurada solid kitle saptandı. Yapılan ikinci abdominal eksplorasyonda hepatik fleksuradaki kitle arterivenöz malformasyon olarak değerlendirilerek apendiks tabanını içeren sağ hemikolektomi uygulandı. Patolojik değerlendirmede kitle anjiodisplazi olarak yorumlandı. Postoperatif birinci yılındaki olgu sorunsuz olarak izlenmektedir

Sonuçlar: Apendiksteki karsinoid tümörlerin tanısı sıklıkla apendektomi sonrası patolojik incelemeyle konulur. Lokal ve uzak yayılım saptanmayan olgularda apendektomi yeterlidir. Bizim olgumuzda karsinoid tümöre oldukça nadir görülen anjiodisplazi eşlik etmiş ve apendiks cerrahi sınırında ve çekumda yer aldığından sağ hemikolektomi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karsinoid tümör, Anjiodisplazi, Apendisit, Çocuk

ABSTRACT

Aim: Association of appendiceal neuroendocrine tumor and intestinal angiodisplasia in children is very rare. We present a case operated for acute appendicitis who had these rare pathologies.

Case report: Sixteen years old girl was referred because of vomiting and abdominal pain which was located periumblical firstly and than was located at right lower area of abdomen during one day. There were tenderness and defence at right lower area of abdomen on physical examination. Leukocytosis was determined at laboratory analysis and a 10 mm, noncompressible, nonperistaltic, inflame tubular conformation was determined at right lower area of abdomen on abdominal ultrasound. 12 cm length inflame appendix was determined and excised on operation. The patient was discharged at postoperative second day.

Well differentiated 1 cm neuroendocrine tumor with appendicitis was determined on pathological examination of appendix and there was tumor tissue at surgical border. A mass was determined at hepatic flexura of colon on abdominal CT. The mass was evaluated as arteriovenous malformation and hemicolectomy with stump of appendix was performed on second abdominal exploration. The mass was evaluated as angiodisplasia on pathological examination. The patient is followed healthy for one year postoperatively.

Conclusions: Appendiceal carsinoid tumors are diagnosed after pathological examination commonly. Appendectomy is adequate for patients without local and far metastasis. Angiodisplasia accompanied to carsinoid tumor in our case and hemicolectomy was performed because tumor was determined at surgical border.

Keywords: Carcinoid tumor, Angiodisplasia, Appendicitis, Children

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GLANS PENİSİN NADİR BİR LEZYONU: MYOİNTİMOMA

Halil İbrahim TANRIVERDİ^{1*}, Bilal ARIKBAŞI¹, Ömer YILMAZ¹, Nalan NEŞE², Can TANELİ¹, Abdülkadir GENÇ¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Çocuklarda glans penisin yumuşak doku lezyonları çok sık görülmezler. Bunlardan birisi de oldukça nadir olan myointimomadır. Myointimoma, glans peniste, korpus spongiosumdaki damarların intimal hücrelerinden köken alan, benign bir yumuşak doku tümördür. Bu lezyola ilgili çok az sayıda yayın bulunmaktadır. Glans peniste kitle ile başvuran ve myointimoma olarak değerlendirilen 11 yaşındaki erkek olgu sunulmuştur. **Olgu sunumu:** Onbir yaşındaki erkek olgu glans peniste, solda kitle nedeniyle başvurdu. Öncesinde herhangi bir şikayeti olmayan, 6 yaşındayken sünnet edilen olguda kitlenin iki hafta önce farkedildiği öğrenildi. Travma ya da enfeksiyon öyküsü yoktu. Kitle yaklaşık 1x1 cm büyüklüğünde, glans penisin solunda, glansa gömülü, ağrısız ve hareketsizdi. Laboratuvar tetkiklerinde patoloji saptanmadı. Abdominal, üriner ve skrotal ultrasonografileri olağan olarak değerlendirildi. Eksizyonel biyopsi planlanan olguda kitle glans penisten serbestleştirilerek tamamen eksize edildi. Kitle sert ve düzensiz yapıdaydı. Glans penis primer olarak onarıldı. Kitlenin patolojik incelemesinde fibrozis ve iç içe geçmiş, kaba nodüler düz kas demetleri görüldü, myointimoma olarak yorumlandı.

Sonuç: Çocuklarda glans penis lezyonlarının ayırıcı tanısında oldukça nadir de olsa myointimoma akılda tutulmalıdır. Benign olan lezyonun total eksizyonu yeterlidir.

Anahtar Kelimeler: Glans penis, Çocuk, Myointimoma

ABSTRACT

Aim: Soft tissue lesions of glans penis are uncommon in children. One of them is myointimoma which is quite rare. Myointimoma is a rare, benign soft tissue tumor derived from the intimal cells of vessels in the corpus spongiosum of glans penis. There are few reports about this pathology. We have reported 11 years old boy with mass which was described as myointimoma, in glans penis.

Case report: An 11 years-old boy referred to us with a nodule in the left side of glans penis. There was no any symptom. The patient was circumcised when he was 6 years-old. The nodule was detected two week ago. There wasn't any trauma or infection history. The nodule was 1x1 cm in diameter. It was in the glans and unmobil. It wasn't tenderness. Laboratory tests was in normal limits. Ultrasonographic evaluation of abdomen, urinary tract and scrotum was also normal. Excisional biopsy was planned and the nodule was dissected from the glans penis and excised totally. The nodule was hard and irregular border. The glans penis sutured primarily. Fibrosis and nested, rough, nodular smooth muscle bundles were determined at the pathologic examination of the nodule.

Conclusion: Myointimoma must be kept in mind although it is quite rare for differential diagnosis of glans penis lesions in children.

Keywords: Glans penis, Children, Myointimoma

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

NEONATAL PRIAPİZM: OLGU SUNUMU

Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Bilal ARIKBAŞI¹, Özgür DEYİRMENCİ¹, Aydın ŞENCAN¹,
Cüneyt GÜNŞAR¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Priapizm, yenidoğan döneminde oldukça nadirdir. Olguların çoğunda altta yatan sebep bulunamaz. Genellikle iskemik olmayan tiptedir ve genellikle kendiğinden geriler. Yenidoğanlardaki priapizmde yeterince tecrübe olmadığından takip ve tedavisi konusunda görüş birliği yoktur. Ketaminin etkili olduğu bildirilmiştir. Aşağıda priapizm ile başvuran bir erkek bebek sunulmuştur.

Olgu Sunumu: Doğduğu günden beri penisinde gerilemeyen ereksiyon nedeniyle ailesi tarafından başvuru alan 43 günlük erkek bebek priapizm tanısıyla yatırıldı. Miadında C/S ile 3300 gr doğan bebeğin babasında favizm öyküsü mevcuttu. Fizik muayenesinde priapizmin yanında sağ inguinal herni saptandı. Yapılan penil Doppler US' de piksistolik ve diastolik akım değerleri olağan olarak değerlendirildi. Hemogram ve biyokimya değerleri normal olan olgunun periferik yaymasında patolojik bulguya rastlanmadı. Hemoglobin elektroforezi de olağan olarak değerlendirildi. Sağ inguinal hernisi nedeniyle operasyon planlanan olguya operasyon sırasında ketamin uygulandı. Postoperatif dönemde toplam 5 gün boyunca rektal diazepam uygulandı. Priapizmin yavaş yavaş gerilemeye başladığı görülen olgu taburcu edildi. İzlemin birinci ayında priapizmin büyük oranda gerilediği görüldü. Kontrol Doppler US' de patoloji saptanmadı. İzlemin ikinci ayında priapizmi tamamen gerileyen olgunun 9 aylık izleminde herhangi bir sorunu olmadı, kontrol Doppler US' lerde patolojik bulguya ve plağa rastlanmadı.

Sonuçlar: Yenidoğan dönemindeki priapizmde her ne kadar altta yatan neden genellikle saptanmasa da kan hastalıkları ayrıntılı olarak araştırılmalıdır. Ketamin ve diazepamdan hastalar fayda görebilir. İnvaziv girişimlere gerek yoktur. Konservatif izlem yeterlidir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Priapizm, Tedavi

ABSTRACT

Aim: Priapism is rarely seen in newborns. In most cases, underlying cause can not be identified. Usually it isn't ischemic in nature and resolves spontaneously. As there is little experience about priapism in newborns, there is not a consensus. Ketamine is reported to be effective in cases. A male infant with priapism is reported in this study.

Case report: A male 43 days-old infant who had penil erection since birth, was hospitalized with the diagnosis of priapism. The baby was born by C/S in term, did weigh 3300 g and had a paternal history of favism. In physical examination, right sided inguinal hernia alongside priapism was detected. Penil doppler US revealed that peak systolic and diastolic blood flow was normal. Patient had normal CBC and routine biochemistry. There was not any pathological finding on peripheral blood smear and hemoglobine electrophoresis. Surgery was planned for inguinal hernia and ketamine was administered intraoperatively. Also, rectal diazepam was administered for 5 days postoperatively. Priapism began to regress and patient was discharged. Priapism regressed substantially at the first month of follow up. No pathological finding was reported in control Doppler US. Priapism regressed completely at the second month and there was not any problem in the nine months follow up. There was not any pathological finding or plaque in Doppler US controls.

Conclusions: Although underlying cause cannot usually be determined in newborns with priapism, hematological disorders should be thoroughly investigated. Ketamine and diazepam can be useful. However, there is no need for invasive access. Conservative follow-up is sufficient.

Keywords: Newborn, Priapism, Treatment

ÇOCUKLARDA MESANE - BARSAK DİSFONKSİYONUNDA ANAL VE ÜROFLOW BİOFEEDBACK SEÇİMİ

Can TANELİ¹, Halil İbrahim TANRIVERDİ^{1*}, Hasan ÇAYIRLI¹, İpek AKİL², Pelin ERTAN²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Uluslararası Çocuk Kontinans Derneği (ICCS) eşlik eden fonksiyonel mesane ve barsak disfonksiyonlarını, mesane-barsak disfonksiyonu (MBD) olarak tanımlamıştır. MBD olgularında anal ve üroflow biofeedback yöntemleri birlikte kullanılabilir. Çalışmamızın amacı, MBD olgularında anal ve üroflow biofeedback yöntemlerinin baskın olan semptomlara göre seçiminin, semptomların düzelmesine etkisini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize başvuran mesane ve barsak disfonksiyonunun birlikte bulunduğunu saptadığımız 20 olgu bu çalışmaya dahil edilmiştir. MBD olguları 3 gruba ayrılmıştır. Grup 1: Gastrointestinal semptomların baskın olduğu (Roma IV kriterine göre haftada en az 1 kez fekal inkontinans) saptanan olgular (n=8); Grup 2: Mesane ve üriner sistem semptomların baskın olduğu (Alt Üriner Sistem Semptom skoru >20) saptanan olgular (n=9); Grup 3: Başvuru anında mesane ve üst üriner sistemde ağır hasar (kozalak mesane, yüksek dereceli reflü, %40'dan fazla böbrek fonksiyon kaybı) saptanan olgular (n=3).

Bulgular: Grup 1' deki olgular MBD olarak adlandırılmış ve pelvik taban egzersizi (PFX) cihazı ile anal biofeedback uygulanmıştır. 7 olguda sadece anal biofeedback yöntemi ile hem gastrointestinal hem de üriner semptomlar düzelirken, 1 olguda ilave olarak üroflow biofeedback yöntemi gerekmiştir. Grup 2' deki olgular üriner sistem semptomlarına göre disfonksiyonel işeme ve eşlik eden barsak disfonksiyonu olarak adlandırılmıştır. Bu gruptaki tüm olgulara üroflow biofeedback tedavisi uygulanmıştır. Olguların tümünde üriner ve gastrointestinal semptomlar düzelmiş, anal biofeedback uygulaması hiçbir olguda gerekmemiştir. Grup 3' deki olgular Hinman Sendromu olarak adlandırılmış ve tüm olgulara üroflow ve anal biofeedback eş zamanlı olarak uygulanmıştır. Olguların hiçbirinde biofeedback yöntemleri ile gastrointestinal ve üriner semptomlarda düzelmeye sağlanamamıştır.

Sonuçlar: MBD, alt üriner sistem fonksiyon bozukluğu ve barsak fonksiyon bozuklarını kapsayan şemsiye bir terimdir. Standart bir hasta grubunu tanımlamamaktadır. MBD' da pelvik taban kaslarını güçlendirilmesi bir tedavi seçeneği değildir. Biofeedback yönteminin seçimi semptomların ağır olduğu sisteme göre yapılmalıdır. Gastrointestinal semptomları baskın ise mesane-barsak disfonksiyonu, üriner semptomlar baskın ise alt üriner sistem semptomunun adı ve eşlik eden barsak disfonksiyonu, mesane ve üst üriner sistemde ağır hasar saptandığında Hinman Sendromu olarak isimlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Mesane -Barsak Disfonksiyonu , Anal Biofeedback , Üroflow Biofeedback

ABSTRACT

Aim: The International Childrens Continent Society (ICCS) defines bladder-bowel dysfunction (BBD) to describe children with a combination of functional bladder and bowel disturbances. Anal and uroflow biofeedback treatment methods could be used together in BBD cases. The aim of the present study is to investigate the effect of anal and uroflow biofeedback methods according to dominant symptoms.

Material and Methods: In the present study 20 cases of bladder and bowel dysfunction patients that admitted to our outpatient clinic were recruited. BBD cases were divided into 3 groups. Group 1: Patients with dominant gastrointestinal symptoms (fecal incontinence at least once a week according to Roma IV criteria) (n = 8); Group 2: Patients with dominant urinary symptoms (Lower Urinary Tract Symptom score >20) (n=9); Group 3: Severe damage in bladder and upper urinary system (cone bladder, high grade reflux, loss of renal function >40%) (n=3).

Results: Group 1 cases classified as BBD and anal biofeedback was performed with pelvic floor exercise (PFX) device. In 7 cases, only anal biofeedback treatment improved both gastrointestinal and urinary symptoms, only in 1 case additional uroflow biofeedback were required. Group 2 cases were classified as dysfunctional voiding and associated bowel dysfunction. All cases received uroflow biofeedback. In all cases urinary and gastrointestinal symptoms improved. Anal biofeedback was not necessary in any of the patients. Group 3 cases were classified Hinman Syndrome, both uroflow and anal biofeedback were applied simultaneously to all cases. None of the cases achieved any improvement in gastrointestinal and urinary symptoms with biofeedback treatment methods.

Conclusions: BBD is an umbrella term including lower urinary tract dysfunction and bowel dysfunction. BBD is not an indication for pelvic floor muscle strenght training. BBD does not define a standard patient group. Selection of the biofeedback method should be based on dominant symptoms. If bowel symptoms are dominant, patient could be classified as bladder-bowel dysfunction; however, if urinary symptoms are dominant, patients could be classified as lower urinary tract symptom and associated bowel dysfunction. When severe changes occur in the upper urinary tract, it may be synonymous with the term of Hinman Syndrome.

Keywords: Bladder-Bowel Dysfunction, Anal Biofeedback, Uroflow Biofeedback

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÇOCUKLARDA PRİMER MESANE BOYNU DİSFONKSİYONUNDA ALFA BLOKER TEDAVİSİ

Can TANELİ¹, Hasan ÇAYIRLI¹, Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, İpek AKİL², Pelin ERTAN²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Primer mesane boynu disfonksiyonu (PMBD), sıklıkla gözden kaçan, nörojenik olmayan bir mesane sfinkter fonksiyon bozukluğudur. Alta yatan neden hala tartışmalı olmasına rağmen bu tanının en belirgin bulgusu mesane boynunun idrar akımına izin verecek şekilde uygun olarak açılmamasıdır. Tanı, tam ürodinami ile konulur. Alternatif olarak üroflowmetri ve elektromyografi (EMG) ile noninvaziv olarak tanı konulabilir. Bu çalışmada selektif alfa bloker tedavisi alan hastalarımızın sonuçları bildirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda, PMBD tanısı konularak alfa bloker ile tedavi alan ve yaş ortalaması 8,4 (5-17) yıl olan, nörolojik ve anatomik olarak normal 8 hasta retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Tüm olgularda idrar yapmaya başlamada zorluk (hesitancy), üroflowmetride bozuk işeme eğrisi; EMG’ de pelvik taban gevşemesi ve idrar akımının başlaması arasında gecikme (EMG gecikme zamanı) 6 saniye ve üzerinde saptanmıştır. Ayrıca tüm olgularda ultrasonografide mesane kapasitesinin yarısına yakın idrar rezidü olarak kalmıştır. Olguların tümünde, bir selektif alfa bloker olan Tamsulosilin kullanılmıştır. Olgular 3 aylık periyotlarla, üroflowmetri ve rezidü idrar kontrolüyle izleme alınmıştır.

Bulgular: Ortalama takip süresi 16 (6-24) aydır. 6 aylık tedavi sonrasında, olgularımızda ortalama EMG gecikme zamanı 12 saniyeden 6 saniyeye düşmüştür (p<0.05). Olguların %75’i, 3 ay ara ile yapılan izlemlerde, işeme semptomlarında belirgin düzelmeye olduğunu bildirmiştir. Ultrasonografide izlemede rezidü idrar miktarı azalmıştır. Tedavinin 6. ayında Tamsulosilin dozu azaltılarak kesildiğinde, olguların tümü tedavi öncesindeki duruma geri döndüğünden tüm olgularda alfa bloker tedavisine devam edilmesine karar verilmiştir.

Sonuçlar: PMBD olgularında, selektif alfa bloker (Tamsulosilin) tedavisi yarar sağlamaktadır. Alfa bloker tedavisi kesilen olgular, tedavi öncesindeki durumlarına geri dönmüştür. PMBD, olguların çoğunda kronik bir durum gibi gözükmektedir. Alfa blokerlerin yararını tam olarak değerlendirebilmek için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Primer mesane boynu disfonksiyonu, alfa bloker, tedavi

ABSTRACT

Aim: Primary bladder neck dysfunction (PBNB) is a non neurogenic voiding disorder frequently overlooked. Although its underlying pathogenesis remains debated, the hallmark of the diagnosis is a failure of the bladder neck to properly open and allow for urine flow. The diagnosis is made by urodynamics but can also be made with noninvasive uroflowmetry with pelvic floor electromyography (EMG). We report our results using selective alpha-blocker therapy in patients with PBNB

Material and Methods: We retrospectively reviewed 8 neurologically and anatomically normal children (mean age 8.4 years; range 5 to 17) for PBNB who underwent alpha-blocker therapy. All patients have difficulty in starting to urinate (hesitancy). All patients were symptomatic with abnormal uroflowmetry parameters, EMG lag time of 6 seconds or more and half of the bladder capacity remained as residual urine in ultrasonography. We used selective alpha-blocker (Tamsulosilin) in all children. Patients were followed with uroflowmetry and residual urine at 3-month intervals.

Results: After a mean follow up 16 (range 6 -24) months, mean EMG lag time decreased from 12 to 6 seconds (p<0.05). 75% of patients reported subjective symptomatic relief in 3-months follow-up. In ultrasonography, residual urine volume was decreased. At 6 months of treatment, non-remained asymptomatic when alpha-blocker therapy stopped. All patients returned to the initial symptoms so it was decide to continue with alpha blocker therapy to all patients.

Conclusions: Alpha-blocker therapy continues to benefit children with PBNB Patients who stopped alpha-blocker therapy return to their pretreatment state. This condition is likely chronic in most of the patients. Further studies are needed to determine the optimal use of alpha-blocker.

Keywords: Primary bladder neck dysfunction, alpha-blocker, treatment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İŞEME BOZUKLUĞU SEMPTOMLARIYLA BAŞVURAN OLGUDA AZ GÖRÜLEN BİR MESANE ÇIKIŞI OBSTRÜKSİYONU NEDENİ: UTRİKULER HOOD

Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Halis Can DEMİRTÜRK¹, Bilal ARIKBAŞI¹, Özgür
DEYİRMENCİ¹, Can TANELİ¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Prostatik utrikul, müllerian kanal kalıntısıdır. Ambigius genitaleli ya da proksimal hipospadiaslı olgularda belirgindir. Genişlemiş utrikul üriner sistem enfeksiyonuna, disüriye, hematüriye, epididimite ya da urgency'e neden olabilir. Tanı sistoskopiyle konulur. Aşağıda, utrikulunde kapşon (hood) şeklinde yapının saptandığı 4 yaşındaki erkek olgu sunulmuştur.

Olgu sunumu: İdrar yapamama ve hematüri yakınmasıyla başka bir merkeze başvuran, burada üç gün boyunca sondalı olarak izlendikten sonra sondayla tarafımıza gönderilen 4 yaşındaki erkek olgu yatırıldı. Sistoskopi planlandı. Yapılan sistoskopiye prostatik utrikulde kapşon (hood) şeklinde bir yapının olduğu, bunun dışında mesanede orta derecede trabekülasyonun olduğu, her iki üreter orifisinin normal yerleşimli olduğu görüldü. Uroflowmetri + EMG tetkiki yapılan olguda stacatto işeme paterni ve işeme sırasında pelvik taban EMG'sinde aktivite artışı (disfonksiyonel işeme+ aşırıaktif mesane) bulguları görüldü. Tamsulosin ve TENS tedavisi başlandı. Toplam 8 ay tamsulosin kullanıldı, 20+20 seans TENS tedavisi uygulandı. İşeme semptomları düzeldikten sonra tedavi kesildi.

Sonuç: Utrikuler hood, oldukça nadir görülen, işeme bozukluklarına (hesitancy, stacatto işeme paterni) yol açabilen bir lezyondur. Üroflowmetride, stacatto ve plato işeme ile birlikte hesitancy ile başvuran olgularda mesane çıkışı obstrüksiyonuna yol açan ender nedenlerden biri olarak gözönünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İşeme Bozukluğu, Utrikül, Hood

ABSTRACT

Aim: Prostatic utricle is a remnant of mullerian canal.It is prominent in patients with ambigius genitale or proximal hypospadias.Enlarged utricle can cause urinary tract infection, dysuria, hematuria, epididimitis or urgency.Diagnosis is made with cystoscopy. We present a 4 years old boy with a hood-shaped structure on his utricle.

Case report: A 4 years old boy was hospitalised after a referral from another clinic where the bladder catheterization was applied for three days because of hematuria and inability to urinate. Cystoscopy was planned. Cystoscopy showed a hood-shaped structure on prostatic utricle alongside a mid-grade trabeculated bladder.The two ureter orifices were located normally.Uroflowmetry + EMG were administered and stacatto voiding pattern was seen. Also pelvic floor EMG showed increased activity (dysfunctional voiding+overactive bladder) during voiding. Tamsulosine and TENS treatment were administered.The patient took tamsulosine over 8 months and 20+20 sessions of TENS treatment.The treatment was ceased after improvement of voiding symptoms.

Conclusion: Utricular hood is a very rare lesion that can cause voiding dysfunction(hesitancy,stacatto voiding pattern).It must be considered as a rare cause of bladder outlet obstruction in patients who present with hesitancy and have stacatto or plato pattern in uroflowmetry.

Keywords: Voiding Disorder, Utricle, Hood

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KONJENİTAL ADRENAL HİPERPLAZİLİ KIZ OLGUDA VAJENİN MESANE BOYNUNDA ÇOK KÜÇÜK BİR ORİFİS İLE ERKEK TİPİ ÜRETRA İLE BİRLEŞEREK OLUŞTURDUĞU ORTAK KANAL

Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Halis Can DEMİRTÜRK¹, Betül ERSOY², Can TANELİ¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Endokrinolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Halil İbrahim Tanrıverdi, e-mail:halilibrahimtanrıverdi@gmail.com

ÖZ

Aim: Konjenital adrenal hiperplazi, kortikosteroidlerin yapımındaki enzimlerde eksiksik sonucu androjen düzeylerinin artışı ile karakterizedir. Bu durum dişi fetüslerde, üretra ile vajenin inkomplet separasyonuna neden olur. Üretra ve vajen birleşerek, ürogeital süntüs olarak adlandırılan ortak bir kanala açılırlar. Üretra ve vajen bileşkesi değişik seviyelerde olabilir. Bu çalışmada, üretra ve vajenin yüksek, suprasfinkterik olarak birleştiği, vajenin küçük bir orifis ile erkek tipi verumontanum benzeri bir görünüme sahip üretra ile birleşerek ortak kanalın oluştuğu konjenital adrenal hiperplazili bir kız olgu sunulmuştur.

Olgu sunumu: Doğduğunda erkek olarak değerlendirilen olgunun, bir aylıkken kilo alamama nedeniyle başvurduğunda kuşkulu dış genital yapıya sahip olduğu ve Pediatrik Endokrinoloji Bilim Dalı'nda konjenital adrenal hiperplazili 46,XX bir kız bebek olduğu anlaşılmıştır. Hiperτροφik bir klitoris ve ürogenital sinüse ait tek bir orifisi olan olgunun skrotum benzeri labiumlarında herhangi bir gonad saptanmamıştır. Ultrasonografide karın içinde uterus ve over benzeri yapılar görülmüştür. Olguya Anabilim Dalımızda laparoskopi ve sistoskopi uygulanmıştır. Laparoskopide uterus ve her iki overin olduğu ve hastanın yaşıyla uyumlu büyüklükte ve olağan yapıda oldukları görülmüştür. Sistokopide, erkek tipinde üretraya benzer oldukça uzun bir ürogenital sinüsün bulunduğu, vajenin mesane boynunda erkek tipi verumontanuma benzer bir kabarklık seviyesinde çok küçük bir orifis ile ortak kanala açıldığı görülmüştür.

Sonuç: Konjenital adrenal hiperplazili olgularda çok uzun, erkek tipi üretraya benzer bir ürogenital sinüs ve vajenin çok küçük bir orifisten ortak kanala açılması oldukça nadirdir. Vajen orifisi kolaylıkla gözden kaçabilir. Bu olgularda vajen, üretra ile yüksek seviyede suprasfinkterik olarak birleştiğinden klasik operasyonların uygulanması zordur ve inkontinens riski yüksektir. Bu tip olgularda vajenin üretradan laparoskopik olarak serbestleştirilerek, laparoskopi yardımıyla vaginal pull through operasyonu uygulanmasının en uygun cerrahi yöntem olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Adrenal Hiperplazi, Urogenital Sinüs, Verumontanum

ABSTRACT

Aim: Congenital adrenal hyperplasia is characterised with increased androgene levels due to deficiency of corticosteroid synthesis enzymes. This situation causes an incomplete seperation of vagina and urethra in female fetuses. Therefore,vagina and urethra conjoin and open in a common canal called urogenital sinus. This urethra and vagina conjunction can be at various levels. In this study a girl with congenital adrenal hyperplasia who has a high, suprasphincteric conjunction with male-type verumontanum-like urethra and vagina via very small orifice, was presented.

Case report: The patient who was supposed as male at birth, was evaluated a 46,XX female with congenital adrenal hyperplasia when she was referred because of no weight gain and ambigius genitale at Pediatric Endocrinology in first month of life. The patient had a hypertropic clitoris and single orifice formed by urogenital sinus, also there was not any gonads in scrotum-like labiums on examination. Uterus and ovary-like structures were seen on ultrasonography. Laparoscopy and cystoscopy was performed in our clinic. The uterus and ovaries were seen on laparoscopy and they were in normal size and morphology. There was an urogenital sinus similar to male-type urethra and the vagina opened to the common canal with a very small orifice via a male verumontanum-like structure on the bladder neck on cystoscopy.

Conclusion:A long urogenital sinus similar to male-type urethra and a vagina that opens to the common duct through a small orifice are very rare in congenital adrenal hyperplasia. Vaginal orifice can be easily overlooked. Because vagina and urethra conjoin at a suprasphinchteric level in these cases, classical procedures can be hard to apply and also the risk of incontinence is high. We think that vagina and urethra could be seperated via laparoscopy and laparoscopy assisted vaginal pull-through is the appropriate surgical procedure for this patients.

Keywords: Congenital Adrenal Hyperplasia, Urogenital Sinus, Verumontanum

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

VEZİKOÜRETERAL REFLÜDE SUBÜRETERİK ENJEKSİYON TEDAVİ ENDİKASYONLARINI DEĞİŞTİRDİ Mİ?

Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Halis Can Demirtürk¹, Hasan ÇAYIRLI¹, Ömer YILMAZ¹, Aydın ŞENCAN¹, Cüneyt GÜNŞAR¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Vezikoureteral reflü (VUR) tedavisinde, son yıllarda cerrahi tedavinin yanında subüreterik enjeksiyon kullanımı giderek artmıştır. Pratikte, enjeksiyonun daha kolay uygulanabilir ve daha az invaziv olmasından dolayı cerrahiye göre daha yaygın olarak uygulandığını düşünmekteyiz. Bu amaçla kliniğimizde VUR nedeniyle cerrahi ve subüreterik enjeksiyon uygulanan hastalara ait veriler endikasyonları açısından karşılaştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde 2000-2017 yılları arasında VUR nedeniyle antireflü cerrahi ya da subüreterik enjeksiyon uygulanan olguların kayıtları geriye yönelik olarak değerlendirildi. Bu hastaların demografik verileri ile üriner sistem enfeksiyon sayıları, reflü dereceleri, böbreklerdeki skar varlığı, uygulanan cerrahi ve subüreterik enjeksiyon tedavileri kaydedildi. Hastalara ait miksiyon sistoüretrograflar reflü dereceleri açısından, böbrek sintigrafileri de skar açısından değerlendirildi. Sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Kliniğimizde 128 olguya (181 böbrek ünitesi) VUR nedeniyle antireflü tedavi uygulandı. Kız/erkek oranı 68/60, yaş ortalaması 66,1±39,9 aydı. 87 olguya antireflü cerrahi tedavi (49 hastada tek taraflı, 38 hastada çift taraflı) uygulanırken 41 olguya da subüreterik enjeksiyon (26 hastada tek taraflı, 15 hastada çift taraflı) uygulandı. Cerrahi tedavi uygulanan 87 hastanın (125 böbrek ünitesi) yaş ortalaması 68,8±40,4 aydır. 63 hasta birden fazla üriner sistem enfeksiyonu geçirmiştir. Reflü derecelerinin böbrek ünitelerine göre dağılımı; 1.derece 14, 2. Derece 13, 3. Derece 30, 4. Derece 41 ve 5. Derece 27 ünitedir. Skarlı böbrek ünitesi sayısı ise 76' dır. Subüreterik enjeksiyon uygulanan 41 hastanın (56 böbrek ünitesi) yaş ortalaması 60,3±38,7 aydır. 30 hasta birden fazla üriner sistem enfeksiyonu geçirmiştir. Reflü derecelerinin böbrek ünitelerine göre dağılımı; 1. Derece 10, 2. Derece 6, 3. Derece 22, 4. Derece 11 ve 5. Derece 7 ünitedir. Skarlı böbrek ünitesi sayısı ise 39' dur. Her iki grubun verilerinin istatistiksel değerlendirmesinde, arasında anlamlı fark bulunmazken, sadece 3. Derece reflülü böbrek ünitesi sayısının, cerrahi tedavi uygulanan grupta anlamlı olarak daha yüksek olduğu saptandı.

Sonuçlar: Yaptığımız çalışmada her iki grup arasındaki veriler arasında anlamlı bir fark olmasa da reflü tedavisinde, subüreterik enjeksiyon kararının daha kolay alındığını düşünmekteyiz. VUR' da subüreterik enjeksiyon, özellikle düşük dereceli reflülerde ilk seçenek olarak kullanılabilir. Bunun başarısız olduğu olgular ile yüksek dereceli reflülerde ve skarlı böbreklerde cerrahi tedavi önemini halen korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vezikoureteral Reflü, Cerrahi, Subüreterik Enjeksiyon, Endikasyon

ABSTRACT

Aim: Subureteric injection usage increased in recent years alongside surgery for the treatment of vesicoureteral reflux (VUR). Injection is used more widespread than surgery preactically because of it is more easy applicable and less invasive. In this study, the datas of patients performed surgery and subureteric injection for VUR in our clinic were compared for indications.

Material and Methods: The hospital records of patients, performed surgery or subureteric injection for VUR between 2000-2017 in our clinic, were evaluated retrospectively. The demographic datas, number of urinary track infection, reflux degrees, presence of scare on kidney, surgey and subureteric injection treatment were recorded. Patients' voiding cystourethrography and renal scintigraphy were evaluated for reflux degree and scar. Results were compared statistically.

Results: 128 patients (181 renal units) were treated with antireflux prosedures because of VUR. Famale/male ratio was 68/60 and the average age was 66.1±39.9 months. Antireflux surgery was performed to 87 patients (49 unilateral, 38 bilateral), meanwhile subureteric injection was applied to 41 patients (26 unilateral, 15 bilateral). Average age of 87 patients (125 renal units) surgery performed was 68,8±40,4 months. Urinary tract infection was determined more than one time at 63 patients. Distribution of reflux grades as per renal units; 1. Grade 14, 2. Grade 13, 3. Grade 30, 4. Grade 41 and 5. Grade 27 units. Number of scarred renal units was 76. Average age of 41 patients (56 renal units) subureteric injection performed was 60,3±38,7 months. Urinary tract infection was determined more than one time at 30 patients. Distribution of reflux grades as per renal units; 1. Grade 10, 2. Grade 6, 3. Grade 22, 4. Grade 11 and 5. Grade 7 units. Number of scarred renal units was 39. There was not any statistical difference between two group's data, meanwhile only number of renal units with 3rd degree reflux was significant more as statistical in the surgery group than injection group.

Conclusions: Althought there is not any statistically significant between two groups data in our study , we think that to take decision for subureteric enjection is especially more easy for reflux treatment. Subureteric injection especially can be used for low-grade degree reflux as a first choice. The surgery still preserving its importance for the patient's injection failed, also high-grade reflux and scarred kidneys.

Keywords: Vesicoureteral Reflux, Surgery, Subureteric İnjection, İndication

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MAKROSKOPİK HEMATÜRİYLE SEYREDEN İDİOPATİK ÜRETRİTİN TEDAVİSİNDE TRIAMSİLON ASETATIN ETKİNLİĞİ

Halis Can DEMİRTÜRK¹, Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Hasan ÇAYIRLI¹, Ömer YILMAZ¹,
Abdülkadir GENÇ¹, Aydın ŞENCAN¹, Cüneyt GÜNŞAR¹

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: İdiopatik üretrit, özellikle bulbar üretrayı etkileyen, burada enflamasyon ve fibrin oluşumu ile karakterize, nedeni tam olarak bilinmeyen bir patolojidir. Özellikle 5 ile 15 yaş arasındaki erkek çocuklarında görülür. Üretoraji, disüri ve hematüriye neden olur. Hastaların bir kısmında meatal stenoz görülür. Tedavisi net olmamakla birlikte hastalar üretra lümenine steroid verilmesinden fayda görürler.

Gereç ve Yöntem: Kliniğimize son bir yıl içinde makroskopik hematüri yakınmalarıyla başvuran ve idiyopatik üretrit saptanan 4 erkek olgunun kayıtları retrospektif olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastaların yaşları 10 ile 14 arasındaydı ve hepsi de aralıklı hematüri ile başvurdu. Hematürileri işeme sonrası idrarın son damlasında kan görülmesi şeklindeydi. Ayrıca üç hastada dizüri yakınması, bir hastada da ince işeme mevcuttu. Olguların birinde meatal stenoz, birinde koronal hipospadias mevcuttu. Hastaların idrar kültürlerinde üreme olmadı. Üriner ultrasonografileri olağandı. Yapılan sistoskopilerde bulboz üretrada fibrin ve kanama alanları görüldü. Hastalara üretralının lümenine triamsinolon asetat verildi (3 hastaya iki kez, 1 hastaya bir kez). Meatal darlığı olan bir olguya meatotomi uygulandı. İki hastaya kontrol sistoskopi yapıldı ve bulgularda gerileme saptandı. Hastaların izlem süreleri 3 ile 8 ay arasındadır. Olguların epsinde de makroskopik hematüri ve diğer yakınmalar gerilerken, sadece bir olguda mikroskopik hematüri devam etmektedir.

Sonuçlar: Hastaların tamamı steroidden fayda görmüş, şikayetleri gerilemiştir. Bizim olgularımıza benzer, işeme sonrası idrarın sonundaki makroskopik kanamalarda idiyopatik üretrit akılda tutulmalı, tanı için mutlaka sistoskopi yapılmalıdır. Tedavide triamsinolon asetat hematüri düzelinceye kadar birden fazla kez verilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hematüri , İdiopatik Üretrit ,Triamsinolon Asetat

ABSTRACT

Aim: Idiopathic urethritis is a pathology of unknown etiology that affects especially the bulbar part of urethra which is characterised by inflammation and fibrine formation. It is usually seen in male patients aged between 5 and 15. It causes urethrorrhagia, disuria and hematuria. Meatal stenosis is determined in some of the patients. Although there is no consensus about treatment, patients benefit from steroid application into the urethral lumen.

Material and Methods: We retrospectively evaluated 4 male patients who presented with macroscopic hematuria and was diagnosed idiopathic urethritis in the last one year.

Results: The patients were aged between 10 to 14 and were presented with intermittent hematuria. Hematuria was described by patients as blood in the last drop of urine while voiding. Three of the patients also had disuria and one of the them had thin voiding. One of the patients had meatal stenosis and another one had coronal hypospadias. The patients' urine cultures showed no sign of microorganism growth. Patients were evaluated normal by urinary ultrasound. Fibrine and hemorrhagic areas were seen in bulbar urethra in cystoscopy. The patients were treated with triamsinolon asetate application into the urethral lumen (Two times at 3 patients and one time at 1 patient). Meatotomy was performed to one patient with meatal stenosis. Control cystoscopy was performed to 2 patients and regression in findings was determined. Duration of follow-up is 3 to 8 months. Macroscopic hematuria and other symptoms resolved in all patients. Just one patient still exhibits microscopic hematuria.

Conclusions: All patients benefited from steroid application and their symptoms relieved. In patients presented with blood in the last drop of urine like ours, idiopathic urethritis must be remembered and diagnostic cystoscopy should be done. Triamsinolon asetate can be administered more than once until hematuria resolves.

Keywords: Hematuria, Idiopathic Urethritis, Triamsinolon Asetate

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

NÖROJENİK OLMAYAN ALT ÜRİNER SİSTEM İŞLEV BOZUKLUĞU OLGULARINDA GÜNDÜZ VE GECE İDRAR KAÇIRMA VE ALT ÜRİNER SİSTEM SEMPTOM SKORLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Hasan ÇAYIRLI¹, Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Pelin ERTAN², İpek AKİL², Can TANELİ¹

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Halil İbrahim Tanrıverdi, e-mail: halilibrahimtanrıverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Nörojenik olmayan alt üriner sistem işlev bozukluğu olgularında semptomlar skorlama sistemleri ile değerlendirilerek alt üriner sistem semptom (AÜSS) skoruhesaplanabilir. Çalışmamızda nörojenik olmayan alt üriner sistem işlev bozukluğu alt gruplarının gündüz idrar kaçırma, gece idrar kaçırma ve AÜSS skoruaçısından karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntem: Gündüz idrar kaçırma, gece idrar kaçırma ve AÜSS skoru ortalamaları; giggle inkontinans (n:2), işeme erteleme (n:4), mesane çıkış obstrüksiyonu (n:6), disfonksiyonel işeme(DI) (n:7), aşırı aktif mesane (AAM) (n:10) ve Dİ + AAM (n:10) alt gruplarında karşılaştırıldı.

Bulgular: Giggle inkontinans grubunda gündüz idrar kaçırma %100 saptanırken, gece idrar kaçırma saptanmadı. AÜSS skoru 12.5+/-2.1 olarak belirlendi. İşeme erteleme grubunda gündüz idrar kaçırma %100, gece idrar kaçırma %50 ve AÜSS skoru 14.2+/-7.2 olarak belirlendi. Mesane çıkış obstrüksiyonu grubunda gündüz idrar kaçırma %83.3, gece idrar kaçırma %66.7 ve AÜSS skoru 15.3+/-5 olarak belirlendi. Disfonksiyonel işeme grubunda gündüz idrar kaçırma %85.7, gece idrar kaçırma %71.4 ve AÜSS skoru 20.8+/-6.3 olarak belirlendi. Aşırı aktif mesane grubunda gündüz idrar kaçırma %70, gece idrar kaçırma %90 ve AÜSS skoru 23.7+/-5.5 olarak belirlendi. Disfonksiyonel işeme + Aşırı aktif mesane grubunda gündüz idrar kaçırma %90, gece idrar kaçırma %90 ve AÜSS skoru 22.4+/-7.1 olarak belirlendi.

Sonuç: Gece ve gündüz idrar kaçırma birlikteliği ve AÜSS skoru yüksekliği Disfonksiyonel işeme, Aşırı aktif mesane ve Disfonksiyonel işeme ve eşlik eden aşırı aktif mesane gruplarında dikkat çekmektedir. Fakat bu alt grupları birbirinden AÜSS skoru ile ayırd etmek için mevcut veriler arasında anlamlı istatistiksel fark bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alt Üriner Sistem İşlev Bozukluğu, İdrar Kaçırma, Alt Üriner Sistem Semptom Skoru

ABSTRACT

Aim: In specific non-neurogenic lower urinary tract dysfunction, lower urinary tract symptom (LUTS) scoring can be calculated. The aim of this study is to compare the subgroups of non-neurogenic lower urinary tract dysfunction in terms of daytime urinary incontinence, nighttime urinary incontinence and LUTS scores.

Material and Methods: Daytime urinary incontinence, nighttime urinary incontinence and LUTS score averages were evaluated in giggle incontinence (n:2), voiding postponement (n:4), bladder outlet obstruction(n:6), dysfunctional voiding (n:7), overactive bladder (n:10) and dysfunctional voiding plus overactive bladder (n:10) subgroups.

Results: While daytime urinary incontinence was 100% in Giggle incontinence group, nighttime urinary incontinence was not detected. The voiding symptom score was 12.5 +/- 2.1. In voiding postponement group, daytime urinary incontinence was 100%, nighttime urinary incontinence was 50% and LUTS score was 14.2 +/- 7.2. In the bladder outlet obstruction group, daytime urinary incontinence was 83.3%, nighttime urinary incontinence was 66.7% and LUTS score was determined as 15.3 +/- 5. In the dysfunctional voiding group, daytime urinary incontinence was 85.7%, nighttime urinary incontinence was 71.4% and LUTS score was 20.8 +/- 6.3. In the overactive bladder group, daytime urinary incontinence was 70%, nighttime urinary incontinence was 90% and LUTS score was 23.7 +/- 5.5. In dysfunctional voiding plus overactive bladder group, daytime urinary incontinence was 90%, nighttime urinary incontinence was 90% and LUT score was 22.4 +/- 7.1.

Conclusion: Daytime and nighttime urinary incontinence and elevated LUTS score were significantly higher in dysfunctional voiding, overactive bladder and dysfunctional voiding plus overactive bladder groups. However, there is no significant statistical difference between the existing data to distinguish these subgroups from each other.

Keywords: Lower Urinary Tract Dysfunction, Urinary Incontinence, Lower Urinary Tract Symptom Scores

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

NÖROJENİK OLMAYAN ALT ÜRİNER SİSTEM İŞLEV BOZUKLUKLARINDA KABIZLIK VE FEKAL İNKONTİNANS

Hasan ÇAYIRLI¹, Halil İbrahim TANRIVERDİ¹, Pelin ERTAN², İpek AKİL², Can TANELİ¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Halil İbrahim TANRIVERDİ, e-mail: halilibrahimtanriverdi@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bağırsak ve mesane, pelviste bulunan organlardır. Benzer ve çoğunlukla ortak bir damar ve sinir ağları vardır. Mesane ve barsak disfonksiyonu arasında kuvvetli bir ilişki mevcuttur. Bu çalışmada konstipasyon ve fekal inkontinansın nörojenik olmayan alt üriner sistem işlev bozukluklarıyla ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Nörojenik olmayan alt üriner sistem işlev bozukluğu grupları (aşırı aktif mesane, disfonksiyonel işeme, disfonksiyonel işeme ve aşırı aktif mesane, az aktif mesane, primer mesane boynu disfonksiyonu, vajinal işeme, giggle inkontinans, gündüz aşırı sık idrara çıkma sendromu) olan hastalarımızı gözden geçirdik ve olguları konstipasyon ve konstipasyon + fekal inkontinans olarak bağırsak işlev bozukluğu yönünden değerlendirdik. Bağırsak fonksiyon bozukluğu tipleri ile alt üriner sistem işlev bozuklukları arasındaki ilişkiler araştırıldı.

Bulgular: Bu çalışmada ortalama yaşları 8 olan, 19 erkek ve 24 kadın toplam 43 çocuk hasta çalışmaya alındı. Kabızlık% 53.5 ile en sık görülen bağırsak işlev bozukluğu idi ve tüm olguların % 7'sinde fekal inkontinans saptandı. Disfonksiyonel işeme en yüksek konstipasyon insidansı ile ilişkiliydi (% 90). Disfonksiyonel işeme ve aşırı aktif mesane grubunda eşlik eden kabızlık oranı % 60 olarak bulundu. Fekal inkontinans saptanan üç olgunun ikisinde disfonksiyonel işeme+aşırı aktif mesane, birinde disfonksiyonel işeme olduğu görüldü.

Sonuçlar: Alt üriner sistem işlev bozukluğu olan tüm çocukların % 60.5'inde bağırsak işlev bozukluğu saptandı. Kabızlık, disfonksiyonel işeme ve disfonksiyonel işeme + aşırı aktif mesane hastalarında yaygın olarak eşlik ediyordu. Mesane-bağırsak işlev bozukluğu, alt üriner sistem işlev bozukluğu ve bağırsak işlev bozukluğu alt kategorilerine ayrılabilen bir şemsiye terimdir. ICCS, mesane bağırsak işlev bozukluğunu (BBD) spesifik bir durum olarak tanımlamakla birlikte bağırsak işlev bozukluğu tüm alt üriner sistem işlev bozukluklarına eşlik edebilir.

Anahtar Kelimeler: Alt Üriner Sistem İşlev Bozukluğu, Kabızlık, Fekal İnkontinans

ABSTRACT

Aim: The bowel and the bladder are organs located in the pelvis. They have a similar and mostly shared blood and nerve supply. There is a strong association between bladder and bowel dysfunction. We evaluated the association of constipation and fecal incontinence with specific non neurogenic lower urinary tract dysfunctions.

Material and methods: We reviewed our specific non neurogenic lower urinary tract conditions (overactive bladder, dysfunctional voiding, dysfunctional voiding plus overactive bladder, underactive bladder, primary bladder neck dysfunction, vaginal voiding, giggle incontinence, extraordinary day time frequency syndrome) and divided cases into two categories of bowel dysfunction (constipation, and constipation plus fecal incontinans). Associations between bowel dysfunction types and each specific lower urinary tract conditions were determined.

Results: 43 patients; 19 males and 24 females with a mean age of 8 years were recruited in this study. Constipation was the most common bowel dysfunction (%53.5), and %7 of all the patients had fecal incontinence. Dysfunctional voiding was associated with highest incidence of constipation (%90). In dysfunctional voiding plus overactive bladder group, constipation incidence was %60. Two of the three cases which have fecal incontinence have had dysfunctional voiding plus overactive bladder and the other case has had dysfunctional voiding.

Conclusions: Bowel dysfunction was seen in 60.5% of the children with all lower urinary tract conditions. Constipation was common in patients with dysfunctional voiding, and dysfunctional voiding plus overactive bladder patients. BBD is an umbrella term that can be subcategorized into LUT dysfunction and bowel dysfunction. ICCS defines bladder bowel dysfunction (BBD) as a specific condition but bowel dysfunction could be associate with all lower urinary tract conditions.

Keywords: Lower Urinary Tract Dysfunctions, Constipation, Fecal Incontinence

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TAŞ HASTALIĞINA BAĞLI KSANTOGRANÜLOMATÖZ PYELONEFRİT GELİŞEN 5 YAŞ ERKEK OLGU

Hasan ÇAYIRLI¹, Pelin ERTAN², Halil İbrahim TANRIVERDİ³, Nalan NEŞE⁴, Can TANELİ³

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Turgutlu Devlet Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Kliniği, Manisa/ Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nefrolojisi Bilim Dalı, Manisa/ Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Çocuk Ürolojisi Bilim Dalı, Manisa/ Türkiye

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Patoloji Anabilim Dalı, Manisa/ Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hasan ÇAYIRLI, e-mail: dr.hasan.cayirli@gmail.com

ÖZ

Amaç: Ksantogranülatöz pyelonefrit, uzun süre üriner sistem tıkanıklığı ve kronik enfeksiyona bağlı gelişen, çocuklarda nadir görülen kronik inflamatuvar bir böbrek hastalığıdır. Pediatrik ksantogranülatöz pyelonefrit hastalarının sayısı oldukça az olduğundan etiopatogenez, tanı ve tedavide halen belirsizlik vardır. Renal fonksiyon kaybı nedeniyle nefrektomi uygulanan 5 yaşında erkek ksantogranülatöz pyelonefrit olgusu sunulmuştur.

Olgu: Batın ultrasonografisinde (usg) tesadüfen üriner sistem taşı saptanması üzerine takibe alınan ve sık idrar yolu enfeksiyonu öyküsü olan 5 yaş erkek olgu sol yan ağrısı ve kusma şikâyetiyle başvurdu. Tam idrar tetkikinde piyüri saptandı. Yapılan üriner sistem usg’de sol bb alt polde 9 mm taş ve yaygın kaliks içi püü saptanması üzerine olguya püü drenajı amacıyla Double J kateteri takıldı.

Dinamik böbrek sintigrafisinde non-fonksiyone sol böbrek saptanan olgunun statik böbrek sintigrafisinde diferansiyel fonksiyonların %95’ini sağ böbreğin, %5’ini sol böbreğin gerçekleştirdiği saptandı. Yapılan batın bilgisayarlı tomografi ve kontrol usg’lerde kaliks içi püü birikiminin devam ettiğinin görülmesi üzerine olguya sol nefrostomi kateteri takıldı. Antegrad pyelografide toplayıcı sistemde genişleme ve içerisini dolduran debrilere bağlı dolum defektleri izlendi. Kaliks - papilla düzeyinde balonlaşma şeklinde görünümüne mevcuttu. Double J kateterinin çıkarılması sırasında yapılan üreterorenoskopide taş nüvesine rastlanmazken tüm pelvis ve kaliklerde fibrin yapısında oluşumlar izlendi.

İdrar tetkiklerinde piyüri olmasına rağmen idrar kültürlerinde üreme olmaması nedeniyle ayırıcı tanı açısından renal tuberküloz (TBC) düşünülerek yapılan tetkiklerinde TBC saptanmadı. İmmünojenik markerlar, hepatit markerları, kist hidatik serolojisi, idrar protein, ürik asit, kalsiyum, magnezum, sitrat, sistin, okzalal değerleri de normal olarak saptanan ancak sol böbrekte fonksiyon kaybı ile birlikte, kateterizasyona ve antibiyoterapiye rağmen piyürinin devam etmesi nedeniyle olguya sol nefrotüretrektomi yapılmasına karar verildi. Nefrotüretrektomi materyalinin patolojik incelemesinde kronik interstisyel nefrit, fokal ksantogranülatöz nefrit ve abse odaklarına rastlandı.

Tartışma ve Sonuçlar: Ksantogranülatöz pyelonefrit çocuk yaş grubunda çok nadir görülür. Ağrı, ateş yüksekliği, tekrarlayan idrar yolu enfeksiyonu, büyüme gelişme geriliği gibi semptomlarla karşımıza çıkabilir. Ayırıcı tanıda maligniteler (Wilms tümörü vs.), renal abse, püünefroz, renal tbc, diffüz ya da fokal nefrit ve fungal enfeksiyonlar yer alır. Görüntüleme yöntemleri ile tanılan şüphelenilse de kesin tanı patolojik inceleme ile elde edilir. Genel görüş tedavinin nefrektomi olduğu yönündedir.

Ksantogranülatöz pyelonefrit, taş nedeniyle takipli, böbrek fonksiyonunda ciddi azalma saptanan olgularda akıldan tutulması gereken bir ayırıcı tanıdır.

Anahtar Kelimeler: Ksantogranülatöz Pyelonefrit, Çocuk, Nefrektomi

ABSTRACT

Aim: Xanthogranulomatous pyelonephritis is a chronic inflammatory renal disease which is rarely seen in children due to prolonged urinary tract obstruction and chronic infection. The number of patients with pediatric xanthogranulomatous pyelonephritis is very low, there is still uncertainty in etiopathogenesis, diagnosis and treatment. We report a case of 5 years old male who underwent nephrectomy due to loss of renal function because of xanthogranulomatous pyelonephritis.

Case: A 5-year-old male with a history of urinary tract infections who was followed by after the detection of urinary tract stones by ultrasound (USG) was admitted with the complaint of left side pain and vomiting. A full urine test detected pyuria. Double J catheter was inserted for the drainage after USG examination showed 9 mm lower pole stone and widespread pus in calyces in left kidney.

Non-functioning left kidney was detected in dynamic renal scintigraphy; in static renal scintigraphy 95% of the differential functions was in the right kidney and 5% in the left kidney. In the computed tomography and control USGs it was found that calyx pus accumulation was continuing, so a left nephrostomy catheter was placed. Antegrade pyelography showed dilatation and debulking collection filling defects in collecting system. During the extraction of the Double J catheter, the ureterorenoscopy did not reveal any stone neves, but the formation of fibrin structure in all pelvis and calyces was observed.

Due to the presence of pyuria in the urine tests, but the lack of reproduction in urine cultures; renal tuberculosis (TBC) was considered in terms of differential diagnosis but TBC was not detected in laboratory examination. Although immunologic markers, hepatitis markers, cyst hydatid serology, urine protein, uric acid, calcium, magnesium, citrate, cystine, oxalate were also normal, left nephroureterectomy was decided to be performed; because of the continuation of pyuria despite catheterization and antibiotherapy, with loss of function in the left kidney. Chronic interstitial nephritis, focal xanthogranulomatous nephritis and abscess foci were found in the pathological examination of the nephroureterectomy material.

Discussion and Conclusions: Xanthogranulomatous pyelonephritis is very rare in the pediatric age group. It may be confronted with pain, fever, recurrent urinary tract infection, and growth retardation symptoms. The differential diagnosis includes malignancies (Wilms tumor, etc.), renal abscess,

pyelonephritis, renal tbc, diffuse or focal nephritis, and fungal infections. Though the diagnosis is suspected by imaging methods, definitive diagnosis is obtained by pathological examination. The general view is that the treatment is nephrectomy. Xanthogranulomatous pyelonephritis is a differential diagnosis that should be kept in mind in cases which are in follow-up due to stones and have significant decrease in renal function.

Keywords: Xanthogranulomatous Pyelonephritis, Children, Nephrectomy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PERKÜTAN NEFROLİTOTOMİ SONRASI ERKEN POSTOPERATİF DÖNEMDE MEYDANA GELEN ENFEKTİF KOMPLİKASYONLARIN OLUŞUMUNU ÖNGÖRMEDE NÖTROFİL / LENFOSİT ORANI PREDİKTİF BİR PARAMETRE OLARAK KULLANILABİLİR Mİ?

Ali Can ALBAZ¹, Talha MÜEZZİNOĞLU¹, Tansu DEĞİRMENCİ², Gökhan TEMELTAŞ¹,
İbrahim Halil BOZKURT²

Gönderim Tarihi / Received: 22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hastanesi Üroloji AD i, Manisa, Türkiye

²İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Üroloji Departmanı İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ali Can ALBAZ, e-mail: alicanalbaz@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Perkütan nefrolitotomi sonrası erken postoperatif dönemde meydana gelen enfektif komplikasyonların sıklığını değerlendirmede ve tedavi planlamasında nötrofil / lenfosit oranının prediktif değerinin araştırılması planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Böbrek taşı tanısı alan ve endikasyon dahilinde Ocak 2012 ile Ocak 2016 tarihleri arasında Celal Bayar Üniversitesi Hastanesi Üroloji kliniğimizde ve İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Üroloji kliniğinde perkütan nefrolitotomi (PNL) tedavisi uygulanmış olan toplam 250 hastanın sonuçları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. İdrar kültür sonuçları pozitif çıkan hastalar ve takibinde antibiyotik değişikliği yapılan hastaların verileri incelenip nötrofil lenfosit oranları hesaplandı. Bu hastalarda post operatif dönemde nötrofil / lenfosit oranına bakılarak enfektif komplikasyon öngörme sonuçları karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Medyan NLR, Postop sepsis olmayan hastalarda 2, 4 (0.66-45.6) ve olan hastalarda 4.48 (1-33.14) olarak hesaplandı. Postop sepsis olan ve olmayan hastaların medyan NLR değerleri anlamlı olarak farklı bulundu (p=0.026).

Postop sepsis için için eğri altında kalan alan 0.697 olarak hesaplandı (p=0.026). NLR≥2.495 eşik değeri için duyarlılık %81,8 ve özgüllük %51,9 olarak hesaplandı.

Sonuçlar: Bizim çalışmamızda NLO' nun, preop IKAB, postop IKAB, pelvis kültürü, postop ateş ve postop sepsisi öngörme yeteneği olduğu saptandı. NLO ≥2.495 durumunda geniş spektrumlu antibiyoterapi ile post op sepsis riski minimuma indirgenebileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taşı, Perkütan Nefrolitotomi, Sepsis, Nötrofil Lenfosit Oranı

ABSTRACT

Aim: It is planned to investigate the predictive value of neutrophil / lymphocyte ratio in evaluation and treatment planning of infective complications in early postoperative period after percutaneous nephrolithotomy.

Material and Methods: The results of 250 patients who underwent percutaneous nephrolithotomy (PNL) treatment in Celal Bayar University Hospital Department of Urology and Bozyaka Training and Research Hospital Department of Urology between January 2012 and January 2016 were retrospectively evaluated. Patients with positive urine culture results and those with antibiotic changes were evaluated and the neutrophil lymphocyte ratios were calculated. In these patients, the outcome of infectious complication was compared by looking at the neutrophil / lymphocyte ratio (NLR) in the post operative period.

Results: Median NLR was calculated as 2, 4 (0.66-45,6) in patients without postoperative sepsis and 4.48 (1-33.14) in patients with postoperative sepsis. Median NLR values of patients with and without postoperative sepsis were significantly different (p = 0.026). The area under the curve for postoperative sepsis was calculated as 0.697 (p = 0.026). Sensitivity was calculated as 81, 8% and specificity was 51,9% for NLR≥2.495 threshold value.

Conclusions: In our study, NLR was found to be predictive of positive preoperative urine culture, positive postoperative urine culture, intrarenal pelvic culture, post-operative fever, and post-operative sepsis

In the case of NLO ≥2.495, the risk of post operative sepsis can be reduced to minimum with wide spectrum antibiotherapy.

Keywords: Kidney Stones, Percutaneous Nephrolithotomy, Sepsis, Neutrophil Lymphocyte Ratio

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPOR YAPAN VE YAPMAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE PREMENSTRÜEL SENDROM SIKLIĞINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Emre YANIKKEREM¹, Başaran GENÇDOĞAN², Aylin ZEKİOĞLU³, Ayşe OKANLI⁴, Nicole
ESMERAY¹

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

² Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi- Manas Üniversitesi

³ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

⁴ İstanbul Medeniyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emre YANIKKEREM, e-mail: emrenurse@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinde premenstrüel sendrom sıklığını etkileyen faktörleri belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışma olup, örneklemini 2011-2012 eğitim öğretim yılında Celal Bayar Üniversitesi hemşirelik, ebelik ve beden eğitimi bölümü ile Atatürk Üniversitesi hemşirelik ve beden eğitimi bölümlerinde eğitim gören 887 kız öğrenci oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini içeren veri formu ve Gençdoğan tarafından 2006 yılında geliştirilen Premenstrüel Sendrom (PMS) ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdelik dağılım, t testi, Mann Whitney U testi ve kıkare analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin Premenstrüel Sendrom ölçeği puan ortalaması 108,6±35,6 (Minimum:44-Maksimum:220) olup, ölçeğin Cronbach's alfa değeri 0.965 olarak saptanmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %47,4'ünün premenstrüel sendrom yaşadığı, %50,5'inin depresyon, %33,3'ünün anksiyete, %51,6'sının yorgunluk, %53,7'sinin sinirlilik, %41,8'inin depresif düşünceler, %55,6'sının ağrı, %58,9'unun iştah değişikliği, %37,9'unun uyku değişikliği, %39,3'ünün şişkinlik sorunu yaşadığı belirlenmiştir. Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda okuyan (117,3±35,8), 21-23 yaşları arasında olan (111,9±33,7), annesi ilkökul mezunu olan (115,0±34,7), kronik hastalığı olan (132,2±36,2), sağlık güvencesi olmayan (116,0±33,1), sağlığı koruma ve geliştirme ile ilgili ders almayan (110,8±33,6) ve ailesinde premenstrüel yaşayan birey olan (120,6±33,6) kız öğrencilerin daha fazla premenstrüel sendrom yaşadığı bulunmuştur. Düzenli spor yapan öğrencilerin Premenstrüel Sendrom ölçeği anksiyete, sinirlilik, depresif düşünce, ağrı, uyku değişimi ve şişkinlik alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu, Premenstrüel Sendrom ölçeği toplam puanı ile anlamlı bir ilişki olmadığı saptanmıştır.

Sonuç: Premenstrüel Sendrom üniversite öğrencilerinde yaygın görülen bir sorundur. Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin yarısı premenstrüel sendrom yaşamaktadır. Bu nedenle sağlık profesyonellerinin risk gruplarının farkında olması, uygun danışmanlık ve tedaviyi vermesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencisi, Spor Yapma, Premenstrüel Sendrom

ABSTRACT

Aim: The aim of this study was to investigate of premenstrual syndrome frequency and contributing factors among university students in sports and nonsports group.

Material and Methods: The study was a descriptive and cross-sectional study, and the sample consisted of 887 female students attending Celal Bayar University nursing, midwifery and physical education departments and Atatürk University nursing and physical education departments in the academic year of 2011-2012. Student's socio-demographic questionnaire and Premenstrual Syndrome (PMS) scale which was developed by Gençdoğan in 2006 were used in the study. Percentage distribution, Student t test, Mann Whitney U and Chi-square analyzes were used in the assessment of the data.

Results: The average score of the students' PMS scale was found 108.6 ± 35.6 (Min: 44- Max: 220), scale's Cronbach's alpha value was found to be 0.965. The student's who participated in the survey, 47.4% of them had PMS, 50.5% had depression, 33.3% had anxiety, 51.6% had fatigue, 53.7% had nervousness, 41.8% had depressive thoughts, 55.6% had pain 37.9% of them had a sleep change and 39.3% had a bloating problem. Students who were having education in Celal Bayar University School of Health (117.3 ± 35.8), 21-23 years old (111.9 ± 33.7), whose mother had primary school graduation (115.0 ± 34.7), who had chronic illness (132.2 ± 36.2) and had no health insurance (116.0 ± 33.1), students who did not take health education (110.8 ± 33.6) and who had a family member with premenstrual syndrome (120.6 ± 33.6) were found to have more premenstrual syndrome. A statistically significant relationship was found between PMS scale anxiety, nervousness, depressive thoughts, pain, sleep change and bloating subscales of students who did regular sports, and it was found that there was no significant relationship with PMS scale total score.

Conclusions: PMS is a common problem among university students. In the study about half of university students have PMS. Because of that reason health professionals should be aware of risk group of PMS and to provide appropriate consultation and treatment regimen.

Keywords: University Student, Sports, Premenstrual Syndrome

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İZMİR İLİ VE ÇEVRESİNDEKİ GIDA FİRMALARINDA ÇALIŞAN GIDA PERSONELİNDE NAZAL STAPHYLOCOCCUS AUREUS TAŞIYICILIĞININ ARAŞTIRILMASI

Ecem YIKILMAZSOY¹, Fulya OCAK²

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fulya OCAK, e-mail: fulyaocak@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Staphylococcus aureus, toplum ve hastane kaynaklı enfeksiyonların en önemli etkenlerindedir. Tüm dünyada Staphylococcus aureus' un nazal taşıyıcılığı giderek artan oranda rapor edilmektedir. Gıda ile ilgili işlerde çalışan kişilerdeki nazal stafilokok taşıyıcılığı ile stafilokokal gıda zehirlenmeleri arasında belirgin bir korelasyon olduğu açıktır. Staphylococcus aureus' un asemptomatik taşıyıcılığı özellikle gıda sektöründe çalışanlarda besin zehirlenmeleri ve duyarlı kişilere bakterinin geçişi açısından kaynak oluşturmaktadır. Epidemik özelliklerinden dolayı Stafilokoklar halk sağlığı yönünden büyük önem taşımaktadırlar. Normal floralarının bir parçası olarak Stafilokok suşlarını taşıyan kişilerin genel popülasyondaki oranları arttıkça klinik enfeksiyonların bu suşlardan birine bağlanma olasılığının artması bu alandaki en önemli endişelerdendir. Bu nedenle gıda çalışanlarındaki taşıyıcılığın belirlenmesi; suşların yayılımının önlenerek salgınların azaltılmasında etkili olmaktadır. Bu çalışmadaki amaç; İzmir ili ve çevresindeki gıda firmalarında çalışan gıda çalışanlarının Staphylococcus aureus yönünden burun kolonizasyonunun prevalansını saptamak ve fenotipik olarak tanımlamaktır

Gereç ve Yöntem: Çalışma kapsamında İzmir ili ve çevresinde farklı gıda firmalarında çalışan 177 gıda çalışanının, periyodik sağlık muayeneleri sırasında, burun mukozalarından sürüntü örnekleri alınarak Staphylococcus aureus taşıyıcılığı saptanmıştır. Örnekler soğuk zincirde laboratuvara ulaştırıldıktan sonra, geleneksel biyokimyasal tekniklerle S.aureus suşları tanımlanmıştır. Laboratuvara ulaşan örnekler, %5 koyun kanlı agar besiyerine ekimi yapıldıktan sonra 37°C 'de 24 saat inkübe edilmiştir. İnkübasyon süresi sonunda bu örnekler; morfolojik, kültürel ve hemoliz özelliklerine göre değerlendirilmiştir. Şüpheli bulunan kolonilere yapılan gram boyama testinde, gram pozitif boyanan örnekler konvansiyonel (fenotipik) tanılama tekniklerinden katalaz testi, koagülaz testi, lateks aglütinasyon testi ve mannitol fermentasyon testi uygulanmıştır. Tüm izolatlar VITEK 2 identifikasyon sistemiyle değerlendirilmiş ve S.aureus yönünden pozitif olarak doğrulanmıştır.

Bulgular: Yürütülen bu çalışma kapsamında toplam 177 kişiden burun kültürü örnekleri alınmış ve 30 kişide S.aureus izole edilmiştir. Bu izolatlardan %36, 6'sı (11 kişi) kadın, %63, 3'ü (19 kişi) ise erkek çalışanlardan alınan örneklerden oluşmaktadır.

Sonuçlar: Sağlıklı taşıyıcılar toplumda S.aureus' un yayılımında önemli rol oynarlar. Gıda üretim-tüketim zincirindeki bulaşma riskinin azaltılması ve besin kaynaklı hastalıkların önlenmesinde, gıda çalışanlarının periyodik sağlık kontrollerinden geçirilerek taşıyıcılığın belirlenmesi en etkili yollardan biridir

Anahtar Kelimeler: S. Aureus, Nazal Taşıyıcılık, Gıda Çalışanları, İdentifikasyon.

ABSTRACT

Aim: Staphylococcus aureus is one of the most important cause of community and hospital-acquired infections. Nasal carriage of Staphylococcus aureus is increasingly reported all over the world. It is obvious that there is a clear correlation between nasal staphylococcal carriage and staphylococcal food poisoning in people working in food related jobs. The asymptomatic carriage of Staphylococcus aureus especially is a source of food poisoning in the food industry and transmission of bacteria to susceptible persons. Because of the epidemic characteristics of Staphylococci has great importance for public health. As the proportion of people carrying Staphylococcus strains as part of their normal flora increases in the general population, the most important concern is the increased likelihood that clinical infections will bind to one of these strains. For this reason, determining the carriage of food workers is effective in reducing outbreaks by preventing the spread of strains. The purpose of this study is; to determine the prevalence and phenotypically identify the nasal colonization of Staphylococcus aureus of food staff working in food companies in and around İzmir province

Material and Methods: Staphylococcus aureus carriage was determined by taking swab samples from nasal mucosa during periodical health examinations of 177 food staff working in different food companies in İzmir province and its vicinity. After the samples were delivered to the laboratory in the cold chain, strains of S. aureus were identified by conventional biochemical techniques. The samples reached to the laboratory were incubated at 37 ° C for 24 hours after sowing on 5% sheep blood agar medium. At the end of the incubation period; these samples were evaluated according to their morphological, cultural and hemolysis properties. In the gram stain test performed on the suspected colonies; from conventional (phenotypic) detection techniques catalase test, coagulase test, latex agglutination test and mannitol fermentation test were applied on gram positive samples. All isolates were evaluated using the VITEK 2 identification system and has been confirmed positively for S. aureus

Results: Within the scope of this study; nasal culture samples were collected from 177 individuals and S.aureus was isolated in 30 people. Of these isolates, 36,6% (11 persons) are composed of samples taken from female employees and 63.3% (19 people) are composed of samples taken from male employees

Conclusions: Healthy vectors play an important role in the spread of S. aureus in society. Decreasing the risk of contamination in the food production-consumption chain and determining the carriage by passing the periodical health examinations of food workers is one of the most effective ways to prevent foodborne diseases

Keywords: S. Aureus, Nasal Carriage, Food Workers, Identification

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KIRK YAŞ VE ÜZERİ ERKEKLERİN PROSTAT KANSERİ TARAMALARINA YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ İLE SAĞLIK OKURYAZARLIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Ali TAYHAN¹, Dilek ÖZMENİ²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ali TAYHAN, e-mail: alitayhan_55@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, kırk yaş ve üzeri erkeklerin prostat kanseri taramasına yönelik bilgi düzeyleri ile sağlık okuryazarlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan araştırmanın evreni Manisa il merkezinde bulunan üç Aile Sağlığı Merkezi'ne (ASM) kayıtlı 40-70 yaş grubundaki erkeklerden oluştu (N=16417). Araştırmanın örneklemini ise bu üç ASM bölgesindeki 501 erkek oluşturdu (n=501). Araştırmanın örneklemini belirlerken Epi Info 2000 programında, Türkiye'de erkek cinsiyetine özgü prostat kanserinin beklenen prevalansı %21 alınarak, 0,05 sapma payı ve %99 güven aralığında ulaşılması gereken en küçük örneklem sayısı hesaplandı. Araştırmada veri toplama "Sosyo-demografik Bilgi Formu", "Prostat Kanseri Taramasına Yönelik Bilgi Skalası" ve "Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği" kullanıldı. Etik kurul onayı alındıktan sonra veri toplama işlemine geçildi. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 15,0 (Statistical Package For Social Science) istatistik analiz programı ile yapıldı.

Bulgular: Araştırma grubundaki erkekler 40-70 yaş aralığında olup yaş ortalamaları 52,04±8,40'dır. Katılımcıların %74,1'i orta seviyede gelire sahip, %27,7'si lise mezunu, %92,6'sının sosyal güvencesi bulunmakta ve %26,9'u emeklidir. Araştırmaya katılan erkeklerin Prostat Kanseri Taramasına Yönelik Bilgi Skala (PKTYBS) puan ortalamasının 3,85±2,05 puan ile "yetersiz" düzeyde olduğu ve Sağlık Okuryazarlığı Ölçek (SOÖ) puan ortalamasının (80,87±16,03) "az zorluk çekiyorum" düzeyinde olduğu belirlendi. Katılımcıların PKTYBS puanı ile SOÖ puanı arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki olduğu saptandı (r=0,693, p=0,00). Erkeklerin PKTYBS puan ortalamalarındaki değişikliğin %48'inin SOÖ puan ortalaması ile açıklandığı saptandı (r=0,693 R²=0,48 p<0,001).

Sonuçlar: Çalışma sonucunda, erkeklerin prostat kanseri taramalarına yönelik bilgi düzeylerinin sağlık okuryazarlığı düzeylerinden etkilendiği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Prostat kanseri, Tarama testleri, Sağlık okuryazarlığı

ABSTRACT

Object: It's aimed to examine relationship between knowledge level of men over forty years old on medical screening of prostate cancer and healthcare literacy of them in this study.

Materials an Methods: Universe of the research is consisted from men aged from 40 to 70 years old who are registered to 3rd Family Health Center (FHC) where in Manisa city center (N=16417). The sample of the study is consisted from 501 men in these three region (n=501). (In determining sample of the study, the minimum number of sample is calculated that should be 5 % deviation and 99 % confidence range by getting expected prevalence of prostate cancer specific to male gender in Turkey in EPI Ingo 2000 program). "Socio-Demographical Information Form", "Knowledge Scale Directed to Screening of Prostate Cancer" and "Scale for Health Literacy" are used for data collection. Data collection was made after approval of Ethics Committee. Analyzes of research is performed by SPSS 15,0 (Statistical Package for Social Science) statistical analyze program.

Findings: Men in the study group are in 40-70 age range and the average age is 52,04 ± 8,40, 74,1 % of participants have middle income level, 27,7 % of them graduated from high school, 92,6 % of them have social security and 26,9 % of them are retired. Average score for Knowledge Scale for Screening Prostate Cancer (KSSPC) is determined as inadequate level with 3,85±2,05 point and Healthcare Literacy Scale (HLS) is determined on "having little difficulty" with 80,87 ± 16,03 average point. A positive middle level relation is determined between KSSPC score and Healthcare literacy of participants (r=0,663, p=0,00). Difference on average point of KSSPC of men is explained by 48 % average point of HLS (r=0,693 R²=0,48 p<0,001).

Results: As a result of the study it's determined that knowledge level on screening of prostat cancer of men is effected by level of healthcare literacy.

Keywords: Prostate Cancer, Screening Tests, Healthcare Literacy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

EBELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN LİSANSÜSTÜ EĞİTİME İLİŞKİN TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Sevde AKSU¹, Şeyma ÇATALGÖL²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sevde AKSU, e-mail: sevde.c@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Balıkesir Üniversitesi Ebelik bölümü son sınıf öğrencilerinin lisansüstü eğitime ilişkin tutumlarının incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Ebelik lisans eğitimi son sınıf öğrencilerinin lisansüstü eğitime ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı tipte yapılmıştır. Araştırma örneklemini, 2016-2017 eğitim öğretim yılı Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu ebelik bölümü son sınıfında öğrenim gören 62 kişi oluşturdu. Araştırma verileri sosyo-demografik bilgileri ve 'Lisansüstü Eğitime İlişkin Tutum Ölçeği'ni içeren anket formu ile toplanmıştır. Ölçek Serkan İzgi tarafından geliştirilmiş geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Ölçeğe ait Cronbach's Alpha değeri 0.859 iken bizim çalışmamızda Cronbach's Alpha değeri 0,785 olarak bulunmuştur. Ölçekten en az 30, en fazla 150 puan alınmaktadır. Tutum ifadeleri 'tamamen katılıyorum=5', 'katılıyorum=4', 'kararsızım=3', 'katılmıyorum=2' ve 'hiç katılmıyorum=1' şeklinde beşli likert tipinde derecelendirilmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 16,0 bilgisayar paket programı kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde frekans, yüzdelik, student t testi, tek yönlü anova testi ve korelasyon testleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılanların yaş ortalaması 22,3±3,6 olup %38,7'sinin babasının lise mezunu, %56,5'inin annesinin ilkökul mezunu belirlenmiştir. İfadelerin ortalamaları incelendiğinde katılımcıların lisansüstü eğitime karşı tutumsal algılarının ortalaması 2,5 ile 'orta' seviyede olduğu anlaşılmaktadır. Çalışmadaki en yüksek algıya sahip ifadeler ise sırasıyla; 'Lisansüstü eğitimin alan yeterliliğimi pekiştireceğini düşünüyorum', 'Lisansüstü eğitimin araştırma becerimi geliştireceğini düşünüyorum' ve 'Lisansüstü eğitimin bireyin kariyer gelişimi için zaman kaybı olduğunu düşünüyorum' ifadeleridir.

Sonuçlar: Öğrencilerin lisansüstü eğitim hakkında doyurucu bilgilere ulaşması ve bilgilendirici yazılı kaynakların artırılması önerilmektedir. Çalışmamızda yer alan ebelik son sınıf öğrencilerinin yüksek orandaki lisansüstü eğitim alma isteklerini hayata geçirerek, mesleki gelişime katkı vermelerini, bilimsel araştırmalar yaparak bilgi üretmelerini hedefliyoruz.

Anahtar Kelimeler: Lisansüstü Eğitim, Ebelik, Öğrenci Tutumu

ABSTRACT

Aim: The aim of this study that is to examine the attitudes of the senior students of Balıkesir University Midwifery department on post-graduate education.

Material and Methods: The research was conducted in a descriptive fashion to determine the attitudes of midwifery undergraduate students to postgraduate education. The sample of the research consisted of 62 people who were educated in the last year of the midwifery department of Balıkesir University School of Health in 2016-2017 academic year. Survey data were collected through a questionnaire including socio-demographic information and the Attitude Scale for Post-graduate Education. The validity and reliability study developed by Serkan İzgi was conducted. The Cronbach's Alpha value of the scale was 0.859, while the Cronbach's alpha value of our study was found to be 0.785. At least 30 and at most 150 points are taken from the scale. Attitude expressions are rated in five-point likert type: 'I fully agree = 5', 'I agree = 4', 'Undecided = 3', 'I do not agree = 2' and 'I do not agree = 1'. SPSS 16.0 computer package program was used for statistical analysis of the data. Frequency, percentage, student t test, one way ANOVA test and correlation tests were used in the statistical evaluation of the data. The level of significance was accepted as p <0.05.

Results: The average age of the participants was 22,3 ± 3,6 years, of which 38,7% were high school graduates and 56,5% of their parents were primary school graduates. When the averages of the expressions are examined, it is understood that the participants' attitudinal perceptions towards the post-graduate education are at the 'middle' level with 2.5. The highest perceptions in the study are; 'I think that I believe that graduate education will improve my research ability' and 'I think graduate education is a waste of time for career development'.

Conclusions: It is recommended that students reach satisfactory information about post-graduate education and increase the number of informative written sources. We aim to pass on the wishes of senior undergraduate students in our study to high-level graduate education, to contribute to professional development and to produce information through scientific research.

Keywords: Postgraduate Education, Midwifery, Student Attitude

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DEMANS BAKIM VE DESTEK PROGRAMI' NIN BAKIM VERİCİ YÜKÜNE, HASTA VE BAKIM VERİCİNİN NÖROPSIKIYATRİK SEMPTOMLARI VE YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Fatma UYAR¹, Dilek ÖZMEN¹, Hatice MAVİOĞLU², Nilay ATALAY²

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Halk Sağlığı Hemşireliği AD.

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji AD.

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Fatma UYAR, e-mail: fatmauyarege@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, demans hastalarının bakım vericilerine uygulanan Demans Bakım ve Destek Programı'nın bakım vericilerin yüküne, hasta ve bakım vericilerin nöro-psikiyatrik semptomlarına ve yaşam kalitelerine etkisinin incelenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışma; randomize, kontrollü ön test-son test düzeninde prospektif deneysel tipte bir araştırmadır. Çalışmaya 61 hasta ve 61 bakım verici alındı. Girişim grubuna (n=30) dört aylık yapılandırılmış program uygulanırken kontrol grubuna (n=31) standart bakım uygulandı. Araştırma Temmuz-Kasım 2016 tarihleri arasında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Nöroloji Polikliniği'ne bağlı Demans Polikliniği'nde yürütüldü. Çalışma 54 hasta ve bakım vericiyle (girişim grubu n=26; kontrol grubu n=28) tamamlandı. Veriler bakım vericiler için Bakım Yüğü Ölçeği, Yaşam Kalitesi SF 36 Ölçeği, Beck Depresyon Ölçeği, Beck Anksiyete Ölçeği ile toplandı. Hastaların verileri ise Alzheimer Hastalığı Yaşam Kalitesi Ölçeği ve Nöropsikiyatrik Envanter ile toplandı. Hastaların ve bakım vericilerin tanıtıcı bilgilerinin sayı-yüzde dağılımları yapıldı. Verilerin analizinde ki-kare, t testleri, Wilcoxon işaretli sıra testi, Mann Withney U testleri kullanıldı.

Bulgular: Girişim grubundaki bakım vericilerin grup içi puanları karşılaştırıldığında bakım yükü ve anksiyete ölçek puanlarında anlamlı azalma, yaşam kalitesi puanlarında anlamlı artma görüldü (bakım verici yükü p=0,028; yaşam kalitesi fiziksel özet puanı p=0,017; yaşam kalitesi mental özet puanı p=0,019; anksiyete p=0,003). Kontrol grubu bakım vericilerin grup içi puanları değerlendirildiğinde, NPI bakım verici sıkıntı puanlarında anlamlı artma saptandı; bakım yükü, depresyon ve anksiyete puanlarında artma; yaşam kalitesi puanlarında azalma saptandı ancak istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (NPI_{bakım verici} p=0,002; bakım verici yükü p=0,936; yaşam kalitesi fiziksel özet puanı p=0,228; yaşam kalitesi mental özet puanı p=0,395; depresyon p=0,071; anksiyete p=0,076). Girişim grubundaki hastaların grup içi puanlarına bakıldığında; yaşam kalitesi puanlarında artma, nöropsikiyatrik envanter puanlarında azalma görülsede aradaki fark anlamlı değildi (yaşam kalitesi p=0,735; NPI p=0,071). Kontrol grubu hastaların grup içi puanlarında ise yaşam kalitesi puanlarında anlamlı azalma, nöropsikiyatrik semptom puanlarında ise anlamlı artma saptandı (yaşam kalitesi p=0,003; NPI_{hasta} p=0,003). Girişim ve kontrol gruplarındaki bakım vericilerin gruplar arası karşılaştırılmasında son testte yaşam kalitesi, depresyon ve anksiyete ve NPI bakım verici sıkıntı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı (yaşam kalitesi fiziksel özet puanı p=0,018; yaşam kalitesi mental özet puanı p=0,007; depresyon p=0,001; anksiyete p=0,008; NPI_{bakım verici} p=0,049).

Sonuçlar: Bu çalışma sonucunda Demans Bakım ve Destek Programı'nın hem hasta hem de bakım verici bireyler üzerinde etkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Demans, Bakım Verici, Bakım Verme Yükü, Yaşam Kalitesi, and Nöropsikiyatrik Semptomlar.

ABSTRACT

Aim: In this research was to examine the effectiveness of Dementia Care and Support (DCS) Program for caregivers to a person with dementia on both client and caregivers' quality of life, neuropsychiatric symptoms, and caregivers' burden.

Material and Methods: The present is randomized controlled pre test- post test longitudinal trial. The present was included, sixty one caregivers and sixty one clients. The intervention group (IG) (n=30) received Dementia Care and Supported Programme, and the control group (CG) (n=31) received routine care program. Data were collected between July and November 2016 and at Manisa Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital; Dementia Outpatient Clinic was conducted in depending on the Neurology Department. The present was finished fifty four caregivers and fifty four clients (IG n=26; CG n=28). Data for caregivers were collected by using Zait Caregiver Burden Care Inventory, Quality of Life SF36, Beck Depression Inventory, and Beck Anxiety Inventory. Data for clients were collected by using The Quality of Life Scale for Patients with Alzheimer's Disease and Neuropsychiatric Inventory Questionnaire. Percent and frequency were calculated for caregivers and clients. The data were analyzed by using the t-test, Chi-square test, Wilcoxon Signed Ranks, Mann Withney U analysis.

Results: When the pretest-posttest scores of intervention group caregivers were compared, it was appeared the decrease of both caregiver burden and anxiety scores, and the increase in quality of life scores in IG. Also, it was found statistically significant difference between these variables (burden care p=0,028; quality of life on physical p=0,017; quality of life on mental p=0,019; anxiety p=0,003). There were statistically significant pretest-posttest scores increase caregiver trouble linked client Neuropsychiatric symptoms in CG (NPI_{caregiver} p=0,002). There were pretest-posttest scores worsening caregiver burden, quality of life, depression and anxiety of caregivers in CG but it wasn't found statistically significant (caregiver burden p=0,936; quality of life on physical p=0,228; quality of life on mental p=0,395; depresyon p=0,071; anxiety p=0,076). Also, there were not statistically significant pretest-posttest scores increase quality of life and decrease Neuropsychiatric symptoms clients in IG (quality of life p=0,735; NPI p=0,071). There were statistically significant pretest-posttest scores change client quality of life and Neuropsychiatric symptoms in CG (quality of life p=0,003; NPI p=0,003).

On the other hand, it was showed that quality of life, depression, anxiety scores and caregiver trouble linked client Neuropsychiatric symptoms were statistically significant difference between the intervention and control (quality of life on physical p=0,018; quality of life on mental p=0,007; depression p=0,001; anxiety p=0,008; NPI_{caregiver} p=0,049).

Conclusions: These findings provide evidence that the Dementia Care and Support (DCS) program effects on outputs of both clients with dementia and their family caregivers.

Keywords: Dementia, Caregiver, Caregiver Burden, Quality Of Life, Neuropsychiatric Symptoms.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GENÇ KIZLARIN DİSMENORE İLE BAŞ ETMEYE YÖNELİK DENEYİMLERİ VE DÜŞÜNCELERİ

Pınar İŞBECEREN VATAN¹, Nursen BOLSOY²

Gönderim Tarihi / Received: 15.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pınar İŞBECEREN VATAN, e-mail: pinar_isbeceren@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma, genç kızlarda dismenore görülme prevalansı, menstrual dönemde yaşanan semptomlar ve bunları etkileyen faktörler ile dismenoreye ve dismenore tedavisine yönelik bakış açılarının ve deneyimlerinin ortaya çıkarılması amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu'nda Ocak-Mayıs 2014 tarihlerinde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Ebelik bölümünde 2013-2014 öğretim döneminde öğrenim gören 243 kız öğrenci oluşturmuştur. Örneklem yöntemine gidilmemiş, ulaşılabilen ve kriterlere uygun olan 213 genç kızlar örnekleme oluşturmuştur. Veriler, iki aşamada toplanmıştır. Araştırmanın birinci aşamasında; araştırmanın nicel verileri literatür taranarak hazırlanan Bireysel Bilgi Formu ve menstrual yakınmaları belirlemek amacıyla Menstrüel Distres Şikayet Listesi (MDQ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde dağılımı, Paired Sample t-test, One-Way Anova kullanılmıştır. Araştırmanın ikinci aşamasında; Amaçlı örnekleme yöntemlerinden; benzeşik ve ölçüt örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen 26 genç kız örnekleme oluşturulmuştur. Araştırmanın nitel verileri literatür taranarak hazırlanan Yarı Yapılandırılmış Soru Formu kullanılarak genç kızlar ile derinlemesine yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak yapılmıştır. Yapılan görüşmeler (ort: 7 dk) ses kayıt cihazına kaydedilmiştir. Kaydedilen kayıtlar bilgisayar ortamında yazıya aktarılmış, veriler kodlanıp temalara göre sınıflandırılmış, yorumlanarak rapor haline getirilmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Genç kızların yaş ortalamasının 20.61±1.85, %96, 7'sinin bekâr ve %74, 7'sinin normal kiloda olduğu saptanmıştır. Genç kızların %79,3'ünün dismenore şikâyeti yaşadığı, %73,1'inin menarştan itibaren dismenore yaşadığı, %74,3'ünün menstruasyon başlamadan bir veya iki gün önce dismenorenin başladığı, %70,5'inde bir veya iki gün sürdüğü, %72,4'ünün dismenoreyi en şiddetli menstruasyonun birinci günü yaşadığı ve %59,8'nin ailesinde dismenore yaşayan birey olduğu saptanmıştır. Genç kızların %56, 0'ının tamamen, %36, 6'sının kısmen günlük aktivitelerinin dismenoreden etkilediği, %42, 4'ünün bazen, % 22, 0'ının sürekli olarak dismenore nedeniyle okul devamsızlığı yaptıkları belirlenmiştir. Genç kızların menstrüel distres şikâyet listesi (MDQ) menstrual dönem puan ortalaması 41.00±30.62 ve menstrual dönemde MDQ alt boyutlarında en çok etkilendikleri alanların negatif duygulanım ve ağrı olduğu bulunmuştur. Araştırmada Dismenore Bilinci ve Dismenore Süreci olmak üzere iki ana tema belirlenmiştir. Genç kızların dismenore döneminde en fazla aile bireylerinden destek gördükleri, doktor tarafından verilen tıbbi tedaviye uymadıkları, geleneksel ve tamamlayıcı uygulamalardan en çok sıcak uygulama yaptıkları ve dismenore sürecini negatif duygular içerisinde geçirdikleri tesbit edilmiştir.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda; Genç kızlara yönelik hizmet sunan sağlık çalışanlarının sorunu fiziksel, psikolojik ve sosyal yönleriyle bütün olarak değerlendirmesi gerektiği, hemşirelerin genç kızlara ve annelerine eğitim ve danışmanlık yapmalarının yararlı olacağı söylenebilir

Anahtar Kelimeler: Genç kızlar, Dismenore, Baş etme, Düşünce, Deneyim.

ABSTRACT

Aim: Study, the prevalence of dysmenorrhea in young girls seen, the symptoms experienced in the days of the menstrual period and the factors affecting them with dysmenorrhea and was conducted to reveal the perspectives and experiences for the treatment of dysmenorrhea

Material and Methods: Study was investigated at Sanitary Academy of Celal Bayar University on January between May 2014. The sample was studied on 213 volunteer girl students at Midwifery Department on 2013-2014 educational year. Sample technique wasn't used and the sample was formed by attainable 213 young girls who had suitable criterions. Data was gathered into two phases. Quantitative survey sheet prepared by scanning literature and Mood Disorder Questionnaire to determine menstrual complaining were used on the first phase of the study. Numbers, percentage distribution, paired sample t-test and one way Anova were used on data analysis. Sample-purpose technique; using analogue and criterion sample formed 26 young girls' samples representing specific universe. Half-configured inquiry by scanning literature at qualitative data of the study was used with young girls face to face. These face to face discussions (average: 7 minute) were taped to recorder. The records were typed to pc, data was encoded and classified according to themes, interpreted and reported. Content analysis was used at data analysis.

Results: It has been stated that girls age averages are 20.61±1.85; %96,7 are single and %74,7 of girls have normal weight. It has been also stated that %79.3 of young girls have dysmenorrheal problems, %74.3 of girls suffer from dysmenorrheal one or two days before beginning of menstrual; %70.5 of girls suffer from menstrual during one or two days, %72.4 of girls suffer on the first day of menstrual and %59.8 of these girls have family member who suffers from dismenorea. %56 of these young girls are effected completely for daily activities, %36,6 of these girls are effected partly and sometimes %42.4 of girls can be absence at school and %22.0 of girls can be chronic absence. These girls' menstrual term point is 41.00± 30.62 at Mood Disorder Questionnaire. The Mood Disorder Questionnaire has mostly effected in negative affected and pain on sub-dimension during menstrual period. In the study, was determined two main themes Dysmenorrhea Awareness and Dysmenorrhea Process. It can be concluded that young girls get support from their family members mostly, don't take medical treatment by their doctor into consideration and use one of the traditional and practice; heat treatment and pass adversely at period.

Conclusions: It can be said that health staffs working for young girls should consider problem physically, psychologically and socially as a whole and it will be useful that nurses should give education and consultation for young girls and their mothers.

Keywords: Young Girls, Dysmenorrhea, To cope, Thought, Experience.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KRONİK HEPATİT B HASTALARI İLE İNAKTİF HbsAg TAŞIYICILARININ YAŞAM KALİTELERİNİN İNCELENMESİ

Firuzan Nihan TOMBUL¹, Ayfer KARADAKOVAN²

Gönderim Tarihi / Received:24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD İzmir Türkiye

²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi İç Hastalıkları AD

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Firuzan Nihan TOMBUL, e-mail: firuzan.nihan.tombul@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, Kronik Hepatit B hastalarının ve İnaktif HBsAg taşıyıcılarının yaşam kalitelerinin incelenmesi amacıyla, tanımlayıcı tipte planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma; Ege Üniversitesi Hastanesi Enfeksiyon Hastaları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Hepatit B Polikliniği'nde, Mart-Haziran 2016 tarihlerinde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Enfeksiyon Hastaları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Enfeksiyon Hastalıkları Polikliniği'ne başvuran tüm kronik Hepatit B ve inaktif HBsAg taşıyıcıları oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini, araştırmanın veri toplama süresinde başvuran ve araştırmaya dâhil edilme ölçütlerine uyan, araştırmayı katılmayı kabul eden 101 kronik hepatit B hastası ve inaktif HBsAg taşıyıcısı oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında literatürden yararlanılarak hazırlanan, hasta tanıtım formu, Türkçe'ye uyarlamasını Pınar ve arkadaşlarının yaptığı Hepatit B Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanılmıştır. Veriler, hastalarla yüz yüze görüşülerek elde edilmiştir. Hastalardan elde edilen veriler taşıyıcı veya kronik olma durumlarına göre; hastalığa özgü yaşam kalitesi açısından IBM SPSS versiyon 21.0 paket programında analiz edilmiştir. Veri analizinde tüm değişkenlere ait sayı ve yüzdelerin yer aldığı frekans tabloları oluşturulmuştur. Kategorik değişkenlerin incelenmesinde ise çapraz tablolardan ve ki-kare analizinden yararlanılmıştır. Sürekli verilerin normal dağılıp dağılmadığının incelenmesinde, Shapiro-Wilk normallik testi kullanılmıştır. İki bağımsız grup karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi, ikiden çok grubun karşılaştırılmasında ise Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Tüm hipotez testlerinde anlamlılık düzeyi 0.05 alınmıştır.

Bulgular: Çalışma grubundaki toplam 101 hastanın; %40,6'sını (n=41) kadınlar, %59,4'ünü (n=60) erkekler oluşturmaktadır. Tüm hastaların yaş ortalaması 46,69 ± 11,43 olarak hesaplanmıştır. Hastaların %63,4'ünü (n=64) inaktif HBsAg taşıyıcıları, %36,6'sını (n=37) kronik Hepatit B hastaları oluşturmaktadır. İnaktif HBsAg taşıyıcılarının yaşam kalitesi ortalaması 90,91 ± 7,55, kronik Hepatit B hastalarının yaşam kalitesi ortalaması 86,65 ± 8,99, tüm grubun yaşam kalitesi ortalaması 89,35 ± 8,32 olarak hesaplanmıştır. Kronik Hepatit B hastaları ile inaktif HBsAg taşıyıcılarının yaşam kalitesi arasında anlamlı fark bulunmuştur (p=0,03).

Sonuçlar: İnaktif HBsAg taşıyıcıların yaşam kalitesi, kronik Hepatit B hastalarının yaşam kalitesine göre daha iyidir.

Anahtar Kelimeler: Kronik HBV Hastalığı, Hbsag Taşıyıcılığı, Yaşam Kalitesi

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study is comparing quality of life in patients with chronic hepatitis B versus inactive HBSAG carriers. This study is planned as a descriptive study

Material and Methods: The study was researched at Ege University Hospital, Infection Disease and Clinical Microbiology Department, Hepatitis B Polyclinic, on March to June 2016. The sample of the research was formed by 101 patients with chronic hepatitis B and inactive HBsAg carriers who applied to the hospital, had suitable criteria for the research and accepted to join the research. There are two documents that were used to collect data; "Patient Introduction Form" which is based on books and articles was composed by the researcher and it contains personal information about the patients, and "Scale of quality of Hepatitis B patient's life" which was adapted to Turkish by Pınar. The data collected from patients was analyzed with IBM SPSS version 21.0 software based on quality of life of individuals, considering chronic and inactive patients. Data analysis contains frequency tables which is formed by numbers and percentages that belong to all the variables. Crosstabs and chi-square analysis were used to examine categoric variables. Shapiro-Wilk normality test was used to examine continuous data. Mann Whitney U test was used to examine two independent groups, for more than two groups, Kruskal-Wallis test was used. The level of significance was taken as 0.05 for all the hypothesis tests.

Results: The study group was formed by 101 patients; %40,6 (n=41) females and %59,4 (n=60) males. While %63,4 (n=64) of the patients were inactive HBsAg carriers, %36,6 (n=37) of them had chronic Hepatitis B. For Inactive HBsAg carriers average quality of life was calculated as 90,91 ± 7,55, for the patients with chronic Hepatitis B average quality of life was calculated as 86,65 ± 8,99, for the whole study group quality of life was calculated as 89,35 ± 8,32. A noticeable difference between patients with Hepatitis B and inactive HBsAg carriers was found (p=0,03).

Conclusions: Inactive HBsAg carriers have better quality of life comparing to the patients with chronic Hepatit B.

Keywords: Chronic HBV Illness, Hbsag Carriers, Quality Of Life.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEBELERİN DOĞUMDA EBELERDEN BEKLENTİLERİ

Selda İLDAN ÇALIM¹, Emine ÖZTÜRK¹, Hülya DEMİRCİ¹, Seval CAMBAZ ULAŞ¹

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selda İLDAN ÇALIM e-mail: seldaildan@gmail.com

ÖZ

Amaç: Gebelik, doğum ve doğum sonrası dönem her kadın için özeldir. Bu dönemlerde gebelerin gereksinimlerinin karşılanması oldukça önemlidir. Doğuma ilişkin beklentilerin bilinmesi, doğum ve doğum sonu dönemin daha sağlıklı bir şekilde tamamlanmasına fırsat verecektir. Ayrıca, doğum yaptıran ebelerin gebelerin beklentilerinin farkında olması, bakımın kalitesini olumlu etkileyecektir. Araştırmanın amacı, gebe kadınların doğumda ebelerden beklentilerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanmıştır. Örneklemi, Ocak-Şubat 2016 tarihleri arasında, bir devlet hastanesinin gebe polikliniğine başvuran 170 gebe oluşturmuştur. Araştırmaya, 20.gebelik haftası üzerinde, iletişim engeli olmayan ve araştırmaya katılmayı kabu eden gebeler alınmıştır. Verilerin toplanmasında anket formu kullanılmıştır. Anket formu, sosyodemografik veriler, obstetrik öykü ve doğumda ebelerden beklentilere ilişkin 17 sorudan oluşmaktadır. Çalışmada kullanılan soru formları araştırmacılar tarafından literatür incelemesi doğrultusunda geliştirilmiştir. Araştırma için kurum izni, etik kurul izni ve katılımcılardan yazılı onam belgesi alınmıştır. Verilerin analizinde, SPSS 15.0 programı kullanılarak sayı, yüzde dağılımı ve ki kare kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma grubunu oluşturan gebelerin yaş ortalaması 27,00±5,27'dir. Gebelerin %71,8'i ev hanımı olup %23,5'i lise mezunudur. Gebe olanların %31,2'si doğuma hazırlık sınıfında eğitim almıştır. Gebelerin %58,2'si gebeliğin 36-40. Haftalarında, %41,8'i ilk kez gebelik deneyimi yaşamaktadır. Araştırmaya katılan gebelerin ebelerden beklentileri belirlenmiş ve ilk beklenen özellik, gebelere karşı empati kurabilen (%24,1), güler yüzlü (%21,2) ve iyi davranan (%15,9) olarak ifade edilmiştir. Ebelerin istenmeyen davranışları ise, asabi (%50,6), kaba davranan (%27,6) ve ilgisiz (%11,8) olarak tanımlanmaktadır. Gebelerin ebelerde olmasını istedikleri/istememedikleri özellikler ile sosyo-demografik veriler karşılaştırıldığında; asabi özelliğinde, eğitim düzeyi, çalışma durumu ve eğitim alma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05).

Sonuçlar: Doğuma dair memnuniyetin karşılanması, doğumun anne ve bebek açısından olumlu sonuçlanmasına yardımcı olan bir unsurdur. Ebelerin doğumda ebelerden beklentileri; empati kurabilen, güler yüzlü ve iyi davrananlardır. Ebelerde olmasını istemedikleri özellikler ise; asabi, kaba davranan ve ilgisiz olarak belirtilmiştir. Bu bağlamda, ebelerin bakım verdikleri kişileri anlama yeteneklerini geliştirmeleri, gebelerin empatik iletişim beklentilerini karşılamada yararlı olabileceği sonucuna ulaşılabılır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Doğum Beklentisi, Ebe

ABSTRACT

Aim: Pregnancy, parturition and postpartum period are very personal for every woman. It is important to satisfy the requirement of pregnant in these periods. Having information about expectation of pregnant would allow the parturition and postpartum period to be completed in a healthier way. Awareness of midwives for expectation of pregnant could have positive effect on quality of healthcare. Object of this research is to find out the expectation of pregnant from midwives.

Material and Methods: This research was planned as a descriptive type research. Sampling was consisted from 170 pregnant women who applied to pregnancy policlinic of a state hospital January of 2016-February of 2016. Pregnants who were over 20th weeks of gestation that have not any communication disabling and accepted to participate to this research are included to this research. Survey form was consisted from 17 questions about socio-demographical data, obstetrical history and expectations from midwives during parturition. Question forms that using in this research were formed by researchers in the direction of literature review. Institutional permission, ethics committee permission and written confirmation of attorney were taken from the participants for the research. Number percentage distribution and chi square were calculated by using SPSS 15.0 programme for analyzing of data.

Results: Average ages of pregnant that formed research group is 27,00±5,27. 71,8% of the pregnant are housewives and 23,5% of them are graduated from high school. 31,2% of pregnant were trained by pregnant briefing class. 58,2% of pregnant are in 36th-40th weeks of gestation and 41,8% of them having their first pregnancies. Expectations of the pregnant who attended to research are determined and first positive aspect are stated as showing empathy towards pregnant (24,1%), being cheerful (21,2%) and being nice to them (15,9%). Undesired behaviors of midwives are defined as being short-tempered (50,6%), being rude (27,6%) and being indifferent (11,8%). When socio-demographic data are compared with the characteristics that the pregnant desired/undesired; we found, there was a statistically significant difference between education level, working status and education level (p <0.05).

Conclusions: Satisfaction with birth is an element that helps to positive outcome in terms of birth and mother and baby. Expectation of pregnant from midwives are detected as showing empathy towards them, being cheerful and being nice to them. The undesired behaviors of midwives towards pregnant are found as being short-tempered, being rude and being indifferent. The result can be reached, when midwives develop their ability to understand the pregnant they care for, pregnant empathic communication expectations can be met.

Keywords: Pregnancy, Parturition Expectation, Midwife

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MANİSA MERKEZDE YAŞAYAN YAŞLI BİREYLERİN GENÇLERE YÖNELİK TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Özden DEDELİ¹, Pınar ARPACI²

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi İç Hastalıklar Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özden DEDELİ ÇAYDAM, e-mail: ozdendedeli@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, Manisa il merkezinde yaşayan yaşlı bireylerin gençlere yönelik tutumlarının değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, Manisa merkeze bağlı 11 aile sağlığı merkezine kayıtlı 379 yaşlı birey ile yürütüldü (n=379). Araştırmada veriler, sosyodemografik bilgiler soru formu ve Gençlere Yönelik Tutum Ölçeği (GYTÖ) ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde, Independent sample t test, ANOVA, Pearson' korelasyon analizleri kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan yaşlı bireylerin yaş ortalaması 72, 7±6, 9 yıl (65-95) olup büyük çoğunluğu (%52, 5) erkekti. Yaşlı bireylerin GYTÖ' den almış oldukları toplam puan ortalaması 166, 9±19, 7 (111, 0-236, 0) idi.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda, yaşlı bireylerin gençlere yönelik olumsuz tutumlara sahip olduğu bulundu. Yaşlı bireylerin genel tutumları olumsuz olmasına rağmen kadın, çocuk ve torun sayısı fazla olan ve eşi ölmüş ya da boşanmış ve kadın yaşlıların gençlere yönelik tutumları olumlu yöndeydi.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Genç, Tutum

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study was to assess the elderlies who live in Central Manisa, Turkey attitudes towards young people.

Material and Methods: This study which is descriptive and cross sectional was conducted with 379 elderlies live in city center of Manisa, Turkey (n=379). The data were collected by a demographic questionnaire and Attitude Scale Towards Young People (ASTYP). Independent sample t test, ANOVA, Pearson' correlation analysis were used in statistical analysis.

Results: The mean age of elderlies were 72, 7±6, 9 (65-95) years, 52, 5% were male. The elderlies' mean scores of ASTYP were found 166, 9±19, 7 (111, 0-236, 0).

Conclusions: The results of this study show that the elderlies have a negative attitudes towards young people. The elderlies, however, having more children and grandchildren than another and divorced or widowed, and female have more positive attitudes towards young people.

Keywords: Elderly, Youth, Attitudes

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİR FABRİKADA ÇALIŞAN KADINLARA VERİLEN EĞİTİMİN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİNE İLİŞKİN SAĞLIK İNANÇ VE DAVRANIŞLARINA ETKİSİ

Şenay ÖZTÜRK¹, Ayfer KARADAKOVAN²

Gönderim Tarihi / Received: 14.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Şenay Öztürk, e-mail: senay2304@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, bir fabrikada çalışan kadınlara verilen eğitimin kendi kendine meme muayenesine (KKMM) ilişkin sağlık inanç ve davranışlarına etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma aynı grupta ön-test son test desende yarı deneysel bir çalışma olup, bir fabrikada Şubat-Mayıs 2012 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmaya katılmayı kabul eden ve fabrikada çalışan 86 kadın araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın verileri sosyo-demografik özellikleri içeren birey tanım formu ve meme kanseri erken tanı davranışlarını değerlendirmek için Türkçe Champion Sağlık İnanç Modeli Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. İlk uygulamanın ardından son test için üç ay sonrasında soru formları tekrar uygulanmış ve verilen eğitimin etkinliği değerlendirilmiştir. Veriler; sayı ve yüzde dağılımı, iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi (t testi), varyans analizi ve peart T testi ile analiz edilmiştir. Araştırma için etik kurul izni, araştırmanın yapılacağı fabrikanın yönetiminden, araştırmaya alınacak kadınlardan yazılı izinler alınmıştır. Ayrıca, Champion Sağlık İnanç Modeli Ölçeği için Türkçeye uyarlayan Karayurt' tan gerekli kullanım izni alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların %41, 8'i 20-29 yaş grubunda, %56, 9'u evli, %67, 4'ü üniversite mezunudur. Kadınların meme kanseri erken tanıma ilişkin bilgi ve uygulamalarına göre dağılımları incelendiğinde; %75,5'i kendi kendine meme muayenesi (KKMM)'ni duyduğunu, %33,7'si KKMM yaptığını, KKMM yapanların %51,7'si bu uygulamayı basın-yayın yolu ile duyduğunu ve ayda bir yaptığı bildirmiştir. (KKMM) yaptırılan kadınların oranı %19, 7 olup, %11, 7'si altı ayda bir KMM yaptırdığını bildirmiştir. Kadınların %60, 4'ü meme kanseri erken tanı ve taramaları ile ilgili eğitim almadığını, eğitim alanların ise %58, 8'i eğitimi sağlık memurundan aldığını bildirmiştir.

Sonuçlar: Sağlık İnanç Modeli (SİM) doğrultusunda yapılandırılmış KKMM eğitimi ile eğitim sonrasında KKMM ilişkin sağlık inanç ve davranışlarında anlamlı olarak artış meydana gelmiştir. Çalışmamızın bulguları, KKMM ile ilgili verilen planlı eğitimin kadınların sağlık inançlarını olumlu yönde etkileyeceğine ilişkin hipotezlerimizi kısmen destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: KKMM, Eğitim, Sağlık İnanç Modeli.

ABSTRACT

Aim: In a research, Breast self- examination (BSE) is aimed to determine the effect of health beliefs and behaviors related the education given to women working in a factory.

Material and Methods: The study was a pre-test post-test semi-experimental study in the same group and was carried out in a plant between February and May 2012. 86 women working in the factory who agreed to participate in the study formed the sample of the researcher. Individuals with the socio-demographic characteristics of the study were collected and face-to-face interview technique was used to assess early breast cancer diagnosis behaviors using Turkish Champion Health Belief Model Scale. After the first application, the questionnaire was applied again after three months for the final test and the effectiveness of the training given was evaluated. Data; The number and percentage distribution, the difference between the two means were analyzed by the significance test (t test), the variance analysis and the peart T test. The ethics committee for research was granted, and written permits were taken from the management of the plant where the research was to be carried out, from the women to be investigated. In addition, the required permission to use the Karayurt, which adapts it to Turkish for the Champion Health Belief Model Scale.

Results: 41,8% of the women participating in the study are in the 20-29 age group, 56,9% are married and 67,4% are university graduates. When the distribution of women according to their knowledge and applications related to early diagnosis of breast cancer is examined; (75,5%) heard self-breast examination (BSE), 33,7% did BSE, and 51.7% of those who did BSE reported that they had heard this practice through the press and made it once a month. (CBE), 19,7%, and 11,7% reported that they had made CBE every six months. 60.4% of the women reported that they did not receive training on early diagnosis and screening of breast cancer and 58,8% of the educated people received education from the health officer.

Conclusions: BSE education structured in the direction of Health Belief Model (ICI) has significantly increased the health beliefs and behaviors of BSE after education. Findings of our study partially support our hypothesis that the planned education provided in relation to BSE is likely to affect women's health belief positively.

Keywords: BSE, Education, Health Belief Model

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TEORİ TEMELLİ OSTEOPOROZU ÖNLEME EĞİTİM VE DANIŞMANLIK PROGRAMININ ETKİNLİĞİ: YAPISAL EŞİTLİK MODELİ ÖRNEĞİ

Aslı KALKIM¹, Şafak DAĞHAN¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Bornova, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aslı KALKIM, e-mail:aslikalkim@gmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırmanın amacı; 30-45 yaş arası kadınların “günlük kalsiyum alımı davranışına yönelik oluşturulan betimleyici model”, “haftalık egzersiz durumlarına yönelik oluşturulan betimleyici model” ve “kadınların günlük kalsiyum alımının program içerisindeki değişimini gösteren model” olmak üzere üç modelin incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Randomize, kontrollü ön-test son-test düzeninde prospektif deneysel araştırma, İzmir’de, Ağustos 2014-Nisan 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırma deney grubundan 37, kontrol grubundan 36 kadın ile tamamlanmıştır. Araştırmanın başında deney ve kontrol grubuna ön test değerlendirilmesi yapılmış, ardından deney grubuna haftada bir kez, iki saatten oluşan, dört haftalık osteoporozu önleme eğitim programı uygulanmıştır. Eğitim programından iki hafta sonra, her iki gruba son test uygulanmış ve deney grubuyla 24 hafta süren osteoporozu önleme danışmanlık programı gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte 12. Haftada ve 24. Haftada izlem değerlendirmeleri yapılmıştır. Veriler kadınların sosyodemografik özelliklerini tanımlama formu, osteoporoz bilgi testi, sağlık inanç ölçeği, öz-etkililik yeterlilik ölçeği, tahmini günlük kalsiyum alımı izlem formu ve tahmini haftalık egzersiz durumu izlem formu kullanılarak kadınlarla yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Veriler AMOS programı kullanılarak yapısal eşitlik modeli ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Deney grubu kadınların kalsiyum alımına yönelik bilgisi, sağlık inancı ve öz yeterlilik puanları arasındaki ilişki ile oluşturulmuş kadınların “günlük kalsiyum alımı davranışına yönelik oluşturulan betimleyici model”in uyum iyiliği indeksleri; $\chi^2=27.310$, $p=0.038$; GFI=0.858; CFI=0.920; RMSEA=0.140; SRMR=0.067 olarak saptanmıştır. Kadınların egzersize yönelik bilgisi, sağlık inancı ve öz yeterlilik puanları arasındaki ilişki ile oluşturulmuş “haftalık egzersiz durumlarına yönelik oluşturulan betimleyici model”in uyum iyiliği indeksleri; $\chi^2=12.988$, $p>0.05$; GFI=0.919; CFI=1.000; RMSEA=0.000; SRMR=0.055 olarak saptanmış olup, modelinin iyi uyum gösterdiği belirlenmiştir. “Kadınların günlük kalsiyum alımının program içerisindeki değişimini gösteren model”in uyum iyiliği; $\chi^2=12.085$, $p>0.05$; GFI=0.956; CFI=0.952; RMSEA=0.100; SRMR=0.077 olarak saptanmış olup, modelin iyi uyum gösterdiği belirlenmiştir.

Sonuçlar: Araştırma sonuçları, kadınların osteoporozla ilişkin bilgi ve sağlık inançlarının, osteoporozu önleyici davranışlarla ilişkili yarar ve engel algılarında, sağlık motivasyonu ve öz yeterlilikleri üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca Sağlık İnanç Modeline temellendirilen eğitim ve danışmanlık programının kadınların günlük kalsiyum alımına olumlu etkisi olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Osteoporoz; Eğitim Ve Danışmanlık Programı; Hemşirelik, Yapısal Eşitlik Modeli.

ABSTRACT

Aim: The aim of the study was to investigate three models, a descriptive model based on daily calcium intake behavior, a descriptive model based on weekly exercise, and a model showing changes in women’s daily calcium intake program, in women aged between 30 and 45 years.

Material and Methods: The randomized pre-test post-test prospective experimental study was conducted in İzmir, between August 2014 and April 2015. The experimental group consisted of 37 women, and a control group of 36. At the beginning of the experiment, a pre-test evaluation was conducted on the experimental and control groups, after which a four-week education program was conducted in two-hour sessions once a week on the experimental group. Two weeks after the education program, a post-test was carried out on each group, and a 24-week counseling program was conducted with the experimental group. Follow-up evaluation was performed in the 12th and 24th weeks of this period. Face-to-face interviews were employed to collect data using the identification form for the women’s socio-demographic data, the osteoporosis knowledge test, the health beliefs scale, the self-efficacy scale, the monitoring form for estimated daily calcium intake, and the monitoring form for estimated weekly exercise. Data analysis was conducted with structural equation modeling using the AMOS program.

Results: Regarding the calcium intake of the women in the experimental group, it was found that the goodness of fit indices of the descriptive model based on the daily calcium intake behavior of women for whom a correlation was found between their scores for health belief and self-adequacy was $\chi^2=27.310$, $p=0.038$; GFI=0.858; CFI=0.920; RMSEA=0.140; SRMR=0.067. It was found that the goodness of fit indices of the descriptive model based on weekly exercise formed with the correlation between the women’s scores on knowledge of exercise, health belief and self-efficacy were $\chi^2=12.988$, $p>0.05$; GFI=0.919; CFI=1.000; RMSEA=0.000; SRMR=0.055, and it was determined that the model showed a good fit. It was found that the goodness of fit of the model showing changes in the program of the women’s daily calcium intake was $\chi^2=12.085$, $p>0.05$; GFI=0.956; CFI=0.952; RMSEA=0.100; SRMR=0.077, and it was determined that the model showed a good fit.

Conclusions: The results of the study showed that the women’s knowledge of osteoporosis and their health beliefs had an effect on their health motivation and self-efficacy in their perceptions of benefits and obstacles in relation to their osteoporosis prevention behavior. In addition, it was determined that the education and counselling program based on the health belief model had a positive effect on the women’s daily calcium intake.

Keywords: Osteoporosis; Education And Counseling Program; Nursing, Structural Equation Modeling.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

CİNSEL İSTİSMARA MARUZ KALAN İKİZ KIZ KARDEŞLERİN PSİKİYATRİK DEĞERLENDİRMELERİNDEKİ FARKLILIKLAR

Ufuk AKIN¹, Mehmet Sunay YAVUZ¹, Şermin Yalın SAPMAZ², Faruk AYDIN¹.

Gönderim Tarihi / Received:23.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mehmet Sunay YAVUZ, e-mail: sunayyavuz@yahoo.com

ÖZ

Giriş: Çocuk ile erişkin arasındaki temas ve ilişki, o erişkinin seksüel stimülasyonu için kullanılmışsa, çocuğun cinsel istismara uğradığı kabul edilir. Aynı zamanda cinsel istismar, bir çocuğun bir başka çocuk üstüne belirgin bir gücü veya kontrolü söz konusuysa ya da bariz bir yaş farkı varsa da gerçekleştirilebilir. Çocuğun cinsel istismarında multidisipliner yaklaşımın bir parçası olarak çocuğun psikiyatrik değerlendirmesinin yapılması öncelik taşır. Çocukluk döneminde kötüye kullanıma uğramış olgularda, anksiyete bozukluğu prevalansının yüksek olduğu saptanmıştır. Anksiyete belirtileri; anormal bir şekilde agresif olma, korku reaksiyonu, kızgınlık, düşmanlık ve kabus görme şeklinde kendini göstermekte olup, bu belirtiler daha çok posttravmatik stres bozukluğu ile uyumlu bir klinik tablodur. Sunumumuzda, aynı öğretmen tarafından cinsel istismara maruz kalan ikiz kız kardeşlerde saptanan psikiyatrik tabloların farklılığının sunulması amaçlanmıştır.

Olgular: İ.E ve M.E adlı 10 yaşındaki ikiz kız kardeşler, eğitim gördükleri okulda aynı erkek öğretmen tarafından farklı zamanlarda birçok kez cinsel istismara maruz kaldıkları belirtilerek, cinsel istismar eylemi nedeniyle beden veya ruh sağlıklarında kalıcı olarak bozulma olup olmadığı hususunda adli rapor düzenlenmesi amacıyla gönderilmişlerdir. Her iki olgu da, yapılan psikiyatrik muayene ve psikometrik testleri neticesinde, cinsel istismar sonrası gelişen "Travma Sonrası Stres Bozukluğu" tanısı konularak, takip ve tedavi amacıyla altı aylık izleme alınmıştır. İkiz kardeşlere aynı farmakolojik tedaviler aynı süre ve dozlarda uygulanmış ve altı aylık izlem ve tedavi sonucunda kardeşlerden birinin ruhsal yakınmalarının kaybolduğu ve ruh sağlığının bozulmadığı tespit edilirken, diğer kardeşin yakınmalarında değişme olmamış ve hakkında maruz kaldığı cinsel istismar nedeniyle ruh sağlığının kalıcı olarak bozulduğu şeklinde rapor düzenlenmiştir.

Tartışma: Yapılan genetik araştırmalar, ikizlerin davranışsal gelişim üzerindeki çevresel etkilerin büyük oranda aynı ailedeki çocukları birbirinden farklı hale getiren paylaşılmayan çevresel süreçleri içerdiğini göstermektedir. Aynı genetik faktöre sahip ikiz kardeş olgular, aynı ev ve okul ortamını paylaştıkları için paylaşılmayan çevresel faktörlerin oldukça düşük seviyede olmasına karşın, aynı ortamda ve aynı nitelikte cinsel istismar olayı sonrası eş psikiyatrik tanı alıp, aynı süreç içerisinde aynı farmakolojik ajanın benzer dozlarını kullanmalarına rağmen, tedaviye farklı cevaplar vermeleri açısından ilginç bulunarak sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İkiz, Çocuk, Cinsel İstismar.

ABSTRACT

Introduction: If the relationship and contact between adult and child have been used adult's sexual stimulation, then the child is considered having undergone sexual abuse. At the same time, sexual abuse can still take place if a child has significant power or control over another child or if there is an obvious age difference. As part of the multidisciplinary approach to the child's sexual abuse, the psychiatric evaluation of the child takes precedence. The prevalence of anxiety disorder was found to be high in cases of childhood abuse. Anxiety symptoms show themselves as being aggressive in an abnormal manner, reaction of fear, anger, hostility and nightmare that are clinical picture mostly consistent with posttraumatic stress disorder. Our presentation is intended to present the differences in the psychiatric statements that were identified in twin sisters who were subjected to sexual abuse by the same teacher.

Cases: The 10-year-old twin sisters, I.E. and M.E., reported that they were exposed to sexual abuse more than ones in different time periods by the same teacher who is in the same school as they are, and they were sent for the preparation of a judicial report on whether sexual abuse caused permanent impairment of body or mental health. In both cases, as result of the psychiatric examination and psychometric tests, they were diagnosed with "post-traumatic stress disorder" after sexual abuse and they were taken under follow-up for six months for follow-up and treatment. The same pharmacological treatments were applied to twin sisters at the same time and doses, and at the end of six months of follow-up it is determined that one of the siblings had lost her mental complaints and her mental health did not worsen while there is no change in other sibling's complaints and a report prepared stating that her mental health was permanently impaired due to the sexual abuse she was exposed to.

Discussion: Genetic research shows that environmental influences on behavioral development of twins largely involve unshared environmental processes that make children from the same family different from each other. Although the unshared environmental factors are at a very low level in case of the twin siblings with the same genetic factor, sharing the same home and school environment, and despite the fact that they got the same psychiatric diagnosis after a sexual abuse taken place in the same environment and with same features and treated with the identical doses of the same pharmacological agent within same period, their different response to treatment has been found interesting therefore presented.

Keywords: Twin, Child, Sexual Abuse.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK PERSONELLERİNİN AKILCI İLAÇ KULLANIMINA YÖNELİK BİLGİ VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

Mustafa DURMUŞ¹, Abdullah GERÇEK²

Gönderim Tarihi / Received: 12.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 11.05.2017

¹Muş Alparslan Üniversitesi, Muş, Türkiye

²Muş Alparslan Üniversitesi, Muş, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mustafa DURMUŞ, e-mail: m.durmus@alparslan.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışma hastanede görev yapan hemşirelerin akılcı ilaç kullanımına yönelik bilgi ve davranışlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini 200 çalışan hemşire oluşturmuştur. Araştırma, Türkiye'nin Doğu Anadolu bölgesi, Muş ilinde bulunan Muş Devlet Hastanesinde Şubat 2017-Mart 2017 tarihleri arasında yürütülmüştür. Veri toplamada "Türkiye'de Hastanelerde Görev Yapan Hemşirelerin Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi ve Davranışlarını Değerlendirme Formu" kullanılmıştır. Araştırma için etik kurul onayı ve kurum izni alındıktan sonra veriler toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzdelik hesaplama, verilerin dağılımı, Khi kare (X²) testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin çoğunluğunun kadın, lisans mezunu, 26-35 yaş aralığında oldukları bulunmuştur

Sonuçlar: Bu çalışmada, yaş, eğitim durumu, medeni durum akılcı ilaç kullanımını etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akılcı İlaç Kullanımı, Hemşirelik, Sağlık Personeli.

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to examine the knowledge and behavior of nurses working at the hospital for rational drug use.

Material and Methods: The survey sample consisted of 200 working nurses. The research was carried out between February 2017 and March 2017 at Muş State Hospital in Muş, Eastern Anatolia region of Turkey. In the data summarized, "Evaluation Form of Information and Behavior for Rational Drug Use by Nurses Working in Hospitals in Turkey" was used. The data were collected after approval of the ethics committee for the research and after obtaining the institutional permission. Evaluation of the data frequency and percentage calculation, distribution of data, Chi-square (X²) test was used.

Results: It was found that the majority of the nurses participating in the study were female, undergraduate, and between 26-35 years of age.

Conclusions: In this study, it was determined that age, educational status, marital status affected rational drug use

Keywords: Using medicine with care, nursing, health personnel

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HASTANEDE YATAN HASTALARIN AKILCI İLAÇ KULLANIMINA YÖNELİK BİLGİ VE DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

Mustafa DURMUŞ¹, Abdullah GERÇEK²

Gönderim Tarihi / Received: 12/04/2017

Kabul Tarihi / Accepted: 11/05/2017

¹Muş Alparslan Üniversitesi, Muş, Türkiye

²Muş Alparslan Üniversitesi, Muş, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mustafa DURMUŞ, e-mail: m.durmus@alparslan.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu çalışma hastanede yatmakta olan hastaların akılcı ilaç kullanımına yönelik bilgi ve davranışlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmanın örneklemini 250 hasta oluşturmuştur. Araştırma, Türkiye'nin Doğu Anadolu bölgesi, Muş ilinde bulunan Muş Devlet Hastanesinde Şubat 2017-Mart 2017 tarihleri arasında yürütülmüştür. Veri toplamada "Türkiye'de Hastanelerde Yatan Hastaların Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Bilgi ve Davranışlarını Değerlendirme Formu" kullanılmıştır. Araştırma için etik kurul onayı ve kurum izni alındıktan sonra veriler toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzdelik hesaplama, verilerin dağılımı, Khi kare (X²) testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Çalışmaya katılan hastaların çoğunluğunun kadın, ortaöğretim mezunu, 31-40 yaş aralığında oldukları bulunmuştur. **Sonuçlar:** Bu çalışmada, yaş, eğitim durumu, yaşadıkları yer, medeni durum akılcı ilaç kullanımını etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akılcı İlaç Kullanımı, Hastane, Hasta.

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to investigate the knowledge and behavior of rational patient use of hospitalized patients. **Material and Methods:** The sample of the study consisted of 250 patients. The research was carried out between February 2017 and March 2017 at Muş State Hospital in Muş, Eastern Anatolia region of Turkey. Data collection "Information Behavior and the Evaluation Form Towards Rational Drug Use of Inpatients in hospital in Turkey" is used. The data were collected after approval of the ethics committee for the research and after obtaining the institutional permission. Evaluation of the data frequency and percentage calculation, distribution of data, Chi-square (X²) test was used. **Results:** The majority of the patients participating in the study were female, secondary school graduates, 31-40 years of age. **Conclusions:** In this study, it was determined that age, educational status, place of residence, marital status affected rational drug use.

Keywords: Using medicine with care, Hospital, Patient.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MADDE KULLANAN ve SUÇ İŞLEYEN OLGULARDA AİLE DEĞERLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

İnci Derya YÜCEL^{1,2}, Demet HAVAÇELİĞİ ATLAM³, Derya ŞAŞMAN KAYLI⁴, A.Ender
ALTINTOPRAK⁵

Gönderim Tarihi / Received: 30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Madde Bağımlılığı Yüksek Lisans Programı

² T.C. Adalet Bakanlığı İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı İzmir Denetimli Serbestlik Müdürlüğü

³ Ege Üniversitesi Madde Bağımlılığı, Toksikoloji ve İlaç Bilimleri Enstitüsü

⁴ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmetler Bölümü

⁵ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İnci Derya YÜCEL, e-mail: inci_derya_kartal@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırmanın amacı, madde kullanımı olan denetimli serbestlik olguları ile cezaevinden şartlı tahliye olan hükümlü olguların Türk aile değerlerinde bir farklılığın olup olmadığını araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, karşılaştırmalı grup çalışmasıdır. Grup, maddeyi satın alma, kabul etme veya bulundurma suçlarından dolayı denetimli serbestlik sürecinde olanlar ile mala, cana, hürriyete karşı suçlardan hüküm giyenleri kapsamaktadır. Araştırmaya, İzmir Denetimli Serbestlik Müdürlüğü'nde adli dosyası takip edilenler katılmıştır. Görüşmelerde demografik veri formu, Aile Değerleri Ölçeği kullanılmıştır. Her iki grupta cinsiyet (sadece erkek) ve eğitim kontrol altına alınmıştır. İstatistiksel değerlendirmede frekans ve Pearson ki-kare testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya madde kullanan olgular (n=48) ve hükümlüler (n=50) olmak üzere toplam 98 kişi katıldı. Madde kullanımı olan olgularda yaş ortalaması 30, 8, hükümlülerde 36, 9 bulundu. Madde kullananların %41, 7'si, hükümlülerin %60'ı evliydi. Madde kullananların %37, 5'i, diğer suçluların %66'sı çocuk sahibiydi. Medeni durum ve eğitim seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı. Aile Değerleri Ölçeği'ne göre, "ailenin geleneksel yapısının sürmesi, eşin ailesinin bakımının üstlenilmesi, aile kararlarının ortak alınması" ile ilgili maddelerde her iki grupta istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu. Cezaevi geçmişli olan suçlu grubun aile değerlerine diğer gruptan daha çok önem verdiği bulundu. Kadının rolleri, aile içi şiddet, aile ile kurulan duygusal bağ, anne-çocuk ilişkisi, çocuğun değeri, sadakat, cinsellik ve farklı yaklaşımlar konusunda anlamlı farklılık yoktu.

Sonuçlar: Cezaevi geçmişli olan suçlu grup; ailenin geleneksel yapısının sürekliliği, aile içinde ortak kararların alınmasının gerekliliği, eşin ailesinin bakımının üstlenilmesi konularında madde kullanan gruba göre daha ılımlı bir yaklaşım sergilemektedirler. Hükümlülerin, madde kullananlara göre daha yüksek yaş grubundan ve evli kişilerden oluşması, aile değerlerine olan ılımlı ve geleneksel yaklaşımda etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Denetimli Serbestlik, Madde Kullanımı, Suç, Aile Değerleri

ABSTRACT

Aim: The aim is to research whether there is a difference between Turkish family values of drug users who are in probation process (probationer) and criminal cases (convicts) who are early released from jail.

Material and Methods: The research is comparative group study. The group includes of drug users who are in probation process because of the crimes of buying, having and using illegal drugs and the criminal cases who convict a crime about property, personal, inchoate, statutory. The people, whose criminal files are following by Izmir Probation Office, were attended the research. Demographic data form and Family Values Scale were used in interviews. Gender(only men) and education were under control in each group. For statistical evaluation, frequency and Pearson's chi-squared tests were used.

Results: Totally 98 criminal people who are drug users (n=48) and convicts (n=50) participated to the research. It was found the average age of drug users are 30,8 and convicts are 36,9. 41,7% of drug users and 60% of convicts were married. 37.5% of drug users and 66% of convicts had children. There was not found statistically any significant difference between marital status and education degree. According to Family Values Scale, the items of, "going on traditional family structure, giving care to wife's elderly parents, taking family decisions in common", were found statistically significantly difference between two groups. It was found the criminal group released from jail was giving much more importance family values than other group. There was no any significant difference in women's roles, domestic violence, emotional connection with family, relationship between mother and child, value of child, faithfulness, sexuality and different approaches.

Conclusions: The criminal group, released from the jails, shows more moderate approach about the traditional family structure, giving care to wife's parents, taking family decisions in common than drug users. The convicts who are in elder and married persons than drug users, could be effective in moderate and traditional approaches to family values

Keywords: Probation, Drug Use, Crime, Family Values

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HCV RNA SAPTANMASINDA 2 FARKLI REAL-TİME PCR TESTİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Sinem AKÇALI¹, Talat ECEMİŞ¹, Pınar ERBAY DÜNDAR², Tamer ŞANLIDAĞ^{1,3}

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD Manisa, Türkiye

³Yakın Doğu Üniversitesi Deneysel Sağlık Bilimleri Araştırma Merkezi, Lefkoşa, Kıbrıs

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sinem AKÇALI, e-mail: sinemakcali@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada HCV RNA saptanmasında kullanılan 2 farklı PCR temelli ticari kitin performansları karşılaştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD Seroloji laboratuvarına rutin tarama amacıyla gönderilen ve anti HCV makro EIA (*LIAISON XL/DIASORIN*) yöntemi ile pozitif olarak saptanan 163 serum örneği çalışmaya alınmıştır. Örnekler RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemi (RTA, Türkiye) ve COBAS TaqMan 48 (Roche, ABD) ile çalışılmıştır. İstatistiksel analizlerde pearson korelasyon analizi ve McNemar Ki Kare analizi kullanılmıştır.

Bulgular: RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemiyle 163 örneğin 47'si (%28, 8), COBAS TaqMan 48 ile 49'u (%30,1) HCV RNA pozitif olarak saptanmıştır. Buna karşılık RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemiyle negatif olarak saptanan 4 örnek, COBAS TaqMan 48 ile pozitif olarak değerlendirilirken, COBAS TaqMan 48 ile negatif olarak saptanan 2 örnek RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemiyle pozitif bulunmuştur. Roche ve RTA arasında yapılan korelasyon analizinde pozitif yönde güçlü bir korelasyon ($r=0.641$, $p=0.000$) tespit edilmiştir. Tutarlılık analizinde $k=0.911$, $p=0.000$ olarak belirlenmiş olup, iki yöntem arasında yüksek düzeyde bir tutarlılık saptanmıştır.

Sonuçlar: Bu çalışmada karşılaştırılan iki ticari kitin sonuçlarının birbiriyle uyumlu olması nedeniyle, birbirlerinin yerine rutin HCV RNA saptanmasında kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: HBV, RTA VOLTRAN, COBAS Taqman 48, Karşılaştırma

ABSTRACT

Aim: In this study, two different PCR-based commercial kits for HCV RNA detection were compared.

Material and Methods: 163 serum samples were taken to the study which were sent to Celal Bayar University Faculty of Medicine Department of Medical Microbiology Serology laboratory for routine screening and anti HCV positive by macro-EIA (*LIAISON XL / DIASORIN*) method. Examples were studied RTA VOLTRAN Viral load detection system (RTA, Turkey) and COBAS TaqMan 48 (Roche, USA). Pearson correlation analysis and McNemar Chi square analysis were used in statistical analysis.

Results: 47 of 163 samples (28, 8%) with the RTA VOLTRAN viral load detection system, 49 (30.1%) samples with COBAS TaqMan 48 were HBV DNA positive. In contrast 4 specimens detected negative RTA VOLTRAN viral load detection system when evaluated as positive with TaqMan 48 COBAS and 2 samples detected were positive with RTA VOLTRAN viral load detection system were negative with COBAS TaqMan 48. In the correlation analysis between Roche and RTA, positive correlation ($r = 0.641$, $p = 0.000$) was found. Consistency analysis was found a high level of consistency between the two methods ($k = 0.911$, $p = 0.000$).

Conclusions: Due to the results of two commercial kits compared in this study are compatible can be used to detect routine HBV DNA in place of each other.

Keywords: HCV, RTA VOLTRAN, COBAS Taqman 48, Comparison

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HBV DNA SAPTANMASINDA 2 FARKLI REAL-TİME PCR TESTİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Sinem AKÇALI¹, Talat ECEMİŞ¹, Pınar ERBAY DÜNDAR², Tamer ŞANLIDAĞ¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD Manisa, Türkiye

³Yakın Doğu Üniversitesi Deneysel Sağlık Bilimleri Araştırma Merkezi, Lefkoşa, Kıbrıs

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Sinem AKÇALI, e-mail: sinemakcali@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada HBV DNA saptanmasında kullanılan 2 farklı PCR temelli ticari kitin performansları karşılaştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji AD Seroloji laboratuvarına rutin tarama amacıyla gönderilen ve hepatit B serolojik belirleyicilerinden HBsAg makro EIA (LIAISON XL/DIASORIN) yöntemi ile pozitif olarak saptanan 460 serum örneği çalışmaya alınmıştır. Örnekler RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemi (RTA, Türkiye) ve COBAS TaqMan 48 (Roche, ABD) ile çalışılmıştır. İstatistiksel analizlerde Pearson korelasyon analizi ve McNemar Ki Kare analizi kullanılmıştır.

Bulgular: RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemiyle 460 örneğin 240' ı (%52), COBAS TaqMan 48 ile 271' i (%58,1) HBV DNA pozitif olarak saptanmıştır. Buna karşılık RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemiyle negatif olarak saptanan 40 örnek, COBAS TaqMan 48 ile pozitif olarak değerlendirilirken, COBAS TaqMan 48 ile negatif olarak saptanan 9 örnek RTA VOLTRAN viral yük tespit sistemiyle pozitif bulunmuştur. Roche ve RTA arasında yapılan korelasyon analizinde pozitif yönde güçlü bir korelasyon ($r=0.67$, $p=0.000$) tespit edilmiştir. Tutarlılık analizinde $k=0.78$, $p=0.000$ olarak belirlenmiş olup, iki yöntem arasında yüksek düzeyde bir tutarlılık saptanmıştır.

Sonuçlar: Bu çalışmada karşılaştırılan iki ticari kitin sonuçlarının birbirleriyle uyumlu olması nedeniyle, birbirlerinin yerine rutin HBV DNA saptanmasında kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: HBV, RTA VOLTRAN, COBAS Taqman 48, Karşılaştırma

ABSTRACT

Aim: In this study, two different PCR-based commercial kits for HBV DNA detection were compared.

Material and Methods: 460 serum samples were taken to the study which were sent to Celal Bayar University Faculty of Medicine Department of Medical Microbiology Serology laboratory for routine screening and HBsAg positive by macro-EIA (LIAISON XL / DIASORIN) method. Examples were studied RTA VOLTRAN Viral load detection system (RTA, Turkey) and COBAS TaqMan 48 (Roche, USA). Pearson correlation analysis and McNemar Chi square analysis were used in statistical analysis.

Results: 240 of 460 samples (52%) with the RTA VOLTRAN viral load detection system, 271 (58.1%) samples with COBAS TaqMan 48 were HBV DNA positive. In contrast, 40 specimens detected negative RTA VOLTRAN viral load detection system when evaluated as positive with TaqMan 48 COBAS and 9 samples detected were positive with RTA VOLTRAN viral load detection system were negative with COBAS TaqMan 48. In the correlation analysis between Roche and RTA, positive correlation ($r = 0.67$, $p = 0.000$) was found. Consistency analysis was found a high level of consistency between the two methods ($k = 0.78$, $p = 0.000$).

Conclusions: Due to the results of two commercial kits compared in this study are compatible can be used to detect routine HBV DNA in place of each other.

Keywords: HBV, RTA VOLTRAN, COBAS Taqman 48, Comparison

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK ALANINDA NİTEL ARAŞTIRMA YAKLAŞIMI

Aynur ÇETİNKAYA

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aynur ÇETİNKAYA, e-mail: aynur.cetinkaya@cbu.edu.tr

ÖZ

Bir soru: İnsanlar acıyı neden farklı yaşıyorlar? Albert Einstein'ın dediği gibi, "sayılması mümkün olan şeyler her zaman önemli olmayabilir. Önemli şeyler ise her zaman sayılamayabilir." Nitel araştırma bizim saymadığımız deneyime odaklanır. Nitel araştırma yaklaşımları, sağlıkla ilgili davranışların, deneyimlerin, inançların ve değerlerin anlaşılabilmesi ve uygun müdahalelerin geliştirilebilmesi için önemli bir yere sahiptir. Ayrıca sağlıktaki alan araştırmalarında bir nüfus incelenirken konuyla ilgili olan değişkenlerin bir kısmı niteliksel özelliğe sahip olabilir.

Sosyal bilimlerde 20. yüzyılın son çeyreğinden itibaren nicel araştırma yaklaşımının tek ve ideal yöntem olduğu düşüncesinden giderek uzaklaşmıştır. Sosyal bilimlerde yaygınlaşan nitel araştırmalara, 1990 lardan itibaren sağlık bilimleri de ilgi duymaya başlamıştır. Günümüzde nitel araştırma yaklaşımlarının kullanım alanı oldukça genişlemiştir.

Nitel araştırma, insan deneyimlerini, algılamalarını, motivasyonlarını, niyetlerini ve davranışlarını daha iyi anlamaya çalışan bir dizi araştırma yaklaşımı (veya paradigmlar) için kullanılan bir şemsiye terimdir. Sağlık araştırmalarında yaygın nitel yaklaşımlar; 1. Etnografi/Kültür analizi, 2. Olgu bilimi, 3. Gömülü kuram, 4. Örnek olay/Durum çalışması ve 5. Eylem araştırmadır. Nitel araştırma, tümevarımsal bir yaklaşımdır. Tümevarımsal yaklaşım, veriden ortaya çıkan yeni fikirlere, temalara ya da kalıplara açık fikirli olmak ve keşfedilen şeyin ışığı altında kişinin kavramsal ya da analitik araçlarını değiştirmeye istekli olmasıdır.

Sağlık alanında nitel araştırma yaklaşımları, bir araştırma türü olarak veya araştırma başlangıcı olarak veya sonuçlarda ayrıntıya ulaşma tekniği olarak kullanılabilir. Nitel ve nicel araştırma yöntemleri birbirini tamamlayıcı yöntemler olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Nitel Araştırma, Nitel Yaklaşım, Sağlık

ABSTRACT

One question: Why do people experience pain differently? "Not everything that can be counted counts. Not everything that counts can be counted" (attributed to Albert Einstein). Qualitative research focuses on experience that we cannot count. Qualitative research approaches have an important place in order to understand health-related behaviors, experiences, beliefs and values and to develop appropriate interventions. In addition, some of the variables of the searched subject can have qualitative characteristics when conducting population based surveys.

Since the last quarter of the 20th century, social sciences have gradually moved away from the idea that quantitative research approach is the only and ideal method. With the qualitative researches that have become widespread in social sciences, health sciences have started to be interested since 1990s. Today, the use of qualitative research approaches has expanded considerably.

Qualitative research is an umbrella term for a series of research approaches (or paradigms) which seek to better understand human experience, perceptions, motivations, intentions and behaviours. Common qualitative approaches in health studies are; 1. Ethnography, 2. Phenomenology, 3. Grounded theory, 4. Case study and 5. Action research. The qualitative research is an inductive approach. The inductive approach is an openness to new ideas, themes or patterns emerging from the data and a willingness to alter one's conceptual or analytical tools in the light of what is being discovered.

Qualitative research in the field of health can be used as a type of research or as a starting point for research or as a technique to achieve detail in the results. Qualitative and quantitative research methods should be considered as complementary methods.

Keywords: Qualitative Research, Qualitative Approach, Health

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KOLONOSKOPİ SIRASINDA DİNLETİLEN MÜZİĞİN AĞRI, ANKSİYETE VE HASTA KONFORUNA ETKİSİ

Dilruba ÇELEBİ¹, Emel YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel YILMAZ, e-mail: emel.yilmaz@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Araştırma; kolonoskopi sırasında dinletilen müziğin ağrı, anksiyete ve hasta konforuna etkisini belirlemek amacı ile yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Randomize kontrollü girişim çalışması olarak yapılan bu çalışmaya 112 birey alındı. Hastalar randomize olarak müzik dinletilen grup ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Veriler kişisel bilgi formu, ağrı ve konforu belirlemek için Visual Analog Skala (VAS) ve Spielberg Durumluk-Sürekli Kaygı Ölçeği ile toplandı. Girişim grubundaki hastalara kolonoskopi sırasında 30 dakika mp3 müzik çalar ve kulaklık yardımı ile müzik dinletildi. Kontrol grubundaki hastalara rutin uygulamalar dışında herhangi bir uygulama yapılmadı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Ki kare, Student t testi, Mann Whitney U testi, Wilcoxon işaretli sıra testi kullanıldı. Grupların zaman içerisindeki değişimleri tekrarlayan ölçümlerde ANOVA ve Friedman testi ile değerlendirildi.

Bulgular: Girişim grubundaki hastaların kontrol grubuna göre işlem sonrası ağrı ve anksiyete düzeyleri azalırken konfor düzeyleri arttı. Gruplar arasında kolonoskopi öncesi ve sonrası Spielberg Sürekli Kaygı puanı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark belirlenmedi ($p>0.05$). Girişim grubundaki hastaların kontrol grubuna göre müzik dinletilmesi sonrası oksijen saturasyonu hariç diğer parametre değerlerinde (nabız, solunum, sistolik ve diyastolik kan basıncı) azalma görüldü.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda; kolonoskopi sırasında dinletilen müziğin hastaların ağrı ve anksiyetesini düşürdüğü, konforunu arttırdığı ve vital bulguları olumlu yönde etkilediği saptandı. Kolonoskopi gibi invaziv işlemler sırasında farmakolojik yöntemlere ek olarak müzik dinletilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, Müzik, Ağrı, Anksiyete, Hasta Konforu

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to determine the effect of music on pain, anxiety level and patient comfort during colonoscopy.

Material and Methods: This randomized controlled interventional study was conducted with 112 patients who were performed colonoscopy and met the study criteria. The patients were randomly and equally divided into two groups. In addition, the Visual Analog Scale (VAS) and the Spielberg State Trait Anxiety Inventory (STAI) were administered to determine the patients' levels of comfort and pain, respectively. The intervention group listened to a music with the helps of a mp3 player and a headphone during colonoscopy for 30 min. The control group that did not receive any intervention except for routine nursing care. In analysis of the data, descriptive statistics, Chi square, Mann Whitney U test, Wilcoxon signed rank test and Friedman test were used.

Results: The intervention group patients' pain and Spielberg State Anxiety Inventory scores decreased while comfort levels increasing in comparison to control group patients. A statistically significant difference was not determined between intervention and control group patients in terms of Spielberg trait anxiety scores ($p>0.05$). It was observed that intervention group patients except oxygen saturation levels had a lower pulse, respiration, and systolic and diastolic blood pressures compared with control group patients.

Conclusions: As a result of findings in this study, it was found that listening to a music during colonoscopy procedure has been decreasing pain and anxiety levels and increasing comfort levels and positively affecting vital findings. It is recommended that patients listen to a music during invasive procedures such as colonoscopy in addition to pharmacological methods.

Keywords: Colonoscopy, Music, Pain, Anxiety, Patient Comfort

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GUILLAIN BARRE SENDROMLU BİR HASTANIN HEMŞİRELİK BAKIMINDA ROY UYUM MODELİNİN KULLANIMI: OLGU SUNUMU

Meltem ADA¹, Emel YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Cerrahi Hastalıklar Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel YILMAZ, e-mail: emel.yilmaz@cbu.edu.tr

ÖZ

Guillain Barre Sendromu (GBS), sıklıkla hızlı progresif, asendan, simetrik güçsüzlük ve arefleksi ile karakterize akut inflamatuvar polinöropatidir. Periferik sinir sisteminin akut başlangıçlı, bağışıklık bozukluğuna bağlı olarak ortaya çıkan (gevşek felç) hastalığıdır. Guillain Barre Sendromu, vakaların %50-70'inde gastroenterit, solunum yolu enfeksiyonu veya aşlamadan 2-4 hafta sonra gelişir. Guillain Barre Sendromu hızla kol ve bacakların uç kısımlarında simetrik uyuşmalar ile başlar. Duyusal belirtiler ile birlikte veya günler içinde simetrik kuvvetsizlik eklenir. Yüz felci, yutma ve solunum güçlükleri eşlik edebilir. Tedavide destekleyici bakım uygulanır. Otonom ve solunum komplikasyonları yakından izlenir. Konstipasyon, basınç yaraları ve kontraktür açısından hastalar yakından takip edilmelidir. Tedavi sürecinde hemşirelik bakımı büyük öneme sahiptir. Hastalık bireyin fizyolojik, biyolojik, psikolojik, sosyo-kültürel ve ekonomik tüm alanlarını etkilemektedir. Bu nedenle GBS'lu hastaya bakım veren hemşirelerin, hastalığı, tanı ve tedavi yöntemlerini iyi bilmesi, bakım ve tedavinin neden olduğu komplikasyonları ve yan etkilerini takip edebilmesi, bu komplikasyon ve yan etkilerin önlenmesine veya ortaya çıkan sorunların çözümlenmesine yönelik bakım girişimlerini planlayıp uygulayabilmesi gerekmektedir. Bakım uygulamalarında profesyonel hemşirelik modellerinin uygulanması hastalığa uyumu kolaylaştırmaktadır. Hemşirelikte sık kullanılan modellerden biri de Roy Uyum Modeli'dir. Sağlık ve hastalık durumlarında bireylerin uyum süreçlerini hızlandırmak, geliştirmek ve arttırmak amacı ile kullanılmaktadır. Roy Uyum Modeli kullanılarak gerçekleştirilen hemşirelik bakımı ile hastanın tedavi sürecine uyumu kolaylaşarak, hastalığa ilişkin risk ve komplikasyonlar azaltılabilir.

Bu olgu sunumunda 21 yaşında GBS ile yoğun bakım ünitesinde izlenen bir erkek hastanın Roy Uyum Modeli'ne göre hemşirelik bakımı incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Guillain Barre Sendromu Roy Uyum Modeli, Hemşirelik Bakımı

ABSTRACT

Guillain Barre Syndrome (GBS) is often an acute inflammatory polyneuropathy characterized by progressive, ascending, symmetric weakness and areflexia. It is an acute on set peripheral nervous system disease (flaccid paralysis) that occurs due to immune system disorder. In %50-70 cases, GBS develops 2-4 weeks after gastroenteritis, respiratory tract infection or vaccination. GBS presents with symmetrical numbness at the distal ends of extremities. Symmetrical weakness is added with along with the sensory symptoms or within days. Facial paralysis, swallowing and breathing difficulties may be accompanied. Supportive care is applied for the treatment. Autonomic and respiratory complications are closely monitored. Patients should be closely monitored for constipation, pressure injuries and contracture. Nursing care in the process of treatment has great importance. The disease affects the entire physiological, biological, psychological, social-cultural and economic aspects of the individual. Therefore, nurses who care GBS patients should be able to plan and implement care interventions to prevent the complications and side effects or to solve the problems that are caused by complications and side effects of care and treatment. Implementation of professional nursing models in care practices facilitates adaptation to the disease. One of the commonly used models in nursing is the Roy Adaptation Model. It is used with the aim of accelerating, improving and increasing the adaptation processes of individuals in health and illness situations. With nursing care performed using the Roy Adaptation Model, compliance with the patients' treatment process is facilitated, reducing the risk and complications associated with the disease.

In this case study, nursing care according to the Roy Adaptation Model of a 21 years old male patient who was followed up with GBS in intensive care unit was evaluated.

Keywords: Guillain-Barre Syndrome, Roy Adaptation Model, Nursing Care

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMLERİ VE ÖZ ETKİLİLİK-YETERLİK İLİŞKİSİ: MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

Nurcan ÇELİK¹, Hanife Nurseven ŞİMŞEK¹, Saliha ÖZPINAR¹

Gönderim Tarihi / Received: 24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nurcan ÇELİK, e-mail: nuncancelik35@yahoo.com.tr

ÖZ

Amaç: Araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinde yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve öz etkililik-yeterlilik ilişkisini incelemek ve etkileyen faktörleri belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kesitsel tiptedir. Araştırmanın evrenini 2016-17 eğitim öğretim yılında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik, Hemşirelik ve Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon bölümlerindeki öğrenciler oluşturmaktadır (N=1854). Örneklem ise bölümlerin 1. ve 4. sınıfta okuyan öğrencilerden oluşturmaktadır (N=932). Araştırmanın verileri, kurum ve Etik Kurul onayı alındıktan sonra Tanıtıcı Bilgi Formu, Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği ve Öz Etkililik-Yeterlilik Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler SPSS paket programında; sayı, yüzdelik, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplarda t testi, one-wayanova testi ve pearson corolation kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılanların %52,4'ü yirmi yaşın altında, %80,5'i kız, %60,0'ı hemşirelik bölümü, %55,5'i birinci sınıftadır. Öğrencilerin %54,2'si yurttan kaldığını, %93,4'ü aile-içi kararlara katıldığını, %60,3'ünün lisansüstü eğitim almak istediğini, %88,6'sı gelecekte iş yaşamında başarılı olacağını, %64,6'sı kitap okuma alışkanlığının olduğunu, %15,9'u günlük gazete okuduğunu, 12,8'i kişisel gelişim kursuna katıldığını belirtmiştir. Öğrencilerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği puan dağılımı 66.99±21.83 (Min: 27-Max:129) ve Öz Etkililik-Yeterlilik Ölçeği puan dağılımı 82.19±13.99'dır (Min:33-Max:115). Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği ile cinsiyet, bölüm, birlikte yaşadığı kişiler, kitap okuma alışkanlığı, gazete okuma ve kişisel gelişim kursuna katılma arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır (p<0.05). Her iki ölçek puanları ile aile içi kararlara katılma, lisansüstü eğitim alma isteği ve gelecekte iş yaşamında başarılı olacağını ifade edenler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır (p<0.05). Ayrıca, öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile öz etkililik-yeterlilikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (p=0.01;r=-0.542).

Sonuçlar: Araştırmanın önemli bir sonucu öz etkililik –yeterlilik arttıkça yaşam boyu öğrenmenin de artmasıdır. Diğer önemli sonucu ise, öğrencilerin; aile içi kararlara katılma, lisansüstü eğitim alma isteği ve gelecekte iş yaşamında başarılı olacağını ifade etme ile yaşam boyu öğrenme ve öz etkililik-yeterliliklerinin üzerinde önemli etkilerinin bulunduğu belirlenmiştir. Hem yaşam boyu öğrenmenin desteklenmesinde hem de öz etkililik-yeterliliğin pozitif yönde etkilenmesinde aile ve eğitimcilerin rolünün önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Boyu Öğrenme, Öz-Etkililik, Öz-Yeterlilik, Öğrenci.

ABSTRACT

Aim: Purpose of the research is to analyze the relationship between lifelong learning trends and self-efficacy –competence in university students and to determine the influencing factors.

Material and Methods: This is a cross-sectional research. Universe of the research is consisted from the students of Manisa Celal Bayar University Health Sciences Faculty, Departments of Midwifery, Nursery, Physical Therapy and Rehabilitation (N=1854). The sample is consisted from the 1st and 4th class students of the departments (N=932). Data of the research are collected by using Introductory Information Form, Lifelong Learning Trends Scale and Self-Efficacy-Competence Scale after getting permission from Institutes. The data obtained from research are assessed in SPSS package program by using; number, percentage, mean, standard deviation, t test in independent groups, one-way anova test and Pearson correlation.

Results: 52.4 % of participants are younger than twenty years old; 80.5 % of them are female, 60.0 % of them are from nursery department, 55.5 % of them are in 1st class. According to their statement 54.2 % of them stay in dormitory, 93.4 % of them take part in family decisions, 60.3 % of them want to have postgraduate degree, 88.6 % of them are sure to be successful in their professional life, 64.6 % of them have reading habit, 15.9 % of them read newspaper; 12.8 % of them attend to self-improvement courses. Lifelong Learning Trend Scale of the students score distribution is 66.99±21.83 (Min: 27-Max: 129) and Self-Efficacy-Competence Scale score distribution is 82.19±13.99'dır (Min: 33-Max: 115). There is a statistically significance difference between Lifelong Learning Trend Scale and gender, department, people living with, reading habit, reading newspaper and attending self-improvement courses (p<0.05). There is a statistically significance difference between these both scale scores and taking part in family decisions, desire to have post graduate degree and stating that to be sure being successful in professional life p<0.05). Also there is a statistically significance difference between lifelong learning trend of students and their self-efficacy-competence (p=0.01; r = -0.542).

Conclusions: One of the important consequences of this research is that lifelong learning increases as increasing of self-efficacy-competent. It's determined that taking part in family decisions; having postgraduate education and stating to sureness being successful in professional life have important effect on lifelong learning and self-efficacy-competence which is the other important consequence of this research. It's supposed that family and educators have an important role for supporting of lifelong learning and to make influence on self-efficacy-competence.

Keywords: Lifelong Learning, Self-Efficacy, Self-Competence, Student.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KATARAKT AMELİYATI ÖNCESİ YAPILAN EL MASAJININ HASTA ANKSİYETESİ VE KONFORUNA ETKİSİ

Ayşe UYAR ÇAVDAR¹, Emel YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel YILMAZ, e-mail: emel.yilmaz@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Araştırma; katarakt ameliyatı öncesi yapılan el masajının hasta anksiyetesi ve konforuna etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Randomize kontrollü girişim çalışmasına katarakt ameliyatı için yatan ve çalışma kriterlerine uyan 114 hasta dâhil edildi. Hastalar randomize olarak el masajı uygulanan grup ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Veriler kişisel bilgi formu, konforu belirlemek için Visual Analog Skala (VAS) ve Spielberg Durumluk-Sürekli Kaygı Ölçeği ile toplandı. Girişim grubundaki hastalara ameliyattan önce 10 dakika süre ile el masajı uygulandı. Kontrol grubundaki hastalara rutin uygulamalar dışında herhangi bir uygulama yapılmadı. El masajı öncesi, sonrası ve ameliyat sonrası dönemde hastaların STAI, konfor ve vital bulguları kaydedildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler Ki kare, Fisher'in kesin ki kare testi, Mann Whitney U testi, Wilcoxon işaretli sıra testi ve Friedman testi kullanıldı.

Bulgular: Girişim grubundaki hastaların el masajı sonrası VAS-konfor puanı kontrol grubundan yüksek olarak saptandı ($p<0.05$). Girişim grubundaki hastaların el masajı sonrası Spielberg Durumluk kaygı puan ortalaması 46.26 ± 2.65 iken kontrol grubunda 57.43 ± 3.07 olarak belirlendi. Her iki grubun Spielberg Sürekli kaygı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Girişim grubundaki hastaların kontrol grubuna göre el masajı sonrası oksijen saturasyonu hariç diğer parametre değerlerinde (nabız, solunum, sistolik ve diyastolik kan basıncı) azalma görüldü.

Sonuçlar: Araştırmadan elde edilen bulgular sonucunda; ameliyat öncesinde uygulanan el masajının hastaların anksiyetesini düşürdüğü, vital bulguları olumlu yönde etkilediği ve hasta konforunu arttırdığı görülmüştür. El masajının katarakt ve lokal anestezi ile yapılacak diğer ameliyatlarda ameliyat öncesi uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt Ameliyatı, El Masajı, Anksiyete, Hasta Konforu

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to determine the effect of hand massage before cataract surgery on patient anxiety and comfort.

Material and Methods: This randomized controlled interventional study was conducted with 114 patients who were hospitalized for cataract surgery and met the study criteria. The patients were randomly and equally divided into two groups. In addition, the Visual Analog Scale (VAS) and the Spielberger State Trait Anxiety Inventory (STAI) were administered to determine the patients' levels of comfort and anxiety, respectively. The intervention group that received a 10-minute hand massage before surgery and the control group that did not receive any intervention except for routine nursing care. In analysis of the data, identifying statistics, Chi square, Fisher's exact chi square test, Mann Whitney U test, Wilcoxon signed rank test and Friedman test were used.

Results: The VAS-comfort score of the intervention group after the hand massage was higher than the control group. The mean score of the intervention group patients after hand massage for Spielberg State Anxiety was 46.26 ± 2.65 , while that of the control group was 57.43 ± 3.07 . No significant difference was found between the Spielberg Continuous Anxiety scores of the two groups ($p>0.05$). In patients in the intervention group, a reduction was seen after hand massage in comparison with the control group in pulse and breathing rates and systolic and diastolic blood pressure, but not in oxygen saturation.

Conclusions: It was seen in the results of the study that hand massage applied before the operation lowered patients' anxiety, affected vital signs positively and increased patient comfort. It is recommended that hand massage should be applied before cataract operations, or other operations to be conducted with local anesthesia.

Keywords: Cataract Operation, Hand Massage, Anxiety, Patient Comfort

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

PERİOPERATİF HEMŞİRELİK BAKIMININ HASTA KONFORUNA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Ayhan ARDA¹, Emel YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel YILMAZ, e-mail: emel.yilmaz@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Araştırma perioperatif dönemde hemşirelik bakımının hasta konforuna etkisini belirlemek amacıyla planlandı ve uygulandı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türdeki bu araştırmanın evrenini Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi ameliyathanesinde 1 Kasım 2015-31 Kasım 2015 tarihleri arasında ameliyat yapılan 1226 hasta oluşturdu. Araştırmanın örneklem büyüklüğü ise Epi Info programında %95 güven aralığında bilinmeyen prevalans %50, 0.05 yanılma payı alınarak en küçük örnek büyüklüğü 292 olarak hesaplandı. Her klinikteki ameliyat sayısı örnekleme göre tabakalanarak alındı. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile hastalara yönelik kişisel bilgi formu, Kaliteli Perioperatif Hemşirelik Bakım Skalası (KPHBS) ve Perianestezi Konfor Ölçeği (PKÖ) kullanılarak toplandı. Veriler SPSS 15, 0 paket programında tanımlayıcı istatistikler; ortalama±sapma, minimum-maksimum), sayı ve yüzde kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 45.57±11.35 (min: 24-mak: 78)'dir. Araştırma grubunun %59,2'sini erkek, %14,4'ü ilköğretim ve %42,5'ini ortopedi servisinde yatan, %77,7'sini daha önce hastaneye yatan ve %77,1'ini daha önce ameliyat olan hastalar oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan hastaların %69, 5'ine genel anestezi uygulanmış, %31, 2'si ameliyat esnasında yaşadığı duyguları iyi, %44, 9'u aldıkları tedavi ve bakımı iyi olarak değerlendirdi. Hastaların Kalite KPHBS toplam puan ortalaması 111, 91±1.69 ve PKÖ toplam puan ortalaması 2.93±0.09 olarak bulundu.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda hastaların aldıkları hemşirelik bakım kalitesini iyi olarak değerlendirdikleri ve perioperatif dönemde konfor düzeylerinin orta derecede olduğu saptandı Cerrahi hemşirelerinin konfor düzeyini arttırmak için hastaların bireysel özelliklerine göre hemşirelik girişimleri planlamaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Bakımı, Hasta Konforu, Perioperatif Dönem

ABSTRACT

Aim: The aim of the study was to determine the effect of nursing care of the comfort of the patient in perioperative time.

Material and Methods: The universe of descriptive and cross-sectional study consists of 1226 patients who underwent operation at operating room in Celal Bayar University Hafsa Sultan Hospital, between November 1 and 31, 2015. The smallest sample (n=292), determined with the deviation of 5% and the confidence interval of 95%, was found by taking unknown prevalence as 50% in the Epi info program). Number of operation at each clinic was taken according to stratified sampling method. Data collection was by face to face interview, using a personal information form, Good Perioperative of Nursing Care Scale (GPNCS) and Perianesthesia Comfort Questionnaire (PCQ). The analyses of the data were carried out using the mean±standart deviation (minimum-maximum) the number and percentage in SPSS 15,0.

Results: The mean age of patients was years 45.57±11.35 (min:24-max:78), 59,2% male, 14,4% primary school education, 42,5% hospitalized in the orthopaedic ward, %77,7 of hospitalized before, %77,1 of performed before surgery. 69.5% of patients were applied general anesthesia. 31.2% of research group was stated as well at feelings experienced during surgery. 44.9% of patients were evaluated as good at treatment and care received. The GPNCS total mean score was 111,91±2.93 and the total mean score of PCQ was 2.93±0.09 respectively.

Conclusions: As a result of research, in the quality of nursing care received by the patients they considered to be good. and it was found to be a moderate level of comfort in the perioperative period. To increase the comfort level of the surgical nurse to plan nursing interventions according to the individual characteristics of the patient is recommended.

Keywords: Nursing Care, Patient Comfort, Perioperative Time

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

STOMALI HASTALARDA YAŞAM KALİTESİ VE CİNSELLİK: TANIMLAYICI ÇALIŞMA

Emel YILMAZ¹, Dilruba ÇELEBİ², Yavuz KAYA³, Hakan BAYDUR⁴

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emel YILMAZ, e-mail: emel.yilmaz@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Araştırmada; stomalı hastalarda stomanın cinsel fonksiyon ve yaşam kalitesine etkisinin belirlenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türdeki bu araştırmaya 57 stomalı hasta alındı. Veriler kişisel bilgi formu, Uluslararası Ereksiyon İşlevi İndeksi (IIEF), Kadın Cinsel Fonksiyon İndeksi (IFSF) ve Stoma Yaşam Kalitesi Ölçeği (SQOLS) kullanıldı. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Spearman korelasyon analizi ve Mann Whitney U testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalaması 59.81±10.12 yıl, %57.92'u erkektir. Stoma açıldıktan sonra geçen süre ortalaması 9.60±6.40 aydır. Stoma açıldıktan sonra bireylerin %75, 4'ü günlük yaşam aktivitelerinin ve %84,2'si cinsel yaşamlarının aşırı etkilendiğini belirtti. Hastaların IFSF, IIEF ve SQOLS ölçekleri toplam ve alt boyutlarından düşük puan aldı. Erkek hastaların %54, 5'inde ciddi erektil disfonksiyon saptandı. Kadın hastaların tamamında cinsel disfonksiyon belirlendi.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda stomanın cinsel fonksiyonları ve yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği saptandı. Stomalı hastalara cinsel sorunlarını da içeren bütüncül bir bakım verilmesi ile yaşam kaliteleri artırılabilecektir. Ayrıca bu çalışma sonuçları stomalı hastalara verilen desteğin önemi konusunda gelecekteki çalışmalara referans sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Stoma, Cinsel Fonksiyon, Yaşam Kalitesi

ABSTRACT

Aim: The study was planned and implemented to evaluate the effect of stoma on sexual functions and quality of life.

Material and Methods: The sample of this descriptive and cross-sectional study consisted of 57 patients with stoma. The data was collected during face-to-face interviews using a personal information form, International Index of Erectile Function (IIEF), Index of Female Sexual Function (IFSF) and A Stoma Quality of Life Scale (SQOLS). Statistical analyses were performed using descriptive statistics, Spearman's correlation coefficient and Mann Whitney U test.

Results: The mean age was 59.81±10.12 and 57.92% of patients were male. The mean duration of stoma was 9.60±6.40 months. After the stoma, patients' daily life (75.4%) and sexual life (84.2%) were affected excessively. The patients were found to low scores in IIEF, IFSF and SQOLS. In 54.5% of male patients, severe erectil dysfunction was detected. Sexual dysfunction was determined in all female patients.

Conclusions: The results of the study showed that the presence of stoma was affected the quality of life and sexuality negatively. A comprehensive approach which includes sexual problems on stoma patients may increase the quality of life. Besides, this study results were ensure reference data for future study and underline the importance of support for patients with a stoma.

Keywords: Stoma, Sexual Function, Quality of Life

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE HEMŞİRELİK AKTİVİTELERİ PUANLAMA FORMU'NUN (NAS) TÜRKÇE GEÇERLİLİK VE GÜVENİLİRLİĞİ

Hörü KARADILLI¹, Asiye DURMAZ AKYOL²

Gönderim Tarihi / Received: 26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hörü KARADILLI, e-mail: horu_korkmaz@hotmail.com

ÖZ

Amaç: NAS'ın Türk toplumu için geçerlilik ve güvenilirliğini sınamak ve NAS'ı literatürümüze kazandırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Dil, kapsam, ölçüte bağlı geçerlilik ve bağımsız gözlemciler arası uyum güvenilirlik yöntemi uygulanmıştır. Bir üniversite hastanesinin YBÜ'nde yatan 230 erişkin hastadan; Bireysel tanıtım formu, APACHE II, NAS ve Tamamlayıcı NAS araçları ile beş ay boyunca veri toplanmıştır.

Bulgular: KGİ: 1 bulunmuştur. Toplam NAS ile APACHE II skoru arasında anlamlı, pozitif yönlü bir ilişki saptanmıştır ($r=0,180$). Bağımsız gözlemciler arasında tam uyum (Kappa: 1) bulunmuştur. Yaş, cinsiyet değişkenleri NAS skorunu arttırmazken, tanı sayısı arttıkça NAS puanının arttığı saptanmıştır. Hastaların %50'sinden çoğu için, izlem(NAS 1b), laboratuvar(NAS 2), tedavi(NAS3), hijyen (NAS 4a), mobilizasyon(NAS 6b), hasta ve yakınlarına destek(NAS 7a), idari ve yönetim(NAS 8a), solunum desteği(NAS 9,10,11), vazoaaktif ilaç uygulama(NAS 12), idrar kateteri yardımıyla idrar ölçümü(NAS 17), gastrik tüp veya diğer enteral yolla beslenme(NAS 21) işlemlerinin yerine getirildiği saptanmıştır.

Sonuçlar: Hemşirelik Aktiviteleri Puanlama Formu Türk toplumu için geçerli ve güvenilir bir araçtır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Aktivite, Geçerlilik, Güvenilirlik, NAS

ABSTRACT

Aim: To test the validity and reliability of the Turkish version of the NAS form and to gain Turkish literature a valid and reliable scoring form.

Material and Methods: The language, scope, scale validity and reliability method between independent observers were applied. Data were collected from 230 adult patients from admitted to the ICU of a university hospital for five months with the individual identification form, APACHE II, NAS and Supplemental NAS instruments.

Results: KG: 1. A significant positive correlation was found between total NAS and APACHE II score ($r=0,180$). Full compliance (Kappa: 1) was found among independent observers. It was determined that independent variables such as age and gender did not increase the NAS score, and the NAS score increased as the number of the diagnoses increased. In more than 50% of patients, follow-up monitoring (NAS1b), laboratory (NAS2), medication (NAS3), hygiene (NAS4a), mobilization (NAS6b), support and care of relatives and patient(NAS7a), administrative and managerial tasks (NAS8a), ventilatory support (NAS9,10,11), vasoactive medication administration (NAS12), quantitative urine output measurement (NAS17), enteral feeding with gastric tube or other GIS route (NAS21) were performed.

Conclusions: The Nursing Activities Scoring Form is a valid and reliable tool for the Turkish community.

Keywords: Nursing, Activity, Validity, Reliability, NAS

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ASPIRASYON PNÖMONİSİ İLE ACİL SERVİSE GELEN SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUĞUN HEMŞİRELİK BAKIMI

Duygu KARAARSLAN

Gönderim Tarihi / Received: 02.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği ABD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Duygu KARAARSLAN, e-mail: duygu.karaarslan@cbu.edu.tr

Öz

Giriş: Serebralpalsi (SP) değişik etiyolojik nedenli olabilen, buna göre klinik bulgularında da farklılıklar görülebilen statik bir ensefalopatidir. Son yıllarda anne-bebek yoğun bakım ünitelerinin gelişmiş olmasına rağmen, SP insidansında hala belirgin bir azalma görülmemekte ve insidansının 2.5:1000 canlı doğum olduğu bildirilmektedir. SP motor bir anormallik olmasına karşın; sıklıkla mental gerilik, epilepsi, görme, işitme, konuşma ve beslenme bozuklukları da tabloya eşlik edebilir. Bu çocuklarda beslenme bozuklukları sonucu aspirasyon pnömonisi gelişebilmektedir. Aspirasyon, orofarengal veya gastrik içeriğin larenks ve alt solunum yollarına geçişine denir. Çocuklarda orofarengal aspirasyon sonucu apne, takipne, kronik öksürük, hırıltılı solunum ve tekrarlayan hışıltı atakları gibi solunum sistemi bulguları ortaya çıkabilir. Nörolojik defekti olanlar (serebralpalsi, muskülerdistrofi vb.), mekanik ventilatöre bağlı yoğun bakım hastaları, yatarak beslenenler, anatomik bozukluğu olanlar (yarık damak, yarık dudak) aspirasyon pnömonisi açısından riskli grubu oluşturur.

Bu olguyu paylaşmamızdaki amaç, serebral palsili çocuklarda sık görülen aspirasyon pnömonisi farkındalığının artırılması ve güncel literatür bilgileri ışığında hemşirelik bakımının tartışılmasıdır.

Olgu: 6 aylık olan erkek hasta çocuk, beslenme sonrası yapılan inhalasyon tedavisi sırasında morarma ve hareketsiz kalma sonucunda Manisa 112 Acil tarafından bilinci kapalı olarak önce dış merkezde sonra Manisa Celal Bayar Üniversitesi Çocuk Acil Servisine getirilmiştir. Solunum ve kardiyak arresti gelişen hastaya, CPR uygulanarak mekanik ventilatöre bağlanmıştır. Hastanın doğum öyküsü incelendiğinde; 39 haftalık sezaryen doğum ile serebral palsili, mikrosefali, yarık dudak ve yarık damak olarak doğduğu ve yenidoğan yoğun bakım ünitesine yatırıldığı öğrenilmiştir. Hastada düşük doğum ağırlığı, prematüre doğum, zor doğum öyküsü yoktur. Anne ve baba 2. Derece kuzendir. Hastanın pediatrik tanılmasında Spastik tip SP görülmektedir. Bilinci kapalı olan hasta mekanik ventilatöre bağlı olarak izlenmektedir. Vücut ısısının: 36.4°C, apikal nabzının: 160/dk, kan basıncının: 77/41 mmHg, SPO2: %100 olduğu belirlenmiştir. Solunum sesleri: yaygın kreptan ralleri duyulmaktadır. İntraosseöz girişi yapılan hastaya daha sonra santral venöz katater açılmıştır. Hasta dirençli jeneralize tonik nöbet geçirmektedir.

Hastanın hemşirelik bakımında; etkisiz solunum örüntüsü, büyüme ve gelişmede gecikme, ailede bilgi eksikliği, bakım verici rolünde zorlanma, hemşirelik tanılarına yönelik girişimlerde bulunuldu.

Tartışma: İzlenen aspirasyon pnömonisi olgunun, literatürde serebral palsili çocuklarda daha sık görüldüğü ve görülen hastalık bulguları bilgisini desteklemektedir. Medikal tedavinin yanı sıra yoğun bakım ihtiyacı olan serebral palsili çocuklarda hemşirelik bakımı da oldukça önemlidir.

Anahtar sözcükler: Aspirasyon Pnömonisi, Hemşirelik Bakımı, Olgu Sunumu

ABSTRACT

Introduction: Cerebral palsy (SP) is a static encephalopathy, which may be caused by various etiologic factors and which may also show differences in clinical findings. Despite the development of maternal-infant intensive care units in recent years, there is still no significant reduction in the incidence of SP, and the incidence is reported to be 2,5: 1000 live births. Although SP motor is an abnormality; frequent mental retardation, epilepsy, vision, hearing, speech and nutritional disorders may also accompany the picture. In these children, nutritional disorders can lead to consequent aspiration pneumonia. Aspiration, oropharyngeal or gastric contents are called larynx and lower respiratory passages. In children, respiratory system findings such as oropharyngeal aspiration apnea, tachypnea, chronic cough, wheeze and recurrent wheeze attacks may occur. Patients with neurological deficits (cerebral palsy, muscular dystrophy, etc.), intensive care patients with mechanical ventilation, inpatients, anatomical disorders (cleft palate, cleft lip) constitute a risky group for aspiration pneumonia. The aim of our case is to increase awareness of aspiration pneumonia frequently seen in children with cerebral palsy and to discuss nursing care in the light of current literature information

Fact: Male patient who is 6 months old during the post-natal inhalation therapy as a result of morale and immobility, Manisa 112 by Emergency Closed to outer hospital and then to Manisa Celal Bayar University Pediatric Emergency Department. Patient with respiratory and cardiac arrest by applying CPR connected to mechanical ventilator. When the birth story of the patient is examined; with 39 weeks cesarean delivery cerebral palsy, microcephaly, cleft lip, and cleft palate. The patient does not have low birth weight, premature birth, and difficult childbirth. Mother and father 2nd grade daughters. In the pediatric diagnosis of the patient Spastic type SP appears. The patient with conscious obstruction is followed by mechanical ventilation. Body temperature: 36, 4°C, apical pulse: 160 / min, blood pressure: 77 / 41mmHg, SPO2: determined to be 100%. Respiratory voices: common creeping rales are heard The patient underwent intraosseous intervention and then the central venous catheter was opened. The patient has a resistant generalized tonic seizure. In nursing care of the patient; ineffective respiratory pattern, growth and delay in development, lack of information on family, strain in care giver role, initiatives were made for diagnoses.

Discussion: Follow-up aspiration pneumonia seen more frequently in children with cerebral palsy in the literature and supports the knowledge of the disease findings. In addition to medical treatment, nursing care is also very important in children with cerebral palsy who need intensive care.

Key words: Aspiration Pneumonia, Nursing Care, Case Report

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DİYABETLİ BİREYLERDE BİTKİSEL ÜRÜN KULLANIMI

Emine KARAMAN¹, Özüm ERKİN², Simge ŞENMAN³, Yasemin YILDIRIM¹

Gönderim Tarihi / Received:25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bornova İzmir

² Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Bornova İzmir

³ EKOL Kulak, Burun Boğaz Hastanesi, Çiğli İzmir

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:Yasemin Yıldırım, e-mail: yasminkyildirim@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, diyabetli bireylerin bitkisel ürün kullanım durumlarını tanımlamak amacıyla yürütülmüştür.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı araştırma, Haziran-Ağustos 2016 tarihleri arasında İzmir’de yapılmıştır. Çalışmanın evrenini bir üniversite hastanesi ve bir özel hastanenin endokrinoloji biriminin

de tedavi gören tüm diyabetli hastalar oluşturmaktadır. Çalışmada örneklem seçimine gidilmemiştir. Örneklem, çalışmaya katılmayı kabul eden 455 bireyi kapsamaktadır. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanmış toplam 35 sorudan oluşan bir form ile toplanmıştır. Bireyin sosyo-demografik özelliklerine (7 soru), sağlık/hastalık durumlarına (14 soru) ve bitkisel ürün kullanımına yönelik (14 soru) sorgulama yapılmıştır. Form araştırmacılar tarafından yüz-yüze anket tekniği ile doldurulmuştur. Çalışmanın yapılabilmesi için gerekli izinler alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde ve ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bireylerin yaş ortalaması 47.02±16, 6 olup, %82’si kadınlardan oluşmaktadır. Bireylerin %77, 4’ü tip2 diyabet tanısı almıştır. Diyabetli bireylerin %48, 6’sı başka bir kronik hastalığı olduğunu belirtmiştir. Bireylerin %57, 6’sının diyabet tanısı aldıktan sonra bitkisel ürünleri kullandıkları saptanmıştır. Bireylerin sıklıkla kullandıkları ilk beş bitkisel ürün; tarçın (%41, 8), adaçayı (%28, 4), kekik (%24,8), zerdeçal (%21,5) ve ginseng (%19,2) olarak belirlenmiştir. Bireylerin %85’inin bitkisel ürünleri aktardan temin etmektedir. Bitkisel ürünlerle ilgili bilgi kaynakları sırasıyla; televizyon (%43, 1), internet (%24, 9), sağlık profesyonelleri (%20,8) ve akraba-arkadaş (%11,2) olarak bulunmuştur. Diyabetli bireylerin %24’ünün bitkisel ürün kullandığını sağlık personeline bildirdiği saptanmıştır. Cinsiyet ve medeni durum ile bitkisel ürün kullanımı arasında anlamlı bir fark saptanmıştır (p<.05).

Sonuç: Diyabetli bireylerin yarısından fazlasının bitkisel ürün kullandığı ve genellikle bitkisel ürünün aktardan temin edildiği belirlenmiştir. Bitkisel ürün kullanan bireylerin çoğunun sağlık personeline bilgi vermedikleri belirlenmiştir. Diyabetli bireylerin bilinçsiz bitkisel ürün kullanımını önlemek için sağlık profesyonelleri tarafından danışmanlık hizmeti sunulması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetli birey, Bitkisel ürün, Hemşirelik

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to describe the use of herbal products by individuals with diabetes.

Material and Methods: The descriptive study was conducted between June and August 2016 in İzmir. The universe of the study is all diabetic patients who are treated in the endocrinology unit of one university hospital and one private hospital. No sampling was performed. The sample consisted of 455 individuals who agreed to participate in the study. The data were collected by a form consisting of 35 questions prepared by the researchers. The form includes question about socio-demographic characteristics of the individual (7 questions), health/disease status (14 questions) and use of herbal products (14 questions). The form was filled in by face-to-face technique by researchers. Permissions was gained. The data were determined by using with number, percentage and chi-square test.

Results: The mean age of the individuals was 47.02 ± 16, 6 and 82% of them were women. 77.4% of the individuals were diagnosed with type 2 diabetes. 48.6% of diabetic individuals reported another chronic illness. It has been determined that 57, 6% of the individuals use herbal products after they have diagnosed with diabetes. The first five herbal products that individuals often use are; cinnamon (41,8%), sage (28,4%), thyme (24,8%), turmeric (21,5%) and ginseng (19,2%). 85% of individuals provide herbal products from herbalist. The sources of information about herbal products are; television (43, 1%), internet (24,9%), health professionals (20,8%) and relatives and friends (11,2%). It has been determined that 24% of diabetic individuals report to healthcare providers that they use herbal products. There was a significant difference between gender and marital status and herbal product use (p<0.05).

Conclusion: More than half of diabetic individuals use herbal products and are usually provide herbal products from herbalist. Most of the individuals using herbal products do not inform the health care providers. It is suggested that diabetic individuals be provided counseling by health care professionals to prevent the use of herbal products improperly.

Keywords: Diabetics, Diabet, Herbal Products, Nursing

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK SİSTEMİNDEKİ DÖNÜŞÜM İLE ÖZELLEŞTİRMELERE İLİŞKİN ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN ALGILARININ MESLEKİ / PROFESYONEL DEĞERLERİ VE UMUTSUZLUK DÜZEYLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Pınar DURU¹, Özlem ÖRSAL², Özgül ÖRSAL³

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

² Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

³ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Pınar DURU, e-mail: pinarduru@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada Türkiye’de “Sağlıkta Dönüşüm Projesi” ile başlayan sağlık sistemindeki dönüşüm ile özelleştirmelere ilişkin öğrenci hemşirelerin algılarının mesleki / profesyonel değerleri ve umutsuzluk düzeyleri üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel desende olan çalışma, Aralık 2015 tarihinde Eskişehir il merkezinde bulunan iki sağlık meslek lisesi ve bir sağlık bilimleri fakültesinin son sınıflarında okuyan 270 (%81.5) hemşirelik öğrencisi ile tamamlanmıştır. Çalışmada Hemşirelerin Özelleştirmelere İlişkin Algı Ölçeği, Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği ve Beck Umutsuzluk Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde paired sample t test, One-way ANOVA testi ve yapısal eşitlik modeli (YEM) kullanılmıştır.

Bulgular: Özel lisede okuyan hemşirelik öğrencilerinin, özelleştirmelere ilişkin algısı devlet lisesi ve üniversitede okuyan öğrencilere göre daha olumlu iken, hemşireliğin profesyonel değerlerinden harekete geçmeye daha az önem vermektedirler. Hemşirelik öğrencilerinin genel özelleştirmelere, sağlıkta özelleştirmelere ve özelleştirmelerin hemşireliğe etkisine ilişkin olumlu algıları arttıkça, profesyonel değerleri olan insan onuru, sorumluluk ve harekete geçmeye daha fazla önem vermekte, ancak umutları olsada motivasyon kayıpları artmaktadır. YEM’e göre; Hemşirelik öğrencilerinin özelleştirmelere ilişkin algısındaki varyansın %45’ini üniversitede eğitim alma, %21’ini özel lisede eğitim alma, %14’ünü sağlıkta dönüşüm programı sonrası hemşirelik mesleğinin bulunduğu konumdan memnun olmama ve %13’ünü sağlıkta dönüşüm programı hakkında bilgi sahibi olmama açıklarken, hemşirelik öğrencilerinin özelleştirmelere ilişkin algısı profesyonel değerlerindeki varyansın %19’unu etkilemektedir (her biri için $p < .05$).

Sonuçlar: Sağlıkta dönüşüm programı ile uygulanan özelleştirme politikalarının tüm sağlık personelinin yanı sıra hemşirelik ve özelinde hemşirelik öğrencilerinin profesyonel değerlerini doğrudan pozitif yönde etkilemektedir. Özelleştirmelerin hemşirelik öğrencilerini ele alarak değerlendirildiği çalışmalar sınırlıdır. Bu durum hemşirelerin sağlık politikalarında etkin rol almalarının önünde bir engeldir. Profesyonel değerlerin ve umudun özelleştirmeler ışığında ele alınması ileri de yapılacak çalışmalara rehber olacağı için literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıkta Dönüşüm, Profesyonel Değer, Umutsuzluk

ABSTRACT

Aim: This study aimed to evaluate the effect of perceptions of student nurses about the transformation and privatization in the health system began with the “Health Transformation Project” in Turkey on their vocational/professional values and hopelessness level.

Material and Methods: This cross-sectional study was completed in December 2016 with the participation of 270 student nurses (81.5%) studying at the last classes of a two vocational health high schools and one health sciences faculty. Nurses’ Perception about Privatization Scale, Nurses’ Professional Values Scale and Beck Hopelessness Scale were used to collect data. All data were analyzed by using paired sample t test, One-way ANOVA test and structural equation model (SEM).

Results: Nursing students studying at a private high school had more positive perception about the privatization and gave less importance to the professional values of nursing compared to those studying at the state high school and health sciences faculty. Importance of professional values of human dignity, responsibility and taking action increased but motivation loss increased despite the hope with the increasing positive perception about the general privatization, privatization in health and effect of privatization on nursing profession. According to SEM, the variation in the perception of nursing students about privatization is explained by studying at the university in 45%, by studying at a private high school in 21%, by dissatisfaction from the place of nursing after the health transformation program in 14% and by having no information about health transformation program in 13%. The perception of nursing students about privatization affect the 19% of the variation in professional values (for each, $p < .05$).

Conclusions: Privatization policy implemented through Health Transformation Program directly affects professional values of all health professionals including nurses and particularly of nursing students in a positive manner. There are limited studies evaluating the effects of privatization on nursing students. This is an obstacle for nurses to take an active role in health policy. This study may contribute to the literature by guiding the future studies on privatization and professional values and hope.

Keywords: Healthcare Transformation, Professional Value, Hopelessness

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TİP 2 DİYABETLİ KADINLARDA MEME KANSERİ RİSKİNİN SAPTANMASI VE VERİLEN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ EĞİTİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Esra TAYHAN, Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI

Gönderim Tarihi / Received:22.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Esra TAYHAN, e-mail: esrabzhn@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu araştırmada tip 2 diyabetli kadınların meme kanseri riski saptanarak verilen kendi kendine meme muayenesi (KKMM) eğitiminin etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma 15 Nisan-30 Ağustos 2016 tarihleri arasında Manisa Devlet Hastanesi ve Manisa Merkez Efendi Devlet Hastanesi Dâhiliye ve Endokrinoloji Kliniklerinde yatan hasta servislerinde tip 2 diyabet tanısı almış 25-65 yaş arası kadınlardan (n=130) oluşmuştur. Veri toplama aşamasında ‘Kadınların Sosyodemografik Özellikleri ve Meme Kanseri Riski Anket Formu’, ‘KKMM’ye Yönelik Bilgi ve Uygulama Formu’ ve ‘Sağlık İnanç Modeli Ölçeği’ kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 15,0 for Windows istatistik analiz programında frekans, yüzde dağılımı, bağımlı gruplarda Mc Nemar, eğitim öncesi ve sonrasında tip 2 diyabetli kadınların SİM alt boyut puanlarının karşılaştırmasında Paired Samples t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 50±10 (min: 26, maks: 65)’dur. Kadınların %75, 4’ü evli, %52,4’ü ilköğretim mezunudur. Tip 2 diyabetli kadınların %88, 5’inin meme kanseri bakımından düşük riskli olduğu belirlenmiştir. Katılımcılara KKMM eğitimi verilmeden önce meme kanserine yönelik sağlık inançları değerlendirilmiş, eğitim sonrasında meme sağlığı ve KKMM’ye ilişkin engel algıları azalarak sağlık inançları gelişmiş ve artmıştır.

Sonuçlar: Tip 2 diyabetli kadınlarda düşük meme kanseri riski saptanmış olup, verilen KKMM eğitimi sonrası kadınların sağlık inançlarından duyarlılık, ciddiyet, yarar, güven ve sağlık motivasyonu algıları artmış, engel algılarının azaldığı belirlenmiştir. Böylece verilen eğitim sayesinde kadınların KKMM’yi uygulama sıklığı belirgin bir şekilde artış göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabet, Meme Kanseri, Risk, Sağlık İnanç Modeli

ABSTRACT

Aim: In this study it’s aimed to assess of efficiency of training for self-examination by determining of breast cancer risk on women with type 2 diabetes.

Material and Methods: This study is consisted from women aged in 25-65 years old who are diagnosed of type 2 diabetes (n=130) in hospitalized patient services of Internal Medicine and Endocrinology Clinic in Manisa State Hospital and Manisa Merkez Efendi State Hospital between 15th of April–30th of August 2016. “Survey Form for Socio-demographical Aspects of Women and Breast Cancer Risk”, “Information and Practice Form for SBE” and “Health Belief Model Scale” are used for data collecting process. Frequency, percentage distribution, Mc Nemar in dependent groups, the Paired Samples t test were used in SPSS 15.0 for Windows statistical analyze program for analyzing of data.

Results: Average age of women participated to study is 50±10 (min: 26, max: 65); 75,4 % of them are married; 52,4 % of them are graduated from elementary school. 88,5 % of women with type 2 diabetes are in lower risk group for breast cancer. Health belief of participants is assessed before training for SBE; obstacle perception to breast health and to SBE is decreased and their health belief is developed and increased after training.

Conclusions: Lower breast cancer risk is detected on women with type 2 diabetes. After SBE training it’s determined that perception for sensibility on health belief, severity, benefit, confident and health motivation are increased; perception of obstacle is decreased. Frequency of application of SBE of Women is significantly increased after given training.

Keywords: Type 2 Diabetes, Breast Cancer, Risk, Health Belief Model.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

OLGU SUNUMU: WEST SENDROM'LU ÇOCUĞUN HEMŞİRELİK BAKIMI

Selin DEMİRBAĞ¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selin DEMİRBAĞ, e-mail: selin.demirbag@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: West sendromu (WS), malign bir epilepsi sendromudur. Bu sendrom, infantil spazmlar, EEG traselerinde hipsaritmi paterni ve gelişme geriliği ile karakterize olup, erken çocukluk döneminde daha sık görülür. Tüm çocukluk çağı epilepsilerinin %2'sini oluşturur. West sendromunda, Fleksör, ekstansör ve karışık fleksör-ekstansör olmak üzere üç tip motor spazm tanımlanmıştır. Tipik spazmlar vücudun iki tarafında tüm kas gruplarını genellikle simetrik tutan, 2-5 saniye süren fleksör/ ekstansör kasılmalar şeklindedir. En sık görülen nöbet şekli mikst tiptir. Etiyolojisi semptomatik, kriptomjenik ve idiyopatik olarak üç grupta incelenir. Yapılan literatür taraması ile izlenen West Sendromlu olgunun hemşirelik bakımı yönünden ele alınması planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: West sendromu olan çocuğun semptomlarına yönelik hemşirelik yönetimi süreci ile olgu değerlendirilmiştir.

Bulgular: : 2,5 yaşında erkek hastanın West Sendromu tanısıyla CBÜ Hafsa Sultan Hastanesi tarafından takip edildiği, hastanın 16.04.2017 tarihinde kollarını iki yana açarak kasılma ardından bacaklarında kasılma ve titreme şeklinde nöbet geçirmesi ancak 2 gün sonra poliklinik kontrolü için geldiği, Nöroloji uzmanı tarafından ilaç düzenlemesi yapıldığı ve ileri tetkik için Çocuk Servisine yatırılı yapıldığı öğrenildi. Hastanın sürekli kullandığı ilaçları; Vigabatrin 500 mg ve Digoxisin Sandoz Damla 0,5 mg'dır. Hastanın özgeçmişini incelendiğinde, 37 haftalık doğan hastanın zor doğum öyküsü olduğu, uzamış sarılık nedeniyle ve 4,5 aylıkken bronşiolit nedeniyle yoğun bakımda kaldığı ve 5,5 aylıkken iki gözden katarakt operasyonu olduğu öğrenildi. Konuşma yetisinin olmadığı ve motor ve mental gelişim geriliği olduğu öğrenilmiştir. Hastanın pediatrik tanılmasında; vücut ısısının: 36,4°C, nabızının: 116/dk, kan basıncının: 106/79mmHg, solunumunun: 40/dk, saturasyonunun: %96 ve genel durumunun ajite olduğu belirlendi. Hastanın laboratuvar incelemelerinde; hemoglobini: 14gr/dl, RBC: 5.31, glikoz: 118 mg/dL, CRP: 2.08mg/dL'dir.

Hastanın hemşirelik bakımında; motor gelişimde gerilik, aktivite intoleransı, duygusal değişiklikler, nöbet geçirme riski, enfeksiyon riski ve travma riski hemşirelik tanılarına yönelik girişimlerde bulunuldu.

Sonuçlar: İzlenen West Sendrom'lu olgu, literatürde süt çocukluğu döneminde ve erkeklerde daha sık görüldüğünü ve görülen hastalık bulguları bilgisini desteklemektedir. Medikal tedavinin yanı sıra West Sendrom'lu çocuklarda hemşirelik bakımı oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: West Sendromu, Hemşirelik Bakımı, Olgu Sunumu.

ABSTRACT

Aim: West syndrome (WS) is a malignant epilepsy syndrome. This syndrome is characterized by infantile spasms, hypsarrhythmia pattern in EEG and developmental retardation, which is more common in early childhood. It accounts for 2% of all childhood epilepsies. Three types of motor spasms in WS are defined: flexor, extender and mixed. Typical spasms that generally keep all muscle groups symmetrical are flexor-extender contractions that last for 2-5 seconds. The most common type of seizure is mixed. The etiology of WS is examined in three groups: symptomatic, cryptogenic and idiopathic. It was planned to discuss WS which was followed by the literature search in terms of nursing care.

Material and Methods: The case is evaluated with the nursing management process for the symptoms of the child with WS.

Results: It was learned that 2.5 year old male patient was followed up by CBU Hafsa Sultan Hospital with the diagnosis of West Syndrome, he had a seizure in the form of contraction and shaking in his legs but after 2 days he came for polyclinic control, his drugs were regulated and he was admitted to the Child Service for further examination. Drugs used by the patient; Vigabatrin and Digoxisin. When the patient's CV was examined, it was learned that born 37 weeks, patients has a difficult birth history and stay in intensive care unit due to prolonged jaundice, bronchiolitis and cataract operation. It has been learned that there isn't enough speech and motor and mental retardation. In the pediatric diagnosis; temperature: 36,4°C, pulse rate: 116/min, blood pressure: 106/79mmHg, respiration rate: 40/min, saturation: 96% and general situation was agitated. In the laboratory examinations; hemoglobin: 14gr/dl, RBC: 5.31, glucose: 118mg/dL, CRP: 2.08mg/dL.

In nursing care of the patient; attempts were made to diagnose nursing diagnoses with motor development retardation, activity intolerance, emotional changes, seizure risk, infection risk and trauma risk.

Conclusions: The case with WS is supported that it is seen more frequently in children and in boys in the literature. In addition to medical treatment, nursing care is very important in children with WS.

Keywords: West Syndrome, Nursing Care, Case Report.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLERİNİN ALDIKLARI YÜKSEK LİSANS EĞİTİMİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Aylin AYDIN SAYILAN¹, Aykut AYDIN², Arzu ÖZATA³

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Kırklareli Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü, Kırklareli Türkiye

²Kırklareli Üniversitesi İİBF, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Kırklareli Türkiye

³Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi İzmir Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aylin Aydın SAYILAN, e-mail: aylinay_85@msn.com

ÖZ

Amaç: Çalışma, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek lisans öğrencilerinin aldıkları eğitime ilişkin görüşleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak planlandı

Gereç ve Yöntem: Çalışmada elde edilen veriler, Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsüne kayıtlı 10 halk sağlığı, 9 hemşirelik, 6 çocuk gelişimi öğrencisinden mail yoluyla toplandı. Öğrencilere araştırmacı tarafından ilgili literatür gözetilerek hazırlanan; yaş, medeni durum, çalışma durumu, çalışıyor ise çalışma yılı gibi sosyodemografik bilgilerin yanı sıra; yüksek lisans yapma amaçları, yüksek lisans derslerinin onlara katkıları, eğitimde olumlu gördükleri ya da eleştirdikleri yönler gibi nitelendirici sorular soruldu.

Bulgular: % 70'i bayan olan öğrencilerin yaş ortalamasının 22-45 yaş aralığında olduğu ve % 80'inin bekar olduğu; % 88,2'sinin çalışıyor ve çalışma yıllarının 2-16 yıl arasında değişim gösterdiği, yüksek lisans yapma amacına yönelik arasında %66,7'sinin meslekte daha ileriye gidebilmek, %88,66'sının akademisyen olmak, %23,3'ünün alanında uzmanlaşmak gibi yanıtlarının olduğu, derste sunum hazırlamanın onlar için faydalı olduğu; ancak daha çok öğretim üyesi ile interaktif yürütülen derslerin etkin olduğu görüldü.

Sonuçlar: Yüksek lisans eğitiminde amacın daha çok akademisyenlik isteğiyle örtüştüğü, eğitimde daha çok interaktif yöntemin benimsenmesi gerektiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Yüksek Lisans, Eğitim, Görüş

ABSTRACT

Aim: This study is planned as descriptive to determine the aspects of students in Health Sciences Institute corresponding to their master of education

Material and Methods: Acquired datas in process of the study are collected from students registered to Health

Sciences Institute consisting of 3 departments which are 10 Public Health, 9 Nursing, 6 Child Development and the data is collected by e-mail. Some questions prepared by the researcher by considering the related literature: socio-demographic questions such as age, marital status, work status, if employed-since when etc. ; and qualitative questions such as their points in doing Master, contributions of lessons to them, positive and negative matters during the Master of Education, are asked to students.

Results: Findings in the study consist of that 70 % of students are female and their average of age 22-45, that the 80 % of students are single, that 88,2 % of them are employed and since about 2-16, that their purposes are to further their professional careers 66,7% and 88,66 % want to be academician, 23,3% to become specialist in the field, that preparing presentation is worthwhile but rather lessons carried out interactively by the lecturer are effective.

Conclusions: The aim of the graduate education aims with want to be academician and education must include more interactive method.

Keywords: Student, Master, Master of Education, Education, Aspect

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MULTİPLE SKLEROZUN ÇİFT UYUMUNA ETKİSİ

Dilek HACİVELİOĞLU¹, Nurgül GÜNGÖR TAVŞANLI², Funda KOSOVA², Hatice MAVİOĞLU³

Gönderim Tarihi / Received: 25.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik AD

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Ana Bilim Dalı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Dilek Hacivelioglu, e-mail: dyakti@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Multiple Sklerozlu (MS), evli kadın ve erkek hastalarda MS'in çift uyumuna etkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma kesitsel olarak yapılmıştır. Çalışma grubu, Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi nöroloji kliniğinde takip edilen, çalışmaya katılmaya gönüllü evli 40 MS hastasını içermektedir. Veri toplama işi, ortamda sadece araştırmacı ve katılımcı olmak suretiyle yüz yüze görüşme tekniğiyle yapılmıştır. Katılımcıya EDSS skalası, sosyodemografik form ve evlilik uyumunu ölçmek için Çiftler Uyum Ölçeği (DAS) doldurulmuştur.

Bulgular: Çalışmaya katılan grubu % 75 kadın, % 25 erkek oluşturmuştur. Hastaların yaşları min=27, max=65 olup ortalama yaş 44, 40±9, 31 olarak bulunmuştur. Eğitim düzeyi % 45 ilköğretim, % 55 lise ve üzeri bulunmuştur. % 95'i RRMS olan hasta grubunun EDSS skorları min=0, max=7, 5 olmak üzere ortalama 3, 16±2, 09 olarak bulunmuştur. EDSS skoru 1; 1, 5 ve 2 olan hastalarda çift memnuniyet alt alan puanı daha yüksektir ($\chi^2=15, 71 p=0, 01$). EDSS puanları arttıkça çift ortak görüş alt alan puanı artmaktadır ($\chi^2=13, 50 p=0, 05$). EDSS puanları arttıkça çift uyumu toplam puanı artmaktadır ($\chi^2=12, 44 p=0, 05$). Eğitim düzeyi azaldıkça MS'li çiftlerin çift uyumu artmaktadır ($\chi^2=8, 55 p=0, 01$).

Sonuçlar: Araştırmaya katılan MS hastalarının çoğunluğu RRMS tanılı ve EDSS puanları ortalama 3 olarak bulunmuştur. Bu hastalar fiziksel becerilerine göre günlük yaşam aktivitelerini ve rollerini yerine getirebilecek fiziksel kapasiteye sahiptir. Bu doğrultuda çift uyum ölçeği puanları 107, 70±24, 17 olarak bulunmuştur. Çift uyumları ortalamanın üzerinde iyi düzeyde saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz, Çift Uyum

ABSTRACT

Aim: The aim of this research is to detect of the effects of multiple sclerosis disease on dyadic adjustment on both marriage men and women patients. **Material and Methods:** This is a cross – sectional study. Research group is consisted from volunteer married 40 MS patient who are followed up in neurology clinic of Hafsa Sultan Hospital which is depended to Celal Bayar University. Data collecting is made by face to face interview technic where only both researcher and participant were presented. EDSS Scale, socio-demographic form and Dyadic Adjustment Scale (DAS) to measure of adjustment of marriage are filled by participant.

Results: Study group is consisted from 75 % of women and 25 % of men. Average age of the patient is 44, 40±9, 31 and minimum age is 27, maximum age is 65. 45% of them graduated from primary school, 55 % of them graduated from high school and from university. EDS score of the patient group whom 95 % of them are RRMS are min: 0 and max= 7, 5 and average EDS score is found as 3, 16±2, 09. Dyadic satisfaction subfield score are higher at patients with EDSS score 1; 1, 5 and 2 ($\chi^2=15, 71 p=0, 01$). As the EDSS scores increase, the score of dyadic consensus subscore is increasing ($\chi^2=13, 50 p=0, 05$). As the EDSS scores increase, the dyadic adjustment total score increases ($\chi^2=12, 44 p=0, 05$). Dyadic adjustment of MS couples is increasing as education level decreases ($\chi^2=8, 55 p=0, 01$).

Conclusions: Most of MS patients who attained to this research are diagnosed as RRMS and their average EDSS scores is obtained as 3. These patients have physical capacity to perform their daily activities and roles according to their physical skills. Dyadic adjustment scale score is obtained as 107, 70±24, 17 in this direction. Marital adjustment is detected as better than average level.

Keywords: Multiple Sclerosis, Dyadic Adjustment

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TOPLUMDA YAŞAYAN 65 YAŞ ÜSTÜ BİREYLERİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİ VE YAŞAM KALİTESİ

Senan TUNALI MUTLU

Gönderim Tarihi / Received: 24.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Senan Tunalı Mutlu, e-mail: senantunali0726@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı; toplumda yaşayan 65 yaş üstü bireylerin, fiziksel aktivite ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel türde yapılan bu çalışmanın örneklemini; İstanbul İli Ataşehir İlçesi 6 Nolu Aile Sağlığı Merkezi'ne gelen 65 yaş üstü bireyler oluşturmaktadır. Araştırmadaki veri toplama araçları; toplumda yaşayan 65 yaş üstü bireyi tanımlayıcı özellikler ve fiziksel aktivite özellikleri soru formu, uluslararası fiziksel aktivite anketi ve SF-36 yaşam kalitesi ölçeğidir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ile student t testi, one way anova testi ve pearson korelasyonu kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada katılımcıların, sosyodemografik özellikleri (cinsiyetleri, eğitim durumları, sosyal güvence tipleri, medeni durumları) ile fiziksel aktivite yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Ayrıca; çalışmada katılımcıların, sosyodemografik özellikleri (cinsiyetleri, eğitim durumları, aylık gelir, medeni durumları, çocuk sayısı) ile yaşam kalitesi düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Son olarak; katılımcıların, sağlık durumu özellikleri (ilaç gerektiren hastalıkları) ile yaşam kalitesi düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ve de yine katılımcıların, sağlık durumu özellikleri (ilaç kullanma durumu ve ilaç gerektiren hastalıkları) ile fiziksel aktivite yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuçlar: Fiziksel aktivitenin yaşam kalitesi üzerine olan olumlu etkileri konusunda bilgi düzeyi yetersiz olan bireylerin eğitim ve danışmanlık programları ile bilgilendirilmesi önerilmelidir. Ülkemiz de bu konu ile ilgili çalışmaların artırılmasının, 65 yaş üstü bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri ile yaşam kalitelerinin artması açısından önemli olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Fiziksel Aktivite, Yaşam Kalitesi

ABSTRACT

Aim: The objective of this research is to determine individuals over the age of 65 living in the community, to investigate the relationship between physical activity and quality of life.

Material and Methods: This study was a cross-sectional sample of the type, in the province of Istanbul Ataşehir District six of the Family Health Center consists of individuals over the age of 65. The survey data collection tools over the age of 65 living in the community features of the individual descriptive characteristics and physical activity questionnaire, the international physical activity questionnaire and the SF-36 quality of life scale. Data analysis, descriptive statistics, Student's t-test, one way correlation Anova test and Pearson used.

Results: The study participants' socio-demographic characteristics (gender, education levels, social security types, marital status) and the status of physical activity, a statistically significant relationship ($p < 0.05$). In addition, study participants' socio-demographic characteristics (gender, educational status, monthly income, marital status, number of children) and a statistically significant correlation was found between the levels of quality of life ($p < 0.05$). Finally, participants' health status characteristics (disease requiring medication) and a statistically significant correlation was found between the levels of quality of life as well as the participants again, health status characteristics (status and drug use disorders requiring medication) and physical activity, statistically significant difference between cases a correlation was found ($p < 0.05$).

Conclusions: Physical activity insufficient level of knowledge about the positive effects on quality of life of individuals with the education and counseling programs should be offered to inform. Studies dealing with this issue in our country that increasing physical activity levels of people over the age of 65 seems to be important in terms of increased quality of life.

Keywords: The Elderly, The International Physical Activity Survey, SF-36 Quality Of Life Scale

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TRAVMA SONRASI KORTİKOSTEORİD KULLANIMINA BAĞLI MUKORMİKOZ OLGUSU

Özlem TÜNGER¹, Gamze DOĞAN¹, M. Kürşat EVRENOS², Akide ÇAKMAK¹, Peyker
TEMİZ³, Ç. Banu ÇETİN¹

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Anabilim Dalı

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Gamze DOĞAN, e-mail: gamzdogan@gmail.com

ÖZ

Amaç: Mukormikoz nadir görülen ve sıklıkla yüksek mortalite ile seyreden invaziv bir mantar enfeksiyonudur. Genellikle travma ya da solunum yolu ile bulaşır. Özellikle kontrol altına alınmamış diyabet, hematolojik malignite, uzun süreli immünsüpresif veya kortikosteroid tedavi başlıca predispozan faktörlerdir, nadiren sağlıklı kişilerde de gelişebilir. Bu bildiride, daha önce yandaş bir hastalığı olmayan ve travma sonrası uzun süre kortikosteroid kullanımı sonucu gelişen mukormikoz olgusunda erken tanı ve debridmanın önemi vurgulanmıştır.

Olgu: Yüksekten düşme sonrası hastanemiz acil servisine başvuran 38 yaşındaki erkek hastanın fizik muayenesinde yüz bölgesinde yaygın yüzeysel kesikler ve mandibula fraktürü saptanmış, diğer sistem muayeneleri normal olarak değerlendirilmiştir. Çekilen tomografilerinde omurgada torakal ve servikal bölgede multipl çökme fraktürleri ve L5-S1’de listezis gözlenmiştir. Laboratuvar bulgularında lökosit 16.200/mm³, hematokrit %37,7, trombosit 253.000/mm³, eritrosit sedimentasyon hızı 22 mm/saat saptanmıştır. Kan biyokimyası normal bulunmuştur. Torakal bölgeye yönelik Beyin Cerrahisi tarafından ve mandibulaya yönelik olarak da Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi tarafından eş zamanlı operasyon yapılmıştır. Spinal kord sendromu tanısı olması nedeniyle Beyin Cerrahisi bölümünde izlenen hastaya prednizolon tedavisi (4x40 mg) başlanmıştır. Kortikosteroid tedavisinin 18. Gününde hastanın üst dudığında arter trasesine uymayan bölgede nekrotizan görünüm farkedilmesi üzerine Enfeksiyon Hastalıkları konsültasyonu istenmiştir. Hastada nekrotik deri ve yumuşak doku enfeksiyonu düşünülerek ampirik olarak piperasilin-tazobaktam, klindamisin ve siprofloksasin başlanmıştır. Yara yerinden alınan doku örneklerinin direkt bakısında spor ve septasız hifler görülmesi üzerine mukormikoz düşünüldüğüne tedaviye lipozomal amfoterisin-B (5 mg/kg) eklenmiştir. Daha sonra hem mikolojik kültürler hem de histopatolojik incelemeler ile bu tanı doğrulanmıştır. Hastanın klinik tablosunun kötüleşmesi nedeniyle lipozomal amfoterisin-B dozu artırılarak (8 mg/kg) tedaviye posakonazol (4x200 mg) eklenmiş, hasta Enfeksiyon Hastalıkları kliniğine devir alınmıştır. Hasta Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi bölümü ile birlikte seri debridmanlar yapılarak izlenmiş, sağ gözde kemozis olması nedeniyle istenilen Göz Hastalıkları konsültasyonunda enükleasyon önerilmiştir. Antifungal tedavi altındayken çekilen kontrol kraniyal MR görüntülemesinde sağ orbitada subperiostal lokalizasyonda ve sağ mastikatör bölgede orbita duvarına komşu bölgede apse gözlenmesi ve sağ orbitalateral duvarında osteomyelit saptanması üzerine hasta daha derin debridman yapılması amacıyla Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi bölümüne devredilmiştir.

Sonuçlar: Travma sonrası kirli yaralanma ile hastaneye başvuran ve daha önce mukormikoz açısından hiçbir yandaş hastalığı olmayan kişilerde izlem sırasında gelişen nekrotik deri ve yumuşak doku enfeksiyonlarında mukormikoz mutlaka akla getirilmelidir. Ayrıca travma sonrası kortikosteroid kullanımı sırasında mukormikoz gelişme riskinin göz önünde bulundurulması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kortikosteroid, Mukormikoz, Travma.

ABSTRACT

Aim: **Mucormycosis** is an invasive, rare fungal infection and frequently associated with high mortality. It is usually trauma or airborne. In particular, uncontrolled diabetes, hematological malignancy, long-term immunosuppressive or corticosteroid therapy are the predisposing factors. This report emphasizes the importance of early diagnosis and debridement in the case of mucormycosis, which has no previous comorbid disease and develops with long-term use of corticosteroids after trauma.

Case Report: A 38-year-old male patient admitted to our emergency department after a high-rise fall was diagnosed with diffuse superficial cuts in face and mandibular fractures. Other systemic examinations were normal. Multiple compression fractures in the thoracic and cervical regions of the spine and listhesis lesions in L5-S1 were observed in the CT images. Laboratory findings, leucocyte 16.200/mm³, hematocrit 37.7%, platelet 253,000/mm³ and erythrocyte sedimentation rate 22 mm/h were determined. Blood biochemistry parameters were normal. Simultaneous operation was performed by Brain Surgery for thoracic region and Plastic and Reconstructive Surgery for mandible. Prednisolone treatment (4x40 mg) was started in the brain surgery department because of the diagnosis of spinal cord syndrome. On the 18th day of corticosteroid therapy, a necrotizing appearance was observed in the region of the upper lid of the patient that did not fit the arterial route, and a consultation with the Infectious Diseases was requested. Piperaciline-tazobactam, clindamycin and ciprofloxacin were initiated empirically by predicting necrotic skin and soft tissue infections in the patient. Therapeutic liposomal amphotericin-B (5 mg / kg) was added with the direct look of the tissue specimens taken from the wound site, considering mucormycosis on the appearance of sports and non-septic hyphae. This diagnosis was confirmed with both mycological cultures and histopathological examinations. Liposomal amphotericin-B was increased (8 mg / kg) due to the worsening of the clinical of the patient, and treatment posaconazole (4x200 mg) was added and the patient was taken to the infectious disease clinic. Patient was followed by serial debridement with Plastic and Reconstructive Surgery department. Because of the presence of chemosis in the right eye, enucleation was not recommended in the desired Eye Diseases consultation. On control cranial MR imaging under antifungal therapy, the patient was transferred to Plastic and Reconstructive Surgery Department for deeper debridement, the basis of subperiostal localization in the right orbit and osteomyelitis on the right orbital wall and abscess in the adjacent region on the orbital wall in the right mastectomy region.

Conclusions: Mucormycosis should be considered in patients with necrotic skin and soft tissue infections that develop during follow-up in patients who have been admitted to the hospital with post-traumatic injuries and who have never had any co-morbidities in terms of mucormycosis. It has also been concluded that the risk of developing mucormycosis should be considered when using corticosteroids after trauma.

Keywords: Corticosteroids, Mucormycosis, Trauma.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 6 ÖĞRENCİLERİNİN FİZYOLOJİ EĞİTİMİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Nuran EKERBİÇER¹, Süheyla RAHMAN², Hüseyin ELBİ³

Gönderim Tarihi / Received: 12.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji AD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, Manisa, Türkiye

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Süheyla RAHMAN, e-mail: rahmans35@hotmail.com

ÖZ

Amaç Nitelikli ve sürekli eğitim programının bir gereği olarak; uygulanan eğitim programlarını izlemek, öğrencilerden geri dönüşler alarak gerekli değişiklikler ve iyileştirmeler yapmak verilen eğitimin değerlendirilmesindeki temel unsurlardır. Bu amaçla çalışmamızda; Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 6 öğrencilerinin, Fizyoloji Anabilim Dalı tarafından verilen fizyoloji eğitimi açısından görüşleri, uygulanan anket çalışması yolu ile değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem Çalışmamıza 2015-2016 eğitim-öğretim yılında bulunan Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 6 öğrencileri dâhil edilmiştir. Öğrencilerin almış oldukları fizyoloji eğitimi hakkındaki görüşleri anket yöntemiyle (58 sorulu) belirlenmiştir. Kullanılan ankette yer alan maddeler, beşli likert ölçeği ile değerlendirilmiştir. Toplanan verilerin istatistik analizi için SPSS (versiyon 15) programı kullanılmıştır.

Bulgular 45' kız (% 72, 6), 17'si erkek (% 27, 4) olmak üzere toplam 62 intörn çalışmamıza katılmıştır. Yaş ortalaması 24.01± 0.80 (23-27 yaş) olan öğrencilerimizin tıp fakültesini isteyerek tercih ettikleri ve fizyoloji dersine ilgili oldukları görüldü. Dersle ilgili kaynaklara rahatça ulaşabildikleri, fizyoloji teorik ve uygulama derslerine çalışmayı sevdiğleri, teorik derslere ayrılan süreyi yeterli gördükleri belirlendi. Ancak sınıf mevcudu fazlalığının eğitimi olumsuz etkilediği, uygulama ders saatlerinin artırılmasını ve uygulama gruplarının en fazla 10 öğrenciden oluşturulmasını istedikleri belirlendi. Fizyoloji laboratuvar eğitiminde simülasyon ve öğrenci bilgisayar programları gibi ileri teknolojik donanımı içeren uygulamaları etkili gördükleri ve yoklama yapılmaya da uygulama derslerine katılım sağlayacakları ifade edildi. Ders içeriğinde; temel bilgilerin klinik bilimlerde daha iyi kullanılmasını sağlayacak konular ile klinik yaklaşımlar (obesite, egzersiz gibi) eklenmesinin ve hatırlatıcı olarak klinik derslerle birlikte tekrarının gereği tesbit edildi.

Sonuçlar Çalışma sonuçlarımız, sadece fakültemiz fizyoloji eğitimine değil, aynı zamanda tıp fakültesinin genel olarak eğitim standartlarına etki ederek, yol gösterici nitelik taşıyabilir.

Anahtar Kelimeler: Tıp Fakültesi Fizyoloji Eğitimi, Öğrenci Görüşleri, Anket

ABSTRACT

Aim As a requirement of a qualified and continuous training program; Monitoring the applied training programs, taking the feedbacks from the students and making the necessary changes and improvements are the basic elements in evaluating the given education. For this purpose; in our study, it was aimed to investigate the opinions of the 6th grade students of Celal Bayar University Faculty of Medicine in terms of physiology education given by the Department of Physiology by the applied questionnaire.

Materials and Methods Our study included 6th year students of Celal Bayar University Medical Faculty, which was in the 2015-2016 academic year. The opinions of the students about the physiology education they received were determined by questionnaire (58 questions). The items in the questionnaire used were evaluated with a five-point Likert scale. SPSS (version 15) program was used for statistical analysis of collected data.

Results 45 female students (72, 6%) and 17 male students (27, 4%) participated in the study. It was seen that our students with an average age of 24.01 ± 0.80 (23-27 years) preferred the medical faculty themselves and were interested in physiology lessons. It was determined that they could easily access the resources related to the course, they liked to study the theoretical and practical courses of physiology, and they found enough time for the theoretical lectures. However, it was determined that the excess of classroom attendance had a negative effect on education, that application class hours had to be increased, and that the application groups wanted to have 10 students. It was stated that applications including advanced technological equipment such as simulation and student computer programs in physiology laboratory training will be effective and they will participate in application courses even if they are not polled. In the course content, it was determined that clinical subjects (such as obesity, exercise) should be added to the topics that will provide better use of basic knowledge in clinical sciences and that repetition with clinical courses should be required.

Conclusions: Our study results can shed light on not only our physiology education, but also on the medical faculty's influence on the educational standards in general.

Keywords: Physiology Education, Students' Opinions, Survey

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELERİN DOĞUM YÖNTEMLERİ VE SEZARYEN SONRASI VAJİNAL DOĞUMA BAKIŞ AÇILARI

Emre YANIKKEREM¹, Ebru ÇİMEN²

Gönderim Tarihi / Received: 17.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi; Manisa, Türkiye

² Celal Bayar Üniversitesi Hıfısa Sultan Hastanesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emre YANIKKEREM, e-mail: emrenurse@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı hemşirelerin doğum yöntemleri ve sezaryen sonrası vajinal doğuma bakış açılarını incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma Şubat ve Mayıs 2014 tarihleri arasında araştırmacılar tarafından hazırlanan soru formu kullanılarak 228 hemşire ile yürütülmüştür.

Bulgular: Hemşirelerde sezaryen ile doğum yapma oranı %80,3 olarak bulunmuştur. Hemşirelerin %57,9'u isteğe bağlı sezaryenin vajinal doğumdan daha güvenli olduğunu düşünmektedir. Hemşirelerin çoğunluğu (%89,0, %83,3 ve %89,0) vajinal doğumun sırasıyla inkontinans, pelvik taban disfonksiyonu ve prolapsus riskini arttırdığını düşünmektedir. Hemşirelerin sadece %4,4'ü sezaryen sonrası vajinal doğumun başarı oranını doğru bilmiş, %32,5'i sezaryen sonrası vajinal doğumun anne ve bebek üzerine zararlı etkisi olduğunu düşünmekte ve %64,5'i sezaryen sonrası vajinal doğumun artan sezaryen oranını azaltmada önemli olduğuna katılmaktadır.

Sonuçlar: Hemşirelerin doğum yöntemleri, sezaryen sonrası vajinal doğuma yönelik bakış açılarını ve doğum yöntemleri riskleri hakkındaki yanlış inançlarını belirlemek vajinal doğumu yaygınlaştırma için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İsteğe Bağlı Sezaryen, Sezaryen, Vajinal Doğum, Sezaryen Sonrası Vajinal Doğum, Doğum Yöntemleri

ABSTRACT

Aim: The purpose of this study was to undertake perception of nurses towards the mode of delivery and vaginal birth after cesarean.

Material and Methods: The study was carried out with 228 nurses between February and May 2014 by using questionnaire which was prepared by researchers.

Results: The overall caesarean section rate was found as 80.3% and 57.9% of nurses agreed that elective caesarean is safer than vaginal delivery. Most of the nurses (89.0%, 83.3% and 89.0%) agreed to vaginal delivery increase the risk of incontinence, pelvic floor dysfunction and prolapses, respectively. Only 4.4% of them gave the correct answer for the success of rate vaginal birth after cesarean, 32.5% of nurses claimed that vaginal birth after cesarean is harmful to mother and baby and 64.5% of participants agreed that vaginal birth after cesarean is important to reduce the increasing rate of cesarean section.

Conclusion: It is important to determine nurses' attitude towards the mode of delivery, vaginal birth after cesarean, and misconceptions about risks of mode of delivery for promoting normal vaginal delivery.

Keywords: Elective Cesarean Section, Cesarean Section, Vaginal Delivery, Vaginal Birth After Cesarean Section, Mode Of Delivery

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KADINLARIN DOĞUM YÖNTEMLERİ VE SEZARYEN SONRASI VAJİNAL DOĞUM HAKKINDA DÜŞÜNCELERİ

Elif Saime GÜLER¹, Emre YANIKKEREM²

Gönderim Tarihi / Received: 17.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹ Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi, Manisa, Türkiye

² Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emre YANIKKEREM, e-mail: emrenurse@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Dünyada sezaryen ile doğumlar artış göstermektedir. Sezaryen sonrası vajinal doğum artan sezaryen oranını azaltmada önemli bir seçenektir. Bu çalışmanın amacı sezaryenle doğum yapan kadınların doğum yöntemleri ve sezaryen sonrası vajinal doğum hakkında düşüncelerinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte planlanan bu araştırma bir üniversite hastanesinde sezaryen ile doğum yapmış 269 kadın ile yürütülmüştür.

Bulgular: Kadınların %64,3'ü gebelik döneminde doğum yapmaktan korktuğunu, %53,2 gebelik döneminde normal doğum yapmak istediğini, %32,3'ü daha önce sezaryen ile doğum yaptığı için bu doğumunu sezaryen ile yaptığını belirtmiştir. Kadınların yaklaşık yarısı (%49, 5) bir sonraki doğumunu vajinal doğum ile yapmak istemektedir. Kadınların %87, 0'si normal doğumun anne, %75, 1'i bebek için daha güvenli olduğunu düşünmektedir. Kadınların %47, 2'si sezaryenin modern bir yöntem olduğunu ve %40, 5'i daha az ağrılı bir yöntem olduğunu ifade etmiştir. Kadınların %41, 3'ü sezaryen ile doğum yapan bir kadının daha sonraki doğumlarını normal doğum ile yapabileceğine inanmaktadır.

Sonuçlar: Bu çalışmada kadınların çoğunluğunun normal doğum hakkında olumlu bir bakış açısı olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle prenatal bakım boyunca kadınların doğum yöntemleri hakkında bilgilerini artırma sezaryen sonrası vajinal doğum oranlarını yükseltebilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Normal Doğum, Sezaryen, Sezaryen Sonrası Vajinal Doğum

ABSTRACT

Aim: The number of caesarean sections is increasing globally. Vaginal birth after caesarean is an important option to reduce the overall caesarean sections rate. The aim of this study was to evaluate views of women, who underwent caesarean sections, towards mode of delivery and vaginal birth after caesarean.

Material and Methods: The descriptive study was conducted 269 women who underwent by caesarean sections at university hospital.

Results: Overall, 64.3% of women stated that they had fear of childbirth during pregnancy, 53.2% stated that they wish to have vaginal birth during pregnancy, 32.3% of women stated that they delivered by caesarean sections due to having previous caesarean sections. About half of women (49.5%) want to undergo next birth with vaginal birth. Overall, 87.0% and 75.1% of women considered that normal birth is safer for mother and baby, respectively. Women agreed that caesarean section is a modern mode of delivery (47.2%) and caesarean sections is less painful method of delivery (40.5%). Of the women, 41.3% believed that a woman who had caesarean sections can be delivery with a vaginal birth.

Conclusions: In the study, it was determined that the majority of women had positive perception about normal birth. Therefore, raising their knowledge about delivery methods during prenatal care may increase vaginal birth after caesarean rates.

Keywords: Labor, Parturition, Cesarean, Vaginal Birth After Cesarean

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MULTİ NODÜLER GUATR HASTALARININ MİZAÇ VE KARAKTER ÖZELLİKLERİ İLE ANKSİYETE DÜZEYLERİ VE HASTA EĞİTİMİNİN AMELİYAT SONRASI AĞRI ALGILARINA ETKİLERİ

Nilay KARAGÜL¹, Adalet KOCA KUTLU²

Gönderim Tarihi / Received: 30.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Hafsa Sultan Hastanesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Manisa Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Adalet KOCA KUTLU, e-mail: adalet.kutlu@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Araştırma, multi nodüler guatr (MNG) hastalarının mizaç ve karakter özellikleri ile anksiyete düzeyleri ve hasta eğitiminin ameliyat sonrası ağrı algılarına etkilerini incelemek amacıyla girişim-kontrol çalışması olarak planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma bir üniversitesi hastanesi genel cerrahi kliniğinde MNG tanısı konmuş ameliyatı planlanan araştırmaya katılmaya gönüllü 35 girişim 35 kontrol grubu olmak üzere toplam 70 hasta alınmıştır. Verilerin toplanmasında, Hasta Bilgi Formu, Mizaç ve Karakter Envanteri (MKE), Durumluluk Kaygı Ölçeği ve Vizüel Analog Skala (VAS) kullanılmıştır. Girişim grubundaki hastalara ameliyat öncesi dönemde rutin bakıma ek olarak eğitim ve hasta eğitim kitapçığı verilmiştir. Ameliyat sonrası dönemde ağrı değerlendirmesi yapılmıştır. Çalışma için etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Verilerin analizi için Windows için hazırlanmış SPSS 15, 0 istatistik programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen verilere göre, hastaların yaş ortalaması 48.61±13.84, %35,7'si 36-50 yaş grubunda, %71,4'ü kadın, %82,9'u evli, %34,3'ü ilkokul mezunu, %52,9'u ev kadınıdır. Mizaç karakter envanteri alt grup puanları; yenilik arayışı 18.28 ± 5.18, zarardan kaçınma 17.01 ± 6.59, ödül bağımlılığı 13.05 ± 2.99, sebat etme 4.87 ± 1.81, kendi kendini yönetme 26.37 ± 6.36, işbirliği yapma 26.88 ± 7.07, kendi kendini aşma 21.21 ± 5.72'dir. Erkeklerde ve bekâr olanlarda MKE alt grubu olan ödül bağımlılığı, kaygı seviyesi düşük olanlarda kendi kendini yönetme yüksek ve anlamlı bulunmuştur (p<0.05). Kaygı puanı ortalaması, girişim grubunda 29.91±6.22 kontrol grubunda 28.85±5.65'dir. Eğitim verilen grubun kontrol grubuna göre ameliyat sonrası ağrı düzeyi daha düşük (girişim grubu 3.80±1.62, kontrol grubu 6.00±2.18) ve istatistik olarak ileri düzeyde anlamlı bulunmuştur (p<0.01).

Sonuçlar: Hasta eğitiminin ameliyat sonrası ağrı algısını azalttığı belirlenmiştir. MNG'li hastalarda ameliyat sonrası ağrıyı azaltması için ameliyat öncesi eğitimin hemşirelik uygulamalarına dâhil edilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: MNG, Mizaç Ve Karakter, Anksiyete, Hasta Eğitimi.

ABSTRACT

Aim: The study was planned to examine as an intervention-control study temperament and character features multi-nodular goiter patients and anxiety levels and effects to perception of post operative pain of the patient education.

Material and Methods: Included in the study, general surgery clinics of a university hospital diagnosed with MNG scheduled for general surgery clinics volunteered to participate in the study, including 35 intervention 35 control groups, a total of 70 patients were enrolled. For collect the data, Patient Information Form, Temperament and Character Inventory, Trait Anxiety Scale, and Visual Analogue Scale were used. Post-operative pain assessment was performed. Ethical committee approval and institutional permission were obtained for the study. For analysis of data were used SPSS 15.0 for Windows program.

Results: According to the data obtained from the study, the average age of the patients 48.61±13.84, %35.7 between 36-50 age group, %71.4 women, %82.9 married, %34.3 graduated from primary school, %52.9 were housewives. Sub-groups of temperament Character Inventory scores ; novelty seeking 18.28 ± 5.18, harm avoidance 17.01 ± 6.59, reward dependence 13.05 ± 2.99, persistence 4.87 ± 1.81, self-directedness 26.37 ± 6.36, cooperativeness 26.88 ± 7.07, self-transcendence was 21.21 ± 5.72. Those men and single reward dependence sub-group of the MKE, those with low levels of anxiety self-directedness were high and significant (p<0.05). Average scores of Anxiety in intervention group was 29.91±6.22, in control group was 28.85±5.65. Intervention group's level of post-operative pain was lower than the control group (intervention group 3.80±1.62, control group 6.00±2.18) was statically significant (p<0.01).

Conclusions: Patient education has decreased the postoperative pain perception. Patient education must be used to reduce post-operative pain perception in nursing practices.

Keywords: Multinodular Goiter, Temperament And Character, Anxiety, Patient Education.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ARAŞTIRMALARA VE GELİŞMELERE YÖNELİK TUTUMLARI: HEMŞİRELİKTE ARAŞTIRMA DERSİ ALMAK FARK YARATIR MI?

Özüm ERKİN¹, Aynur UYSAL TORAMAN¹, Hatice ŞİMŞEK¹, Ayla BAYIK TEMEL¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özüm ERKİN, e-mail: ozum.erkın@gmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma hemşirelikte araştırma dersi alan ve almayan hemşirelik öğrencilerinin araştırmaya yönelik farkındalıklarını, tutumlarını ve bilimsel etkinliklere katılma durumlarını karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Karşılaştırmalı tanımlayıcı çalışma, Türkiye’de Ege Bölgesinde lisans eğitimi veren bir hemşirelik fakültesinde 16 Kasım- 11 Aralık 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırma evrenini, hemşirelik eğitim müfredatı içinde araştırma dersi alan (n=380) ve araştırma dersi almayan (n=480) toplam 860 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Evrenin tamamına ulaşılmak istendiğinden herhangi bir örnekleme yöntemi kullanılmamıştır. Araştırmaya katılım oranı %60’dır (n: 522). Veriler, araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşülerek sınıf ortamında toplanmıştır. Veri toplamada kişisel bilgi formu (12 soru) ve “Hemşirelik Öğrencilerinin Hemşirelikte Araştırma ve Gelişmelere Yönelik Farkındalık ve Tutumu” (Versiyon II) ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenilirliği Bayık ve arkadaşları (2008) tarafından yapılmıştır. Likert tipi ölçeğin içerdiği 29 madde, 1-5 arası puanlanarak değerlendirilmektedir. Verilerin analizinde SPSS 16, 0 programı kullanılmıştır. Ölçekten elde edilen puanlar normal dağılım göstermediği (Kolmogorov-Smirnov Z=0.086, p=0.04, p<0.05) için verilerin analizi non parametrik testler ile yapılmıştır. Çıkarımsal analizlerde Mann Whitney U testi, independent sample t testi ve ki kare testi ile analiz edilmiştir. Araştırmanın yürütülebilmesi için yerel etik izin alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %86, 3’ü (n=451) kadın olup, yaş ortalaması 20.72±0.95’dir. Araştırma dersi alan öğrencilerin almayan öğrencilere göre hemşirelik alanında bilimsel toplantıya katılma ($\chi^2=43.12$, p=.000), araştırma etkinliğine katılma ($\chi^2=6.55$, p=.001), bir başka araştırmacının araştırma verilerini toplama etkinlikleri ($\chi^2=5.99$, p=.016) istatistiksel olarak daha fazla saptanmıştır. Araştırma dersi alan hemşirelik öğrencilerinin ölçek toplam puan ortalaması 121, 49±7, 3, madde puan ortalamaları ise 4.19±0.52 bulunmuştur. Araştırma dersi almayan öğrencilerin ise ölçek toplam puan ortalaması 120, 25±6, 6, madde puan ortalamaları ise 4.15±0.56 bulunmuştur. Araştırma dersi alan öğrencilerin araştırma farkındalık ve tutum puanları araştırma dersi almayanlardan daha yüksek olmasına rağmen, istatistiksel açıdan anlamlı bir fark saptanmamıştır (U=3.219; p: 0.33).

Sonuçlar: Her iki gruptaki öğrencilerin hemşirelikte araştırma ve gelişmelere yönelik farkındalık ve tutumları benzer olup, olumlu düzeydedir. Ancak araştırma dersi alan öğrencilerin, dersi almayan öğrencilere göre bilimsel toplantı ve araştırma etkinliğine katılma, araştırmalarda denek olarak yer alma ve bir başkasının araştırma verilerini toplama gibi aktif araştırma faaliyetlerine daha fazla katılım gösterdikleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Araştırma, Farkındalık, Hemşirelik Öğrencisi, Tutum

ABSTRACT

Aim: To compare awareness of and attitudes to research and participation in research activities between nursing students taking a nursing research course and those not taking the course.

Material and Methods: A quantitative descriptive-comparative study was conducted in a nursing department of a university in Aegean Region in Turkey in November-December 2015. Totally 860 students were enrolled the study. Of the 380 students took a research course, and 480 did not take course agreed to participate. No sample selection was performed in order to reach the whole universe. The participation rate was 60% (n:522).The data collected by researchers with in the classroom with paper-pencil technique with a personal characteristics form (12 questions) and Nursing Students’ Attitudes to and Awareness of Research and Development within Nursing Scale. Reliability and validity study of the Turkish scale was done by Bayık et al. (2004). Likert type scale includes 29 items. Data were analyzed with SPSS 16.0. Since the data were not normally distributed (Kolmogorov-Smirnov Z=0.086, p=0.04, p<0.05), they were analyzed with non-parametric tests -Mann-Whitney U test, independent samples t test and Chi-square test. This study was approved by the local Research Ethics Committee.

Results: The mean age of the students was 20.72±0.95 years, 86.3% of the students were female (n=451). A significantly higher rate of the students taking the course participated in scientific meetings ($\chi^2=43.12$, p=.000), involvement in a research activity ($\chi^2= 6.55$, p=.001), and collected data on behalf of a researcher ($\chi^2=5.99$, p=.016). The students taking the course got the total mean score 121.49±7.3 for the scale and the mean item score 4.19±0.52. Those not taking the course got the mean total score 120.25±6.6 for the scale and the mean item score 4.15±0.56. The former group of the students received higher scores for awareness of and attitudes to research without a significant difference (U=3.219; p: 0.33).

Conclusions: Both groups of the students are similar in terms of their awareness of and attitudes to research and advances in nursing. However, a higher rate of the students taking a research course actively contributed to research by joining scientific meetings and research activities and collecting data for another researcher’s study.

Keywords: Research, Awareness, Nursing Students, Attitude

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

DERİ KANSERİNİN ERKEN TANISI İÇİN KENDİ KENDİNE DERİ MUAYENESİ EĞİTİMİ: HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ ÖRNEĞİ

Özüm ERKİN¹, Özcan AYGÜN²

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Muğla, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Özüm ERKİN, e-mail: ozum.erkın@gmail.com

ÖZ

Amaç: Deri kanserinin erken tanısı için kendi kendine deri muayenesi eğitiminin hemşirelik öğrencilerindeki etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Yarı deneysel, tek grup ön test son test düzenindeki araştırma, Türkiye'nin güneyinde yer alan Muğla'daki bir sağlık yüksekokulunda Mart-Nisan 2016 tarihleri arasında yürütülmüştür. Evreni, bu okulda öğrenim gören tüm hemşirelik bölümü öğrencileri (n: 900) oluşturmuştur. Evreni bilinen örneklem formülü ile örneklem (n: 332) hesaplanmıştır. Araştırmaya katılım oranı %97'dir. Veri toplamada kullanılan form iki bölüm içermektedir. Katılımcıların; tanıtıcı özellikleri (13 soru), deri kanseri risklerine yönelik bilgilerini (8 soru, min: 0 max: 8 puan), kendi kendine deri muayenesi bilgi ve uygulamalarını (9 soru) sorgulamaktadır. Kendi kendine deri muayenesi eğitiminde Türkçe dil uyarlaması koştu et al. (2014) tarafından yapılmış olan adımlar kullanılmıştır. Verilerin analizinde, SPSS 20, 0 paket programında tanımlayıcı istatistikler (sayı ve yüzde), wilcoxon testi ve kovaryans analizi kullanılmıştır. Verilerin toplanabilmesi için ilgili kurumlardan yazılı, öğrencilerden ise sözel izin alınmıştır.

Bulgular: Yaşları 18-23 arasında değişen katılımcıların %67, 5'i (n: 224) kadındır. Ön testte öğrencilerin %96, 4'ü ABCDE kriterini bilmiyor iken, son testte bu oran %72, 9'a düşmüştür. Katılımcıların deri kanseri risklerine yönelik bilgi düzeyleri ön test puanı ortalaması 5.90±1.22, son test puan ortalaması ise 6.59±1.30 (min: 0, max: 8) bulunmuştur. Katılımcıların deri kanseri risklerine yönelik bilgi puan ortalamasının fotoğraf/posterleri okuma ile doğrusal olarak arttığı ve bu artışın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır (F=6.49, p<0.01). Katılımcıların %0, 6'sı ön test kendi kendine deri muayenesi yaptığını ifade etmiş olup, son test ise bu oran 24, 7%'ye yükselmiştir.

Sonuçlar: Katılımcıların deri kanseri risklerini bilme oranları ve SSE yapma davranışları eğitimden sonra olumlu yönde değişim göstermiştir. Girişimin etkisiyle katılımcıların ABCDE kuralını öğrenme ve deri kanseri risklerine ilişkin bilgilerinin arttığı saptanmıştır. Araştırma, hemşirelik öğrencilerinin deri kanserinin erken tanısı için kendi kendine deri muayenesi eğitiminin davranış ve bilgiyi geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencisi, Kendi Kendine Deri Muayenesi, Erken Tanı, Eğitim

ABSTRACT

Aim: This study aimed at revealing effects of skin self-examination education for early diagnosis of skin cancer on nursing students.

Material and Methods: The study has a quasi-experimental design with a pretest and a posttest on a single group was performed in a vocational health school in Muğla, a city in the south of Turkey, between March and April in 2016. The study population included all nursing students studying at the vocational health school (n: 900). The sample size (n: 332) was determined by a formula using the already known population. The response rate was 97%. The form was composed of two sections. The first section included 13 questions about descriptive characteristics of the participants. The second section included 8 questions about knowledge of cancer risk and 9 questions about knowledge and practice of skin self-examination. The steps were adapted to Turkish by Koştu et al. (2014) was used for education of skin self-examination. Obtained data were analyzed with SPSS 20.0 and descriptive statistics (numbers and percentages), Wilcoxon test and covariance analysis. Written permission was obtained from the school where the study was conducted and the city health directorate. Informed consent was taken from all the participants.

Results: The participants were aged 18-23 years and 67.5% of them (n: 224) were female. In the pretest, 96.4% of the students did not know the ABCDE rule and the percentage of these students fell to 72.9% in the posttest. The mean score for knowledge of skin cancer risks was 5.90±1.22 in the pretest and 6.59±1.30 in the posttest (min score; 0; max score: 8). The score significantly increased after seeing the photographs and the posters (F=6.49, p<0.05). Zero point six percent of the students were found to perform skin self-examination in the pretest and this rate increased to 24.7% in the posttest.

Conclusions: The rates of the students knowing skin cancer risks and the ABCDE rule increased after skin self-examination education. The study shows that skin self-examination education for early diagnosis of skin cancer in nursing students is effective in changing behavior and increasing knowledge.

Keywords: Nursing Students, Skin Self-Examination, Early Diagnosis, Education

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÖZEL VE DEVLET OKULLARINDAKİ ÖĞRETMENLERİN OKUL HEMŞİRESİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Melek ARDAHAN¹, Özüm ERKİN¹, Deniz GENÇEL², Ebru AKBAŞ²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Melek ARDAHAN, e-mail: melecardahan@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırma, özel ve devlet okullarındaki öğretmenlerin okul hemşiresine ilişkin görüşlerini karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı araştırma, İzmir’de rastgele seçilmiş olan özel ve devlet okullarında, Nisan-Mayıs 2016’da tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, İzmir ilindeki 10 ilköğretim okulundaki öğretmenler oluşturmuştur (n=850). Örneklem seçilmemiş, çalışmaya katılmayı kabul eden 720 öğretmen araştırmaya dâhil edilmiştir. Çalışmaya katılım oranı %84, 7’dir. Araştırma verileri, sosyo-demografik özellikler (6 soru), öğretmenlerin okul sağlığı hemşirelerine ilişkin görüşlerini belirlemeye yönelik (7 soru), okul hemşiresinin rolleri ve en önemli sağlık eğitim konularını sorgulayan sorular (açık uçlu 2 soru) olmak üzere toplam 15 soruluk anket formu ile toplanmıştır. SPSS 16, 0 paket programı kullanılarak; verilerin sayı, yüzde, ortalama değerleri hesaplanmıştır. Öğretmenlerin açık uçlu sorulara verdikleri yanıtlar temalar açısından analiz edilmiştir. Öğretmenlerin okul hemşiresinin rollerine ilişkin yanıtlarının karşılaştırılmasında ise varyans analizi kullanılmıştır. Etik kuruldan, araştırmanın yürütüldüğü kurumlardan izin alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan özel ve devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin yaş ortalamaları sırasıyla; 36.22±8.69, 43.12±7.78’dir. Öğretmenlerin ifadelerine göre özel okulların %48, 1’inde, devlet okullarının %0, 6’sında hemşire çalıştığı saptanmıştır. Özel okuldaki öğretmenlerin 93, 6%’sı, devlet okulundaki öğretmenlerin %93, 9’u okul hemşiresinin gerekli olduğunu düşünmektedir. Özel okuldaki öğretmenlerin %2, 5’i, devlet okulundaki öğretmenlerin %4, 4’ü okul ortamında hemşire olmasının “bir avantaj olmadığını” ifade etmiştir. Özel okullardaki öğretmenlerin %53, 9’u, devlet okullarındaki öğretmenlerin 62, 2%’si tüm konularda okul hemşiresinin sağlık eğitimi vermesini istemiştir. Özel okullardaki öğretmenlerin %5, 3’ü, devlet okullarındaki öğretmenlerin ise 45, 0%’i okul hemşiresinin rollerine ilişkin “fikri olmadığını” bildirmiştir. Okul hemşiresinin en önemli rolü, devlet okulundaki öğretmenlere göre “öğrencilere sağlıklı yaşam alışkanlıkları kazandırmak”, özel okuldaki öğretmenlere göre “sağlık eğitimi” olarak bildirilmiştir. Okul türü (özel/devlet) ile okul hemşiresinin sağlık eğitimi rolü, koruyucu sağlık davranışlarını teşvik etme rolü, davranışsal-psikolojik değerlendirme rolü, rolüne ilişkin fikrim yok ifadesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır (p<0.05).

Sonuçlar: Özel okulların yarısında okul hemşiresi bulunduğu halde, devlet okullarının neredeyse tamamında hemşire yoktur. Her iki gruptaki öğretmenlerin büyük çoğunluğu okul hemşiresinin gerekli olduğunu belirtmişlerdir. Özel okuldaki öğretmenlerin tamamı okul hemşiresinin rollerini bildiği halde, devlet okulundaki öğretmenlerin yarısına yakını fikri olmadığını bildirmiştir. Okul hemşiresinin tanınabilir olması için devlet kurumlarında da hemşirenin bulunmasına yönelik yasal düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Hemşiresi, Öğretmen, Görüş

ABSTRACT

Aim: The research was conducted to compare the opinions of teachers in private and public schools about school nurses.

Material and Methods: Descriptive study was conducted between April and May 2016 in private and public schools, randomly selected in Izmir. The universe of the study was consisted of teachers in 10 primary schools in Izmir (n = 850). There was no sample selection. The sample consisted of 720 teachers who agreed to participate in the study. The participation rate was 84.7%. The questionnaire consisted of 15 questions; including socio-demographic characteristics (6 questions), teachers’ opinions about school health nurses (7 questions), roles of school nurse and the most important health education topics (2 open ended questions). Using SPSS 16.0 package program; the numbers, percentages, mean values of the data were calculated. The responses of teachers to open-ended questions were analyzed in terms of themes. Variance analysis was used to compare the responses of teachers to the roles of the school nurse. Permission has been obtained from the ethics committee for the institutions from which the research has been conducted.

Results: The mean age of the teachers working in private and public schools are; 36.22 ± 8.69, 43.12 ± 7.78. According to the teachers' statements, 48.1% of the private schools and 0.6% of the public schools have school nurses. 93.6% of the teachers in the private school and 93.9% of the teachers in the public school think that the school nurse is necessary. 2.5% of the teachers in the private school and 4.4% of the teachers in the public school stated that nurses in the school environment "not an advantage". 53.9% of teachers in private schools and 62.2% of teachers in public schools wanted that school nurses provide health education on all subjects. 5.3% of teachers in private schools and 45.0% of teachers in public schools reported that they have "no idea" about the roles of school nurses. The most important role of the school nurse was reported as "health education for students" according to the teachers in the private school, "good health habits promotion role" according to the teachers in the state school. It was determined that there was a statistically significant difference between school type (private/public) and school nurses' role of health education, role of promoting good health habits, role of behavioral-psychological evaluation, no idea about school nurse.

Conclusions: Although half of the private schools have nurses, nearly none of the public schools have nurses. The majority of teachers in both groups reported that school nurses were necessary. Although all of the teachers in the private school reported that they knew the roles of the school nurse, majority of teacher in public school have no idea. In order for the school nurse to be recognizable, it is recommended that legal arrangements be made for the presence of the nurse in public schools.

Keywords: School Nurse, Teacher, Opinion

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SURİYELİ İŞÇİLERİN PROBLEMLERİ

Safiye OZVURMAZ¹, Aliye MANDIRACIOĞLU² Tuğba ÇETİROL³

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği AD Aydın Türkiye

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD İzmir Türkiye

³Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği Aydın Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tuğba ÇETİROL, e-mail: cetinoltuba3@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, Suriyeli göçmenlerin yaşadıkları iş yaşamıyla ilgili sorunları ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır. Sığınmacılar ve mülteciler toplumdaki en zayıf ve savunmasız gruplardan biridir. Suriye ve Irak'taki insanlar bu ülkelerdeki silahlı çatışmalar nedeniyle Türkiye'ye göç etmektedir. İzmir'i ağırlıklı olarak tercih ediyorlar çünkü Avrupa'ya giden yolda olduğuna inanıyorlar

Gereç ve Yöntem: Göç eden işçilerin yaşam kalitelerini incelemek için niteliksel fenomenolojik bir ölçü kullanılmıştır. Veriler ses kaydedici kullanılarak detaylı bir şekilde toplanmıştır. Çalışmanın kavramsal çerçevesi ve temaları önceden belirlendiğinden betimsel bir analiz yapıldı. Örnek ayakkabı üretiminde çalışan 5 erkek Suriyeli işçiyi içerir

Bulgular: Yaşlı işçiler evlidir ve ailesi ile birlikte İzmir'e göç etmişlerdir. Diğerleri bekârdır ve Suriye'deki ailesinden ayrılıp da gelmişlerdir. İşçilerin ortalama yaşı 24±10, 5'dir. İşçilerin yaşadıkları ana problemler, uzun süreli çalışma saatleri, izin sürelerini yetersiz olması, kötü muamele görmeleri, ağır fiziksel işlerde çalışmaları, sözleşmesiz, sigortasız çalışmaları, aynı işi yapan Türk işçilerin aldığı ücretin yarısından daha az ücretle çalışmaları. İşçiler kötü çalışma şartları altında kimyasallara maruz kalıyorlar ve bu durum Türk işçilerinden farklı değil. İşçiler iş yerlerinde personel koruyucu ekipmanları olmadan ve havalandırmasız çalışıyorlar. Diğer problemleri ise polis ve evlerindeki kötü yaşam tarzı. Bu yüzden en kötü çalışma şartlarında ve çok düşük ücretle çalışıyorlar. Suriyeli göç eden işçiler ayrıca toplum tarafından da ayrımcılığa maruz kalıyorlar.

Sonuç: Suriye'den göç eden işçiler Türkiye'deki sanayiler için masrafsız bir iş kaynağı olarak görülüyor. Sosyal işçiler göç edenlerin sorunları hakkında konuşan ilk meslek gruplarından. Sosyal hizmetler göç edenler için yalnızca sosyal sorunları çözmezler aynı zamanda onların sağlıklarını geliştirirler.

Anahtar Kelimeler: Suriye, Göç, Suriyeli İşçiler, Çalışma Hayatı

ABSTRACT

Aims: Social workers are concerned with improving the status of the disadvantaged group. Asylum seekers and refugees comprise one of the weakest and vulnerable groups. People from Syria and Iraq immigrate to Turkey because of armed conflicts in those countries. They predominantly prefer the city İzmir because they believe that it is located on the way to Europe

Objectives This study was aimed to reveal work life-related problems experienced by Syrian immigrants

Methods A qualitative phenomenological design was used to investigate the life experiences of immigrant workers. Data were collected through semi-structured, in-depth interviews that were recorded using a voice recorder. Since the conceptual framework and the themes of the study were predetermined, a descriptive analysis was performed. The sample included five male Syrian immigrant shoe-manufacturing workers.

Findings The oldest worker was married, and his family had also immigrated to İzmir. The others were single and had left their families in Syria. The mean age of the workers was 24 ± 10, 5 years (range: 17–43 years). The primary problems they experienced were long working hours, short work leaves, and heavy physical load at work, working without a contract and health insurance and earning salaries lower than those of their Turkish co-workers. Chemicals to which they were exposed under poor working conditions were not different from those of Turkish workers. They worked without using personal protective equipment in workplaces without ventilation. Other problems faced by them included language barriers, living away from their families, feeling homesick, fear of being arrested by the police and having poor living conditions at home. Besides experiencing the poorest working conditions and earning very low wages, Syrian immigrant workers can be exposed to discrimination by the society. Therefore, they could experience more occupational health problems.

Conclusion Syrian immigrant workers are looking for an inexpensive labour source for their industry in Turkey. Social workers comprise one of the first professional people talking about their immigration issues. Social services for immigrants will not only resolve social issues but also improve their health.

Keywords: Syria, Migration, Syrian Workers, Working Life

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMODİYALİZ HASTALARINDA MÜZİĞİN YAŞAM BULGULARI VE ANKSİYETE ÜZERİNE ETKİLERİ

Tülay SAĞKAL MİDİLLİ¹, Eda ERGİN¹, Halide YILMAZ²

Gönderim Tarihi / Received: 10.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Manisa

²Manisa Devlet Hastanesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tülay SAĞKAL MİDİLLİ, e-mail: tulay.sagkal@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Bu araştırma hemodiyaliz hastalarında müziğin anksiyete ve yaşam bulguları üzerine etkilerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma randomize kontrollü deneysel (ön test-son test kontrol gruplu) tipte bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini 8 Ağustos-5 Aralık 2016 tarihlerinde Manisa Kamu Hastaneler Birliği Manisa Devlet Hastanesi'nin hemodiyaliz ünitesine hemodiyaliz tedavisi almak için başvuran 68 hasta oluşturmuştur. Araştırmaya power analizi sonucuna göre belirlenerek 2 gruplu (23 müzik ve 23 kontrol) toplam 46 hemodiyaliz tedavisi alan hasta alınmıştır. Araştırmada verilerin toplanmasında kullanılan formlar; Hasta Tanılama Formu, Müzik Uygulamasının Yaşam Bulgularına Etkisi Formları kullanılmıştır. Ayrıca hastaların anksiyetesini tespit etmek için Durumluluk Süreklilik Anksiyete Ölçeği kullanılmıştır. Müzik grubundaki hastalara tedavi sırasında 30 dakika müzik dinletilmiştir. Hastaların yaşam bulguları uygulama öncesi, hemodiyalizin 30. dk., 1.saati, 2. Saati, 3. Saati ve 4. Saatinde değerlendirilmiştir. Müzik uygulaması öncesi, müzik uygulamasının 30. Dakikası ve hemodiyaliz uygulamasının 4. Saatinde hastaların anksiyetelerini tespit etmek için STAI formu uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise standart HD tedavisinin dışında herhangi bir girişim yapılmamıştır.

Bulgular: Hastaların gruplar arası tüm zamanlara göre yaşam bulguları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p<0.05$). Hem müzik hem de kontrol grubundaki hastaların tüm zamanlara göre sistolik ve diyastolik kan basıncı puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken ($p<0.05$), nabız hızı ve solunum sayısı puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p>0.05$). Hastaların gruplar arası tüm zamanlara göre anksiyete puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($p<0.05$). Müzik grubundaki hastaların anksiyete puan ortalamasının hemodiyalizin 30.dakikasında istatistiksel açıdan anlamlı şekilde azaldığı saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuçlar: Müzik kan basıncı üzerinde azaltıcı bir etki göstermesine rağmen, kontrol grubunda da bir azalmanın olması, kan basıncı ölçüm değerlerinin fizyolojik ortalama değerleri içerisinde olması gerçeğinin, bu azalmanın kliniksel olarak anlamlı olmadığı düşünülmektedir. HD tedavisi alan hastalara dinletilen müziğin hastaların anksiyeteleri üzerinde etkili olduğu, yaşam bulguları üzerinde etkili olmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Müzik, Hemodiyaliz, Anksiyete, Yaşam bulguları

ABSTRACT

Aim: This study was conducted in order to determine the effects of music on anxiety and vital signs in hemodialysis patients.

Material and Methods: This was randomized controlled (pre-test post-test, control group) experimental study. The population of the study consisted of the 68 patients who came for hemodialysis (HD) treatment to the Manisa Public Hospitals Association Manisa Government Hospital outpatients' dialysis center between 8 August and 5 December 2016. In line with power analysis, a total of 46 patients who were receiving hemodialysis treatment were included in the study in two groups: 23 in the experimental group and 23 controls. The forms used in the collection of data were a Patient Characterization Form and a Form of the Effect of the Application of Music on Vital Signs. In addition, the State Trait Anxiety Index (STAI) was used to determine patients' anxiety. The patients in the experimental group listened to music for 30 minutes during their treatment. At each time (before the application, and in the 30th minute and first, second, third and fourth hours of HD treatment), vital signs were measured before the music application, in the 30th minute of the music and in the fourth hour of the hemodialysis treatment, the STAI form was used to measure the patients' anxiety levels. With the control group, no procedure was performed other than the standard HD treatment.

Results: No significant difference was found between the mean vital signs scores of the two groups for any of the times ($p<0.05$). A statistically significant difference was found between the mean systolic and diastolic blood pressure scores of both the music and the control groups for all times ($p<0.05$), but there was no statistically significant difference between the mean pulse rate and breathing rate scores ($p>0.05$). There was a statistically significant difference between the mean anxiety scores of the two groups of patients for all times ($p<0.05$). The mean anxiety score of the experimental group patients showed a statistically significant reduction in the 30th minute of dialysis ($p<0.05$).

Conclusions: It is thought that even though music showed a reducing effect on blood pressure, the fact that there was a reduction in the control group also and that blood pressure measurement values were within physiological values means that this reduction has no clinical significance. It was concluded that music listened to by patients receiving HD treatment had an effect on their anxiety levels, but had no effect on their vital signs.

Keywords: Music, Hemodialysis, Anxiety, Vital Signs

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEBELERİN DOĞUMA HAZIR OLUŞLUK, DOĞUM KORKUSU VE BİLİNÇLİ FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN DOĞUM ŞEKLİ TERCİHLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Damla ŞAHİN BÜYÜK¹, Aynur ÇAKMAKÇI ÇETİNKAYA²

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Damla ŞAHİN BÜYÜK, e-mail: damla.sahin44@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Araştırmanın amacı gebelerin doğum şekli tercihlerinde doğuma hazır oluşlukları, doğum korkuları ve bilinçli farkındalık düzeylerinin etkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma analitik kesitsel tipte planlandı. Araştırmanın evrenini Manisa Merkez ilçe aile sağlığı merkezlerine kayıtlı gebeler (N=4881); örneklemini ise bu aile sağlığı merkezleri arasından kura ile seçilen 6 aile sağlığı merkezine kayıtlı, araştırmaya katılmaya gönüllü 363 gebe oluşturdu. Veriler "Gebe Tanıtım Formu", "Prenatal Kendini Değerlendirme Ölçeği"nin "Doğuma Hazır Oluş ve Doğum Korkusu" alt ölçekleri ve "Bilinçli Farkındalık Ölçeği" ile toplandı. Verilerin analizinde normal dağılıma uygunluk testi, tek değişkenli analizler ve çoklu lojistik regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalamalarının 27,69±5,31 ve %56,7'sinin orta gelir grubunda olduğu, %25,3'ünün lise mezunu olduğu, %37,7'sinin sezaryen, %62,3'ünün ise normal doğum tercih ettiği, %39,4'ünün ilk gebeliği olduğu, %58,62'sinin daha önce normal doğum yaptığı saptandı. Gebelerin doğum şekli tercihi ile Doğuma Hazır Oluş ve Doğum Korkusu Alt Ölçekleri ve Bilinçli Farkındalık Ölçeği puanları arasında anlamlı fark olduğu saptandı (p<0,05). Yapılan binary lojistik regresyon modelinde gebelerin doğum şekli olarak sezaryen doğum tercih etmelerindeki varyansın %65,2'sinin model ile açıklandığı belirlendi. Modelde önceki doğum şekli, en uzun süre yaşanan yerleşim birimi ve doğum korkusu yer aldı. Ancak primiparlar için bu kararda, gebenin yaşı, çalışma durumu ve doğum korkusu belirleyici olarak bulundu (Varyansın 40,2'sini açıklayan).

Sonuçlar: Gebelerin doğum tercihlerinde doğuma hazır oluş, doğum korkusu ve bilinçli farkındalık düzeyleri etkili ancak, doğum korkusu hem primiparlar hem de tüm gebeler için en temel belirleyicidir. Araştırma sonucunda bilinçli farkındalık temelli, doğum korkusuna yönelik eğitimlerin rutin doğum öncesi hizmetler kapsamına alınması önerilebilir. Ayrıca doğum korkusunu açıklamaya yönelik nitel araştırmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli farkındalık, Doğum korkusu, Doğum şekli, Doğuma hazır oluş

ABSTRACT

Aim: The aim of the research was to examine the effect of pregnant preparation for labor, fear of labor and mindful awareness levels on their preference of delivery mode.

Material and Methods: This research was planned as analytic cross-sectional study. The universe of the study consisted of pregnant women who were enrolled in Manisa Central district family health centers and the sample of the research consisted of 363 pregnant women who were enrolled in six family health centers selected by draw from there and agreed to participate in the study voluntarily. The data were collected with the "Pregnant Introductory Form", "Preparation for Labor and Fear of Labor Subscales" which were subscales of Prenatal Self-Evaluation Scale and "Mindful Awareness Scale". In the analysis of the data, normal distribution suitability test, univariate analyzes and multiple logistic regression analysis were used.

Results: It was found that the mean age of pregnant women were 27,69 ± 5,31 and 56,7% of them were in middle income group, 25,3% of them were high school graduates, 37,7% of them preferred cesarean section, 62,3% of them preferred normal labor, 39,4% of them were the first pregnancies, 58,62% have previously had normal labor. It was found that there was a significant difference between birth preference of the pregnant and Preparation for labor Subscale, Fear of Labor Subscale and Mindful Awareness Scale (p<0,05). In the binary logistic regression model, it is determined that 65.2% of the variances in cesarean delivery preferences of the pregnant women were explained by the model. In the model, previous mode of delivery, longest living place and fear of labor took place. However, in this decision for primiparous, age of the pregnant, working status and fear of labor were found to be decisive (explanatory variance 40,2%).

Conclusions: Preparation for labor, fear of labor and mindful awareness levels are effective in birth preferences of pregnant women, but fear of labor is the most fundamental determinant for both primiparous and all pregnancies. As a result of the research, mindful awareness-based prenatal training for fear of labor can be proposed as part of routine prenatal services. There is also a need for qualitative research to explain fear of labor.

Keywords: Mindful Awareness, Fear Of Labor, Mode Of Delivery, Preparation For

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

EBELİK EĞİTİMİNİN EBELİK ÖĞRENCİLERİNİN HASTA BAKIM UYGULAMALARINDAKİ ETİK DUYARLILIKLARINA ETKİSİ

Selma ŞEN¹, Gözde SEZER²

Gönderim Tarihi / Received:30.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Selma ŞEN, e-mail: selmasen77@gmail.com

ÖZ

Amaç: Çalışma, ebelik öğrencilerin hasta bakım uygulamalarında etik, etik kodlar ve etik ikilemlere yönelik algılarının ebelik eğitimi boyunca nasıl etkilendiğini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak planlanan araştırma, 1-31 Mart 2017 tarihleri arasında bir kamu üniversitesinin Sağlık Yüksekokulu Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören çalışmaya katılmaya gönüllü birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfta öğrenim gören 312 öğrenci ile yürütülmüştür. Verilerin toplanmasında, öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerini içeren soru formu ile "Ahlaki Duyarlılık Anketi" kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20, 8±2, 1'dir. Öğrencilerin %94,9'unun her hangi bir sağlık kurumunda çalışmadığı, %63,8'inin gelir durumunu gelirin gidere denk olarak algıladığı, %90,1'inin çekirdek aile yapısına sahip olduğu, %42,3'ünün kentte yaşadığı, %35,3'ünün büyük şehirde yaşadığı saptanmıştır. Öğrencilerin bölümü isteyerek seçme durumlarına bakıldığında %68,9'unun isteyerek geldiği, %31,1'inin ise istemeden geldiği, %46,5'inin klinik ebelerini, %52,9'unun öğretim elemanlarını meslekte rol model olarak aldıkları belirlenmiştir. Çalışmada öğrencilerin etik duyarlılık anketi toplam puanının 79.01±19.71 olduğu ve %49,4'ünün ortalamasının altında puan aldığı ve etik duyarlılıklarının daha fazla olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin sınıfları ile Ahlaki Duyarlılık Anketi puan ortalamaları arasında yapılan One-Way ANOVA testi sonucunda istatistiksel olarak anlamlı bir fark elde edilmemiştir (F=0.108, p>0.05).

Sonuçlar: Ebelik öğrencilerinin etik duyarlılıklarının orta düzeyde (79.01±19.71) olduğu ve birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfta öğrenim görmelerinin etik duyarlılıklarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmamasına rağmen eğitim (1. 2. Ve 3. Sınıf) düzeyi arttıkça etik duyarlılıklarının arttığı görülmektedir. Ancak 4. Sınıf öğrencilerinin etik duyarlılıklarının diğer sınıflara göre düşük olması düşündürücüdür. Elde edilen sonuçlar öğrencilerin hasta bakım uygulamalarındaki etik duyarlılıklarının istenilen düzeyde olmadığı göstermektedir. Bu nedenle Ebelik mesleğine aday öğrencilerin hasta bakım uygulamalarında etik duyarlılığın artırılması ile etik sorunları tanıma ve çözüm sağlamada mezuniyet öncesi eğitim programlarının güçlendirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Etik; Etik Duyarlılık; Ebelik Öğrencileri; Etik Kodlar

ABSTRACT

Aim: Objective of this research is examining last grade students' ethical susceptibility includes their susceptibility towards ethics, ethical codes and ethical dilemmas

Methods: The research which is planned as descriptive and cross-sectional one was carried out with intern students who study at Health College Midwifery Department of a public university between 1-31 March 2017. Sample of the research contains 312 volunteer students. Questionnaire form which comprise of two parts was used in order to collect data. Students' characteristics and opinions about ethics are asked in the first part. "Ethical Susceptibility Questionnaire"

Material and Methods: Students' average age is 20.8±2.1. That are detected that 94.9 percent of students is not working in any health care institutions, and 63.8 percent of students state income equal to expenses as it detects, and 90.1 percent of students nuclear family structures. 42.3 percent of students lived in the city, and 35.3 percent of students it was determined that lives in the big city of Fame. Students admitted to the Department as regards the situation of willingly choosing %68.9 came willingly, 31.1 of unintentionally came %46.5 clinical midwife %52.9 showed that faculty members took as a role model in their profession. It is detected that students' total point of ethical susceptibility is 79.01±19.71 (between 30-210 points). And 49.4 below average receives a score, and there are even more of ethical sensitivity. Moral Sensitivity questionnaire scores between students in the class with one-way ANOVA test result, a statistically significant difference was not obtained (F=0.108, p>0.05).

Conclusions: It is found out that midwifery students' ethical susceptibility is at medium level (79.01±19.71), and the first, second, third, and fourth grade of education in a statistically significant difference in ethical sensitivity, although improved as the education level (1., 2. and 3. class) increases moral sensitivity and it was concluded that an average of survey points. The results show that the ethical susceptibility of students to patient care practices is not at an expected level. Therefore, It can be suggested that their curriculum before graduation should be enhanced in terms of augmentation of candidate midwifery students' ethical susceptibility and recognition and providing a solution of ethical problems.

Keywords: Ethic, Ethical Susceptibility, Midwifery Student

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

KRONİK OBSTRUKTİF AKCİĞER HASTALIĞI OLAN BİREYLERİN ANEMİ, YORGUNLUK VE YALNIZLIK DURUMLARI VE ARALARINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

Tülay SAĞKAL MİDİLLİ¹, Aslı KALKIM², Halide YILMAZ³, Erol OZAN⁴

Gönderim Tarihi / Received: 11.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi ²Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi,

³Manisa Devlet Hastanesi, ⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Tülay SAĞKAL MİDİLLİ, e-mail: tulay.sagkal@cbu.edu.tr

ÖZ

Amaç: Son yapılan çalışmalar aneminin Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı (KOAH) olan hastalarda sık görüldüğünü belirtmektedir. Kronik hastalıklarda anemiye halsizlik, çabuk yorulma, kaşeksi, beslenme bozukluğu, kognitif fonksiyonlarda ve yaşam kalitesinde bozulma eşlik etmektedir. Ayrıca bu patofizyolojik değişimlerin yanısıra hastalar anksiyete, depresyon, yalnızlık, sosyal izolasyon, çaresizlik ve umutsuzluk yaşayabilmektedir. Bu bilgiler doğrultusunda; bu çalışmanın amacı KOAH hastalarında anemi, yorgunluk ve yalnızlık durumlarını incelemek ve aralarındaki ilişkiyi saptamaktır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, bir devlet hastanesinin göğüs servisinde Ekim 2016-Mart 2017 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini tedavi gören 250 KOAH hastası oluşturmuştur. Veriler Hasta Tanıtım Formu, KOAH ve Astım Yorgunluk Ölçeği (KAYÖ) ve UCLA Yalnızlık Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 68.21±12.34 (min:24, max: 93), %64'ü 65 yaş ve üzeri, %66'sı erkek, %92'si evli ve %61,2'si ilköğretim mezunu olduğu saptanmıştır. Hastaların %60'ı beş yıl ve daha fazla süredir KOAH hastasıdır ve %32, 4'ünün KOAH dışında bir hastalığı vardır. Hastaların %7,2'si sigara içmekte olduğunu ve %38'i bıraktığını, bırakanların %77,9'u sigarayı bırakalı altı ay ve üzeri olduğunu, %27,8'i 30 yıldır, %22,2'si 50 yıldır sigara içtiğini ve %72,2'si bir paket içtiğini belirtmiştir. Hastaların %1, 2'si alkol içtiğini ve %8, 4'ü bıraktığını, bırakanların %81'i alkolü bırakalı altı ay ve üzeri olduğunu ifade etmiştir. Hastaların %69, 6'sı 1-5 gündür hastanede yatmaktadır. Hastaların hemoglobin ortalaması 12.47±1.93 (g/dl) (min: 5.40, max: 16.70) olarak bulunmuş olup, %50'sinde anemi olduğu, kadınlarda bu oranın %45, 9, erkeklerde %52,1 olarak bulunmuştur. Hastaların yalnızlık puan ortalaması 36.58±11.00 ve yorgunluk puan ortalaması 81.51±16.30 dir. Hastaların %60'nın düşük ve %20, 8'i orta düzeyde yalnız olduğu saptanmıştır. Araştırmada 10 hastanın 8'i yorgun bulunmuştur. Hastaların yalnızlık puan ortalaması ile yorgunluk puan ortalaması arasında ilişki yok (r=0.003, p=0.962), hemoglobin değeri ile yorgunluk puan ortalaması arasında anlamlı bir ilişki olduğu (r=0.21, p=0.001) ve hemoglobin değeri ile yalnızlık puan ortalaması arasında anlamlı bir ilişki olmadığı (r=0.011, p=0.867) ortaya çıkmıştır. Erkek (p=0.029) ve okuryazar (p=0.006) hastalar daha fazla yalnızken, kadın (p=0.040) ve beş yıl ve daha fazla süredir KOAH hastası olan (p=0.041) hastalar daha fazla yorgun bulunmuştur (p<0.05). Ayrıca erkek (p=0.002), ilköğretim ve üstü mezun (p=0.046) ve sigara içen (p=0.03) hastaların hemoglobin değerleri daha yüksek bulunmuştur.

Sonuçlar: Sonuç olarak araştırmada KOAH hastalarının yarısının anemi olduğu, çoğunluğunun yorgun olduğu ve yalnızlık oranının düşük olduğu belirlenmiştir. Anemisi olan hastaların yorgunluğunun daha fazla olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kronik Obstruktif Akciğer Hastalığı, Anemi, Yorgunluk, Yalnızlık

ABSTRACT

Aim: Recent studies have found that anemia is commonly seen in patients with Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD). In chronic illnesses, anemia is accompanied by listlessness, quick tiring, cachexia, nutrition disorders, and disruption of cognitive functions and the quality of life. In addition to these pathophysiological changes, patients can experience anxiety, depression, loneliness, social isolation, helplessness and hopelessness. Thus, the aim of this study was to investigate anemia, fatigue and loneliness in COPD patients, and to establish the relation between them.

Material and Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between October 2016 and March 2017 in the thoracic service of a government hospital. The sample of the study consisted of 250 patients who were receiving treatment. A Patient Description Form, the COPD and Asthma Fatigue Scale (CAFS), and the UCLA Loneliness Scale were used in the collection of data.

Results: The mean age of the patients was found to be 68.21±12.34 (min: 24, max: 93) years; 64% were aged 65 or over, 66% were male, 92% were married and 61,2% were educated to primary school level. Also, 60% of the patients had had COPD for five years or more, and 32,4% also had another illness apart from COPD. It was established that 7,2% of the patients smoked and 38% had stopped smoking; of those who had stopped smoking, 77,9% had not smoked for six months or more; 27,8% had smoked for 30 years and 22,2% for 50 years, and 72,2% had smoked one packet a day. According to their statements, 1,2% of the patients drank alcohol and 8,4% had stopped drinking; 81% of those who had stopped had not drunk alcohol for six months or more. It was found that 69,6% of the patients had been in hospital for 1-5 days. The patients' mean hemoglobin was found to be 12.47±1.93 (g/dl) (min: 5.40, max: 16.70), and 45,9% of the female patients, 52,1% of the males and 50% overall were anemic. The patients' mean loneliness score was 36.58±11.00, and their mean fatigue score was 81.51±16.30. It was established that 60% were lonely at a low level and 20,8% at a medium level. Eight out of ten patients in the study were found to be fatigued. No correlation was found between patients' mean loneliness scores and mean fatigue scores (r=0.003, p=0.962); a significant correlation was found between their hemoglobin values and their mean fatigue scores (r=0.21, p=0.001), but no significant correlation was found between their hemoglobin values and their mean loneliness scores (r=0.011, p=0.867). It was found that males (p=0.029) and literate patients (p=0.006) were lonelier, while females (p=0.040) and those with COPD for five years or more

($p=0.041$) had more fatigue ($p<0.05$). Also, hemoglobin levels were found to be higher in male patients ($p=0.002$), those with an educational level of primary school or higher ($p=0.046$), and smokers ($p=0.03$).

Conclusions: It was concluded that half of the COPD patients in the study were anemic, a large proportion had fatigue, and that the loneliness rate was low. It was found that patients with anemia had more fatigue.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Anemic, Fatigue, Loneliness

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN GÖRÜŞ VE UYGULAMALARI

Tülay SAĞKAL MİDİLLİ¹, Aşlı KALKIM², Şafak DAĞHAN²

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Bornova, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Aşlı KALKIM, e-mail: aslikalkim@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada hemşirelik bölümünde öğrenimine devam etmekte olan son sınıf öğrencilerin manevi bakıma ilişkin görüş ve uygulamalarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırma, bir sağlık bilimleri fakültesi ve bir hemşirelik fakültesinde, Mart-Haziran 2016 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini iki fakültede öğrenim gören 384 dördüncü sınıf hemşirelik öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemine 292 öğrenci dâhil edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 22.83 ± 1.57 , %81, 8'i kadın, %97, 6'sı bekâr, %55, 1'i hemşirelik fakültesi öğrencisi ve %6, 8'i hemşire olarak çalışmaktadır. Öğrencilerin %57, 9'u manevi bakım konusunda bilgisi olduğunu ve bilgisi olanların (n=169) %64, 3'ünün bu bilgiyi fakültesinden aldığı belirtilmiştir. Öğrencilerin %94, 1'i bireye /hastaya manevi bakım vermenin gerekli olduğunu, %71, 2'si manevi bakım verme konusunda öğretim elemanı ya da sorumlu hemşiresi tarafından yönlendirilmediğini ve %50, 7'si bireylerin /hastaların manevi gereksinimlerini karşılayamadığını belirtmiştir. Öğrencilerin %65, 1'i eğitim gördüğü fakültede manevi bakımla ilgili ders almadığını belirtmiştir. Öğrencilerin %69, 9'unun hastalarına manevi bakım verme konusunda kendilerini yeterli olarak görmedikleri ve %81, 8'inin manevi bakım konusunda eğitim almak istediği belirlenmiştir. Araştırmada kız öğrencilerde ($\chi^2=7.699$, $p=0.006$), hemşirelik fakültesinde öğrenim görenlerde ($\chi^2=8.797$, $p=0.003$) ve manevi bakımla ilgili ders alanlarda ($\chi^2=18.882$, $p=0.001$) bireylerin /hastaların manevi gereksinimlerini karşılayabildiklerini belirtenlerin daha fazla olduğu saptanmıştır. Manevi bakımla ilgili eğitim almak isteyenlerde ($\chi^2=17.382$, $p=0.001$) ve hemşirelik fakültesinde öğrenim görenlerde ($\chi^2=5.549$, $p=0.018$) manevi bakım vermenin gerekli olduğunu düşünenlerin oranının daha fazla olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Hemşirelik eğitimi veren yüksekökol veya fakülterde manevi bakım konusunda derslerin verilmesi, öğrencilerin bu konudaki eksik bilgilerinin giderilmesi ve öğrencilerin bakım verdiği bireylere/hastalara manevi bakımı sağlayabilmeleri için fırsatların sağlanması ve desteklenmelerinin gerektiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik; Hemşirelik Öğrencileri; Maneviyat; Manevi Bakım; Uygulamalar

ABSTRACT

Aim: This present study was aimed at investigating the spiritual care-related views and practices of students.

Material and Methods: This descriptive study was conducted between March 2016 and June 2016 at a faculty of health sciences and a nursing faculty. The study population comprised 384 fourth-year nursing students studying in the aforementioned two faculties. Of these 384 students, 292 were included in the study sample.

Results: The mean age of the participants was 22.83 ± 1.57 . Of the participants, 81, 8% were female, 97, 6% were single, 55, 1% were nursing faculty students and 6, 8% were nurses. The rate of the students who stated that they were knowledgeable about spiritual care was 57.9%, and 64.3% (n = 169) of them obtained this knowledge from the faculty. Of the students, 94.1% stated that the patient should be provided with spiritual care, 71.2% said that they were not guided by the teaching staff or responsible nurses on the provision of spiritual care, and 50.7% said that they were not able to meet the spiritual needs of individuals/patients. Of the students, 65.1% did not take lessons about spiritual care in the school they were studying, 69.9% considered themselves incompetent in providing spiritual care to their patients and 81.8% wanted to receive training in spiritual care. In the present study, the rate of those who stated that they were able to meet spiritual requirements of patients was higher among female students ($\chi^2 = 7.699$, $p = 0.006$), those attending the nursing faculty ($\chi^2 = 8.797$, $p = 0.003$) and those who took courses on spiritual care ($\chi^2 = 18.882$, $p = 0.001$). The rate of those who stated that the provision of spiritual care was necessary was higher among those who wanted to receive education on spiritual care ($\chi^2 = 17.382$, $p = 0.001$) and those attending the nursing faculty ($\chi^2 = 5.549$, $p = 0.018$).

Conclusions: It is considered necessary that colleges or faculties should have courses on spiritual care, that students' lack of spiritual care-related knowledge should be dealt with, and that students should be supported and provided opportunities so that they can give spiritual care to patients they look after.

Keywords: Nursing; Nursing Students; Spirituality; Spiritual Care; Practices

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ERKEKLER İÇİN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ FORMUNUN TÜRKÇE UYARLAMASI: GEÇERLİK ÇALIŞMASI

Özüm ERKİN¹, İlknur GÖL²

Gönderim Tarihi / Received:26.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

²Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çankırı/Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: İlknur GÖL, e-mail: ilknurmayirgol@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, erkeklerde kendi kendine meme muayenesi formunu Türk diline uyarlamak ve geçerliliğini test etmek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Metodolojik araştırma Haziran-Temmuz 2016 tarihleri arasında İzmir ilinde yürütülmüştür. Al-Naggar&Al-Naggar (2012) tarafından önerilen Male Breast Self Examination adımları uyarlanmıştır. Male Breast Self Examination basit 10 adım içermektedir. Uyarlama için elektronik postayla izin alınmıştır. Formun dil uyarlaması, kapsam geçerlik indeksi, Kendall W uyumluluk düzeyi ve pilot uygulama çalışmaları yürütülmüştür.

Bulgular: Dil uyarlaması kapsamında çeviri, geri çeviri ve orijinal ölçek ile karşılaştırma yapıldıktan sonra form oluşturulmuştur. Kapsam geçerlik indeksi, 94 bulunmuştur. Analiz sonucunda Kendall W. 80 olarak elde edilmiştir (p= .551). Pilot çalışma sonucunda forma son hali verilmiştir.

Sonuçlar: Erkeklerde kendi kendine meme muayenesi formu Türk diline uygun, açık, anlaşılır, geçerli ve uygulanabilir bir erken tanı aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Erkeklerde Meme Kanseri, Erkeklerde Kendi Kendine Meme Muayenesi, Geçerlik.

ABSTRACT

Aim: The aim of this study was to adapt Male Breast Self-Examination into Turkish and to test its validity in a Turkish population.

Material and Methods: This is a methodological study and was conducted in İzmir, Turkey, between June and July in 2016. The steps in Male Breast Self-Examination recommended by Al-Naggar and Al-Naggar (2012) were adapted into Turkish culture. It has 10 simple steps. Permission was obtained from the authors creating the form through e-mail. Linguistic validity was tested, content validity index was calculated, Kendall W coefficient of concordance test was determined and a pilot study was performed.

Results: To achieve linguistic validity of the form, it was translated into Turkish, backtranslated and the backtranslated version was compared with the original form. The content validity index was found to be. 94. Kendall W coefficient was. 80 (p= .551). In view of results of the pilot study, the latest version of the form was created.

Conclusions: The Turkish version of Male Breast Self-Examination is a clear, understandable, valid and applicable early diagnostic tool.

Keywords: Male Breast Cancer, Male Breast Self-Examination, Validity.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ İNTÖRN PROGRAMI HAKKINDA ARAŞTIRMA GÖREVLİLERİ, REHBER HEMŞİRELER VE ÖĞRENCİLER NE DÜŞÜNÜYORLAR? NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Nurcan BİLGİN¹, Mehmet GÜLŞEN¹, Adalet KUTLU¹

Gönderim Tarihi / Received: 26.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Nurcan BİLGİN, e-mail: nurcanbilgin90@gmail.com

ÖZ

Amaç: Hemşirelik intörn programı hakkında araştırma görevlileri, rehber hemşireler ve öğrencilerin görüş ve önerilerinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Nitel tasarımda planlanan bu araştırmanın evrenini, 2016-2017 Öğretim Yılı Bahar Döneminde Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü intörnlükte görev alan araştırma görevlileri, intörn öğrencileri ve Hafsa Sultan Hastanesi rehber hemşireleri oluşturdu. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış form kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplandı. Örneklem sayısında görüşme sırasındaki ifadelerin tekrarlanmaya başlaması ölçüt alındı. Örneklem grubunu, 10 araştırma görevlisi, 13 rehber hemşire ve 10 intörn öğrenci oluşturdu.

Bulgular: Araştırma görevlilerinin yaş ortalamasının 27, 60±2, 22, rehber hemşirelerin yaş ortalamasının 35, 00±3, 78, öğrencilerin yaş ortalamasının ise 21, 90±0, 73 olduğu belirlendi. Araştırma görevlilerinin %100'ünün, rehber hemşirelerin %92, 3'ünün, öğrencilerin ise %90'nın kadın olduğu belirlendi. Nitel verilerin çözümlenmesinde intörnlüğün katkıları başlığında "mesleki gelişim", "bireysel gelişim", "klinik", "iş ile ilgili" ve "iletişim" şeklinde beş kategori oluşturuldu. Araştırma görevlileri ve rehber hemşireler, intörnlüğün katkıları konusunda, intörnlerin iş yükünü azalttığı ve mesleki becerilerini geliştirdiğini, intörn öğrenciler ise çoğunlukla mesleki ve bireysel gelişime katkı sağladığını belirttiler. İntörnlüğün sorunları incelendiğinde "mesleki", "bireysel", "derslerle ilgili", "iş ile ilgili" ve "iletişim" şeklinde beş kategori oluşturuldu. Araştırma görevlileri ve öğrenciler çoğunlukla bireysel sorunları dile getirirken, rehber hemşireler de mesleki, bireysel ve iş ile ilgili sorunları dile getirdiler. Rehber hemşirelerin ve araştırma görevlilerinin bildirdikleri bireysel sorunlar; sorumluluk almama, isteksizlik iken, öğrenciler daha çok yorgunluk, uykusuzluk şeklinde sorunlara değindiler. Derslerle ilgili temayı ise çoğunlukla öğrenci yanıtları oluşturdu. İntörnlük sistemine ilişkin öneriler kapsamında ise, "uygulama", "diğer (değerlendirme, motivasyon, dersler, iş vs.)" kategorileri oluşturuldu. Araştırma görevlileri, rehber hemşireler ve öğrenciler intörnlük uygulama süresinin arttırılması konusunda aynı fikirdeydiler. Araştırma görevlileri ile öğrencilerin uygulama kategorisinde en çok belirttikleri kod "intörnlüğün alan dersleri ile birlikte olmaması/son yıl sadece intörnlük olması" şeklindeydi.

Sonuçlar: Bu çalışma sonucunda, intörn öğrencilerin katkıları ve sorunları bölümündeki beklentilerin rehber hemşirelere ve araştırma görevlilerine göre farklı olduğu, öneriler bölümünde ise beklentilerin benzer olduğu söylenebilir. Bu veriler doğrultusunda, öğretim elemanları, rehber hemşireler ve öğrencilerin çalıştay şeklinde bir toplantı düzenlemesi ve intörnlüğün tartışılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, İntörnlük, Nitel Araştırma

ABSTRACT

Aim: To determine the opinions and recommendations of research assistants, guide nurses and students about intern program in Nursing.

Material and Methods: The universe of this research planned in qualitative design composed of research assistants, who take a position of intern program, intern students working at Manisa Celal Bayar University Health Sciences Faculty Nursing Department and Hafsa Sultan Hospital guide nurses in 2016-2017 Spring Semester. The data were collected with face-to-face interview method using a semi-structured form generated by researchers. The criteria of the sample number were taken as beginning of repetition of statements in interview. The sample of the research composed of 10 research assistants, 13 guide nurses and 10 students.

Results: It was determined that the mean age of the research assistants was 27, 60±2, 22, the mean age of the guide nurses was 35, 00±3, 78, the mean age of the students was 21, 90±0, 73. Participants were mostly female (research assistants (%100), guide nurses (%92.3), students (%90)). In the analysis of qualitative data, five categories were formed in the contribution of internship as “professional”, “individual”, “clinical”, “job-related” and “communication”. About the contributions of the internship, research assistants and guide nurses indicated that intern students reduce workload and improved their professional skills, while most of the intern students stated that internship contributes professional and individual improvement. When the problems of internship were examined, five categories were formed as “professional”, “individual”, “lessons-related”, “job-related” and “communication”. While most of the research assistants and students stated individual problems, guide nurses expressed professional, individual and job-related problems. Individual problems reported by guide nurses and research assistants were “not to take responsibility”, “reluctance”, but the students were more concerned about tiredness, insomnia. The theme of the lessons was mainly student responses. The content of suggestions related to internship system “practice”, “other (evaluation, motivation, lesson, job)” categories were formed. Research assistants, guide nurses and students agreed on the statement of increase the duration of internship. The most frequently cited code in the practice category by research assistants and students was that “the internship should exist without field lessons/recent year only should internship”.

Conclusions: As a result of this study, it can be said that the expectations of the intern students are different according to the guide nurses and research assistants in the contributions and problems section, and the expectations are similar in the suggestions section. According to this data, it can be suggested that lecturers, guide nurses and students organize a meeting in the form of a workshop and discuss the internship.

Keywords: Nursing, Internship, Qualitative Research

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

NON-STEROID ANTI-INFLAMATUAR İLAÇ ALERJİSİ OLAN HASTALARIN BENZİDAMİN İLE YAPILAN PROVOKASYON TEST SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Türkan PAŞALI KİLİT¹, Kevser ONBAŞI², Nagehan GENCER¹

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Dumlupınar Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya, Türkiye

²Dumlupınar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Endokrinoloji Bilim Dalı, Kütahya, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Türkan PAŞALI KİLİT, e-mail: turkandr@yahoo.com

ÖZ

Amaç: Sağlık hizmetlerine ve hekime ulaşılabilirliğin artması ile reçetesiz ilaç kullanımının yaygın olması, günümüzde ilaç alerjilerini önemli bir sorun olarak karşımıza çıkarmaktadır. İstenmeyen ilaç reaksiyon sıklığı genel popülasyonda yaklaşık %7'dir. İlaçlara bağlı istenmeyen reaksiyonlara klinik pratikte sıklıkla rastlanır. İlaç alerjileri, ilaçlara karşı antikor veya duyarlı T hücrelerinin oluşması sonucunda gelişir. Tanı, esas olarak klinik bulgulara dayanır. Uygun koşullar sağlanarak yapılan provokasyon testleri tanı için değerlidir. İlaç provokasyon testi, ilaç aşırı duyarlılık reaksiyonlarının tanısı amacıyla bir ilacın kontrollü bir şekilde hastaya uygulanmasıdır. Dolayısıyla ilaç kullanımı sonucu hastalarda gelişen alerjik belirtilerin yanı sıra diğer klinik bulgular, test sırasında gözlemlenebilir. İlaç provokasyon testleri öyküde şüphelenilen ilaca karşı alerjiyi/hipersensitiviteyi göstermek için, hastanın kullanabileceği emniyetli bir alternatif ilaç bulmak için veya bir ilacın kullanılabilirliğini test etmek için uygulanır. Testler oral, parenteral veya konjunktival yolla yapılabilir. Biz de bu amaçla non-steroid anti-inflamatuar alerjisi olan hastalarımıza benzidamin ile provokasyon testi yaptık. Amacımız, non-steroid anti-inflamatuar ilaç alerjisi olan hastalarda benzidaminin güvenli olduğunu göstermektir.

Gereç ve Yöntem: DPÜ Kütahya Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Alerji ve İmmünoloji polikliniğine başvuran non-steroid anti-inflamatuar alerjisi olan hastalar servise yatırıldı. Hastalara benzidamin oral yolla verildi.

Bulgular: Non-steroid anti-inflamatuar ilaç alerjisi olup yatırılan toplam 19 hasta vardı. Hastaların 16'sı kadın, 3'ü erkekti. Dört hastada iki non-steroid anti-inflamatuar ilaca karşı alerji vardı. Hastaların 2'sinde etodolac alerjisi, 4'ünde flurbiprofen alerjisi, 5 hastada diklofenak alerjisi, 5 hastada naproksen alerjisi, 3 hastada metamizol alerjisi, 1 hastada asetaminofen alerjisi, 1 hastada ibuprofen alerjisi ve 1 hasta nimesulid alerjisi vardı. Hastalara oral benzidamin verildiğinde sadece bir hastada ilaca karşı alerjik reaksiyon gelişti. Diğer hastaların hepsi benzidaminini iyi tolere etti.

Sonuçlar: Non-steroid anti-inflamatuar ilaç alerjisi olan hastalarda benzidamin ile provokasyon testi yapılabilir. Non-steroid anti-inflamatuar ilaç alerjisi olan hastalar için benzidamin güvenilir bir alternatiftir ancak provokasyon testi yapılmadan kullanılmamalıdır. Benzidamin, COX enzimini inhibe eden diğer non-steroid anti-inflamatuar ilaçlardan daha güvenlidir.

Anahtar Kelimeler: Non-Steroid Anti-İnflamatuar İlaçlar, Benzidamin, İlaç Alerjisi

ABSTRACT

Aim: Increasing of the health care services availability with the widespread use of over-the-counter medicines, present drug allergies as a major challenge today. The frequency of adverse drug reactions is approximately 7% in the general population. Adverse reactions due to drugs are often encountered in clinical practice. The drug allergies develop as a result of the formation of antibodies or sensitive T cells against drugs. The diagnosis is mainly based on clinical findings. Provocation tests conducted with appropriate conditions are valuable for the diagnosis. The drug provocation test is a controlled drug application to a patient for the purpose of diagnosing drug hypersensitivity reactions. Drug-induced allergic manifestations and other clinical findings in patients can be observed during the test. Drug provocation tests are used to show allergy/hypersensitivity to suspected drug in patient's history, to find a safe alternative drug that the patient can use, or to test the availability of a drug. Tests can be made by oral, parenteral or conjunctival way. For this reason, we conducted provocation test with benzydamine in patients with non-steroidal anti-inflammatory allergens. Our aim is to show that benzydamine is safe in patients with non-steroidal anti-inflammatory drug allergy.

Material and Methods: The patients with non-steroidal anti-inflammatory allergy that referred to DPÜ Kütahya Evliya Çelebi Training and Research Hospital Allergy and Immunology outpatient clinic, were hospitalized. Benzydamine was given orally to the patients.

Results: There were a total of 19 hospitalized patients with non-steroidal anti-inflammatory drug allergies. Sixteen of patients were female, 3 were male. There were 4 patients who have allergy to two non-steroidal anti-inflammatory drugs. Two patients have etodolac allergy, 4 patients have flurbiprofen allergy, 5 patients have diclofenac allergy, 5 patients have naproxen allergy, 3 patients have metamizole allergy, 1 patient has asetaminofen allergy, 1 patient has ibuprofen allergy, and 1 patient has nimesulide allergy. When oral benzydamine was given to the patients, allergic reaction to the drug developed in only one patient. All of the other patients were tolerated the benzydamine very well.

Conclusions: Provocation test with benzydamine can be made in patients with non-steroidal anti-inflammatory drug allergy. Benzydamine is a safe alternative for non-steroidal anti-inflammatory drug allergies but should not be used without provocation testing. Benzydamine is safer than other non-steroidal anti-inflammatory drugs that inhibit COX enzyme.

Keywords: Non-Steroidal Anti-Inflammatory Drugs, Benzydamine, Drug Allergy

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

0-11 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA İDRAR KÜLTÜRLERİNDEN İZOLE EDİLEN BAKTERİLER VE İN VİTRO ANTİBİYOTİK DUYARLILIĞI

Ömer AKGÜL¹, Gülhan BORA¹, Hakan AYDIN¹, Ali KUŞTAN²

Gönderim Tarihi / Received:29.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Yüzüncü Yıl University Faculty of Pharmacy Department of Pharmaceutical Microbiology

²Van Region Educational Research Hospital

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ömer AKGÜL, e-mail: omer_akgul_65@hotmail.com

ÖZ

Amaç: İdrar yolu enfeksiyonları çocuklarda bakteriyel enfeksiyonların en sık rastlanılan nedenidir. Bu çalışmada idrar yolu enfeksiyonuna neden olan bakterileri, antibiyotik direnç oranlarını ve etkili bazı demografik özellikleri belirlemeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, Mart 2017 ile Nisan 2017 tarihleri arasında Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanemiz Mikrobiyoloji Laboratuvarına Çocuk hastalıkları ve Çocuk Üroloji polikliniklerden idrar yolu enfeksiyonu şüphesi ile gönderilen idrar örneklerinden izole edilen bakteriler ve antibiyotik direnç oranları araştırıldı.

Bulgular: Toplam 700 idrar örneğinin 25 'inde bakteriyüri saptandı. Sıklık sırasına göre izole edilen bakteriler, *Escherichia coli* (18 örnek), *Klebsiella pneumoniae* (2 örnek), *Enterococcus faecium* (2 örnek), *Enterococcus faecalis* (1 örnek), *Proteus mirabilis* (1 örnek), *Staphylococcus epidermidis* (1 örnek) olarak izole edildi. Çocukluk çağı idrar yolu enfeksiyonlarında ilk seçenek olan birinci kuşak sefalosporinlere, ampisilin, amoksisilin-klavulanat ve TMP-SMX'e yüksek direnç bulundu. En etkili antibiyotiklerin imipenem, sulperazon, kinolon ve aminoglikozidler olduğu tespit edildi.

Sonuçlar: Hastalarda ampirik tedavi için kullanılan antibiyotiklere direnç oranları ve etken patojen spektrumundaki farklılıklar nedeniyle, başarılı bir tedavi için idrar yolu enfeksiyonu etkenlerinin tanımlanması, antibiyogram testlerinin yapılması ve genişlemiş spektrumlu beta laktamaz (GSBL) çalışmasının da mutlaka yapılması gerekir. Bu sonuçları içeren laboratuvar verilerinin, hastane veya il bazında ya da ulusal düzeyde belli aralıklarla analiz edilmesi, gerek ayaktan gerekse yatan hastalar için klinisyenlere ampirik tedavide önemli ölçüde yol gösterecektir.

Anahtar Kelimeler: İdrar Yolu Enfeksiyonu, Antibiyotik Direnci, Çocuklar

ABSTRACT

Aim: Urinary tract infections are most common causes of bacterial infections in children. In this study, we aimed to determine the bacteria that cause urinary tract infection and their antibiotic resistance rates among several demographic features.

Material and Methods: In this study, between March 2017- April 2017, bacteria isolated from urine specimens sent to Van Region Educational and Research Hospital Microbiology Laboratory with pre-diagnosis of urinary tract infection from Pediatric and Pediatrics Urology polyclinics, their antibiotic resistance rates of these patients were analysed.

Results: Out of 700 urine samples, in 25, bacteriuria was determined. In order of frequency isolated bacteria were *Escherichia coli* (18 samples), *Klebsiella pneumoniae* (2 samples), *Enterococcus faecium* (2 samples), *Enterococcus faecalis* (1 samples), *Proteus mirabilis* (1 samples), *Staphylococcus epidermidis* (1 samples) were isolated in patients. A high resistance against first-generation cephalosporins, ampicillin, amoxicillin-clavulanate and TMP-SMX which are the first-line antibiotics in childhood urinary tract infections was found. The most effective agents were determined to be imipenem, sulperazone, quinolone and aminoglycosides.

Conclusions: Because of variations in the causative agent spectrums and in the resistance rates of antibiotics using for empiric treatment in patients, identification and antibiotic susceptibility testing of urinary tract infections isolates and screening for extended spectrum beta lactamase (ESBL) should necessarily be performed for a successful treatment. Analysis of this type of laboratory data at the local, provincial or national level with the several intervals will be very instructive for the relevant clinicians about empiric therapy.

Keywords: Urinary Tract Infection, Antibiotic Resistance, Children

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TÜRKİYE'DEKİ SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜLERİNİN WEB SAYFALARI NE İÇERİYOR?

Süheyla ÖZSOY, Renginar ÖZTÜRK DÖNMEZ*

Gönderim Tarihi / Received: 01.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Renginar ÖZTÜRK DÖNMEZ, e-mail: renginarozturk@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, Türkiye'deki kamu ve vakıf üniversitelerinin Sağlık Bilimleri Enstitülerinin (SBE) web sayfalarının profillerini ortaya koymak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışmada veriler 1 Mart-15 Nisan 2017 tarihleri arasında toplanmıştır. Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK)'na bağlı toplam 183 kamu ve vakıf üniversitesinin %49, 1'inde (n=90) Sağlık Bilimleri Enstitüsü (SBE) bulunmaktadır. Bir üniversite web sayfasında bulunması gerekli bilgiler üç başlıkta incelenir. Bunlar; kurumu tanıttıcı bilgiler (iletişim, ulaşım, vizyon/misyon/tarihçe, yönetim şeması, akademik personel bilgileri), öğrenciler için gerekli bilgiler (akademik takvim, ders içerikleri, duyurular, yönetmelikler, form ve belgeler) ve ziyaretçiler için gerekli bilgiler (diğer kurumlara bağlantı, fotoğraf, yabancı dil seçeneği)'dir. Üniversitelerin SBE web sayfaları yukarıdaki özellikleri tanımlayıcı 19kriter gereğince değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 16, 0 paket programı kullanılarak sayı ve yüzde dağılımları ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Web sitesi incelenen 90 SBE'nin %75, 6'sı kamu üniversitesi, %24, 4'ü vakıf üniversitesidir. SBE'ndeki lisansüstü program ortancasının 8 (Min=1, Max=77) olduğu belirlenmiştir. SBE bağlı lisansüstü programlar; Hemşirelik Fakültesi, Tıp Fakültesi, Eczacılık Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Veteriner Fakültesi, Madde Bağımlılığı, Toksikoloji ve İlaç Bilimleri Enstitüsü, Fizik, Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Deneysel Tıp Araştırmaları Enstitüsüne bağlı olarak yürütülmektedir. Lisansüstü programların %89, 2'sinde hemşirelik bilim dalına ait en az bir, en fazla 33 lisansüstü program bulunmaktadır. Web sayfalarının %71, 1'inde enstitülerin vizyon/misyonu, %86, 7'sinde tanıtımı, %90, 0' ında idari ve yönetim hakkında bilgiye erişim vardır. SBE'nin web sayfalarının %56, 7'sinde akademik personel ilişkin isim, e-mail gibi bilgilere erişilebilmektedir. Web sayfalarının %50, 0'sinde ders programındaki dersler ve kredilerine, %61, 1'inde akademik takvime ulaşılabilir. Web sayfalarının %82, 2'sinde öğrencilik ve lisansüstü eğitim ile ilgili yönetmelikler, %82, 2'sinde danışman değişiklik formu, ders öneri formu, tez öneri gibi öğrencilik ile ilgili formlar mevcuttur. Web sayfalarının %24, 4'ünde lisansüstü tezlerde intihal ve kontrolü için açıklamalar bulunmaktadır. Web sayfalarının %67, 8'i İngilizce olarak da erişime açıktır. SBE'nin 3'ünde İngilizce diline ek olarak Rusça ve Arapça dil tercihleri de bulunmaktadır. SBE web sayfalarının sadece %23, 3'ünde enstitüyü tanıtan görseller, %8, 9' unda enstitü logosu bulunmaktadır. Web sayfalarının %16, 7'sinin güncellenme tarihi belirtilmekteydi. Enstitülerin %50, 0'sinin Facebook, Instagram, Twitter gibi sosyal erişim ağları bulunmaktadır. Web sayfalarının %82, 2'sinin üniversite e-mail, telefon rehberi, YÖK gibi kurumlara doğrudan erişimi vardır. SBE'nin sadece %3, 3'ünün web sayfalarında değerlendirilen 19 kriteri tam olarak karşıladığı belirlenmiştir.

Sonuçlar: SBE'nin web sayfalarında en fazla yönetim, tanıtım, öğretim ile ilgili formlara ilişkin bilgilere ulaşılabilirken, en az oranda enstitü hakkında görsel/logo, tez orijinallik raporu ve web sayfasının güncellenmesine ilişkin bilgiye erişim sağlanabildiği belirlenmiştir. Enstitüler sahip oldukları kurum kültürü ve imajını hedef kitlerine yansıtmak amacıyla maliyeti düşük, hızlı ve kullanımı kolay bir iletişim biçimi olan web sitelerini aktif olarak kullanmalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Web Sayfası, İnternet.

ABSTRACT

Aim: This study aims at revealing profiles of health sciences institutes (HSI) of public and foundation universities in Turkey related to their web pages

Material and Methods: Data in this descriptive study were collected between March 1 and April 15, 2017. It was determined that 183 universities were registered on the web page of the Higher Education Council (YÖK). 49.1% (n = 90) of these universities had a HSI. In this study, distribution of the web pages of Health Sciences Institutes (HSI) of public and foundation universities was evaluated by 19 descriptive characteristics determined by the researchers. Data were analysed by number and percentage distributions using the SPSS 16.0 package program

Results: While 75, 6% of the 90 HSIs whose web pages were examined were public universities, 24, 4% of them were foundation universities. Information to be found on a university web page is examined in three sections. These are institutional introductory data (communication, map, vision / mission / history, management chart, academic staff information), data for students (academic calendar, course contents, announcements, regulations, forms and documents) and data for visitors (Link to other institutions, photo, and foreign language option). It was determined that the mean postgraduate program in the HSIs was 8 (Min = 1, Max = 77). These post-graduated programmes are Faculty of Nursing, Faculty of Medicine, Faculty of Pharmacy, Faculty of Dentistry, Faculty of Sports Sciences, Faculty of Health Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Institute of Toxicology and Pharmaceutical Sciences, School of Physics, Treatment and Rehabilitation, Institute of Experimental Medical Research. 89.2% of these postgraduate programs contained at least one and at most 33 postgraduate program in the field of nursing science. 71.1% of the web pages contained information about visions/missions of the institutes, 86, 7% on introduction, 90, 0% on administration and management. Information regarding academic staff, such as name and e-mail, is accessible in 56, 7% of the web pages of HSIs. Courses and credit scores in academic program are accessible in 50,0% of the web pages, and 61,1% of the web pages provide access to academic calendars. 82.2% of the web pages contain regulations related to studentship and post-graduate education, and 82,2% contain forms such as adviser change form, course proposal, thesis proposal, jury determination. 24.4% of the web pages contain an explanation for plagiarism and control regarding postgraduate theses. 67.8% of the web pages are available also in English. There (3) of the HSIs are also available in Russian and Arabic languages in addition to English language. Only 23,3% of the HSIs web pages contain images introducing the institute, and 8,9% have their own logos. 16.7% of the HSIs web pages contain information on date of update. 50.0% of the institutes have social communication networks like Facebook, Instagram, Twitter. 82.2% of the web pages have direct access to university e-mail addresses, telephone directories and the YOK under the name of useful links. 3.3% of HSIs fully meet the 19 criteria assessed on their web pages.

Conclusions: It was determined that the HSI web pages provided access to information on visuals/logos, thesis authenticity reports and updating of web pages about the institutes at the least rate, while information on forms related to management, promotion, and education was accessible on the web pages at the highest rate. Institutes should actively use their web sites which are a cost-effective, quick and easy to use form of communication in order to project their corporate culture and image onto their target audiences.

Keywords: Health Sciences Institute, Web Page, İnternet.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

TRAVMA SONRASINDA KORTİKOSTEROİD TEDAVİSİ GÖREN HASTALARDA KUTANÖZ MUKORMİKÖZ

Yavuz KEÇECİ¹, Merve ÖZKAYA¹, Mustafa Kürşat EVRENOS¹, Zülfikar Ulaş BALI¹, Peyker TEMİZ², Levent YOLERİ¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi ABD, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji ABD, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Mustafa Kürşat Evrenos, e-mail: mkevenos@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Mukormikozis, Zigomiçes grubuna ait mantarların oluşturduğu nadir bir mantar enfeksiyonudur. Bu mantarlar, doğada yaygın olarak toprakta bulunmaktadır. Siyah nekroz ve hemorajik inflamatuvar granülasyon dokusu ile karakterize olan mukormikoz özellikle immunosuprese, hematolojik malignensi ve diyabetik ketoasidozu olan hastalarda görülmektedir. Kortikosteroidler, nötrofili yaparak ve nötrofil fonksiyonunda bozukluğa yol açarak immunsupresif etki göstermektedir. Kutanöz mukormikoz, trafik kazası veya doğal afetler gibi majör travmalar sonrası immunkompetan bireylerde de bildirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: 2016-2017 yıllarında hastanemize travma sonrasında kortikosteroid tedavisi verilen ve kutanöz mukormikoz gelişmiş olan iki immunkompetan olgu sunuldu.

Bulgular: Olgu 1:24 yaşında erkek hasta 28/05/2016 tarihinde araç içi trafik kazası sonrasında acil serviste değerlendirildi. Sağ periorbital laserasyonlar ve deplase tripod fraktürü nedeniyle acil koşullarda debridman, açık redüksiyon internal fiksasyon ve yumuşak doku onarımı yapıldı. Postoperatif serebral diffüz aksonal hasar tanısıyla beyin cerrahisi bölümünce prednol 20mg 4x4 ampul/gün olarak başlandı. Tedavinin 7.gününde, sağ periorbital selülit, sağ orbitada proptotiz, cilt düzeyinde siyah nekroza gelişen hastaya debridman yapılarak mikrobiyoloji ve patolojiye örnekler gönderildi. Mantar enfeksiyonu tanısı alan hastaya enfeksiyon hastalıkları bölümünce ambisome 5mg/kg başlandı. Hastaya geniş debridman ve ekzanterasyon yapıldı. Optik sinir tutulumu saptanan hastaya nöroşirürji tarafından girişim planlanmadı. Patolojisi mukormikozis olarak raporlandı. Hastanın postoperatif 1.ayda yüz MR'ında her iki frontal ve etmoid sinüslerde flegmanöz yapılanma, durada belirgin kalınlaşma saptandı. Hasta, yatışının 200. Gününde enfeksiyon hastalıklarının önerileri de alınarak kendi isteği ile taburcu edildi.

Olgu 2:37 yaşında erkek hasta, inşaattan yüksekten düşme sonrasında getirildiği acil servisten servikal ve mandibuler fraktürler nedeniyle beyin cerrahisi ve plastik cerrahi tarafından operasyona alınarak spinal ve mandibuler tespitler yapıldı. Spinal travma nedeniyle 17 gün 4x40mg dozlarında prednol tedavisi alan hastanın, yatışının 15.gününde, üst dudak üzeri cildinde siyah renkli nekrotik ve krutlu, akıntı bulunan yara görüldü. İnvaziv mantar enfeksiyonu yönünden mikolojiye örnek gönderildi. Sonucun mantar enfeksiyonu olarak raporlanması üzerine enfeksiyon hastalıklarına danışılarak ambisome 5mg/kg tedavisi başlandı. Hasta çekilen yüz MR sonuçları baz alınarak sağ malar bölge, temporal kas, maksilla, zigoma ve orbitalateral duvar kemik rezeksiyonlar da dahil edilerek seridebridmanlar ve liposomal amfoterisin B tedavisi ile servisimizde takip edildi. Hastaya seri debridmanlar sonrası rekonstrüksiyon planı yapılmakta.

Sonuçlar: Mukormikoz, son yıllarda kanser, organ transplantasyonu ve immunsupresif ajan kullanımında artış ile orantılı olarak artış göstermekte olan düşük virülanslı, günlük hayatta sıkça maruz kalınan bir fırsatçı mantardır. Literatürde nadiren immunkompetan bireylerde büyük afet, yanık ve majör kirli travmalarda mukormikoz geliştiği bildirilmiştir. Kliniğimizde tedavi gören bu olgularda, bilinen ek hastalıkları bulunmaması nedeniyle, verilen kortikosteroid tedavisinin, travma sırasında toprak ile kontaminasyon sonrasında kutanöz mukormikozis gelişmesinde etkili olabileceği düşünüldü. Kranial veya spinal travma sonrasında steroid kullanılan hastalarda, dirençli yara yeri enfeksiyonlarında mukormikozis akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mukormikoz, Travma, İmmunkompetan, Steroid

ABSTRACT

Aim: Mucormycosis is a rare invasive fungi infection, mainly confined to patients with immunodeficiency and diabetic ketoacidosis. This infection has a high mortality, moreover it has been reported in traumatic immunocompetant patients over the past years.

Material and Methods: We present two immunocompetant cases with mucormycosis which had major trauma and were given corticosteroids in our clinic in 2016-2017(last two years)

Results: Case 1:A 24-year-old male patient was evaluated on emergency service after an on-board traffic accident on 28.05.2016. Debridement, open reduction internal fixation and soft tissue repair for periorbital lacerations and the tripod fracture were performed under emergency conditions. The patient was diagnosed with cerebral diffuse axonal injury by the neurosurgery department, and prednol treatment 20mg/kg 4x1 /day was given. On the 7th day of the procedure, right periorbital cellulitis, proptosis of the right orbit, black necrosis of the skin was observed, samples for microbiology and pathology were sent. The patient was diagnosed with fungal infection, antifungal therapy was started with systemic liposomal amphotericin B 5mg/kg by infectious diseases. Wide debridement and exenteration were performed. The patient had optic nerve involvement, neurosurgery department did not plan surgery. Histopathology confirmed mucormycosis. One month after surgery, magnetic resonance imagery (MRI) of the brain showed inflammation (flegmantation??) in frontal and ethmoid sinuses and thickening in dura. On the 200th day of hospitalization, the patient was discharged on his own request, taking recommendations of infectious diseases

Case 2: A 37 year- old patient was transferred to our emergency unit after fall from height. He had servical and mandibulary fractures, was hospitalized and internal fixation operations were performed. The patient was given 17 day steroid treatment for spinal trauma, on the 15th day of hospitalization,

black necrotic wound was seen on the skin superior to upper lip. Samples were sent to microbiology for invasive fungal infections. Wound samples showed fungal infection and ambisome 5 mg / kg treatment was started after consulting to infectious diseases. Based on the results of face MRI, serial debridements for right malar region, temporal muscle, maxilla, zygoma and orbital wall bone resections were performed and liposomal amphotericin B treatment continued. After serial debridements, reconstruction plan will be made

Conclusions: Mucormycosis is a low-virulent opportunistic fungal infection that is frequently exposed in daily life. The incidence is increasing in proportion to the increase in cancer, organ transplantation and immunosuppressive agent use in recent years. It has been reported that rarely, immunocompetent individuals develop mucormycosis after major disasters, burns and major dirty traumas. In our cases, it is considered that the corticosteroid treatment that was given may have induced the development of cutaneous mucormycosis after contamination with soil during trauma, because of the absence of known additional diseases before trauma. Mucormycosis should be kept in mind in resistant wound infections in patients who have been treated with steroids after cranial or spinal trauma.

Keywords: Mucormycosis, Trauma, İmmuncompetant, Steroid

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MENTAL RETARDASYONUN EŞLİK ETTİĞİ MARFAN SENDROMU'NDA YENİ SPLİCE BÖLGE MUTASYONU

H. Betül GERİK ÇELEBİ¹, Esra ÇOLAK¹, F. Sırrı ÇAM¹

Gönderim Tarihi / Received: 28.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 08.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: H. Betül GERİK ÇELEBİ, e-mail: drbetulgerik07@gmail.com

ÖZ

Amaç: Marfan Sendromu (OMIM, MFS # 154700) temel olarak göz, kardiyovasküler sistem ve iskelet sistemini etkileyen sistemik bir bağ dokusu hastalığıdır. Prevalansı yaklaşık 2/10000 olarak bildirilmiştir. Otozomal dominant kalıtım paternine sahip bu hastalıktan FBN1 genindeki mutasyonlar sorumlu tutulmaktadır. FBN1 geni, 15q21.1 kromozomal bölgede lokalize, hücre dışı matris proteini olarak bilinen fibrillin-1 proteinini kodlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Tüm kodlayan bölgeler ve ekzon-intron bölgelerini içeren FBN1 geni dizi analizi ve karyotip analizi yapıldı.

Bulgular: Bilateral superior lens subluksasyonu ile başvuran hasta, Ghent-2 tanı ölçütlerine göre sistemik skorlamada 7 puan (≥ 7) aldı. Wechsler Zekâ Ölçeği'ne göre, "orta düzeyde MR" bulunmuştur. FBN1 gen dizi analizinde yeni bir heterozigot mutasyon NM_000138,4; C.2420-2A> G (IVS20-2A> G) saptandı. Hastanın ebeveynleri de çalışmaya alınmıştır ancak onlarda mutasyon saptanmamıştır.

Sonuçlar: Olguda saptanan değişiklik, in silico varyant analiz programlarına göre splice bölgesini etkilediğinden hastalığın nedeni olarak kabul edilmiştir. Bu çalışma orta düzeyde mental retardasyonun eşlik ettiği Marfan Sendromu'nda saptanan yeni bir de nova mutasyonu bildirmek amacıyla sunulmuştur. Hasta morbidite ve erken mortaliteye neden olabilecek kardiyak patolojiler için takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Marfan Sendromu, FBN1 Geni, Zekâ Geriliği.

ABSTRACT

Aim: Marfan Syndrome (OMIM, MFS # 154700) is a systemic connective tissue disease that primarily affects the ocular, cardiovascular system and skeletal system. The prevalence was reported to about 2/10000. Mutations in the FBN1 gene responsible for this disease with autosomal dominant inheritance pattern. FBN1 gene encodes fibrillin-1, called as an extracellular matrix protein, localized in the 15q21.1 chromosomal region.

Material and Methods: FBN1 gene sequence analysis including all coding exons and exon-intron boundaries and karyotype analysis was performed.

Results: The patient who applied with bilateral superior lens subluxation received a score of 7 (≥ 7) in systemic scoring according to Ghent-2 diagnostic criteria. According to the Wechsler Intelligence Scale, "MR in the middle level" was detected. FBN1 gene sequence analysis has been identified NM_000138,4; c.2420-2A>G (IVS20-2A>G) as a novel heterozygous mutation. Parents of the patient were also taken to work but no mutations were detected on them.

Conclusions: The change detected in the case was considered as the cause of the disease because it affected the splice site region according to the in silico forecasting tools. It was presented due to accompaniment of the moderate mental retardation and unreported de novo change. The patient was followed up for the cardiac pathologies that might lead to morbidity and early mortality.

Keywords: Marfan Syndrome, FBN1 Gene, Mental Retardation.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BENZEŞİM (İNTİHAL) PROGRAMI RAPORLARININ YORUMLANMASI VE KIYASLANMASI

Behice DURGUN¹

Gönderim Tarihi / Received:18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹ Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Behice DURGUN, e-mail: bdurgun@cu.edu.tr

ÖZ

Amaç: İntihal (Benzeşim veya Plajiarizm) başka birinin fikrini düşüncesini, ürünü, yazı ve ifadesini kendine mal ederek aynen kullanmaktır. İntihal başka birinin ürettiği bir şeyi referans göstermeden kendinmiş gibi kullanma demek olduğundan, intihali yapanın kariyerindeki saygınlığını azaltır, hatta yok eder. Son zamanlarda, intihalden kaçınmak için İntihal programları kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı; intihal programı raporlarının doğru ve güvenilir sonuçlar verip vermediği açısından bu programların raporlarını yorumlamak ve kıyaslamaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada; bu sunumu hazırlayan yazara ait dört makale ile aynı yazarın hakemlik yaptığı 12 makale dört farklı intihal programında incelenmiştir. Makaleler önce full dosya olarak daha sonra programın gösterdiği yere kopyala-yapıştır yöntemiyle yüklenmiştir. Her bir program makalenin içeriğini milyonlarca web sitesi içeren veri bankası aracılığıyla kelime kelime ve cümle cümle taramış ve İntihal Raporu vermiştir. Sonuçlar raporda yeşil ve kırmızı olarak gösterilmiştir. Yeşil kısımlar makalenin intihal olmayan kısımlarını gösterirken, kırmızı kısımlar makalenin o bölümünün daha önceden aynen yayımlanmış olduğunu göstermiştir. Raporda ayrıca intihalin hangi web sitesindeki kaynaktan yapıldığını gösteren adresler de belirtilmiş, böylece yazarın o web sitelerini incelemesi sağlanmıştır.

Bulgular: İki benzeşim programının raporunda, yazara ait dört makale ile hakemlik yapılan üç makale % 100 orijinal çıkmıştır. Bununla birlikte diğer iki programın raporunda tüm makaleler için farklı yüzdeler belirtilmiştir. Yazar benzeşim raporunda belirtilen web sitelerini incelediğinde, benzeşim bulunduğu söylenen makale kısımlarında yalnızca bir kelime veya bir tamlama olduğunu saptamıştır. Böylece, metinde gerçekte benzeşim olmadığı halde benzeşim oranının yükseldiği saptanmıştır.

Sonuçlar: Orijinal bir fikrin ifadesi tıpkı bir şeyin icat edilmesi gibi bireyin entelektüel özelliğidir. Orijinal bir fikir basılı ya da elektronik olarak yayımlandığında telif hakları ile korunur. Birinin yaptığı işi kendisi yapmış gibi göstermek, atf yapmadan birinin ifadesini ve fikirlerini kopyalamak, alıntıyı tırnak içine almadan ve alıntı sahibini belirtmeden yazmak, cümle yapısını değiştirmeden yalnızca kelimeleri değiştirmek ve bir tek kaynaktan fikir ve yazımı almak intihal olarak adlandırılır. Benzeşim Programları tez, makale ve web sitelerindeki benzeşimi bulmak için milyarlarca dokümanı karşılaştırır. Ancak bu programların doğru ve güvenilir saptama yapmaları için iyi bir yazılıma sahip olmaları gerekir. Bu bakımdan en önemli nokta, gerçekten intihal olup olmadığını saptamak için raporda verilen web sitelerinin ayrıntılı olarak incelenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Plajiarizm, İntihal, Benzeşim, İntihal Raporu

ABSTRACT

Aim: Plagiarism is the making one's own of another one's thoughts, ideas, language, or expressions. Since plagiarism involves the use of another's production without making reference to the other's work, it reduce the credit of one's career life. Recently, to avoid plagiarism, many plagiarism checker programs have been used. The purpose of this study is to interpret and to compare the reports of plagiarism checker (detection) programs in terms of whether these programs give the accurate and reliable results to track duplicate content.

Material and Methods: In this study, Four papers written by the author's of this presentation and 12 papers reviewed by the same author were detected by four different checker programs. Each program gave the Plagiarism Checker Report. The results had red or green highlights in them. Green indicated that the paper content for that specific part is plagiarism free. While the red highlights indicated that the content has already been published on the internet. Plagiarism Checker Report also provided the author the links of these websites.

Results: All of four papers and three other papers were found as 100% unique by two programs. However, two Plagiarism Checker Reports gave different results as a percentage. When the author examined the websites that are provided by these Reports, she determined that the parts of the paper accepted as "Plagiarized" or "duplicated" contained only a word or a phrase. Thus, the use of terminology, for example, leads to increasing the percentage of plagiarized content although this content really does not have plagiarized text.

Conclusions: Turning in someone else's work as one's own; the copying words or ideas from someone else without citation; the writing a quotation without using quotation marks; the writing incorrect source about a quotation; the copying the sentence structure by changing words, and the constitution of a work by copying so many words or ideas from one source, all of these are known as plagiarism. The Plagiarism Checker Programs compare billions of documents in order to find duplicated text in theses, papers, websites and more. The most important point for determination of the real duplication is to investigate the websites where the part of the paper was taken from.

Keywords: Plagiarism, Duplication, Plagiarism Checker, Plagiarism Checker Report

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

BİYOTEKNOLOJİK İLAÇ ÜRETİM PROSESLERİNİN ONLINE RGB RENK SENSÖRÜ İLE İNCELENMESİ

Hulki ÖZEL¹, Murat ELİBOL¹, H. Fehmi ÖZEL²

Gönderim Tarihi / Received: 18.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 02.06.2017

¹Ege Üniversitesi, Biyomühendislik Bölümü, Ege Üniversitesi Kampüsü, Bornova, İzmir, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, SHMYO, Uncubozköy, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hulki ÖZEL, e-mail: hulkiozel@gmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, endüstrinin farklı alanlarda özellikle kalite kontrol ve ürün verimliliği tespiti amacıyla yaygın olarak kullanılan ve diğer proses analitik ölçüm yöntemlerinin çoğuna göre düşük maliyetli bir teknoloji içeren RGB (Kırmızı-Yeşil-Mavi) renk sensörünün inovatif bir şekilde biyoteknolojik ilaç üretiminde kullanım potansiyelini araştırmayı amaçlamaktadır.

Gereç Ve Yöntem: model mikroorganizma olarak biyoteknolojik ilaç üretiminde yaygın kullanımı olan *pichia pastoris* gibi organizmalara benzer karakteristik gösterdiği için *saccharomyces cerevisiae* kullanılmıştır. Mikroorganizmanın erlenlerde üretim simülasyonu sırasında ve 2 litre hacimli biyoreaktör ölçeğinde üretimi sırasında biyokütle artışı fotodiyot prensibiyle çalışan online renk sensörü ile izlenmiştir. Biyoreaktör üretiminde biyokütle artışı spektrofotometrik olarak ölçülmüştür. Aynı zamanda biyoteknolojik ilaçların üretiminde kullanılan kültür ortamlarında pH indikatörü olan fenol kırmızısının farklı pH'lardaki davranışı renk sensörü ile incelenmiştir.

Bulgular: *saccharomyces cerevisiae* ile yapılan deneyler sırasında biyokütle artışı ile rgb renk parametresi arasında anlamlı bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Aynı zamanda kültür ortamındaki pH değişimi sonucunda gerçekleşen fenol kırmızısı sayesinde renk değişimi renk sensörü ile ölçülebilir kararlılıkta olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuçlar: Bu bulgular ışığında RGB renk sensörü kullanılarak biyoteknolojik ilaç üretim süreçlerinde, prosese özgü bazı parametrelerin doğrudan veya dolaylı ölçümü, değişiminin izlenmesi gerçekleştirilebileceği ve bu modelin ekonomik bir alternatif ölçüm yöntemi olabileceği konusunda umut verici sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: RGB Renk Modeli, Online Renk Sensörü, Biyoteknolojik İlaçlar.

ABSTRACT

Aim: This study aims to investigate the potential of using the RGB (Red-Green-Blue) color sensor, which is widely used in the other industry especially in the activities of quality control and measuring of production efficiency and which provides a low-cost technology comparing to other process analytical measuring methods, in the biotechnological drug manufacturing as an innovative method.

Material and Methods: *Saccharomyces cerevisiae* was used as a model microorganism because it showed similar characteristics to organisms such as *Pichia pastoris* which is widely used in biotechnological drug production. A photodiode online color sensor was used to monitor the changes in biomass in both simulation of production of microorganisms in erlenmayer flasks and production in 2 liters volume bioreactor. The increasing of biomass in the bioreactor evaluated via using spectrophotometer. Besides, the behaviour of phenol red which is an indicator of pH in the culture media used in biotechnological drug manufacturing, was investigated by color sensor.

Results: During the experiments with *Saccharomyces cerevisiae*, it was observed that there was a significant correlation between the increasing of biomass and the RGB color parameters. It was also observed that the color change due to the phenol red color that occurred as a result of the pH change in the culture medium was measurable with the color sensor.

Conclusions: In these findings, promising results have been obtained that the use of the RGB color sensor in the production of biotechnological drugs, direct or indirect measurement of some process-specific parameters, monitoring of changes, and that this model may be an economical alternative measurement method.

Keywords: RGB Color Model, Online Color Sensor, Biotechnological Drugs.

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

MELATONİNİN DİYABETİK NÖROPATİ ÜZERİNE KORUYUCU ETKİSİNİN DENEYSEL DİYABETLİ SIÇANLARDA GÖSTERİLMESİ

Ali Yücel KARA¹, Hale ACER², Selda TAŞAN², Zilfi Ülger ERDEM², Nazan DOLU³

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

²Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoloji Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

³Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye (Emekli Öğretim Üyesi)

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ali Yücel KARA, e-mail: eganis@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Diyabetik nöropati, diyabetes mellitusun major komplikasyonlarından biridir ve diyabetik hastalarda önemli bir oranda ek hastalıklara ve ölümlere neden olmaktadır. Sinir lifi fonksiyonlarında ilerleyici kayıp ile karakterize olan diyabetik nöropati, sinir sisteminin somatik ve/veya otonom bileşenleri ile ilişkili bulgular ortaya çıkarabilir. Sempatik sinirlerce inerve edilen ektrin ter bezlerinin aktivitesindeki değişimleri yansıtan elektrodermal aktivite (EDA) ölçümleri ile deri iletkenlik seviyelerini (DİS) belirlemek mümkündür. Melatoninin merkezi sinir sistemi üzerine koruyucu etkisini gösteren çok sayıda çalışma bulunmasına karşın periferik nöropatiye etkisi hakkında yapılmış çalışmalar az sayıdadır. Çalışmamızda melatoninin diyabetik nöropatiye etkisi, streptozosin (STZ) ile oluşturulan diyabetik sıçan modelinde EDA kullanılarak araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 40 adet 12 haftalık Sprague-Dawley cinsi erkek sıçan kullanıldı. Çalışma, kontrol (% 0, 9'luk izotonik NaCl solüsyonu, 30 gün, n=10), diyabet (STZ) (45 mg/kg STZ, tek doz, n=10), melatonin (10 mg/kg, 30 gün, n=10) ve melatonin+STZ gruplarında gerçekleştirildi. Melatonin +STZ grubunda her sıçana 10 mg/kg/gün ip melatonin, tek doz 45 mg/kg ip STZ enjeksiyonundan 3 gün sonra başlanıp toplam 30 gün boyunca uygulandı. Her grubun 15. Ve 30. Günlerde EDA kayıtları alınıp DİS'leri (μmho) hesaplandı ve kan glukoz seviyeleri ölçüldü.

Bulgular: DİS, STZ grubunda kontrol grubuna göre 15. Günde ($z=-2.83, p=0.005$) ve 30. Günde ($z=-3.25, p=0.001$) anlamlı düzeyde düşük bulundu. STZ + melatonin grubunda ise DİS, STZ grubuna göre 15. Günde ($z=-2.17, p=0.03$) ve 30. Günde ($z=-3.25, p=0.001$) anlamlı olarak yüksek saptandı. STZ+Melatonin grubu ile kontrol grubunun 15. Gün DİS verileri karşılaştırıldığında anlamlı bir farkın olmadığı görüldü ($z=-1.32, p=0.184$).

Sonuçlar: Diyabetik nöropati gelişimi ektrin ter bezlerinin aktivitesini azaltarak DİS'leri düşürmüştür. Deneysel diyabetli sıçanlarda melatoninin DİS'leri yükseltmesi ve hatta bazı gruplarda kontrol grubuyla aynı seviyeye getirmesi diyabetik nöropati üzerinde koruyucu etkisinin olduğunu akla getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Melatonin, Elektrodermal aktivite, Diyabetik nöropati, Diyabetik sıçan modeli, Deri iletkenlik seviyesi

ABSTRACT

Aim: Diabetic neuropathy is one of the major complications of diabetes mellitus and causes significant morbidity and mortality in diabetic patients. Diabetic neuropathy characterized by a progressive loss of nerve fiber function may reveal findings related to the somatic and/or autonomic components of the nervous system. It is possible to determine skin conductivity levels (SCL) by electrodermal activity (EDA) measurements that reflect changes in the activity of the inner sweat glands of the sympathetic nerves. Although there are numerous studies showing the protective effect of melatonin on the central nervous system, studies on the effect of peripheral neuropathy are few. In our study, the effect of melatonin on diabetic neuropathy was investigated using EDA in streptozocin (STZ) induced diabetic rat model.

Material and Methods: 40 male Sprague-Dawley rats (12 weeks old) were used in the study. The study consisted of control (30 days, 0,9% isotonic NaCl solution, n=10), diabetes (STZ) (45 mg/kg STZ, single dose, n=10), melatonin (10 mg/kg, 30 days, n=10) and melatonin + STZ groups. Each rat was administered melatonin (10 mg/kg/day, ip, 30 days) 3 days after injection of single dose STZ (45 mg/kg, ip) in the melatonin + STZ group. On the 15th and 30th days, EDA records of each group were taken and SCLs (μmho) were calculated and blood glucose levels were measured.

Results: The SCL in the STZ group was significantly lower on the 15th day ($z = -2.83, p = 0.005$) and on the 30th day ($z = -3.25, p = 0.001$) than the control group. In the STZ + melatonin group, SCL was significantly higher on the 15th day ($z = -2.17, p = 0.03$) and on the 30th day ($z = -3.25, p = 0.001$) than the STZ group. On day 15, there was no significant difference between the STZ + melatonin group and sham group ($z = -1.32, p = 0.184$).

Conclusions: The development of diabetic neuropathy causes reduced activity of the eccrine sweat glands and a decrease in the SCL. Melatonin increased SCL in experimental diabetic rats. These findings suggest that melatonin has protective effect on diabetic neuropathy.

Keywords: Melatonin, Electrodermal Activity, Diabetic Neuropathy, Diabetic Rat Model, Skin Conductivity Level

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

SPOR VE SAĞLIK BİLİMLERİ ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN EPİLEPSİ HAKKINDAKİ BİLGİ VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Yıldırım KAYACAN¹, Yücel MAKARACI², Emin Can KISA³, Babak ELMİGHOJEBEİGLÖO⁴,
Günay ÇERİT⁵

Gönderim Tarihi / Received: 27.04.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 11.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Manisa, Türkiye

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi,

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Emin Can Kısa, e-mail: emincankisa@gmail.com

Öz

Amaç: Epilepsi dünyada ve ülkemizde yaygın görülen bir nörodejeneratif hastalıktır. Sağlık ve spor bilimleri alanında epilepsi ve nöbetler hakkında yeterli bilgiye sahip olmak oldukça önemlidir. Spor yaparken ya da günlük aktivitelerde bir kişinin epilepsi nöbeti geçirdiği sırada alınacak basit önlemler, hastanın sağlığı açısından oldukça etkili olabilmektedir. Bu bağlamda sunulan çalışmanın amacı; spor ve sağlık bilimleri alanında öğrenim gören öğrencilerin epilepsi ve nöbetlere yönelik bilgi ve tutumlarının incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 256 öğrenci, Sağlık Meslek Liselerinde öğrenim gören 321 öğrenci ve Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 221 kişi ve Sağlık Bilimleri alanı dışındaki bölümlerde öğrenim gören 250 öğrenci (kontrol grubu) olmak üzere toplamda 1048 (n=1048) kişi oluşturmuştur. Katılımcılara Toli ve ark. Tarafından 2013 yılında literatür taramasıyla oluşturulan ve araştırmacı tarafından Türkçe'ye çevrilen epilepsi bilgi ölçeği uygulanmıştır. Ölçeğe uygulanan güvenilirlik testi sonucunda, verilerin genel güvenilirlik değeri (Cronbach Alpha Katsayısı) 0,891 olarak tespit edilmiştir. Bu sonuç ölçeğin yeterli güvenilirliğe sahip olduğunu göstermektedir. Gruplar arasındaki farklılığı tespit etmek için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır.

Bulgular: Tespit edilen bulgularda Sağlık Bilimleri Fakültesi ve Sağlık Meslek Liselerindeki öğrencilerin spor bilimleri ve kontrol grubu öğrencilerine göre epilepsi konusundaki bilgilerinin oldukça yüksek olduğu görülmüştür ($P<0.05$). Ancak Sağlık Bilimleri alanındaki öğrencilerin nöbet ile ilişkili acil durumlara karşı hazırlıklı olmaları yönünde endişeler taşıyan bazı yönlerinin olduğu belirlenmiştir. Spor bilimlerindeki öğrencilerin ise kontrol grubuna göre epilepsi hakkında anlamlı düzeyde yüksek bilgi düzeyine sahip olmadıkları tespit edilmiştir ($P>0.05$).

Sonuçlar: Egzersiz, her ne kadar genel vücut sağlığı açısından faydalı bir öğe olsa da literatürde egzersizin şiddetine ve süresine göre yoğun uygulanmasının nöbetleri tetikleyebildiği belirtilmiştir. Bir epilepsi hastası, spor aktivitesine katılma kararı aldığı anda egzersiz sırasında nöbetler üzerine olumsuz etkide bulunabilecek faktörlerin, antrenörler ve beden eğitimi öğretmenleri tarafından iyi bilinmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Epilepsi, Nöbet

ABSTRACT

Aim: Epilepsy is a neurodegenerative disease that always presents in a community in our country and in the world. It is also quite important that having enough knowledge about epilepsy in the area of sport and health sciences. To take simple precautions when a person has epilepsy seizure during exercise or daily activities could be so effective in terms of patient's medical condition. In this sense, the purpose of the study was investigate knowledge and attitudes about epilepsy and seizures of students who study in the area of sports sciences.

Material and Methods: The study group consisted of totally 1048 students (256: Faculty of Health Sciences; 321: Medical Vocational High School; 221 Faculty of Sports Sciences and 250 students who study at other departments out of health and sports [control group]). Epilepsy knowledge scale created after a large literature review by Toli et al. (2013) and translated in Turkish by researcher was applied to the participants. After applying reliability test to the scale, Cronbach's alpha coefficient was obtained 0.891 which shows the scale has enough reliability. One way ANOVA was used to determine the difference between the groups.

Results: Results have demonstrated that students who study in the area of Health Sciences have better epilepsy knowledge level than students who study at Faculty of Sport Sciences and control group ($P<0.05$). However, it was determined that students who study in the area of Health Sciences have some aspects about being ready towards emergencies related seizures. It was also determined that students who study at Faculty of Sports Sciences did not show significantly higher epilepsy knowledge level compared with control group ($P=0.098$).

Conclusions: Although exercise is a useful factor in terms of wellbeing, in literature it is stated that intensive applications of exercise according to its volume and duration can trigger the seizures. When an epilepsy patient decides to join physical activities, it is necessary to know the factors that can show negative effect on seizures during the exercise by coaches and physical education teachers.

Keywords: Sports, Epilepsy, Seizure

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREATİF BİR ETKİNLİK ALANI OLARAK SOSYAL MEDYA KULLANIM AMAÇLARININ İNCELENMESİ

Batuhan ER¹, Kadir YILDIZ¹, Pınar GÜZEL¹

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted:02.06.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa, Türkiye

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Batuhan ER, e-mail: batuhaner32@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Teknolojinin gelişimi ile yaygınlığını arttıran sosyal medya kullanımları, bireylerin serbest zamanlarını bu yönde değerlendirmesine neden olmaktadır. Aktif rekreatif etkinlikler yerine daha pasif ancak popülaritesi yükselen sosyal medyanın üniversite öğrencilerinin sosyal medyayı bir rekreatif etkinlik olarak tercih sebepleri ve hangi amaçlarla kullandığının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada araştırma modeli olarak nicel araştırma tekniklerinden “tarama modeli” kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2016-2017 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Manisa Celal Bayar Üniversitesinde eğitim öğrenim gören 22,19±2,46 yaş ortalamasına sahip; 406 kadın (% 56,7) ve 310 erkek (% 43,3) olmak üzere toplam 716 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgiler formu ve “Sosyal Ağlar Kullanım Amaçları Ölçeği” kullanılmıştır. Sosyal Ağların Kullanım Amaçları Ölçeği; Koçak Usluel, Demir ve Çınar (2014) tarafından geliştirilen ölçme aracı 26 madde ve yedi faktörden (araştırma, işbirliği, iletişimi başlatma, iletişim kurma, iletişimi sürdürme, içerik paylaşma ve eğlence) oluşmaktadır. Kişisel Bilgi Formu bölümünde katılımcılara; kişisel bilgilerin (yaş, cinsiyet, yaşanan sosyal çevre, aile geliri vb.) yanı sıra bireylerin sosyal medya kullanımlarına ilişkin sorular yöneltilmiştir. Verilerin analizinde grup ortalamalarının karşılaştırılmasında independent t test kullanılırken, alt boyutlar arasındaki ilişkilerin analizinde korelasyon analizi uygulanmıştır. İstatistiksel gösterimlerde frekans ve aritmetik ortalama değerleri sunulmuştur.

Bulgular: Elde edilen bulgular sonucunda, sosyal medya kullanım amaçları ölçeği, araştırma ve iletişim kurma alt boyutlarında kadınlar lehine anlamlı farklılıklar tespit edilirken; iletişim başlatma alt boyutunda ise erkek katılımcılar lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Ayrıca Sosyal ağlar kullanım amaçları ölçeği alt boyutları arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: Gelişen teknolojik gelişmelerin bireylerin iletişim süreçlerinde önemli bir etkiye sahip olduğu ifade edilebilir. Sosyal ağların, özellikle üniversite çağındaki gençlerin arkadaş arama, arkadaşlık ilişkileri kurma ve bu arkadaş gruplarıyla iletişim başlatma süreçlerinde önemli bir işlevi vardır.

Anahtar kelimeler: Rekreasyon, Serbest Zaman, Medya, Sosyal Medya

ABSTRACT

Aim: The usage of social media, which has gained a wide currency with the development of technology, causes individuals to value leisure time inside the social media. Analysis of the reasons for university students to prefer social media, which is more passive but has an increasing popularity, instead of active recreational activities and of the purposes in using it is aimed.

Material and Methods: In this study, “survey model” is used as one of the quantitative research techniques. The subject of the study consists of 716 students; 406 of whom are female (56,7%) and 310 of whom are male (43,3%) students of Manisa Celal Bayar University studying during 2016-2017 academic year’s fall term with the average age of 22,19±2,46. In the study, personal information form prepared by the researcher and “The Usage Purposes Scale of Social Networks” are used as data collection tools. The Usage Purposes Scale of Social Networks; the scale developed by Koçak Usluel, Demir and Çınar (2014) consists of 26 items and seven factors (research, co-operation, starting the communication, communicating, maintaining the communication, sharing content and entertainment). The participants have been asked questions related to their personal information (age, gender, their social environment, family income etc.) as well as to their social media usage in the Personal Information section. While independent t test has been used in the comparison of ensemble average for the analysis of the data, correlation analysis has been used to analyze the relationships among the sub dimensions. The frequency and arithmetic average values have been presented in the statistical notations.

Results: As a result of obtained findings, whereas significant differences in favor of female students have been found for the sub dimensions of research and communication, significant differences in favor of male students have been found for the sub dimension of starting communication with the Usage Purposes Scale of Social Networks. Also it has been found that there is a medium level relationship in a positive direction among the sub dimensions of Usage Purposes Scale of Social Network.

Conclusions: As a result, it can be stated that improving technological developments have an important effect on communication process of individuals. Social networks have a significant function of searching for friends, building up relationships as friends and starting a communication with these friend groups especially for the young people at the college ages.

Key words: Recreation, Leisure, Media, Social Media

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

İZMİR İLİNDE ÇEŞİTLİ SU ÖRNEKLERİNDE LEGIONELLA VARLIĞININ VE ANTİBİYOTİK DUYARLILIKLARININ ARAŞTIRILMASI

Ezgi KÖSE¹, Şafak ERMERTCAN¹

Gönderim Tarihi / 25.05.2017

Kabul Tarihi / 02.06.2017

¹Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Mikrobiyoloji AD, İzmir

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Şafak ERMERTCAN e-mail:safak.ermertcan@ege.edu.tr

ÖZ

Amaç: Türkiye’de küçük çaplı Legionella salgınlarının görülmesinin yanı sıra, çeşitli araştırmalarda bu bakterinin su sistemlerinde sıklıkla kolonize olabildiği gösterilmiştir. Bu çalışmada, İzmir’deki çeşitli su kaynakları, su dağıtım sistemleri ve havalandırma sistemlerinden alınan örneklerde Legionella varlığının tespit edilmesi ve izole edilen kökenlerin antibiyotik duyarlılıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır

Gereç ve Yöntem: 2014 yılı Ağustos-Kasım ayları arasında İzmir’deki fabrika, hastane, okul, alışveriş merkezleri, otel, ev, içme suyu kaynakları gibi çeşitli yerlerden alınan 90 su örneği analiz edilmiştir. Toplanan su örneklerinden direkt ve asit (HCl-KCl) muamelesi sonrası ekim yapılmıştır. Bu amaçla Tamponlu Kömür Maya Ekstrakt (Buffered Charcoal Yeast Extract-BCYE) agar (Oxoid) ve Glisin, Vankomisin, Polimiksin B, Siklohekzimid (GVPC) (Oxoid) eklenmiş Tamponlu Kömür Maya Ekstrakt agar kullanılmıştır. Legionella pneumophila izolatlarının serogruplarının belirlenmesinde lateks aglütinasyon testi (Oxoid) kullanılmıştır. İzolatların levofloksasin, siprofloksasin, rifampisin, doksisiklin, imipenem, azitromisin, trimetoprim-sulfametoksazole karşı in-vitro duyarlılıkları disk difüzyon yöntemi ile uluslararası standartlar doğrultusunda belirlenmiştir. Kontrol kökeni olarak L. pneumophila ATCC 43111 kullanılmıştır. Tüm işlemler biyogüvenlik kabiniinde gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Dört farklı su örneğinden izole edilen dört L. pneumophila izolatının serogrup 2-14’e ait olduğu belirlenmiştir. Bu izolatların tümü levofloksasin ve imipeneme duyarlı bulunmuştur. Bir izolatta siprofloksasin, azitromisin ve rifampisin direnci tespit edilmiştir. Bir izolatta siprofloksasine, diğer bir izolatta ise rifampisine direnç gözlenmiştir. Kullanılan besiyerlerinin içeriğinde bulunan para-aminobenzoik asidin tetrasiklin (doksisiklin) ve sülfonamid (sulfametoksazol) grubu antibiyotikleri inhibe edici etkisinden dolayı, bu antibiyotiklerin etkinliklerinin doğru bir şekilde belirlenemediği düşünülmektedir

Sonuçlar: Bu çalışmada, İzmir ilinde enfeksiyon riski oluşturabilecek Legionella kaynaklarının tespitinin ve Legionella izolatlarının antimikrobiyal duyarlılık sonuçlarının izlenmesinin önemini ortaya koyan veriler elde edilmiştir

Anahtar Kelimeler: Legionella Pneumophila, Kinolon, Makrolid

ABSTRACT

Aim: In addition to the appearance of small-scale Legionella outbreaks in Turkey, it has been shown in various studies that this bacteria can be frequently colonized in water supply systems. In this study, it was aimed to determine the presence of Legionella in samples taken from various water resources, water distribution systems and ventilation systems in Izmir and to determine antibiotic susceptibilities of isolated strains

Material and Methods: Between August and November 2014, 90 water samples from various places such as factories, hospitals, schools, shopping centers, hotels, houses, drinking water sources in Izmir were analyzed. The collected water samples were cultured directly and after acid (HCl-KCl) treatment. For this purpose, Buffered Charcoal Yeast Extract (BCYE) agar (Oxoid) and Glycine, Vancomycin, Polymyxin B and Cycloheximide (GVPC) (Oxoid) supplemented BCYE agar were used. Latex agglutination test (Oxoid) was used to determine serogroups of *L. pneumophila* isolates. In vitro susceptibilities of isolates against levofloxacin, ciprofloxacin, rifampicin, doxycycline, imipenem, azithromycin, trimethoprim-sulfamethoxazole were determined by disk diffusion method in accordance with international standards. *L. pneumophila* ATCC 43111 was used as the control strain. All examinations were carried out in biosafety cabinet.

Results: Four *L. pneumophila* isolates which were isolated from four different water samples were identified as serogrup 2-14. All of these isolates were found to be susceptible to levofloxacin and imipenem. In an isolate, ciprofloxacin, azithromycin and rifampicin resistance were detected. Resistance to ciprofloxacin in one isolate and rifampicin in another isolate were observed. It is believed that the activities of tetracycline (doxycycline) and sulfonamide (sulfamethoxazole) group antibiotics can not be accurately determined because of inhibitory effects of the para-aminobenzoic acid found in the media used.

Conclusions: In this study, we have obtained data demonstrating the importance of detecting Legionella sources which may be a risk of infection in Izmir province and monitoring the antimicrobial susceptibility results of Legionella isolates

Keywords: Legionella Pneumophila, Quinolone, Macrolide

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı)

HEMŞİRE AKADEMİSYENLERDE KÜLTÜRLERARASI DUYARLILIK VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Hatice ŞİMŞEK¹, Özüm ERKİN¹, Ayla BAYIK TEMEL¹

Gönderim Tarihi / Received: 31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 31.05.2017

¹ Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Bornova İzmir

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Hatice ŞİMŞEK, e-mail: hatice_2709@hotmail.com

ÖZ

Amaç: Bu çalışma, hemşire akademisyenlerin kültürlerarası duyarlılık düzeyi ve ilişkili faktörlerin belirlenmesi amacıyla yürütülmüştür.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı- kesitsel tipteki araştırma, İzmir/Türkiye’de bulunan yedi üniversitenin hemşirelik bölümlerinde çalışan 152 akademisyen ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri Kasım 2015-Şubat 2016 arasında, “Tanıtıcı Özellikler Formu” ve “Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği” ile toplanmıştır. Veriler, Mann Whitney U, Kruskal Wallis H testleri ve student’ t testi ve varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular %95 güven aralığında, p<0.05 önem düzeyinde ele alınmıştır. Etik onamlar alınmıştır.

Bulgular: Hemşire akademisyenlerin %94,1 kadın ve yaş ortalaması 35.18±9.64’tür. Hemşire akademisyenler iletişimde sorumluluk, kültürel farklılıklara saygı, iletişimde kendine güvenme, iletişimden hoşlanma ve iletişimde dikkatli olma boyutlarından sırasıyla ortalama 27.39±2.90, 16.27±1.82, 17.16±2.48, 5.91±2.00, 11.65±1.68 puan almışlardır. Tüm ölçekten alınan ortalama puanı 78.39±4.96’dır. Sosyal medyada iletişim kurma sıklığı, fakülte müfredat eğitim programı kapsamında kültürel bakım eğitimi yeterli bulma düzeyi, akademik kariyerine yurt dışında devam etme isteği, yabancı bir dil bilme durumu, değişim programlarından yararlanmayı isteme gibi değişkenlere ile hemşire akademisyenlerin ölçek alt boyut puanları arasında anlamlı düzeyde bir farklılık saptanmamıştır (p>0.05). Ancak kitle iletişim araçlarını takip etme sıklığı ile kültürel farklılıklara saygı alt boyutu (p<0.05) ve iletişimden hoşlanma alt boyutu (p<0.05) arasında puan ortalamalarının da anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği saptanmıştır. Değişim programından yararlanma durumu ile kültürel farklılıklara saygı alt boyut puan ortalamasının anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği belirlenmiştir (p<0.05). Bireylere bakım vermede kültürel bilgi ve beceri düzeyi ile iletişimde kendine güvenme ve iletişimden hoşlanma boyutu arasında; yurt dışı deneyimi olma ve iletişimde kendine güvenme boyutu arasında; hemşirelik öğrencileri ile iletişimde kültürel bilgi ve beceri düzeyi ile iletişimde kendine güvenme ve iletişimden hoşlanma boyutu arasında anlamlı ilişki saptanmıştır (p<0.05).

Sonuçlar: Hemşire akademisyenlerin orta düzeyde kültürel duyarlılığa sahip olduğu belirlenmiştir. Kitle iletişim araçlarını takip etme, değişim programlarından yararlanma, yurtdışı deneyim, bakım vermede kültürel bilgi ve beceri düzeyleri gibi faktörlerin hemşire akademisyenlerin kültürel duyarlılık düzeyini etkilediği belirlenmiştir. Hemşirelik fakültelerindeki kültürel duyarlılığı arttırmak için hemşire akademisyenlerde farkındalık yaratmaya yönelik stratejiler belirlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire Akademisyen, Kültürel Duyarlılık, Kültür, Hemşirelik Eğitimi, Türkiye

ABSTRACT

Aim: This study was conducted to determine cultural sensitivity and related factors among nurse educators.

Material and Methods: The study has a descriptive and cross-sectional design and was carried out on 152 nurse educators from seven universities in İzmir, Turkey. Data were collected with descriptive characteristics form and Intercultural Sensitivity Scale in 2016. Data were analyzed with Mann Whitney U test, Kruskal Wallis H test, Student’s t test and variance analysis. Ethical approval was obtained.

Results: Of 152 nurse educators included in the study, 94.1% were female and the mean age of the participants was 35.18±9.64 years. The mean score was 78.39±4.96 for Intercultural Sensitivity Scale. There was not a significant difference between the mean scores for the subscales and frequency of communicating through social media, finding cultural care education offered in the faculty curriculum to be satisfactory, willingness to continue academic career abroad, status of knowing a foreign language and participating in exchange programs (p>0.05). However, the difference between frequency of mass communication tools and respect for cultural differences (p<0.05) and interaction enjoyment (p<0.05) was significant. Participating in exchange programs and respect for cultural differences significantly differed (p<0.05). The relations between cultural knowledge and skills and interaction confidence, interaction enjoyment, between having an educational experience abroad and interaction confidence and between cultural knowledge and skills for communication with nursing students and interaction confidence and interaction enjoyment were significant (p<0.05).

Conclusions: The sample of Turkish nurse educators has a moderate level of cultural sensitivity. Using mass media tools, participating in exchange programs, having educational experience abroad and cultural knowledge and skills for offering care can have an effect on cultural sensitivity among nurse educators. Strategies directed towards raising awareness should be created to increase cultural sensitivity in nursing departments.

Keywords: Cultural Sensitivity, Culture, Nurse Educator, Nursing Education, Turkey

ÖZET METİN

ABSTRACT TEXT

MCBU-SBED, 2017, 4(Özel Sayı):

GEBELİK SÜRESİNCE YEŞİL ÇAY KULLANILMASININ YENİDOĞAN KALP KASI HÜCRELERİNDE APOPTOZİSE ETKİSİ

Seren Gülşen GÜRGEN¹, Ayşe Tuç YÜCEL², Selda İldan ÇALIM³, Nurcan UMUR⁴

Gönderim Tarihi / Received:31.05.2017

Kabul Tarihi / Accepted: 31.05.2017

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Histoloji ve Embriyoloji Bölümü, Manisa

²Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Anatomi Bölümü, Manisa

³Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Manisa

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Biyokimya Bölümü, Manisa

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author: Ayşe Tuç YÜCEL, e-mail: tuc.ayse@gmail.com

ÖZ

Amaç: Yeşil çay'ın bilinen pek çok faydasının yanı sıra kronik tüketimine bağlı olarak ortaya çıkan zararları da dikkat çekicidir. Özellikle gebelik süresince kullanımı sonucunda fötusta neden olabileceği yan etkiler henüz açıklığa kavuşmamıştır. Bu çalışmada gebelik süresince uygulanan yeşil çay ekstraktının yenidoğan sıçanların kalp dokularında neden olabileceği apoptotik (hücre ölümü) değişiklikler immunohistokimyasal yöntem ile incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda 18 adet Wistar albino dişi sıçan kullanıldı. Uygun sıklarla girmiş tüm dişi sıçanlar 1 gece erkek sıçanlar ile aynı kafeste bekletildi. Ertesi gün vajinal smear ile çiftleşmesi tespit edilmiş olanlar gruplara ayrıldı. 1. Grup: Kontrol, 2. Grup: Yeşil Çay (50 Mg/Kg, Yeşil Çay Ekstraktı, 21 Gün Gavaj), anne sıçanların 21 günlük gebeliğinin sonunda, her iki gruba ait yavruların doğdukları ilk gün kalpleri disseke edildi. Elde edilen kalp dokularına, Tunel yöntemi ve kaspaz-3, kaspaz-9, sitokrom c antikorları ile immünohistokimya yöntemi uygulandı.

Bulgular: Yeşil çay uygulanan grupta özellikle atrium kalp kasi hücrelerinde Tunel pozitif hücrelerin sayısının kontrol grubuna göre arttığı saptandı. Immunohistokimyasal değerlendirmelerde kontrol grubunda zayıf kaspaz-3 ve sitokrom-c salınımı izlenirken, kaspaz-9 zayıftan ortaya değişen şiddete idi. Yeşil çay uygulanan grupta ise kaspaz-3 immunreaksiyonu orta şiddette kaspaz-9 ve sitokrom c reaksiyonları ise oldukça kuvvetli idi. Tüm gruplardaki apoptotik immunoreaksiyonların özellikle atrium bölgesinde olması dikkat çekici idi.

Sonuçlar: Gebelik süresince yeşil çay tüketiminin yenidoğan kalbinde özellikle atriyumdaki kalp kasi hücrelerinde hücre ölümünün artmasına neden olmaktadır. Özellikle sitokrom c'nin yeşil çay grubunda artmış olması apoptotik sinyalde mitokondriyonun belirgin rol oynadığını göstermektedir. Yeşil çay tüketimine bağlı olarak yenidoğan kalplerinde artan apoptozis, ileri yaşlarda kalp ile ilgili hastalıkların sebebi olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Çay, Kalp, Apoptozis

ABSTRACT

Aim: Green tea, a preparation made from the dried leaves of *Camelia sinensis*, is a popular beverage all over the world; consequently, the significance of daily tea consumption and its possible healthy effects in humans are important issues. Most of tea's properties have been ascribed to its polyphenols, mainly catechins, which have been reported to possess antioxidant, anti-inflammatory and anti-cancer activity (1,2). Although promising experimental and clinical data demonstrated protective effects for the cardiovascular system, little is known about the mechanism of action of green tea polyphenols at cellular and molecular levels. In this study, possible link between apoptotic changes in fetus rat heart tissue and green tea consumption during pregnancy have been examined, using immunohistochemistry.

Material And Method: In our study, 18 female Wistar albino rats were used. All female rats were kept overnight with male rats in the same cage. The next day, female rats that have identified with vaginal smears, were divided into groups. Group1: Control, Group2: Green tea (50 mg/kg, green tea extract, 20 day gavage). Newborns were removed at the first day of the born, and their hearts were dissected. Subsequently, TUNEL assay and immunohistochemistry using Caspase-3, Caspase-9, and Cytochrome-c antibodies were performed with the obtained newborn cardiac tissues.

Results: In the green tea applied group, especially in atrial cardiac muscle cells, an increased number of TUNEL-positive cells were determined compared to the control group ($p<0,05$). In immunohistochemical evaluations of the control group, weak caspase-3 and cytochrome-c release, as well as caspase-9 release ranging weak to moderate, were identified ($p<0,05$). Immunoreaction for caspase-3 expression was moderate, while caspase-9 and cytochrome-c immunoreactions revealed quite high levels in the green tea applied group ($p<0,05$).

Conclusions: Green tea consumption during pregnancy, in comparison to control, causes an increase of apoptosis in cardiac muscle cells, especially in the heart of the newborn. Particularly, increased cytochrome-c level in high-dose green tea applied group indicates a significant role of mitochondria during apoptotic signal. Increased apoptosis in the heart tissue, depending on green tea consumption, suggests a link for the advanced age-related heart diseases.

Keywords: Green Tea, Heart, Apoptosis.